

مہکتو رو باتی

کاک نہ حمہدی شیخ

بہرگی یہ کہم

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیرهی پوشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیاژ: شهوکهت شیخ به زدین

سهرنووسیار: به دران ئه همدد خه بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

مهکتور باتی

کاک نه حمەدی شیخ

به رگی یه کهم

مه لا عهبدولکه ریمی موده پریس

له فارسییه وه وهری گیرا وه ته سه ر کوردی

مه حموود حه فید زاده

پیشه کی بو نووسیوه

تېببىي: بەرگى يەكەمى ئەم كىتپە واتە بەرگى (۱ + ۲) ى چاپى يەكەمە

ناوى كىتپ: مەكتوباتى كاك ئەحمەدى شېخ - بەرگى يەكەم

وەرگىزىنى لە فارسييەو: مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس

نوسىنى پېشەكى: مەحمود حەفید زادە

بلاوكراوەى ئاراس - ژمارە: ۷۶۷

پیت لیدان: كوردستان كەيفى + لەنجه میرزا

هەلەگرى: شېرزاد فەقى ئىسماعیل + فەرهاد ئەكەبرى

دەرھینانى ھونەرىي ناوہ: كارزان عەبدولحەمید

بەرگ: مەرىم مۆتەقىيان

چاپى دووہم، ھەولیر ۲۰۰۸

لە بەرپۆه بەرایەتیی گشتیی كىتپخانە گشتییەكان لە ھەولیر ژمارە ۱۶۸۱ ى سالی ۲۰۰۸ ى

دراوہتى

مەكتوبەكانى كاك ئەحمەدى شېخ

وانەيەك بۇ رېفۆرم و لىبېوردەيى و شكۆى زانايانى
ئايىنى لە كۆمەلگەدا

بۇ پېشەككى چاپى دوومى مەكتوبەكانى كاك ئەحمەدى شېخ، كە وەك نەوہى حەفید شەرەفى ئەوہم پى برا كە ھەول بەدەم جارېكى ديكە چاپ بكریتەوہ، حەزم كرد لە پېشەككى ئەم چاپەدا ئەو رېچكە تەقلیدىيە بشكېنم كە بۇ پېشەكى دەنوسریت، واتە لە برى ئەوہى باس لە ناوہرۆكى ئەو مەكتوبانە بكەم كە كاك ئەحمەدى شېخ نووسىوون، ئەو وشانە دەنوسمەوہ كە دواى خویندەنەوہى ئەو مەكتوبانە لای من وەك خوینەر بەجى ماون، بۇ ئەوہى بزانین تا چەند دەتوانین بۇ رۆژگارى ئەمرۆمان سوودى لى وەربرگین و بەھەمان ئەو شىوازەى حەزرەتى كاك ئەحمەد كە تۈانى ھەم ئايىنى پىروۆزى ئىسلام بكاتە ھۆكارىك بۇ رېفۆرمى كۆمەلایەتى و چەسپاندنى عدالەتى ئىجتىماعى، ھەمیش كرديە ھۆكارىك بۇ بەزیندوو راگرتنى كولتور و زمان و بەھا پىروۆزەكانى نەتەوہى كورد.

حەزرەتى حاجى كاك ئەحمەدى شېخ «كە ھەموو خەلكى كوردستان و ھەوادارانى تەرىقەتى قادرى بەو ناوہ ناوى دەھېنن» يەكەم خەسلەتى بەرزى ئەوہ بووہ كە تۈانى ئايىنى ئىسلام بكاتە سىمبول و رېنیشاندەر و ھۆكارىك بۇ چارەسەرکردنى كېشەكانى كۆمەلگە بەگشتى، بەجىاوازی ھەموو ئەو ئاينانەى كە بېجگە لە ئايىنى ئىسلام لە كوردستان بەگشتى و لە ناوچەى سلېمانى بەتايبەتى ھەبوون، ئەم تېگەيشتنە بەرزەى بۇ ئايىنى ئىسلام بووبووہ ھۆكارىك كە ئىسلام وەك رووناكى و رېگەنیشاندەر و ھەوینى لىبېوردەيى و پىكەوہ ژيانى پىكھاتە جىاوازەكانى كۆمەلگە سەپىر بكریت.

پرسىارىك لىرەدا سەرھەلدەدات، ئايا كاك ئەحمەد فەرمانرەوا بووہ و بەزەبرى دەسەلات تۈانىوہىتى ئەم شىوازە پىادە بكات تا بانگەواز و فەرمان و رېنۆینىيەكانى ئايىنى پىروۆزى ئىسلام لە دل و دەروون و رەفتارى رۆلەكانى موسلمانى كورددا جىگىر بكات و بسەپىنى؟

بىگومان دەلېين نەخىر... كاك ئەحمەدى شېخ نەك ھەر فەرمانرەوا نەبووہ، بگرە ھەموو كات بۇ داكۆكىكردن لە مافى خەلكى ھەزار و لىقەوماوان و زولم و زۆردارى و ئەو

ستەمەى بەھۆكارى نەتەوہ و ئاين دژ پيادە كراوہ، كەوتووہتە بەرەى دژى دەسەلەت، بەلام ئەوہى وەك وانە و پەندىك بۆ سەرجهم زاناينى ئاينى ئىسلام لەم سەردەمەدا گرینگە ئەوہىيە، كە دەسەلەت نەيتوانيوہ ئەم ھەلۆيست و ئاكارانەى كاك ئەحمەدى شىخ بەئاشكرا رەت بكاتەوہ، لە كاتىكدا بيجگە لە عەساكەى دەستى و ئىلھامى قورئان و ئىسلام و خوښەويستە لە بن نەھاتووہكەى لە ناو كۆمەلگەدا خاوەنى شتىكى ديكە نەبووہ.

ئەم مەكتووہانە پيمان دەلالت: ئاين و زاناينى ئاينى ئەركيان ئەوہىيە كە فەرمانەكانى خاوى گەورە و پيغەمبەرى گەورەى ئىسلام بگەيەنن و لە ھەمان كات نەھيئل دەسەلەت بەرەو زولم و زوردارى ھەنگاو ھەلبگرىت، ھەر و ھەر پەھەندىكى ديكەى پڤ حىكمەتى تيگەيشتنى كاك ئەحمەدى شىخمان بەو ئاراستەيە بۆ دەردەكەويت كە شكۆى ئاين و زاناينى ئاينى ئىسلام لە دەردەوہى دەستەلەت و خو بەدوور گرتنيان بۆ گرتنە دەستى دەستەلەت رەنگ دەداتەوہ و ئەركى گرینگ و پيرووزى زاناينى ئاينى بەھەولدان بۆ عەدالەتى ئىجتىماعى و لىبووردەيى و پيگەوہ ژيان بەرجهستە دەكات... ھەر ئەمەش پيگە و مەقامى كاك ئەحمەدى گەياندبووہ ئەو ئاستەى كە مەسىحى و جولەكەكانى ناوچەى سلیمانى ئەويان بەو چەترە دەزانى كە لە ئازارى كەسانىكى نەفام بيانپاريزىت كە بەھۆى تينەگەيشتنەوہ لە گەوہەرى ئاين بەچاويكى كەم سەپريان دەكردن.

تيگەيشتن و تىروانىنىكى ديكەى كاك ئەحمەدى شىخ بۆ قورئان و ئاينى ئىسلام بەوجۆرە بووہ، ئەم قورئانە كە پەيامى پەروەردگارە بۆ مروڤايەتى و بەرپيگەى فەخرى كائينات حەزرەتى محەمەد مستەفا (د.خ) بۆ مروڤ نيردراوہ، دەبيت ھەر بەرپەحمەت و پووناكى ھەمووگەلانى سەر ئەم زەوييە بمينيتەوہ و فرەيى و ئاشتىخوازى و لىبووردەيى و ھەمەرەنگى زمان و رەنگى پيستەكانى پى بپاريزرىت كە نيشانەى حىكمەت و گەورەيىيە بەزدان لەسەر زەوى بەرجهستە دەكات، ھەر بۆيە ئەو رپچكەيەى شكاند و لە پال ئەركە ئاينىيەكاندا پەرەى بەزوبانى كوردى رەسەن دەدا لە وتنەوہى وانە و شروڤەكردنى دەقە قورئانىيەكان، كە لەو كاتەدا نەك نەتەوہ موسلمانەكانى دژ بەمىللەتى كورد دژى ئەم رەفتارە بوون و لە ژير پەردەى ئاينى ئىسلامدا بەكوفريان لە قەلەم دەدا، تەنانەت خەلكانىكى نەفام لە ناو مىللەتى خویماندا رەخنەيان لەوہ دەگرت كە كاك ئەحمەد چۆن بەم رپچكە و رپبازەدا ھەنگاو ھەلدەگرىت، ھەر بۆ نمونەش يەككە

لەوانەى دژايەتیی ئەم پێرەوہى كاك ئەحمەدى شىخى كرددووه بەم ھۆنراوہیہ وەلام بۆ
كاك ئەحمەد دەنیریت:

كەس نەماوہ بەغەیری كاك ئەحمەد
شىخى مەعرووف و عالمى ئەرشەد
چاكە ئیستا دەكا لە بۆ كوردان
تەرجمەى شەرع و ئايەتى قورئان
واقیعەن خزمەتى لە بۆ خوايە
چ دەبوو ئەگەر بەكوردی نەبايە؟

كاك ئەحمەد وەلامى ئەم كەسە ناداتەوہ لەبەرئەوہى دلنیايە لە خووى و لە تیگەيشتنى بۆ
گەوہەرەكانى ناو قورئان و ئاینەكەى و خووشەويستى بۆ نەتەوہكەى، بەلام شاعیری
گەورەى كورد حاجى قادری كۆیى بەمجۆرە وەلامى ئەو كەسە دەداتەوہ:

ھەركە وای وت وھا موكدەر بووم
وام زانى كەوا لە دین دەرچووم
وتم ئیستاش لەسەر كەرى ماوى
چاك بوو مستم نەدا لە نیوچاوى

ئەم بەرگریكردنەى حاجى قادری كۆیى لە حەزرتى كاك ئەحمەد، بۆ ئەمرو ئەوہمان فیر
دەكات، چۆن بتوانین ئاین بكەینە ھۆكارىك بۆ سەربەرزى و سەرفرازى و خوشتگوزەرانى
میللەتى خوومان و نەك میللەتى خوومان بەنەزانى بكەینە ھۆكارىك بۆ مەرامىك كە
ناحەزانمان بەدریژايى میژوو بۆ مەبەستى خویمان ھەولیان داوہ لە ژیر پەردەى ئایندا
كورد بەكار بیئن بۆ بەرژەوہندییە سیاسییەكانى خویمان و ملکہ چ و گۆشەگیری بكەن.

لە سەردەمى كاك ئەحمەددا كە حوكمرانى بەدەست خەلیفەكانى عوسمانلییەوہ بوو،
ترسیان لە گەشەسەندن و فراوانبوونى خویندنى ئیسلامى لەسەر شپۆزى كاك ئەحمەد
ھەبوو، ئەوان بۆ خویمان لە ھەموو شوینىك ھەولیان دەدا قوتابخانەى ئاینى بكەنەوہ
بەلام نیگەرەن بوون لەوہى كە بۆ یەكەم جار حەزرتى كاك ئەحمەد لە كوردستان خویندنى
ئاینى لە حوجرەكان ھینایە دەرەوہ و قوتابخانەى ئاینى دامەزراند و ئامانجى بوو زمان
و كۆلتووور و پەسەنایەتى و میژوووى نەتەوہى كورد لە پال ئاینى پیرۆزى ئیسلامدا

بەزىندوويى و پارىزراوى بىمىنئىتەو ھەر بۆيە بەرامبەر بەم رېيازى دەستەلاتدارانى
عوسمانىيەكان لە دژى راوستان، بەلام لەبەرئەوھى كاك ئەحمەد لە تىگەبىشتنى فراوانى
بۇ ئاين و دروستىي رەوت و ئامانجەكەى خۆى دۇنيا بوو ھىچيان پى نەكرا.

يەك لە ئاكارە پىرۆزەكانى كاك ئەحمەدى شىخ ئەو بوو، كە گرىنگىيەكى زۆرى
بەقورئانخوینەكان دەدا و قوتابخانەى تايبەتى بۇ فېرکردنى قورئان دامەزراندبوو كە
بەردەوام سەرپەرشتى دەکردن و ھانى دەدان لەسەر باشتەر فېربوون و خویندنى قورئان.
رېزىكى يەكجار زۆرى لە حافظان دەگرت، مەقامى حەزرتى كاك ئەحمەد ھەمىشە لانەى
ھەژاران و لىقەوماوان بوو، سفرە و خوانى ئەم زاتە ھەمىشە بەبەرەكەتى خواوەندى
گەرە لە زيادبووندا بوو والا بوو بۇ ھەموو كەسانى ئەو رۆژگارە و ھەرگىز لە ژيانى
خۆيدا نەچووئە ديوانى سولتانهكەى ئەگەرچى چەندىن جار بەفەرمدى بانگەبىشت
دەكرىت بۇ ئەستەمبۆل بەلام رەتى كوردوئەتەو، حەزرتى كاك ئەحمەد لە سەردەمانى
خۆيدا رېبەرى مەزنى تەرىقەتى قادرى بوو لەكوردستاندا و لە سەردەمى ئەم زاتەدا بوو
كە كۆتايىي ھات بەناكۆكىيەكانى نىوان تەرىقەتى نەقشبەندى و قادرى كە بەھوى
تىنەگەبىشتن و ھاندانى دەستى دەرەكى و ناحەزانى ئىسلام و نەتەوھى كورد بەرەو
قارىكى مەترسىدار ھەنگاوى دەنا، كاتىك كاك ئەحمەدى شىخ فەرمووى ئەگەر
كەسانىكى ناھۆشيار و نەفام دەيانەوئىت درىژە بەناكۆكىيەك بەدن، كە ھەردووكى ھەق
و جوانن و لە پىناو رەزامەندى خوى گەرەدا بىت، دەبىت بۆچى ھەردوو ئەم رېيازە پاك
و پىرۆزە نەگەن بەيەك «لەبەرچى بىت خوى تاك و تەنيا لە خۆمان بېرەنجىين و
گونابار ببىن؟» ئەو بوو ئەم رېبەر و زانا مەزنى كورد ئەو بەرەستەى پووخان و لە
پىناوى رەزامەندى خوى گەرەدا و بەرژەوئەندى موسلماناندا لەگەل زانا و شىخانى بەرپىز
و مورشىدانى تەرىقەتى نەقشبەندى لە بيارەى مەلبەندى زانست و ئاين كەوتە گەتوگۆ
بەمەبەستى قوولبوونەوھى براپەتتى ئاينى و نەتەوھىي لەو سەردەمەدا و بىرۆكەى لىك
نزىكبوونەوھى و ئالوگۆرى تەرىقەتى پىشكىش كردن و بەھەمان شىوھ لە لاين
گەرەمورشىدانى تەرىقەتى نەقشبەندىيەوھى لە مەقامى پىرۆزى بيارە پىشوازيەكى گەرم
كرا لە بانگەبىشتنەكەى حەزرتى كاك ئەحمەدى شىخ ئەو بوو لە ئاكامدا ناحەزانى
ئىسلام و نەتەوھى كوردىان تووشى سەرسورپمان و نىگەرانى كرد و بەيەكجارى ئەو
ساردى و ناكۆكىيانە لە رەگورپىشەوھى دەرھات و ھەردوو لا تەرىقەتياى لەسەر دەستى
پىرۆزى يەكترى وەرگرت.

قوتابخانه ئاينىيەكەي كاك ئەحمەد قوتابخانەي پەرۋەردەكردنى سەدان زاناي ھەلکەوت و پاىە بەرزى ئەم نەتەوہىە بووہ و تەنانت سەرکرده و شەھىدى مەزلووم شىخ سەئىدى حەفید يەك لە قوتابى ئەو قوتابخانەيە بووہ. لىرەدا بەپىويستى دەزانم سەبارەت بەشەھىدكردنى شىخ سەئىد پرونکردنەوہىەك بەدەم كە بەداخەوہ لە مېژوودا غەدرىكى گەورەي لى كراوہ تا ئەمپروش لە دیدى شوقىنىيەكانى عەرەب و ناحەزانى گەلى كوردەوہ ئەو پرووداوە باس دەكەين و دەگىرپىنەوہ و پىناس دەكەين، ھەمووشمان ئەوہ دەزانين كە شىخ سەئىدى حەفید يەك لە نەوہكانى كاك ئەحمەد بووہ و باوكى شىخ مەحموودى حەفیدە ئەو زاتە بوو كە بەپىلاننىكى دارپىژراوى نەتەوہپەرستەكانى تورك «اتحاد ترقى» لە شارى مووسل لەگەل ژمارەيەك لە ياوہرانى شەھىد كران كە لە نىو قوربانىيەكاندا شىخ ئەحمەدى كورپە گەورەي خوى بوو... تا ئىرە ھىچ كىشە نىيە بەلام پرسىار ئەوہىە تا ئىستا ئەو تۆمەتە نارەوايانەي كە لە لاين دوزمانى كوردەوہ دەخريتە پال شىخ سەئىد و بەلايەنگرى سولتانى عوسمانلى دەدرىتە قەلەم كە گوايە لەو سەردەمەدا مەترسى بووہ لەسەر بەرژوہەندىيەكانى «اتحاد ترقى» چون دۆستىكى نىكى سولتان بووہ جىگەي مەترسى بووہ بۆ ئىتىحاد و تەرەقىيەكان بۆيە بەو پىلانە شەھىد دەكرىن كە ئەمەش جگە لە بوختان و چەواشەكردن نەبىت ھىچ بنەمايەكى راستى نىيە و نەبووہ، ئەگەر بەلگە رىزگرتنى شىخ بووہ لە لاين سولتان عوسمانلىيەوہ ئەوہ ئەو رىزە دەگەرپىتەوہ ئەمرى واقىعى دەستەلات كە دەبوو ئەو ھاوسەنگىيە لە ناوچەكەدا رابگرىت و رىزى لى بگرىت بەھوى ئەو پىگە بەھىزەي كە لە ناوچەكەدا ھەبىوو، بەلام شىخ سەئىد لەو كەسانە نەبووہ كە ملكەچى قىوول بكات و فرىوى سەررەوت و سامان بخوات و دەستبەردارى ماف و داخووزىيەكانى نەتەوہكەي بىت و لە فرۆفيل و دروشمە برىقەدارەكان تى نەگات، شىخ كاتىك وەك سەرکردهيەكى كورد بەشدارى شەپى گەورەي «ئەردەھان» كرد لە سالى ۱۸۷۷ زاینى كە لە نىوان پرووس و دەولەتى عوسمانى ھەلگىرسا و لە مېژووشدا بەشەپى قارس و بايەزىد ناسراوہ، لەو شەپەدا شان بەشانى سەرکردهي نەمرى شىخ عوبەيدوللاي نەھرى و رۆلەكانى نەتەوہي كورد بەشدارىيەكى كاراي كرد و ئەو راستىيانەي بۆ پروون بووہوہ كە خەلافەتى ئىسلام ناويكە و دوورە لە ناوہرۆك و دوورە لە بەرنامە و عەدالەتى ئىسلام ھەر لەگەل گەرانەوہي شىخ سەئىد لەو جەنگە سامناكەدا ئەو تىگەپىشتنەي لا دروست دەبىت، كە دەبىت لە چاوەرۋانى دەرفەتى ھەلکەوتوو و لەباردا بىت بۆ راپەرىن و بەرپاكدردنى شۆرش بەرووى داگىرکەرانى كوردستاندا ھەر بۆيە دوزمان زوو بەو

پیلانەیی دەزانن و لە پیلانیکی داپۆژراو لە شاری مووسڵ شەھید دەکریت، کە لە میژووی کورددا بەکارهساتی مووسڵ ناسراوە لە ئایندەدا بەبەلگەوێ لەسەر ئەم ڕووداو و میژووە قسە دەکەین.

شێخ مەحموودیش کە پەروردهی دەستی شێخ سەعیدی باوکی بوو، وەك سەرکردهیهکی سیاسی و ڕێبهری کورد له قوناخیکی تایبهتدا هاته مهیدان و مەملەکەتی کوردستانی دامەزراند وەك دەولەتیکی هاوچەرخ «مەبەست لە دەولەتی هاوچەرخ بۆ ئەو سەردەمەیه کە زەمەنی دامەزراندنی دەولەتی نەتەوایی بوو لە هەموو جیهان» کە ڕەنگدانەوهی سیماییبوونی نەتەوایی بەرجەسته بکات ئەم ڕەفتار و خەسلەت و ھۆشیاری و تیگەیشتنەیی شێخ مەحموود کە سەرچاوەکەیی دەگەرپێتەو بۆ ئەو قوتابخانە و ڕێبازەیی کە شێخ مەرفی نوێی بەفەرھەنگی ئەحمەدی دەستی پێ کرد، بۆ ئەوێ کاک ئەحمەد وەك خۆی لە دەقە پیرۆزەکانی قورئان تێ بگات، ھەر بۆیە تیگەیشتنی کاک ئەحمەد لە ئاینی ئیسلام گەیشتە ئەو ئاستەیی کە ڕووبەرپووبوونەوهی زۆلم و زۆرداری و چەوساندنەوهی نەتەواییەتی ئەرکی سەرشانی ھەر موسڵمانیکە و دەبیت قبوول نەکریت پێش ھەمووانیش شێخ سەعیدی کورەزای بەو ئاراستەییە گۆش کرد تا لە دژی زۆلم بچەنگیت لە ژێر ھەر ناویکدا بیت، قوتابخانەکەیی کاک ئەحمەدی شێخ ھەر چۆن لەو سەردەمەدا مەلەبەندیکی گرینگ بوو بۆ زانست و زانیاری و ھۆشیاری و فەلسەفە و مەعرفەت بۆ نەتەوایی موسڵمانی کورد بەھەمان شێوێ کارێگەری راستەوخۆی ھەبوو لەسەر فیکر و ڕەوشت و ئاکاری شێخ مەحموودی حەفید، مەبەست لەم نمونانە نیشاندانی ئەو راستییانەییە، کە قوتابخانە ئاینییەکانی ئەو سەردەمە و ڕۆلی زانیانی ئاینی و شێخانی کوردستان ڕۆلیکی پیرۆز و دیاریان ھەبوو لە ئاراستەکردنی کۆمەلگەیی کوردی بەرھە ئاقری ھۆشیاری و زانست و زانستخواری و پێشکەوتن و ئاینپەروری، بەپێچەوانەیی ئەو بۆچوونانەیی کە دوور لە ھەر پێوانەییەکی راست و دروست بەشێوازی بوختان و ئاخافتنی سەرپێییانە دەدریتە پال زانا پایە بەرز و نەمرەکانی ئاینی پیرۆزی ئیسلام لە کوردستاندا.

زۆرجار کەسانیک لە دژایەتیکردنیان بۆ ئاینی ئیسلام زۆر نارەوایانە ئەو تۆمەتانەیان خستوووە پال ئاین، کە ڕیگر بوو لەسەر دواکەوتنی گەلی کوردستان و بەلەمپەر و کۆسپی بەردەم ئازادی و دروستبوونی قەوارەییەکی سیاسی و سەربەخۆیی کوردی لە قەلەم دەدەن. کە لە راستیدا ئەم تیگەیشتن و بۆچوونە تا ئەوێ پێ دوورە لە

راستییه وه و ئەم جوړه رافه و لیکدانه وانه به تاوانیکی گه وهی د زمانم، زانایانی ئایینی گه وه ترین میژوویان بو گه له که بیان تو مار کرد، خاونه خواسته ئەگەر هیلیکی سوور به سەر ئەو سەر وه رییانه دا بهینین چی ههیه که ئیمه بو رابردوومان شانازی پیوه بکهین.

ده توام بلیم قوتابخانه ئاینیهکانی کوردستان و زانا و پیشه وایانی ئایینی بوون که وه چهرخانی گه وه رهیان تو مار کرد له میژووی خهباتی نه ته وهی کورددا زانا و قوتابخانه ئاینیهکان بوون له تیگه یشتنیان بو ئایینی پیروزی ئیسلام به ردی بناغهی ئازادی و سهر به خویمان بو نه ته وه که بیان دانا و ههر له دهر وازهی ئەو قوتابخانه ئاینیهکانه وه بوو بییری هوشیاری نه ته وه بی و سهر به ستیی کورد سهری هه لدا به رجه سته کرا له هزر و ناخی مروقی کورددا ههر له سهر ده ستی ئەو زانا نه مرانه بوو یه که مین بانگه واز و گولله ی کورد نرا به سهر سینگ داگیر که رانی کوردستانه وه، باوکانی دامه زینه ری بییری ئازادی و نه ته وه پارێز کی بوون له زانایانی ئایینی زیاتر رپبه ری شوپشه پیروزهکانی نه ته وهی کورد زۆر به بیان «ههر له زانایانی ئایینی و شیخانی کوردستان» نه بوون؟ که سینگیان دهنه به گولله وه و پتهی سیدارهیان ماچ ده کرد له پیناوی ئازادی و سهر به خوایی نه ته وهی کورددا وه که ئەستیرهکان دهر وه شوپنه وه رپبه رانی نه مری کورد له میژووی نه ته وه ماندا ته ماشا کهن «شیخ عوبهیدوللای نه هری، شیخ سه عیدی پیران، شیخ عهبدو سه لام بارزان، شیخ سه عیدی حه فید، سهید رهزا دهرسیم، شیخ مهحمودی نه مر، مهلا مسته فای بارزانی، قازی محه مه د... هتد» ئەم رپبه ره مه زنانه دهر چووی کام قوتابخانه یه بوون، جگه له قوتابخانه پیروزه کهی ئیسلام.

مه به ست له م نمونه وانه وه کو باسم کرد ته نیا ئە وه یه که پیویسته ئەو حه قیقه ته زیندوانه له بهرچاو بگرین که له میژووی کورددا پانتاییه کی گه وهی داگیر کرد وه تا هه تایه شانازی پیوه بکهین. ئاکار و کرده وهکانی حه زه تی کاک ئەحمه د زۆرن له پیشه کییه کدا نا کریت به تیرو ته سه لی قسه له سهر زۆر لایه نی ئەم زاته مه زنه ی کورد بکریت، به نیازین له ئاینده دا به هاوکاری چه ند زانایه کی به رپز په رتووکیکی تایبه ت له سهر زیان و زانست و لایه نی ته سه وف و قوناغهکانی ژیا نی بنووسریته وه که ئیستا کاری له سهر ده کریت، پاش ته وا بوونیان بلاو بکهینه وه.

لیزه دا ده گه رپمه وه بو هۆکاری له چاپدانه وهی مه کتووباتهکانی کاک ئەحمه د له راستیدا ژماره یه کی زۆر له زانایانی به رپزی ئایینی و قوتابیان و خوشک و بریانی موسلمان ی کوردستان له میژو چه ندین جار ئەو پرسیاره یان رووبه روو کرد وه مه ته وه ئایا بوچی

مەكتوبىتەكانى كاك ئەحمەدى شېخ بەچاپ ناگەيەننەۋە منىش ھەموو جارىك بەلېنم دەدا كە ئىنشاللا ھەول دەدەين چاپى بگەينەۋە زۆر لەمىژە ئەو ئاۋاتەم ھەبوو كە ھەلسم بەم ئەركە پىرۆزە و بەلېنەكەم بەرمە سەر، سوپاس بۇ خۋاى مەزن ئەو ئاۋاتەم ھاتە دى و پېم واىە لە رېگەى ئەم مەكتوبىانەۋە خويىنەرى موسلمانى كورد، زۆر باش لە بەرنامە و ئەرك و ئادابەكانى شەرىعەتى ئىسلام تى دەگات و سوودىكى يەكجار گەورە لى دەبىنىت بۇ ئاشنابوون و تېگەيشتن لە ئاينى پىرۆزى ئىسلام و ئەو ئەركانەى لەسەر شانى موسلماندايە كە زۆر پىويستە بىزانين و بەئەنجاميان بگەينەين.

لېرەدا بەپىويستى دەزانم سوپاس و رېزى تايبەتى خۆم بنېرم بۇ بەرپىز سەرۋكى حكومەتى ھەرىمى كوردستان «كاك نىچىرقان بارزانى»، كاتىك ئەم بىرۆكەيەم بۇ باس كرد، بەخۇشخالىيەۋە رەزامەندى نىشان دا و فەرمانى دا بەچاپكردنەۋەى مەكتوبىتەكان ھەر چۆنى كە ئىمە بمانەۋى، سوپاس بۇ بەرپىز كاك بەدران ئەحمەد بەرپىسى دەزگای ئاراس كە زۆر ماندووبوون، ھەرۋەھا سوپاسى كاك محەمەدى مەلا عەبدولكەرىمى مودەپىس دەكەم ۋەك نەۋەى مامۇستاي بەرپىز مەلا عەبدولكەرىمى مودەپىس كە بۇ يەكەم جار مامۇستاي خۋالىخۇشبوو تەحقىقى لە مەكتوبىتەكان كردوۋە و ۋەرى گىراۋتەۋە سەر زمانى كوردى، كە پىويست بوو ئىمە رەزامەندى بنەمالەى مامۇستاي پاىە بلند ۋەربگرين كاتىك لەگەل كاك محەمەدى مەلا كەرىم قسەم كرد زۆر بەخۇشخالىيەۋە رەزامەندى نىشان دا و جارىكى تر سوپاسى دەكەم.

بەپىويستى دەزانم خوشك و برايانى خويىنەر ئاگەدار بگەم، بەشېك لە مەكتوبىتەكان ماۋە كە تا ئىستا ۋەرنەگىرپدراۋنەتە سەر زمانى كوردى ئىستا كار بۇ ئەۋە دەكەين لە كوردستانى رۇژھەلات كەسىكى شارەزا لە زمانى فارسى و دەستنوسەكان بدۆزىنەۋە تا قسەى لەگەلدا بگەين بۇ ساغكردنەۋەى ئەو بەشەى كە ماۋە ئومىدەۋارم بتوانين لە ئايندەدا ئەو ئامانجە پىرۆزە بەھەۋلى دلسۆزان بەھىنە دى خۋاى گەورە پشتىۋانى ھەمووان بىت.

السلام وعلېكم

حەفید زادە مەحمود

۲۰۰۸/۷/۱۳ مەسيف سەلاخەدین

سەرەتا

خوای خۆشبوو كاك ئەحمەدی شیخ، كورپی شیخ مەرووفی نۆدی زاتیکی هەلکەوتوو بوو لە چەرخى خۆیدا و یەکی بوو لە زانا بەرزەکانی ئیسلام لە کوردستاندا. ئەم زاتە لە ۱۲۰۸ی هجریدا لە سلیمانی لەدایک بوو و لە ۱۳۰۵دا لە هەمان شار کۆچی دوايی کردوو، واتە ۹۷ سال ژیاو. خویندنی عولوومی دینی لە خزمەتی باوکیدا تەواو کردوو. هەروا لە خزمەتی ئەودا ئادابی تەریقەتی قادریی وەرگرتوو. ئیجازەى دەرس و تەنەوی عولوومی دینی و ئیرشادی تەریقەتیشی هەر لە وەرگرتوو.

خزمەتەکانی ئەم زاتە بۆ ئیسلام و موسوڵمانان بەکورتی بەم جۆرەیه کە نووسراو:

۱- تەدریسی زۆر باشی کردوو و گەلی خویندەواری خاوەن بەهرەى پى گەياندوون و ئیجازەى تەدریسی پى داوون.

۲- لەسەر مەسلەکی پۆستەنشینی ئیرشادیکی موافیقی کیتاب و سوننەتی کردوو و گەلی کەسى لە ئەهلی مەعریفەت لە تەریقەتدا پى گەياندووه، وەکو شیخ حەسەنى قەرەچىواری بەرزنجی و کەسانی تر.

۳- مزگەوتی گەرەى سلیمانی هەمیشە کۆمەلى موسوڵمانی لە مەنسووبەکانی ئەوی تیدا بوو کە خەریکی زیکر و تەهللیله و تاعەت و عیبادهت و قورئان خویندن بوون.

۴- سفره و خوانیکی بى درىغى بوو بۆ ناندانی مرید و مەنسووب و میوان و خەلکی ولات، بەتایبەتی بۆ فەقییان و حافزانی قورئانی پیروۆز و بۆ سالیکانی ئادابی تەریقەت.

۵- هەمیشە بە گوێرەى توانا ئامادە بوو بۆ ئەمر بە چاکە و نەهێ لە خراپە و بۆ ناوبەین چاککردنەوی خەلکی شار و لادی و عەشیرەتەکان، بەلکو بۆ ئاشکرەنەوی ناوبەینی خیزانیش تی کۆشاوه.

۶- هه‌میشه به‌گوێره‌ی ده‌سه‌لات تێ‌کۆشاوه‌ی بۆ چار‌کردنی کاروباری خه‌ک له‌ دائیره‌کانی ده‌وله‌تدا.

۷- وه‌ک چۆن فه‌قی و مرید و مه‌نسویی پراگرتووه‌ی له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌دا، چه‌ند هۆده‌شی ته‌رخان کردووه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی قورئانی پیرۆز له‌به‌ر ده‌که‌ن و مامۆستای بۆ پراگرتوون و خزمه‌تی کردوون و خه‌رج و مه‌سره‌فی بۆ کردوون. به‌م جو‌ره‌ ئه‌م فه‌رزی کیفایه‌یه‌ی له‌ کوردستاندا گرتووه‌ته‌ ئه‌ستۆ و به‌جو‌ری ته‌رویجی قورئان خویندنی داوه‌، هه‌موو مالیکی مونسایی سلیمانی قورئان خوینیکی تایبه‌تیان پراگرتووه‌ قورئانیان بۆ بخوینی.

له‌ ماوه‌ی ژیا‌نیدا هه‌موو رۆژی مه‌جلیسی وه‌عز و ئیرشادی بووه‌ و (مه‌کتوبات)ی نووسیوه‌ بۆ شار و دیهات و ده‌وارنشینان بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ئه‌سل و فه‌رعی ئاینی ئیسلام حا‌لی و شاره‌زا بین. له‌م رۆوه‌هه‌ وا مه‌شه‌هوره‌ ۹۹ (مه‌کتوبی) نووسیوه‌ و ناروویه‌ به‌م لا‌و به‌ولا‌دا و فه‌رمانی داوه‌ به‌ مه‌نسویه‌کانی ئه‌و مه‌کتوبانه‌ بنوسنه‌وه‌ و پینمونیی خه‌لکیان پێ‌بکه‌ن. ئه‌م مه‌کتوبانه‌ ئه‌وه‌ی پینستی موسولمانان بێ‌تیایاندایه‌ له‌ ئه‌سل و فه‌رعی ئاین و ره‌وشت و ئه‌مر به‌ چا‌که‌ و نه‌هی له‌ خراپه‌ و پینگی چار‌کردنی که‌موکورتی و ناته‌واوی نه‌فسی و کۆمه‌لایه‌تی.

حه‌زرتی کاک ئه‌حمه‌د ئه‌و مه‌کتوبانه‌ی به‌پێی ئوسوولی ئه‌و رۆژه‌ به‌ فارسی نووسیوه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌مرۆ له‌ کوردستاندا که‌لکی ئه‌وتویان لێ‌ وه‌رناگیری. له‌به‌رئه‌وه‌ گه‌لی جار به‌دلمدا هاتووه‌ کویان بکه‌مه‌وه‌ و وه‌ریان بگێرمه‌ سه‌ر کوردی، به‌لام به‌داخه‌وه‌ هه‌موویانم ده‌ستگیر نه‌ئهبوو. به‌داخه‌وه‌ ئه‌م نه‌خۆشیه‌ له‌ کوردستاندا باوه‌، ئه‌وانه‌ی نووسراویکیان لایه‌ ئه‌ده‌ب بێ‌ یا میژوو یا ئاین یان هه‌ر بابه‌تیکی تر، ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گرن و نایده‌ن به‌که‌س که‌لکی لێ‌ وه‌رگیری، تا به‌تپه‌رینی سا‌ل ده‌رزی و مشک و مۆرانه‌ ده‌یخوا یا له‌ کاره‌ساتیکی رۆژگاردا له‌ناو ده‌چی. به‌لام پاش هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کی زۆر خوا یارمه‌تی دام لای حاجی شیخ ئیبراهیمی قادر که‌رم دوو به‌رگ مه‌کتوباتم ده‌سگیر بوو جگه‌ له‌ چه‌ند مه‌کتوبه‌ی له‌سه‌ر ئه‌رکی خوا لیخۆشبوو شیخ مه‌حمودی حه‌فید له‌ چاپ دراون. ئه‌مانه‌ به‌تیکراییی په‌نجاو پینج مه‌کتوبین و له‌ ۱۹۷۵ی میلادیدا نووسیمنه‌وه‌ و راستم کردنه‌وه‌ و پوخته‌م کردن و وه‌رم گێرانه‌ سه‌ر کوردی و ئیستاش به‌رپز ده‌ستم کرد به‌ له‌ چاپدانیان.

له خوای گهوره دهپارپیمهوه یارمه تیم بدا بو به چاپ گه یاندنی هه موویان و مه به ستم
هه ر ئه وهیه خزمه تی موسولمانانیا ن پی بکه م و خوینده وار ان ریگای راستی خو یانیا ن
له دین و دنیا یاندا پی بدو زنه وه هه مووشتیکیش له سه ر لوتفی خوای گه وره وه ستا وه.

عه بدولکه ریم محمه د موده پریس
موه پریسی مه دره سه ی مزگه وتی
حه زه تی عه بدولقادی گه یلانی (قدس سره)
۱۱ ی مانگی سه فه ری ۱۴۰۴ ی هیجری
ریکه وتی ۱۱-۱۱-۱۹۸۳ ی زاینی

بسم الله الرحمن الرحيم

ناممهي يهكهم

نهمر به چاكه كردن و نههيكردن له خراپه

بسم الله الرحمن الرحيم

(الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه الهداة لدين الله).

(وبعد): براياني ئاينبي خوُم، له زانايان و فرمانداران و گهوره پياوان و پياو ماقوولان و موسلمانان تر، سلاوتان پيشكesh دهكهم. خوُشهويستهكانم! نهو نامانهي بو ئيوهيان دهنووسم بهنرخترين دياريهكه كه دؤستان بو دؤستانى خوئاني بنيرن، عهبدوللاي كورپى عومهر، خوايان لى رازى بى، له حهزرتى پيغهمبهروه دهگيرپيتهوه كه فرموويهتى:

(ما أهدى مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيدة الله بها هدى أو يرده عن ردى) واته: لهو دياريبانه كه موسلمان بينيرى بو براى خوئى دياريهكى وهما نيبه بهنرختر بى له وتهيهكى سوودبهخش كه خوا زياتر رپى پى روشن بكاتهوه، يا ببپته هوئى لادان و پاراستنى له زيان و گومرايى، نهگهر زانا رينوماكان نهبن ئادهميزاد وهك كوئر دهمينيتهوه و نازانيت بهرهو كوئى مل بنى. دياره بوونى زانا رينوماكان يهكيكه لهو نازو نيعمهتهى خوداي گهوره به ئادهميزادى بهخشيوه، بيگومان نامهكانى هم دؤستى خوئانه لهو جوُره دياريبانهن، هيوام وايه كه بوئان خوئيرانهوه بهدل و هريان بگرن و بهگهنيان بكن.

حهزرتى پيغهمبهر (د.خ) فرموويهتى: ههر بهندهيهك ئاموژگاريهكى ئاينى له لايهنى خواي گهورهوه بو بى نهوه نيعمهتيكه له لايهنى خواوه بوئى رهوانه كراوه، جا نهگهر به سوپاسهوه وهري بگرئ، خوداي گهوره چهند نيعمهتى ترى بو زياد دهكات و، نهگهر به سوپاسهوه وهري نهگرئت نهوه دبپته بههانهى خوداي گهوره له سهري و له پاداشى نهوهدا زور زور لئى زوير دهبى.

ههئدى له نامهكانى من باسى ناشيرينترين شوورهئى برادرانه، كه گوناوه

گهوره‌کانیان، ئه‌وانه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و براده‌رانه‌ ئاگادار ده‌که‌نه‌وه له‌عه‌یبه‌کانیان به‌چاکترین دیاری ده‌ژمیرین بۆیان و لای پیاوی گه‌وره‌عه‌یبه‌نیشانانی زۆر به‌نرخه؛ حه‌زرتی عومەر (ر.خ) فه‌رموویه‌تی: (رحم الله امرء اهدى اِلٰی عیوبی) واته: په‌حمه‌تی خودا له‌و بنیاده‌مه‌ بێ که‌عه‌یبه‌کانی خۆم به‌دیاری بۆ ده‌نیڤی، هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو: ئه‌م جو‌ره‌ دۆستانه‌ زۆر که‌م و نایابن. به‌لێ ئه‌وه‌نده‌هه‌یه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌عه‌یبه‌ی خه‌لکی پێشان ده‌دا به‌شێوه‌ی کینه‌بازی و ئابروو بردن نه‌بێ.

ریوایه‌ت کراوه: دوو په‌وشت هه‌ن، خه‌یری هه‌چ شتی له‌و دووانه‌ به‌رزتر نییه:

یه‌که‌م: باوه‌رکردن به‌خودای هه‌ردوو جیهان، دووهم: قازانج گه‌یاندن به‌بنده‌کانی خوای گه‌وره. باشترین قازانج گه‌یاندن قازانجی عیلم و زانسته‌ له‌بابه‌تی دین و ئاینه‌وه، له‌پاش ئه‌وه‌ قازانج گه‌یاندن به‌ئهمر و نه‌هی و قازانج گه‌یاندن به‌پایه؛ واته: که‌سی خاوه‌ن پایه‌ و ده‌سه‌لات بێ و، به‌هۆی ئه‌و پایه‌ و ده‌سه‌لاته‌یه‌وه‌ سوود به‌خه‌لکی بگه‌یه‌نی، هه‌روه‌ها قازانج گه‌یاندن به‌هۆی داراییی دنیایی، ئه‌نجا قازانج گه‌یاندن به‌و که‌سانه‌ی که‌ یاسای دین نازانن به‌شێوه‌یه‌که‌ که‌ له‌وانه‌وه‌ فی‌ری دینداری ببن، ئه‌م قازانجه‌ له‌هه‌موو قازانجی به‌نرختره.

له‌فه‌رمووده‌ی حه‌زرتدا (د.خ) هه‌یه:

(ما عبد الله بشئ افضل من تفقه في الدين) واته: هه‌چ خواپه‌رستیه‌که‌ نییه‌ که‌ له‌ فی‌رکردن و تیگه‌یاندنی ئاینی ئیسلام چاکتر بێ، هه‌تا فی‌رکراوه‌که‌ به‌چاو کراوه‌یی و دل‌ئه‌ستووری په‌فتاری پێ بکات و نه‌فسی به‌و په‌فتاره‌ رابێ و سوپاسی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بکا.

جا کاتی مروف باش له‌په‌فتاری ناشیرین ئاگادار بوو، زانیی که‌رق و کینه‌ی خوا زۆر ناباره‌ و، سزای پاشه‌رۆژ زۆر گرانه، ئه‌و کاته‌ دلێ ده‌توێته‌وه‌ و، ئاره‌زووی په‌فتاری خراب ناکات..

ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ پایه‌ و پاداشتی فه‌رمانبه‌رداری و به‌گوێکردنی ئهمری خودا نازانن، ئه‌وانه‌ی له‌پاداش و سزای دنیا و قیامه‌تی بێ گوێیی بێ خه‌به‌رن، سه‌رسام و ده‌ماخ و شک و دل‌په‌ش و به‌دحالن و به‌خودای خۆیان بێ هیوان.

هه‌ر له‌به‌ر سوودو قازانجی زانستی ئاینیه‌ حه‌زرتی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رموی:

(من یرد الله به خیراً یفقهه فی الدین) واته: هرکس خوا خوشی بویت و بهختیاری بویت له بابتهی ئایندا خوینهار و زانای دهکات. هرورها فرموویتهی: زانایه که به پیی زانستهکی خوئی رهفتار بکا له هزار خواجهرستی نهزان گورهتره. تماشاکهن له هیچ جوریک له دروستکراوانی خودادا نییه تاقه یهکیکی له هزاری گورهتر بی، به لام له نادمیزاددا هیه.

دهگپرنهوه هزرتهی پیغمبر (د.خ) رۆژیک خوتبهی دهخویندهوه و، وتاری ئاینی به هاوپییهکانی دها، لهو وتارهدا گهلیک ستایشی ئهوه گه لانهی کرد که زاناکانیان نهزانهکانیان فیدرهکن و نهزانهکانیان گوئی بۆ زاناکانیان رادهگرن و یاسای دین و ئاین و بهختیاری خوئیانیان لی وهردهگرن. هر لهو وتارهدا فرمووی: نهوه چ بهدبهختیه که رووی کردووته ئهوانه یاسای ئاین به دراوسیکانیان ناگهییئن و نهزانهکانیان له لای دراوسی زاناکانی خوئیانی فیری ئاین نابن!

خوای گوره دهفرموی و قهسهه دهخوا: یا دهبی ئهمانه حالی خوئیانی بگورن و له یهکترهوه فیری یاسای ئاین ببن، یا هر لهم جیهانهدا و له کاتی ژانیاندا، سزایان ددهم، دهر و ئازاریان بۆ دهنیرم. جا له وتارهکیدا ئهه ئایهتانهی خویندهوه:
(لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ [٧٨] كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ [٧٩])
ئایهتی ٧٨ و ٧٩ له سوورتهی مائیده. واته: لهعنهت و نهفرینی خودای گوره له کافرهکانی بهنی ئیسرائیل کرا لهسهر زمانی داودو عیسی کوری مریهم، ئهمهیش لهبهر نهوه که بی گوئی خوئیانی کردو، له سنووری ئاین لایان داو، له خراپهکاری مهنعی یهکتریان نهدهکرد لهو ئیشه خراپانه که دهیانکرد، چهند ناشیرین و نارها بوو نهو کردهوانهی نهوان؟!

جا پاش ئهه فرمودانه خوا و پیغمبر با نهوانهی که قاپیی ئهمر به چاکه و نههی له خراپهیان بۆ کراوتهوه و کهچی گوئی نادهنه جیهجیکردنی، له شوومی نهفرینی خوای گوره بترسن و خوئیانی له خهشمی خوا بپاریزن، با نهوانهش که له توانایاندا هیه سوود له پهند و نامۆژگاری وهربگرن، کهچی بی سوود دادهنیشن و نامۆژگاری زانایانی ئاین وهرناگرن، له شوومی نهفرینی خوای گوره بترسن.

پیغمبر (د.خ) گویدان به دهرسی ئاینی بهنیشانهی باوهر و بهختیاری موؤف داناوه و لهم بابتهوه فرموویتهی:

(به‌رزترین خوورپه‌وشتی باشی موسلمان ئه‌وه‌یه که له بیستنی فەرمووده‌ی خداو پیغه‌مبەر تیر نه‌بی، که‌واته، براكانم! ئاگادار بن که گوی پینه‌دان و نه‌خویندنه‌وه‌ی ئهم نووسراوانه‌ی دۆستی خۆتان، زۆر زیان به‌خشه. حه‌زره‌تی پیغه‌مبەر (د.خ) ئه‌گه‌ر چی له‌عنه‌ت و نه‌فرینی له‌ مروّقیکی تایبه‌تی نه‌کردوه، به‌لام له‌عنه‌ت و نه‌فرینی له‌ کۆمه‌لی کردوه که خوورپه‌وشتی خراپیان هه‌بی، وه‌کو ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌ستیان ده‌روا، که‌چی ئهم به‌چاکه و نه‌هی له‌ خراپه‌ ناکه‌ن و له‌و که‌سانه‌ که سوود ده‌خۆن. خودای گه‌وره‌ بنیاده‌می بو ئاین و خواپه‌رستی له‌ دنیا‌دا دروست کردوه و شتیکی ئاشکراپه ئاین بی دهرس دادان دانامه‌زری و خواپه‌رستی به‌بی ئهم به‌چاکه و نه‌هی له‌ خراپه‌ جیبه‌جی نابی.

له‌ فەرمووده‌ی حه‌زره‌ت‌دا (د.خ) هه‌یه: ئه‌گه‌ر دنیا لای خودای گه‌وره‌ به‌قه‌د بالی مېشوه‌له‌یه‌که‌ نرخی ببوواپه، خوا پیاله‌یه‌که‌ ئاوی به‌ کافر و بی باوه‌ر نه‌ده‌دا، که‌واته‌ پیویسته‌ بزانه‌ ئاین به‌لای خوی گه‌وره‌وه‌ زۆر به‌نرخ و خۆشه‌ویسته‌ و ئاینیش به‌و دوو شته‌ پایه‌دار ده‌بی که‌ بۆمان باس کردن.

پوخته‌ی قسه: به‌ختیاری هه‌رکەس به‌دوو شته‌وه‌ به‌ستراوه؛ یه‌که‌م، ناسین و به‌گه‌وره‌ ته‌ماشاکردنی خوی په‌روه‌رگار، دووهم، میه‌ره‌بانی له‌گه‌ل دروستکراوانی خودا، میه‌ره‌بانی له‌گه‌ل هه‌ر که‌سێک‌دا ئه‌وه‌یه‌ خیری بو‌ په‌یدا‌بکه‌ی و شه‌ری لی دوور بخه‌یته‌وه‌و، ئهم دوو شته‌ش به‌راستی به‌ستراون به‌ ئهم به‌ چاکه و نه‌هی له‌ خراپه‌وه، ته‌نانه‌ت خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: (وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ [٦] الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ) واته: وه‌یل بو‌ ئه‌و کافره‌ موشریکانه‌یه‌ که‌ زه‌کاتی مال دهرناکه‌ن، هۆی ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌ نه‌دانی زه‌کات نامیه‌ره‌بانی و بی به‌زه‌یییه‌ له‌گه‌ل خه‌لک‌دا پېشان ده‌دا. ئه‌وانه‌ی مانای قورئانیان لی داوه‌ته‌وه‌ پژی و به‌زه‌یی نه‌هاتنه‌وه‌یان به‌گه‌وره‌ترین خوورپه‌وشتی خراپ‌ داناوه، هه‌روه‌ها به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانیان به‌گه‌وره‌ترین خوورپه‌وشتی باش داناوه، ئه‌نجا میه‌ره‌بانی و به‌زه‌یی به‌ مال و دارایی ده‌بیته‌ هۆی خۆشحالی خه‌لک له‌ ژياندا، به‌لام میه‌ره‌بانی و به‌زه‌یی به‌ نامۆژگاری کردنی خه‌لک و به‌رچاو روونکردنه‌وه‌یان ده‌بیته‌ هۆی به‌ختیاریان، به‌تایبه‌تی میه‌ره‌بانی کردنی له‌ بابته‌ی ئهم به‌ چاکه و نه‌هی له‌ خراپه‌ ده‌بیته، هۆی به‌خته‌وه‌ری هه‌تاهه‌تایی، دیاره‌ جیا‌وازییه‌کی زۆریش له‌ نیوان ئهم دوو به‌ختیارییه‌دا هه‌یه.

تکاتان لی ده‌که‌م هه‌ر نامه‌یه‌که‌ که‌ بو‌ ئیوه‌ی دهنووسم خه‌لکی بو‌ کۆبکه‌نه‌وه‌و، به‌سه‌ریاندا بیخویننه‌وه، به‌لکو سوودیکی دینی لی وه‌ر‌بگرن.

فهرموودهی حه زرهتی پیغه مبهه (د.خ)

«علموا الناس سنتي وإن كرهوا» واته: رهفتاری من به موسلمانان نیشان بدن، با پیشیان ناخوش بی و، له پروتاندای پارهستن و، وشه ی ناشرینیان به دمه دای بی و، پیستان بلین: نیوه ههقتان چیه به سهه نیمه وه، برۆن ناموژگاریی خوستان بکهن!! پیغه مبهه (د.خ) دهه فرموی:

«أن أبغض الكلام إلى الله عزوجل أن يقول الرجل للرجل: أتق الله، فيقول: عليك بنفسك». واته: ناشرینترین وتار لای خودای گوره ئه وه یه یه کی که به یه کی که بلیت: له خوا بترسه، ئه ویتر له وه لامیدا بلی: برۆ خه ریکی خووت به، ههقت چیه به سهه منه وه؟!

جا له به ره ئه وه، تا وه زعی موسلمانان باش نه بی، نیوه ده سهه ردارای ئه مرکردن به چاکه و نه هی کردن له خراپه مه بن: تا بگه نه پاداشتیکی گوره.

پیغه مبهه (د.خ) دهه فرموی: «أذا حمل الرجل كلمة من الله إلى أخيه المسلم كان خيراً له من حجة وعمرة ومن عبادة سنة».

واته کاتیک مروّف وتاریکی ئاینی له خودای خو یه وه برد بو برای ئاینی، خیری ئه و کاره له هه جیک و عه مره یه ک و خواپه رستی سالیکی زیاتره..

جا ئه ی دوست و براده ره کانم! به م حیسابه گهر برایه کی موسولمان نامه یه کم به ته وای بخوینیتته وه، ناموژگاریی موسلمانی پی بکا ده بی چ به ش و به ره ره یه ک بو روژی قیامه تی مسوگهر بکات?..

چونکه گه لی ئایه ت و فهرمووده ی پیغه مبهه له بابته ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه وه وارید بووه، ئه م کاره فهرزی کیفایه یه له سهه موسلمانان و، هه ر گه لی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه ی له ناودا نه مینتی هه موویان به تاوانبار ده ناسرین و، ئه گهر له نیو گه لی کدا هه ر تاقه که سیک ده یزانی و ده ی توانی ئه وه ده بیته فهرزی عه بن له سهه ری، ئه مه ته نیا ده رباره ی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه به ده ست و زمان، به لام ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه به دل ئه وه له سهه هه موو که سیک فهرزی عه بنه و، هه ر که س به دل مه یلی چاکه ی نه بی و له خراپه زویر نه بی ئه وه تاوانباره.

ئیمام ئه حمه دی کوپی حه نبه ل، خوی لی رازی بی، گونده ان به ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه به کوفری سووک داده نی. هه روه ها له لای هه ندی له زاناکانی ئاین ئه مر به چاکه

و نهی له خراپه به دست و زمان و دل ټیټکړا واجب و فرزی عینه به قه در دسته لات، بو به لگه ی ره ئه که بیان ده لئین: خوی گوره فرموویه تی: «وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبُرِّ وَالتَّقْوَى». واته: ئه ی موسلمانان! له سهر په فتارو وتاری باش و له سهر هرچی ده بیته هوی دووری له گونا ه یارمه تی یه کتر بدن، دیاره ئه مر به چاکه و نهی له خراپه، له جومله ی وتاری باشن، به لکو له گه لی شتی تر قازانجیان زور تره.

ئیمامی عه لی کورپی ئه بو تالب (کرم الله وجهه) فرموویه تی: هر که سیک ئه مر بکا به چاکه و، نهی بکا له خراپه ئه وه هیز به موسلمانان ددا و، پشتی شیتان ده شکینئ. «وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ». واته: یارمه تی یه کتر مه دن له سهر گونا ه و دوژمنایه تی موسلمانان «والتقوا الله» له خوا بترسن «أن الله شديد العقاب» به راستی خوی گوره له توله سه ندنه ودا سه ختگیره، واته سزای خوا بو ئه و که سانه ی که یارمه تی خه لک ئه دن له سهر تاوان زور سه خت و گرانه.

له م ئایه ته وه درده که وئ ئه وان ه ی گوی نادن به ئه مر به چاکه کردن و نهی له خراپه کردن بهر ناوهر وکی ئایه ته که ده که ون و، شایسته ی ئازارو سزان له لایه ن خوی گوره وه.

خوی گوره له باره ی شار دنه وه ی راستی یه وه هره شه ی سه ختی کردوه؛ یه که م په یمانی له گه ل هه موو به نده کانی خویدا به ستووه که دان به په روه ردگاریی ئه ودا بنین و، به په روه ردگار و ئافه ریننده ی هه موو عالمی بزائن؛ ئه و هتا ده فرموی:

«وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ...» دووم: په یمانیکه له گه ل پیغه مبه ره کاندایه ستوویه تی بو ئه وه ی هر په روه و و ئه حکامیک خوی گوره نار دوویه تی بویان به ئومه ته کانیان رابگه یه نن. سییه م: په یمانیکه له گه ل زاناکان و خاوه ن ده سه لات و خاوه ن توانا کاندایه ستوویه تی که ئه مر به چاکه و نهی له خراپه بکه ن؛ «وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ...» واته: ئه ی پیغه مبه ر! باسی ئه وه بیان بو بکه که خودا په یمانی له و زانایانه وهر گرتووه، که زانستی کتیبی خودایان پی دراوه، به راستی و بی درو و ده له سه بو خه لکی به یان بکه ن و لیان نه شار نه وه، هه روه ها هه مان په یمانی له و که سانه ش وهر گرتووه که ده سه لاتیان هه یه و، ده توانن ئه مر به چاکه و نهی له خراپه بکه ن..

ههروهه خوای گهوره له قورئانی پیروژدا بهرامبهه بهو کهسانه که راستی دهشارنهوهو شایانی نهفرینی خوان، فهرموویهتی:

«إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ» واته: ئهه کهسانه که ئایاتی خوای گهوره دهشارنهوه، پاش ئهوهی روونمان کردنهوه بو ههموو خههک، خوای گهوره و ههموو کهسیکی باش نهفرینیان لی دهکهن.

ديسان له قورئانی پیروژدا خوای گهوره مهدهی کومهلی حهزهرتی پیغهمهبری بهوه کردوه که ئهمر دهکهن به چاکه و نههی دهکهن له خراپه، فهرموویهتی:

«كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ» ههتا دواویی ئایهتهکه...

ئهمه ئهوه دهگهیهنی که ئوممهتی پیغهمهبر (د.خ) سیفهتی (چاکتری) بیان لهوهوه دهست دهکهوی که ئهمر بکهن به چاکه و نههی بکهن له خراپه، ئوممهتهکانی پیغهمهبرانی پیشوو لهبهه ئهوهی دهوامیان نهکردوه لهسهه ئهمر بهچاکه و نههی له خراپه به ماوهیهکی کهم ئایینهکه بیان فهوتاهوه، زهمانی (فهترهت) هاتوهته پیشهوه، بهلام ئوممهتی پیغهمهبری خوومان، لهبهه ئهوه که بهردهوام ئهمرییان کردوه به چاکه و نههییان کردوه له خراپه ئایینهکهی تا زهمانی ئیمهش ماوهتهوه، جا ئیمهش ئهگهر وهکو پیشینان لهسهه ئهمر به چاکه و نههی له خراپه دهوام بکهین، ئهوه ئایینهکهمان دهمیئیتهوه، ئهگهر نا ئیمهش وهک ئوممهتانی پیغهمهبرانی پیشوو دینهکهمان دهفتهوتی..

له فهرموودهی حهزهرتی پیغهمهبردا (د.خ) ههیه که زانینی یهکه مهسهلهی شهریعت و فیرکردنی خههکی بهو مهسهلهیه خیری ههزار رکات نوژی سوننهتی ههیه. ههروهها له فهرموودهکانیدا ههیه: ههه کاتی کومهلیکت چاو پی کهوت له موسلمان، بیست نهفه، یا کهمتر، یا زیاترو، له ناویاندا موسلمانیکی وا نهبوو، که باقیی خههکهکه لیی بترسن و ئهمریان پی بکا به چاکه و نههییان بکا له خراپه، ئهوه بزانه ئاینی ئهه کومهله لاوازو زههونهوه، له ههه شوینیکا کهسی پیاو چاکه بیی ئهمر بکا به چاکه و نههی بکا له خراپه و خههکی لیی بترسن، ئهوه نیشانهی ئهوهیه مروقه له خوا دهترسی بویه خههکی لیی دهترسن؛ فهرموودهی پیغهمهبره (د.خ) «أذا خاف العبد ربه خاف منه كل شيء».

خوای گهوره له قورئانی پیرۆزدا فەرموویەتی: «وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ»
 واتە: پێویستە لە نێو ئێوەدا گروهي ببن که ئادەمیزاد بانگ بکەن بۆ ئایینی ئیسلام که
 سەراسەر خێرو پیرۆزییە «ویامرون بالمعروف» واتە: ئەمر بکەن بە هەرچی شتی باشە
 و، بە هەرچی وتارو رەفتاری باشە. ئەو کەسانە ی ئەمە خوورپەوشتیانە لە سزای خودا
 رزگار دەبن. هەر وەها لە فەرموودە ی پێغەمبەردا هاتوووە «ما لکم عباد اللہ لا تتحابون؟»
 واتە: ئە ی بەندەکانی خودا چیتان لی قەوماوە؟ بۆچی بەکترتان خۆش ناوی؟ ئێوە
 هەموو برای ئاینین و، برا پێویستە بۆ برای خوێ باش بی؛ کەوابی هیچ شتێک ئێوە ی
 لەیەک جیا نەکردوووە تەو ناپاکیی دل نەبی، ئەگەر دلتان لەگەل یەکتردا باش بووایە
 یەکترتان خۆش دەویست، ناپاکیی دلتان لەبەر بی هیزیی باوەرتانە، ئەگەر باوەرتان
 بەهیز بووایە یەکترتان خۆش دەویست، بی هیزیی باوەرپشتان لەبەرئەو یە ئەمر بە
 چاکە و نەهی لە خراپە کردن لە نێوتاندا کەمە.

شیخ ئیسماعیل حەقی لە تەفسیرە کەیدا دەلی: هەر کەسی بە هوێ ئیتاعەت و
 خواپەرستی یەو لە خودای گهوره نزیك بێتەو، لەسەرتان پێویستە خۆشتان بوێ، مادام
 ئێوەش خواتان خۆش بوێ، ئەوی خوای خۆش دەوی، پێویستە ئەو کەسە ی خۆش بویت
 کە خوای خۆش دەوی، چونکە هەردوولا یان یەک مەحبوب و خۆشەویستیان هە یە.

ئە ی برادەران ی ئاینی ئەو ئەو یەری خۆش نەویستنە کە مەنعی براکانی خۆتان نەکەن
 لە گوناھکردن و، بە قەد دەسەلات پێویستە بیانگێرنەو لە گوناھ، هەتا بەهیلاکا نەچن.

لە حەزرتی پێغەمبەرەو (د.خ) دەگێرنەو کە فەرموویەتی: برادەران ی ئاینی، لە بەزەبی
 و میهرەبانی لەگەل یەکتردا، وەک ئەندامەکانی لەشی بنیادەمن، هەر موسلمانێک لە
 ئازاردا بی موسلمانەکانی تریش بوێ دەکەونە ناخۆشی هەر وەک چۆن ئەگەر ئەندامێکی
 لەش ئازار بکات هەموو ئەندامەکانی لەش تووشی ئازار دەبن.

نیشانە ی ساغیی ئیمانی موسلمان، ئەو یە ئەگەر موسلمانێکی دی گێرۆدە ی گوناھ ی
 بوو، یا تووشی غەم و مەینەتیکی دنیا یی بوو، ئەمیش غەم و پەریشانی دل و دەروونی
 داگیر بکا..

ئە ی برای خۆشەویست! ئەوانە ی کە دەسەلاتیان هە یە ئەگەر مەنعی مرۆ ی گوناھکار و
 تاوانبار نەکەن و، خودایان نەخەنەو بێر، ئەوانیش بەر سزاو تۆلە ی خوای گهوره

دهكهن و، ئەگەر ئاموژگار بکەن و خوا بخەنەوه یادیان ئەوه به خوښەویستی خوا دادەنرین.

له هەدیسی قودسیدا هەیه «ما خلقت في السموات والأرض خلقاً أحب إلى ممن ذكرني الناس» واتە: له ئاسمانەکان و له زهویدا کەسیکم دروست نەکردوو خوښەویستر بێ لام لهو کەسەیی من دەخاتەوه بیری خەلکی..

ئاشکرایه لهم سیفەتەدا، کە خوا خستنه یادی خەلکییه، کەس ناگاتە پایهیی پیغمبهرانی خوا؛ کەواتە ئەوان لای خوای گهوره له ههموو کەس خوښەویستترن، پاش پیغمبهران ئەولیا واتە دۆستانی خوا ئەنجا عوله‌ما، ئەنجا پیاوچاکان، بەتایبهتی ئەوانەیان کە خاوهن دەسەلاتن و به زۆر مەنعی خەلک دەکەن له گوناها؛ چونکه ئەمانە توانایان له زانیان و پیاوچاکان زۆرتەر، وهکو له قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رمووی: «الَّذِينَ إِن مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ [الحج ٤١]».

واتە: بەراستی خوا یارمەتی ئەو کەسانە دەدا کە یارمەتی ئاینی خوا دەدەن، ئەوانەش ئەو کەسانەن ئەگەر له زهویدا دامان مەزاندن و دەسەلاتمان پێ دان بەردەوام نوێژەکان به‌جی ده‌هینن و، زهکاتی خویان دەدەن و، ئەمر دەکەن به چاکه و نه‌هی ده‌کەن له خراپه. له‌م چوار پرسته‌دا ده‌رده‌که‌وی که ئەمر به چاکه و نه‌هی له خراپه له کەسانی دەسەلاتدارو جیگه‌و ریگه‌داره‌وه سوودی هه‌یه، هه‌روه‌ها لییانه‌وه ده‌رده‌که‌وی که ئەمر به چاکه و نه‌هی له خراپه دوو سیفەتی گه‌وره‌ن و، لای خوای گه‌وره زۆر به‌رپزین و، ناگاتە ئەم خوورپه‌وشته‌ مرويەکی دل و ده‌روون پاک و نوێژکەر و زهکات‌ده‌ر نه‌بی و، ئەو کەسانە به‌هۆی پیرۆزیی نوێژکردن و زهکات سدان‌ه‌وه شایسته‌ی ئەوه‌ ده‌بن ئەمر بکەن به‌چاکه و نه‌هی بکەن له خراپه؛ چونکه مروي نوێژ نه‌که‌رو زهکات نه‌ده‌رو، که‌مه‌ترخه‌م له‌بابه‌تی ئاینی، نه‌ ئەمر ده‌کا به‌چاکه و نه‌ نه‌هی ده‌کات له خراپه! ئەگەر بیشیکات کار له‌ دلێ خەلک ناکا و خەلکی سوودی لی وەرناگرن!!

بە‌کورتی ئەم دوو سیفەته‌ له‌ مروقی خاوه‌ن دەسەلاتی پاک ده‌وه‌شیته‌وه، وه‌کو ئیمامی عوسمان، خوای لی رازی بی، فه‌رموویه‌تی: «ما یزع الله بالسلطان أكثر مما یزع بالقرآن» واتە: ئەو مەنع له خراپه‌یه‌وه ئەو له‌ شه‌ر ده‌سته‌به‌ردار بوونه‌ که‌ خوا به‌ هۆی ده‌ست‌رۆشته‌وه‌وه جیبه‌جیی ده‌کا له‌وه‌ زۆرتەر که‌ به‌هۆی قورئانه‌وه‌ ده‌یکا.

له جوملهی «وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ»، که پیش نایه ته که که وتوه، دهرده که وئ که به جیهینانی نویره کان و دهر کرنی زه کاتی مال و ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه هه موو ئه مانه یارمه تیدانی ئاینی ئیسلامه و، دهرده که وئ ئه و که سانه ی یارمه تیی ئاین و ئه حکامی ئیسلام دهن خوی گوره یارمه تییان دهاو به سهر دوژمنانی خویاندا زالیان دهکا و، خوی گوره به لینی خوی به جی ده هیئی و هه رگیز له به جیهینانی په یمانه که ی خوی لانا دا.. که واته زور مایه ی شانازییه بو سه روکانی ده ولت و، پیوانی گوره ی خاوه ن دهسه لات و پایه دار، یارمه تیی ئاینی خوا بدن و ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه بکه ن و، له هه مان کاتدا خویشیان حسیب بکه ن که له لایه ن خاوه خه لات ده کرین و به سهر دوژمناندا زال ده کرین..

خوی گوره فه رموویه تی : «وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ».

واته: پیویسته له نیو ئیوه دا، ئه ی موسلمانان، هه میشه کو مه لیک ببن که باقیی موسلمانان و باقیی ئاده میزاده کان بانگ بکه ن بو خیر که یاسای ئاینی پیروزی ئیسلامه و، ئه مر بکه ن به چاکه و نه هی بکه ن له خراپه و ناشه رعی و ناشایسته، ئه و که سانه ی خاوه نی ئه م سیفه تانه ن هه ر ئه وانه ن له نارهنزیی خواو له نازاری روژی پاداش رزگار دهن، ئه گه ر موسلمانیک دهسته لاتی هه بوو پیویسته به و دهسته لاته ی خوی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه بکات، ئه گه ر دهسته لاتی نه بوو پیویسته زمان بخاته کارو، لای خاوه ن دهسته لاتان قسه بکات و هه ول بدا هه تا ئه وانه بکه ونه ئیش و مهنعی خه لکی بکه ن له خراپه و هانی چاکه یان بدن، جا ئه گه ر مهیدانی ده ست و زمانی نه بوو، ئه و پیویسته به دل نارازی بی له ئیشی ناشه رعی و حه زبکات له ئیشی شه رعی، ئه گه ر به هیچ کام له م سییانه ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه نه کا ئه و له نازارو توله ی خوا رزگار نابی.

ریوایه ت کراوه: هه ر موسلمانیک روژی لی بوویه وه و، سه باره ت به ئیشی موسلمانان بی باک و که مته رخه م بوو، ئه و که سه له موسلمانانی دیاری نییه؛ چونکه هیچ ئیشیک له ئاین گرنگتر نییه و، ئه و که سه ی بو ئاین که مته رخه م بیته واته بی دینه..

له فه رمووده ی پیغه مبه ر (د.خ) : «الدين النصيحة، قلنا لمن يارسول الله؟ قال: لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم»...

واته: ئاينى ئىسلام بريتىيە لە دلسۆزى و خىرخواھى، عەرزمان کرد: دلسۆزى و خىرخواھى بۆكى؟، فەرمووى: يەكەم بۆ خوا، كە بە زاتىكى تاك و پاك و واجيبولوجود و پەروردگارى بزان و خەلك بانگ بكەى بۆ پەرستنى. دووهم: دلسۆزى بۆ كتيبي خوا، واته: بەدل تى بكوشى بۆ فيربوونى و بلاوكرندنەوى لە جيهاندا، بۆ پەيپەوكردىنى. سىيەم: دلسۆزى بۆ پيغەمبەرى خوا، واته: ھەميشە ئامادە بى بۆ حورمەت راگرتنى و بلاوكرندنەوى ئاينەكەى لە جيهاندا و پاراستنى لە دوژمنانى. چوارەم: دلسۆزى بۆ پيشەواكانى ئىسلام، واته: فەرمانيان بەجى بهينى و لەسەر چاكە يارمەتییان بەدى و ماوھى خراپەيان نەدى و، دوژمنيان لى دوور بخەيتەوھ. پينجەم: دلسۆزى بۆ ھەموو موسلمانان بە گشتى، بە جوړى خۆت بە يەككە لەوان بزانى و خيرو شەرى ئەوان بە خيرو شەرى خۆت بزانى و بۆ چاكەيان ھەول بەدى و خراپەيان لى دوور بخەيتەوھ.

مادام لەم فەرموودە پيرۆزەدا ئاينى تەنيا بە نەسيحەت و دلسۆزى داناو، دەرەكەوى كە ئاموژگارى و دلسۆزى لای خواى گەورە زۆر بەرپزە و بايەخى ھەيە. منى دوستى بى دەستەلاتتان مەبەستى ھەرەگەورەم لە نووسىنى ئەم نامانەدا بۆ ئيوە نەسيحەتى سەرۆكەكان و گەورە پياوھەكان و دەولەمەندەكانە، چونكە ئەم بە چاكە و نەھى لە خراپە لەوانەو بەسوودەو، دوعاى تەوفىقى كردهوى چاكيش دەكەم بە رابەر بەو حوقوقانە كە ھەيانە لەسەرمان، چونكە لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە: جەزاي دەولەمەند لە لايەن ھەزارانەو نەسيحەتەو دوعا. رىوايەت كراوھ كە ھەزرەتى موسا (د.خ) عەرزى بارەگاي خواى گەورەى كرد: كام لە بەندەكانت لات خووشەويستترە؟ خواى گەورە لە وھلامدا فەرمووى: «الذی يتسرع إلى هوائی كما يتسرع البشر إلى هواه، والذي يغضب إذا أرتكبت محارمي».

واته: ئەو كەسە لام خووشەويستترە لە خەلكيتەر، كە رادەكا بۆ بەجیھانی لىخوشبوونى من، وھك چۆن ئادەمیزاد بە دواى ئارەزووى خويدا رادەكا و، ئەو كەسەى كە لە كاتىكدا بى ئەمرى من بكرى رقى ھەلسى.

ئەى برادەران! تەماشە بكەن ھوى زۆربەى ئەو خراپانەى لە جيهاندا روو دەدن و، روژ بەروژ دیندارى كەم دەبیتەوھ، ئەوھيە كە موسلمانان موداھەنەو رووپامايى لەگەل دەستپوشتوان و سەرۆكان و خاوھن دەسەلاتەكاندا دەكەن و، سەبارەت بە فەرمانى خوا و ئەھكامى ئاين دلسۆزى بەجى ناھين و، گوئى نادەنە فەرمانى خواو بە گوئى

پيغهمبەرى خوا ناكەن و، چاويان له تەمى و تەربىيەى موسلمانانى نەزانەو نىيە. دەگىرنەو كە روژيەك شەفيقى بەلخى ئاموژگارى (هارون الرشيد)ى دەكردو پيى دەوت:

ئەى هارون! خوا خانوويهكى هەيه ناوى دۆزەخەو، توى كردووه بە دەرگاوانى ئەو خانووهو، سى شتى بە تو داوه، هەتا بەو سى شتە موسلمانان لەو دۆزەخە دوور بەخيتەو: مال، شمشير، قەمچى. بە مال دەفەى داماوى و ئىحتياجى موسلمانان بەكى، تا بەهوى گرانى و نەدارييهو توشى دزى و درۆزنى و ريگرى و ستەمكارى نەبن. بە هوى شمشيريشەو رېگا لە غەدارو ستەمكار بگرى هەتا زولم و زور لە خەلكى نەكەن. فاسقەكانيش بە قەمچى ئازار بەدى تا بە ئەدەب بن و فيسق و فجور نەكەن، جا ئەگەر تو بەو جورەى پيم وتى موعامەلەت كرد ئەوا خەلك لە دۆزەخ رزگار دەكەى و، تويش رزگار دەبى، ئەگەر نا تو لە پيش ئەواندا دەرويتە دۆزەخ.

ئەى برادەرانى ئاينى! بە هوى بى باكى و كەمتەرخەمى دەستەلاتدەرهكانە بەم جورە ئاين و دەستپاكى و پياووتى كزو فەوتاون، ئەوانە لە پاشەپوژدا لەسەر ئەم كەمتەرخەمى و گوئى پى نەدانە سزاو ئازار دەدرين و، مادام ئاموژگارى كاريان تى ناكە لە خواى گەورە دەخووزم كە لە دنياشدا هەر گيرۆدە بن.

ريوايەت كراوه كە زەرت (د.خ) فەرموويهتى: ئەبدال لە ئوممەتى من، كە دەچنە بەهەشت، لەبەرئەو نىيە كە نويزو روژوويان زوره، بەلكو لەبەر سەخاوتى نەفس و خاويى سىنەو دلسوزييه بو موسلمانان.

ريوايەت كراوه كە زەرت (د.خ) فەرموويهتى: موسلمان براى موسلمانەو، پيوسته بەرامبەر بە هېچ كردهويهكى نارەوا لە ئاموژگارى كردنى سست نەبى، ئەگەرنا حەقى برايهتیی بەجى نەهيناوه. لە هاوړپى پيغهمبەر (ابو هريره)و ريوايەت كراوه كە فەرموويهتى: دەمانبيست لە حەزرت (د.خ) كە لە روژى قيامەتدا مروقيك داوين گيرى مروقى دەبى و راي دەكيشى، ئەويش نايناسى و دەلى: تو چيت لەسەر من؟ بو بەروكم بەرنادەى؟ ئەويش لە وەلامدا پيى دەليت: تو لە دنيايدا چاوت لە من بوو كردهوى خراپم دەكردو، دەستت نەدەهيناپە رېگام و مەنعت نەدەكردم... مەبەست لەم فەرموودهيه ئەويه هەر كەس ئاگاي لە يەكێك بى كە كردهوى خراپ دەكا، مەنعى نەكا ئەوه لە روژى قيامەتدا ئەويش وەكو تاوانبارەكە سزا دەدرى، چونكە دەتوانى مەنعى بكا لەو كردهوه خراپانە، بەلام كەمتەرخەمى تيا دەكا و مەنعى ناكە؛ بويه ئەويش دەبیتە هاوبەشى تاوانەكە..

ریوایهت کراوه که حه زرهتی پیغه مبه ر (د.خ) فهرموویه تی: ئیمشه و دوو فریشته هاتن بردمیان بو شوینیک، لهو شوینه دا ئه حوالی بهختیاران و بهدبهختانی ئوممه تی خۆمیان پیشان دام، فهرمووی: «رأیت رجلا من أمتي قد أخذته الزبانية من كل مكان، فجاءه أمره بالمعروف ونهية عن المنكر فاستنقذاه من أيديهم فادخله مع ملائكة الرحمة».

ئهی خۆشه ویستم! وهکو هه کیمی تیرمیزی فهرموویه تی، حیکمه تی ئه مه ئه وهیه: به شی زۆری ئه وانه ی ئه مر ده کهن به چاکه و نه هی ده کهن له خراپه خۆیان ئه م کرده وه خراپانه ناکهن که نه هیان لی کرده وه، زه بانیه کانی قیامه تیش وهکو مه ئموورانی جیهان ئه و که سه ده گرن که خراپه ی پیوه ده بینن و، هه قیان به سه ر که سیکه وه نییه که به زاهیری خراپه ی نه کردبی، جا خوای گه وره به پیروزی ئه و ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه یه که کرده ویانه، هه رچه ند فاسق و تاوانباریش بن، مادام تاوانه که یان ئاشکرا نه بووه و له بهینی خۆیان و خوای گه وره دا بووه، خوا عه فووی کردوون و تاوانه که یانی له فریشته کان شار دووه ته وه (*).

جا با هه ندی له ده سه ته لاتداره بی موبالاته کان له خوای خۆیان شه رم بکه ن، چونکه نه خۆیان به راستی خۆیان له گونا هه ده پارێزن و، نه به رامبه ر به خه لکیش ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه ده کهن.. هه ره وه ها له فه رمووده که ی پیغه مبه ره وه ده رده که وی که فه رق زۆره له بهینی ئه و فاسقانه ی تاوانه کانیان ده رناخه ن و ئه وانه ی بی شه رمانه گونا هه ده کهن و خه لکی پێیان ده زانی و، فیری گونا هه کردن ده بن لیانه وه، بیگومان به شی یه که م زۆر نزیکه خوا عه فوو یان بکا...

ریوایهت کراوه دوو برای ئاینی وهکو دوو دهستی ئاده میزادن، وهکو چۆن دهسته کان یه کتر ده شوژن، پیویسته برای ئاینی برای خوی له گونا هه داشوژی، واته: ئامۆژگاریی بکات و پێگای گونا هه ی لی بگری.

هه ره وه ها ریوایهت کراوه که موسلمان ئاوینه ی موسلمانه، واته: چۆن له نیو ئاوینه دا

(*) ئه مه ته رجه مه ی فه رمووده که ی کاک ئه حمه ده، رحمه تی خودای لی بی، به لام حه قیقه تی مه سه له که ئه وه یه که ئه و که سانه ی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه ده کهن، هه رچه نده تاوانباریش بن، به هو ی پیروزیی ئه و دوو کاره وه له عه فوی خودای گه وره وه نزیکن، ئیتر مه سه له ئه وه نییه که گونا هه له مه لائیکه بشاردریته وه، چونکه مه لائیکه ی کرده وه (د.خ) به هه مو جو ره گونا هه یکی مرو ف ده زانن و ده ینووسن، ئاشکرا بن یانه ینی، خوا بو ئه وه ی دیاری کردوون.

وینه دهردهکهوئ، له لای مروثی موسلمانیش عهیبه و خهوش و تاوانی موسلمانی برای دهردهکهوئ، جا به پیی پیویستی ئیسلامیهت پیویسته، ههر کاتی موسلمان به عهیبی موسلمانیکی زانی، تی بکوشتی بو پاککردنهوئی لهو عهیبه، واته: مهنعی بکا له دووباره کردنهوئی لهو تاوانهو تی بکوشتی بو ئهوهی پهشیمان بیتهوه لهو جوړه گوناوه.. ههلی شدهگری: واتای ریوايهتهکه لهو بیته: که چون مروث نایهلی ئاوینهی خوئی گهرد بگری و، نهگهر توژی لی نیشته پاکی دهکاتهوه، وهها برای موسلمانی له گوناوه پاک دهکاتهوهو نایهلی گهرد بگری.

له حهزرتی عومرهوه (ر.خ) دهگپرنهوه که فهرموویهتی:

«أذا رأيتم أحاكم زل فقوموه، وسددوه، ولا تكونوا أعوانا للشيطان عليه».

واته: نهگهر برایهکی ئاینی خوتان بینی پیی ههخزاو کهوته نیو ههلهوه فریای کهون و راستی بکهنهوه و بیخهنهوه سهه ریپی راست و، مهنه یارمهتیدهری شهیتان دژی لهو برادهرتان، واته به ئاموژگاری یا بههیز ههول بدن و مهیدانی لهو ههلهدا بمینیتیهوه، نهگهر مهنعی نهکن لهو ههلهیه، یا خو بهپیچهوانه یارمهتی بدن لهو ئیشه ههلهیهدا لهوه دهنه یارمهتیدهری شهیتان و، ئیوهش دوژمنایهتی لهگهل دهکن. نهگهر لهوانهتان پی نهکرا لهوا دوعای خیری بو بکن بهلکو خودا پهحمی پی دهکا و بیخاته سهه ریپی راست و لهو تاوان و گوناوه دهستهدار بی.

خوای گهوره له بابته ئاموژگارییهکهی لوقمانهوه بو کورهکهی دهفهرموئی:

«يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَيَّ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ».

واته: پولهکههه! نوژی خوت له کاتی خویدا بهجی بینهوه، نهمر به چاکه بکهوه، نههی له خراپه بکهوه، نهگهر تووشی ئازار و بهلا بووی خوت بگهوه، چ به هوئی نهمر به چاکهوه نههی له خراپهوه، چ له ریگای ترهوه، دیاره (مههرووف) لهوهیه موافقی شهریعت بی و (مونکهه) لهوهیه موافقی عهقلی ساغ و شهریعت نهبی. ریوايهت کراوه له پیغهمبهرهوه (د.خ) که فهرموویهتی «أن الله يكره سفاسف الامور» واته: خوای گهوره ههزناکات له ئیشی ناشایسته و ههچ و پووچ. نوژی کردن و نهمر به چاکه کردن و نههی کردن له خراپهوه، له کاتی ناخویشیدا خوژاگرتن له کاره گهوره بهجیکانه.

له پیغه مبهروهه (د.خ) دهگپړنه وه که فهرموویه تی: چهندي دلی مروّف له پیناوی نهمر بهچاکه و نهی له خراپه دا نازاری پی بگا نه وهنده پر دهبی له نووری ئیمان.

له عهبدوللا کورپی عهباسه وه (ر.خ) دهگپړنه وه وتوویه: حه زره تی پیغه مبهر (د.خ) فهرموویه تی:

«يأتي على الناس زمان يذوب فيه قلب المؤمن كما يذوب الملح في الماء، قيل مم ذلك؟ قال: مما يرى من المنكر ولا يستطيع تغييره!».

واته: پوژگاریکي وهها بهسهر خه لکیدا دیت که دلی موسلمان وهک خوپی نیو ئاو، ده تویتته وه؛ عه رزیان کرد: له بهرچی؟ فهرمووی: له بهرته وه که کاری مونکر و ناشایسته و ناباری زور ده بیني و، ناتوانی مهنیان بکا.

ئیسما عیل حه قی (ر.خ) له تهفسیره که پیدا فهرموویه تی: حه زره ت (د.خ) فهرموویه تی بهکک له نیشانه کانی نزیکبونه وهی روژی قیامت ته وهیه که نه هلی کرده وهی خراب غالب دهبن بهسهر نه هلی حه قدا.

براکانم! غالب بوونی گهلی خراب و ناحق کار بهسهر نه هلی حه قدا، له بهرته وهیه له ههر شوینیکدا بهکی ئیشیکي ناله بار بکا، مادام به پیی ئاره زووی ئاده میزاد بی، یارمه تیده ری زور زوره باوه ری پی دهکن و یارمه تی ده دن، به لام له ههر لایه بهکی ئیشیکي باش بکا له بهرته وه که خیلافی ئاره زووی نه فسی خه لکه یارمه تیده ری زور که مه، به لکو بی باوه ری به رامبه ری دهره برن، جا له بهر ته مهیه که مروقی پاک به هوئی ته وه زعه نا له باره وه نزیکه دلی بیی به ئاو.

براکانم! خوی گه وره فهرموویه تی: «وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ» واته: له پیناوی بهر زکر دنه وهی حه قدا تیکو شانیکي راسته قینه ی ته واو بکه ن.. جیهادو تیکو شانیش سی جوړه: جیهاد به ده ست. جیهاد به زمان. جیهاد به دل، واته: که مروّف به خراپه به کی زانی پیو یسته، نه گهر توانی، به هیزو دهسه لات مهنی بکا، نه گهر دهستی نه دهرپویش به زمانی خوئی هه ول بدا بو نه هیشتنی، یا ته و خراپه به بگه یینیتته دهسه لات داریک هه تا مهنی بکات، ته مهش بهو شهرته ی نه بیته مایه ی فیتنه و دستدریژی کردن. جا نه گهر ماوهی ته مهیشی نه بوو ته وا به دل ته و کاره خراپه ی پی ناخوش بی و له خاوه نه که ی زویر بی، ههر که سی بهکک له م سی پایه ی نهمر بهچاکه و نهی له خراپه به ی نه بوو

ئەو دەلى وەكو مروڧىكە كە سەربەرەو خوار ھەلۋاسرابى! واتە: ھەر كەس دەستەلاتى بوو مەنعى خراپە بكا و نەيدەكرد، يا بەزمان تواناى ھەبوو نەيدەكرد، تەنانت بە دلئىش بىزار نەدەبوو لىي، ئەوا ئيمان لەدلىيەو دەرڧىتە خوارى، وەك چۆن ئەگەر گۆزەيەكى پر لە ئا و سەرەو خوار بکەى، دلۋپىكى تىدا نامىنى.

لە ھەزرتى مووساوە (د.خ) دەگىرپنەو كە ھەرموويەتى: ھەرزى بارەگای خواى گەورەم كردو وتم: خوايا كام بەندەت لە ھەموو بەندەكانت لا خوڧشەويستترە؟ لە وەلامدا ھەرمووي : ئەو كەسە كە بو رەزاو خوڧشەويستترە من تى بكوڧشى و پەلەى بو بكات، وەك چۆن بو بەجىھىناني ئارەزووى خوى تى دەكوڧشى و پەلە دەكا، ئەو كەسەش گوناھ و تاوانى لە خەلكەو دەى رقى ھەستى و زوير و بى تاقت بىي.

رئويەت كراو كە موسلمانان ھەموو لەخىرو چاكيدا دەبن ھەتا ھەموويان نەبنە يەك رەنگ. كە ھەموويان بوونە يەك رەنگ بەھيلاكدا دەچن!

واتاى ئەو ھەرموودەيە ئەويە: موسلمانان لە خىرو چاكيدا دەبن ئەگەر دووچور بوون و ھەندىكيان ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە بكن بەو كەسانەى كە رپگاي چاكە ناگرنەبەرو كردارى خراپيان لى دەوشتەو، بەلام ئەگەر ھەموو يەك رەنگ بوون و كەس مەنعى كەسى نەدەكرد لە خراپەو، ئەمرى چاكەيان بەيەكتري نەدەكرد ئەو نیشانەى ناچاكى و بەد بەختيەو، ھەموويان وەك رەنگىكى رەش يەكسانن.

ھەزرتى ئىمامى ھەلى (ر.خ) ھەرموويەتى: لە ئاخىر زەماندا لە نيو نەود كەسدا يەككيان ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە دەكات، واتە: لە نيو نەود كەسى دەسەلاتداردا يەككيان واجبى سەرشانى خوى جىبەجى دەكا و موسلمانىكى باش و لە خواترسە، جا پاش ئەو تەماشاي ئەم واتە راستەت كرد تەماشاي ئەو شەكە كە ئەو ھەشتا و نو كەسەكەى تر ئەوانەيان لەگەل دەسەلاتدا تەركى ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە دەكەن و، ھەرموودەكانى خوا و پىغەمبەر، كە دەيزانن، لە خەلكى دەشارنەو بە مەلەوون و نەفرين لىكراو دەردەچن، چونكە خواى گەورە، دەربارەى ئەوانە كە زانبارىي ئاين دەشارنەو، ھەرموويەتى: «أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ».. واتە: ئەوانەى ئاياتى خودا دەشارنەو و فىرى خەلكيان ناكەن خوا نەفرينيان لى دەكا و شايانى نەفرينى ھەموو نەفرەت كارىكن، لە فرىشتەو ئادەمىزاد و پەرى...

ئەى برادران! ئەمر بە چاكەو نەهەى لە خراپە گەلى بە نرخن، تەنانەت ئەگەر نابالغىك خراپەيەكى كرد، هەرچەند ئەو موكلەلف نىيە، پىويستە لە سەر ئەو كەسەى پىى دەزانى دەستى دەروا مەنعى بكا، هەتا فىرى ئەو كارە خراپە نەبى؛ واتە ئەگەر چى نابالغەكە بە كردنى ئەو كارە خراپە گوناھبار نابى زەلامە پىزانە دەست رۆيشتوووكە بە مەنع نەكردنەكەى گوناھبار دەبى و، فاسقىش دەبى!

ئىمامى غەزالى (ر.خ) فەرموويەتى: لە ئايەتى پىروۆزى «والمؤمنون والمؤمنات بعضهم أولياء بعض، يأمرن بالمعروف وينهون عن المنكر..» وە دەردەكەوى ئەگەر كەسك لەنىو خەلكدا دەستى برۆا و، ئەمر بە چاكە نەكا و نەهەى لە خراپە نەكات، ئەو بە موسلمانى تەواو نادىتە قەلەم، چونكە هەريەك لە موسلمانان دوست و يارىدەرى يەكترىن، كەواتە دەبى لە نىويانا ئەمر بە چاكە و نەهەى لە خراپە بكات ئەگىنا موسلمانى ساغ نابى!

هەر لە ئاخىرى ئەو ئايەتەدا خواى گەورە فەرموويەتى: «أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ» واتە: ئەو موسلمانانە ئەو سىفاتە پىشوووانەيان هەيە خواى گەورە مېھرباننىيان لەگەل دەكا.. بە كورتى موسلمانى ئەمر بە چاكە كەرى نەهەى لە خراپەكەر لە دنياو قىامەتدا لە ژىر بەزەيى خوداى گەورەدايەو، ئەوانەش كە دەستيان دەروا و ئەمر بە چاكە و نەهەى لە خراپە ناكەن، بەپىچەوانەى پىشوووكان، لە ژىر بارى رق و كىنەى خوداى گەورەدا دەبن، خوا پەنامان بدا. لە تەفسىرى ئايەتى «لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ» [۷۸] كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ» دا زاناكان فەرموويانە: وا مەعلومە كە بەهوى شوومى و نەگبەتتى تەرك كردنى ئەمر بە چاكەو نەهەى لە خراپەوە خوا دەرگای دلى مۆر كردوون و لە كۆمەلى مونافقانى حسيب كردوون و، بە هوى ئەووە شايانى نەفرىنى خودا بوون و، چوونە رىزى كافرانەو.

بەلام يەككە لە تابەين لە يەككە لە هاورىيەكانى پىغەمبەرى پرسىو: ئايا (بەنى ئىسرائىل)ەكان، كە مەسخ كران، لە ئيمان دەرچوون؟ ئەويش فەرموى: نەخەير، بەلام نەزانەكانيان خەرىكى گوناھ و تاوان بوون و، زاناكانىشيان هەندىكيان وازيان لە ئەمر بە چاكەو نەهەى لە خراپە هىناو، بەم هوىوە خواى گەورە قىنى لى گرتن و، گەلى لە مروۆخە خراپەكارەكانى مەسخ كردهو، واتە: لە شىوەى ئادەمىزادا نەپهيشتنەو!

هه‌ندیکیش له زاناکانیان که وازیان له ئامۆژگاری و ئه‌مر به چاکه و نه‌هی له خراپه نه‌هینا، خویان و ئه‌وانه‌ی دوایان که وتبوون و به گوییان کردبوون تووشی مه‌سخ نه‌هاتن و به‌سه‌لامه‌تی مانه‌وه.

حه‌زرتی عائیشه، خوا له خۆی و له سیدی باوکی رازی بی ده‌گیڕپه‌ته‌وه که پۆژی حه‌زرت (د.خ) هاته ژووره پیروزه‌که‌ی و، له شیوه‌ی موباره‌کی وه‌ها ده‌رده‌که‌وت که دل‌گران و زویره ئیشیکی گه‌وره‌ی به ده‌سته‌وه هه‌یه، یاخو سروشی بو هاتووه، ته‌شریفی له ژووره‌که دانه‌نیش و قسه‌ی له‌گه‌ل که‌سدا نه‌کرد، هه‌تا پۆیشته ده‌ستنوژی گرت و، جا پۆیشته مزگه‌وت و دوو رکات نوژی (تحیه‌ المسجد) ی کرد، له پاش ئه‌م نوژه هه‌ستا و ته‌شریفی پۆیشته سه‌ر مینه‌رو سوپاس و ستایشی خوی گه‌وره‌ی کرد و فه‌رمووی:

«ئه‌ی ئاده‌میزاده‌کان! به‌راستی و دلسۆزی ئه‌مر به چاکه و نه‌هی له خراپه بکه‌ن، پۆیش ئه‌وه‌ی وه‌زعتان وای لی بی ده‌ست به‌رز بکه‌نه‌وه و نزا بکه‌ن و، خوی گه‌وره ئه‌و نزاو پارانه‌هاتان لی قه‌بوول نه‌کا، داخو زه‌کانتان داوا بکه‌ن تا به نه‌وازشی خۆی به‌جی، به‌هینی، پۆیش ئه‌وه‌ی وه‌زعتان وه‌های لی بی که یارمه‌تی له خوی گه‌وره داوا بکه‌ن و ئه‌ویش بو‌تان جیبه‌جی نه‌کات!، له پۆیش ئه‌وه‌دا داوای لی‌بووردن له خوی گه‌وره بکه‌ن و ئه‌ویش گویتان پی نه‌دا..».

ئه‌وه‌ی فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ده‌گیڕپه‌ته‌وه ده‌لی: حه‌زرت (د.خ) له سه‌ر مینه‌ره‌که له‌مه زیاتر قسه‌ی نه‌کرد و هاته خواره‌وه، به پیچه‌وانه‌ی جاران که له سه‌ر مینه‌ره ده‌مایه‌وه، له زور باب‌ه‌ته‌وه په‌ند و ئامۆژگاری ده‌کرد؛ ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه بوو که مه‌خلووق زور گوئی بده‌نه ئه‌مر کردن به چاکه و نه‌هی کردن له خراپه.

براده‌ران! له‌م فه‌رمووده‌وه ده‌رده‌که‌وی پاش ئه‌وه مروّف ته‌رکی ئه‌مر به‌چاکه و نه‌هی له خراپه‌ی کرد، ئیتر خوی گه‌وره نزاو پارانه‌وه‌ی قه‌بوول نا‌کا..

له حه‌زرتی پیغه‌مبه‌ره‌وه (د.خ) ریوايه‌ت کراوه که فه‌رموویه‌تی: قه‌سه‌م به خوا پۆیسته ئه‌مر به چراکه و نه‌هی له خراپه بکه‌ن ئه‌گه‌ر نا خوی گه‌وره سه‌مه‌کاره‌کان به‌سه‌رتاندا زال ده‌کا و، ئه‌و کاته مروّفه باشه‌کانتان له خودا ده‌پارینه‌وه و خوا نزاو پارانه‌وه‌یان قه‌بوول نا‌کات!

ده‌گیڕنه‌وه که خوی گه‌وره په‌یامی بو یه‌که‌ک له پیغه‌مبه‌ره‌کانی (بنی اسرائیل) نارد که

به زهلامیکی خواپهرست بلی، که له خه لک که ناری گرتبوو گو شهگیر بوو: فلان که س اتو، که وازت له دنیاو خه لکی دنیات هی ناوه، بو ئاسایش و ئارامیی نه فسی خوت و پیوه ندیت له جیهان بریوه و هاتووی بو لای من له نیو خه لکدا رپیت بو خوت پهیدا کردووه، که واته چ کرده ویهکت بو خاتری من کردووه بو سوپاسگوزاریی ئه و نازو نیعمه تانه ی پیم داویت ؟ که پیغه مبه ره که فرموده که ی خوای گهره ی به خواپهرسته که گیاند، ئه و له وه لامدا عهرزی کرد: ئه و ئیشانه ی بو خوای گهره ده کرین چین؟ پیغه مبه ره که له سهر ئه مری خوا فرمووی: (هل عادیة فی عدوا، وهل والیت فی ولیا؟ وعزتی لا ینال رحمتی من لم یوال فی ولیا ولم یعاد فی عدوا) واته: ئایا له بهر خاتری من دوژمنایه تیت له گهل دوژمنی مندا کردووه؟ ئایا له بهر خاتری من دوستایه تیت له گهل دوستی مندا کردووه؟ به گهره یی خوم قه سه م ئه و که سه ی له بهر خاتری من دوستی منی خو ش نه وی و، له بهر خاتری من دوژمنی من نه بوغزینی، ههرگیز به ره حمهت و به زه بی من ناگا.

ئه ی برایانی ئاینی له به زبیی مانا و شیوه ی دیاری ئه و فرموده یه بکو لئه وه، که چون له پییدا و له کاتی تووره بووندا باسی دوژمنایه تییه که ی پیش خستووه، که چی له کاتی میهره بانیدا دوستایه تییه که ی پیش خستووه! پیویسته بزائن مه به ست له دوستی خوا موسلمانیکه فاسق نه بی؛ چونکه خوا فرموویه تی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) واته: به راستی موسلماننه کان برای یه کن و، پیویسته مروقی موسلمان هه مو موسلمانیک به برای خوی بزانی و خوشی بو، به و مه رجی فاسق و خراپکار و تاوانبار نه بی، ئه گهر تاوانبار و به دکاریش بوو، نابی له خوشویستن و پیاوه تی له گهل کردنی وازبینی، هه تا له ریگی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه وه بیخاته وه سهر باری خواپهرستی و گو پرایه لی، تا ده گاته پایه ی نائومی دی له چاکبوونی، ئه و کاته سوننه ته، به لکو پیویسته، ئه و که سه ببوغزینی؛ چونکه له پیغه مبه ره وه (د.خ) ده گپرنه وه که فرموویه تی:

«تقربوا إلى الله ببغض أهل المعاصي، والقوهم بوجه مكفهرة، والتمسوا رضا الله بسخطهم، وتقربوا إلى الله بالتباعد منهم» واته: به بوغزاندنی تاوانباران له خوای گهره نزیک بنه وه، با پروتان گرژ بی له گهل یاندا و به تووره بوونتان له وانه داوای خوشنوودی خوا بکه ن بو خوتان و به دووریتان له وان له خوا نزیک بنه وه، به لام لی نزیک بوونه وه یان بو ئه وه ی مه نعیان بکه ن له کرده وه ی ناشیرین، ده بیته هوی خوشنوودی خوای گهره . ریوایهت کراوه کاتیک که مروث مردوو، له گو ردا شاردرایه وه گو ره که دیته زمان له گهل

ئەو مەروۇقەداو پېي دەلى: من شوپنى فېتنەو تەنبايى و كرمم، خو تو دەتزانى كە دەمرى، بوچى سەربەست و بى باك بووى لەم پۇژە؟ جا ئەگەر مردووهكە مەروۇقىكى باش و كردار چاك بى خواى گەورە فرېشتەيەك دەنيرى لە باتى ئەو وەلامى گۇرەكە دەداتەو و پېي دەلى: ئەى تو چاوت لى نەبوو كە لە ماوہى ژيانيدا خەرىكى ئەمر بە چاكەو نەھى لە خراپە بوو؟ كە گۇرەكە ئەم وەلامە دەبېستى دەلى مادام واىە ئېتر من بوى دەم بە باخى لە باخەكانى بەھەشت و، بەسەر لەش و گيانيدا دەبمە بارانى پەحمەت..

رېوايەت كراوہ: (القبر أما روضة من رياض الجنة، أو حفرة من حفر النيران). واتە: گۇرې مردو و يا دەبېتە باخىك لە باخەكانى بەھەشت، يا دەبېتە چالېك لە چالەكانى دۇزەخ!

رېوايەت كراوہ: ھەر كەسېك خراپەيەكى بەرچا و كەوت يا پېي زانى، پېويستە لەسەرى مەنعى بكا بە دەستەلاتى خو، ئەگەر دەستى دەپۇشت، ئەگەر دەستى نەپۇشت پېويستە لەسەرى بە زمان مەنعى بكا (واتە: يا بروت بە زمان ئامۇژگارى بكات، يا بە يەكېك لە دەستەلاتدارەكان بلى: مەنعى بكا، بەو مەرجانەى كە شەرىعەت داى ناون). خو ئەگەر ماوہى ئەمەيشى نەبوو ئەو لەسەرى پېويستە بەدل ئەو كارە ناشەرىيە ببوغزىنى و نارازى بى لى، ئەم پاىەى دوايىيە (أضعف الأيمان)ە، واتە: كەمترىن پاىەى نېشانەكانى ئيمانە كە لە مەروۇقى مۇسلمانەو دەرىكەو، و، لەم پاىە بەولواو ھېچ پاىەيەكى ئيمان نامېنى، واتە: ئەمەش نەبوو ئېتر ئيمان لە دلا نامېنى.

ئىمامى ئەحمەدى كورې حەنبەل (ر.خ) فەرموويەتى: بېرگەى دوايىي ئەم فەرموودەيە ئەو دەگەيەنى كە ھەر كەسى پى ناخۇشبوونى دەروونى نەمېنى كافرې خەفېفە، چونكە لاي ئىمام ئەحمەد مەروۇق يا مۇسلمانە يا كافرەو، بو كافرىش لاي ئەو دوو جور كوفر ھەيە: يەكەم كوفرې قورس كە برىتېيە لە باوەر نەكردن بەخوا، يا بە پېغەمبەرانى خواو، بە مەلائىكەو، بە كتېبى خوداو، بە پېغەمبەران و، بە رۇژى قىامەت و، بە قەزاو قەدەر و باوەر نەكردن بە پېنچ فەرزەى نوپۇژو ھاوچەشەنەكانى. جورى دوووم كوفرې سووكە، وەكو بەدل مەنع نەكردنى كارى ناشەرى و، نەكردنى نوپۇژو، نەكردنى جىھاد... ھتەد.. بەدل پى ناخۇشبوونى كارى ناشەرى فەرزى عەينە لەسەر ھەموو تاقە موكەللەفېك، بەلام ئەم كەردن بە چاكەو نەھى كەردن لە خراپە بە دەست يا بە زمان، ئەو فەرزى كىفائەيە.

ئەى براكانم! ھەر شتېك و ھەر كارېك مروّف بەدل ھەزى لى نەكا ناچار بە دەست و بە زمان مەنعى ئەو شتە دەكا، ئەگەر بە دەست و زمان نەتوانى مەنعى بكات، ئەوا بەدل رقى لى دەبېتەو، جا ئەگەر بە دەست و زمان نەتوانى مەنعى بكا و، بە دلېش رقى لى نەبى، ئەو مەنعى وایە بەدل ھەزى لى دەكا، كە بەدل ھەزى لى كرد ديارە تاوانبارە؛ چونكە واجبىكى تەرك كرووۋە كە لە تۈنایدا ھەيە.

رېوايەت كراوۋە ھەركەسېك ئامۆزگارېيەكى باش بكا و، خەلك ئاگادار بكا لە واجبىك يا لە سۈننەتېك، ھەر كەس رەفتارى پى بكا ھەتا رۆزى قىامەت ئەو ئامۆزگارېكەرە ھاوبەشى خىرى ئەو رەفتارىيە ھەتا ھەتايەو، لە كاتى گەشتن بە خۋاى گەرە لە قىامەتدا بە تەواى پاداشەكەى بو حسيب دەكا..

لە جۈملەى « فوفاه حسابە» لە قورئانى پېرۆزدا وا دەردەكەوئى كە بېجگە لە ھاوبەشى لەو پاداشەدا، خوا لە رۆزى خۇيدا پاداشى زىاترى پى دەدا، واتە: ھاوبەشى لەو پاداشەدا بو ئەو كەمەو، خۋاى گەرە زىاترى پى دەبەخشى.

لە فەرموودەى پېغەمبەردا ھەيە كە ئەگەر پاداشى ھەرچى خۋاپەرستى ھەيە كو بكرېتەو ناگاتە پاداشى جىھادى لە رپى خۋادا، پاداشى ھەموو جىھادى لە رېگای خۋادا كو بكرېتەو ناگاتە پاداشى ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە و، ھەك پيالە ئاويكە بەرامبەر دەريايەكى گەرە بى سنوور، بەلام پېويستە بزنان ئەم پاداشتە زورە بو كەسېكە كە لەبەر رەزاي خۋاى گەرە ھەمىشە بەردەوام بېت لە ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە، ئەگەرنا كەمېك ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە ناگاتە پاىەى جىھادى لە رېگای خۋادا..

ئەى برادەران! بېر بكنەوۋە كە ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە چ سامانىكەو چ پاىەيەكى بەرزى ھەيە لای خۋاى گەرە، بە رادەيەك لە جىھادو غەزاي كافران خىرى زۆرتەرە، مروقى ھۆشيار و بەختيار ئەو كەسەيە كە بەدواى ئەم پاىە بەرزەدا بگەرپى.

رېوايەت كراوۋە: ئەو كەسانە ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە دەكەن خەلىفەى خۋاو خەلىفەى قورئان و خەلىفەى پېغەمبەرى خۋان و، كەسېك خەلىفەى ئەمانە بى لە خۋاۋە نزيكەو، بەر بەخشش و لى خوشبوونى دەكەوئى.

تەماشاكەن پېغەمبەرى خوا (د.خ) فەرموويەتى «لأن يهدي الله بك رجلا خيرا من

الدنيا وما فيها « واته : بى گومان ئەگەر خوای گەورە بە ھۆی تۆۋە يەككە بخاتە سەر
رېڭگای راست لە ھەرچى دارایی و سامانى جیھانە باشترە بۆ. بۆ نمونە: ئەگەر بىی بە
ھۆی نوێژکردنى مرقىكى نوێژنەكەر، یا پەشیمان بوونەھوى مەى خوریک، یا وازھینان
و تۆبەکردنى داوین پیسیك، یا ببیتە ھۆی موسلمان بوونى جوولەكەيەك یا گاوریك ئەو
چاكتەرە لەوھى كە لە خۆرھەلاتەوہ تا خۆرنشین مولكى تۆ بى و، دەرامەتى ئالتوون و
زیوى ھەمووى بۆ تۆ بى و سەرفى ھەژارانى بكەى.

پىویستە تۆ باوھرت بەم فەرموودەى پیغەمبەرە (د.خ) ھەبى لەبەر چەند دەلیل، يەكەم:
چاكة لەگەل گەدادا ئازارى برسپەتى لادەبات، بەلام ئەمر بە چاكة و نەھى لە خراپە
ئازارو سزای رۆژى قیامت لادەبا. دووھم: ئەوھى بە گەدایانى دەدەى سەرف دەبى و
نامینى، بەلام ھیدایەت و راھنمونى ئاینى ئەنجامى خیرى ھەتا ھەتايە دەمینى.
سپپەم: خزمەت کردنى دنیاى دەبیتە ھۆی ژيانى دنیاى كە پایەدار نییە، بەلام خزمەت
کردنى ئاینى دەبیتە ھۆی ژيانى نەبیراوە، دیارە فەرقى ئەم دووانەش زۆر زۆرە. ریویەت
كراوہ كە حەزرت (د.خ) فەرموویەتى: بەو خواپە قەسەم، كە گیانى منى بەدەستە، ھەندى
كەس لە ئوممەتى من كاتيك لە گۆر دینە دەرەوہ بۆ حەشر شپوھیان دەبیتە شپوھى
مەیمون و بەراز: لەبەرئەوہ كە لە دنیادا بەرامبەر بە فاسقان و تاوانباران روپامایى
و رپایان کردوہو، لەگەل ئەوہشدا كە دەسەلاتیان بووہ مەنعیان نەکردوون لە گوناھ...

براکان! حەزرت (د.خ) فەرموویەتى: نیشانەى ھاتنى قیامت سى شتەو، لەو
فەرموودەدا ئەوھى باس کردوہ كە ئیشى باش بە خراپ دەدریتە قەلەم و ئیشى خراپ بە
ئیشى باش!

مانای ئەم فەرموودەى ئەوھى، ئەم رەوشتە دەبیتە شپوھى یاسا و نەرىتى خەلك، كە
ھەرکەس ئەمر بە چاكة بكا ئەو ئەمر کردنە بە خراپ دەزانن و ئازارى ئەمرکەرەكە دەدن
و، لە بەرچاویان لەكەدار دەبى! خو ئەگەر ئازارىشى نەدن ئەوا لە پاشەملە باسى بە
خراپى دەكەن و غەیبەتى دەكەن! ئەم غەیبەت کردنە لە سەر من رووى دا: لەم بەینە
پیشوودا لە قەراخى شاردا خپوھتیکیان ھەلدابوو بە ئاشكرا شەرابیان تیا دەخواردوہ،
منیش ھاتم فەقیەكانم كۆکردوہ تا برۆم مەنعیان بكەم. ھەندى لە پیاوى ماقول
دەستیان ھینایە رېگام و نەرۆیشتم بۆ سەریان، كە ئەھلى خپوھتەكە بەمەیان زانى
رۆیشتن بۆ لای فەرماندارى شارو، ئەم نیازەى منیان بە ئاشووبىكى گەورەو فیتنەجۆبى

دایه قهلم و، فرمانداریش، له بهر به دخوی، موافقی پای ئهوان بوو، مه زبه ته یه کیان ناماده کردبوو که کاره که بخه نه په سمیاته وه تا ئیمه له شار دوور بخه نه وه، به لام له په حمی خواوه ئه هلی شار تیکرا مه نعیان کردن، به لام تا ئیسته هر کینه له دلایندا ماوه.. په نا به خوا..

جا با بگه پینه وه سهر فرموده که ی حه زره ت (د.خ) که فرموده یه کی درېزه: هندی له هاوړپیه کانی عه رزیان کرد: چون ده بی موسلمانان چاکه به خراپه و، خراپه به چاکه بزانه؟ ئایا ئمه په رووده؟ فرمووی: به لی بهو خودایه که گیانی منی به ده سته ئه و وه زعه دپته جی و، خوی گه وره سویندی خواردوه که ئاشوویکی وها ده نیرم بو ئه و گه له تاوانباره که مرؤقی وشیار لی سهرسام ده بی له بهر ناباری و چاره نه کراوی!..

ریوایه ت کراوه: هر کومه لیک تاوان و گونا هه له نیویاندا باو بی و دسترپویشته وه کانی مه نعی ئه و تاوانه و گونا هانه نه که ن، خوی گه وره هه موو ئه و کومه له تیکرا، به چاک و خراپیه وه گیروده ی سزا ده کا.. به ده لیلی ئه وه ی که له قورئانی پیرزدا فرموویه تی: «وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ».

واته: خوتان له و مهینه ت و ئاژاویه به پاریزن که ته نیا تاوانباره کانتان ناگریته وه، بیشرانن که خودا سه ختگیره!

ریوایه ت کراوه: که ئه گهر له ناو هوژیکدا یه که س خه ریکی گونا هه و تاوانکاری بی و، هوژه که له گه ل دست رپویشتنیدا تاوانه که مه نع نه که ن ئه و هه موو ئه و هوژه دوو چاری سزای خوا ده بن.

ریوایه ت کراوه که حه زره ت (د.خ) فرموویه تی: «لا يزال لا اله الا الله تنفع من قالها حتى يستخفوا بها، قالوا: وما الاستخفاف بها؟ قال: الاستخفاف بها وبحقها أن يظهر العمل بالمعاصي فلا ينكرونه ولا يغيرونه». واته: هه میسه رسته ی (لا اله الا الله) سوود به و که سه ده دا که ده لی و ده یخوینیته وه، هه تا رپوژی کار ده گاته راده یه که گالته به و رسته یه و به مافی ئه و رسته یه ده که ن، عه رزیان کرد: چون گالته ی پی ده که ن؟ فرمووی گالته کردنه که ئه وه یه که کرداری خراپ و تاوانکاری له ولاته که یاندا سهر هه لبا و، ئه وانیش له گه ل تواناشدا مه نعی نه که ن و نه یگوړن.

ریوایه ت کراوه که حه زره ت (د.خ) فرموویه تی: خوی گه وره شاریک له ناو ده بات، ئه و

شاره ههژده هزار مروڤی چاك و خوورپه‌وشت پاکی تیدایه که به پیی یاسای پیغه‌مبه‌ران رهفتار ده‌کن، عه‌زبان کرد هوئی ئه‌وه چیه که خودا سزای بی گونا‌هه‌کانیش ددها، حه‌زرت (د.خ) فه‌رمووی: ئه‌و مروڤه باشانه ئه‌مریان به چاکه و نه‌هییان له خراپه نه‌ده‌کرد، بوئه هه‌موویانی به سزا‌گه‌یاند.

ریوایه‌ت کراوه که خوای گه‌وره سرووشی بو حه‌زرتی (شوعه‌یب) نارد: که چل هه‌زار کهس له چاکانی ئوممه‌تی تو له‌گه‌ل پینج سه‌د هه‌زار فاسق و فاجردا به هیلاک ددهم، ئه‌ویش عه‌رزى باره‌گای خوای کرد: ئه‌ی خوایا چاکه‌کان بو به‌هیلاک دده‌ی؟، خوای گه‌وره فه‌رمووی: له‌به‌رئه‌وه‌ی له کاتی هه‌تکی حورمه‌تی ئایندا ئه‌وان ئه‌مر به مه‌عرووف و نه‌هی له مونکه‌ریان نه‌کردوه.

ریوایه‌ت کراوه مروڤیکی رهفتار باش له‌ناو کومه‌لی له به‌د رهفتاران ئه‌ویش به سزای خوا گیرۆده بوو، له‌به‌رئه‌وه که دراوسی و هاو‌پیی ئه‌و خراپانه بووه و پووی لی ترش نه‌کردون.

براکان! ئه‌مر به چاکه و نه‌هی له خراپه به دووبه‌ش جیبه‌جی ده‌کری، یه‌که‌م زانایانی ئاین، دووه‌م سه‌روڤکان و کاربه‌ده‌ستان، واته: به زاناکان به‌ته‌نیا ته‌واو نابی، ئیتر هه‌رپه‌مه‌ی خه‌لک و نه‌خوینده‌واران مه‌علوماتیان که‌مه‌و، به‌کاری ئه‌وه نایه‌ن ئاموژگاری ئاینی بکه‌ن، به‌لام له سه‌ریان پیویسته به قه‌ده‌ر فام و زانستی خوایان ته‌میی که‌س و کارو خیزانی خوایان بکه‌ن، ئه‌گه‌ر خسته‌یانه پشتگویی و که‌مه‌ترخه‌مییان کرد ئه‌وا ئه‌وانیش به تاوانبار ده‌ناسرین. به پیی فه‌رمووده‌ی شه‌ریعه‌تی پاکی ئیسلام زانینی یه‌ک مه‌سه‌له‌ی ئاینی و فی‌رکردنی به نه‌زانان به‌قه‌ده‌ر هه‌زار رکات نو‌یژی سوننه‌ت خپرو پاداشتی هه‌یه؛ چونکه فه‌رزى علیم له هه‌موو فه‌رزیک گه‌وره‌ترو سوننه‌تی علیم له هه‌موو سوننه‌تی گه‌وره‌تره..

ئه‌ی برایان! ئه‌گه‌ر چی له‌به‌ر پایه‌و حورمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) سزای مه‌سخ بوونه‌وه‌ی سوره‌تی ئاده‌میزاد هه‌لگیراوه، به‌لام مه‌سخی ئه‌خلاق و خوورپه‌وشت هه‌ر ماوه؛ ته‌ماشاکه‌ن ئه‌و ئاده‌میزادانه‌ی که له ئایندا که‌مه‌ترخه‌می ده‌که‌ن و یاسای ئاین په‌په‌وه‌ی ناکه‌ن خوورپه‌وشتی به‌دو ناشایسته داگیریان ده‌کا، وه‌کو حه‌سوودی و رق و کینه و دل ره‌قی و نامه‌ردی و درۆو ساخته‌چییه‌تی، هه‌روه‌ها پیت و به‌ره‌که‌ت له رزق و رۆزییان هه‌لده‌گیری و، خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیش بن، ژیانیان هه‌ر تال و ناخۆش ده‌بی..

حه زرهت (د.خ) فهرموويه تی : «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة، قالوا: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا الا جاءه ما ينغصها عليه». واته: پاداشتی تاوانکردن و لهسه رگوناه رپویشن تهوهیه که تاوانباره که له خوداپه رستیدا سست دهبی و، رپوزی تهنگ دهبی و، ته نانهت تهگه ر دلخوازیکي خویشی دهست کهوی به حه لالی تهگه رهیه کی لی تایهن دهبی که خویشیه کهی لی تال دهکا و دهیکاته قوزهل قورتی!.

ریوایهت کراوه کاتی که خودای گه وره خهشم و رقی له کومه لی گرت شهش به لایان بهسه ردا دها: نرخي شت ومهک گران دهکا لهسه ریان، عومریان کورت دهکا، له مامه له و کرپن و فروشتندا قازانج کهم دهبی، له کاتی پپویرستیدا بارانیان بو ناباری، ئاوی سه رچاوه بیان کهم دهکا، پیاو خراب بهسه ریاندا زال دهبی. ئەم به لایانه به لای زوره وه له دهوربه ری ئیمه دا ههن. له ههندي فهرمووده ی پیغه مبه ردا ده به لا بو ئەو کومه له باس دهکا، ئەو شهشه که وتمان و چواری تریش که بریتین له مانه: یه کهم دهوله مهنده کانیان زهکات نادهن، دووه م گه داکانیان نویتژ ناکهن، سییه م سه رۆکه کانیان داوین پیس دهبن، چوارهم فه رمانداره کانیان سته مکار دهبن.

براکان! ئەگه ره هموو عومری خو تان له ئەمر به چاکه و نه هی له خراپه دا بهخت بکه ن و تاقه که سیك به هو ی ئیوه وه بکه ویته سه ر رپگیای راست و بزانه عومرتان به خه سار نه چوه، چونکه له هه دیسی پیغه مبه ردا هه یه: ئەگه ر مرو فیک به هو ی تو وه رپگیای ناین بگریته بهر بو تو له هموو سامانی جیهان چاکتره، واته: ئەگه ر هموو جیهان مولکی تو بی و بیده ی به خه لک به قه د ئەوه خیری نییه که گومراهی بخره یته سه ر رپگیای راست؛ چونکه له رپوزی دوا ییدا پیغه مبه رکان (د.خ) له هموو کهس نزیکترن له باره گای خوا وه، پاش پیغه مبه ران ئەو که سانه که په رپه ویی ئەوانیان کردو وه، خه لکیان بو خوا په رستی و پیاو چاکي بانگ کردوه، بیگومان ئەم پایه ی نزیکیه له باره گای خوا له هموو جیهان به نرختره. له راستیدا هه ر قازانجیک به هه ر کهس بگه یه نری له جیهاندا خزمه تی ژیان ی دنیای ناپایه دار دهکا، به لام ری به دیی و کاری چاک پيشاندان خزمه تی ژیان ی پاشه رپوزی نه براره ی هه تاهه تا دهکا، بیگومان ئەم ری پيشاندانه وهک ئەوه یه ئەو که سه له حاله تی مردندا بی و تو زیندووی بکه یته وه؛ خوی گه ورهش له قورئانی پیروزدا ده فه رمووی: «وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا»...

گومراهدکردنی که سیکیش وهك کوشتنی ئه و که سهیه؛ «مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا».

ریوایهت کراوه له (ابو هریره) وه (رخ) که عه ززی حه زه تی کردوه: ئیمه خو مان ئیشی چاکه نه کهین و ده سه ردارى ئیشی خراپه نه بووبین چون ئه مر به خه لکی بکهین کارى چاکه بکهن و نه هیى خراپه یان لی بکهین؟! حه زهت (د.خ) له وه لامدا فه رمووی: «مروا بالمعروف وان لم تعملوا به، وأنھوا عن المنکر وان لم تنتھوا عنه کله» واته ئه مر کردن به چاکه و نه هیى کردن له خراپه له سه ر موسلمان واجبه هه چون بی، واته: خه لکه که ی تر گوئی بگرن یان نا، خاوه ن ئه مرو نه هییه کان خو یان رهفتاریان باش بی و، به پیی ئه مرو نه هییه که رهفتار بکهن یان نا؛ چونکه به وه که کابرا خو ی فاسق بی نابی ته رکی ئه مر به چاکه و نه هیى له خراپه بکا، به لی ئه م جو ره مرو قه به هو ی فیسقه که یه وه سزای خو ی وه رده گری، به لام به هو ی ئه مر به چاکه و، نه هیى له خراپه کیشیه وه خوا ی گه وره پاداشتی چاکى ده داته وه، ئه گه رچی سزای ئه وش ده درى که به پیی گو فتاره که ی خو ی رهفتار ناکا!

ده گپ نه وه له پاش وه فاتى (ابو سهل) که یه کیک بوو له پیاو چاکان، یه کیک له خه ودا چاوی پی که وت و پرسیا ری لی کردو هه ر له خه وه که دا لیی پرسیبوو: ئایا له سزای خوا ی گه وره رزگار بووی و، به چی رزگار بووی؟! ئه ویش له وه لامدا فه رمووی: هه رچی ورده کاریی زانستی بوو هه مووی بوو به تۆزو بلاو بوویه وه و هیچ سوودم لی وه رنه گرت، به لام هه ندی ئه حکامی ئاینیم فی ری شاگرده کانم کردبوو، ئه وانه بوونه هو ی رزگار بوونم له سزای خوا ی گه وره. خوا ی گه وره فه رموویه تی: «وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ [١٦٤] فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِزَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ». واته: (به نی ئیسراییل) له ریگای ئاین لایان داو وازیان له کارى چاکه هی ناو ده ستیان دایه تاوان و گونا هکردن، له و کاته دا زاناکانیان بوون به دوو به شه وه: به شیکیان ده ستیان کرد به ئه مر به چاکه و نه هیى له خراپه و، به شیکیان وازیان له قه ومه که یان هی ناو، به به شی یه که میان ده وت: ئیوه بو چی ئاموژگاریی قه ومیکى وه ها ده که ن که خوا ی گه وره بی گومان ده یان فه وتینی و له پاشه روژدا سزایان ده دا؟! به شی یه که م له وه لامدا وتیان: هه تا ئه م ئاموژگارییه مان ببیته عوزرو به هانه بو مان له

به‌رده‌می باره‌گای خواوه‌ندی گه‌وره‌داو، بتوانین بلیین: خودایا! ئیمه ئاموژگاریمان کردن، به‌لام ئەوان گوییان لی نه‌ده‌گرتین، هه‌روه‌ها بویه ئاموژگارییان ده‌که‌ین ده‌لیین به‌لکو له‌تاوان ده‌ستبه‌ردار ببن و له‌ترسی سزای خوا واز له‌گونا‌ه بهینن.. جا که (به‌نی ئیسراییل)ه تاوانباره‌کان ئەو دهرزهو ئاموژگارییان‌ه‌یان فه‌رامۆش کرد، ته‌نیا زانا په‌روشه‌کان، که ئاموژگارییان کردبوون، پزگارمان کردن و، ئەوانی تر- که سته‌مکارو گونا‌ه‌بار بوون سزایمان دان؛ چونکه له‌فه‌رمانی ئیمه دهرچوون، هه‌ندی له‌زانا‌کانیان له‌به‌رئه‌وه ئه‌مریان به‌چاکه‌وه نه‌ه‌ییان له‌خراپه‌نه‌ده‌کرد، ئەوانی تریشیان له‌به‌ر تاوانباری... جا له‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌وه دهرده‌که‌وی ئەو که‌سانه‌ی واز له‌ئهم به‌چاکه‌وه نه‌هی له‌خراپه‌ده‌هینن، له‌گه‌ل ده‌ست رویشتندا، ئەوانه‌ش وه‌کو فاسقه‌کان به‌نافه‌رمان و گونا‌ه‌بار دهرینه‌قه‌له‌م.

ده‌گێرنه‌وه: که عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عه‌باس، خویان لی پازی بی، که ئەم ئایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه ده‌گریاو ده‌یفه‌رموو: ئیمه کاری به‌د ده‌بینن و بی دهنگ داده‌نیشین!...

ئهی براده‌ران! هاوار به‌حالی ئەو خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌ موسلمانانه، که ده‌ستیان دهرپوا و به‌چاوی خویان کاری به‌دی جو‌راوجو‌ر ده‌بینن و ده‌س ناهیننه‌ پزگای ئەو کاره‌ خراپانه!

ئهی براده‌ران! ئوممه‌تی (به‌نی ئیسراییل) له‌سه‌ر گونا‌ه‌کاری و بی گوییی کردنی فه‌رمانی خوی گه‌وره، هه‌ندیکیان مه‌سخ کران، واته‌ چوونه‌ پیستی مه‌یموون و به‌ران، به‌لام ئەم ئوممه‌تی ئیسلامه، له‌به‌ر شه‌رافه‌ت و پایه‌ی چه‌زه‌تی (محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم) له‌مه‌سخ بوون پاریزراون، ئەگه‌ر چی به‌هوی تاوانباریه‌وه ئەخلاق و خوورپه‌وشتیان ده‌گورپی، ئەهی نابینن له‌م پوژده‌دا له‌نیو موسلماناندا مافه‌کانی ئیسلامیه‌ت، وه‌کو غیره‌ت و وه‌فاو پاستی و میه‌ره‌بانی و دلسۆزی و پراگرتنی دلی دراوسی و پزله‌ه‌لی دین گرتن هه‌ر ناویان ماوه!..

له‌کتیپی (کشف الاسرار)دا ده‌لی: ئەهی موسلمانان! له‌خه‌شمی خوی گه‌وره‌و تۆله‌سه‌ندن بی باک و که‌مه‌رخه‌م نه‌بن، خوی گه‌وره‌که‌ رقی له‌ئوممه‌تی پیشوو گرتوه‌و شپوه‌ی ئینسانیی لی هه‌لگرتوون به‌لام غه‌زه‌ب له‌م ئوممه‌ته‌ بگری خوورپه‌وشت و دهروونیان ده‌گورپی، دلیان په‌ش ده‌کاته‌وه، مه‌ولانا جه‌لاله‌دین رومی له‌(مه‌سنه‌وی) یه‌که‌یدا ده‌فه‌رموو:

نقض توبه و عهد آن اصحاب سبت
موجب مسخ آمد و اهلاک و مقت
پس خدا آن قوم را بوزینه کرد
چونکه عهد خود شکستن بود بد
اندرین امت نبود مسخ بدن
لیک مسخ دل بود یا ذا اللفظن
مسخ ظاهر بود اهل سبت را
تا ببینند خلق دل کبت را
از رهی سی صد هزاران دگر
گشته از توبه شکستن خوگ و خر

واتای ئەم شیعره فارسییانه به کوردی ئەمهیه:

بو ئەهلی شەممە تێکدانی پەیمان
بوو بە هۆی مەسخی سوورەتی ئەوان
چونکه بێ عەهدی رەوشتیکە دوون
شیوەی ئەو گەلەیی گۆری بە مەیموون
ئوممەتی ئیسلام شیوەی ناگۆری
بەلێ خووی چاکی دلی دەگۆری
بوچ گۆری شیوەی شەممەگیرەکان
تا ببین بە پەند لە بو ژیرهکان
ژمارەپە زۆر لە عادەت بەدەر
لە تۆبەشکین بوون بە خووگ و کەر

جا براکان! بزانی ئەمر بە چاکه و نههه له خراپه دهولته و سامانیکی به نرخهوه،
ههركهس بهشی لهم دهولته نهبی خاوهن شهقاوتهوه، ههركهس تیایا بهشدار بی
بهختیارو خاوهن سهعادهته. وصلي الله على سيدنا محمد وآله وصحبه والتابعين. وآخر
دعوانا أن الحمد لله رب العالمين..

ناممى دووهه

نامهى گه وره يى بيروباوهر - عقائد - ه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه الهداة إلى دين الله.

وبعد. ئەى برادران خوا هيدايه تتان بدا، هه ندى له زاناكانى زانستى (كلام) بيرو باوهر پيان وا بووه كه موسلمانى نه خوينه وار، وهكو موسلمانه خوينه وار زاناكان، ئەگه به بهلگه ي عه قلى و نه قلى خواى گه وره نه ناسن ئەوه موسلمان نين. جا له بهر ئەوه ي ئەم بيروباوهره نارپه وايه به پيوستم زانى ئەم مه سئه له تان بو وردبكه مه وهو ليكى بده مه وه بو تان؛ نه وه كه هه ندى موسلمان به هوى ئەو بيروباوهره نارپه وايه وه له به زه يى و ميهره بانى خوا ناھوميد ببى و خوى به موسلمان نه زانى، يا هه ندى له زانا پيان گومانى خراب به موسلمانه ئوميه كه كان بهن و، خوانه خواسته به موسلمانان نه زانن!.

ئيمام محمدهدى غه زالى (رخ) فهرموويه تى: دليل و بهلگه هينانه وه له سه ر بوونى زاتى خواى گه وره و يه كه ي تى ئەو وهكو درمانى دوكتورى زيركه و زانايه، اته: هه ر وهكو دكتور تا له نه خو شيه كه حالى نه بى درمان به نه خوشه كه نادا و، كه به نه خو شيه كه شى زانى، به قه در پيوست درمانى بو ديارى ده كا، هه ر به و جو ره زاناي زانستى بيروباوهر له سه رى پيوسته به پى راده ي هو شيارى موسلمانان ئاموژگار پيان بكا و، به قه در تواناي بيروهو شيان شت يان فير كا؛ ئەگه ر نا ئيرشاد كردنى زياد له توانا زيانى له سوودى زياتر ده بى.

ئاشكرايه موسلمانان تيگه يشتن و زيره كيان وهكو يه كه نييه، جا ئەگه ر موسلماننك زيهنى تيژ نه بوو، به بيستن له زانا پيان و له هاوړپيانى خوى، يا له عائيله و خيزانيه وه بيروباوهر پكى بتهوى ده ست كه وتبى، نابى ئيمه ئەو بيروباوهرى بجوولنن و ختووكه ي بده ين و تووشى گيروگرفت بهلگه و بهلگه كارى بكه ين، يا خود يه كيك به بهلگه يه كى سووك بيروباوهرى دامه زرا پيوست نييه ورده كارى زانستى (كه لام) بخه ينه به رده مى..

نابینی چه زرت (د.خ) داوای شایه تومانی له عه ره به دهشته کییه کان ده کردو، تهنیا به وتنی (شهادتین) قه ناعه تی ده کرد؟!

همووتان ده زانن که خوای گه وره ئایه تی «لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا» ده کات به به لگه ی تاک و تهنیایی خو ی و هه ره مه ی موسلمانان به م به لگه یه قه ناعه ت ده که ن. به لئ ی ئه گهر مرو قی کی موسلمان ی زور زیره ک هه بوو که به به لگه ی خه لکی هه ره مه قه ناعه تی نه کرد، ئه و کاته پیویسته که به لگه ی به هیژو کاریگه ری بو به ی نری ته وه. خوای گه وره له قورئانی پیروژدا به پیغه مبه ری خو ی ده فه رمویت «ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ».

واته: ئه و ئاده میزادانه ی که وشیارو زیره ک و پایه به رزن به حکمه ت- واته: به لگه ی کاریگه ر- بانگیان بکه بو فه رمان به ردار یی خواو، ئه وان هه ش که له و پایه دا نین، به لکو له هه ره مه ی خه لکین، به وتاریکی ئیقناعی و ئاموژگارییه کی جوان و په سه ند ئاموژگارییان بکه و، که جیدالت کرد به شیوه یه کی جوان بیکه...

وا ده رکه وت که مه به ست له (حیکمه ت) ده لیلی قه تعی و یه قینییه، که له گه ل ئه وان ه ی بیریان تیژو تیگه یشتوون به کار ده هی نری و، مه به ست له (مه و عیزه ی حه سه نه) چه شنه ده لیلیکه که قه ناعه ت به گو یکر بکا، ئیتر، با قه تعیش نه بی، که له گه ل راه ی تیگه یشتنی خه لکی هه ره مه دا بگونجی، مه به ست له (موجاده له) ش گفتو گو یه له گه ل ئه وان ه دا که زانیارییان که مه و، زورتر چه زیان له قسه ی بی سووده! پیویسته بزائن که ناسینی راسته قینه ی زاتی په روه ردار له عه قله وه دووره و ئه سته مه، ئه وان ه ی له م باب ه ته وه ئاشنایه تییان هه یه فه رموویانه: ئه گهر که سی پرسیری کرد که ناسینی زاتی په روه ردار به چیه؟ له وه لاما بلین: خوا مه و جووده یانی هه یه، واحیده یانی: تاق و تهنیایه، (قائم بالذات) ه: واته خو ی به خو ی هه یه و، وه ک (عه رهن) نییه که به شتیکی تره وه راه ستایی، له هیچ شتیکی ناچی و، هه رچی به خه یالی ئیمه دا بی وه هانییه. ناسینی سیفاتی خواش ئه وه یه که بزائن خوای گه وره عه لیمه، واته: زانایه و، به هه موو شت ده زانی و هیچی لی ون نابی. موریده، واته: خاوه نی خواسته و هه ر شتی ئه و خواستی له سه ری هه بی پیویسته ببی و، هه ر شتی خواستی ئه وی له سه ر نه بی نابی. قه دیره، واته: خاوه ن ده سته لات و توانایه و ئه وه ی بیه وی ده یکا. سه میعه، واته: هه موو شت ده بیسی و هه ر ده نگ ی هه بی، به رز یا نزم، دوور یا نزیک له هیژی بیستنی ئه و ده رناچی. به سیره، واته:

هموو شت دهبيني و، گهوره و بچووک و دوورو نزيك له دهسه لاتي بينيني نهو درناچي.
حهبييه، واته: زيندووو نامري..

پيويسته بزنان كه ههروهكو حهقيهتي زاتي خواي گهوره پهي پي نابري و كهس پيي
ناگا، حهقيهتي سيفهتهكانيشي نهزانراوهو كهس پهي پي نهبردوون، چونكه بيرو هوشي
نيمهو بوچوونمان سنووريكي تاييهتي ههيه و، لهو سنووره تيپهپ ناكا، حهقيهتي زات و
سيفهتهكاني خواش بي سنوورهو به ههست و بيري كورتي كهموكورپي نيمه درك
ناكري، واته: زات و سيفهتهكاني خواي گهوره دواهاتن و برانهويان بو نييه، بهلام بيرو
هوش و تيبينيني نيمه شتيكي كهموكورپو براويهو، تواناي نهوي نييه پهي به كونهي
زاتي خودا بهري!..

نهي براياني ناييني لهگهل نهمانهدا كه وتمان پيويسته بو نيمه بهگشتي كه بزنانين چي
پيويسته بو خواو، چي مهحالهو، چي مومكينه و بوون و نهبووني رهاويه:

بزنان نهو سيفهتانهي بو خواي گهوره پيويستن و دهبي بين بيست سيفهتن:

يهكه م: سيفهتي نهفسي كه (وجود)ه، واته: بوون، ياني: زاتي خودا سيفهتي بووني ههيهو،
پيويسته بي.

دووهم: سيفهتي (قدم)ه، واتاي (قدم) نهويه كه نهبوون پيش بووني نهكهوتوووه هه
بووهو كاتي نهبووه كه خواي گهوره نهبووي نه مهش سيفهتي (ازليه)ه.

سيه م: سيفهتي (بقا)يه، واته كاتي نابي كه خواي گهوره نهبي و، ههميشه دهبي، نه مهش
صيفهتي (ابديه)ه .

چوارهم: موخالهفهي ههوادينه، واته: زاتي خوداي گهوره له هيچ زاتي ناچيت و،
صيفهتي له صيفهتي كهس ناچي.

پينجه م: (قائم بالذات)ه، واته: خواي گهوره خوي به خوي ههيه و پيويستي به هيچ
كهسيك و هيچ شتيك نييه.

شه شهم: تهنيابييه، واته: خواي گهوره يهك زتهو زاتيكي تر نييه لهگهلداو، سيفهتهكاني
ههري بو نهون و، كهس لهو سيفهتانهدا، هاويهشي نييه.

نهم پينج سيفهته دوايييه به ناوي (سيفاتي سلبيه)وه مهشهورن ؛ چونكه له واتاي نه م

سیفاتانەدا نەفی و سەلب ھەییە، بۆ نموونە: کە دەلێن خوا قەدیمە و قیدەمی ھەییە واتە: نەبوونی لێ پێش نەکەوتوو، کە دەلێن بەقای ھەییە واتە: نافەوتی و نەبوون ناکەوێتە پاش بوونی، کە دەلێن موخالیفی ھەوادیسە واتە: وینەیی نییە «لیس کەمە شئ»، کە دەلێن (قائیمی بیلزاتە) واتە: ئیحتیاجی بە ھیچ شتی نییە. ھەوتەم صیفەتی ھەیاتە، واتە: خۆی گەورە زیندوو، بە زیندوو یە تیپەک کە پەییوەندیی بە مەزاج و لەشەو نییە، ھەرگیز نابریتەو.

ھەشتەم: صیفەتی عیلمە، واتە: زانست، یانی: خۆی گەورە لە ئەزەلەو ھەتا ئەبەد ھەرچی بوو ھەرچی ھەییە و ھەرچی دەبێت بە ھەمووی دەزانی.

نۆیەم: صیفەتی ئیرادەییە، واتە: خواست، یانی: ھەر شتێک خواستی خۆی لەسەر بێت دەبێ و، ھەرچی خواستی ئەوی لەسەر نەبێ نابێ.

دەھەم: صیفەتی قودرەتە، واتە: توانا، یانی، خۆی گەورە دەستەلاتی بەسەر ھەموو مومکیناتدا ھەییە، ئەرزو ئاسمان و ھەرچی لەواندا ھەییە لە ژێر توانا و دەستەلاتی ئەودایە.

یازدەھەم: سەمە، واتە بیستن، یانی: خۆی گەورە ھەموو دەنگێک دەبیسێ، لە دوور یا نزیک و، بۆ خۆی گەورە دوورو نزیک نییە.

دوانزەھەم: بەسەر، واتە بینین، یانی: ھەر شتێک لە جیھاندا ھەبێ، کەم و زۆر، بچووک و گەورە، خۆی گەورە دەیبینی.

سیانزەھەم: صیفەتی کەلامە، واتە: وتووێژکردن، یانی خۆی گەورە قسە لەگەڵ پێغەمبەرانێ خۆیدا دەکا، ئەو کتیبانەیی بۆ پێغەمبەرەکان نێراون (د.خ) سەد و چوار کتیبین: دە کتیب بۆ ھەزرەتی ئادەم. پەنجا کتیب بۆ ھەزرەتی شیت. سی کتیب بۆ ھەزرەتی ئیدریس. دە کتیب بۆ ھەزرەتی ئیبراھیم. تەورات بۆ ھەزرەتی عیسا. قورئان بۆ ھەزرەتی -محەمەدی مستەفا- (د.خ).

ئەم ھەوت سیفاتە کە باسماں کردن، واتە: ھەیات، عیلم، ئیرادە، قودرەت، سەمە، بەسەر، کەلام، پێیان دەلێن صیفاتی مەعانی؛ چونکە چەند صیفەتیکی تابیتن بۆ زاتی خۆدای گەورە.

حهوت سيفهتي تر ههن پييان دهلين سيفاتي مهعنهوييه وهكو بوون به هئي، بوون به عالم، بوون به موريد، بوون به قادر، بوون به سميع، بوون به بهسير، بوون به موتهكهليلم..

ئهو شتانهش كه مهحالن بو زاتي خواو نارهبوان دژي ئهم بيست سيفهتهن، وهكو نهبوون، حدوس، واته: پهيدا بوون له پاش نهبوون، فهنا، واته نهمان له پاش بوون، هاووينه يي ههوا ديس، ئيحتياج يي به غهير، زوري زات، مردويي، نهزاني، نهبووني خواست، ناتهوانايي، نهبيستن، نهبينين، لالي و قسه نه كردن.

براکان! پاش ئهوهي كه به كورتي باسي ئهم سيفهتانه مان كرد، با دهست بكهين به بهلگه هينانه وه له سهريان ههتا باش له دلتاندا دامه زرين.. به لام ئهو بهلگانه كه له م شوينه دا باسيان دهكهين به شيوه يهكي ساده و ئاسان دهيانخهينه پيش چاوتان تا له گهله عهقلي گشتيدا بگونجي.

بهلگه له سهر بووني خوي گوره ئهوهيه كه ئهم جيهانه وه ئهم عهرزو ئاسمانه وه، ئهم مانگ و رۆزو ئهستيرانه كه دهيانبينين حادسن، واته: له پيشدا نهبوون و تازه پهيدا بوون و له پاش نهبوون هاتوون، ههه شتيك حادس بي دروستكهرو پهروهر دگاري دهوي، كه له نهبوونه وه دهري بكا و بيخاته مهيداني بوون..

ئهم بهلگه يه مان دوو رسته يه: يهكه م ئهوهيه كه « جيهان حاديسه » دوو ميان ئهوهيه « هه رچي حاديس بي دروستكهري دهوي ». رپون كردنه وه ي رسته ي يهكه م ئهوهيه كه ئهگه ر جيهان هه مووي حاديس و تازه دروستكرا و نه بي، يا هه موو به شهكاني قهديمه و هه ر بووه، يا هه نديكي قهديمه و هه نديكي حاديسه، ئهگه ر بلين هه مووي قهديمه ئاشكرايه درويه و له گه له واقيعدا ناگونجي و، مليونه ها بهش دهبينين كه له پاش نهبوون پهيدا بوون، چ له ئاده ميزادو چ له گيانله بهران و گياو دارو درخت.

ئهو باره يش كه گوايا هه نديكيان قهديم و هه نديكيان حاديسه، ئه ويش هه ر درويه؛ چونكه به شهكاني ئهم جيهانه هه موو ماده يه و له پارچه پارچه تيكه له بووه، ئهم پارچه پارچه هه موو وهك يهكن، جا ناچي ته عه قله وه كو مه له شتي كه تيكه له بن له چه ند پارچه يهكي وهكو يهك، هه نديكيان حاديس بي و هه نديكيان قهديم؛ كه واته هه مووي حاديسه.

ژماره‌ی په‌روه‌دگار هکان!! جا ته‌ماشا بکن که‌پرو لائیکی ماده‌رزاد ئه‌وه‌نده بیری تیژی
که باوه‌ره ته‌قلیدییه‌که‌ی بگاته پایه‌ی ئه‌هلی بیرو ئیستیدلال!..

به‌لگه‌ی ئه‌هلی زانست له‌سه‌ر بوونی خوای گه‌وره ئه‌وه‌یه ئه‌م جیهانه، چ عین و (قائم
بالذات) بی، وه‌کو ئه‌و مادانه‌ی ده‌یانینی، له‌کان و گیاو دارو گیانله‌به‌رو ئاده‌میزاد، یا
عه‌رز و (قائم بالغیر) بی؛ وه‌کو ره‌نگ و بوو زانست، هه‌موویان حادیس، واته: له‌پاش
نه‌بوون په‌یدا بوون و، مومکینن، واته: بوون و نه‌بوونیان وه‌که‌یه‌که. دیاره شتیک حادیس
بی پیویستی به‌ موحدیسی هه‌یه، ئه‌و موحدیسه‌ش پیویسته قه‌دیم بی نه‌که حادیس؛
چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌ویش حادیس بی پیویستی به‌ موحدیسیکی تر ده‌بی و، هه‌روا به‌ ریز
ده‌روا، جا یا ریز ده‌به‌ستی و نابریته‌وه، ئه‌مه‌ش ده‌بیته ته‌سه‌لسول، واته: زنجیره‌گرته‌ی
بی برانه‌وه که‌ه‌قل هه‌رگیز قبوولی نا‌کا؛ چونکه زنجیره‌ی مه‌وجودات ده‌بی دیاری بی،
شتی نه‌پراوه‌ش دیاری نییه، که‌وابی زنجیره‌ی نه‌پراوه‌ نییه‌و، ئه‌و شته که‌ ئه‌م حادیسه‌ی
دروست کردوه، پیویسته زاتیکی قه‌دیم بی و هیچ شتیکی لی پیش نه‌که‌وتبی ئه‌وه‌ش
زاتی خوای گه‌وره‌یه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که‌ ئه‌و شته حادیسه مومکینه‌و له‌ خوایا بوون و
نه‌بوونی وه‌کو یه‌که‌ وایه، پیویسته زاتیکی خاوه‌ن ته‌ئسیر خواستی بوونه‌که‌ی کردبی و
ته‌رجیحی دابیت به‌سه‌ر نه‌بوونیایو، له‌ کاتی نه‌بوونیا ئه‌و زاته خاوه‌ن ته‌ئسیره قه‌دیمه
خواستی نه‌بوونه‌که‌ی کردبی و ته‌رجیحی دابی به‌سه‌ر بوونیا؛ چونکه ئه‌و شته مومکینه
بوون و نه‌بوونی وه‌که‌ یه‌کن و، وه‌که‌ دووتای ترازوی هاوکیش وه‌هان و، بی گومان،
شتیک نه‌خه‌ریته یه‌کی له‌ دووتای ترازو یه‌کیکیان دانانه‌ویت و ئه‌وی تریان به‌رز
نابیته‌وه، که‌واته: له‌ مومکیناتدا ده‌بی خالیقه موئه‌سسیره‌که‌ی، که‌ ته‌رجیحی بوونی
به‌سه‌ر نه‌بوونیدا دها، مه‌جوود بی؛ چونکه له‌ نه‌بوو هیچ په‌یدا نابی، هه‌روه‌ها پیویسته
ئه‌و خالیقه له‌ ریزی مومکیناتدا نه‌بی و، ئه‌ویش وه‌که‌ دروستکراوه‌کان نابی بوون و
نه‌بوونی وه‌که‌ یه‌که‌ بن، ئه‌گینا ئه‌ویش وه‌که‌ حادیسه مه‌خلوقه‌که‌ ده‌بی، بی گومان
مه‌وجودیک که‌ له‌ مومکینات به‌ده‌ر بی ته‌نها (واجب الوجود) ه‌که‌ زاتی خودای گه‌وره‌یه.
واته: چ له‌ پووی ئیمکانه‌وه، یا له‌ پووی خودوسه‌وه لیکی بده‌ینه‌وه بوونی زاتی (واجب
الوجود) جیگیر ده‌بی.

دریژه‌ی ئه‌م باسه ئه‌وه‌یه هه‌رشتی بیته به‌ر عه‌قلی عاقل پیویسته مه‌جوودیکی (واجب
الوجود) بی، واته: مه‌جوودی که‌ بوونی له‌ زاتی خویه‌وه بی و بوونی له‌ غه‌یری خویه‌وه

وهرنهگرتبی، یا دهبی (ممتنع) و (محال) بی، واته: نهبوونی پیویست بی و، عهقل ئهوه قبول نهکات که ببیت، وهکو یهکسانی (کل و جزء)، یا کوپونهوهی دوو دژ له یهک شتدا، بو نمونه: شتی که هم رهش بی هم سپی، یا کوپونهوهی دوو «نقیض» وهک بلئی: فلان مروقه و مروقه نییه، دیاره ئهمانه کاتی عهقل لیان ورد بیتهوه دهیانداته دواوه وهریان ناگرتی! یاخو شتی که بوون و نهبوونی وهک یهکهو لهوانهیه بی و له وانهشه نهبی؛ وهکو بوونی شاخیک که لهوانهیه بی و لهوانهیه نهبی، یا وهک بوونی مندالی له دایکی له پاشهپوژدا، یا وهک بوونی زهیدو عهر، یاوهک بوونی ههر بهشی که له بهشکانی ئهه جیهانه، ئهه جوړه شته پیی دهوتری (الممكن الخاص) واته: نه بوونی پیویسته و نه نهبوونی، دیاره ئهه شته مومکینه که بوون و نهبوونی وهک یهکن که لکی ئهوهی نییه که بوونی ببیته سهراوهی بوون، یا نهبوونی ببیته سهراوهی نهبوونی شتی ترو، دهبی بلین ئهه شته له پیشدا نهبووه پهروهردگار دروستی کردووه له نهبوونهوه هیئاویهته بوون، جا که زانی بوونی بهسردا هاتووه بی گومان ئهوهش دهسهلمینی که نهبوونی بهسردا دی و، ههروهک نهبوونی بهسردا دیس لهوانهیه پاش نهبوونهکهی دووباره بوونی بهسردا بیتهوه، وهکو ئاینی ئیسلام دهلی که ئهه ئادهمیزادانه له پاش نهمان دووباره له کاتی خویدا به پیی خواستی خوی گهوره دروست دهکرینهوه له نهبوونهوه دهگهپنهوه بوون.

پیویستی بوونی شتی (ممکن) به (فاعل) تهنانهت گیانله بهرانیش ههستی پی دهکن؛ بو نمونه: ههوان که خشهیهک دهبیستی یهکسر دهکهوئته مهلاس و گوی قولاغ دهبی تا بزانی ئهه خشهیه له چیهوه بوو؟ له هاوقهتاری خویهوه بوو یا له شتی که وهیه لیی دهترسی؟!.. جا له جاریک ههوان ههست بهوه بکات که خشه بی خاوهن خشه نابی، چون دهبی ئادهمیزادی هوشیار باوهر بهوه بکا که ئهه زهوی و ئاسمانهوه ئهه دهشت و کیوانه بی خاوهنن و خویان له خویانهوه بوون و کهس دروستی نهکردون!!

ئهمجاره دینه سهه باسی ئیساتی پینج سیفته سهلبیهکان:

یهکهم لهو سیفته تانه قیدهمه، یانی بوونیکه وهها که نهبوونی لی پیش نهکهوتبی. بهلگه ی ئهههش ئهوهیه ئهگهه وانهبیت دهبیت حدیس بی و نهبوونی لی پیش کهوتبی و یهکی تر دروستی کردبی ئهههش لهگهله خویتهی و پهروهردگاریدا ناگونجی، چونکه پهروهردگار پیویسته له پیش ههموو مهوجودیکه وه وجودی ههبی ههتا عالم دروست بکات.

به‌لگه‌یه‌کی تر ئه‌وه‌یه: هه‌رچی قه‌دیم نه‌بی حادیسه‌و، حادیسش موحتاجه به یه‌کیکی تر و، شتی موحتاجیش ناته‌واوه‌و، ناته‌واویش بو پهره‌ردگاری دهس نادات..

به‌لگه‌یه‌کی تر ئه‌وه‌یه مادام حادیس پئویسته دروستکهری هه‌بی، ئه‌و دروستکهره‌ش یا حادیسه، یا قه‌دیمه، ئه‌گه‌ر حادیس بی، ئه‌ویش پئویستی به دروستکهری تر هه‌یه، ئه‌گه‌ر هه‌روا ئه‌م زنجیره‌یه برپا ئه‌وه ده‌بیته (تسلسل) و ئه‌مه‌ش، وه‌ک باسما‌ن کرد محاله‌و نابی، خو ئه‌گه‌ر زنجیره نه‌پا ئه‌وه ده‌گه‌رپیته‌وه بو سهر حادیس یه‌که‌م و ده‌بیته (دور) واته: بوونی پهره‌ردگاری حادیس یه‌که‌م له سهر بوونی خو‌ی راده‌وستی، چونکه بوونی له سهر بوونی حادیسه پیش‌وه‌که راده‌وستاوه‌و، بوونی ئه‌ویش له سهر بوونی ئه‌م راده‌وستاوه، له ئه‌نجامدا بوونی پهره‌ردگار له سهر بوونی خو‌ی راده‌وستی و به‌کورتی ده‌بی له یه‌ک ئاندا هه‌م بی و هه‌م نه‌بی، ئه‌مه‌ش ئاشکرایه پووچه.

پاش ئه‌م دوو باره ئه‌گه‌ر برپارت دا که ئه‌م زنجیره‌ی ته‌سه‌لسوله ده‌گاته قه‌دیمیک که له ریزی حوادیسدا نییه ئه‌وا برپارت دا که موحدیس رسته‌قینه و پهره‌ردگاری جیهان ده‌بی قه‌دیم بی و نه‌بوونی لی پیش نه‌وکه‌تبی و، مه‌به‌ستمان هاته‌دی. دووهم له‌و سیفته‌ته سه‌لبیانه « بقا» یه، واته: مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تا و نه‌هاتنی نه‌بوون به‌سه‌ریا.

به‌لگه‌ی ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه: هه‌ر شتی به‌قای نه‌بی و نه‌بوونی به‌سه‌ردا بئشتیکه بوون و نه‌بوونی وه‌ک یه‌ک ده‌بی، پهره‌ردگاریش پئویسته (واجیب الوجود) بی.

سپه‌م له‌و سیفته‌ته سه‌لبیانه موخاله‌فه‌ی حه‌وادیسه، واته جیاوازی له هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که حادیس، به‌لگه‌ی ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر پهره‌ردگار له شته حادیسه‌کان جیاوازی نه‌بی ده‌بی وه‌ک ئه‌وان بی، هه‌رشتیکیش وه‌ک حه‌وادی بی، پئویسته ئه‌ویش حادیس بی، حادیسش ناته‌واوه‌و، ناته‌واویش بو پهره‌ردگاری ناشی.. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه خودای گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رمووی: « لیس کمثله شی» واته: هه‌یچ شتیک له خودا ناچی، چونکه گه‌ر خوا وه‌ک شتی حادیس بی پئویسته موحتاجی غه‌یر بی و، هه‌رچیش موحتاجی غه‌یر بی ناته‌واوه‌و، ناته‌واویش بو خوایی ناشی. چواره‌م له‌و سیفته‌ته سه‌لبیانه «قیام بالذات» ه واته: خوای گه‌وره پئویستی به‌غه‌یری خو‌ی نییه، یانی وه‌کو (عرض) نییه که پئویستی به‌مه‌وسوفیک هه‌بی، وه‌کو ره‌نگی سپه‌ته‌ی که عاریزی کاغه‌زیک ده‌بی! به‌لی سیفته‌ی زوری هه‌یه وه‌کو ئه‌و بیست صیفاتانه که وتمان، هه‌موو بوونیان به‌ستراوه به‌خوای گه‌وره‌وه، به‌لام زاتی پهره‌ردگار قیامی به‌خو‌یه‌وه‌یه‌و

موحتاجی غهیری خوئی نییه، ههروهه پئویستی به جیگه و شوین نییه، وهك بلیین: خوا له عهزدايه یا له ههموو شتیكدایا ههبووه و ئافه رینندهی ههموو دروستکراوه کانهو، کاتی که ئه و بووه مهکان نه بووه.

ههروهه خوای گهوره له زماندا نییه، رابردوو و ئیسته و ئایندهی بۆ نییه؛ چونکه ئه گهر زمان به ماوهی مهوهووم و نه بوو دابنیین ئه وه مهعناي نییه بلیین خودا موحتاجی شتی وههمییه! خو ئه گهر زمان به مهوجود دابنیین که جوولانه وهو سوورانه وهی ئه رزه به دهوری رۆژدا، یا ئه ندازهی ئه م سوورانه وهییه ئه وا خوای پهروهردگار ئه م رۆژهو مانگ و ئه ستیره و عهرزو عاسمانه ی دروست کردوهو، ئافه ریدگار پئویسته له پيش ههموو دروستکراوه کاندایا بئ و موحتاجیان نه بی.. که و ابووه هرگیز نابئ بلیین: خدا له زماندايه، یا له مهکاندايه و، ده بی بلیین: خودا له پيش ئه ماندها بووه، له پاش دروستکردنی ئه مانه ییش له گه ل بوونی زمان و مهکاندا هه یه، وهکو له پيش زمان و مهکاندا هه بووه. زانایانی ئاینی بۆ ئیسهاتی ئه وهی خوا له زماندا نییه ده لئین: زمان شتیکه هه میسه تازه ده بیته وهو، ئه و شتانه ی پی دیاری ده کری که گو رانیان به سه ردا دی، که مادام ذاتی خوای گه و ره گو رانی به سه ردا نایهت په یوه ندیی به زمانه وه نییه و له زماندا نییه..

که ده لئین خوا ئه زه لیه مه به ست ئه وه یه که خوای گه و ره بوونیکی خوئی هه میسه یی بی قهید و شه رتی هه یه و، په یوه ندیی به هه یچ زه رفیکه وه نییه، واته: نه له زماندا یه و نه له مهکاندا، به رامبه ره له گه ل هه موو کات و شوینی کدا، به کورتي خوا به هه یچ شتیك موحتاج نییه و، خوئی به خو یه وه را وه ستا وه و، له ئه زه له وه هه تا ئه به د بوونی پئویستی به هه یچ نییه.

پینجه م سیفهت له سیفه ته سه لبیه کانی (وحدة)ه، یانی تاق و ته نیایه، به م مهعنايه په و ره ردگاری جیهان یه ک زاته و ها و به شی نییه، چونکه ئه گهر ها و به شی بی جیهان ویران ده بی وهکو ولاتی دوو پاشای هه بی!

به لگه یه کی تر ئه وه یه ئه گهر په و ره ردگار دوو بن یا هه ریه ک له و دووانه به سه ره خوئی سه ره رشتیی جیهانی پی ده کری، یا هه یچ کامیان به ته نیا هه یچی پی ناکری و موحتاجی ئه ویتریان، یا خو یه کیکیان به ته نیا سه ره رشتیی پی ده کری و ئه ویتریان پی ناکری. له باری یه که مدا یه کیکیان به سه و ئه ویتریان جیهان پئویستی پی نییه، له باری دووه مدا

هیچ کامیان که لکی خودایییان پیوه نییه، له باری سییه مدا تنها ئهویان به که لک دئ که توانای ههیه و ئهویتریان هیچ! که واته دهرکهوت که پیویسته پهروهردگار تاک و تنیا بی. ئهی برای من! بللی بهو عهوامانه بیربکه نه وه: ئایا دوو مروی دارتاش دهتوانن ههردووکیان له یهک کاتدا تهشوی بدن له یهک تهخته و له یهک شوینی تایبه تیدا بیتاشن، دیاره ئه مه ناگونجی و، هه ر تنیا به یه کیکیان ده کری.

به لگه زاناکان له سه ر یه کیه تی پهروهردگار ئه وه یه ئه گه ر پهروهردگار دووان بن یا ههردووکیان حادیسن و له نه بوونه وه پهیدا بوون ئه وه هیچیان بو خوایی ناشین. ئه گه ر یه کیکیان حادیسه و ئهویتریان قه دیمه، ئه وه حادیسه که یان به کاری پهروهردگاری نایهت، خو ئه گه ر ههردووکیان قه دیمن ئه وا قوده ماکان زور دهن، که ئه مه ش ناشی..

بیجگه له مانه.. له و باره دا که ههردووکیان قه دیم و خاوه ن هیزو توانا بن گه ر یه کیکیان ویستی شتی بچوولینی و، ئهویتریان ویستی نه جوولی! یا ده بی ویستی ههردووکیان بیته جی، که ده بیته کو بوونه وهی دوو شتی دژ له یهک کاتدا و له یهک شویندا، ئه مه ش محاله، یا ویستی هیچ کامیان نه یه ته دی واته: ههردووکیان بی ده سه لات بن، خوایش نابی بی ده سه لات بی. خو ئه گه ر ویستی یه کیکیان هاته دی ئه وه هه ر ئه ویان خوایه، ئهویتریان هیچ نییه..

خو ئه گه ر بلین با ههردوو قه دیم و ته واو بن و، له سه ر سه ر په ر شتی جیهان یهک بگرن و هیچ زیانیک روو نه دا، ئیمه له م باره دا باسی موخاله فه و ناچوری (بالفعل) ناکه بن و (ئیمکان) دینیه پیشه وه و ده لین: یا موخاله فه و نه گونجانیان مومکینه یا مومکین نییه، ئه گه ر مومکینه و هه رکامیان ده توانی ریگا له ویتریان بگری ئه وا کو بوونه وهی دوو شتی دژ مومکین ده بی و ئیمکانی محالیش محاله، خو ئه گه ر موخاله فه و نه گونجانیان مومکین نییه و که سیان ناتوانی به ربهستی ئه ویان بکات ئه وا ههردووویان عاجزو بی ده سه لات دهن و، به که لکی خوایی نایه ن... ئه گه ر ئیمکانی موخاله فه و ته مانوعیان هه یه ئه وه ئیمکانی مه حالاته پیشووه که دپته مهیدانه وه، ئیمکانی مه حال مه حاله، که وایی پیویسته خوای جیهان هه ر یهک زات بی. بیجگه له مانه له کاتی گونجان و ریکه و تنیاندا له سه ر ئه وه که هه ر ئیشی هه بی به یه که وه بیکه ن، ئه وه (توارد) پهیدا ده بی، واته: ئیشیکی تایبه تی له یهک کاتدا به دوو فاعیل بگری ئه مه ش مه حاله، چونکه قودرهت و توانای خالیق وه کو توانا و هیزی ئیمه نییه که که موکووری هه ل بگری، به لکو به تنیا

پووتیکردنی توانای خالیق بۆ شتی پئویسته ئه و شته بیته جی، ئیتر ماوهی ئه وه نامینی بلیی: با به ههردووین و به هاوبهش ئه و کاره بکهن و، هه ر یه کیکیان که می له توانای خوی بخاته کار... ئه م شیویه بۆ خالیق مه حاله... پئویسته بزانی که ههروه کو خوی گه وره له زاتدا تاق و ته نیایه و هه ر خوی ته، له سیفاتیشدا هه ر تاق و ته نیایه، واته: ئه و سیفاتانه ئه و هه یه ته که س نه ته، ههروه ها له کرداردا تاق و ته نیایه، واته: هه ر کاری ئه و بیکا هه ر به ته سیری ئه وه، ته سیری که سی تری تیدا نییه.

شایانی باسه که یه گانه یی ته واو سیانه، یه که م: یه گانه یی له زاتدا، واته: با وهرمان بیی که خودا زاتیکی تاق و ته نیایه، دووم: یه گانه یی له (واجب الوجودی) دا، واته: هه ر ته نیا زاتی یه زدان به (واجب الوجود) بزانی و، غهیری ئه و هه رچی هه یه (ممکن الوجود) ه، بوون و نه بوونی چون یه که. سییه م یه گانه یییه له په رستیاریدا، واته: عیباده ت و په رستن هه ر بۆ خوا ده کری و، که سی تر شایسته یی ئه وه نییه په رستری، له سه ر ئه م سی باره بلی: (لا اله الا الله).

ئهی برایان! مرؤف ئه گه ر توژی به دل بیریکاته وه، له م جیهانه و له م زهوی و عاسمانه، له م کردگاره جوانانه تی فکری، چاک تی دهگات و حالی دهبی که ئه م وه زعه پهروه ر دگاریکی زاناو تواناو بی خهوشی ههیه. ئه وه تا خوی پایه بهرز له قورئانی پیروژدا ده فرموی:

«إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ [١٩٠] الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

واته: به راستی له دروستکردنی ئاسمان و زهوی و، گۆرانی شهوو پوژ به زیاده و که می و به دوای یه کدا هاتنیان و پروداوی نیو ئه واندا گه لیک به لگه ده ر ده که وی بۆ وشیاران، بۆ ئه و که سانه یی له گه وره یی خوا بیر ده که نه وه، ناوی خوا به پیروژی ده بن، له کاتی راوهستان و دانیشتن و پالکه وتندا یادی ده کهن، ئه وانهی که له وه زعی ئاسمان و زهوی ده کو لنه وه، به کزی و ملکه چیه وه ده لین: ئهی پهروه ر دگاری ئیمه! ئه م جیهانه ت به خورایی و بی سوود دروست نه کردووه، تو له وه دووری که کاری بی بایه خ بکه یس، خویا له سزای ئاگری دۆزه خ بمانپاریزه.

ده گێر نه وه: پیاوی هه بوو ئیش و کاری راگرتن و پهروه ر ده کردنی مریشک و په له وه ر بوو،

لییان پرسى: به چیدا خوات ناسیوه؟! ئەویش له وهلامدا وتى: به بیرکردنهوه له هیلکه خوام ناسى، وتیان چۆن وتى: تهماشا دهکهم هیلکهم وهکو قهلايهکی داخراوو قایمکراو دیته پيش چاو، که پپرکراوه له جهواهیری تواوهی ئالتوون و زیو، زیوهکهی تیکهلی ئالتوونهکهی نابى، تهنانهت تکى لهو سپینه زیوینهی تیکهلی زهردينه ئالتوونینهکهی نابى، له پاش چهند رۆژیک له نیو ئەم قهلا بى دەروراهو بى کلاو رۆژنهیهدا پهلهوهریک دیته دهرهوه به پهروبالى رهنگاو رهنگهوه که مروّف له سهیرکردن و تهماشاکردنى تیر نابى.

لهمهوه بۆم دهرکهوت که ئەو هیلکهیه پهروهردگاریکی هیه زاناو تواناو، ئەم گیانلهبههه دروست دهکا دهپاریزی ئەى برادهرینه! بهراستی گیرانهوه باسکردنى ئەم جوړه قسانه زۆر بهسووده و، لهگهڵ ههست و بیرى گشتیداو لهگهڵ عهقلی ساغدا گونجاوه..

بى گومان ئەم پهلهوهه پهروهردگاریکی پيوستهو، پهروهردگاریش نابى بى هوش و ههست بى، پهروهردگاری زاناو تواناو ئاگادار له جیهان بیجگه خواى پاك و بى خهوش کهسى تر نییه.. دهربارهی ههوت سیفهتهکانى مهعانیى زاتى یهزدانهوه دهلیین: یهکهم عیلمه که سیفهتیکه دهبى به هوى دهرخستنى ههموو شتیک، چ له بوو چ له نهبوو، ئەوهی هیه و ئەوهی نییه، چ مومکین بى بییت چ مهحال، ئەمانه ههموو به سیفهتى عیلم کهشف دهکرین..

بهلگه لهسهه عیلمى خوا ئەوهیه ئەم جیهانه، که به یاسایهکی ریکوییک دروست کراوه، ههریز لهوانه نییه به بى زانست بیته جى، بیجگه لهمه دژى زانین، نهزانینه، واته: ئەگهه خواى گهوره زانا نهبى دهبى نهزان بى، نهزانییش خهوشه و کهمییهو بۆزاتى خوا شایان نییهو مهحاله..

دووه و سییهم له سیفهتهکانى مهعانیى ئیرادهو قودرهتن، ئەم دوو سیفهته پهیهوهندییان به مومکیناتهوه هیه، واته: خوا که خواستى بوونى شتیکى مومکینی کرد توانا دهخاته کار بۆ دروستکردنى یا بۆ فهوتاندنى، ههروهها خوا خاوهن ئیرادهیهو ئارهزوى به دهستى خویتی و کهس زۆرى لى ناکاو، له خهوش و کهموکوپى و ناچارى و عاجزى و بى دهستهلاتى دووره؛ چونکه ئەم صیفتهتانه نهقسن و نهقسیش بۆ خوا مهحاله.

شایانی باسه که ئیرادهو قودرتهی خوای گهوره پووناکهنه شتیک که (واجب الوجود) یا (ممتنع الوجود) بی؛ چونکه هه شتیک (واجب) بی بوونی واجبه و نه بوونی مه حاله، هه شتیکیش (ممتنع) بی نه بوونی واجبه و بوونی مه حاله. که وابوو حقیقه تی واجیب، قابیل نییه هیچ شتیک کاری تی بکا؛ چونکه ئه گهر ته ئسیرو کاره که بو وجود بی، ئه وه ده بیته (ته حصیلی حاصل) وه ئه گهر بو عدهم بی ئه وه مه حاله.. ههروهها ته ئثیریش له (ممتنع) دا ئه گهر بو عدهم بی، دیسان ده بیته (ته حصیلی حاصل) چونکه نه بوونه که ی واجیبه، خو ئه گهر بو وجوده ئه ووا وجودی (ممتنع) مه حاله..

شایانی باسه که کاری قودرته به پیی ئیرادهو خواسته؛ واته: هه تا خوا مه یلی له سه ر شتی نه بی قودرتهی پرووی تی ناکا، ههروهها ئیرادهش به پیی عیلمه؛ واته: هه تا شته که له عیلمی خوادا نه بی ئیرادهی پرووی تی ناکات، عیلمی خواش تابعی مه علوممه؛ واته: خوا ده زانی ئه و شته له عالمدا دیته جی ئه وسا ئیراده پرووی تی ده کا.

چوارهم سیفته له سیفته کانی مه عانی (حیاه) ه، واته: زیندوویی، ئه م سیفته په یوه ندی به شتیکه وه نییه بیجگه مه وسوفه که ی که زاتی واجیبه.

به لگه ی بوونی ئه م چوار سیفته به گشتی ئه وه یه: ئه مانه نه بوونایه هیچ حادسی له هه وادیس نه ده بوو؛ که وابی بوونی هه وادیس به لگه یه له سه ر ئه وه ی که خوای گهوره ئه م چوار سیفته تانه ی هه یه.. به لگه ی تایبه تیش له سه ر حیات واته: زیندوویی ئه وه ته که ئه گهر زیندوویه تی نه بی علیم و ئیرادهو قودرته نابن..

پینجه م و شه شه م له سیفته مه عانییه کانی خوای گهوره سه مع و به سه ره، واته بیستن و بینین؛ یانی: هه رچی مه وجوداته، چ ئه عیان و چ ئه عراز، ئه وانه ی خوایان به خوایانه وه وه ستاون، یا ئه وانه ی به غهیره وه راوه ستاون، وه ک ده نگ و په نگ، ههروهها غهیری ئه و شتانهش که ده بیسترین و ده بینرین، وه ک تام و بو، هه موو زانراوی زاتی یه زدانن: ده یانینی و ده یانینی..

هه وته م له سیفته مه عانییه کان، که لامی یه زدانه.. که سیفته تیکی نه فسییه و به زاتی خواوه راوه ستاوه و دوره و پا که له هه رف و له ده نگ و وه کو سیفته تانه ی تری ئه زه لی و ئه به دییه، هه ر بووه و هه ر ده بی و، نه بوون لی پی پیش نه که وتووه و لییشی دوانا که وی..

شایانی باسه که لام وه ک به و صیفته نه فسییه قه دیمه ی خوا دهوتری که هه رف و

دەنگ نىيەو بەروداى تىدانىيە، ھەر ھەبەو كەلامە لەفزييەشى دەوترى، كە سەدو چوار كتيبن و بو پيغەمبەرەكانى ناردووه (د.خ) وەك تەوراتى ھەزرتى موسا و زەبوورى ھەزرتى داوودو ئىنجىلى ھەزرتى عيسا و قورئانى ھەزرتى (محمد المصطفى) (د.خ) ئەم كەلامە لەفزييەش پيوەندىي غەيرى خاى گەورە پيۆ نىيە، واتە: نە فرىشتەكان نە پەرى نە ئادەمىزاد، ھىچكاميان دەخلىان بە سەر ئەو لەفرانەو نەبووه، بەلكو لەلايەن زاتى خواوہ بە رەقەم لە (لوح المحفوظ) دا نووسراون و، بە لەفز بە ھەزرتى جىبرەئىل گەيىنراون بە شىوہى ئىلقاى قودسى، ئەویش بى دەس بو بردن و زيادو كەمكردنى ھىناويەتە خواروہ بو سەر پيغەمبەرەكان (د.خ). ئىستە ئەم قورئانە كە ئىمە دەخوئىننەو ھەمووى كەلامى خوايەو، بە ھىچ جوړىك يەك رستەو يەك وشەى غەيرى خاى گەورە تىدانىيە.

بەلگە لە سەر بوونى سيفەتى كەلام ئەوہيە: دژى كەلام، كە لالى و بى بەيانىيە، خەوشەو كەموكورپىيەو، بو پايەى خواوہند ناشى.

پىويستە بزەنن كە ھەقىقەتى سيفەتەكانى خوا، ھەر ھەك ھەقىقەتى زاتى، لە تيگەشتن و ژىرىي ئىمەوہ دوورەو، پەى پى نابەين، بەلام بە ھوى نىشانەكانەوہ دەزانين كە ئەم جىھانە، بەرزو نزمى، خوايەك و پەرورەدگارىكى ھەيە (واجب الوجود) ھەرچى سيفەتى تەواوہتەيە ھەيەتى و، ھەرچى كەموكورپى و خەوشە لىيەوہ دوورە.

بەلگە لە سەر ھەوت سيفەتەكانى مەعانى، بىجگە لە ئايەتى قورئان و فەرموودەى پيغەمبەر، ئەوہيە ئەگەر يەزدانى مەزن ئەم سيفەتەتەنەى نەبى دەبى دژى ئەمانەى ھەبى، وەك مردن، نەزانى، بى خواستى، بى ھىزى، كەپى، كوئىرى، لالى، ئەمانەش سيفەتى خەوش و كەموكورپىن و بو زاتى يەزدانى گەورە ناشين، تەنانەت مروئىكى ئاسايى ئەگەر يەكى لەو خەوشانەى بدرىتە پال زوئىر دەبى و نارازىيەتى پيشان دەدا، ئىتر چۆن نىسبەت لە خوا دەدرين «سبحان الله عما يصفون».

لە لايەكى ترەوہ ئەم بارەگا جوانە رازاوہيەى جىھان ئا بەم جوړە نايابە رازاوہيە، كە پياھەلدان و تارىف كردنى مروئى ھەرە زانا بە چەمكى كەميشيدا ناگات، ھەموو بە ئاشكرا بەلگەن لەسەر بوونى يەزدانىكى (واجب الوجود).

زانايانى بيروباوہر ھەوت سيفەتى تريان بو يەزدان برپار داوہ، كە پىيان دەلین

سیفاتی معنەوییەو، بە ھۆی خاوەنیەتی ئەو ھەوت سیفەتە مەعانییانەیی که باسماں کردن، نەسبەت دەدرێن لە زاتی خوا، واتە بوونی ئەم سیفەتە مەعنەوییانە لە بوونی سیفەتە مەعانییەکانەو پەیدا دەبێ؛ دیارە که خۆی گەورە زیندوویی و زانایی و خواست و توانا و بیستن و بینین و کەلامی بۆ سابت بوو، بوونی خوا بە زیندوو زانا و خاوەن خواست و تەوانا و شەوا و بینا و خاوەن کەلام گومانی تێدا نابێ.. دیارە ئەگەر زاتی زانایی نەبێ بوون بە زاناشی بۆ نابێ، ئەم سیفەتانە که بە عەرەبی بە « کونە علیما.. کونە مریدا.. الخ» دەردەبەردرێن چەند سیفەتیکی ئیعتیبارین و لە ھەقائیق نین.

ئەو سیفەتانەش که مەحالێ و بۆ خۆی گەورە ناشین دژی ئەو سیفەتانەییە که باسماں کردن؛ وەکو (حدوث) و (فنا) و، لە ھەوادیس چوون و، پێویستی بە غەیرو، لەیەک زیاتر بوون و، مردن و، نەزانایی و، ناچاری و، ناتەوانایی و کەپری و کویری و لالی .. بەتایبەتی لە ھەوادیس چوون دەبێتە سەرچاوەی ھەموو کەموکۆپی و خەوشیک، بۆ نمونە ئەگەر ھاووینەیی ئەجسام بێ دەبێ لە ئەندامەکانی پێک بێ، که تیکەل بوو لە ئەندامەکان ھەموو کەمی پێویستی بە یەکە یەکەیی ئەندامەکان دەبێ، ئەمەش کەموکۆپی و خەوشەو شایانی پایەیی یەزدانی نییە و، سیفەتی ئەو شتانەییە که لە ھەوادیس..

خۆ ئەگەر ھاووینەیی جەوھەر بێ، یانی تاقە مادەییەک که تاکە و تیکەل نییە، ئەوا دەبێ کەلکی ئەوێ پێو بێ که ببێتە پارچەییەک لە جیسم و رام بێ بۆ تەرکیبی جیسمی، سیفەتی و ھاش بۆ (واجب الوجود) ناشی..

ھەر وھا ئەگەر ھاووینەیی عەرەز بێ ئەوا وەک عەرەز ئەویش موحتاجی غەیر دەبێ و، ئەم موحتاجییە لەگەڵ (واجب الوجود) یدا ناگونجێت...

دیارە ئەگەر ھاووینەیی مەوجوداتی مومکینە بێ، لەوانەیی که خاوەن جیھەتن، واتە: لە خوارو، لە ژوور، یا لای راست و چەپی شتیکەو، ئەو مەعنای ئەوێ خا بوونیکی سنوورداری خاوەنی مەسافەییەکی تاییبەتی و پانی و درێژییەکی دیاری بێ و، بکەوێتە لای راست و چەپ و خوارو ژووری شتەکانی ترەو! ئەمەیش ھەر کەموکۆپیەو بۆ زاتی خا ناشی، که دەبێ لە مادە و سنوور پێویستی بە غەیر دووری بێ. ھەر وھا یەزدان لە ئیش و کاریشدا ھاووینەیی ھەوادیس نییە، چونکە خاوەن کردەوی ژیر ھەر کاری که دەیکات لە بەر مەبەستی که واتە: موحتاجی مەبەستەکیەو، بۆ بەجێھێنانی ئەو مەبەستە ئیشەکە دەکا، بەلام یەزدانی پاک و بیگەرد ھەر شتیکێ مەبەست بێت بە (کن فیکون) یک

دهيكا و، ئەگەر لە سەر پلەي ئەسبابيش بيكا ئەوه هەر لە سەر ياساي رەفتاري خۆيەتي لە جيهاندا و، لەبەرئەوه نيهه كه موحتاجي سهبههكه بي و، بهبي ئەو نەتوانی بيكا!.. هەرگيز پيويستی بهو شتانه نيهه كه ئەسبابي عادهتين.. هەرودها پيويسته ئيمه باوهرمان وا بي كه ههموو كرداريكي يهزدان حيكهت و نرخيكي راستي و تايبهتي ههيه، با ئيمهش پي نەزانين.

«وله الحكمة البالغة في اتخاذ المقصود والمرام، فعال لما يريد من الاغراض والجواهر والاجسام».

ئەي برادهران! زۆر زۆر پيويسته لە كاتي تهمی و تەربيهي(عوام الناس)دا كه به ئەندازەي ژيري ئەوان قسهيان لهگهڵ بکهن، بهتايبهتي له مهسهلهكاني بيرو باوهرپدا.. پيويسته شتيكيان بو باس بکهن كه باش تي بگهن و لبي حالي بن و، ئەوهيان پيشان دهن كه يهزداني گهوره زاتيکه (واجب الوجود) بووني پيويسته، بي چهند و چوونه، «سبحان من لا يعرف قدره غيره، ولا يبلغ الواصفون وصفه، وكل ما خطر ببالك فربنا على خلاف ذلك».

هەرودها دژي سيفهتي (القيام بذاته) ئەوهيه كه به زاتي خۆيهوه رانهوستاي، واته: وهكو سيفهتيك بي كه پيويستی به خاوهر سيفهت ههبي و، به شوينهوه راوستا بي و، پيويستی به (مخصص) بي، ئەمهش وهك وتمان، مهحاله.

دژي سيفهتي وهدهت ئەوهيه كه له زاتي خويدا تيكل بي، ياخو له زاتدا يا له سيفاتدا يا له كرداردا هاووينه بي، واته: له كردارو دروست كردندا بکهريكي تر ههبي و بهيهكهوه ئيش بکهن، ئەمهش مهحاله..

دژي ئيرادهو قودرهتيش ئەوهيه كه بووني يهكيك له شته مومكينهكان پهيوهندي به خواوه نهبي، واته: خوا لي بي ئاگا بي، يا خواست و ئيختياري تيدا نهبي، يا دژي خواست و نيازي ئەو شتيك بيته وجوودهوه، ههموو ئەم حالانه مهحالن وله يهزداني پاك و بيگهردوه دوورن.

دژي زانين نەزانينه، دياره نەزانيني توڑقاليك لهم كائيناته كه ميهه و خهوشه و، پيويسته خوي ليوه دوور بي..

شاياني باسه پيويسته باوهرمان وا بي كه زانيني خوا ههموو شتيك دهگريتهوه و،

ههروهكو زاتی خوا ئه به ديبه و دوایی نایهت، زانینه كه شى به و جوړه نه بر او هیه و، هه رچی دیته دایه رهی و جووده وه به سووره تی زیهنی و عهینی ده بی لای خوا زانراو بی و، هه رچی نه بیته دائیره ی و جووده وه به لام له وانه بی بی و هك ئه و مومکیناته ی که نین، یا هه ر قابیل نه بی بیته دائیره ی و جووده وه و هکو شته موسته حیله کان، ئه وه پیوسته سووره تی کی عیلمی ئه مانه لای خوا ی گه و ره بی و له باز نه ی زانینی ئه و در نه چن..

هه روه ها هه رچی زه رپه و تو زقالی ئاسمان و عه رش و کورسی و ئه ستیره کان هه یه، له گه ل ئه حوالی مردو وه کاند، پاش مردن و هه تا رپوڑی قیامهت و، ئه حوالی ئه هلی قیامهت له زیندو و کردنه وه وه هه تا هه تایه و، زه رپاتی مه و جوو له دوز خد او له به هه شتدا ده بی ئه مانه هه مو له ئه زله وه تا ئه به د له باز نه ی زانینی خوادا حازر بن و، خوا ی گه و ره پیمان بزانی.

ئو سیفه تانه ش که جائیزن و بو خوا ی گه و ره ره وان و بوون و نه بوونیان بو خوا وه که بریتیه له ده سکاری کردنی خوا له کائیناتدا به فعل و تهرک، زیندو و کردنه وه و مراندن، گه و رهی و شان و شوکان و وه رگرتنه وه یان به هه ر که س و له هه ر که س، ئه مانه بو خوادا جائیزن و، هه یچ به کی که له مانه له سه ر ئه و پیوست نییه و خو ی کار به ده ست و خاوه ن ئیختیاره، «فعل الله ما یشاء و یحکم ما یرید» هه روه ها هه ر کرده وه یه کی حکمه تی کی تیدایه، ئیمه پیی بزانی یا نا.. «لأ یسأل عمأ یفعل و هم یسألون»..

سیفه تی پیوست و نه شیوا و ره وای پیغه مبه ران (د.خ)

ئو سیفه تانه ی که پیوسته له پیغه مبه راندا ببن (د.خ) سی سیفه تن (۱) راستگو یی (۲) ئه مانه ت و ده ستپاکی (۳) گه یاندنی ئاین به خه لک...

به لگه ی بی گومان له سه ر پیوستیه تی راستگو یی پیغه مبه ران ئه وه یه: که درو له پیغه مبه رانه وه ده بیته هو ی درو له وتاری خوادا (تعالی عن علوا کبیرا): چونکه خوا ی گه و ره مو عجیزه ی داوه به پیغه مبه ران (د.خ) و، راستگو یی ئه وانی له به رده م هه مو و خه لکدا ئیسه بات کردو وه، ئه مه ش واته: پیغه مبه ران هه رچی ده لین راسته و درو یان لی ناوه شیته وه، بیگومان ئه گه ر، خوا نه خواسته، درو یان لی ده رکه و ی، ده چیت به گزی ته سدیقه که ی خوادا، ئه وه ی لی ده بیته وه: له وانه یه راست بکه ن و له وانه یه راست نه که ن، هه روه ها ده کی شیته وه بو ئه وه ی که لامی خوا ی گه و ره راست بی و راست نه بی.. ئه مه ش مه حاله..

بەلگە لەسەر ئەمانەت و دەستپاکیی پېغەمبەران و گەیاندى ئەحکام بە خەلك ئەوھىيە ئەگەر ئەم زاتە پاكانە ئەمین نەبن و کردەویان حەرام یا مەكروھ بى دەبیتە ھۆی كۆبونەھوی دوو دژ (جميع النقيضين)، چونكە لە لایەكەوھ ئیتاعەو بە گوی کردنیان لە ھەموو کردەوھىيەكدا واجیبە لەبەرئەھوی كە خوا فەرمانى داوھ بە ئیتاعەکردنیان و ھەرچى ئەوان کردوویانە پېستە ئیمەش جیبەجیبى بکەین، لە لایەكى تریشەوھ پېویستە لەسەرمان لە کردەھوی حەرام و ناپەوا دوور بکەوینەوھو نەشھیلین خەلك بیک، لەم حالەدا ئیمە پېویستە ئەو کردەوھ حەرامە بکەین كە ئەوان کردوویانە؛ چونكە ئیتاعەیان واجیبە و، پېویستە نەیکەین چونكە حەرامە!!

ھەرۆھا ئەگەر فەرمانى خوا نەگەپەنن و غەپىرى فەرمانى ئەو بگەپەنن، ئیمە لەلایەكەوھ دەبى دوايان كەوین، چونكە دواكەوتنیان واجیبە و، لە لایەك دەبى دوايان نەكەوین چونكە فەرمانەكە ھى خوا نییە!!

ئەوسیفەتانەش كە رەوا (جائز)ن بۆ پېغەمبەران (د.خ) بریتین لەوانەى رپودەكەنە ئادەمیزاد، وەكو ساغى و نەخۆشى و نووستن و لە خەوھەستان و، حەز لە ھەندى خواردەمەنى كردن و حەز نەكردن لە ھەندىكى تر. بەلى ھەر رپوداویك كە لەگەل پایەو پلەى ئەواندا رېك نەكەوئ: وەك كویرى و كەرى لە كاتى رەوانەکردنیاندا، یا وەك گولى و بەلەكى و قۆرى و باقىی ئەحوالى ناشیرین، ئەوھ ھەرگیز بۆ پېغەمبەران رەوا نییە لەكاتى بە پېغەمبەربوونیان و بۆ سەر خەلك رەوانەکردنیان، بەلام ئەگەر لە پاش دامەزرانى پېغەمبەریتیبەكە بوو ئەوھ قەى ناك.

بۆ نمونە: بى ھیزی چاوى حەزرتى یەعقوب و، ناساغى و برینى لەشى حەزرتى ئەیوب (د.خ) لە پاش دامەزرانى پایەى پېغەمبەرى ئەوان بوو، ماىەى پایە بەرزىیان بوو، پەندو ئامۆژگارىیەكى ئاینى بەتین بوو بۆ ئادەمیزادەكانى تر، واتە مادام پېغەمبەران (د.خ) گىرۆدەى ناساغى و دەردى سەرى دنیا ببن، لە بەر ھەر حىكمەتیک كە خوا دەیزانیت ئەوانیش ھەرۆھا گىرودە دەبن و، یەزدانى گەرە یاسای دامەزراو و رېكویپكى ھەپە بۆ پایەدارى جیھان و ئەھلى جیھان و، لەمەو پېش چۆن ھاتووھ لەمەوپاشیش ھەرۆھا دەروا.

ئەى برادەرانى ئاینى! سویندتان بەخوا دەدەم كە گەلى جار ئەم مەكتووبانەو ئەم ئامۆژگارىیانەى منە بۆ موسلمانان بخویننەوھو، لە ماناكانیان ئاگادارو شارەزایان

بکەن، بە تايبەتی بۆ ئەو خویندەوارانە کە لە پایەیی سەرەتاییدان و بە تەواوی پێ نەگەیشتون و نەگەیشتونەتە پایەیی زاناکان؛ بە لکۆ لە گێژاوی نەزانی دەرچن و ببن بە ھۆی پزگارییان و پووکردنیان لە ئاینی پاکی ئیسلام.

لەسەر فەرموودەیی حەزرت (د.خ) شارەزایی و پراھنموونی کردنی ئادەمیزادیک بۆ سەر پێگای راست لە ھەمووی جیھان و ئەوێ لە جیھاندایە قازانجی زۆرتەر.

ھاوڕێکانی حەزرت (د.خ) لە مەعنای ئەم فەرموودەیەدا وایان فەرموووە کە ئەگەر ھەرچی لە جیھاندایە مۆلکی یەکیک بێ، ھەمووی لە پێگای خوادا بەخت بکا. پاداشت و خیری ئەوێ نییە کە مۆقێکی گومراھ بە قسەو ئامۆژگاری ئەو پوو بکاتە پێگای راستی ئیسلام..

زاناکانیش لە حکمەتە کەیدا وایان فەرموووە کە جیھان تا سەر نییەو ناپایەدارەو، خزمەتی خەلک بە ژێواری جیھان خزمەتکردنە بە شتیکی پراوەو کۆتاییھاتوو! بە لام خزمەتکردنی ئادەمیزادێ بە ئاین، واتە: بەو خزمەتە پێگای ئاین بگریئە بەر دەبێتە خزمەتکردن بە شتیکی کە ھەرگیز نەپێتەو؛ چونکە بەختیاری و پزگاریی پۆژی دواوی پراوەوێ بۆ نییەو ھەتا ھەتاییە.

دوايي باس

ئەي براياني ئاييني!

یەكەم ھەنگاو بۆ چوونە ناو ئاینی پیرۆزی ئیسلامەو، بەو دەبێ کە دوو پستەیی شەھادەت بلیی، واتە: «اشھد ان لا الھ الا اللھ واشھد ان محمد رسول اللھ» دیارە لە ئاینی ئیسلامدا ئەم دوو پستەییە کراوە بە دروشمی ئیسلامەتی، چونکە ھەرچی بیروباوەری مۆسلمانە لە واتای ئەم دوو پستەییەدا کۆبووتەو:

لە وشەیی (ئیلان)دا کە یەكەم وشەییە مەعنای « ئولووھیەت» ھەییە، کە بریتیە لە بێ ئیحتیاجی و بێ نیازی بە غیری خوا، واتە: ھیچ کەس نییە کە لە ھەموو پڕویە کەوێ بێ نیازی بێ، ئەو خوایە نەبێ کە پەرستراوی بە پاستییەو، عیبادەت و بەندگی ھەر بۆ ئەو شایستەییە و ھەر ئەو پەروردگارو ئافەریندەیی ھەموو جیھانە، بیگومان بێ نیازی و بەکەس مۆحتاج نەبوون ئەوێ لێ دەرە کەوێ کە ئەو زاتە (واجب الوجود) و قەدیمەو ھەر دەمیئێ و، لە ھەموو ھەوادیسەکان جیاوازەو، بە خۆیەو پراوەستاوەو، لە ھەموو

که می و خهوشیک پاکه و دوره و، له زات و سیفته تا که و، له کار و کرده و شدا هر ئه و
خاوه ن ئیجاد و ته ئسیره و دروستکردنی جیهان و هه موو ئه ندامیکی جیهان له ژیر
دهسه لاتی ئه و دایه ..

ئهم مه عنایه که له (ئولووهیه ت) هه و درده که وئ ده بیته هوی ئیسباتی هه موو سیفته ته
پیویسته کانی خوی گه و ره، وه کو له پی شه وه باس مان کردن و، له جومله ی ئه وانیه:
زیندووتی و، زانست و، خواست و ته وانایی، بیستن و، دیتن و، وتووێژ له گه ل ئه و
پیغه مبه رانه دا که بو ئاموژگاریی ئاده میزاد نار دوونی ...

هه و ره ها ئه وه ش ده گه یه نی که ئه و خوا یه له کردنی هه ر کاریکدا که بیه وئ بیکا و، له
نه کردنی هه ر کاریکدا که نه یه وئ بیکا، خوی خاوه ن خواست و ئیختیاره و، ئاره زووی
کردن و نه کردن به دهستی خوی ته تی.. هیچ شتیک و چاکیی حالی هیچ که س و هیچ
گروه ی له سه ر خوی گه و ره واجیب نییه؛ چونکه ئه گه ر شتی له سه ر ئه و واجیب بی ده بیته
هوی که می بو خوا، له زاتیدا یا له سیفاتیدا و، به و شته و به و کرده و ته و او ده بی، یا ئه گه ر
که سیکی تر ده سه لاتی به سه ر ئه و دا بی و به خواستی ئه و خوا کاریک بکا، یا واز له
کاریک به ینی، ئه مه ده بیته که موکو ری و موحتاجی بو خوی گه و ره (تعالی الله عن ذلك
علوا کبیرا) .

براکانم!

که باوه رمان بو به وه ی هه موو شتیک موحتاجی خوا یه و، خوی گه و ره له عالم بی
نیازه و موحتاجی که س و هیچ نییه، ده بی باوه رمان به وه بی که هه رچی بیته وجود ،
له کار و خاوه ن کار هه مووی ده گه ریته وه بو خوی گه و ره، ئه و هه مووی دروست کردوون
و دروستیان ده کات «اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ» ..

واته: ئه و کارانه ئیمه ده یکه یین وه کو هه ستان، رۆیشتن، وتووێژ، نووستن، هاتوچو
ئازاردان، خزمهت کردنی خه لک، ریز له خه لک گرتن و ئیهانه کردن هه موویان
دروستکراوی خوان ئه و دروستی کردوون، هه ر ئه وه نده هه یه که ئیمه په یوه ندیی
ئیختیار و که سیمان هه یه له و ره فتاران هه دا، چ خیر وه کو نوێژکردن و، چ شه ر وه کو شه راب
خواردن، ئه و که سانه که ده لێن: کاره خرا په کان و کاره شه ره کان له به نده وه یه و خوا
دروستی نه کردوون قسه که یان هه له یه؛ یه که م: له به ره ئه وه خیر و شه ر به نیسه ته
ئیمه وه یه: واته: بو ئیمه هه ندی ره فتار خرا په و تاوان و تاوانبار ییه و، هه ندی کاریش

چاڪە و ھۆی پاداشتی چاڪە، بەلام بە نېسبەتی خواوہو، بەو چاوەی كە ئەو دروستی كرددوون، ھەموو وەك یەك وان. دووہم: كە ئیئە تەماشاش دەكەین نەخۆش كەوتنمان، مار پێوہدانمان، لە بەرزێوہ داكەوتنمان، كویریونمان، ھەموو ئەمانە بو ئیئە شەرن و خودايش دروستی كرددوون و، كەس نالی: من خۆم نەخۆشینی خۆم دروست كرددوہ؛ خۆ ئەگەر خۆی نەخۆشینی خۆی دروست دەكا ئەی بوچی خۆیشی چاك بوونەوہی خۆی دروست ناكا و، بوچی جگەر گۆشە خۆشەوێستە نەخۆشەكەى خۆی لە مەرگ رزگار ناكا؟!!

ھۆی ھەرچی كرددوہی شەرو تاوانبارییە ھەمووی دوو شتە یەكێكیان: نەفس و دەروونی ئادەمیزاد خۆیەتی و، ئەویتریان شەیتانە، نەفرینی خۆی لی بی، ئەی بوچی ھەموو كەس دان بەوہدا دەنی كە نەفس و، شەیتان خودا دروستی كرددوون، كە ھۆی ھەموو شەرو خراپە یەكیش ئەم دووانەن؟! كەوابوو راستەكەى ئەوہیە كە خۆی گەورە دروستكاری چاڪەو خراپە یە، بەلام لەبەرئەوہی بەندە ئیختیاری ھەیە لەوانەدا خۆی گەورە لە سەر كرددوہی چاڪە پاداشتی چاكي دەداتەوہو لە سەر كرددوہی خراپ سزای سەختی دەدا، ھەر وەھا ئەو كەسانەش كە دەلین: ھەموو كرددوہیەكى ئیختیاری، چ چاك و چ خراپ، ھەمووی بەندە دروستی دەكات و پەيوەندی خۆی پێوہ نییە، ئەوانیش بە ھەلەدا چوون و بوچوونەكەیان بی بایەخە لەبەر ئەم بەلگانەى خوارەوہ:

یەكەم: ئەو كەسەى كە شتێك دروست بكا پێوێستە لەكاتی دروستكردنەكەیدا لە ئەندازەو ژمارەو چۆنیەتیى ئەو شتە ئاگادار بێت، كەچی ئیئە زۆرباش دەزانین لە چەندیەتی و چۆنیەتیى جموجۆلی جومگە جومگەى لەشمان ئاگادارن و شتێكى زۆر زۆر كەمى نەبى خەبەرمان لی نییە!! تەنانەت ئەگەر یەكێك بە تايبەتی پرسیارمان لی بكات لەوانە نەتوانین وەلامى راستەقینەى بەدینەوہ، بەلكو سەرسامیش دەبین!!

دووہم: ئیئە ئەگەر خۆمان ئەو ئیئە باشانەى خۆمان دروست كرددبایە دەبووا بمانتوانیایە لەو جۆرەى كە دەیکەن زۆر چاكتر و جوانترمان دروست بكرایە، بە شێوہیەك كە كەس لیمان پێش نەكەوتایە، كەچی ھەموو كەس دەزانى ئەگەر زۆریش ھەول بدا ناتوانى لەو ئەندازەى كە دەیکا زیادى بكات لە رێگا رۆشتندا، لە نووستندا، لە قسە كردندا.. ھەتاد..

سییه م: ئییه ئه گهر توانای دروستکردنی کردهوی خویمان ببووایه، دهبووا هرگیز پیویستمان به یارمه تیی کهس نهبوایه، چونکه هیزی دروستکردن پیویسته تهووا بی، خو ئه گهر دهلی هیزی بهنده کزهو تهووا نییه ئه وه پیی لی دهنییت که هیزی بهنده به که لکی دروستکردن نایهت، ته نیا بو که سب و په یوه ندییبه به و کارانه وه که خه ریکیان ده بی.

چوارهم: ئه گهر بهنده ئیشتی خوئی دروست کردبایه دهبووا مروقی موسلمان هرگیز ئیشیکی ناباری تاوانی بو خوئی دروست نه کردایه، که له پاشه پوژدا پیی گیروده بی، و، دهبووایه هیچ مروقیکی شارستانی کردهویه کی وه های نه کردایه که له گهل یاساو نه ریتدا نه گونجی، چونکه هیچ کهس به وه پازی نابی که شهرمه زاری به رده می گهره ی خوئی بی، به لام ئه گهر بهنده کاسب بی، وه ک ئییه باوه رمان پییه، ئه وه وا ده بی که سبه که ی له سهر داوای نه فس و ئاره زوویازی دهروات و، ده بیته هوئی ئه وه که خوای گهره له سهر ئه و که سبه تاوانبارییه که ی بو دروست بکا. هه روه ها ئه و بیرهش که ده لی: ئاده میزاد بی چاره یه و، وه ک دارو به رد وایه، توانای خو لادانی له شهر بو خیرو له خیر بو شهر نییه، ئه ویش هه ره له یه له بهر ئه م چند هو یانه:

یه که م: هه موو مروقیکی ژیر ده زانی که ئه گهر یه کی نه خو ش بکه وی و له رزی لی بی ناتوانی نه له رزی یا ئارام بی، به لام ئه گهر به ساغی خوئی بله رزینیته وه به ئاره زوی خوئی، ده توانی بله رزی یا ئارام بی، ئه مه به ئاشکرا به لگه یه له سهر فره قی کردهوی ناچاری و کردهوی ئیختیاری.

دووه م: ئه گهر مروق هیچ چاریکی نه بووایه له چاک و خراپی کردهویدا دهبووا له هیچ کردهویه کی خویداو، له زیاندانی له خه لکدا مه سوول نه بووایه و، دهبووا خه تاکاری و تاوانباری له جیهاندا نه بووایه!

سییه م: دهبووا یاساکانی جیهان و قانونه کان، چ ئاینی و چ دنیایی، بی سوود بوونایه؛ چونکه یاسا و قانون بو ئاده میزادی خاوه ن خواست و خاوه ن هیزو ته وانایه و، دار و به رد یاسا وه رناگرن!!

کهوابی راسته که ی ئه وه یه که مروقی ژیر هیزی ژیان و زانست و خواست و توانای

ئەوندەى ھەيە كە پۈۈ بىكاته چاكەو خراپەو فەرقىيان بىكات و، كە پۈۈ كىرە ھەرشى خۇدايش بە قودرەتى خۇى بۇى دروست دەكا و، لەسەر مەىلى كىرەۈەى خىر پاداشتى باشى دەداتەۈە لە دنيا و قىيامەتداۈ، لە سەر كىرەۈەى خراپ پاداشتى ئازار و سزى پىدەدات لە دنياۈ لە قىيامەتدا.. ئەم مەىل و خواستى بەندەيە دەبىتە ھۇى عادەتى بۇ ئەۈەى كە خۇاى گەۈرە ئەۈ كىرەۈەى بۇ دروست بىكا، ۈكو چۇن گەرمى ئاگر ھۇى عادەتییە بۇ سوۈتانى شتىك، يا سەرما ھۇیە بۇ وشكىۈۈنى شتىك .. ھەرۈەھا ئەسبابەكانى تىرىش، كە خۇا دروستى كىرۈۈن، ھەموۈیان ھۇى عادەتىن، اتە: عادەتى خۇاى گەۈرە ۈەھا راپاتۈۈە كە ئەۈ ھۇیانە بىنە ھۇى چەند شتىك، ئەگىنا نە ئاگر دروستكەرى سوۈتاندنەۈ، نە سەرما خالقى وشكىردنە، ۈكو مەشھۈۈرە «أَن اللّٰه يَخْلُق الْمَسِيَّاتِ عِنْدَ الْأَسْبَابِ، لَا بِهَا» گەلى جارىش خۇا ئەم عادەتە تىك دەدا، ئەۈە بوۈ ئاگر ئىبراھىمى خەلىلى نەسوۈتاندۈ... گەلى شتى تىرى ۈەھاش لە جىھاندا پۈۈ داۈ..

ھەندىكىش ھەن دەلین: خۇاى گەۈرە ۈاى موقەدەر كىرۈۈە كە فلان فلان بكوژى و، كەسك مالى كەسكى تر داگر بىكا، يا فلان نوژ بىكا، فلان نەىكات و، تەقدىرى خۇا پىۈۈستە بىتە جى، ئىتر چارەمان چىيە؟! ئەم قسەش زۇر زۇر ھەلەيەۈ لە نەزانىنەۈەيە؛ چۈنكە تەقدىرى خۇا يانى ئىرادە و خواستى خۇا، لە سەر زانستى خۇى دەپۈاۈ، خۇايش لە ئەزەلدا ئەۈەى زانىۈە كە فلان كەس دروست دەكا و ھۇش و بىرى دەداتى و، دىن و ئاينى بۇ رەۈانە دەكا و، لە لاپەنى زانايانى ئاينىشەۈە ئامۇژگارى ۈرەدەگرى و ئەۈ كەسەش مۇقكى خاۈن ھەست و خواستەۈ، بە ئارەزۈۈى خۇى لەۈ كاتە دىارپىدەدا فلانە كار ئىختىار دەكا، كە پىاۈ كوشتنەۈ، گوى بە ياساى عەقل و ئاين نادا، ئىتر تەقدىر مەعنای ئىجبارۈ زۇركارى نىيە، ئەگەر تەقدىر ماناى ئىجبارە، بۇچى كە يەكىك مالت بخوا، يا كەسك بكوژى بەگژىا دەچى و بە مەسۇلى دەزانى!؟

ئەنجا كە ئىختىارى ئادەمىزاد ماىەى كىرەۈەى خىر و شەپ بى، پىۈۈستە ھەر كەس ئىمپۇ كىرەۈەى چاك بىكا سوپاسى خۇا بىكا و، ھەر كەس كىرەۈەى خراپ بىكات خۇى سەرزەنشتى خۇى بىكا.

براىانى ئاينى!

پىۈۈستە لە سەر ھەموۈ موسلمانى پىۈۈستىيەكانى بىروباۈەرى ئاينى خۇى بزانى، ھەرۈەھا پىۈۈستە لە سەرى كە ھەموۈ پىۈۈستىيەكانى عىبادەت، ۈكو نوژ و پۇژۈۈ و

ئادابی، به قه‌دهر حالی خۆی بزانی، واته: سه‌بارت به بیروباوه‌پ به‌وه بزانی که خوا و فریشته و پیغمبه‌ران هه‌ن و، خوا کتییی بو پیغمبه‌ران نارووه، ئەوانیش به خه‌لقیان راگه‌یاندووه، به‌وه بزانی که پیغمبه‌ری خۆمان هه‌زرتی (محمد المصطفی) درودی خوای له سه‌ر بی، بو سه‌ر هه‌موو په‌ری و ئاده‌میزادی جیهان به پیغمبه‌ریی په‌وانه کراوه، ئەو دوایی پیغمبه‌رانه‌و، له پاش ئەو پیغمبه‌ری تر نابیت، هه‌روه‌ها ده‌بی باوه‌ری به‌وه هه‌بی که هه‌رچی له جیهاندا هه‌یه خوای گه‌وره دروستی کردووه، پیویسته باوه‌ری به‌وه هه‌بی که ئیمه هه‌موو له پاش مردن زیندوو ده‌کرینه‌وه و پوژی قیامه‌تی نه‌پراوه دیته مه‌یدانه‌وه، پاش حیسابی کرده‌وه له پوژی قیامه‌تدا ئەوی کافرو بی باوه‌ر بووی ده‌خریته دۆزه‌خه‌وه هه‌تا هه‌تایه تیا یا ده‌مینیته‌وه و ئەویش خاوه‌ن بیروباوه‌ری په‌سه‌ند بی و موسلمان بی، ئەگه‌ر بی تاوان بی زووبه‌زوو ده‌بری بو به‌هه‌شت، ئەوه‌ش تاوانبار بی یا خوا به‌گه‌وره‌یی خۆی لیی ده‌بووری و ده‌یبه‌خشی، یا به‌قه‌ده‌ر گونا‌هه‌که‌ی له دۆزه‌خدا ئازار ده‌دری و له پاشان له دۆزه‌خ ده‌ده‌کری و به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌کریته‌وه‌و، هه‌تاهه‌تایه له ئاسایش و نازو نیعمه‌تدا ده‌مینیته‌وه.. هه‌روه‌ها پیویسته هه‌موو کس فی‌ری ئاداب و یاسای نویژ و پوژوو و ئەحکامه‌کانی تری ئاین بی، وه‌ک پیویسته له سه‌ر ئەوانه‌ی کاسبی ده‌که‌ن که به‌گویره‌ی ئیش و کاره‌که‌یان له یاساو ئادابی ئاین ئاگادار بن، ئەگینا به‌تاوانبار ده‌ناسرین. واته: به‌کورتی مرو‌ به‌ دوو رسته‌ی شه‌هادت که به‌ زمان ده‌لی:

«أشهد أن لا اله الا الله، وأشهد أن محمد رسول الله» ده‌چیته نیو زومره‌ی موسلمانان و له‌وان حسییه، به‌لام له پاش ئەوه پیویسته له‌و ئاداب و یاسایه که به‌ پوناکی له‌ دیندا زانراون و ئاشکران به‌ قه‌ده‌ر پیویستی خۆی خه‌ریکی فی‌ربوونیان ببیت، ئەگه‌ر هات و قو‌صووری کرد و فی‌ر نه‌بوو ئەوه به‌ موسلمانیکی فاسیق ده‌ناسری و، ئەگه‌ر تی کۆشی و فی‌ری واجیباتی ئاینی خۆی بوو، ئەوه به‌ موسلمانیکی باش ده‌ناسری و، لای خوای گه‌وره پایه‌ی به‌رز ده‌بی.

زور تکا ده‌که‌ین له‌و خوینده‌وارانه که خاوه‌ن قابیلیه‌ت و توانان له‌ ئه‌مر کردن به‌ چاکه و نه‌هی کردن له‌ خراپه‌دا کو‌تایی نه‌که‌ن و، ئەم نامه‌ی بیروباوه‌رپه‌ش بو موسلمانان بخویننه‌وه‌و، به‌زمانیکی شیرین تیا‌ن بگه‌یه‌نن و، رێگای راستی ئاینی پیروزی ئیسلامیان پیشان بدن، چونکه موسلمانان برای یه‌کن و، پیویسته برا به‌زه‌یی

به برای خویدا بیتهوهو رحمی بوی هه بیټ.

ههروهها تکا له براییانی ئاینی دهکین که هاوړپیهتی و هاودهیمی زانایانی ئاینی بکهن و، هاوړپیهتیان به ههله بزانه و، له سهه فهرمانی ئهوان پهفتار بکهن. وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین وعلی اتباعه باحسان الی یوم الدین. و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین.

ناممى سېيەم

باسى واجيىاتە

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه الهداة إلى دين الله.

وبعد، براكان! پيويسته بزائن: له سەر هه موو مرويهكى موسلمانى بالغ و عاقل، چ پياو و چ ژن، پيويسته نه وهى له سهرى واجييه بيزانى و به ره ساىي فيرى ببي و باوه پى وا بى كه نهو واجيىاته واجيبن له سهرى ، چ له بابتهى بيروباوه پى وهك باوه پى به خواى گهوره، به فريشته، به پيغهمبه ران، بهو كتيبانهى كه خوا به فريشتهى پايه بهرز جيبه رنيلدا بو پيغهمبه رانى ناروون، باوه پى به قهزاو قهدهر، باوه پى به پوژى قيامت و يا له بابتهى كرده وه بى وهك نويژ و پوژوو زهكات و چه ج... هه تاد...

هه ر كهس به قهدهر پيويست نه مانه نه زانى و هه و ل نه دا بو زانينيان نه وه خاوه ن تاوانه و به گونا بهار ده دريته قه له م.

بو پوونكر دنه وهى نه م باسه بزائن نه وهى كه چه زه تهى (محمد المصطفى صلي الله عليه وسلم) له لايه نى خاوه هيناويه بو مان و به ته فسيل به يانى فه رموه، وهكو ناوى نه و پيغهمبه رانه كه له قورئانى پيروژدا به يان كراون و، نهو فريشته انهى كه ناويان يا ژماره يان به يان كراوه، پيويسته بهو شيوه بيانزانن، ههروه ها نه وانهى كه شرووت و نه ركانى نويژن يا نويژ به تال ده كه نه وه، يا له واجيىاتى پوژوون، يا نه وانهى به تالى ده كه نه وه، پيويسته بيانزانن و، له لاي زانايانى ئاين به قهدهر لي هاتن و توانايان فيريان ببن، بو نهو كه سه ش كه خه ريكي مامه له يه پيويسته واجيىاتى مامه له كهى بزانييت و، نه گه ر گوى نه داتى و فيريان نه بى نه وه تاوانباره و، نه گه ر بيانزانى و فيريان ببي ده بيتته خاوه ن پايه و مايه ي دنيا و قيامت.

حه زرهت (د. خ) فهرموويه تي: «أیما عبد جاءته موعظة من الله في دينه فانها نعمة سيقت اليه، فان قبلها بشكر زاده الله نعماء اخرى، والا كانت حجة من الله عليه.. إلى ان قال: ويزداد عليه سخطا»..

واته: ههركهس ئاموژگار ييه كي له لايهن خواي گه وروه بو هات، ئه وه نيعمه تي كه له نيعمه ته كاني خوا و بو ي ره وانه كراوه؛ جا ئه گه ره به سوپاسه وه وه ري بگري ئه وا خواي گه و ره چه ند نيعمه تي تري بو زياد دهكات، ئه گه ره نا ئه وه ده بيته شاهد له سه ري بو تاوانباري.. تا ئه وه ي كه فهرمووي: خواي گه و ره نارهنزايي له و كه سه زورتر ده بي (په نا به خودا).

پيويسته بزائن: (يه كه م واجيب) ناسيني خوايه، به قه ده ر تواناي ئاده ميزاد و، ئيقرار به تاق و ته نيابي خواي گه و ره و هه موو سيفاتي نه فسيه و سه لبيه و سه بو تيه ي، وه كو له نامه ي بيرويا وه ردا باسما ن كردن.

(دووه م): باوه ر كرده به هه موو ئه وانه ي كه هه زره تي (محمد المصطفى) له لايه ني خواوه هيناويه تي، له جومه ي ئه وانه يه باوه ر به پيغه مبه رايه تي (نبوت و رسالت) و پيغه مبه رايه تي ئه و زاتانه ي كه خوا كردووني به خاوه ن ئاين، چ پييان نه سپي دردا بي ئه و ئاينه به ئاده ميزاد بگه يه نن كه پييان ده وتري نه بي، يان پييان سپي دردا بي بيگه يه نن، كه له عورفي شه رعا به (رسول) ناوده برين، واته: فرستاده ي خوا بو سه ر هوشياران له په ري و له ئاده ميزاد، به تايبه تي باوه ر به دوايي هه موو پيغه مبه ران كه هه زره تي (محمد المصطفى) يه (د. خ) واته: پيويسته بزاني كه ئه و محه مه ده كورپي (عه بدوللاي كورپي عه بدولموته لبي كورپي هاشمي كورپي عه بدولمه نافه و، داكي ناوي ئامينه ي كچي وه هه بي كورپي زوه ره ي كورپي كلا به و، هه ردوو رسته ي باوك و داكي له تائيغه ي قوره يشن و، له نه وه ي هه زره تي ئيسماعيلي كورپي هه زره تي ئيبرا هيمن.

هه روه ها ده بي باوه رت وا بي كه هه موو پيغه مبه ران مه عسووم و له گونا هه دوور و دل سوژ و فهرمان به رداري خواي گه و ره بوون.

له جومه ي ئه وانه يه كه پيغه مبه ر لاي خواوه هيناوني: ئيمان و باوه ر به فريشته كاني خواو، باوه ر به و كتبانه ي خوا بو پيغه مبه راني نار دوون و، باوه ر به ر وژي قيامه ت، كه له پاش تي كچووني ئه م جيها نه خوا هه موو مردووه كان زين دوو ده كاته وه و، حيسابي

کردهوهیان لهگه‌ل دهکا و، ئەهلی دۆزهخ بۆ دۆزهخ و ئەهلی بههشت بۆ بههشت دەنێردرێن. ههروهها باوهر به ئەوزاعی بهرزخ، واته: ماوهی پاش مردن و پێش پۆژی قیامهت که مرۆف له قهبردايه، واته: پێویسته مرۆفی موسلمان باوهری ههبی بهوهی پاش ناشتنی مردوو خوای گهوره ئاگاداری دهکاتهوهو دوو فریشته دهپۆنه سهری و پرساری لی دهکهن له خواو له پێغه‌مبهرو بیروباوهری ئیسلامیهت، پێویسته باوهری بیی به خووشی قهبر بۆ ئەوانه‌ی کردهوهیان له جیهاندا باش بووه و، سزا و نازار و ناخووشی قهبر بۆ ئەوانه‌ی که کردهوهیان خراب بووه..

ههروهها پێویسته باوهری بیی که هه‌مووی عالم خوا دروستی کردووهو، هه‌یچ شتی بی خواستی ئەو نابێ و، هه‌رچی خواستی ئەوی له‌سه‌ر بی ده‌بی.

(سنيهم واجيب) له سه‌ر موسلمان ئەوهيه که ئەحکامی عه‌مه‌لی بزانی! واته: ئەو شتانه‌ی که ئەرکانی ئیسلامه‌تین، وه‌کو نوێژ و پۆژوو و زه‌کات و حه‌ج به‌ مه‌رج و ئەرکان و ئادابیانوهو، ئاگادار بێت له‌و شتانه‌ی ئەم عیباده‌تانه‌ به‌تال ده‌کهنه‌وه. یه‌کی له‌ مه‌رجه‌کانی نوێژ پوو له‌ قیبله‌ کردنه‌ که ناوی که‌عبه‌یه‌و مزگه‌وتیکه‌ له‌ شاری مه‌که‌ی موکه‌ره‌مدا، له‌ به‌ر ئەوه‌ پێویسته‌ بزانیته‌ قیبله‌ کوێوه‌ که‌وتوو؟ بۆ نمونه: نيمه‌ که‌ ئەه‌لی عیراقین ئەستیره‌ی قوتب که‌وا له‌ لایه‌نی شیماله‌وه‌و به‌قه‌ده‌ر (٢٤) ده‌رجه‌ له‌ که‌ناری ئاسمان به‌رز بووه‌ته‌وه‌ ده‌لیلی قیبله‌یه‌: واته: هه‌ر کاتیک مرۆف پوو له‌ جه‌نوب کردوو، به‌لای راستدا لای کرده‌وه‌و له‌ پشتی گوێی راستیه‌وه‌ ئەو ئەستیره‌ی بینی ئەوه‌ پوو له‌ قیبله‌یه‌.

هه‌روه‌ها واجیبه‌ له‌سه‌ر مرۆفی موسلمان به‌قه‌ده‌ر حال ئادابی موعامه‌له‌و کړین و فرۆشتن و ئادابی نیکاح و هه‌لال و هه‌رام بزانی. به‌لام ئەو ئەحکامانه‌ که‌ ئاسان بن له‌سه‌ریان واجیبه‌ بیانزانن و، ئەو مه‌سه‌له‌لانه‌ی که‌ گرانن و زانای به‌رز نه‌بی نایانزانن، ئەوه‌ له‌سه‌ر خه‌لکی هه‌ره‌مه‌ (عامه‌ الناس) واجیب نین.

(چوارهم) ئەم به‌چاکه‌ و نه‌ه‌ی له‌ خراپه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەو شیوه‌ که‌ له‌ مه‌کتوبی تایبه‌تیدا باس کرا.

(پینجه‌م) ئیخلاسه‌ له‌ کرده‌وه‌دا، یانی هه‌ر عیباده‌تی که‌ ده‌یکا ساغ و ساف له‌به‌ر ره‌زاو خو‌شنوودی خوای گه‌وره‌ بیکا.

(شه‌شه‌م) وه‌فا به‌ عه‌ده‌، واته: هه‌ر په‌یمانیکه‌ هه‌لالی کرد له‌گه‌ل هه‌ر که‌سیکا نه‌یشکینی و ده‌وامی له‌سه‌ر بکا.

(حهوتهم) ئيتاعه و فەرمانبەردارىيى خاوهن فەرمانانى ئىسلام لە ھەر شتىكدا كە
حەلال بىت، واتە: بەگوى كۆردن و فەرمانبەردارىيى كار بە دەستانى ئىسلام دەبى لەسەر
ياساى ئاينى ئىسلام بى.

(هەشتەم) متمانهو دۇنيايى و باوەر بە وەعدو وەعیدی خواى گەرە؛ واتە: پىويستە
مرۆف دۇنيا بى لە بەلئىنى خىرى خوا كە ئەگەر لە جیھاندا كۆردەوى باش بى، لە رۆژى
پاداشدا جەزای باش دەبى و، ئەو ھەرپەشانەش كە خوا لە تاوانبارانى دەكا راستن و،
ئەگەر مرۆ لە جیھاندا كۆردەوى خراب بى لە رۆژى دوايیدا پاداشى سزا و ئازار دەبى، سا
مەگەر خواى گەرە بە مېھرەبانىيى خۆى چاوپۆشى لى بكا.

(نۆيەم) پىويستە كە مرۆ كەسكى خۆشويست لەبەر خوا خۆشى بوى و، ئەگەر لى
توورە بوو ھەر لەبەر خوا لى توورە بى، واتە: تا ئەو كەسە كۆردەوى چاك بى خۆشى بوى
و، ئەگەر كۆردەوى خراب بى لەبەر كۆردەوى خراپەكەى رقى لى بى، ھەر وەھا شتدانى بە
خەلك و شتەدانى بە خەلك ھەر لەبەر خاترى خواى، واتە: ئەگەر كەسەكە بە پىياساى
ئاین شايانى يارمەتيدان بى يارمەتییى بداو دەسگروییى بكا و، ئەگەر شايانى يارمەتيدان
نەبى، بە پىياساى ئاین شتى پى نەداو يارمەتى و دەسگروییى نەكا.

(دەيەم واجيب) پىويستە لەسەر مرۆف كە خۆى بناسىت و، نەفسى خۆى بناسىت و،
رېگەى بەرگى لە نەفس و ئارەزووى بزانی و، بەو رېگەدا بروت، واتە: تى بكوشى بۆ
ئەوى نەفسى لە خوورپەشتى خراب و نابارو نارەواو كینەو ھەسوودى و بەدئەندىشى
و، تەماع و چاوبرسىەتى نارەواو ناشەرى و، داگيركردنى مالى خەلك و، دەسبردن بۆ
نەفس و نامووسى خەلك و، شادكامى بە زيانى موسلمانان و، فیتنەو ئاشووبنانەو لە
جیھاندا، دووزمانى كۆردن و، ئابرووى خەلك بۆردن و بلاوكۆردنەوى رپوداوى ناشيرين
و ھاوچەشنى ئەمانە پاك بكا تەو. ھەر وەھا پىويستە تى بكوشى بۆ خوورپەشتى بەرزى
حەزرتى پىغەمبەر (د.خ) وەك ئیمان و راستى و خۆگرتن لە دژواریدا و متمانهو باوەر بە
دەسەلاتى يەزدان و پشت ئەستورى بە رەزامەندى خواو،، باوەرى وەھا بى كە ئىبليس
دوژمنى ئادەمیزادەو نەفسىش دزدەسەكى شەيتانەو، ئەگەر ئارەزووى نەفس نەبى
شەيتان رى ناباتە سەر دلى مرۆف و زيانى پى ناگەيەنى.

ئەم ئەحوال و سيفەتە چاكانە لە ھاوئىشى زانايانى دلپاك و خاوهن رۆحانیهت و،
لە بەردەوامبوون لەسەر تاعەت و، لە خويندەو گوگرتن لە وتارى كتیبە بەنرخەكانى
وەك (احياء العلوم) ئىمامى غەزالى (ر.خ) یەو دەستدەكەون.

(يازدهيه م و دوازدهيه م) خوف و پهجايه، ترس و ئوميد، واته: ترسى له رقى خدا هبیت و، له هه مان کاتدا به عهفوو لیبووردنى بهرفراوانى خواش ئومیدهوار بى؛ چونکه ئەمىن بوون له رقى خوا ، يا نئوميد بوون له ميهرهبانى و بهزهبى خواى گهوره ههردووكيان دهبنه هوى كافر بوونى مروّف..

(سىزدهيه م) رازى بوونه بهقهزاي خوا، واته: ئەگەر مروّف تووشى بهلاو ئازارېك بوو، نهفسى خوئى يا خيزان و مندالى، يا زيانېك له سامان و دهرامهتى كهوت، يا نوشستيهك بهسەر پايه و حورمه تيدا هات، ئەگەر چى بهپيى سروشت ئازارى پيى دهگا، پيويسته ئاگاي له خوئى بى و نهيكاته هوى پهخنهگرتن له كارى خوا، چونکه خوا خواهنى جيهانهو، هەرچى بيهوى دهىكا و، هه موو كرده وهيهكى حيكمه تىكى تيدا ههيه، چ قازانجى تيدا بى بو خواهن زيانه كه يا نا؛ خوا له كارى خوئيدا خواستى به دهستى خوئيهتى و هەرچى بيهوى دهىكا.

(چواردهيه م) «توكل» - پشت به خوا بهستن و دلنپاييه لى - واته: له گه ل ئه وه شدا كه مروّف پيويسته به پيى ياساي جيهان ههول بداو تى بكوشى بو بهرگريى زيان، له خوئى و دهو روپشتى و تى بكوشى بو پهيدا كردنى خيرو قازانج به ريگا و شيوهى حه لال، پيويسته له سهرى باوه رى به وه هه بى كه هه موو شه رلى لادانېك و هه موو قازانج كردنېك و خير و خوئيهكى په يوه ندى به خواستى خواوه ههيه، واته: هه رچه ند ئەسباب رېك بخا، مادام خواستى خواى گهوره له سهر ئەو مه به ستهى ئەو نه بى، هه چ سوودى وهر ناگرى؛ خواى گهوره هه رو كه سه به بسازه سه به ب سو زيشه.

(پازدهيه م) داپوشينى عه ورت واته: له سهر نيرينهى بالغ واجيه كه هه چ شوئىكى له شى خوئى پيشانى ژنى نامه حهرم نه دا و، مابه ينى ناوك و ئەژنوئيشى به رووتى نيشانى پياوان و ژنانى مه حهرم نه دا... مه گه ر حه لالى خوئى..

هه رو هه اجبه كه ميينهى بالغيش هه چ شوئى له له شى خوئى نيشانى پياوى نامه حهرم نه داو، مابه ينى ناوك و ئەژنوى نيشانى ژنان و پياوانى مه حهرم نه دا. مه گه ر بو ميردى خوئى. به لى چه ند كات و شوين جيا كراونه ته وه بو ره و ابوونى خوئده ر خستن بو نامه حهرم، وه كو كاتى نه خوئى و كاتى فيربوونى واجيباتى ئاينى و كاتى ته حه ممولى شه هاده ت با شايه تى دان... هه تاد...

(شازدهيه م) شوكرى نيعمه ت و يادى خوا له سهر هه ر شتىكى خير كه ده ست كه وت،

واته: کاتیک که خوای گهوره زانست، یا پایه یا نان و ئاویکی پاکی دا به مروّف، پیویسته باوهپی وهها بی که له لایه نی خواوه بۆی رهوانهکراوه، خوای گهوره هویهکانی بۆ ریک خستوه بۆیه پیویسته به دل گهورهیی خوا رابگری و، به خاوهنی نیعمهتهکهی بزانی و، هر کاتی دهستی کرد به نان خواردن یادی ئهوه بکات که ئهوانه له خواوه هاتوه، یانی: خوا هوی ئهوهی جیبهجی کردوه.. له راستیدا گهلیک جار مروّف هندی نیعمهتی دهست دهکوهی که هرگیز به خهیا لیدا نه هاتوه که شتی وههای دهست دهکوهی؛ له بهرئهوه سوننه ته له ئهوه له وه «بسم الله...» و، له دوا ییشدا شوکر به زمانیدا بی.. هر وهها پیویسته وا بزانی که میهره بانبی خوا نه بووایه ئهوه نیعمه تهی بۆ نه ده بو، بیگومان هر نیعمه تی به ئینسان بگا، تیکچوون و نهمانی گهلی لای خوا ئاسانه، بهردهوام بوونیشی لای ئاسانه، دهبی ناوه رۆکی ئهوه ویردهی به دلدا بی:

« اللهم أني أحمدك واشكرك حمداً وشكراً وثناءً يملأ كل منها الكون كله على ما أوليتني من النعم التي لا أحصيها ولا أستحقها الا بفضلك وكرمك، وعلى ما صرفت عني بفضلك وكرمك من النقم التي أستحقها وصرفتني عنها عن برحمتك...»

به کورتی: پیویسته موسلمانان به رامبه به رحمهت و کهرهمی خوای گهوره بی ئاگا و بی خه بهر نه بن و، پیویسته سوپاسی خوا بکن و، نان و شان و شکوو پایه و مایه و ئه ولادو جیگه و ریژی هه مووی له خوای گهوره بزانی و.. هر نیعمه تی که له نیعمه تانهی نه ما وا بزانی ئه مانه تیکی خوا بووه و بردوویه تییه وه، دیاره ئه مانه ت بۆ خاوهنی خوئی دهگه ریته وه، نابی به زمانی ئهوه نیعمه ته دلگران بی و دهبی به قه زای خوا رازی بی، هر وه کو پیویسته له کاتی دهست که وتنه کهیدا له خوئی بایی نه بی، وا نه زانی که شایانه تی و له بهر شایانه تی دهستی که وتوه!!

له راستیدا هه موو دنیا و ئهوی له دنیا دایه هه مووی شتی که دیت و دهروا و، هه تا هه تایه بۆ کهس نامینی، به خواستی خوا دی و به خواستی ئه ویش دهروا.

(حه قده بهم واجیب) ئه وهیه که مروّف، هر چه ند پایه و مایه دار بی، پیویسته له گه ل راکرتنی و یقار و ئه دهیدا ده رباره ی خه لک خاکی نه بی و خوئی به کهم بزانی و، خوئی به زل نه زانی و، سلّویان لی بکا و وه لامی سلّویان بداته وه، ئه گه ر پرسیاریکی لی کرا به شیوهیه کی ریکو پییک وه لامی بداته وه، که هاته مه جلیسه وه هه ولی لای ژووره وه نه دا، له ریگا رۆیشتندا هه ولی ئه وه نه دات پیش کهوی.

(ههژدهیهه واجب) عیبرهت و په‌ند وهرگرته، واته: مروّف به مردنی باوك و برا و ئەولاد و خزم و خویشی و به‌مردنی پیاوی خاوه‌ن ده‌سه‌لات و به‌لیقه‌وما و پیاوی به‌هین، په‌ند وهریگری و ته‌می خوارد بی و، باوه‌ری وای بی و ه‌کو ئەوان لییان قه‌وما و له‌ناوچوون ئەویش له‌وانه‌یه تووش بی و ب‌ه‌وتی و، و ه‌کو ئەوان مردن ئەویش ده‌مری، به‌تایبه‌تی ئەگه‌ر یه‌کی به‌هوی کرده‌وهی خراپه‌وه تووش بوو، له‌و تووشبوونه په‌ند وهریگری و، نزیك ئەو جوړه کرده‌وه خراپانه نه‌که‌وی که ده‌بنه ه‌وی نه‌گبه‌تی!

(نۆزده‌یهه) پاراستن و راگرتنی ته‌ندروستییه، چ هی خوی و چ هی ئەوانه‌ی له ژیر ده‌ستیان.

پاریزگاری ته‌ندروستی به‌وه ده‌بی شتی زیاندار نه‌خوا، که خواردنی خوارد زیاده‌خوری نه‌کا و تا برسی نه‌بی په‌لاماری خواردن نه‌دا و، خوی له‌سه‌رما و گه‌رمای بی ئەندازه بیاریزی و، که نه‌خوش کهوت سه‌ر له دکتوریکی پسپوړ و شاره‌زا بدا و به‌ ده‌ستووری ئەو په‌فتار بکا و، بی‌جگه له‌وه‌ش خیر و سه‌ده‌قه بکا به‌ هیوای پزگاریون له‌و ناساغییه‌و، داوای دوعای خیربکا له‌ پیاوچاکان، هه‌روه‌ها کاتیك که دووچاری به‌لایه‌ک بوو سه‌ده‌قه و خیربکا بو نه‌هیشتنی ئەو به‌لایه. ئەوانه‌ی وت‌مان سه‌باره‌ت به‌ ته‌ندروستی له‌ش بوو، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر مروّف پیویسته چاودی‌ریی ساغی و بی دهریدی دل و دهرونیسی بکا، واته: له‌گه‌ل کۆمه‌لی بی ئاین و بی عه‌قل و به‌دخوو به‌دپه‌وشتا ناچاری نه‌بی، کۆ نه‌بیته‌وه‌و تیکه‌لییان له‌گه‌ل نه‌کا و، گوی به‌ قسه‌یان نه‌دا، به‌لکو به‌ قه‌ده‌ر ده‌سه‌لات هاورییه‌تی مروّقی چاک و کردارپاک و دل و دهروون پووناك و ده‌ست و زمان و داوین خاوین بکا، به‌ تایبه‌تی ئەوانه که مروّف له‌ په‌ند و ئامۆزگارییان خاتر جه‌م ده‌بی و چاوی ده‌کریته‌وه‌و، ده‌که‌ویته سه‌ر شارپگی به‌ختیاری...

ژیره‌کان فه‌رموویانه: هه‌ر مندالیک تا له شیر ده‌برپه‌ته‌وه له‌به‌ر ده‌ستی دایکی پاکدا بی و، تا ده‌گاته‌هوت سالان له نیو خیزانی به‌ شه‌رم و زمان پاک و خاوین و پیاوچاکدا بی و، له پانزه سالانه‌وه تا بیست و پینج سالان له‌گه‌ل کۆمه‌لی خاوه‌ن ئایندا هه‌لسی و دانیشی، ئەگه‌ر نه‌بی به‌ یه‌کی له ئەولیا ده‌بی به‌ یه‌کی له پیاوه هه‌ره چاکه‌کان، تا‌قی کراوه‌ته‌وه که کۆمه‌لی ناپاک و دهرورو به‌ری ناپاک له هه‌موو دهردی بی ده‌رمانتره..(اعاذنا الله)

(بیسته‌ه واجب): پاریزگاری و چاودی‌ری چاو و گویچکه‌و دم و عه‌وره‌ت ، واته:

پاريزگارى چا و له تماشاي حرام و، گوچکله له بيستنى وتوويزى ناپهواو، دم و زمان له خواردن و وتارى حرام و، عهوره له بهکارهينانى ناشهري.

(بيست و يهکه م) شهرم کردن و ئهدهب کردنه، واته: مروّف ئه اندازهى وتار و کردارى لهگهّل خه لکدا راکير بکا و، قسه و گفتوگوئى لهگهّل هه رکه سيکدا مناسبى حالى ئه و کهسه بئى و؛ کردهوى بئى شهرمانه لهگهّل هيچ که سيکدا نهکا و، تا ناچار نهبئى دهمه قاله و، قسه به زوراندانى نهبئى، تهنانهت با حقيش لاي ئه و بئى! ئه گهر ناچاريش بوو ئاگادارى ئادابى کات و شوينى موجه له بيت و، هه موو کات ئينصاف به کاربينئيت و، به سووکى تماشاي به رامبه ر نهکا و ريز و پايه ي راکيرئى.

(بيست و دووهم) «حفظ الغيب»ه، واته: هه ر کهسى له به ره و پرودا چوّن حورمهت و ريزى لى ده گريت له پاش مله شدا مافى راکيرئى و ناوى به خراپى نه بهى و، ئه گهر که سيک به ناحق باسى کرد به قهدهر توانا پاريزگارى لى بکهى.

(بيست و سييه م): ئيسلاحي ناوبهينى خه لکه، واته: به هه ر جوړئى له توانادا بيت بهينى موسلمانان رېک بخا و، ماوهى ئاشووب و ئاژاوه نهدا و ئاگرى ناکووکى بکوژينئيه وه، به تايبه تى لاي ئه و که سانهى که دهسه لاتدارن قسه ي باش بکا و مهيدانى زيان گه ياندن بهبئى تاوانان نهدا و، به قهدهر توانا عوزريان لاي دهسته لاتداره که بو بهينئيه وه به لکو چاوپوشيان لى بکا.

(بيست و چوارهم) سهرف کردنى مال و پاره و پايه له پيناوى هه ر شتئکدا که واجب بئى؛ بو نمونه: پيوسته له سه ر مروّفى موسلمان که مال و پاره سهرف بکا بو ژيانى خوئى و ژن و مندال و ميوانى به قهدهر دهسته لات، هه روهها رژدى و پاره پيسى و دهس به مالى دنياوه گرتن له پرووى مال و مندال و ميواندا حه رامه به جوړئى که له عادهت و نه ريتى خه لکى ده رچئى و، ببئته هوئى ئه وهى مندال و ژن و دهست و پيوهندى چاويان له خه لکه وه بئى.. به لئى دروسته، به لکو سوننه ته مروّف بو نه فس شاندى خوئى به نه وعئى بژى که نه فسى سوغيان نهکا و ئاره زوى نه فسى خوئى که م بکاته وه..

هه روهها واجيبه مروّفى موسلمانى دهسته لاتدار به پيئى توانا، مال سهرف بکا بو داماوان و ليقه و ماوان، ئه وانهى که به هوئى گه دايبى و کاره ساتى دنيايبى تووشى نه گبه تى و نه دارى بوون، به لام ئه مه کاتى ده بئى به واجبى عهينى که بيچگه ئه و کهسى تر نه بئى،

يا دهوله‌مەند ببن و صرفى مال نه‌كەن، لەم كاتەشدا واجب نىيە بە خۆپايى ئەو مالە سەرف بكا، بەلكو دروستە شايەت بگرئ لەسەر ئەوهى كه ئەم بەو نيازە ئەم مالەى بۆ سەرف دەكات كاتئ دەستى رۆيشت بىداتەوه، بىگومان ئەگەر ئەوه نه‌كا و هەر له رېگه‌ى خواوه سەرفه‌كه بكا ئەوه خىرئكى ئىجگار زۆرو بئ ئەندانه‌يه..

هه‌روه‌ها واجيبه سەرفى مال بۆ كردنه‌وهى مزگه‌وت و راگرتنى خزمه‌تكار بۆ مزگه‌وت و كرپنى به‌رمال و پيوستى مزگه‌وته‌كه‌و، خزمه‌ت كردنى ئەو كه‌سه‌ى كه له‌و مزگه‌وته‌دا پىنج فەرزە حازر ده‌بئت و شىعار و ياساى دين جيبه‌جئ ده‌كا؛ چونكه ئەگەر مال سەرف نه‌كەن ئىمام نايئ و شىعارى ئاين له‌ كىس ده‌چئ. هه‌روه‌ها پيوسته مال سەرف بكرئت له‌ پىناوى به‌رپكردنى مردووى بئ مال و حال بۆ شورين و كفن و دفنكردنى. هه‌ وه‌كو واجيبه مال سەرف بكرئ بۆ خويندنى زانستيه ئاينه‌كان و ياساى ئىسلام؛ چونكه ئەگەر زانستى ئاين نه‌مىئئ ئاداب و نه‌ريت و ره‌وشتى ئاين جيبه‌جئ ناكريئ.

واجيبه مال سەرف بكرئ بۆ ده‌فعى ئەو كه‌سانه‌ى دين ده‌رووخين و دوژمنايه‌تئى ئاين ده‌كەن، هه‌روه‌ها پيوسته مال سەرف بكرئ بۆ لاگردنى مه‌يخانه‌و شوينى داوئىن پيسى و بۆ ده‌فع كردنى ئەو كه‌سانه‌ى بيانه‌وئ سته‌م له‌ موسلمانان بكه‌ن و مالىان بخۆن و زيانيان پئ بگه‌يه‌نن. پوخته‌ى قسه‌ ئەوه‌يه: هه‌رشئى بۆ راگرتنى ئاينى ئىسلام و راگرتنى كۆمه‌لى ئىسلام پيوست بئ، پيوسته مالى تئدا خه‌رج بكرئ و، به‌ هه‌موو جوړئ هه‌ولئ بۆ بدرئ؛ ئەم جوړه مال سەرف كردنه به‌ جيهاد ده‌ژميرئ له‌ پىناوى به‌رزكردنه‌وهى ئاينداو ره‌وا نىيە كه‌س له‌م بابه‌ته‌وه كۆتايى بكات.

له‌و واجيبانه‌ى كه باسماڻ كردن هه‌ركاميان زۆرتر پيوستى به‌ يارمه‌تى بئ، وه‌كو به‌خيو كردنى هه‌تئو و لئقه‌وماوان و غه‌ربيان و كه‌سانى گيرۆده‌ى ده‌ستى زۆرداران، زۆرتر پيوسته به‌ پئش خستن و چاوديرئ كردن..

ئەم ژماره‌ كه‌مه له‌ واجيبات ئىسته له‌ يادمدا بوون نووسيمن، به‌لام واجيبات زۆرن و، پيوسته هه‌ميشه بچنه لاي زاناکانى ئاين تا واجيباتى خۆتان بزائن و به‌پئى توانا جيبه‌جئيان بكه‌ن. ئەوه‌ى واجيبات فير ده‌بئ و، ئەوه‌ى واجيبات فير خه‌لك ده‌كا خواى گه‌وره پاداشتى چاكيان ده‌داتەوه (والسلام علي من اتبع الهدى).

ناممى چوارمە

ناممى بچووكى بيروباوهره

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الباطن الذي لا يبلغ أحد عرفان ذاته ولا صفاته والظاهر الذي كل ما سواه برهان وشاهد على كمال صفاته ووجود ذاته، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه الكرام إلى قيام الساعة وساعة القيام.

(وبعد) ئەمى برايان! لەمەو پێش لە باسى عەقیدە و بیروباوهرى ئیسلامیدا ناممىهكى دريژم نووسیبوو، بەلام بەداخهوه لەبەر دريژی باسهکانى، خەلك خۆيان پێوه مەشغول نەکردو، داواى ناممىهكى كورتیان دەکرد: منیش بە ناچارى خواستم هاتە سەر كورتکردنەوهى ئەو ناممىه؛ وەكو مەشهووره « مالا يدرك كله لا يترك كله » واتە: شتى مرؤف بە هەموویا نەگا و هەمووی بۆ جیبهجي نەكرى، ناشبى بەجارى هەمووی تەرك بكا و بە تەواوى وازى لى بێنى، مەبەست ئەوهیه كە موسلمانان لە نەزانیندا نەمێننەوه.

جەنابى باپیره گەورەم سەبيد باباعەلىی هەمەدانى (قدس الله سره) ناممىهكى لە باسى بیروباوهردا نووسیوه، كە بە كورتى پێوستییهكانى بیروباوهرى تێدا نووسیوه، منیش هاتم بە شێوهیهكى كورت لە چەند پەرەیهكدا بۆم نووسین.

ئەو ذاته فەرموویهتى: مەبەستى خۆای گەوره لە دروستکردنى جیهان ئەوهیه كە خۆى دەر بکەوى و بناسرى و، لەپاش ناسینهكەى پەرستىارى بكریت.

رپوايهت كراوه لە هەديسى قودسى خوا فەرموویهتى: «كنت كنزاً مخفياً فأحببت أن أعرف فخلقت الخلق لكي أعرف»^(١) واتە: من وەكو گەنجینهیهكى داپۆشراوو نەيینی وا

(١) ئەهلى هەديت فەرموویانە ئەم هەديته سەنەدى نییه.

بووم، ویستم بناسریم، له بهرئهوه خه لکم دروست کرد تا بناسریم. ههروهها خوای گهوره له قورئاندا دهفهرموئ: «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ» واته: بهری و ئادهمیزادم تهنیا بو ئهوه دروست کردووه که بمناسن و په رستیاری و بهندهیی و فه رمانبه ریم بکه ن.

جا له سهر ئه م بناخه یه له کاتیکه وه خوای گهوره ئادهمیزادی دروست کردووه هه موو فریشته کان و پیغه مبه ران و دوستانی خوا و زانایانی جیهان، هه ریه ک به قه ده ر حالی خوئی، خه ریکی ناسینی زات و سیفاتی خوای گهوره بوون.. له گه ل ئه وه شدا هه رچی هاتووته میشکی ئه وانه و بوئی چوون به رامبه ر به ناسینی زات و سیفاتی خوای گهوره وه ک نمه ئاویکه له ده ریایه کی جیهانگیردا، به لام ئه وه نده هه یه که مرو ف به قه ده ر توانای بو ناسینی زات و سیفاتی خوای گهوره هه ول بدا و، به شیوه یه کی گشتی پیویسته بزانی که په روه ردگاری جیهان خواجه که تاق و ته نیا و هاوکارو هاوبه شی نییه و، تاقانه یه کی وایه وینه ی نییه، خاوه ن ده سه لاتیکه وه هایه هیچ که سیک و شتیک نییه بتوانی دژی بوه ستی و به ره نگاری بکا؛ چونکه غه یری ئه و هه موو که س و هه مووشت موحتاج و نیازمه نده به وو، ئه و به هیچ شت نیازمه ند نییه.

خودا قه دیمیکه وایه که بوونی سه ره تای نییه و، هه رچی غه یری ئه وه به و ماوه ته وه و، ئه گه ریه ک ئان خوای گهوره جبهان رانه گری هه مووی ده فه وتی، ئه مه ش واتای (قیومیتی) خویه.

خوای گهوره نه زه لی و بی سه ره تاو ئه به دی و بی برانه وه یه.

خوا ئاشکرایه؛ هه رچی له جیهاندا یه، به رز و نزم، گهوره و بچووک، جوولا و و ئارام، هه مووی به لگه ن له سهر بوونی، ههروهها باطن و نادیاریه، واته: حه قیقه تی زات و سیفه تی نه براره ی ئه م به م هو ش و فامه که موکووره ی ئیمه که شف ناکری و رو شن نابیته وه. خوا زیندووه به جوړیک که مردن و نه مان رووی تی ناکات و، هه رچی گیانله به ره دلۆپیکه له ده ریای زیندوویی ئه و..

زانایه کی وه هایه هه رچی زانراوی له مه وپیش و زانراوی له مه وپاشه، به قه ده ر خالیک، یا بچووکترا یا گه وره تر له باز نه ی زانیاری ئه و ده رناچی؛ چونکه زانیاری و تیگه یشتنی جیهان هه مووی دوایی دی و ده برپته وه، به لام زانیاری خوای گهوره هه رگیز برانه وه ی بو نییه..

خوا خاوه ن ئیراده و خواسته و، هه رچی خواست و ئیراده ی خه لکه له دپړیکی کتیبی ئیراده و خواستی ئه و که متره.

خوا قادر و توانایه کی وایه، هرچی پرووی داوهو پروو دها همووی له نیو مستی توانای ئه وایه..

خوا شنه وایه و، هموو ئاواز و دهنگیک له زماندار و بی زمان له ئادمیزادو پهری و پهله وهر و درنده و چهرنده، به هر شیوه یه کی بی، دور یا نریک، له بیستنی خوادا حازره و، دهنگی پی پی میرووله یه کی له بیستنی ئه و له دهنگی نالی پی پی ئه سپ له لای سواره کی دیاریتر و ئاشکراتره...

له هر ساتیک له هر پرووی زهوی و ته یه کی یا پارانه و ته یه کی له که سیکه وه رویدات خوادا گهره هموو ئه وانه ده بیستیت و، دهنگی یه کی له وانه ریگا له بیستنی دهنگی ئه ویتریان ناگری. بیستنی خوا وکو بیستنی ئادمیزاد نییه ئه وهنده بی هیز بی کاتی تیکه لبوونی دوو دهنگ هیچ کامیان به ته وای نه بیستیت، یاخو له نریکه وه بیستیت و له دورره وه نه بیستیت، که م و زور، تیکه ل و سهر به خو، دور و نریک لای خوادا گهره یه کسانه.

خوادا بینایه، هموو شتیکی گهره یا بچوک هتا ورده توژی هه و او زه پراتی ژیر زهوی و ورده شتی ناو قوولایی دهریا ده بینی.. خوا گو یایه کی وایه که گهردی کائینات له ژیر فهرموده و ئه مرو نه هیی ئه ودان، ئه وهی هوشیاره به فرمانی پادشاهانی ئه وه وه به ستراوه و، ئه وهی بی هوشه به فرمانی ته سخیری ئه وه وه ناسراوه، له پله یی یه که مدا هموو پیغه مبه رانی به کیتابی تایبه تی و نامه یی قه زای خوادا وندی خو ی خه لات کردو وه و، له پله یی دو وه مدا به ده ستوری ته و انایی ئه و جیهان رام کراوه.

خوا جیسم و جه و ههری مادیی نییه، عهرز و سیفاتی عاده تیی نییه، ذاتی پیروزی ئه و سوورته یی نییه، چونکه ئه و وکو باقیی مه و جوداتی عالمی نییه و هیچ مه و جودتی هاوینده و مانه ندی ئه و نییه، چونکه ئه گهر مه و جودتی بی وکو ئه و بی پیویسته په روه ردار بی، دیاره غهیری خواش که س په روه ردار نییه و، ذاتی پایه به رزی ئه و له ئه ندازه و جیهت و جه و انیب دورره و، ذاتی ئه و له هیچ شوینیکدا جیگیر نییه..

قسه ی «مجسمه» نه زانه کان که ده لین خوادا له سهر عهرشه ئه وه ده گه یه نی که خوا موحتاجی عهرش بی، که چی خوادا گهره نه موحتاجی عهرشه و نه پیویستی به فهرشه؛ عهرش و فهرش شتیکی حادیس و په یدابوون، واته قه دیم نین و له پاش نه بوون خوا دروستی کردوون، جا ئه گهر خوا موحتاجی عهرش بی. ئاخو له پیش خه لقی عهرشدا له چ جیگایه کدا بوویت « معاذ الله ».

خودا زاتیکى قه ديمه و له پيش عرش و فرشا و له پيش جيهانى بهرز و نهويدا بووهو، پيوستى به شوين نه بووهو، ئيسته وهك نه وسا ههيه و بى ئيحتياجهو، هه شتيك له هه شوينيكا بى عيلمى خوى گوره دهگريتهوهو، شتيك له كائيدا نيهه، چ ديارى و چ په نهان كه په يوهندي به خواوه نه بى، به بى خواست و تهوانايي نهويهك ئان دهوام بكا. پوختهى قسه نهويهه: خوى گوره له وه دووره كه له شوينيكا سه قامگير بى و دابمه زرى، دووره له نزى و دورى و به زى و نزمى و عوارز وهك چون، نه مان، گويزانه وه له شوينيكا بو شوينى، نه مانه هه موويان له سيفاتى مه و جوداتى حاديس و له نيشانه كانى مومكيناتن و، (واجب الوجود) له مانه بهرى و پاكه.

عرش و هه چى له ژير عرشدايه شتيكى رام و موسه خه رن بو قودرهت و تواناى خوا، نه وهش له ژور عرشه وهيه بيجه كه به شيوه نه بوون به ئيمه ته سه وور ناكري.

ئاشكرايه كه (واجب الوجود) بووه ههيه و ده مينى و، خاوه نى سيفاتى كه ماله و، له سيفه ته شوور هه ييه كانى كه موو كورپى دووره و، زات و سيفاتى خودا نيه ايه تيان نيهه..

ئيمه داواى نه وه مان لى نه كراوه كه بيريكه ينه وه له خوا، چونكه زات و سيفاتى خوا سنوور يان نيهه و نه ندازه يان نيهه و، عه قل و تيگه يشتنى ئيمه نه ندازه يه كه تا يبه تى هه يه و سنوور داره، دياره تواناى نه ندازه دار و سنوور دار ناگات به شتى بى نه ندازه و بى سنوور دا. نه وه نده بزنان كه نه م ئاسمان و نه ستيره و مانگ و روزه درخشانه و، نه م دهريا و زهوى و كه ژ و كيوانه و، نه م دار و درخت و گول و گيا جوانه جوړاو جوړانه هه موويان به لگه ن له سه ر بوون و ته واو و بى خه وشى زاتى خوداى (واجب الوجود)

لا اله الا هو الحي القيوم.

خوى گوره خوى ده توانى به نده كانى خوى به خوى ئاشنا بكا، ريگاي نه م ئاشنايه تيه ش دووانه.

يه كه م: فه زى قودسى خوى به بى په يوه ندى عه بد كه ميه ره بانى نوورى ئاشنا يى بخاته نيو دلى ئيمه وه، تا قه ناعهت په يدا بكه ين و خوى گوره و پاك و بى خه وش بناسين.

دووه م: به رده وام ئيتاعهت و خوا په رستى و به جي هينانى ره وشتى ئاينى پيروزى ئيسلام كه ده بيته هوئى ناسينى خوا «واعبد ربك حتى ياتيك اليقين».

پيغەمبەران (د.خ) و زانا ئاينىيە بەرزەكان و دوستەكانى خوا ھەريەك بەقەدەر ئەندازەى مېھربانى و عىنايەتى خوايى لە خواناسين بەشيان ھەيە..

پيويستە مروّف بەقەدەر حالّ خەريكى يادى خوا بى بەدەم و دلّ «الّا بذكر الله مطمئن القلوب» ھەروھە پيويستە مروّف لە خواپەرستى و كارى مايەى رەزامەندىيى خوادا ھەولّ بدا و كوۆشش بكا، تا خوا شارەزاي بكات و ريگاي پيشان بدا.. «وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ».

پيويستە بەقەدەر توانا، مروّف بە دلّ و بە خوۆشەويستى ھاوپرئيهتیی راستان و پياوچاكان بكا؛ ھەتا بە ھوى پيروۆزى دەروون و رەوشتى ئەوانەوھە دلّ نوورانى و رووناك بئتەوھو، ريگەى بەختيارىيى خوى بگرى
«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ».

پيويستە موسلمان باوهرى وا بى ھەرچى جوړى ئازار و ئيش و ترس و خەفەت و نەبوونى و دەردەدارى و داماوى و گرفتارى بەسەر جيھاندا بى بە عەدالەتى بزاني لە خواو، چونكە ھەموو ئەمانە نيسبەت بە خوا كارکردنە لە مولكى خویدا، خواوھن مولك دەتوانى بەھەموو جوړى دەسكارىيى لە مولكى خویدا بكا.

ئەم بيروباوهرە نيسبەت بە كارى خوايە، واتە: مروّفى ھوشيار پيويستە بەرامبەر بە كردارى پەرورەدگار بە ئەدەب بى و لە ريگا لانەدا، بەلام بەش بە حالّى خوى خوا فەرمانى پى داوھە كە بە ھەموو جوړو ريگايەكى رەواو شەرى تى بكوۆشى بوړزگار بوون لەو مەينەتانە، بە كردەوى خوى، بە داوین گرتنى خواوھن ھيزى پەنادار، بە دەرمان وەرگرتن لە دوكتۆر، بە سەدەقە و خيّرکردن، بە دوعاو پارانەوھى موسلمانان، بە دوعاو لالەو پالەى خوى؛ چونكە خواى گەورە فەرموويەتى:

«أَنْ اللَّه لَا يَغِيْر مَا بَقُوْم حَتِيْ يَغِيْرُوْا مَا بَانَفْسَهُمْ» واتە: خواى گەورە سەر لە كوۆمەليك تيک نادا ئەگەر ئەوان خويان سەر لە خويان تيک نەدەن و بارى خويان نەگوړن.

لەلایەكى تريشەوھە بە پيى ئايەتى قورئانى پيروۆز و فەرموودەى پيغەمبەر(د.خ) ھەر دەرد و ئازارى، كەم و زۆر، تووشى مروّف ببى دەبئتە ھوى داوهرينى تاوان و گوناھ و دەبئتە ھوى بەرزبوونەوھى پايەى لە پوۆزى جەزادا..

ھەروھە پيويستە مروّفى موسلمان بيروباوهرى وا بى ھەرچى ناز و نيعمەتە و مالّ

و مندال و سامان ههيه و ههچى هوئى كامهراى و بهختيارى بى، كه خواى گهوره بوئى ئاماده بكا، هه مووى فهزل و ئىحسان و پهحمهتهو..، له بهر شايانى و چاكهئى زاتى مروقهكه خوئى نيهه، ئه گه رنا ده بووا داماو هه ر داماو بووايهو، پايه دار هه ر پايه دار بووايه هه تا هه تايه، كه چى گوڤانى حالى هه ر دوولايان له پيش چاوماندا دياريه .

پيوسته بيروباوهڤى موسلمان وا بى كه هه چى له جيهاندا رووده دا له خيڤر و له شهڤ، له سوود و له زيان، له به رزى و نزمى و غه يري ئه مانه هه مووى به پريارو قودره تى خوايه و غه يري خوا كه س خاوه ن ته ئسپر نيهه له هه چ شتئكدا و، هه مووى سه ر به خواست و تواناى خواى گه وره يه «لا مرد لقضائه ولا تبديل لكلماته».

پيوسته بيروباوهڤى موسلمان وا بئت كه خوداى گه وره هه مووشتهئى ده زانئت و، به سه ر هه موو مومكئيكدا تواناى هه يه و، هه چ مانعئك نيهه بو عيلم و ئيراده و قودره تى خواى گه وره .

پيوسته بيروباوهڤى موسلمان وا بى هه چى خواى گه وره له سه ر زمانى پيغه مبه ران به ئيمهئى گه ياندووه، له به لئىن به خيرو هه ره شه به ئازارو هه چى به يانايان كر دووه له حه رام و حه لال و ئه حكام و فه رمانه كانى ترو، هه رچييان فه رمووه له ئاكامى مروف به رامبه ر كرده وى به د و پاداشتهئى باش به رامبه ر كرده وى خراپ و، هه رچييان نيشان داوه ده ربارهئى نه مانى دنياو هاتنى روژى قيامه ت و زيندوو كرده وى مردوو له گوڤداو، ناردى بو مه حشه ر و حيساب و كيتاب و ميزانى كرده وى خيڤر و شهڤو پردى سيرات و، ناردى تاوانباران بو دو زه خ و ناردى به ختياران بو به هه شت هه مووى راستن و دينه جئ بئ كه موزياد.

هه روه ها ئه وى به يان كراوه له شه فاعه ت و تكاكارى حه زره تى (محمد المصطفى) له روژى قيامه ت و، تكاكارى پيغه مبه رانى تر و پياوچاكان هه مووى راسته و، پيوسته باوه رمان وا بئ له پيش هه موو كه سيكدا پيغه مبه رى ئيمه حه زره تى (محمد المصطفى) ريگائى ده درئ له لايه نى خوداى گه وره وه بو تكاكارى و، له پاش ئه و پيغه مبه ره كانى تر ئه نجا دوستانى خوا و شه هيدان و زانايانى ئاين و پياوچاكان تكا ده كه ن بو باقىي موسلمانان.

پيوسته باوه رمان وا بئت كه هه موو موسلمانان له به هه شتدا به حوزوورى خوا ده گه ن و به جو ره بينيئك كه شايسهئى پايهئى خوا بئت چاويان به بينيى روون ده بئته وه،

«وجوه يومئذ ناضرة إلى ربها ناظرة». واته: گه لیک موسلمان له بهه شتداو له پوژی قیامه تدا شادمانن و بو خوا گه وره ترن و دپوانن و پرویان گهش و دره وشاویه، ههروهها پیغمبهه (د.خ) دهفرموی:

«أنکم سترون ربکم كما ترون القمر ليلة البدر» واته: بهراستی له پاشه پوژدا نیوه خوی خوتان دهبینن، وهکو چون مانگ له شهوی چواردهدا دهبینن.

پیویسته باوهرمان وا بی که پیغمبهه رانی خوا له هه موو مهظووقاتی خوا گه وره ترن و، له نیو پیغمبهه راندا نهوانه یان که بو گه یاندنی فه رمانی، خوا رهوانه کراون، که له عورفدا پییان دهلین «رسول» یانی فرستادهو په یغامبهه لهوانی تر گه وره ترن و، ژماره ی نه مانه له سهر قورئان و هدیسی پیغمبهه (د.خ) سیسهه و چواردهن، له ناو نه مانه دا (اولو العزم) هکان، که پینج که سن: نوح، ئیبراهیم، موسا، عیسا، محمد المصطفی (صلوات الله وسلامه علیهم) لهوانی تر گه وره ترن و، هه زه تی (محمد المصطفی) - د.خ - له هه موو پیغمبهه ران گه وره تره، نه م زاته خاتمه و دواپی هه موو پیغمبهه رانهو، له پاش نهو پیغمبهه ری تر نابی و، ئاینی نهو ناسیخ و هه لوه شیئه وهی ئاینه پیشووه کانه...

به لی هه زه تی (محمد المصطفی) نه گه ر چی له جیهانی مادهدا دواپی پیغمبهه ره کانی تر هاتوه، به لام له جیهانی گیان (پوچ) دا پوچی پیروزی نهو له پیش دروستکردنی هه موو پوچه کاندا دروست کراوه و خه لاتی پیغمبهه ری پی دراوه، وهکو فه رموویه تی:

«كنت نبياً و آدم بين الروح والجسد».

پیویسته باوهرمان وا بی که ئوممه تی هه زه تی محمه د (د.خ) له ئوممه تی پیغمبهه ره کانی تر گه وره تره؛ وهکو خوی گه وره دهفرموی:

«کنتم خیر أمة أخرجت للناس تأمرون بالمعروف وتنهون عن المنکر وتؤمنون بالله».

له نیو ئوممه ته که هی پیغمبهه ردا (د.خ) یاره کانی واته: (اصحاب). پایه بهرزه کانی له موسلمانه کانی تر گه وره ترن، به لکو بیجگه پیغمبهه ره کان له هه موو نه فرادی ئوممه ته کانی تر گه وره ترن.

له نیو یارانی پیغمبهه ردا «خلفای راشدین» نه بو به کر و عومه ر و عوسمان و علی (ر.خ) و پاش نه مانه هه مزه و عه باس، نه نجا هه سن و حسین و، سه عد و سه عید و ته لحه و زوبیر و نه بو عوبه یده و عه بدورحمان کوری عه وف له یاهه رانی تری پیغمبهه (د.خ)

گه‌وره‌ترن، له‌پاش ئه‌مانه یارانی غه‌زای به‌در که سیسه‌د و چوارده کهس بوون، پاش ئه‌وانیش یارانی غه‌زای ئوحدو، پاش ئه‌وان یارانی (بیعة الرضوان) ئه‌وانه‌ی که له‌ژیر داره‌که‌دا په‌یمانی فیداکارییان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا به‌ست له یاره‌کانی تری پیغه‌مبه‌ر گه‌وره‌ترن.

ئهم ئه‌ندازه‌یه که باس کرا پیوسته موسلمان بیزانی و، خه‌لکی هه‌رهمه‌ش پیوسته بچنه‌لای زاناکانی ئاین بو وهرگرتنی بیروباوه‌رو بو فیروونی ئه‌حکامی کردو کاری موسلمانان.

ئهی برایان! له‌سه‌رتان پیوسته گوئ بو ئهم نامه‌ی بیروباوه‌رو نامه‌کانی تریش راپه‌ل بکه‌ن و، بیستنی ئهم نامانه نیشانه‌ی به‌هیزی باوه‌ره، چونکه له‌فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا هه‌یه: گه‌وره‌ترین خووره‌وشتی جوانی موسلمان ئه‌وه‌یه که له‌وهرگرتنی ئه‌حکامی ئاین بیزار نه‌بی، واته: مه‌یلی وه‌هابی که له‌هموو کاتیکدا به‌پی توانا گوئ بو زانیانی ئاین رابگری و ئاموژگارییان وهرگری.

ئهی براده‌ران! هه‌ر کهس ئهم ئه‌ندازه که‌مه له‌ئاین نه‌زانی ئیمانی له‌زیاندا ده‌بی؛ له‌قورئانی پیروژدا هه‌رچه‌ند باسی ئیمان کراوه باسی کرده‌وه‌ی چاک کراوه، بیجگه له‌تاقه شوینی.. حیکمه‌تی ئهم تاقه شوینه‌ش ئه‌وه‌یه ئه‌و که‌سانه که کرداری چاکه‌یان نییه له‌به‌زه‌یی خودا ناهومید نه‌بن؛ چونکه ته‌نیا ئیمان به‌سه بو رزگاربوون له‌سزای هه‌تا هه‌تایی دۆزه‌خ... به‌لام ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئیماندا کرده‌وه و ره‌فتاری باش هه‌بی ئه‌وا ئه‌و که‌سه له‌به‌زه‌یی و میهره‌بانیی خوای گه‌وره‌وه نزیك ده‌بی.

کرداری چاکه‌ چه‌شن و جووری زوره‌و، چه‌زرت (د.خ) له‌فهرمووده‌یه‌که‌دا باسی ئه‌وانه‌ی کردووه‌و فهرموویه‌تی: ئیمان چه‌فتا و ئه‌وه‌نده لقه، له‌نامه‌ی فیروکردنی مندالاندا ئه‌و لقانه باس کراون.

دیاره ئه‌و کردارانه که داوا له‌موسلمان ده‌کری جیبه‌جییان بکا بریتین له‌واجیبات و مه‌ندوویات یا دوورکه‌وتنه‌وه له‌حه‌رام و مه‌کروه به‌شی زوری ئه‌مانه له‌هه‌شتا و ئه‌وه‌نده نامه‌دا عه‌رزی براده‌رانم کردووه‌و عه‌رزیان ده‌که‌م و، ئه‌وه‌ی له‌گه‌ردنمدایه جیبه‌جی ده‌که‌م، که‌وابی پیوسته له‌سه‌ر براده‌رانی زانا و خوینده‌وار، به‌خوینده‌وه‌و به‌خه‌لکی گه‌یاندنیان، خو‌یان رزگار بکه‌ن و، واجبی موسلمان نه‌خوینده‌واره‌کانیش ئه‌وه‌یه ره‌فتاریان پی بکه‌ن. (السلام علی من اتبع الهدی واجتنب الردی و علی المتعلمین و العاملین).

نامهی پینجهم

نامه‌ی دهنویژ و خوشوردن و مهرج و روکنی نویژ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين * والصلاة والسلام على سيدنا محمد خاتم النبيين*
وعلى آله وصحبه أجمعين والتابعين لهم بالحسان إلى يوم الدين*

له پاش ئەمه ئەهێ خوڤه‌ه‌و‌یستم! شیخی «ابن حجر» فه‌رموویه‌تی:
هه‌رکه‌سی ئادابی ده‌سنویژ گرتن و خوڤوردن و نویژ فیڕ نه‌بی، نه‌گه‌ر
هات و نویژیکی کرد که به دیمه‌ن هه‌موو ئادابی نویژه‌که‌ی تیا بوو نه‌وا
نویژه‌که‌ی دروست نییه، له‌به‌رئه‌وه که فه‌رق نا‌کا له به‌ینی فه‌رز و
سوننه‌تداو، وا ده‌بی سوننه‌ت به فه‌رز ده‌زانی و، فه‌رز به سوننه‌ت^(۱) بگره
عیباده‌ته‌کانی تریش هه‌ر وایه‌و، فه‌رق زانین له به‌ینی فه‌رز و سوننه‌تدا
له مه‌رجه‌کانی دروستی هه‌موو خوداپه‌رستییه‌که.

له سه‌ر ئەم بناخه‌یه هه‌ر که‌سی فیڕی ئەم ئادابه نه‌بی‌ت و، فه‌رقی فه‌رز و
سوننه‌ت ده‌خات تاوانباره‌و، ئەو که‌سه‌یش که ئەو ئادابانه ده‌زانی
ونه‌زانه‌کان فیڕنا‌کا به نه‌سی قورئان و هه‌دیس مه‌لعوونه، وه‌کو ئەو
ئایه‌ته‌ی که له ئاخه‌یه‌وه ده‌فه‌رمووی: [أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ
اللَّاعِنُونَ] البقرة ۵۹

جا وا من به کورتی نامه‌یه‌کتان بو دهنوسم و چۆنییه‌تی ده‌سنویژ و خوڤوردن و
ئه‌وانه‌ی ئەم دووانه پووج ده‌کاته‌وه بو‌تان پروون ده‌که‌مه‌وه، هه‌روه‌ها ئادابی نویژ و
پۆژوو، زه‌کات و هه‌ج، هه‌ریه‌کیک له نامه‌یه‌کی تایبه‌تیدا دهنوسم و، هیوام وایه که

(۱) ئەمه فه‌رمووده‌ی «ابن حجر»ه‌و، شیخ محه‌مه‌دی په‌مه‌لیش ئەم مه‌به‌سته‌ی گه‌یاندوه.

به‌لام ئیمامی غه‌زالی لای وایه ئەو شه‌خسه نویژه‌که‌ی دروسته مادام فه‌رزیکی دیاری به سوننه‌ت
نه‌زانی.

زاناکان بۆتان بخویننه وهو، تکاکارم که ئەم نامەیهش بخویننه وه و باش حالیتان بکەن و، وردە وردە بە قەدەر توانای (عوام الناس) فێرتان بکەن و، تکام وایە که زاناکان زۆر میهره بانێ له گهڵ موسلماناندا بکەن و، له ئاین نزیکیان بخه نه وهو فێریان بکەن.

تکایان لێ دهکەم که نه فەرموون: ئێمه خویمان زانای ئەحکامین و پێوستیمان بەم نامانە نییه؛ چونکه لهم نامانەدا ئەحکامهکان به شیوهیهکی ئاسان کۆکراونه ته وه و له بهردهستیان دان و پێوستییان به وه نابێ که بگهڕینه وه بۆ سه رکتیبهکان...

جا له پێشدا پێوسته ئاوی پاک و پیسیان بۆ جیابکهنه وهو، چۆنییهتی (استنجا) واته خو پاک کردنه و بیان حالی بکەن.

پێوسته ئەوه بزانی که له ئاوی راوهستاودا ئەندازهی که موزۆر هیه، زۆره کهی «قلتین» ه که لای کهمی دهبی به قهدهر گهزیک و بستێ درێژ و پان و قوول بیت به گهزی مروقی مام ناوهندی، گهزی مروق له سه ر پهنجهی بهرزی دهستییه وهیه ههتا دوا یی ئەنیشکی، دیاره مه رچی به که لک هاتنی ئەم قلتینه، بۆ دهسنوێژ و خو شوێردن، ئەوه ته که نه رهنگ، نه بۆن نه تامی، به هۆی تیکه وتن یا تیکه ل بوونی شتیکی پاک یا پیس، نه گۆرابی.

ئاوی راوهستاو، چ دوو قولله بی یا زیاتر یا که متر، ئەگه ر پهنگی یا تامی یا بۆنی گۆرابوو به که لکی دهسنوێژو خو شوێردن نایهت، نه ک هه ر ئەوه به لکو ئەگه ر به تیکه ل بوونی شتیکی پیس گۆرابوو بیجگه له وه که به که لکی دهسنوێژ و خو شوێردن نایهت، له هه ر شتیکیش بکه وی پیسی دهکا چ له ش چ بهرگ چ پۆشاک و شتی تر... ته ماشاکه ن له هه ندی دیه اتادا ئەوهنده گه لا شیلیم و شتی تر دهخه نه نیو چه وزی مزگه وته وه ئاوه که ی تام و رهنگ و بۆی یا هه ندی له مانه ی دهگۆری، که چی بۆ دهسنوێژو خو شوێردن به کاری دینن و، نازانن که ئەم جوړه ئاوه هه رگیز بۆ لا بردنی بی دهسنوێژی و له ش پیسی به کار نایهت. بگه ر ئەگه ر له گه ل ئەو مادانه که دهکه ونه نیو چه وزه که وه شتی پیس هه بوو، ئەوه چه وزه که پیس دهبی و، له ش و جلوبه رگی خو شوێره که ش پیس دهکات و، هه رچی نوێژبکات هه مووی به تاله ..

ئەندازهی کهم له ئاوی راوهستاو که ئاویکه له دوو قولله که متر بی، هه ر کاتی له پاش نییه تی دهسنوێژ دهستی تی خست ئیتر ئەو ئاوه بۆ لا بردنی بی دهسنوێژی یا له ش پیسی به کار نایهت و، ئەگه ر شتیکی پیسی تی که وت پیس دهبی، چ بگۆری و چ نه گۆری.. ته نانهت ئەم ئاوه که مه به یه ک پشقل و که متریش پیس دهبی و، له هه ر شوینی بکه وی پیسی دهکات...

ئاۋى جارى، واتە: ئەو ئاۋەي لەبەرى بىرۋات و پانەۋەستى ھەمان ھوكمى ئاۋى پراۋەستاۋى ھەيە، واتە: ئاۋى جارى كە مابەينى ئەم بەر و ئەۋبەرى جۆگەكە دوو قوللە ئاۋ بى، ئەۋە بۇ دەستىۋىژ و خۇشۋوردن ، يانى بۇ لابرندى بى دەستىۋىژى و لەش پىسى بەكەلك دى، بەو مەرجەي تام و رەنگ و بۇي نەگۋرې، خۇئەگەر ھات و بە شتى پىس گۇرا ۋەكو پەيناۋ لە جۆگەدا، ئەۋە ھەموۋى پىس دەبى..

بەلام ئەگەر مابەينى ئەم بەرو ئەۋبەرى ئەۋەندەي دوو قوللەي تىدا نەبوۋ ئەۋە لاي ژوورۋى ئاۋەكە، يانى بەرەو لاي سەرچاۋەكەيەۋە، پىس نابى، بەلام ئەۋ شۋىنەي كە پىسىيەكەي تى كەۋتوۋە پىس دەبى و، ھەرچى لە خوارى ئەۋىشەۋە بى ھەر پىسە، سا مەگەر ۋا رېك بەكەۋى لە شۋىنېكدا جۆگەكە قوۋل بوۋى و دوو قوللە ئاۋى تىادا كۆبوۋىتەۋە بە بى گۇرانى تام يا بۇن يا رەنگ.

لەم جۆرە ئاۋانەدا چار ئەۋەيە كە مروڧ بەرى ئاۋەكە بگرى ھەتا پەنگ بخواتەۋەو، ئەندازەي دوو قوللەي تىدا كۆبىتەۋە، ئەگەرنا ھەر كەس ئەۋ ئاۋە بە كاربىنى، بىجگە لەۋە كە بۇ دەستىۋىژ و خۇشۋوردن سوۋدى نىيە لەش و جلو بەرگى كابرش پىس دەكا. بەلام ئەگەر ئاۋ بە شتىكى پاك گۇرا، ۋەكو ھەوزى كە بەرچىنەۋ سەبەتەي ميوۋى تەدەخەن ھەتا بخوسىتەۋە ئەۋە زىانى نىيە بۇ بەكارھىننى لە دەستىۋىژ و خۇشۋوردندا ، مەگەر گۇرانەكەي ئەۋەندە زۆر بى كە ئاۋى ھەوزەكە لەۋە بەكەۋى پىي بوترى ئاۋى موتلەق، لەم ھالەتدا ھەر پاكە، بەلام پاكەۋەكەر نىيە... پىۋىستە ئەۋەش بزىنن لەۋ كاتەدا كە ئاۋەكە زۆر گۇرابى ئەگەر كەمىك پىسى تى بەكەۋى ئەۋ ئاۋە پىس دەبى. زوربەي ھۆى پىس بوۋنى ئەم ھەوزانە ئەۋەيە كە بەھۆى سەبەتەۋ بەرچىنەۋە زۆر دەگۇرې، بىجگە لەۋەش لەۋ شۋىنانە كە ئەدەبخانەي تايبەتى نىيە، ھەندى كەس لە قەراخى ھەوزەكاندا تارەت دەگرن، لەمەۋە شتى پىس دەكەۋىتە نىۋ ھەوزەكەۋە دەگۇرې و بەۋ ماددە پىسە پىس دەبىت و، دەبىتە ھۆى پىسبوۋنى لەش و بەرگ و پۇشاك.

ئەمجا پاش ئەۋەي كە ئاۋى پاك و پاك كەرەۋەتان ناسى و، ئاۋى پاكى پاك نەكەرەۋەشتان ناسى و، زانىشتان ئاۋى پىس كامەيە، پىۋىستە چۋنىتەي تارەت گرتن و خۇپاك كىرنەۋەش لە پىسىيەكانى پاش و پىش تى بگەن؛ چونكە ھەزەت (د.خ) دەر بارەي دوو مردوۋ كە داي بەلاي گۇرەكەياندا فەرموۋى: ئەم دوۋانە سزا دەدرىن لەبەر دوو شت: يەكەم گۇئ نەدان بە مىز و پىس بوۋنى لەش و بەرگ و پۇشاك. دوۋەم نەمىمە

واته: قسهی خراپ هیئان و بردن له نیو خه لکدا، یا له پاش مله به خراپه و سیفتهی ناشیرین ناوی خه لک ببری!

کهوابی پئویسته له پاش میزکردن مروّف به ئاسپایی دس به عوره تیدا بهیئی، تا هرچی تهپی و پاش میز ههیه بیته دهر، ئهگهر وهها نهکات پاش ههستان و ههنگاوانان لیی دیته خوارهوه و لهش و بهرگی پیس دهکا و، ئهگهر دهستنوژی گرت، ئهجا هاته خوار دهستنوژی دهکی و دهشکی و بهرگ و بهدنهشی پیس دهبی.

پئویسته پاشی خوئی ئهوهنده باش بشوری دلنیا بی که به هیچ جور رهنگ و بونی پیس نه به له شیهوه و نه به دهستییهوه نه مابی؛ چونکه مروّف به دهستی چهپی خوئی دهشا و به دهستی راستی ئاو دهکات به شوینی پیسییه که داو، تا ئه شوینهی پاک نه بیتهوه بونی دهستی ناخوش دهبی، به لام که پاک بوویهوه ئیتر بونی ئیعتیادی دهبی.

پئویسته له کاتی تاره تدا هرچی مادهی پیسییه دهچی، پئویسته ئاو به ههموو دهوراندهوری عوره تیدا بگات، ئه م دهوراندهوره حوکی زاهیری ههیه شورینی واجیبهو، ئهگهر نه شوردری به پیسی دهمیئتهوه و کاتی لیباسه که لی کهوت پیس دهبی و، دهبیته هوئی به تالبوونی ههموو ئه نوژیانه که له وه پاش دهیکا، بیگومان پاریز له م جوره پیسییه شتیکی زور پئویسته، به لام کاتی بهو شیوهی باسمان کرد خوئی پاک کردهوه خوی گهره چاوپوشی له تاوانهکانی دهکا و، فریشتهیه کیش دیاری دهکا که دوعا و نرای خهیری بو بکا. جا ئهگهر ئاو نه بوو که عوره تی بشوری، یا خود مهیلی به کارهینانی ئوی نه بوو، پئویسته به شتیکی زبری پاک وهك بهرد، پارچه دار و هاوچه شنی ئه مانه، خوئی پاک بکاتهوه.. بو نمونه سهری زهکهری بهو بهرده پاک بکاتهوه، بهو مەرجهی دوو جار سهری زهکهری نه هیئی به یهک شوینی تایبهتی بهرده که دا، به لکو ههرجاری به شوینیکی تایبهتی بهرده کهیدا بهیئی، چونکه به جاری یه کهم ئه شوینه پیس دهبی و که لکی جاریکی تری پئوه نییه.

له پاک کردنهوهی پاشدا پئویسته ههرجاری ته نیشتیکی بهرده که به کار بهیئی بو لابرندی پیسییه که ههتا به تهواوی پاکی دهکاتهوه.. له دوا پیدا قهی ناکات ئهگهر سووچیکی پاکی بهرده که به سهر ههموو عوره تیدا بهیئی.. به ههر حال پئویسته بهرد پیا هیئانه که له سی جار که متر نه بی.. خو ئهگهر به سی جار پاک نه بوویهوه ئهوا زیاتری بکا تا شوینه که به تهواوی پاک دهبیتهوه..

پېويسته مروى موسلمانى بالغى عاقل، جورهكانى پيسى بزاني و ئاگادار بى لهو پيسيهى عفووى لى دراوه، لهو پيسيهى عفووى لى نهدراوه، چونيهى پاك بوونهوه لهو پيسيهى بزانى.

پېويسته ئوه بزاني هershتيك له پيش و پاشى ئادهميزادو گيانله بهران دهردهچى هموى پيسه، چ هي گيانله بهرى كه گوشتى بخورى و، چ هي ئوهى گوشتى ناخوري، ههروهها خوین و كيم و رشانهوه هموو پيس (نجس العين)ن، واته: مادهكهيان پيسه و له هershتى بكون پيسى دهكهن، بهلام خوین و كيمي كه له لهشى مروفا و له شوینی خویندا عفوويان لى دراوه، ههروهها جل و بهرگى عاستى ئه و خوین و كيمه كه بهوى ئهوانهوه تهر دهبي عفووى لى دراوه. خوینی برين و دمهل با زوريش بى، عفووى لى دراوه، ئهگهر به دستى ئه و برينه نهگوشى و نهخورینی، ئهگينا له كه مى عفوو دهرى نهك له زورى، ههروهها ئه و دهرمان و مهلهمانه كه دهرینه سهر برين و دمهل، بهقهدهر پيوست عفوويان لى دراوه.

كه موزورى ريشانهوه، چ گورا بى و چ نهگورابى، مادام له ناوهوه بيته دهرهوه هموى پيسه و عفووى لى نادرى و پيوسته بشوردرى، مهگهر ريشانهوى مندال بهسهر بهرگ و پوشاكى دايكيدا، ئهوه له بهر ناچارى له كه مى عفوو دهرى. شايانى زانينه هموو مردارهوه بوويهك، له گياندارى پاك وهك بزني و مهر، يا گياندارى پيس وهك سهگ و بهران، هموو پيسه و به (نجس العين) دهريته قهلهم، بيجهگه ئادهميزاد و ماسى و كولله؛ ئه مانه به هوى مردنهوه پيس نابن و به پاك دناسرين، تهنانهت مروى كافریش.. بهلام ئهگهر ماسى خوینی ههبوو ئهوه ئه و خوینه عفووى لى نادرى و، ئهگهر دای له ش و پوشاك پيوسته بشوردرى.

مردوى ئه و گيانله بهرانه كه خوینی رهوانيان نه بى، ئهگهرچى به پيس دهرميرين، كه بكونه ناو ئاو يا چيشت يا چايى عفوويان لى دهرى، جا ئهگهر به كه وچه چايى يا به په نجه ئه و مردوه له ناو چيشت و ئاوهكه هينرايه دهرهوه، پاش ئهوه كه وچه كه يا په نجه كه خرايهوه نيويان پيسى ناكات و عفووى لى دهرى، وهكو شيخي (ابن حجر) له توحفهدا له سهرهتاي كيتابى ته هارهتهوه باسى كردوه، ههروهها خوینی كيچ و ئه سپى له له ش و بهرگى مروفا، كه م بى يا زور، عفووى لى دهرى، بهلام پيستكانيان پيسن و گهر له پوشاكدا بميننهوه، نويز به تال دهكهنهوه، ئهگهر بكونه نيو ئاوى له قولله تهن كه متر پيسى دهكهن. شايانى باسه: بيجهگه خورى و موو و په، كه له كاتى زيندووويدا له

حەيوانى گۆشتى بخورى جيا بکريتهوه، هەرچى له گيانله بهر جيا بکريتهوه پيسه، چ له کاتى زيندوو يه تيداو، چ له پاش مردنى.

جا کاتيک لهش يا بهرگى مرؤ پيس بوو، ئەگەر ئەو پيسبونەى به هۆى سەگ و بهرازهوه بوو، ئەوه پيوسته حەوت جار بشۆردرى و، جار يکيان به ئاوى که له گەل گليکى پاك تیکەل کرابى به جوړى که رهنكى گۆرابى، يا خو ئاوه که به هۆى لافاو يا به هۆى ئەو شوينەى که پيدا دەروات سوور بووبى و بووبته قوراو، به لام جارەکانى تر دەبى به ئاويکى پاكى رووناک بى. ئەگەر شتيکى تر به ئاوى گلاوى دەرکردنه که تەر بوو، تى دەفکرين: ئەگەر تەر بوونه که له پاش جارى به کارهينانى لياوه که بوو ئيتر شته کهى تر که تەر بووه لياوى ناوى و تهنيا ئاوه پاكەکانى تر به سه و، ئەگەر له جارى سييه مەدا بوو، پينج ئاوى پيوسته و، ئەگەر له جارى چوار مەدا بوو چوار ئاوى پيوسته و، ئەگەر له جارى پينج مەدا بوو سى ئاوى دەوى و، ئەگەر له جارى شه مەدا بوو دوو ئاوى پيوسته و، ئەگەر له ئاوى حەوت مەدا بوو تهنيا ئاويکى دەوى.

هەر وهها ئەگەر نيچير به داني سەگ بريندار بوو، له پاشاندا نيچيره که به شيوه يەكى شەرى سەر بر، يا خو سەگه که فيرکراو بوو و نيچيره که له بهر دەستيدا گيانى دەر چوو، ئەوا پيوسته ئەو نيچيره گلاوى دەر بکرى؛ جارى به گلاو و شەش جار به ئاوى رووناک بشۆردرى و، پيوسته باش تەماشای جيگەى داني سەگه که بکرى و هەر خويناى له و شوين دانەدا وشک بووه تەوه هەمووى پاك بکريتهوه و، ئەنجا گلاوى دەر بکرى، چونکه هەتا ئەو خوينا وشکه له شوينى خويدا مابى گلاوى دەرکردنى سوودى نابى و به شەرى پاك نابيتهوه..

به لام ئەگەر پيسبون به هۆى غەيرى سەگ و بهرازهوه بوو، ئەوا لى ورد دەبينهوه: ئەگەر پيسيه که مایه دار بوو، وهکو شياکهى حەيوان، ئەوا پيوسته ئەو مادەيه له و شوينەدا لابرئى به جوړى نه رهنكى نه بينى نه مينى، به لى ئەگەر لاچوونى رهنکه کهى زەحمەت بوو و شوينه کهى بواردبوو، ئەوه قەى ناکاو مانه وهى ئەو رهنکه به تهنيا رپگا له پاکبوونه وهى شوينه که ناگرئ.. به لام ئەگەر پيسيه که مایه دار نه بوو، ئەوا بو پاکبوونه وهى به سه تهنيا يەك جار ئاوى پاكى به سەردا جارى بى.

به لى شوينى که به ميزى مندالى نيرينه پيس بووبى، که بيچگه شيرى دايک هيجى نه خوار دى، ئەوه تهنيا ئاوى پرژان به سه بوى و، پيوست نيه ئاوه به سەريا رهوان بى.

ئەنجا بزەنن فەرزەكانى دەستىنوئىژ شەشەن:

يەكەم: نىيەتى لا بىردىنى بى دەستىنوئىژى، بە جۆرىك كە لەگەل شۆرىنى ھەندى لە پودا بىكەونە يەك .. ئەم نىيەتە بۆ يەككە توشى نەخوشى مېزە چركە و بالى دەرچوون و خوئىن بەربوون نەبووبى؛ ئەمانە نابى نىيەتى لا بىردىنى بى دەستىنوئىژى بەيئەن؛ چونكە بىدەستىنوئىژىيەكەيان لاناچى، بەلكو دەبى نىيەتى ھەلا بىوونى نوئىژ بەيئەن، جا ئەگەر لە پىشدا نىيەتى ھىناو لە كاتى شۆرىنى دەم و چاودا نىيەتەكەى لە دلدا نەمابوو، ئەو دەستىنوئىژەكەى بەتالە.

دووم: شۆرىنى پوخسارە كە بەدرىژى مابەينى شۆرىنى پوانى مووى سەرە ھەتا بىرپانە ھەوى چەناگەو، بە پانى نىوانى ھەردوو گوچكەيە، پىويستە ھەموو پانايى پوخسار و ئەو سىپايىيە كەوا لەبى گوچكەكاندا بشۆردىن، ھەروەھا پىويستە ئەو گىرى لاي خوارى چەناگە، كە شۆرىنى بەيەك گەيشتنى ھەردوو شەويلەكانە باش بشۆردىن، ھەروەكو پىويستە ھەموو پىست و مووى پوخسار دەر و ناوى بشۆردى، بەلام مووى پىش ئەگەر ئەوئەندە پى بى كە پىستى پوخسارى لىو ھەرنەكەوى ئەو ھەر دىوى دەر پىويستە بشۆردى، پىويستە ئەم لاو لاي چاوەكان و، ئەو بەشەى لە لووتى مروڤ كە رووى كردۆتە لىو ھەمووى بشۆردى، شاپانى باسە لە شۆرىندا تەنيا دەست پىھىنان بەس نىيە، بەلكو پىويستە ئاو بەسەرىدا جارى بى، ھەروەھا پىويستە بەقەدەر قەيتانى لە سەر بشۆردى ھەتا بە راستى دەرېكەوى كە پوخسار شۆردراو.

سىيەم: شۆردىنى ھەر دوو دەستە لەسەر پەنجەو ھەتا دوايى ھەردوو ئەنىشكەكان.

چوارەم: مەسكردىنى سەرە بە ئاوىكى تازە ھى ھەندى لەو مووانەى كە لە سنوورى سەردان.

پىنجەم: شۆرىنى ھەردوو پى، سەر و ژىريان، ھەتا ژوورى قولەقاپەكان و، پىويستە بە قەدەر قەيتانى لە ژوورى قولەقاپەكانەو بشۆردى تا بە تەواوى شۆرىنى پى و قولەقاپە مسۆگەر بىكردى، ھەروەھا لە شۆرىنى دەستىشدا پىويستە بەقەدەر قەيتانى لە ژوورى ئەنىشكەو بشۆردى بۆ دلنابوون لە شۆرىنى دەست و ئەنىشك.

شەشەم: تەرتیبە، واتە: ئەو شوپانەى كە باسماڭ كۆردن ھەر بەو تەرتیبە بشۆررېن و دەم چاۋ لە پېش دەستەكانداۋ، دەستەكان لە پېش مەسحى سەرۋ، مەسحى سەر لە پېش شۆرېنى پېيەكاندا بى.

سوننەتەكانى دەستنوئېزېش ئەمانەن:

يەكەم: «بسم الله» كۆردن لە سەرەتاۋە.

دوۋەم: شۆرېنى ھەر دوو بەر و پىشتى دەست و لەپېش ئەۋەدا كە دەست بخاتە ناۋ ئاۋەكە. سېيەم: ئاۋرپادان لە دەم.

چوارەم: ئاۋرپادان لە لووت.

پېنجەم: گەياندىنى مەسح بە ھەموۋى سەردا.

شەشەم: مەسحى ھەردوۋ گۆچكە دەر و ناۋيان، بە ئاۋيكي تازە.

ھەوتەم: دەست تەركۆردن بە رېشى پىرداۋ بە ناۋبەينى پەنجەكانى دەست و پېدا.

ھەشتەم: پېش خستنى لاي راست بەسەر لاي چەپدا.

نۆيەم: سى بارەكۆردنەۋى ئەم كۆردەۋانە كە باسماڭ كۆردن، چ فەرزوچ سوننەت.

دەيەم: «موالاة» واتە بەجېھېئانى واجىياتى دەستنوئېزېك لە دۋاى يەك بى، بەجۆرى

ماۋەى زۆر نەكەۋيئە بەينىانەۋە، بەلام ئەم موالاتە، بۆ ئەۋانەى كە بە ناساغى

مىزەچركە يا بالى دەرچوون، يا خوئىنى ماپەسىرى و وئىنەى ئەمانە دوچارن،

واجىبە، واتە: دروست نىيە بەينى واجىبەكان بخا و پېكەۋە نەيانكا.

ئەو شتانەى كە دەستنوئېزې دەشكېن پېنج شتن:

يەكەم: دەرچوونى شتېك لە پېش يا لە پاش بەھەر سىفەتې بى، عادەتى بى ياغەير

عادەتى، بېجگە ئاۋى «مەنى» چونكە ئەم ئاۋە ھەر كاتى لە مروئېكى بەخەبەر يا

نووستوۋىەكى (متمكن) ھۋە دەرېچى دەستنوئېزەكەى ناشكېئى... فائىدەى ئەم

ھوكمە ئەۋەيە: لەسەر ئەو قەۋلەى كە دەستنوئېزې داخلى غوسل نابى، يانى: بە

لاچوونى لەش پىسى، بېدەستنوئېزى لاناچىت، ئەم جۆرە كەسە كە باسماڭ كۆرد

پاش غوسل، پيويستی به دستنويژ گرتن نييهو، ئهگەر دستنويژي گرتوه نابي نييهتي لابردي بي دستنويژي بهينييت، بهلكو دهبي نييهتي تازهکردنهوي دستنويژ بهيني.

دووم: لهو شتانه كه دستنويژ بهتال دهكهنهوه نهمانى عهقل و هوشه جا به شيت بوون يا به في لي هاتن، يا به سهر خووشي، تهنانهت ئهگەر نووستويهكي (متمكن) كه قنگي خوي له عهرز قايم كردي كه بي هووشي بهسهدا هات دستنويژهكي دهشكي، نهك له بهر نووستنهكي بهلكو له بهر بي هووش بوونهكي، واته: كاتي لهو بي هووشيه رزگار بو، پيويسته دستنويژ بگري ئهوسا نويژ بكا.

سييه م: بهيهك گهيشتنى پيستي پياو و ژنى نامهرهم، مهبهست له ژن ئه و ئافرهتهيه كه گهيشتبته رادهي ئهوي خاوهنى نهفسى عادهتي ئارهزووي بكات، بهلام گهيشتن به مووي ژن يا به ناخونى يا دداني يا به پيستي ژنى مههرهم، وهكو دايك و خوشك ئهوه دستنويژ ناشكيني. مهبهست له مههرهم ئافرهتيكه مارهكردي حهرام بي به هوئي نهسهبهوه وهكو دايك، نهك و پووو خوشك و خوشكهزا و كچي براو برازاو كچي مروف خوي و كچي ئهولادي، يا به هوئي شيرهوه وهكو ئهمانه واته: دايكي شيري و خوشكي شيري.. تاد.. يا به هوئي ژن و ژنخوازيهوه، وهكو دايكي ژنى خوت و كچي ژنى خوت و باوهژن و ژنى كورو كورهزات، ئهمانه دستنويژ ناشكين، بهلام خوشكي ژن و پوووي ژن، ههرچهند لهگهل ژنهكهدا له مارهكرندا كوئاكرينهوه، به مههرهم دانانرين، له بهرئهوهي له پاش جيا بوونهوه له ژنهكهدا مارهيان دي و دروسته بيانخوازي.. بهلي ئهمانه دستنويژ دهشكين و تماشاكردنيان و به تهنيا لهگهل دانيشتنيان حهرامه، زور كهس ئهمانه به حهلال حيساب دهكهن، بهلام ئهمانه به ههلهداچوون و، پيويسته زاناکاني ئاين ئهم فهرمانهيان حالي بكن و تيان بگهيئن و ئهم فكرهيان له ميشك دهركهن، بهلي له شكاني دستنويژي (ملموس) دا، واته: ئهوكهسهي كه دستي نامههرمهكي لي كهوتوه، خيلاف ههيه له نيوان پاكاندا؛ له رايهكي زور بههزي ئيمامي شافعيده ئهويش دستنويژي دهشكي، بهلام له رايهكي تريدا دستنويژي ئهو ناشكي؛ چونكه ئهوهي هيجي نهكردوهوه دستي لهكس نهداوهوه خهلك دهستيان لهو داوه؛ كهواته دستنويژي ناشكي، جا دست ليدراو ئهگەر لهسهر ئهم رايه پروات ئهوا دستنويژهكي ناشكي.

چوارهم: دست لیدانه به بهری دست له (عهورته) پییش و پاشی خوئی واته: له هر کام له دوو ریگای بهر و دوا، پیاو بی یا ژن، به لام ئهگهر به غهیری بهری دست بکهوئی له عهورته خوئی یانی به پشتی دست یا جیگه یهکی تر، ئهوه دستنوئیژی ناشکی، ههروهها ئهگهر دست بدا له گونی یا له بهر زارهگای، یا دست بدا له پاش و پییشی حیوان ئهوه دستنوئیژی ناشکی، به لی ئهگهر پیاو به بهری دستی دست له عهورته پیاویکی تر بدات، زیندوو بی یا مردوو، یا دست بدات له ههلقه پاشی پیاویکی تر، یا ژنی بهری دستی بدا له عهورته ژنیکی تر، زیندوو بی یا مردوو، ئهوه هر دستنوئیژی دست لیدر دهشکی و، دستنوئیژی دست لیدراو ناشکی.

پینجهم: نووستنه، واته: هر کس به پشتا یا به روودا کهوت، یا به تهنشتا راکشا، یا پالی به شتیکهوه داو خهوی لی کهوت، ئهوه دستنوئیژی دهشکی، به لام ئهگهر وهها نووست که قنگی له عهرز توند کردبوو، وهکو شیوهی ئهوانه که ههردوو پییان ههله نین و قنگیان له عهرز مهحکم دهکن ئهوه دستنوئیژی ناشکی، به لام ئهگهر ژیری خوئی مهحکم نهکردبوو له عهرز، بهلکو به چوارمهشقی دانیشتبوو یاخو قنگی نابووهر سهر عهرز و پیی راکیشابوو، ئهوه دستنوئیژی دهشکی.

خولاسهی کهلام: مروّف ئهگهر به جوریک نووست که دلنیا بوو له وهی بای لی نابیتهوه دستنوئیژی ناشکی، به لام ئهگهر به جوریک نووست که لهوانه بوو بای لی بیتهوه ئهوه دستنوئیژی شکاوه.

شهشم: نهمانی عقل و هوشه، به بی نووستن، وهکو ئهوهی مروّف شیت بی یا بی هوشی بهسهرابی، یا به هوی شهرب و عهرق خواردنه وهوه سهرخوش بی، یا نهخوش بکهوئی و له هوشی خوئی بجیت، له ههموو ئهه وهزاعانه دا، ئهگهر له پییشدا دستنوئیژی بووی بههوی ئهه بی هوش بوونهوه دستنوئیژهکهی دهشکی و، که هاتهوه سهر خوئی پیویسته دستنوئیژ بگری.

باسی خوشوردن و لهش پیسی لابردن:

ئهو شتانهی دهبنه هوی واجیب بوونی خوشوردن له سهر مروّف شهشن:

یهکهه: داخلبوونی «حهشهفه» واته: سهری زهکهه، یا به ئهنازهی سهری زهکهه، ئهگهر سهری زهکهه برابوو، بو ناو عهورته ئینسانیک یا حیوانیک چ پییش و چ پاش، ئاوی مهنی بیتههر، یا نا.

دووم: دەرچوونى ئاوى مەنپىيە لە عەورەتەو، چ مەنى خۆى بى يا ھى غەيرى خۆى..
وھكو ئەو ژنەى پاش جىماع و خۆشۆردن پاشماوھى مەنى مېردەكەى لە فەرچى
بېتە دەرەو، ياخۆ پيا و پاش ئىنزالى مەنى و پاش خۆشۆردن پاشماوھى
مەنپىيەكەى لە زەكەرى بېتە دەرەو.

سېيەم: تەواوونى خويىنى (ھەيز) ھە واتە: ھەر ئافرەتېك ھەيزى پېدا ھات و، لە پاش شەو
و پۆژى يا زياتر ھەيزەكەى بىرپايەو، پېويستە خۆى بشۆرى و لەش پېسىى خۆى
دەرىكا.

چوارەم: تەواوونى و بىرپانەوھى خويىنى زەيسانپىيە، واتە: كاتى خويىنى پاش مندالبوون
بىرپايەو لەسەر ئەو ژنە مندال بوو، پېويستە خۆى بشۆرى، ھەر وھە ئەگەر ئەو
مندالبوو، خويىنى لى نەھات واجىبە لەسەرى خۆى بشۆرى، ئەگەر مندالەكەشى
لەبار بچى پاش بىرپانەوھى خويىنى مندال لەبارچوونەكە پېويستە خۆى بشۆرى..

پېنجەم: مردنە: واتە: ھەركەسى مرد، گەورە يا بچووك، نېر يا مى، ئەو لەسەر زىندوو
موسلمانەكان واجبە ئەو مردوو بشۆرن بە جورىك پېست و مووى بە تەواوى
بشۆرن.. بەلى مروقىكى موسلمان كە بە دەستى كافران شەھىد بى ئەو شۆرىنى
واجىب نىيە..

شايانى باسە كە پېويستىيەكانى خۆشۆردن دوو شتن:

يەكەم: نىيەتى لابرەدى لەش پېسى، بەم جورە بلى قەسدو نىيەتم ھەيە ھوكمى لەش
پېسى لەسەر خۆم لادەبەم، يا خود بلى قەسدو نىيەتم ھەيە، نوپژ لە خۆم ھەلال
دەكەم، يا بلى قەسدو نىيەتم ھەيە فەرزى غوسل بەجى دەھېنم، ھەر وھە ئەو ژنە
كە لە ھەيز رىزگار دەبى بلى قەسدو نىيەتم ھەيە ھوكمى ھەيز لە سەر خۆم
لادەبەم، يا ئەو ژنەى كە لە زەيستانى رىزگار دەبى لە ئەو وھلى خۆشۆرىنەكەيەو
بلى قەسدو نىيەتم ھەيە ھوكمى زەيستانى لەسەر خۆم لادەبەم، ياخۆ بلى نىيەتم
ھەيە نوپژ لە خۆم ھەلال دەكەم، جا ھەر وھكو بەدەم ئەمانە دەلى بە دلېش
قەسدەكەى لەگەل بى و، قەسدى ئەمانە بە دلېدا رابوئىرى، چونكە نىيەت وا لە
دلداو ئەوھى كە پېويستە نىيەتى دلە نەك وتنى بە زمان، بەلام بە زمان وتنى
ئەمانە سوننەتەو خېرى تېدايە ئەگەر وتنەكەو نىيەتەكە بکەونە يەك، پېويستە ئەم

نییسه ته ش له سه ره تاي ته پرکړدنی له شیه وه بی، ئه گهر له سه ره تا وه نییه تی نه هینا هه تا نیوه ی له شی شور ی ئه نجا نییه تی هینا ئه وه پیویسته ئه وه به شی که به بی نییه ت شور یوه دو یاره باش، بیشور یته وه، که واته باش ئه وه یه هر له و کاته دا ده پواته سه رئاو بو تاره ت گرتن و مه شغوولی شورینی عه وره تی خو ی ده بی، نییه ت به یی، چونکه هر له و کاته دا که پاش و پی شی خو ی ده شور ی له ش پیسی ئه و شو یانه ی در ده چی.

دوهم: شورینی هه مو له شیه تی به پیست و مو وه در و ناوی و، ئه و مو یه که خو ی لول بی، پیویسته دیوی در ی بشور ی و ئاوی به سه ردا بروات، به لام ئه گهر ئه و مرو قه خو ی به ده سکاری ئه و مو وه ی لول کړدی، یا هو نیی پیته وه به په لکه ئه وه پیویسته در و ناوی بشور ی هه مو ی ئاوی به سه ردا بروا، ته نانه ت ئه گهر پیویست بو به کړدنه وه ی په لکه کان و، بی کړدنه وه ناوه که یان ته ر نه ده بو ئه وه له سه ری پیویسته په لکه کانی بکاته وه هه تا در و ناویان به ته واوی ته ر بی و، ئاویان پی بگا.

هه روه ها ئه گهر شتی لکابو به له شیه وه، چ پاک، چ پیس وه کو بنیشت و بو یه، یا چلک، یا چنگنه، یا ماده یه کی پیس، وه کو خو ی، یا چه وری، ئه وه واجیبه له سه ری ئه و شتانه لاببا و ته واوی له شی له وانه پاک بکاته وه ئه وسا ئاوی خو شور دن و خو پاک کړدنه وه بکات به سه ر له شیدا، ئه گهر نا غوسلی در نا چی و له ش پیسی به که ی لانا چی.. به م بو نه وه ده یخه مه وه بیرتان که هه روه ها له کاتی ده ستنو یژ گرتنیشدا ئه گهر شتی له و شتانه که باسما ن کړدن به ئه ندامی ده ستنو یژ وه لکابوون، واته: به رو مه ته وه یا به ده سه ته وه، یا به قا چه وه، له ویشدا پیویسته ئه و شتانه لابرین، ئه نجا ئاوی ده ستنو یژ بکری به ئه ندامه کاند ا و هه تا ئه و شتانه به ئه ندامه کانه وه ما بن ده ستنو یژ ته واو نابی.. ته نانه ت ئه گهر چه وری به کی زور به ده سه ته وه بی هه تا ئه و چه وریه لانه بری تاره تیش جی به چی نابی، نابی، چونکه ئه و چه وری به نایه لی ئاوه که بگاته له ش و پاک ی بکاته وه، به تاییه تی ئه گهر چه وری به که وه کو پیو به ده ستی مرو قه وه لکابی.

ئهم ئادابانه که باسما ن کړدن ته نیا واجیبات بوون، ئه گهر نا سونه تی ده ستنو یژ و خو شور دن زورن و، پیویسته برؤن بو خزمه تی ئیما مه کانی خو تان و پرسیا ریا ن لی بکن هه تا باش بو تان روون بکه نه وه.

ئاگادارى :-

وتمان: له كاتى دەستنويزدا بلى « نيهتم هيه حوكمى بى دەستنويزى له سەر خۆم لادەبەم »، له كاتى خۆشۆردندا بلى: نيهتم هيه حوكمى لەش پيسى له سەر خۆم لادەبەم، جا ئىستە پيوسته بزنان حوكمى بى دەستنويزى و حوكمى لەش پيسى چييه، هەتا بە دەستنويز و خۆشۆردنەكە لاجى؟.

حوكمى بى دەستنويزى ئەو شتانهيه كه له كاتى بى دەستنويزدا حەرامن، وەك دەست له قورئاندا، چ قورئانى تەواو و، چ كه ميكي: وەكو چەند ئايەتيك كه بە قەصدى قورئان نووسرابيئەوه، هەروەها حەرامە هەلگرتنى قورئان يا هەندى له قورئان، مەگەر لەناو بەر و بوخچەدا، يا لەناو كۆلە قوماش و ئەسباب و باردا. ديسان حەرامە بە دەورى (كەعبە)دا بسوورپيئەوه، واتە: حەوت جار سوورپانەوه بە دەورى كەعبەدا، كه له كاتى حەجدا دەكرى، پيوسته بە دەستنويزەوه بى..

ئەمانە كه حوكمى بى دەستنويزى بوون حوكمى لەش پيسيشن؛ واتە: مروقى لەش پيس چ پياو چ ژن، هەروەها ژن له كاتى حەيزداو له كاتى زەيسانيدا حەرامە لە سەريان دەست له قورئانى پيروۆهوه بدن، چ هەمووى و چ كه ميكي و، حەرامە قورئان هەلبگرن و، له حەجدا حەرامە حەوت جار بە دەورى كەعبەدا بسوورپينەوه.س زياد لەوانەش حەرامە لەش پيس قورئان بخوينى بە قەصدى قورئان، بەلام قەى ناكات، له كاتيكا بيستى يەكيك مردووه، بلى:

«انا لله وانا اليه راجعون» بە قەصدى زيكرى مونساب.

هەروەها حەرامە لەش پيس بە لەشى پيسەوه له مزگەوتدا بمينيئەوه، بەلكو واجيبە زووبەزوو برواتە دەرەوه، جا ئەگەر مانيعى هەبوو لەوهى بچيئە دەرەوه وەكو سەرما يا ترسى دوژمن، ئەوه پيوسته لەسەرى (تيمم) بكات بە قەصدى حەلالكردنى مانەوهى له مزگەوتدا، وەكو له حاشيەى جەمال لەسەر شەرحى مەنەهەجدا نووسراوه.

شايانى باسە هەرچى لەسەر مروقى لەش پيس حەرامە لەسەر ئافرهتيكيش له حەيزدا بى، يا خۆ زەيسان بى حەرامە و، بيچگە لەوانەش له سەريان حەرامە هاتوچۆ بە مزگەوتدا بكن، ئەگەر ترسى پيسكردنى مزگەوتەكەيان بوو، هەروەها لەسەريان حەرامە هەتا لەو خوينە پرگار نەبن دەست ۷۰ نويز بگرن يا خويان بە قەصدى خۆشۆردنى شەرى بيشۆن؛ چونكە بۆ ئەوان ئەم كاتانە كاتى عيبادەت نين و، حەرامە نويز بكن يا

پوژوو بگرن. بهلی پوژووی ئه و ماوهیه قهرزار دهن که ریکهوتی مانگی په مهزانی کردبی و پاش پاک بوونهوه، به قهزای دهگپنهوه، به لام قهرزازی نوپزی ئه و ماوه نابن و لهسهریان پیویست نییه که بیگپنهوه.

هرامه لهسهر ئافرهت که له و کاتانهدا ماوهی میردهکهی بدات بو جیماع و، لهسهر میردهکشی هرهمه که له و ماوهیهدا به رووتی ئه عزای خوئی بلکینی به مابهینی ناوک و ئه ژنوی ژنهکهیهوه، چ له پپشهوه و چ له پاشهوه، چ به جیماع بی یا به غهیری جیماع، به لام ئه گهر دهرپپیان له پپدا بوو، ههر دووکیان یا یه کیکیان به جوئی که به رووتی ئه ندای جینسی له ئه ندای نهکهوی، ئه وه دروسته له مابهینی ناوک و ئه ژنودا بهیهک بگهن، ههر وهها دروسته به رووتی بلکی به لای ژوورووی ناوکییهوه، یا به لای خوارووی ئه ژنویهوه. بیجگه له مانهش پاش برانهوهی خوینی حهیزو زهیسانی، که هپشتا خوئی نه شوردهوه، دروست نییه میردهکهی جیماعی له گه لدا بکا.

مه رجه کانی واجیب بوونی نوپز:

مه رجه کانی واجیب بوونی نوپز سی شتن:

یهکه م: بلووغ، بلووغی مروقیش چ پیاو چ ژن یا به ته و اوکردنی پانزه ساله به سالی دوانزه مانگی. یا به دهرچوونی ئاوی مه نییه، نیشانهی ئه م ئاوهش ئه وهیه که به بازه ره به ستن دهردهچی و له کاتی دهرچوونیدا له زهت به خاوه نه کهی دهگا، یا به دهرکهوتنی خوینی حهیزه، یا خو به زگ پرپوونه له ئافرهتدا به و مه رجهی ته مه نی ئه و ژنه له نو سال که متر نه بی...

دووه م: مه رجهی واجیب بوونی نوپز عه قله، واته: ئه و مروقه که بالغ بووه عاقل بی و شیت نه بی...

سییه م: ئیسلامه تییه؛ واته: ئه و مروقه بالغه عاقله دینی ئیسلامی هه بی، ئه گینا کافر هه تا کافر بی داوای نوپزکردنی لی ناکری...

مه رجه کانی راست و دروستی نوپز:

ئه و مه رجهیهی که پیویستن بو راستی و دروستی نوپزو، به پیی رپبازی شه ریهت نوپزه که ته و او بکا، بریتین له پینج شت:

یہ کہم: ہاتنی کاتی نوڑتھکہیہ.

دوہم: پاکیی نوڑتھکہرکہ یہ لہ بی دستنوڑتی و لہش پیسی.

سیہم: پاکیی لہش و پوٹاککی نوڑتھکہرو شوینی نوڑتھکہیہ لہ ہر پیسیہک کہ عہفوی لی نہدرابی.

چارہم: داپوشینی ہموو عہورہتہ، دیارہ عہورہتی نیرینہ لہ نوڑتھ مابہینی ناوک و ئەژنوئیہتی و، عہورہتی ئافرہتیش ہموو لہشیہتی بیجگہ دہم و چاو و دەستی تا جمگہی باسک.

پینجہم: پروولہ قبیلہ کردنہ؛ لہ سہرہتای نوڑتھکہوہ تا دواپی، قبیلہش بریتیہ لہ مالی پیروڑی کہعبہ؛ کہ لہ شاری مہککھی موبارہکدایہ. واجیبہ لہسہر ہموو موسلمانئ ئەم مہرجانہ بہ روناکی لہ ماموستایانی ئاینہوہ وەرگری، چ لہو شوینہی کہ تیدا دانیشتووہو، چ سہفہر کردن بی بو ئەم مہبہستہ بو ئەو شوینہی زانای ئاینی لیہ.

پووکنہکانی نوڑتھ:

ئەرکانی نوڑتھ، واتہ: ئەو یاسا و کارانہی کہ پئویستہ لہ نوڑتھ بیئہ جی و، ئەگہر یہککیان فہوتا نوڑتھکہ بہتال دہبیتہوہ، نوزدہ شتن:—

یہ کہم: نیہتہ بہدل، واتہ: لہو کاتہدا پروو لہ قبیلہ رادہوستی بو ئەوہی نوڑتھ بکات ئەو نیہتہی ہہبی، دیارہ نیہت لیرہدا بریتیہ لہ نیازو قہسدی کردنی ئەو نوڑتھ دیاریہ کہ دہیہوی بیکات و، لہگہل قہسدی ئەو نوڑتھ دیاریہدا کہ دہیہوی بیکا فہرزیہتی نوڑتھکہش بیئیتہ دلہوہ؛ کہوابی نیہ قہسدو دیاریکردنی ئەو نوڑتھیہ کہ دہیکا لہگہل دیاریکردنی فہرزیہتیش، بو نمونہ: بہدلی خویدا بہینئ کہ قہسدی ہہیہ فہرزی ئەم نوڑتی بہیانییہ بکات.

دوہم: وتنی «اللہ اکبر» ہ بہ زمان لہگہل ئەو نیہتہی کہوا لہ دلایہ، بہ جوڑی کہ بہتہواوی نیہتہی دلئ لہگہل وتنی «اللہ اکبر» کہدا بکہونہ یہک .. جا ئەگہر چی ئەم یہک کہوتنہ زہمہتہو تیکرا گرانہ، بہلام پئویستہ مروٹ ہہول بدات تا فیری ببی، ہہروہا پئویستہ بزائن ئەگہر لہ پیش راوہستان و دامہزراندا نیہتہکہی لہ

دلدا بوو و پاش راستبونهوه ئه و نبيتهه له دلا نهماو «الله اكبر»ى كرد ئهوه
نويزهكهى به تاله؛ واته: پيوسته نبيتهه دل و وتنى «الله اكبر» هردويان
پيكهوه له كاتى راوهستاندا بن.

سيهه: خويندى سوورتهه فاتيحهه كه بريتيهه له كهوت نايهت و (بسم الله الرحمن
الرحيم) يهكهه نايهته له كهوت نايهتانه.

چارهه: به پيوه راوهستانه له كاتى خويندى هه موو فاتيحهه، واته: ئه گهر نويزهكهه
په لهى كردو ته نانهت نوونى «ولا الضالين» كه وته حالى ركوع يا سهه
دانه واندى بو ركوع، ئه وه نويزهكهه به تاله. شايانى باسه: فه رزه له سهه
نويزهكهه، ئيمام بى يا مه ئمووم، كه ئاگاداريه هه موو هه رفه كانى سوورتهه
فاتيحهه بكا و، هه ره رفى له مه خره جى خويه وه ده ربا و.. واجييه تى بكو شيت
بو فيربوونى خويندنه وهى فاتيحهه به ره وانى. جا ئه گهر هات، (حى)ى كرد به
(هى) و له باتى (الحمد) وتى (الهمد)، يا عه ينى كرد به هه مزه و، له باتى (رب
العالمين) وتى: (رب العالمين) يا ئه گهر سيني كرد به صادو، صادى كرد به سين،
ئه وه نويزهكهه به تاله..

به لى ئه گهر هه ولى دا و فير نه ده بوو ئه وه بو خوئى قهه ناكات به لام نابى ببينه ئيمام
و پيش نويزى يه كيكي له خوئى با شتر.

ههروهها پيوسته ئاگاي له شه ددانه بى كه له سوورتهه فاتيحهه هه ن.

شايانى باسه ئه گهر كه سى هه رفى يا خو كه ليمه يه كى له سوورتهه فاتيحهه ته رك كرد،
ئه گهر ئه و ته رك كردنه به عه مدى بوو ئه وه كو تو پر نويزهكهه به تال ده بينته وه، پيوسته
ئيستيفار بكا و، سه ره له نوئى نويزهكهه دامه زرينيته وه، خو ئه گهر به سه هو بوو ئه گهر زو
به سه هو كهه زانى پيوسته كو تو پر بگه رپيته وه بو ئه و كه ليمه يه كه ته ركى كردو وه يا ئه و
كه ليمه يه كه هه رفى كه ته رك كراوه به ره ساى بيخوينيته وه، به لام ئه گهر له پاش ماوه يه كى
زو ر پى زانى، ئه وه پيوسته هه موو سووره ته كهه فاتيحهه له سه ره وه بخوينيته وه.

ئه گهر كه سى له ئيمام دوا كه وت و كاتى به ئيمام گه يشت كه ماوهى خويندى فاتيحهه
نه بوو، له م شيوه دا ئه گهر ئيمام له ركوع به رز بوو بو وه وه ئه وه نويزه دابه ستنى
مه ئموومه كه له و كاته داو يه ككه وتنى له گه ل ئيمامدا هه رچه ند دروسته، به لام سوودى
بوئى نبييه، واته: ئه و ركاتهه بو حيساب ناكري، خو ئه گهر له كاتى كدا به ئيمام گه يشت كه

ئىمام لە ركووعدا بوو ئەو سوودی ھەبە بوى و خویندنى فاتىحەكەى ئەو پركاتەى لە كۆل دەكەوى، بەو مەرجەى لەو كاتەدا نوێژ دادەبەستى باش راوہستىت و لەشى لە جوولە بەكەوى و نىبەتى ئەو نوێژە بەینى لەگەل ئىمامدا و (اللہ اكبر)ى تەحەرۇم بكا و بە پركووعى ئىمامدا بگات، واتە: لە پىش ئەوہدا كە ئىمام لە پركووع سەر بەرز بكاتەو، ئەم شەخسە دانەوئتەوہ بو پركووع و ركووعەكەى لەگەل ركووعى ئىمامەكەیدا پرك بەكەوى. بەلام ئەگەر بە پەلەپرووزە ھات و ، پىش ئەوہى كە راوہستى و لەشى لە جوولە بەكەوى نىبەتى ھىناو دانەوئتەوہ بو پركووع ئەوہ نوێژەكەى بەتالە؛ چونكە راوہستان و ئارامگرتنى لەش بە پئوہ شەرتە بو نىبەت ھىنان و، ئەو شەرتەى فەوتاوہ، ھەرەھا (اللہ اكبر)وتنى دابەستنى نوێژ پئوئستە لە راوہستانى ساغدا بى ئەوہىشى فەوتاوہ، جا كە نوێژ دانەبەستراى، چۆن رەوايە دانەوئت و پركووع بەرى؟! ئەم وردە باسانە پئوئستە زانايانى ئاين بىگەئىن بە نەخوئنەوارەكان.

پىنجەم: لە ئەركانى نوێژ پركووع بردنە، واتە: لە راوہستانەوہ سەرى دانەوئنى و پشنى بچەمئىتەوہ، بە جوړى كە ھەردوو بەرى دەستى بگەن بە ئەژنوكانى بە شپوہىەكى عادەتى، واتە: نەك بەجوړى كە ھەردوو بن رانى بباتەوہ بەناوا بو ئەوہى دەستەكانى بگەن بە ئەژنوى، ئەو جوړە گەشتنى دەستە جىگەى ئىعتىبار نىبەو، بە پركووع دانانرئت... بەلى ئەگەر نوێژكەرەكە پشنى ناساغ بوو و نەيتوانى پشنى بچەمئىتەوہ ئەوہ ھەرچەند تواناى ھەبە خوئى بچەمئىتەوہ و، ئىتر لەو ئەندازەىە زىاترى لەسەر واجىب نىبە.

شەشەم: لە ئەركانى نوێژ: ئارام گرتنە لە پركووعدا، واتە: لە پركووعەكەدا ئەوہندە بمئىتەوہ كە ئەندامى لە جموجۆل بەكەوى، ئەوہندەى كە (سبحان ربى العظىم)ى تئىدا تەواو بكا. بىگومان ئەوكەسانە كە بە پەلە ركووع دەبەن و ھەر لە كاتى راوہستاندا دەست بە وتنى (سبحان ربى العظىم) دەكەن بە جوړىك كە ھەندىكى دەكەوئتە ركووع و دوايىبەكەى دەكەوئتە كاتى بەرزبوونەوہى بەبى ئارام گرتنى لەش، ئەوہ ركووعەكەى بەتالە، لەبەر ئەمە زۆر تكاتان لى دەكەم كە لە پركووعدا سى جار (سبحان ربى العظىم) بكەن بو ئەوہى ئەگەر زۆر بە پەلەيش ئەم وىردە بخوئنن يەكەمىان دەكەوئتە كاتى دانەوئتەوہ بو پركووع و، دووہمىان دەكەوئتە كاتى ركووع و سىيەمىان دەكەوئتە كاتى بەرزبوونەوہ لە پركووع، واتە: بەقەدەر (سبحان ربى العظىم)ى ناوہراست پركووعەكەى دئتە جى و، ئەم ئەندازە كافىە بو

جیبه جی بوون و دروست بوونی رکووعه کهی... به لام ئەگەر یەك جار بی و به پهلەش بیخوینی ئەو رکووعه کهی تەواو نابێ.

حهوتەم: له ئەرکانی نوێژ: ئیعتیداله، واتە: له رکووع بهرزبوونهوهو رێك راوهستان.

ههشتم: له ئەرکانی نوێژ: ئارام گرتنه لهم راوهستانه دا به جوړی که هه موو له شی له جموجۆل بکهوی، واتە: ئەگەر ئەو دوعا یه، که سوننه ته بیخوینی، له ئیعتیدالا به جیگه ی بیئی ئەوجا دانهوێتهوه بۆ سوچه بردن، ئەوا ئەو روکنه ی بهرپه سایه بۆ جیبه جی ده بی.

هه ندی کهس که له رکووع سه ر بهرز ده که نه وه، دهس ده کهن به خویندی (سمع الله لمن حمد) و، به په له دهیخوینن، به ئارام گرتنه وه راناوهستن و، وه ها ده زانن هه ر به خویندی ئەو ویرده ئیعتیداله که یان تەواو ده بی، ئەمانه به هه له دا چون ئیعتیدال و ئارام گرتن به و جوړه سه قامگیر نابێ و، هه ردوو روکنه که یان ناته واوه . بیگومان ئەمانه ئەگه ر به ده سه نقه ست و با کهن ئەوا نوێژه که یان به تاله، به لام ئەگه ر سه هو، بوو گورج بی دار بوونه وه گه رانه وه بۆ سه ر ئیعتیدال و به ئارام گرتن تەواویان کرد، ئەوا رکا ته که یان بۆ تەواو ده بی، خو ئەگه ر گه رانه وه بۆ ئیعتیدال هه تا گه یشتن به رکووعی رکا تی دوا یی ئەوا ئەو مابه ی نه هه رچی یان کردوو به بی سوود و ناته واوه وه له و ئیعتیداله وه که ئیسته ده یکن بهرپه سایه نوێژه که یان بۆ حیسیب ده کری و رکا تی پێشووی پێ تەواو ده کری. پێویسته ئەم شتانه که باس مان کردن به وردی بیزانن و په پره ویان بکه ن.

نۆیه م: له ئەرکانه کانی نوێژ: سوچه ی یه که مه، به جوړی که له راوه ستانی ئیعتیداله وه دانه وی و له سه ر هه وت ئەندامی خو ی سوچه بیات، ئەم هه وت ئەندامه ش بریتین له ته ویل و بهری هه ردوو ده ست و هه ردوو ئەژنوو بهری په نجه ی هه ردوو پێی.. هه روه ها پێویسته ته ویلی رووت بی، واتە: ئەگه ر شتیکی به ته ویلی یه وه به ستبوو، ته ویلی نه ده که وته سه ر جی، نوێژه که ی، ئەوه نوێژه که ی به تاله. هه روه ک پێویسته هه ردوو ئەژنوی دا پو شرا بن، ئەگه ر رووت بن ئەوه عه وره تی ده رده که وی نوێژه که ی پێ به تال ده بیته وه، به لام هه ردوو بهری ده ستی و هه ردوو بهری پێی رووت بن یا دا پو شرا و قه ی نا کات و نوێژه که دروست و. تەواوه.. به لی پێویسته لای که می بهری په نجه یه ک یا دوو په نجه کانی یا ته نیشتی پێی له سه ر جی نوێژه که دانا، ئەوه سوچه که ی دروست نییه و نوێژه که ی به تاله.

ده یه م: له روکنه کانی نوێژ: ئارام گرتنه له م سوچه دا.

یانزهیهم: له پوکنه کانی نویژ دانیشتنه له پاش ئەم سوجدیه.

دوانزههم: ئارام گرتنه لهم دانیشتنه دا.

سیانزهیهم: سوجدیه دوومه وهکو سوجدیه یه کهم..

چواردیههم: ئارام گرتنه لهم سوجده دا..

پانزهیهم: ته حیاتی دوا بیه.

شانزهیهم: دانیشتنه لهم ته حیاته دا، شایانی باسه که لای کهمی ته حیاتی بهم جوړه یه:

«التحيات لله. السلام عليك إيتها النبي ورحمة الله وبركاته. السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين. أشهد أن لا اله الا الله، وأشهد أن محمدا رسول الله».

حه قدهیهم: سه له وات له سه ره ته محمه مسته فا (د.خ) که لای کهمه کهی «اللهم صل على محمد»، به لام سه له وات له سه ره ئالی پیغه مبه ره له پاش ته حیاتی له وهجه یکه دا واجیه وه بی بلی: «اللهم صل على محمد وآله»، له وهجه یکه تر دا واجیب نییه، به لکو سونه ته.

هه ژدهیهم: سه لامدانه وهیه ته نه یه که جار و، لای کهمی نه وهیه بلی: «السلام علیکم» لای زوری سه لام نه وهیه دوو بی: یه که به لای راستدا و یه که به لای چه پدا و، له هه ردو وکیاندا بلی: «السلام علیکم ورحمة الله».

نۆژدهیهم: له ئه رکانی نویژ راگرتنی ته رتیب و پاش و پاشی ئەم روکنانه یه که باسما ن کردن، واته: دابه ستنی نییه ت پیشی فاتیه وه فاتیه چه پیش رکوع... تاد.

ئه مانه که باسما ن کردن ته نیا ئه رکانی نویژ بوون و، پیویسته له سه ره هه موو موسلمانیکه بالغ و عاقل که بروات بو لای زانایانی ئاین و واجیبات و سونه ته کانی نویژ و ئادابه کانی تری عیبادت فیر بی، به جوړی که فره ز و سونه ت له یه که جیا بکاته وه، ئه گه نا به تاوانبار حساب ده کری، بگره ئه گه ره یه که له واجیبات به سونه ت بزانی ئه وه عیبادته کهی به تاله... آن شاء الله به دریزی باسی فه زائیل و ئاداب و سونه ته کانی نویژ ده نووسین.

«وقفنا الله جميعاً للعلم والعمل الصالح بجاه النبي سيدنا محمد صلى الله عليه وسلم و على آله وصحبه وإتباعه باحسان إلى يوم الدين».

نامہ شہدہ

باسی و ہوسہ سہیہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله واصحابه واتباعه في دين الله.
پاش ئەمانە برا ئاینیہ کانم! لە مامۆستایان و کاربەدەستان و گەورە مالان و پیاوہ
موسڵمانەکان بە گشتی سلاوتان پێشکەش دەکەم.

خۆشەویستەکان! ئەم نامەییەو نامەکانی تر کە دەیاننوسم و دەیاننێرم بۆ خزمەتتان
بەنرخترین دیارین کە دۆست بۆ دۆستی خۆی بینێری؛ بە دەلیلی ئەو فەرموودەییە کە
عەبدوڵلای ئیبینو عومەر خوایان لێ رازی بێ، رپوایەتی کردووہ لە حەزرتەوہ (د.خ) کە
فەرموویەتی:

«ما أهدى مسلم لآخيه هدية أفضل من كلمة يحكىه الله تعالى بها هدى أو يرده
عن ردى». واتە:

هیچ براییەکی موسڵمان دیارییەکی نەناردووہ بۆ برایی موسڵمانی خۆی گەورەترو
بەنرختر لە وتەییەکی باش و بەسوود کە خوای گەورە بەهۆی ئەو وتەوہ شارەزایی ئەو
براییە زیاد بکا، یاخود مەنەعی زیان و فەوتانی لێ بکا،

«ولولا أهل الارشاد والبيان لبقى الناس كالعريان» واتە: ئەگەر شارەزاو رپپیشاندەر
نەبن خەلکی وەك کویریان لێ دێ و هیچ نازانن!.

ئاشکرایە ئەو کۆمەڵە پیرۆزە کە رینموونی ئادەمیزاد دەکەن، بۆ رینگای راست لە
جوملەیی ئەوانەن کە خوای گەورە دەربارەیی ئەوان فەرموویەتی: «یختص برحمته من
یشاء» ولە مەدحیاندا فەرموویەتی:

«ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء».

ههروهها دیاره که نامهی دۆستی خۆتان ههمووی بۆ شارهزا کردن و رینمونی موسلمانانه، کهوابوو پپووسته به دل گوی رابگرن لییان و رپفتاریان پی بکن.

پپووسته بزنان که مایهی پیروزی و بهختیاری ئادهمیزاد دورکهوتنهوهیهتی له گوناھ و پهیرهوی کردنی فهرمانهکانی خوا و پیغهمبهره، واته: دهوام کردنه لهسه رپهستیاری و به گوی کردنی ئهمرهکانی خوا و فهرمودهکانی پیغهمبهره، ئهه دوو شته نیشانهی بههیزی ئیمان و پیچهوانهی ئهه دووانه نیشانهی بی هیزی ئیمان.

ئهه دوو شته گهریه، دوری له گوناھه و نزیك بوونهوه له خواپهستی و گوپراهلی، لهوهوه دهست دهکون که مروف له ههموو بیروباوهرو کردوه و خوو رهوشتیدا بکهوئته شوین چهزرتی محهمدی مستهفا (د.خ) وهک خوی گهره له قورئانی پیروژدا دهفهرموی:

«قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ»

واته: ئهگهر خواتان خۆش دهوی دوام کهون، پهیرهویم بکن، له قسهه دهرمهچن ههتا خوا خۆشانی بوئ و له گوناھ و تاوانتان ببورئ.

له ئیمامی حهسهنهوه دهگپنهوه، خوی لی رازی بی، له مانا لیدانهوهی «فاتبعونی یحببکم الله» دا فهرموویهتی: نیشانهی خۆشوستانی خوا بۆ ئادهمیزاد ئهوهیه که پهیرهویی چهزرتی پیغهمبهر بکا؛ واته ئهه مرو موسلمانانه که له بیروباوهرو رپفتارو خورهوشتدا دهکونه شوینی پیغهمبهر (د.خ) شوینکهوتنهکهیان نیشانهی ئهوهیه که خوا خۆشانی دهوی؛ چونکه خوی گهره شوینکهوتن و به گوی کردنهکهی پیغهمبهری کردوهته مهرج و، خۆشوستانی خوی کردوهته پاداش، که مهرج هاته دی پاداشهکهشی دپته دی، کهواته ههرکهس پهیرهوی چهزرت بکا، پپووسته باوهری وا بی که خوی گهره خۆشی دهوی.. بیگومان له پیچهوانهی ئههوه دهردکهوی ئهه کهسهی پهیرهویی چهزرت نهکا خوی گهره خۆشی ناوی.. ئهوهش زانراوه که چهزرت (د.خ) ههرگیز پارایی و دوودی و وتوویره (وهسوهسه) ی نهبووه له عیبادهتدا چ نوئ، چ دهستنوئ، چ خۆشوردن. کهوابی ههرکهسی پهیرهویی ئهه بکات و له وهسوهسه دور بکهوئتهوه بهقهدهر پهیرهویییه خودا خۆشی دهوی و، ههرکهسبش به وهسوهسهوه خوی خهریک بکات بهقهدهر ئهه وهسوهسهیه دور دهکهوئتهوه له خواو خوا لی زویر دهبی.

پهیرهوی حه زرهت ههروهك بو ئاین و بو راکیشانی خوشهویستی خوا به سووده بو گوشاد کردنهوی ده رگای خیر و خوشیش به سووده وهکو خوا فه رموویه تی: «ولو أن أهل القرى آمنوا واتقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء» واته: ئه گه ر خه لکی دیهاتی ده وره بری مه ککه ئیمانیان بهینایه و، خویان له گونا ه بپاراستایه به راستی ده رگای به ره که ت و خیر و پیتی ئاسمانم لی ده کردنه وه، واته: خیرات و به ره کات به فه رمانی خوا ده بارینه سه ر ئینسانی له خوا ترس و گویرایه ل، بیگومان ئه م خیر و به ره که ته ش پاداشتی باوه ر به خوا و پهیرهوی کردنی فه رمانی خوا و فه رمووده ی پیغه مبه ره. (د.خ).

کاتی مرؤف که وته نیو گیژاوی وه سه سه وه شهیتانه کان به سه ر دلیدا زال ده بن و، بیری وه ها تاریک به دلیدا دین که ری راستی لی ون ده کهن و بیرو باوه ری دیته سه ر ئه وه که ئه و وتوویره و خه یالاته ی باشه و، شیوه ی ره فتاری حه زره ت و گه وره پیاوانی ئوممه تی پیغه مبه ری له به رچا و نامینی و موبالاتیان پی ناکا، ئه گینا بوچی له سه ر شیوه ی حه زره ت (د.خ) و یارانی ئه و و پیاوه گه وره کانی زانایانی ئوممه ت به ریگه دا ناروا، که گه لیک ئاسان و بی مهینه ته؟ بوچی خوی ده هاویته نیو ئه م وتوویره و دوو دلویه وه که گه لیک توشی مهینه تی ده کات؟!

به پیی نه سسی قورئانی پیروژ شهیتان هه میشه له مه لاسدایه بو زال بوون به سه ر مرؤفاو ده یه وی خه لکی گومرا بکا، جا هه ر که س به شیویه ک گومرا ده کا، له گه ل هه ندیکدا باوه ریان به ئاینی ئیسلام تیک ده دا، هه ندیکی تر کرده وی خراپیان لا جوان ده کا وه کو مرؤف کوشتن و مالی خه لک خواردن و نامووس بردن و فیتنه و فه سادکردن و ئاگری شه ر نانه وه، بو هه ندی که س زیان له خووره وشتیان ده دا به جو ره خووره وشتی که سووکیان ده کا، وه کو له خو بایی بوون و خو له خه لک به باشتر زانین و، حه سوودی به خه لک بردن و به دگومان بوون له گه ل موسلماناندا . بو هه ندی که س وه سه سه و دوو دلوی ده هاویته دلایانه وه و ایان لی ده کا که باوه ر نه کهن و دلنیا نه بن له نویرو ده ستنویرو تا عه ت و په رستیارییه کانی تر.

خوا ی گه وره له قورئانی پیروژدا وته ی شهیتان ده گه ری نیته وه که هه ره شه له ئاده میزاد ده کا:

«لا قعدن لهم صراطك المستقیم، ثم لآتینهم من بین یدیهم ومن خلفهم وعن أیمانهم وعن شمائلهم، ولا تجد أكثرهم شاكرين».

واته: شهیتان وتوویه تی: به راستی له سه رپگه ی راست که ئاینی ئیسلامه بو موسلمانان داده نیشم و، وهك جهرده ئه و رپگه یان لی دهگرم و، به هه موو پهنگی به رهنگاریان ده بم بو ئه وه ی له رپگای راست لایان ده م و، گه لیکیان له فرمانی تو لاده دن و شوکرانه بژیریت ناکهن.

ههروه ها خوی گه وره فه رموویه تی: «یا بنی آدم لا یفتننکم الشیطان کما اخرج ابویکم من الجنّة» واته: ئه ی نه وه ی ئاده م! ئاگاتان له خوتان بی و رپگای راست بگرن و له یادی خوا غافل مه بن نه بادا شهیتان ئیوهش له خشته به ریت و تووشی گیژاو و سه رگه ردانیتان بکا، وهك چۆن باوک و دایکتان (ئاده م و حه وا) ی له به هه شت به ده رکردن دا.

پیغه مبه ر (د.خ) فه رموویه تی:

«أن للوضوء شیطاناً یقال له ولهان؛ فاتقوا وسواس الماء». واته: جوړه شهیتانی هه ن به رده بنه گیانی ئه وانه ی ده سنوویژ دهگرن و، دووولی دهخه نه میشکیانه وه، بو نمونه به رامبه ر به و شوینه ی شوړدوویه تی راپرای دهکن تا به خوی دهلی: نه مشوړدووه هه تا خوی ماندوو دهکا و سه رمای دهبی وهختی به خوړپایی دهروا و ئه وهلی نوویژ جه ماعه ته که ی له کیس دهچیت؛ ده ی خوتان بپاریزن له وه سه وه سی کاتی ده سنوویژ؛ مروقی و توویره دارو راپرا وا له فه رمانی شهیتان و نافه رمانی خواو پیغه مبه ری خوا، هه تا دهگاته راده یهك باوه ری دیته سه ر ئه وه ی ئه گه ر وهکو بیستراوه و ریوایه ت کراوه له پیغه مبه ره وه ده سنوویژ بگری ئه وه ده سنوویژه که ی به تاله، به لام ئه گه ر له سه ر بیروپرای خوی ده سنوویژ بگری دروسته و په وایه!! ئه مه ش ده بیته هوی کافر یوونی مروقی.

مروقی راپرا بیری دیته سه ر ئه وه- بو نمونه- ئه گه ر وهکو له حه زره ته وه ریوایه ت کراوه نان له گه ل مندا لاند ا بخوا ئه وا دهستی پیس دهبی، ئه م بیره ش هه له یه وه ده بیته هوی فه وتانی مروقی..

ههروه ها له نییه ت هینانی نوویژیشدا، له و کاته دا راده وه ستی و روو ده کاته قیبله و خوی بو نوویژکردن ئاماده کردوه، هه رچه ند ئاشکرایه ئه م کابرایه به نیازی نوویژکردن و په ر ستیارییه وه به ره و قیبله راوه ستاوه و نیازی نوویژکردنی هه یه، ئه وهنده خه یال و خه ته ره دهکا و له ده ریای دوو لیدا ده مینیته وه که نییه تی بو نایه ت و «الله اکبر» بو ناکری و، له ئیمام و پیسه وای نوویژ زور دوا ده که وی و خپرو حه سه ناتی ها وجوړیی له گه ل

پیشه وادا بۆ ناکری، به لکو جاری وا ده بئیت که ئیمام سلاوی نوئژ ده داته وهو له نوئژ ده بئته وه، که چی ئه و زلامه هئیشتا نییه تی نوئژه که ی بۆ دانه به ستر اوه! ههروه ها له کاتی لابردنی پیسی و شوئینی بهرگ و پۆشاک ی خویدا به هوی و توویره وه گه لی کاتی له کیس ده چی و گه لی کاری له ده ست ده چی و، ریک ده که وی زور سه رمای ده بی و نه خوئش ده که وی.. یاخو له کاتی خوئندنی فاتحه دا ئه وه نده که لیمه دووباره ده کاته وه نوئژه که ی به تال ده بئته وه، بۆ نمونه: له کاتی دووباره کردنه وه ی «المغضوب علیهم» دا ئه وه نده ی ده لئته وه له جاری دواییدا ده بکاته (مغضوب علیهم) به بی ئه لیف لام، که ئه مه ش ده بئته هوی به تال بوونه وه ی نوئژه که ی.. ئه م کرده وه بی سووده زیاندارانه له ریگای ئاپنی ئیسلام به دهن و، کابرای راپا ریگه ی دین به رده دات و ده که ویته سه ر ریگای بی ئاپنی و، ئه مه ش پیچه وانه ی ده ستووری پیروزی ئیسلامه، خوا فه رمویه تی: «وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بَكُمُ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ» واته: به راستی ئه وه ی که باس مان کرد بو ئه ی پیغه مبه ری خوئشه ویست و ئه ی په رپه وان ی یاسای راست ریگای راسته و یاسای ئیسلامه و، بکه ونه سه ری و، ئیتر مه که ونه شوئینی چه ند ریگه ی لاری ناباری هه وای کافران، که په رت و بلاوتان بکا و له ریگای خودا دوورتان بخاته وه.

هه رکه سی به وه ی له زیان و له ناوچوون رزگار بی، پیویسته په رپه وی پیغه مبه ر بکا (د.خ) له کردار و گوفتار و ئه ندیشه و خه یالاتدا، چونکه خوای گه وره پیغه مبه ری کردووه به پیشه وای به ختیاران و کردوویه تی به چرای کات و شوئینی تاریک و، هه رکه سی له پیشه وای دوور بکه ویته وه سه رگه ردان ده بی و، هه رکه س به بی چرا و رووناکی به شوئینی تاریکدا برپا مال وئران ده بی.

جا هه ر چه نده شه یتان دوولیی بخاته دلئه وه، پیویسته به ره ره کانئیی له گه لدا بکات و، له و دوولییه و له و راپارییه لادا، وه ک چه زه ته ی پیغه مبه ر (د.خ) ده ستنوئژ بگری و خو ی بشوئیی و نییه ت به ئنی و نوئژ بکات و، زور له خو ی بکا بلی: ئه گه ر ئه م کاری منه به تالیش بی من هه ر به م جو ره ره فتار ده که م و ناکه ومه شوئینی خه یالات و راپاری شه یتان تا بو خو ی رزگار ده بی و شه یتان لی دوورده که ویته وه.. ئه گه ر ئه و بلئیت ته نیا ده ستنوئژه دوولییه که ی باشه، ئه و (استغفر الله) ده بی که ده ستنوئژی چه زه ت (د.خ) دروست نه بی، ئه م باوه ره کوفره و مروقی بی کافر ده بی.

شہیتان ہمیشہ دیہوی مروّف بہرہو دوزخ رابکیشی وکو خوی گہورہ فرموویہتی:
«إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ» واتہ: شہیتان کومہلہی خوی بوئوہ بانگ
دہکا کہ ببنہ ئەہلی دوزخ و لە دوزخدا سقامگیر بن.

شیخ (ابن حجر)، رحمہتی خوی لی بی، فرموویہتی: دہرمانی بہسوود بو چاری
وہسوہسہ ئەویہ کہ مروّف زور بکا لە خوی و لە وہسوہسہ لابداو بہ خراپی بزانی و مہیل
نہکا بو، جا ئەگەر ماویہک وا بکات ئەوا بہ تہواوی رزگار دہبی، وکو حہزرت(د.خ)
فرموویہتی:

«من أبتلى بالسوسة فليعتقد بالله في النية» واتہ: کہسی گیرودہی وہسوہسہ بو
چاری ئەویہ باوہری خوی بہ خوسا بہہیز بکات، کہ ہەر کاری خوا دای مہزاندبی و
برپاری دابی ئەوہ راستہو، ہەرچی شہیتان بیہاویتہ نیو دلہوہ ئەوہ پووچہو بہتالہ تا
رزگار بی.

شیخ(ابن حجر) فرموویہتی: وہسوہسہ بہسەر کہسدا زال نابی یہکی نہبی کہ ہوش و
فامی کہم بی؛ چونکہ مروّفیک کہ ہوش و عہقلی رہسای بی دہبی سہیری ئەوہ بکا کہ
ئوہ دەستنوئیز و خوئوردن و نوئزکردنہ پەرستیاری خوی گہورہن و ری و شوین و
شیوہی پەرستیاریش ئەویہ کہ لە شہریعہتدا پوون کراوہتہوہو خوی گہورہ دای
مہزاندوہو، پیغہمبەر(د.خ) بہ ئادہمیزادی گہیاندوہو، کہواتہ ہیچ مہعنا یہکی تیدا نییہ
مروّف پەرستیاری بہ جوئی جیبہجی بکا کہ داہینہرہکەہی بہوشیوہی نہوتبی!

ہەر وہا لەلایہکی ترہوہ تہماشای خوی بکا ئاخو ئەم دوودلی و وتوویرہیہ شتیکی
باشہو، موافقی گیانی پەرستیاریہ؟ بیگومان بوی دہرہکەوی کہ پەرستیاری وہا
نابی، چونکہ پەرستیاری دہبی لەگہل دلنیایی و شادمانیی روّح بی، کہواتہ شتیکی وہا
کہ لە دلتنگی و زحمہت بہولاوہ ہیچی تری تیدا نہبی، پەرستیاری نییہ، شتیکی سووک
و بی نرخ و بی سوودہو، لە ئاینی پاکی ئیسلامدا نییہو نابی بی...

دہگیرنہوہ کہ زہلامیکی گیرودہی وہسوہسہ سکالای حالی خوی لە خزمہتی پیغہمبہردا
کرد (د.خ)، ئەویش فرمووی: «ئەم وەزەعە نالەبارە لات زحمەتە یا نا؟».. ئەویش عہرز
کرد: ئەگەر دنیا ہموو مالی من بی و لەدہستم دەرچی ئەوہندہ لام گران نییہ کہ ئەم
وہسوہسہیہ دیتہ سەر دلّم، پیغہمبہریش فرمووی مادام وایہ دلنیا بہ کہ توّ موسلمانیکی
باشی چونکہ ئەو خەیاڵاتہت لە لا خراپہو، ئەگەر نہتوانی چاری بکەہی زیانی بو تو نابی،

ئەو زەلامە ھەر بەو فەرموودەيە شيفاي بۆ ھات و لەو دەردە پزگار بوو.. لەپراستیدا ئەگەر ئەو پراپایی و دوودلیییە ھەر لە سروشتی دروستکراوی مروّقدا بووایە ئا بەو جۆرە بیزاریی لى دەرنەدەبپى و بەلایەو خراپ نەدەبوو، تەنیا پى ناخۆشبوون و بیزارییەكە بەلگەى ئەوئەيە كە ئەو دەردە شتیكى تازەيەو بەسەريدا ھاتووەو، بەشیک نيبە لە سروشت و، كاری شەيتانى وەسوسەكارە وەك خودا فەرموويەتى: «الْخَنَاسُ [٤] الَّذِي يُوسُوسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ [٥] مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ». ئەھلى حيكمەت فەرموويانە: نوورى ئيمانى موسلمان وەكو نوورى چرا وایەو، شەيتانەكان وەكو ئەو پەپوولانەن كە دەورى چراكە دەگرن و، دەیانەوى ئەو نوورە بۆ خويان داگیر بکەن و، لە ئەنجامدا مادام چراكە ھەر داگیرساو بى پەپوولەكان دەسووتين و زيان بە چراكە ناگا... جا كە مادام نوورى ئيمان لە دلدا بمينى ئەو شەيتان و وەسوسەو دوودلييانە دەفەوتين و موسلمانەكە بە ساغى رزگار دەبى. كەواتە وەلامەكەى حەزرت (د.خ) بۆ ئەو كەسە كە گيرۆدەى وەسوسە بوو ئيشارەيە بۆ ئەو كە مادام ئەو زەلامە خاوەنى نوورى ئيمان بى ئيشەللا ھەر پزگار دەبى، چونكە خوا پاريزگارى مروّقى خاوەن ئيمانەو، خواى گەورە لە نووستن و بى ئاگايى دوورە، جا كەسێك كە نىگەھبان و پاريزگارێكى وەھاي ببى ھەر پزگار دەبى.

بەلام لەم پروووە كە شەيتان ھاتووە بە تەنیا دللى ئەو كەسەى كردووە بە شوينى خوى و، بەوينەى سەگ ھەميشە حەب حەب دەكات لە دللى ئەودا، ھەقيەتى غەم بخوا و بە عەقل بىر بكاتەو كە ئەم خەيالانە شتیكى زيسان بەخشەو تەركى بكا باشەو، ھەتا دەتوانى لە خوورەوشتى حەزرت (د.خ) بىر بكاتەووەو، ھەتا دەتوانى لەگەل مروّقى خاوەن زانست و خاوەن دل و خاوەن بىروباوەردا بى؛ بەلكو بەپىروزی ئەمانەو لەم دەردە رزگار ببى. ھەروەھا لە لایەكى تریشەو لەسەر فەرمانى ئايەت و حەدىسى پىروژ بپروا بەرپدا، ئەوئەتا خواى گەورە لە قورئاندا دەفەرمووى:

«وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ...» «..... مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» واتە: ھەر كاتى شەيتان بە خەيالێكى خراپ و ئەندیشەيەكى نالەبار ئازارى دللى دای، تۆ بۆ چارى ئەو پەنا بە خودا بگرەو، ھاوار و پەنا بۆ لای خودا بەرەو بللى:

«أعوذ بالله من الشيطان الرجيم» واتە: پەنا دەبەم بە خوا لە شەيتانى لەعنەت لىكراو، ئەمە دەبیتە ھوى پزگاربوون لە ئەنجامى ناپەواى ئەو دوو دللى و پراپيیەى كە شەيتان دەيخاتە دلليیەو.

ریوایهت کراوه: له کاتیکیدا که شهیتان خه یالیکی خراپ دهخاته دلی مروقه وه، سی جار په نجهی شهادهتی بدا به سهر نه ژنوی راستییاو بلی:

«بسم الله، الله اكبر، أمنت بالله ورسوله، أعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم، وأعوذ بك ربي أن يحضرون، أن الله هو السميع العليم، الله أكبر هو الأول والآخر والظاهر والباطن وهو بكل شئ عليم، الله أكبر» نهجا به لای چه پدا تف بکا و بلی «سبحان الملك القدوس» دهبی به شیفای نه م وهسوه سه و نه م خه تهره ناله باره.

شیخ (أبو الحسنی شانلی) (ر.خ) فهرموویه تی : که سیك وهسوه سه هی رشی بینیته سه، نه م دوعایه بخوینی و بلی:

«سبحان الملك الخلاق أن يشأ يذهبكم ويأت بخلق جديد، وما ذلك على الله بعزیز»، له پاش نه مه بلی: «أذهب عنا سائر المضار والمخاوف والفتن، وأنالنا كل خلق حسن وجعلنا من أهل الولاية أهل النعم والمنن، أنه على ما يشاء قدير وبالاجابة جدير»..

شیخ (ابن حجر) نه م دوعایه ی له فه تاوا که یدا نه قل کردو وه و په سه ندی کردو وه.

نامھی جھوتہ

باسی خیر و چاکھی نویژ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين. والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه
أجمعين والتابعين لهم بالحسان الى يوم الدين.

برا ناینیہکان! دنیابن کہ هوی سہرکہوتن و بہختیاری نہپراوی
مروژ دوورکہوتنہوہیہتی لہ گوناح، لہگہل بہجیہنانی فرمانہکانی
خوای گہوردہا. ئەم دوو شتہ نیشانہی بہ ہیژی باوہرن، ہہرہوک
نہبوونیان نیشانہی بی ہیژی و لاوازیہتی.

عبادت، کہ بریتیہ لہ بہجیہنانی فرمانہکانی خواو، دوورکہوتنہوہ لہ وانہی نہہی
لی کردون، سی بہشہ: یہکہم باوہر بہ دل. دووہم وتن و پی لینان بہ زمان. سیہم
کارکردن بہ ئەندامی لہش؛ واتہ ہەر عبادت و خوداپہرستیہک دل و زمان و کردہوہی
تیدا کوہوویہوہ دەبیٹہ هوی زیادہون و پتہوہونو نیمان. ئەم نامہ کہ پیشکەشتانی
دہکہم دیاریہکی زور بہرخہ، بہکو بہنرخترین دیاریہکہ کہ دوست بو دوستی خوئی
بنیژی؛ بہ دەلیلی ئەم فہرموودہیہ کہ (عبداللہ)ی کوپی (عمر) خویان لی رازی بی، لہ
حہزرتہوہ (د.خ) دہگیڑتہوہ کہ فہرموویہتی:

«ما أهدى مسلم لآخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيدہ الله بها هدى أو یردہ عن
ردی» واتہ ہیچ موسلمانئ دیاریہکی نہناردوہ بو برای خوئی کہ گہورہتر بیت لہ
وتاریکی بہ کاکل و پرمانا کہ یا ببیتہ هوی زیادہ شارہزایی و بہرچاو پرونی، یا ببیتہ
هوی بہرہست و پیگرتن لہ خراپہ و مال ویرانی.. دہگیڑنہوہ لہ حہزرتہوہ (د.خ) کہ
فہرموویہتی: «أیما عبد جاءته موعظة من الله في دينه فأنها نعمة سيقت اليه، فأن قلبها
بشکر زادہ الله تعالی نعماً آخری». واتہ: ہەر بہندہیہک لہ بہندہکانی خوا ناموژگاریہکی بو
ہات، ئەوہ وایزانی کہ نیعمہتیکی لہ لایہنی خواوہ بو پڑوانہ کراوہ، جا ئەگہر بہ شادمانی و

شوکرانه بژیږییه وه ئه و نیعمه ته ی وهرگرت، ئه و خوی گه وره چهنده ها نیعمه تی تری بو رهوانه دهکات.

براینه! له م فهرموده ی پیغه مبه ره وه (د.خ) به ته وای دهرده که وی که هر که سیك ئاموژگارییه کی ئاینی له باب ته تیکه وه وهرگرت، ئه وه خوی گه وره نیعمه تی بو زیاد دهکا چ له و باب ته وه و چ له باب ته تی تره وه؛ بو نمونه: که سیك ئاموژگارییه کی له باب ته تی نویره وه وهرگرت، ئه وه خوی گه وره دل و دهرونی وای دهکا که گه لیک ئاموژگاریی تر به هی تره وه وهرگری و، له هه مان کاتدا که چهنده نیعمه تی تری بو زیاد دهکا

«والا لكانت حجة من الله عليه» إلی أن قال: ويزداد بها سخطاً» واته: ئه گه ر سوپاسی ئه و نیعمه ته ی نه کرد ئه وه ئه و نیعمه ته که بو رهوانه کراوه و ئه و گه راندوویه ته وه خوی گه وره دهیکاته شایه ت له سه ر سوپاس ناگوزاریی ئه و که سه و، نارهناییی خوی له سه ر زیاد دهکا. ئه م فهرموده ی پیغه مبه ره (د.خ) به ته وای له گه ل فهرموده ی خوی گه وره دا ریکه که له قورئانی پیرۆزدا فهرموویه تی: «لان شکرتم لازیدنکم، وأن کفرتم أن عذابی لشدید»... واته: به راستی ئه گه ر ئیوه سوپاسی نیعمه تی من بکه ن و حقی ئه وانه جیبه جی بکه ن منیش نیعمه تتان بو زیاد دهکه م، هه روه ها ئه گه ر سوپاس ناگوزار بن و دان به و نیعمه ته دا نه نین و روو له خوا نه که ن، ئه و سزام بو ئه وانه زور توندو سهخت ده بی.

جا ئه ی برا ئاینییه کان! دلنیا بن هه ر نامه یه کی من که بو تانی دهنیرم دیارییه که و نیعمه تیکه له لایه ن خوی گه وره وه بو ئیوه نیراوه، دیاره ئیوه هه روه که به دیاریی دنیا دلشاد ده بن، پیویسته به دیاریی ئاینی زورتر شادمان ببین و، ئه گه ر به م دیاریی منه که گه وره ترین دیارییه دلخوش نه بن و وه ری نه گرن ئه وه مانای ئه وه یه که باوه رتان بی هیزه؛ چونکه پیغه مبه ر (د.خ) فهرموویه تی: له گه وره ترین خووره وشتی موسلمان ئه وه یه که له ئاموژگاریی خیر تیر نه بی و، به م خووه گه وره باشه له به هه شتدا پایه ی به رزی پی ده به خشری.

حه زه ته ی پیغه مبه ر (د.خ) فهرموویه تی:

« لقد سبق إلى جنات عدن أقوام ما كانوا أكثر الناس صلاة ولا صياماً ولا حجاً ولا أعتماراً، ولكن عقلوا عن الله مواعظ فوجلّت قلوبهم و خشعت منهم الجوارح وأطمأنت اليه نفوسهم».

واته: هەندىك له موسلمانان پيش خەلكى تر دەچنە بەهەشت، كە نوێژو رۆژوو حەج و عەمرەيان له خەلكى تر زۆرتر هەبوو، بەلام چەند ئامۆژگارى و نەسىحەتێكيان لەلايهنى خواى گەرەوه وەرگرتوو و تىي گەيشتون و، بەم هۆيهوه دلّيان ترساوه، لەشيان فەرمانى خواى بەجى هيناوه و، دلّ و دەروونيان لەسەر ئەو ئامۆژگارييانە دامەزراوه.

پوختەى وتە: ئامۆژگارى كردن له خووه بەرزەكانى حەزەرتى پيغەمبەرە (د.خ) هەرەها گوى راکرتن بۆ ئەو ئامۆژگارييانە و پەفتار پىي كردنيان و دلّ پىي خوش بوونيان له خوڕه و شتى موسلمانە باشەكانە، هەرەك ئامۆژگارى كردن خيڕه گوى بۆ راکرتنىشى خيڕه، هەر زانايى ئامۆژگارى بكات و، هەر نەزانى گوىي بۆ رابگرى هەر دوو كيان بە خيڕ و پاداشتى چاك دەگەن. ئىسته كە زاناکان دەستبەردارى ئامۆژگارىيى بوون و خەلكى هەرەمەش لە بيستنى وتارى زانايان وەرپس بوون، هەر دوو لايان لەو پايە بەرزە كە باس كرا نائومىدن. فەرمودەى حەزەرتە (د.خ): «أذا حمل رجل كلمة من الله إلى أخيه المسلم كان خيراً له من حجة وعمرة ومن عبادة سنة وأعظم». واته: كاتى مرويهك وتارىكى خواى خوى بە براى موسلمانى خوى گەياند ئەوه بۆ ئەو كەسە باشتر و خيڕترە له حەجىك و له عەمرەيهك و له خواپەرستىي سالىك.

پيويسته بزنان كە ئەم عالەمى دنيايه مەزلگاي موسافيرانى عالەمى قيامتە و رى گوزەرە بۆ ئەوان بۆ گەيشتن بە خواى گەرەوه، ماوهى سەفەرى دوور پيويستى بە تویشوويه و، تویشووى ئەم رېگەيهش نوێژىكە كە لەگەل ئاداب و شەرائىت و ئەركاندا بكرى.

جا لەبەر ئەوهى ئەم نامەى منە، باسى ئەم تویشووه گەرەوه دەكا، كە نوێژە، تكا دەكەم له زاناکان ئەم نامەيه بۆ موسلمانان بخویننەوه، تكاش دەكەم له برا موسلمانەكان ئەوانيش گوى بۆ ئەو زانايانە رابگرن كە ئەو نامەيان بۆ دەخویننەوه.

براکانم! داواتان لى دەكەم كە بەم ميزانە بۆتان بەيان دەكەم ئيمان و باوەرى خۆتان بكيشن، هەتا حالى ببن ئيمانەكەتان بەهيزە يا لاوازه.

ئەى براى ئاينى ئەگەر دەستەلاتدارى، فەرمانرەوايى، ياسايەك دامەزرينى و جار بدا بەناو خەلكدا: «هەر كەسى بەم ياساى منە رەفتار بكات ئەوه له بارهگاي مندا بە حورمەت دەبى و، هەر كەسى بەو ياسايە رەفتار نەكات سزا دەدرى»، له هەمان كاتدا دوو مەئموورىيش بنيرى بۆ چاوديرىي هەموو كەسيك، سویندتان دەدەم بە خوا هەر كام له

ئۆيۈ ئۇ مەئمورانە بېيىنى چەندىك دەترسى و چەندى ئاگادارىي خوي دەكات ھەتا بە
پېچەوانەي ياساي ئۇ فەرماندارە رەفتار نەكات؛ چونكە باوەرپى بە قسەكانى ھەيە؟!

كەواتە ئۆيۈ وەرن تەماشاشا بىكەن خوي گەورە، قورئانى پىرۆزى ناردوۋە بۆسەر
حەزرتى پېغەمبەر(د.خ) كە بە ھەموو مەروئەكى ھوشيارى بگەيەنى، ھەروھە لەم
قورئاندا لە گەلى شوئىندا فەرمانى داۋە بە كردنى نوئز و دانى زەكات و فەرموويەتى:
«وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة»، و، چەندەھا جاريش نەھيى لە گوناح كردن و تاوانبارى
كردوۋەو، دوو فرىشتەي گەورەيشى كردوون بە چاۋدېر لەسەر ئۆيۈ تا ئەحوالتان
بنووسن. بە زاتى خوي گەورە سوئندتان دەدەم ئەگەر ئۆيۈ بە ئەمرو نەھيى خوا رەفتار
نەكەن، ئەو دەليل نىيە لەسەر بى ھېزى باوەرتان؟ واتە: ئەگەر باوەرتان بى ھېز نىيە،
بۆچى لە كار بەدەستى فەرمانرەوا دنيايىيەكە دەترسن و ياساكەي جېبەجى دەكەن،
كەچى گوي بە ئەمرو و نەھيىكەي خوي مەزن نادەن؟! ئاخۇ ئۇ كەسەي كە تەنيا
بەزمانى دەلى ئيمان و باوەرپم بە ئەمرو نەھيى خوا ھەيە و زۆر بەھيزە راست دەكا
يانا؟!..

زۆر ئاشكراۋ ديارە كە مەروئە ترسى لە فەرمانرەۋاي دنيا زۆر زۆرە، وەكو حەزرتى
عوسمان خوي لى رازى بى، فەرموويەتى: «ما يزع الله بالسلطان أكثر مما يزع
بالقرآن». واتە: ئەو زەجرو نەھيشتنە كە خوا بە ھوي فەرمانرەۋاي دنيايىيەۋە دەيكات
زۆرتەرە لەو زەجرو نەھيشتنەي كە بەھوي قورئانەۋە دەيكات. بەلام پىويستە مەروئە
ھوشيار ئەۋەندە ھەستى ھەبى ئەۋە بىنئىتە پىش چاۋى كە لە دەستى خوا دەرناچى و، لە
ئەنجامدا خوا حىسابى رەفتارى لەگەل دەكا، جا ئەگەر لاي وابى و بلىت: خدا (غفورو
رحيم)ە، دەبى ئەۋەش بزانى كە خوا سەختگىرە و سزاي بە توند دەدا، بىجگە لەۋەش كە بى
باكە و ھەرچى بكا دەيكا، واتە:

(غفورو رحيم)بىيەكەي بەرانبەر (شديد العقاب)بىيەكەيتى و، مەروئە ژىر ھەقى وايە لە
رۆژى حسابى كەدەۋەي خوي ئاگادار بى، كە رۆژىكى گران و پر لە بىمە.

شېخ (ابن حجر) رەحمەتى خوي لى بى فەرموويەتى: ئەو كەسە كە تاوان دەكات و
دەلى: خوا (غفورو رحيم) ئەۋە شەيتان تەفرەي داۋەو، ئەو ۋەزە نىشانەي
بەدبەختىي ئەو كەسەيەۋ ماناي ئەۋەيە لە پاشەرۆژدا بەر سزاۋ ئازاردان دەكەۋى
لەلايەن خوي گەورەۋە. لە حەزرتى پېغەمبەرەۋە رىۋايەت كراۋە (د.خ) كە فەرموويەتى:

«الكيس من دان نفسه وعمل لما بعد الموت، والاحمق من أتبع نفسه هواها، وتمنى على الله الاماني». واته: مروّقى زيرەك ئەو كەسەيە كە نەفسى خۆى رام بىكات و راي بهيئى بۆ پەفتارو كردارىك كە لە پاش مردن سوودى هەبى بۆى، هەرودها مروّقى عەقّل سووكيش ئەو كەسەيە كە نەفسى بخاتە دواى هەواو ئارەزووى، واتە: چى نەفسى ئارەزووى بىكا بىكا، لەگەل ئەوهدا لە خۆيەو داواى داخوازيه جوړبه جوړهكان بىكا لە خواى گەورهو، بەتەما بى خوا بىداتى. بىگومان خواى گەوره تواناي هەيە هەموو شتى بىكات لەگەل هەموو كەسئىدا،.. بەلام ياساى وايە كە لە پاداشتى كردهوى خراپدا لە دۆزەخدا ئازاريان بدا، ئيتەر هەر كەسى عەفوو بىكات ئەو شىوئى ئىحسان و ميهره بانىيهو، هەر كەسئى سزا بدا عەدالەت و دادپەروەريه..

برادەرەكانم! پياويكى خواپەرسى لە خواترس لە خەويا چاوى كەوت بە شىخ ئەبووبەكرى كەنارانى، كە يەكئىك بوو لە ئەولياكانى زەمانى خۆى، بەلى لە خەودا دىي كە بەسەر گوڤهكەى خۆيەو راوهدستاو دەگرى. عەرزى كرد: ياسئىخ هوى ئەم گريانەت چىيه؟! لە وەلامدا فەرمووى: هوى ئەويە تەماشە دەكەم ئەوانەى كە دەمرن و دەيانهينن بۆ گوڤستان زۆربەيان بە بى ئيمانى و ئەنجام شەرى گيرۆدن، لە راستيدا هوى ئەمەيش بىروباوهرى خراپ و پەفتارى نالەبارە. جا مادام خەلكى ئەو رۆژە وەها بووين، كە گەلى ئەهلى ئەم رۆژە باشتر بوون، دەبى حالى ئەهلى ئەم زەمانە چۆن بى؟!.

ئەى برادەرەكانم! لەم نامەدا باسى گەورەترين گوڤرايهلى و خوا پەرسى دەكەين؛ بۆيە پيوسته بزائن ئەوى پيوست و (واجيب) بى لە بابەتى بىروباوهرەو، وەكو باوهر بە بوونى خوا و بە تەنبايى و بى هاوهرپىيى خوا، باوهر بە مەلائىكەو، باوهر بەو كتئيبانە كە خواى گەوره ناردوونى بۆ پيغەمبەران (د.خ)و، باوهر بە هەموو پيغەمبەران و، باوهر بە رۆژى رەستاخيژ (قيامت) و پاداشتى كردهو، ئەو تىگەيشتن و فيربوونيان لە هەموو فەرزى گەورەترە.

بەلام ئەو بىروباوهرانەى سوننەت بن، وەكو باوهر بە تەفسىلاتى ئەوانەى كە لە كتئيبەكانى عەقائيدان، ئەوانە لە نوڤتى سوننەت و رۆژووى سوننەت گەورەترن.

جا لەبەرئەوى زيانى تەركى واجيباتەكانى تر زۆرتەرەو، خىر و پاداشتى نوڤتكردن لە خىرو پاداشتى خوا پەرسىيەكانى تر زۆرتەرەو، بەپي فەرموودەى پيغەمبەر (د.خ) نوڤت كۆلەكەى دىنەو، بەردەوامى لەسەر نوڤتى تەواو و خاوەن ئاداب بە نيشانەى بەهيزىي

ئیمانە دانراوه، لەبەر ئەمانە لەم نامەدا باسی چاکی و پایەبەرزیی نوێژ دەکەم.

حەزەرەتی پیغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: «الصلاة خير موضوع من أستطاع منكم أن يستكثر فليستكثر». واتە: نوێژ خێرێکەو بەهریەکە بو ئیوه دانراوه، یا نوێژ چاکترە لە هەموو عیبادهتی که بو بەجێهێنانی دانراوه؛ چونکە هیژ و بی هیزی ئیمانێ موسلمان بە نوێژ دەردەکەوی، و هەر کەسی ئیمانێ بەهێزتر بی زۆرتر تی دەکووشی بو کردنی نوێژەکی و چاودیویی کاتی و کوکردنەوهی مەحاسنی لە ئەرکان و شەرائیت و هەینات و چاودیویی خشوع و ئەدەب لە نوێژەکیدا..

باقیی حەدیسەکە دەفەرمووی: «من أستطاع منكم أن يستكثر فليستكثر» مانای ئەوێه: کەسی که توانای هەیه زۆر نوێژ بکا با بیکا، دیارە زۆر و کەمی نوێژ بە پی سوننەتەکانە ئەگەر نا فەرزەکانی دیارن و زیاد و کەمیان تیدا نییه و فەرزێ عەینن و لەسەر هەموو موسلمانێکی بالغ و عاقل پێویستە جێبەجێیان بکا. هەندی لە زانیان نووسییانە که نوێژ دوانزە هەزار خەسڵەتی تیدا، بە کورتی ئەم دوانزە هەزار خەسڵەتی هیناوتە سەر دوانزە، باوەرم وایە ئەم خەسڵەتانە بەستراون بە دوانزە رۆکنی نوێژەوه: نییەت، الله اکبر، راپوەستان، فاتیحە خویندن، رکوع، ئیعتیدال، دوو سوجدە، دانیشن لە بەیناندا، تەحیيات، سەلوات لەسەر حەزەرەتی (د.خ)، سەلام دانەوه. بەلگە لەسەر ئەوهی که نوێژ چاکتر و گەورەترە لە جوهرەکانی تری خودا پەرستی چەند شتیکی:

یەکەم: فەرموودهی پیغەمبەر، دروودی خوای لی بی، که فەرموویەتی:

(أن الله لم يفرض شيئاً أفضل من التوحيد والصلاة، ولو كان شيئاً أفضل افتراضه) واتە: خوا پەرستیارییەکی لە نوێژ و خوا بەیهک زانین، چاکتری دانەناوه، ئەگەر شتیکی تر بووایە لەم دووانە گەورەتر ئەوهی فەرز دەکرد، لە راستیدا گەرەبی لەمە زیاتر نابی که خوا لە قورئاندا نوێژی لەگەل خوا بەیهک زانیندا داناه. هەرۆک بە موسا پیغەمبەریشی فەرموو (د.خ): «أنتي أنا الله لا اله الا أنا فاعبدوني وأقم الصلاة لذكري» واتە: ئەی موسا! بەراستی هەر من خوام و ناوی خۆم ناوه «الله»، و هیچ کەس شایستەیی ئەوه نییه پەرستیاریی بو بکەن من نەبی، جا بەراستی و دلسۆزییەوه بمپەرستە و نوێژەکانت بە جی بهینه تا ناوم ببە و یادم بکە، واتە: نوێژکردن هەم ناو بردنی خوایە و هەم یادکرد نیەتی. بەکورتی

خوا بهیەك زانین و نوێژ كردن گه‌وره‌ترین خوداپه‌رستین: خوا بهیەك زانین گه‌وره‌ترین په‌رستیاریی ده‌روونی و بیروباوه‌رییه، نوێژ كردن گه‌وره‌ترین په‌رستیارییه كه به ئەندام بكری و، هه‌روهك خوا بهیەك زانین لای ژوورووی باوه‌ر نوێژ كردنیش كه نیهت و (الله‌اكبر) وتن و پاوه‌ستان و پ‌كوع و سجووده لای ژوورووی په‌رستیاریی به‌ده‌نییه... باسی جیبه‌جیكردنی نوێژ له‌پاش ئەمر كردن به په‌رستیاری له‌به‌ر گرینگی نوێژه‌كه‌یه؛ واته: هه‌ر چه‌نده نوێژ یه‌كێكه له خواپه‌رستییه‌كان. به‌لام تایبه‌تییه‌و وه‌كو خوداپه‌رستنیکی جیا وایه‌و، قه‌درو پایه‌ی له خوداپه‌رستییه‌كانی تر به‌رزتره..

دووه‌م: ئەوه‌یه كه هه‌زره‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «أول ما يحاسب عليه العبد الصلاة» واته: یه‌كه‌م خواپه‌رستنی، كه له‌گه‌ڵ به‌نده‌دا خوا حیساب و كیتابی له‌سه‌ر ده‌كات، نوێژه، واته: ئەگه‌ر نوێژه‌كانی باش ده‌ریچن ئەوا ده‌بیته‌ هۆی میه‌ره‌بانی و په‌زامه‌ندیی خوای گه‌وره، خو ئەگه‌ر نوێژه‌كانی باش ده‌رنه‌چن ئەوا ده‌بیته‌ هۆی قار و سزای خوا، په‌نابه‌خوا.

سێیه‌م: ئەوه‌یه كه نوێژ په‌رستیارییه‌كه فریشته‌كان كردوویانه‌و ده‌یكهن و، له‌و پ‌وژوه‌ه دروست كراون ئەوه‌نده‌ی خوا مه‌یلی لی بی له وه‌ستاندان و خه‌ریکی ته‌سبیحاتن و هیچ كاتی له یادی خوا غافل نین.

چواره‌م: ئایه‌تی پیرۆزی «ولذکر الله اکبر» ده‌لیل له‌سه‌ر ئەوه‌كه نوێژ له په‌رستیارییه‌كانی تر گه‌وره‌تره‌و پایه‌دارتره؛ چونكه هه‌ندی له مفسره‌كان وتوویانه: مه‌به‌س له (ذکر الله) نوێژه.

پنجه‌م: ئەوه‌یه له‌و ئایه‌تانه‌دا كه خوا مه‌دح و سه‌نای موسلمانانی باش ده‌كا، مه‌دحیان دووباره ده‌كات‌وه جارێ به‌وه‌ی كه نوێژ ده‌كهن و جارێ به‌وه‌ی كه پارێزگاریی ئادابه‌ زاهیری و باتنییه‌كانی ده‌كهن. هه‌روه‌ها له سووره‌تی (مؤمنون) دا خوای گه‌وره تاریفی موسلمانان به نوێژ دووباره ده‌كات‌وه، یه‌كه‌م جار به‌وه‌ی كه له كاتی نوێژدا له خواترس و به‌ئه‌ده‌بن، دووه‌م جار به‌وه‌ی كه پارێزگاریی نوێژه‌كانیان ده‌كهن و ده‌وامی له‌سه‌ر ده‌كهن.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (فتح) دا خوای گه‌وره مه‌دحی یارانێ پیغه‌مبه‌ر (د.خ) به‌وه‌ ده‌كا كه زۆر نوێژ ده‌كهن، ئەگه‌ر چی په‌رستیارییه‌كانی تریشیان هه‌ر زۆر كردووه ئەمه‌ش

پایه‌به‌ریزی نویتز دهگه‌یه‌نی؛ ئەوەتا فەرمووێت: «تراهم ركعاً سجداً يبتغون فضلاً من الله و رضواناً» واتە: لەگەڵ ئەوەدا كە زۆر نویتز دەكەن و ركوع و سجده دەبەن داوای زیاده میهره‌بانی و پەزنامه‌ندی لە خودای گەورە و بەخشنده دەكەن. باسكردنی رسته‌ی «یبتغون.. الآیة» لە داوای وشە‌ی «ركعاً سجداً» ئەو دهگه‌یه‌نی كە نویتزكردنی زۆر ده‌بێتە هوێ میهره‌بانی و پەزنامه‌ندی خوا لییان، هه‌روه‌ها ئیشاره‌یه بو ئەوه‌ی كە خوا به‌لێنی پێ داوون به میهره‌بانی و پاداشدانه‌وه‌یان، ئەگه‌رنا له باسی ته‌عریفی ئەواندا به‌یانی ئەمە‌ی مه‌ده‌كرد . دەلیل له‌سه‌ر راستی ئەم ئیشاره‌تانه ئەوه‌یه كە له به‌ینی به‌نده‌ندی مه‌دحه‌كه‌داو به‌ر له‌وه مه‌دحه‌كه ته‌واو بكات ئەم رسته‌ی «یبتغون فضلاً من الله و رضواناً» ی هیناوه‌ته به‌ینه‌وه‌و، پاش ئەو رسته مه‌دحیكى تریان ده‌كات و ده‌فەرموێ: «سماهم في وجوههم من اثر السجود» هه‌روه‌ها له هینانی فیعلی مضارعدا، كە ده‌فەرموێ: «تراهم ركعاً سجداً» ئیشاره‌یه كە نویتزكردنه‌كه‌یان زۆره‌و راست و بێ خه‌وشه؛ چونكه له زمانی عه‌ره‌بیدا فیعلی مضارع مه‌عنا‌ی تازه‌بوونه‌وه‌و به‌رده‌وامی كاره‌كه ده‌گه‌یه‌نی.. هه‌روه‌ها وشە‌ی «تراهم» چ به مانا دیتن بێ، وه‌كو لیژده‌دا دیارییه، چ به مانا زانین بێت، مانای ئەوه ده‌به‌خشێ كە ئەوه كرده‌وه‌ی ئەوانه واقیعه‌و راسته‌و بیگومانه. له رسته‌ی «یبتغون فضلاً من الله و رضواناً» ئەوه‌ش ده‌رده‌كه‌وێ كە نویتزكردن خزمه‌تكردن و نزیك بوونه‌وه‌یه له خوا، وه‌كو له پیغه‌مبه‌ره‌وه (د.خ) ده‌گێرینه‌وه كە فەرمووێت: «الصلاة خدمة الله في الأرض». جا هه‌روه‌كو كه‌سێك له‌سه‌ر ئەرزدا خزمه‌تی پاشایه‌ك بكا، ده‌یه‌وێ به شیوه‌یه‌ك خزمه‌ته‌كه بكات كه لای ئەو پاشایه له هه‌موو شت و شیوه‌یه‌ك مه‌رغووبتر بێ، ده‌یه‌وێ له‌م خزمه‌ته‌شیدا به‌رده‌وام بێ، نویتزكردنیش باشتترین خزمه‌تی خوای مه‌زنه له‌سه‌ر ئەرزداو، ئەو نویتزكه‌ره دلسۆزانه‌ش ده‌یان‌ه‌وێ هه‌میشه له سه‌ر ئەو نویتزه‌یان به‌رده‌وام بن و، هه‌موو كات به‌ دل و به‌ گیان له به‌رده‌می خوای میهره‌بانی خۆیاندا بن. دیاره نویتزكێ كه باشتترین خزمه‌تی خوا بێت ده‌بێ له‌گه‌ڵ له خواترسی و دلگه‌رمی و ئاگاداری نویتزكه‌ره‌كه‌دا بێ. یه‌كێ له پیاوه ئاینیه گه‌وره‌كان، كه ناوبانگی (دارانی) بووه، فەرمووێت: ئەگه‌ر «مخیرم» بكن له به‌ینی ئەوه‌دا كه دوو ركات نویتز بكه‌م یا بچمه به‌هه‌شت دوو ركات نویتزه‌كه ئیختیار ده‌كه‌م؛ چونكه دوو ركاته نویتزه‌كه داواكراوی خوای گه‌وره‌یه، به‌هه‌شت داخوازی نه‌فسه‌و، بیگومان به‌جیه‌ئینانی ئەمری خوا ده‌خړیته پیش به‌جیه‌ئینانی ئاره‌زووی نه‌فس. منیش ده‌لیم به‌لگه‌یه‌كی تر له‌سه‌ر ئەوه‌ی كه نویتز چاكترین خواپه‌رستییه ئەوه‌یه كه هیچ په‌رستیارییه‌ك ئەوه‌نده‌ی

نویژ له قورئانی پیروژدا باس نهکراوه؛ چونکه نویژ له هشتاوسو جیگا له قورئانی پیروژدا باس کراوه، که چی پرستیارییهکانی تر بهو زورییه باس نهکراون.

شهم دلایل لهسهر گورهیی نویژ نهویه که له نیو ئهکرکانهکانی ئیسلامدا تهماشا دهکین چهکردن له ماوهی عومری مرودا یهکجار واجییه، زکات لهسهر ئهوانهیی نییانه واجیب نییه. رۆژ و سالی جاریکه، بهلام نویژ له ههموو شهو و رۆژیکي ژبانی مرودا پینج جار فوزه هتا لهو شهو و رۆژهدا ههگیز له خوی گوره بی ئاگا نهیی. ههروهها بهلگهیهکی تر بو گورهییی نویژ نهویه که هیچ پرستیارییهک نییه وهکو نویژ ههمیشه له ههموو شوینیکدا له شار و له دیهات له کوچهری و له دانیشتییدا له ساغی له نهخوشیدا بیته دروشم و نیشانهی دهکرهوتنی ئیسلامییهت و یارمهتی نیوان خهک و یهکترناسین و چاویوشی لهیهک کردن و بی جیاوازیی له نیوان گوره و بچوک خادم و مهخدومدا.

ئهگه بانگدان و نویژکردن و جهماعهت نهبوایه دروشم و نیشانهی ئیسلامهتی بهم جوړه دهرنهدهکوت. بیجگه لهمانه ههموو نویژکردن گهلی قازانجی تهنروستی و کووله لایهتی و فام وهرگرتنی دهرس و تهمی و تهربهیی تیدایه. ههروهها هیچ پرستیارییهک نییه به شیوهی (فهزیهت) ئهمر کرابی بهردهوام لهسهر کردنی بیجگه نویژ. هیچ جوړه پرستیارییهک نهوهندهی نویژ نهوهکانی زور نییه؛ نویژ سی جوړی ههیه: نویژ کاتی لهمال بوون. نویژ کاتی سهفه. نویژ قهسر. نویژ جمع. نویژ کاتی ئاسایش. نویژ ترس و بیم. نویژ جهژن. نویژ رۆژگیران. نویژ نویژ باران بارین. نویژ مردوو. نویژ فهرز. نویژ سونهت. نویژ سونهتی موئهککهده. نویژ سونهتی غیر موئهککهده. نویژ شهو. نویژ وهر. نویژ دهستنوژ. نویژ ئیستیخاره. نویژ رهوابوونی حاجهت و پیویستی. نویژ چون بو سهفه. نویژ له سهفه هاتنهوه. نویژ ئیشراق. نویژ چیشهنگا و. نویژ ئهوایین. نویژ تهراویح له مانگی رهمهزاندان. نویژ دیاریی مزگهوت. نویژ (صلاة التسبیح). نویژ تهوافی (بیت الله). نویژ جهماعهت. نویژ جومعهو غیری ئهمانهش که له کتیه ئاینیهکاندا باس کراون...

ئهمهش بهلگهیه لهسهرئوهی که نویژ له ههموو عیادهتی خیرو بهرهکتهی زورتروه، ئهو پیغهمبهره که خوا ناردوویهتی بو سهر جن و ئینس، واته: پهری وئادهمیزادو، کردوویهتی بهووی رحمهت و میهرهسانی بو جیهان، ئهم نویژهی هیناوه بو مان که بیته

مایه‌ی سهرکه‌وتن و به‌ختیاری و پرزگاریمان له نازاری پوژی قیامت. خوسای گه‌وره به میهره‌بانینی خوئی له‌باتی نئیمه جه‌زای بداته‌وه به‌و جه‌زایه که شایانی پایه‌ی ئیحسانی خوئی و فه‌زل و پایه‌ی پیغه‌مبهره (د.خ). که‌وابی پیویسته نئیمه به دل و به گیان نهم ته‌علیماته‌ی نهم وهریگرین و په‌فتاری پی بکه‌ین. بیگومان نهم که‌سه‌ی که له سهر نهم ریپازه نه‌پوا، خوئی زیان له خوئی دها؛ چونکه نه‌کردنی نهم عیباده‌ته یا کردنی به بی به‌جی‌هینانی ئاداب و مهرج و روکنه‌کانی ده‌بیته مایه‌ی سزاو نازاری پوژی قیامت و نائومی‌دبون له پایه و مایه‌یه که ده‌ستی موسلماننی گوپ‌رایه‌ل ده‌که‌وی.

هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌کی تر هه‌یه که ده‌لاله‌ت له گه‌وره‌یی نوپژ ده‌کات نهمیش نهم‌یه نوپژ پریه‌تی له نکری خوداو هه‌موو ئادابه‌کانی مایه‌ی زیکرو یادی خوان: «تکبیر» که وتنی (الله اکبر) ه به‌یانی گه‌وره‌یی خواجه و نهم ده‌گه‌یه‌نی که خوا له هه‌موو گه‌وره‌یه گه‌وره‌تره. (پاوه‌ستان) به‌رامبهر به قبیله پاوه‌ستانیکه بو په‌رستنی خودایه. (فاتیحه خویندن) مه‌دح و سه‌نای خواجه و پارانه‌ویه له باره‌گای خوا. (پکوع و سجوشکردنی مه‌دح و پیا‌ه‌ل‌دان بو یه‌زدانی گه‌وره‌و، سلاو‌کردنه له پیغه‌مبهری خواو، سلاو‌کردنه له که‌سانه‌ی که بو په‌زای خوا هه‌ول دده‌ن و، ئیقرار کردنه به تاق و ته‌نیایی خواو، دان نانه به پیغه‌مبهرایه‌تی حه‌زرتی محمه‌د مسته‌فا (د.خ).

هه‌موو نهمانه چ گوفتار و چ په‌فتار دینه‌وه بو سهر زیکرو یادی خواجه گه‌وره؛ که‌وا بو نوپژکردن زیکری خواجه بو‌یه هه‌ندی له موفه‌سیرین مه‌عنای «ولذکر الله اکبر» یان به نوپژ لی داوه‌ته‌وه و فه‌رموویانه: یانی نوپژ بو خودا گه‌وره‌تره له هه‌موو تاعه‌تیکی به‌ده‌نی. هه‌روه‌ها پیویسته بزائن که له په‌رستیاریه ناواجبه‌کانیشدا خواجه گه‌وره فه‌رمانی داوه به به‌رده‌وامبون له سهر یادی خواو، له چه‌ند نایه‌تدا نهم نهم‌یه دووباره کردووته‌وه، واته: بزائن زیکری خوا له هه‌موو شتی گه‌وره‌تره، به‌رامبهری زیکر، غافل بوونه له خوا که له هه‌موو حالیکی ئینسان ناشیرینتره، وه‌کو خاوه‌نی «گولشه‌نی ران» فه‌رموویه‌تی:

هران کس غافل از حق يك زمان است
در آن دم کافر است اما نهان است
مگر آن غافلی پیوسته گردد
در اسلام بروی بسته گردد

به كوردی واته:

ههرسی تاوی له خوا غافل بی
لهو کاتا نابی دینی کامل بی
کاتی که غهفلت دامه زرا له دل
ئیسلام لهو دلا ناگری مه نزل

نوێژ که گه وره ترین فه رزه کانی به دهنه خوی گه وره سنوور و ئەندازه یه کی بو داناوه، به لام ئەندازهو سنووری بو زیکر دانه ناوهو عوزری بو ته رککردنی برپار نه داوه، به لکو فه رمانی داوه به دهوامکردن له سه ری له هه موو حالیکدا. خوی گه وره به یانی هوشیاری بهو که سانه کردوه که له سه ر زیکی خوا به رده وامن و فه رمویه تی: «أن في ذلك لآيات لأولي الالباب، الذين يذكرون الله قياماً وقعوداً وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السموات والارض...». له راستیدا مروّف له هیچ کاتی کدا له یه کی که لهم حاله تانه ده رناچی، واته: یا راوه ستاوه یا دانیشتووه یا راکشاوه...

حه دیسیکی تر که به لگه یه له سه رئه وهی نوێژ گه وره ترین په رستیارییه ئە وهیه که پیغه مبه ر(د.خ) فه رمویه تی: «الصلاة عماد الدين والايمان» واته: نوێژکردن بناخه و کۆله که ی په رستیاری و باوه رپه، که واته نوێژکردن له په رستیارییه کانی تر گه وره تره و، نوێژکردن به لگه و نیشانه ی باوه رپه له دلی مروّفدا، چونکه باوه ر شتیکی په نامه کییه و، پیویسته شتیکی هه بی که بیته نیشانه ی و، باشترین نیشانه ی باوه ر دهوامکردنه له سه ر نوێژ.

شیخ په حمه تی خوی لی بی، لهم شوینه دا له سه ر شیوه ی ئە ولیای خاوه ن شهوودو کشووفات ده فه رمووی: ده لیل له سه ر گه وره یی نوێژ ئە وهیه که نوێژ په رستیارییه هه موو په رستیاریکی تیدایه؛ بو نمونه: له نوێژدا راوه ستان هه یه و راوه ستان عیباده تی گیا و داره. نوێژکردن روو له قیبله کردنی تیدایه و، ئەم حاله حالی که ژ و کیوه؛ چونکه کیوه کان روویان له قیبله یه و، مروی زیره ک به شیوه ی کیوه کاندایه قیبله ده دۆزیته وه. هه روه ها نوێژ زیکی خوییه و، هه موو گیا و داریکی ته ر زیکی خوا ده کا، به ده لیلی ئە وهی که حه زره ت (د.خ) لقه خورمایه کی ته ری له سه ر قه بری مردوویه کی ئە هلی سزا داچه قاند که له به ر زیکی ئەو لقه ته ره سزای ئەو مروّفه سووک ببی. نوێژ رکووعی تیدایه، رکووع

په‌رستياړی فریشته‌ی ئاسمانی دوومه که له‌وکاته‌وه دروست کراون وان له پکوو‌عدا. نویژ سوجه‌ی تیدا‌یه که سوجه په‌رستياړی فریشته‌ی ئاسمانی سییه‌مه: ریوا‌یه‌ت کراوه که‌ه‌زرت (د.خ) فه‌رمو‌یه‌تی : کاتی گه‌یشته‌ی ئاسمانی سییه‌م و چه‌ند ریز فریشته‌م چا و پی که‌وت که له سوجه‌دا و بوون، له (جبریل) م‌پرسی: ئه‌مانه چین ، وتی: ئه‌مانه فریشته‌ن و په‌رستياړی ئه‌م فریشته‌نه سوجه‌یه بو خوا له و پوژوه دروست کراون په‌رستياړیان ئه‌مه‌یه، هه‌مو‌یان له‌ه‌الی ترس له‌خو‌دان هه‌تا پوژوی قیامت:‌ه‌ز ده‌کم داوا بکه‌ی له‌خوا ئه‌م جوړه عیبا‌ده‌ته بدا به توو به ئوممه‌تی تو، جا‌ه‌زرتی جبریل فه‌رمو‌ی: یا ره‌سو‌للا سلا‌ویان لی بکه،‌ه‌زرت ده‌فه‌رمو‌ی: سه‌لام لی کردن ئه‌وانیش وه‌لامی سه‌لامه‌که‌یان دامه‌وه‌و له‌گه‌ل سوجه‌که‌ی خو‌یاندان تی هه‌لچو‌ونه‌وه. نویژ دانیشتن و ئارامگرتنی تیدا‌یه‌و دانیشتن و ئارامگرتن عیبا‌ده‌تی هه‌ر شتیکه له‌جیهاندا که دامه‌زراو و ئارامه، هه‌روه‌ها عیبا‌ده‌تی فریشته‌ی ئاسمانی چواره‌م ئه‌ویه که له‌سه‌ر ئه‌ژنو دامه‌زراون و خه‌ریکی په‌رستياړی خو‌ای مه‌زنن. له‌سه‌ر ئیشاره‌تی‌ه‌زرتی جبریل پیغه‌مبه‌ر (د.خ) دا‌وی له‌یه‌زدان کرد ئه‌م جوړه عیبا‌ده‌ته‌ش بدا به ئوممه‌تی ئه‌و. جا که له‌شه‌وی می‌عراجدا خو‌ای گه‌وره نویژی له‌سه‌ر‌ه‌زرت و ئوممه‌ته‌که‌ی فه‌رزکرد، له‌و نویژدا را‌وه‌ستان و پشت چه‌ماندنه‌وه‌و نا‌وچا‌وان له‌سه‌ر‌ه‌رز دانان و ئارامگرتن و پی‌شکه‌شکردنی سو‌پاس و ستایشی بو‌زاتی خو‌ی دامه‌زراوند.

به‌لگه‌یه‌کی تر له‌سه‌ر گه‌وره‌یی نویژ ئه‌ویه که نویژ هه‌موو جوړه په‌رستياړیه‌کی تیدا‌یه‌ته‌نیا مال سهرف کردن نه‌بی؛ بو‌نمونه: زی‌کرو، ته‌ه‌لیله و ته‌کبیر و ته‌حمید و ته‌سبیح و ئیستیغفار و دوعا‌و شه‌هادت و ئیمان و خو‌یندنی قورئان و سه‌له‌واتدانی بو‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (د.خ) تیدا‌یه‌.

له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌و له‌زده‌تی تر که له‌پوژو‌ودا مه‌نع کراون له‌نویژیشدا مه‌نع کراون، زیاد له‌وانه‌ش له‌نویژدا قسه‌کردن یاساغ کراوه‌و که قسه‌کرا له‌نویژدا نویژکه‌به‌تال ده‌بیته‌وه، به‌لام قسه‌کردن پوژو‌وی پی به‌تال نابیته‌وه.

هه‌روه‌کو له‌ه‌جدا نیازی (بیت الله) هه‌یه له‌نویژیشدا نیازی به‌جیه‌نانی عیبا‌ده‌ت و پرو له‌(بیت الله) کردن هه‌یه. له‌نویژدا جیهادی نه‌فس هه‌یه، واته: مرو‌ف به‌هو‌ی نویژکردنه‌وه مه‌نعی نه‌فسی خو‌ی ده‌کا له‌وه‌ی‌ه‌زی لی ده‌کات، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر نویژکه‌ته‌واو بی و به‌ترس و خشو‌عه‌وه‌بی، خه‌یال کردنه‌وه‌ی بی سو‌ودیش مه‌منو‌وعه،

پيويسته مروقي نويژكهر به هموو هيژو هستيه وه پرو له خوي خوي بكات.. تهنانهت (صلاة الاشراق) ياني: نويژي پاش هتاوکه وتن به مارجي نادابه کهي باش جيبه جي بکري به (حه ج) دانراوه، واته: خيري حه جيکي سوننه تي ههيه.

زاناكان: ته شبيهي مروقي نويژكهر يان به دره ختيکي خاوهن بهر کردوه و ئينساني بي تاعهت به داري بي بهر و مروقي به دره فتارو تاوانبار يان به داري درکاوي وهك داري درکهزي و تووترک ته شبيه کردوه. جا ههروه کو داري خاوهن بهر له دنيا دا به پريزه ناسوتيني و، ههنديکي تريس که ئاگري بهدي باش ناسوتي، مهگر له گهل داري وشکا.. ئاوهها له قيامه تيشدا مروقي نويژكهر به ئاگري دوزهخ ناسوتي، واته خوي گهوره له بهر پيروزي نويژه کهي ناسوتيني، به لام ههروه کو داري بي بهر و خاوهن درک زو ئاگري تي دهچي و، خه لکي ده ياننين به ئاگروه، له قيامه تيشدا مروقي بي گوي و بي پرستياري و به دره فتارو تاوانبار خوي گهوره ده يان سوتيني.

ئهم جوړه شتانه بو ئه وه ده شين مروق پهنديان لي وهر بگري و بيرکردنه وه لييان زور به سووده.

ئيمامي غه زالي (عليه الرحمة) له ليكدانه وهي فهرمووده کهي پيغه مبهردا «الصلاة عماد الدين» فهرموويه تي: هوئي ئه مه ئه وهيه نويژ مايه ي فهرمان به ري دل بو خوا پارانه وهيه له بهرده مي باره گاي خوادا، ههروهها نويژ تيکه ليووني گيانه له گهل نووري خوادا مل که چکردن و سهردانه واندن و سهر له خاکدان و راوه ستانه له بهر هه يبهت و گه وره يبي خوا. نويژ پرستياري به که له سهر هه موو جوړه ئينسان يکي موسلمان فهرز کراوه و، فهرقي گهروه بچو وکي تي دا نييه؛ که و ابو خزمه تي وه هابي پيويسته به دل و به تيکوشان بکري بو خوي گهوره، بو يه ده بيته کو له کهي ئاين.

ئاينداره هوشياره زاناكان فهرموويانه: نويژ ئه مانه ته له لاي ئينسان، نويژ خزمه ته بو خوا، نويژ په رده ي ئاينه، واته: په رده ي قه در و حورمه تي ئه هلي دينه، نويژ هوئي چوونه به هه شته، نويژ په رده يه که مروق له ئاگري دوزهخ ده پاريزي، نويژ کو له کهي ئاينه.

ده ليليکي تر له سهر گه وره يبي نويژ ئه وهيه که حه زره ت (د.خ) فهرموويه تي «الصلاة نور المؤمن» واته: نويژ نووره بو موسلمان. ئهم فهرمووده به موژده به به ئوممه تي پيغه مبهردا (د.خ) که نويژ له جيهاندا ده بيته هوئي نووري ناوچاوي موسلمان و، سيمايان جوان

دهكا. ئەوانەى كە نوپژ ناكەن ناوچاويان تاريك و بى نووره. هەروها نوپژ نوورى دل و دەروونى موسلمانەو، هەركەس بە ترس و يقارەو نوپژ بكا خواى مەزن دللى نوورانى و سىنەى گوشاد دهكا بەجوړى خوځى بهخوځى دەزانى. هەروها نوپژ دەبیتە نور بو قەبرى مروى موسلمان. له پيغه مبهروه دهگيرنهوه (د.خ) كه فرموويهتى: له شهوى تاريكا دوو ركات نوپژ بكن بو چاركردنى تاريكى قەبر. هەروها فرموويهتى:

«صلاة الرجل نور في قلبه ، فمن شاء منكم فلينور قلبه» واتە: نوپژى مروقى موسلمان نووره بو دل و دەروونى، جا ئەو كەسەى دەيهوئى، با دللى خوځى نوورانى بكا.. ديسان فرموويهتى: «الصلاه ميزان فمن اوفى أستوفي» واتە: نوپژكردن تەرازوويه، يانى: ئەندازە بو تەواوكردن و بهجيهينانى دانراوهو، هەركەس ئەو ئەندازە تەواو بكات جەزاي باش و تەواوى خوځى وەردهگرى. دياره تەواوكردن و ميزان راگرتنى نوپژ بهوه دەبى كه مروف هەموو ئاداب و مەرج و پايهكانى بهتەواوى بهجى بهينى و لهكاتى نوپژهكيدا ئاگاي له مەعناى نوپژهكەى بى و بزاني ئەو نوپژه بو كى دهكات و، له كاتى نوپژ كردنهكيدا لهگەل كيدا قسه دهكات؟ بهلى ئەگەر بهم شيوه نوپژى كرد ئەوه جەزاو پاداشتى چاكه به ئارەزووى خوځى وەردهگرى، ئەگينا نوپژهكەى كەم و كورت و ناتەواو دەبى. ريوايەت كراوه ئەو فریشتانەى كه كردهوى مروف دەنوسن، له پاش لیبوونهوى مروقهكه نوپژهكەى، له يه كتر دەپرسن: ئەم نوپژه چەندىكى كەم بوو نيوه يا سييهك يا چواريهك يا زياتر يا كەمتر؟.. جا ئەوهى كه به بى خشوع و بهبى چاوديرى كردبىتى حسيبى ناكەن و پاداشتى لهسەر نانوسن.

له راستيدا (خشوع) واتە: ترسى دل له خواو ئارامىي ئەندامەكان و بيركردنهوه له مەعناى نوپژهكه، گرنگترين سوننهتەكانى نوپژ، تەنانەت هەندى له زانايانى ئاين ئەم خشوعەيان به واجيب داناووه فرموويانە: به هوى تەركى خشوعەوه نوپژكەر گوناھكار و تاوانبار دەبى؛ بويه پيوسته مروقى نوپژكەر ئەم پايه بەرزو ئەم مايه بەنرخەى نوپژ چاوديرى بكات و بههوى بيركردنهوه له مەعناى نوپژهكه ئەو خشوعە جيبهجى بكا. خو ئەگەر مەعناكهى نەزانى ئەوا دەتوانى به ماوهيهكى كەم به كورتى له مەعناى نوپژهكه ئاگادار بى و لاي زانايەكى ئاينى فيرى بى. هەروها له مروقى موسلمان داواى ئەوه دهكرى باوهرى وابى كه هەموو كردهوهكانى نوپژ، هك راوستان و ركوع و هەلسانەوهو وەستان و سوجهكان و دانىشتنى نيوانيان ، هەموويان به ئەمرى

خوای گهره ن و له بهر په زامه ندیی ئه و جیبه جی ده کرین، واته: خوا حازره و ناگای له و په رستیا ریبه هه یه. بیگومان بهم خشوعه ترس له خوا و گهره یی خوا ده که ویته ناو دلپه وه و دهر و ناوی مروّف به ته دهب ده بی.

له پیغه مبه ره وه (د.خ) ده گپړنه وه که فهرموویه تی: کاتی که بانگدر بانگ دهاو ده لی: «الله اکبر، الله اکبر» خوا ده فهرموئی: ئه م به نده یه م راست ده کات و من له هه موو که سی گهره تر م. که وتی «أشهد أن لا اله الا الله» خوا ده فهرموئی: راست ده لی: که س نییه عیبادت کردن بوی په وایی من نه بی. که وتی: «أشهد أن محمدا رسول الله» خوا ده فهرموئی: راست ده لی: من محمه دی عهره بیم کردووه به پیغه مبه ری خوّم و نار دوومه بو سهر جن و ئینس تا ئیمانی پی بینن. که وتی: «حي على الصلاة» خوا ده فهرموئی: ئه م بانگدرنی خه لکه بو نویژ له سهر فرمانی منه. که وتی: «حي على الفلاح» یانی: بین بو سهر نویژ که هوی رزگاریی ئیوه یه له سزای خوای گهره و هوی گه یشتنتانه به به ختیا ری، خوا ده فهرموئی: ئه م بانگ کردنه ییش به فرمانی منه، هاتن بو نویژ هاتنه بو عیباده تیک که هوی رزگارییه له سزاو گه یشتنه به پاداشتی چاک.

جا مروّقی تیگه یشتوو له م ریوایه ته موژده یه کی گهره وهرده گری و به لینی راست له خوا وهرده گری که ههر که س نویژ بکات و به قسه ی بانگدر بکا و، برپوا بو مزگه وت و نویژ که ی بکات ئه وه له سزای خوا رزگار ده بیّت و ده گاته به ختیا ری پوژنی قیامت، چونکه خوا فهرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ» [له بهر ئه مانه یه حه زره ت (د.خ) فهرموویه تی: «الصلاة خير موضوع» واته: نویژ چاکترین شتی که که خوا برپاری داوه.

بناغه ی ئه مانه هه مووی ئه وه یه که خوای گهره جن و ئینس، په ری و ئاده میزادی بو ناسین و عیباده تی خوئی دروست کردووه و پیویسته مروّف هه میسه ناگای له دل و دهر وونی خوئی بی و له یادی خوا غافل نه بی و مه یدان نه وای دللی بییته شوینی بیری په ریشان و شتی بی سوود، به تاییه تی له کاتی نویژ کردن و، ههر شتی بیجگه یادی خوا بی به دلیدا ده فی بکا و دووری بخاته وه له خوئی و ناگای له مه عنای ئه و که لیمه و پرستانه بی که ده یان خوینی ته وه، هه میسه و ابزانی خوای گهره له پیش چا ویدایه و ده بیینی. هه روه ها له سهر ئه م وه زعه پایه دار بی تا ده بیته مال و ده بیته خووی جیگرتوو له دلیدا.

ئهی برادران! خوای گهره گه لی پیی خو شه به نده کانی هه میسه له یادی ئه ودا بن و زیگری کردووه به چند جوړو بو هه ر حالیک جوړه زیگریکی داناوه؛ هه تا مروّف مات و

خه مېبار نه بې و له يادې خواي گه وره ماندوو نه بې، هه روه ها له ناو نوږژدا له سهر مونا سبه چه ند جوړ زيکړي داناوه؛ نه وه ته له پراوه ستاندا سوور هتي فاتحه ي داناوه که ستايش و سوياسه بو خوا و پارانه و هيه له خوا و، داواي ره نومايي و شاره زا کر دنه بو ريگه ي راست، «بلا تشبيه» وهکو نه و خزمه تکاره نيازمه ندانه که له بهرام بهري گه وره ي خو ياندا راده وهستن و، گه لي خزمه ت و بچو کي خو يان له گه ل ستايشي گه وره که يان عه رز ده کن و له پاش نه وه نيازي دلې خو يان دهر ده برن. هه روه ها له کاتي رکوع دا که مه قامي ته عزمه «سبحان ربي العظيم» ده خو يان و، له کاتي به رزبو ونه وه له رکوع دا راده وهستن، دووباره ستايش عه رز ده کن، له سوجه دا که نه و په ري پايه ي خو به بچو ک زانينه و جيگه ي دان نانه به به رزي خواي گه وره داو زمي پايه ي بنده ي خوا «سبحان ربي الأعلی و بحمده» برپار دراوه.

پيوسته نه وه ش بزنان: نه گه نوږژ کهر ئيمام بې، باش وايه له و له فزانه دا که بو کومهل به کار دین، وهکو «نعبد» و «نستعين» و «اهدنا» له گه ل خو يدا باقيي مه ئمو مه کانيشي له دلدا بې هه تا نه و خيرو پيرو زيبه و نه و نيازمه ندييه له وانه دا دهر ده که وي هه موو لايه کيان بگري ته وه. خو نه گه مه ئمووم بو، نوږژ که ش جهه ري بو وهکو نوږژي سبه يني و دوو رکاتي پيشووي مه غريب و دوو رکاتي پيشووي نوږژي عيشا، له و کاته دا ئيمام ده لي «بسم الله الرحمن الرحيم» مه ئمووم به دل نه که به زبان له خوا دا و ابکا که به پيروزي ناوي (رحمن و رحيم) ره حمي پي بکا. هه روه ها له و کاته دا ئيمام ده لي «الحمد لله رب العالمين» به دل بلې خوايا ستايش بو تو به له سهر ني عمه ته کانت. خوايا له نازارو زحمه تي دنيا و قيامه ت بمان پاريزه. له و کاته شدا که ده لي: «الرحمن الرحيم مالك يوم الدين» به دل بلې : خوايه له دنيا و له قيامه تدا ره حمم پي بکه، نه ي نه و که سه ي که سه رداري روژي جه زي.. هه روه ها له و کاته دا ئيمام ده لي: «اياك نعبد و اياك نستعين» به دل بلې: خوايا يار مه تيم بده بو نه وه ي بته ره ستم، يار مه تيم بده له سهر راستي و دل سوژي بو تو. له و کاته شدا ئيمام ده لي «أهدنا الصراط المستقيم» به دل بلې: خوايا له سهر نه و ريگايه ي که پيشانت داوم دامه زراوم بکه و به و شتانه م شاره زا بکه که تائيسته نه مزانيون. له دوايي سوور هتي فاتحه دا که ئيمام ده لي: «غير المغضوب عليهم ولا الضالين» به دل بلې: خوايا غه زه بم لي نه گري و له ريگه ي راست لام نه ده ي و گومراهم نه که ي، له گه ل داواي قه بو ولي نه م نيازانه دا له فزي «آمين» به زو بيان بلې.

دەگىرپنەو ھە «جىبىر» ھو (د.خ) دەگىرپنەو ھە فەرموويەتى: رزگارىي موسلمان بە ھۆى چوار شتەوھىيە: نويزى بى غەفلەت، پۆزۈوى بى غەيبەت، دلى بى خەيال، پۆزىي ھەلال . رپوويەت كراو ھە يادى مردن دەبىتە ھۆى نويزى لاي خوا قەبوولكراو؛ واتە: لەپىش نىيەت ھىنانى نويز وازانە ھە تۆ دەمرىت و لە بەردەمى خواى ھەردو جىھاندا رادەوھەستى و ھىسابى كەدەوت لەگەل دەكا، جا پاش ئەمە نىيەتى نويزەكە بەھىنە و «اللەاكبر» بلى، ئەگەرنا لە نيو نويزەكەدا، بىجگە مەعنای سۈرەتى فاتىھە و ئاگادارى لە حازرىيەتى خواى گەرە، بىر كەدەنەو لە ھەر شتىكى تر مەكرووھە.

ئەبو مەدىن كە پىاويكى گەرە بوو، فەرموويەتى: لاي زانايانى ئاين سابت بوو كە لە نويزى مروقدە تەنيا ئەوھى بۆ ھىسب دەكرى و پاداشتى ئەوھى بۆ دەنووسرى كە ئاگاي لىيەتى و لە دلىايەو، ھەر ئەندانزىيەكى دلى نويزكەرەكە لى غافل بى ئەوھ خەسارەتەو بۆى نانووسرى و ھەك ئەوھ واھ ئەو نويزەى نەكردبى. لەسەر ئەم بناخەيە زانا ئاينىيەكان فەرموويانە: خىر و سەوابى نويزى مروقى كە بەتەنيا نويز بكا بەئەندانزى حوزوورى دل و ئاگادارىيەتى.

ھەندى لە زاناکان فەرموويانە: نويزى جەماعتىش، ئەگەر جەماعتەكە گەرە نەبى، ئەويش ھەكو نويزى تەنيايە، واتە: پاداشتى ھەر كەس بەقەدەر ئاگادارىي دلى خويەتى. بەلام ئەگەر جەماعتەكە گەرە بى، ئەوھ با نويزكەرەكە لە خۇيدا بى ئاگا بى، زيان بە پاداشتى نويزكەى ناگەيەنى و بەھۆى پىرۆزىي جەماعتەكەوھ خىرو سەوابى نويزكەى بەتەواوى بۆ دەنووسرى. بەلام زۆرىي زانايان لەسەر ئەوھن كە لە جەماعتەدا، گەرە بى يا بچووك خىرى ئەو جەماعتەو پاداشتى زۆر بۆ ھەموويان دەنووسرى، غافل بن يا ھوشيار، ئەمەش لەبەر گەرەيى پاىيە جەماعت، ئەمانە رپوويەتە پىشووھەكەيان تەئويل كەدووھ بە نويزى مروقىك كە بەتەنيا نويز بكا، ئەگىنا نويزى جەماعت ھەمىشە پاداشتى ھەيە ئەم تەئويلە بۆچوونىكى جوانە؛ چونكە زاناکانى ئاين لە فەرموودەى ھەزەرەتەوھ (د.خ) وا تى گەپشتون كە خواى مەزن بە ھۆى ئاگادارىي دلى تاقەكەسەك لە نويزكەرەكان پاداشتى بۆ ھەموو نويزكەرەكان بەتەواوى دەنووسى و بەھۆى ئاگادارىي دلى ئەو تاقەكەسەوھ جەبرى بى ئاگايى نويزكەرەكان دەكاتەوھ كە ئەو تاقەكەسە برىتييە لە ئىمام.

مۆژدەى لەمە گەرەتر ئەوھىيە كە ھەندى لە زانا سألەكانى پىشپىنان فەرموويانە:

پیمان گه‌یشتووه هر کاتئ جه‌ماعهت بؤ نویژ دابه‌سترا خوای گه‌وره بؤ دلئ ئیمام و مه‌ئموومه‌کان ده‌روانی، ئەگەر ئیمام دلسۆز و هوشیار بوو ئەوا به‌ پیرۆزیی ئەوه‌وه له‌ هه‌موو مه‌ئموومه‌کان رازی ده‌بی. خو ئەگەر ئیمام دلئ باش نه‌بوو، به‌لام هه‌موو مه‌ئموومه‌کان یا هه‌ندیکیان یا یه‌کیکیان دلئان باش بوو ئەوا خوای گه‌وره نویژی هه‌موویان، ئیمام و مه‌ئمووم، قبول ده‌کات. به‌لام ئەگەر هه‌موویان بی ئاگابوون، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: مادام من ئەمانه‌م بانگ کردووه بؤ مالئ خوّم و ئەوانیش به‌ ئومید و ته‌مای عه‌فوو په‌زانه‌ند من له‌ مالئ مندا ریزیان به‌ستووه وا بپیارم دا که له‌ هه‌موویان رازی بووم و نویژه‌که‌یانم قبول کرد.

براده‌رینه! ئەم میه‌ره‌بانیی خودایه‌ بؤ ئەو که‌سانه‌یه که نویژ ده‌کن و ده‌رۆن بؤ مزگه‌وت و به‌کۆمه‌ل رووده‌که‌نه خودای گه‌وره. جا ئەو که‌سانه که نویژ ناکه‌ن و نارۆنه‌ مزگه‌وت و له‌م خیر و به‌ره‌که‌ته بی به‌ش بوون ئەگەر له‌ داخی ئەم نائومیدییه زاویان له‌ت له‌ت بی به‌دووری مه‌زانن و به‌ شتیکی راست و په‌وای ته‌ماشای بکه‌ن.

براده‌رینه! مرۆقی موسلمان ئەگەر له‌ کاروباری شه‌رعه‌دا دوو په‌یوایه‌تی جیاوازی بیست، په‌یوایه‌تی لای ئیحتیای بگری؛ جا ئیمه‌ هه‌رچه‌ند ئیمان و باوه‌رمان به‌وه‌ هه‌یه که ده‌رگای په‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانیی خوا زۆر گوشاده، په‌یوایه‌تی په‌یوایه‌تی په‌شوومان له‌ به‌رچاو بی؛ واته‌: مادام جه‌ماعه‌ته‌که‌ گه‌وره نه‌بی ئیعتیما‌د له‌سه‌ر ئەو که‌سه‌یه که نویژه‌که‌ ده‌کات و هوشیاریی دلئ خوئی به‌ کاری دئ و ده‌بی پشت به‌و هوشیارییه‌ به‌ستین؛ خوا خوئی فه‌رموویه‌تی: «وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى» النجم ۳۹. شایانی باسه‌: من بؤ دیاریکردنی ژماره‌ی جه‌ماعه‌تی گه‌وره له‌ هیچ کتیبیکدا به‌لگه‌م ده‌س نه‌که‌وتووه، جا هه‌ر که‌س ده‌یزانی با داخلی ئەم مه‌کتوبه‌ی منی بکا، خوا جه‌زای بداته‌وه، به‌لام به‌قیاس له‌سه‌ر نویژی جومعه، که لای که‌می ژماره‌ی چل که‌سه، زاهیر وایه جه‌ماعه‌تی گه‌وره چل که‌سه‌و زیاتر.

ده‌گه‌رپه‌وه که‌سه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «نویژیکه‌ نویژی که‌سی که‌ خوا حافیزی له‌ دنیا بکا و به‌جیی بیلی؛ یانی که‌سی که‌ په‌یوه‌ندیی نه‌مینی به‌دنیاوه، چون رووده‌کاته قیامه‌ت و رووده‌کاته خوا ده‌بی نویژکه‌ر وه‌ها رووی دلئ له‌ خوا بی و رووی له‌ قیامه‌ت بی.

ده‌گه‌رپه‌وه که‌سه‌زه‌تی عومه‌ر خوای لی رازی بی، نامه‌ی نووسی بؤ لای یه‌کی له‌

کاربه‌دهستانی فرمویی: گرنکترین ئیش و کاری تو به‌لای منهوه نویژه، ئاگاداری نویژی موسلمانان به. هەر که‌سی پارێزگاریی نویژی بکا، پارێزگاریی ئاینی خوئی ده‌کا. هەر که‌س نویژی له‌کیس دا پیویسته‌کانی تری سه‌رشانی زووتر له‌کیس ده‌دا.

بیگومان مه‌به‌ستی خه‌لیفه له‌م نامه ئه‌وه بووه که موسلمانان نویژ له‌کیس نه‌ده‌ن و له سه‌ره‌تای کاته‌وه بیکه‌ن و چاودییری جه‌ماعه‌ت بکه‌ن؛ هه‌تا دروشمی ئیسلام به‌رده‌وام بی، چونکه ئه‌گه‌ر موسلمان نویژی له‌کیس نه‌دا، کاروباره‌کانی تری ئاین باشتتر چاودییری ده‌کا و، هه‌ر که‌س گوئی به‌نویژ نه‌دا گوئی به‌ئه‌حکامی تریش نا‌دا.

پوخته‌ی قسه: نویژ راگرتن و نه‌فه‌وتاندنی دوور که‌وتنه‌وه‌یه له‌ گونا‌ه و تاوان و وه‌کو خوای گه‌وره له‌ قورئانی پیروژدا فرمویه‌تی: «أَنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ» العنکبوت ۴۵. واته: نویژ مروّف له خراپه‌و کاری نار‌ه‌واو ناشایسته‌ دوور ده‌خاته‌وه.

ده‌گیڕنه‌وه که یه‌کیک هه‌بوو به‌شه‌وا نویژی ده‌کرد و له پوژا دزی ده‌کرد، موسلمانئ سکا‌لای له‌ده‌ست ئه‌م کابرایه له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا کرد، ئه‌ویش فرمویی: مادام نویژبکات نویژه‌که‌ی ده‌بیته‌ هوئی ئه‌وه که ته‌رکی دزی بکا.

له‌ حه‌دیسێکدا پیغه‌مه‌به‌ر (د.خ) فرمویه‌تی: به‌راستی پیاوی وا هه‌یه که به‌ساغی و دلسۆزی نویژ ده‌کا و، ئه‌وه‌نده دلی له‌سه‌ر نویژه‌که ئه‌ستووره که هه‌یچ شتی له‌و نویژه‌ی ناگیڕیته‌وه، دیاره که موسلمان گه‌یشته ئه‌م پایه‌یه ئه‌وا نویژه‌که‌ی له‌ هه‌رچی دارایی و ده‌سه‌لات و مال و مندال هه‌یه باشتتره بو ئه‌و.

برا خو‌شه‌ویسته‌کان! ئه‌وه‌نده که خو‌تان بو کو‌کردنه‌وه‌ی سامانی دنیا ماندوو ده‌که‌ن هه‌زاریه‌کیکی ئه‌وه بو به‌گوئی‌کردن و فره‌مانبه‌رداری خوای گه‌وره خو‌تان ماندوو بکه‌ن له‌هه‌موو ئه‌و سامانه که په‌یداتان کردوو چاکتره.

له‌ یه‌کی له (تابعین) که ناوی (قتاده) بووه ده‌گیڕنه‌وه که وتویه: حه‌زرتی دانیال پیغه‌مبه‌ر (علی نبینا وعلیه السلام) باسی ره‌وشت و کرده‌وه‌ی ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ری کردوووه فرمویه‌تی: نویژیکی وه‌ها ده‌که‌ن ئه‌گه‌ر قه‌ومی (نوح) (د.خ) ئه‌و نویژه‌یان بکردایه‌ی نوقمی گه‌ردا و نه‌ده‌بوون و، ئه‌گه‌ر قه‌ومی (عاد) بیانکردایه به‌ بای سه‌رسه‌ر نه‌ده‌فه‌وتان و، ئه‌گه‌ر قه‌ومی سه‌موود بیانکردایه به‌ هه‌وره‌ تریشقه به‌فه‌ته‌رات نه‌ده‌چوون، جا (قتاده) که ئه‌م فرمووده‌یه ده‌گیڕیته‌وه فرمویی: «علیکم بالصلاة فأنها

خلق المؤمنین» واته: دهخيلتان بم نوٲٲر به ته واوى و رپسايى به جى بهٲٲن؛ به راسٲى نوٲٲر رپوشٲى موسلمانانه.

فهرموده‌ى پٲغه مبه‌ر: هه‌ر كه سٲك نوٲٲرٲكى راسٲ به مهرج و ئادابه وه بكا ئه وه له و رٲژدها كه ئه و نوٲٲره‌ى تيا دهكا وا له زيممه‌ى خوادا، واته: خوادى گه‌وره به ميهره‌بانى ته ماشاى ئه و كه سه دهكات، جا كه واته كارى مه‌كهن كه له زيممه‌ى خوادى گه‌وره ده‌رچن واته: نوٲٲره‌كانتان له كيس مه‌دهن و ئاداب و مهرجه‌كانيان به ته واوى جٲبه‌جى بكه‌ن تا قه‌رزدار نه‌بن؛ چونكه هه‌ر كهس قه‌رزدارى خوا بى له ده‌سٲى ده‌رناچى و ده‌يگرى و، له ده‌وزه‌خدا ئازارى ده‌داو له سٲبه‌رى ميهره‌بانى خوادا نامٲنى.

له فهرموده‌يه‌كى تر دا ده‌فهرموئى:

«من نور بالفجر نور الله قلبه وقبره وقبل صلاته» واته: كه‌سى نوٲٲرٲى سبه‌ينى بكات له كاتٲكا كه رووناكى كه‌نارى ئاسمان ده‌رده‌كه‌وى – يانى له سه‌ره‌تاى رٲژه‌وه – ئه وه خوادى گه‌وره نوٲٲره‌كه‌ى لى وهرده‌گرى و، له دنيا دا دلى نوورانى دهكات و، له پاش مردن‌يش قه‌بره‌كه‌ى بٲ رووناك دهكات وه.

له فهرموده‌يه‌كى تر دا ده‌فهرموئى: هه‌ر كه‌سى حازرى نوٲٲرٲى سبه‌ينى بى و له‌گه‌ل ئيمامدا له جه‌ماعه‌تا به هه‌ردوو ركاته‌كه‌ى بگا، ئه وه وهك ئه وه‌يه كه نيوه‌ى شه‌وى زيندوو كرد بٲته وه و به خوا په‌رستٲيه وه خه‌ريك بووى و نه‌نوسٲبى.

له فهرموده‌يه‌كى تر دا فهرموويه‌تى: هه‌ر كه‌سى بيكا به عاده‌ت كه نوٲٲرٲى سبه‌ينى هه‌مووى به جه‌ماعه‌ت بكا خوادى گه‌وره له مونا‌فقى و دوورپووى رزگارى دهكات و، له ئاگرى دٲزه‌خيش ده‌پارٲزى.

هه‌روه‌ها هه‌ديسٲكى تر ده‌فهرمووى: نوٲٲرٲى ته‌واو رپوى شه‌يتان رپش دهكات، واته: ده‌بٲته هوى كزكردنى شه‌يتان و هي‌زدان به باوه‌رو ئاينى نوٲٲر كه‌ره‌كه.

له هه‌ديسٲكى تر دا ده‌فهرمووى: نوٲٲر گه‌وره‌ترين چه‌كه له به‌رامبه‌رى شه‌يتاندا، واته: به نوٲٲر كردنى راسٲ و ره‌وان كوّمه‌له‌ى شه‌يتان ده‌شكى و پا‌يه‌ى دين به‌رز ده‌بٲته وه.

ده‌گٲر نه‌وه: هه‌ر كه‌سى چووه ناو نوٲٲره‌وه خوادى گه‌وره ده‌رگاي رپحه‌مته‌ى خوى لى دهكات وه، هه‌تا ئه و كه سه به‌ل هوشيار بٲت خوا رپوى له و كه سه وهرناگٲرٲى، تا ئه و كه سه له نوٲٲره‌كه‌ى رزگار ده‌بى، ياخو هه‌ر له نوٲٲره‌كه‌يدا ده‌كه‌ويتته خه‌يال‌اتى رپو پووجه وه.

یه کیک له پایه کانی نوژ سوجدیه. له هدیسا هیه که ئاگری دۆزهخ هه موو شوینی له لهشی مروی تاوانبار دهسووتینی شوینی سوجه نهبی له ناو چاوانیدا، که له بهر حورمهتی نیشانهی سوجه خوی گوره له ئاگری دۆزهخ دهپیاریزی».

له هدیسی قودسیدا هیه که خوی گوره فهرموویهتی: نوژم له بهینی خۆم و بهندهی خۆمدا بهش کردوو، بهندهی من هه رچی داوا بکا بۆی دهبی: کاتی که وتی: «الحمد لله رب العالمین» خوا به فریشته کانی دهفهرمووی ئه و بهندهی منه همدو سه نای منی کرد. که وتی: «الرحمان الرحیم» خوا دهفهرمووی: ئه و بهنده ستایشی منی کرد که وتی: «مالک یوم الدین» خودا دهفهرمویت: ئه و بهنده گوره ییی بۆ من داناو منی به گوره و خاوهن دهسه لات دانا. که وتی: «ایک نعبد وایک نستعین» خوا دهفهرمووی: ئه مهیش وا له بهینی من و بهنده مدا. کاتی که وتی: «اهدنا الصراط المستقیم».. تا دواپی نوژ که خوا دهفهرمویت: ئه و بهنده یه م داوای چی دهکا دهیده می، یانی بۆ ریگی راست شاره زایی دهکم و دهیخه مه سه ر ریگی ئه و که سانه که ناز و نیعمه تم به سه ریاندا پزانده ووه، ئه م به ندانه له وانه جیان که غه زه بم لی گرتوون و گومرا بوون و ریگی راستیان ون کردوه. ئه ی براینه! زۆر حه یفه که خوی گوره له گه ل مه لائیکه دا به جواب بی و باسی بهندهی خوی بکا، که چی بهندهش له و کاته دا دهروون و دلی خوی به خه یالاتی بی سووده وه خه ریک بکا.

ههروه ها له خویندنی (تحیات) دا که نوژ که ره ده لی: «السلام علیک ایها النبی ورحمة الله وبرکاته» ئه م چه ند رسته یه روویه روو قسه کردنه له گه ل هه زه رته ی ره سووللا دا (د.خ) و، شتیکی دیاره که روویه روو قسه کردن بی حوزووری قسه له گه ل کراو نابی و شتیکی بی سووده و حاشا که له نوژ دا شتی بی سوود بی: که و ابو ده بی مروی نوژ که ره بزانی که خوی گوره به توانای خوی ده توانی هیزی خو نواندن، خویشاندان به پیغه مبه ری خوی بدا به قه در یه که یه که ی ئه و ئوممه ته ی که نوژ ده که ن و سه لامی لی ده که ن هه تا هه زه رت به شیوه یه کی میسالی حازر بی و وه لامی سلاوه که بیان بداته وه. یا خوی گوره به توانای خوی رۆحانییه تی هه زه رت (د.خ) ئاگادار ده کا و، سلاوی هه موو موسلمان ی ئوممه تی ده بیسی و وه لامی سلاوه که بیان ده داته وه. بیجگه له وه په نامه کییه کانی کاری خوی گوره و چۆنییه تی کاری له ئه رواحدا بۆ ئیمه مه علوم نابی، ئه وهنده پیویسته بزانی که عیبادته ی (تحیات) و پیشکه شکردنی ستایش بۆ خودا و سه لام بۆ هه زه رته

محهمد (د.خ) هممو راستن و وهلامی سهلامهکانیش ههیه، ئیمه پئی بزانیان نا؟..

ئهی برادرینه! چهند فهرمودهیهکی چهزرت (د.خ) ریوایهت کراون که ههر کهس دهسنوئژ بگری و نوئژی بکا ئه و نوئژهی دهبیته کهفارهت بو ئه و گوناها نهی که له پاش نوئژی پیشو ههتا ئه م نوئژه کردوویهتی به و مهرجهی که له گوناها ی گهوره خوی پاراستی، له بابتهی کهفارهتی ئه و گوناها نهی چهند هه دیس ههیه، تهنا نهت گهلی هه دیس ریوایهت کراوه که ههر کهس بره و بو نوئژی جهماعهت، ههر ههنگاوی که دهینی به چاکهیهک ده نووسری بو ی و، پایهیهک بهرز دهبیته وه و کهفارهتی گوناها یکی هدری.

ریوایهت کراوه: گه ورهترینی موسلمانان له بابتهی پاداشتی نوئژه وه ئه و کهسهیه که ریگی له مزگه و ته وه دوورتر بی، ئه و موسلمان هه که له پاش ئه وه نوئژی فهززی کرد له مزگه و تدا ده مینیته وه چاوه ری دهکات نوئژیکی تر دابی و ئه و نوئژه ییش بکا ئه نجا له مزگه و ت هه رچی، له م هه دیسه پیرو زه دا ده لیلیکی رووناک ههیه له سه ر ئه جری زور بو ئه و کهسه ی له دووره وه ده روا بو نوئژ، یا بو ئه و کهسه ی چاوه ری کردنی نوئژی دوا یی دهکا.

ههروه ها له و هه دیسه دا ئه وه ههیه که ئه و نوئژ که ره له و سه ریشه وه که له مزگه و ته وه دهگه ریته وه له هه مو ههنگا و یکیدا خیر و سه وابی ههیه تا دهگاته وه مالی خوی.

له (ابو هریره) وه (ر.خ) دهگیره نه وه: له و کاته وه موسلمان رووده کاته مزگه و ت یهک فریشته خیر و هه سه ناتی بو ده نووسی و فریشته یهکی تر گوناها ی عه فو کراوی ده نووسی. خوا ده زانی ئه م جو ره گه وریی و پاداشه ته نیا بو مرو قیقی کردار چاک و دلسوزه، یاخو گشتیه به بو هه مو موسلمان ی که بو نوئژ بره و ات. ئه ی خو شه و یستان! هه ر چه ند له هه دیسا ههیه هه ر کهسه ی ده یه و ی قسه له گه ل خوا دا بکا با قورئان بخوینی، به لام له گه ل ئه م گه وریی قورئانه دا ته ماشای ئه وه بکه ن که مادام یهکی نوئژ بکا دروست نییه کهس قورئان به دهنگی بهرز بخوینی تا نوئژ که ره که نوئژه که ی لی تیک نه چی. له مه وه ده ره که و ی. هه ره کو قورئان خویندن مونا جات و گفتو گو کردنه له گه ل خوا ی گه و ره دا، نوئژ کردنیش هه ر مونا جات و گفتو گو یه له گه لیدا و، ئه و مونا جاته که له گه ل نوئژ دا بی گه و ره تره له و مونا جاته که ته نیا به قورئان خویندن بی، بیجگه له وه ش له نوئژ ییشدا زیاتر له قورئان خویندنه که چه ند کرده وه یهکی په رستیار یانه هه یه وه کو را وه ستان و رکوع و سجو ودو شتی تریش. جا له به ره ئه مه یه که نوئژ فه زلی هه یه و گه و ره تره له قورئان خویندنی ته نیا.

دەگێردیتهوه که نوێژکەر سی پایهی ههیه: یهکهم له ئاسمانهوه رڤحهت دهباری، بهسهریدا. دووهم فریشته دهوهری لی ددهن له ئهرزوه تا ئاسمان. سێیهم ههر ئهم فریشتانه بانگی دهکن و دهلین: ئهی نوێژکەر ئهگەر بتزانیبایه لهگهڵ کیدا موناجات دهکهی ههڕگیز له نوێژکردن دهستهبردار نهدهبووی. وا دهردهکهوی ئهم جوړه گهورهیی و پاداشه بۆ کهسیکه ئاداب و مهڕجهکانی نوێژکه به تهواوی جیبهجی بکا و به حالهتی له خواترسی و دل وریایییهوه نوێژکهی بکا، بهجوړی که ئهو نوێژه له رڤفتارو کرداری خراب مهنعی بکا، چونکه حهزرت (د.خ) فرموویهتی: «من لم تنهه صلاته عن الفحشاء والمنکر فلا صلاة له» واته: کهسی که نوێژکهی مهنعی نهکا له ئیش و رڤفتاری ناپهواو ناشیرین، ئهوه نوێژی نییه، نوێژکهی وهک نهبووه، ههر دهلی نوێژی نهکردوه!

فرموودهی پیغهمبهره له حالهتهکانی بهندهی خوا هیچ حالهتیکی ئهوهنده جوان نییه که خوا بهندهی خۆی ببینی له نوێژدا که سهری لهسهه سوچدهگا بی؛ لهو حال و کاتهدا له ههموو کاتهکانی تر له خوای گهورهوه نزیکتره.

فرموودهی پیغهمبهره: کللی دهرگای بهههشت نوێژهو ههموو شتی خولاسهیهکی ههیه، خولاسه پوختهی ئیمان و باوهڕ به خوایش، نوێژه.

له یارانێ پیغهمبهرهوه دهگێرنهوه که نوێژ هۆی رهامهندی خوایه، هۆی خۆشهویستی لای فریشتهکانه، یاسا و رڤفتاری پیغهمبهرانه، بناغهی باوهڕو ئیمان، هۆی قبول بوونی نزا و پارانوهیه، هۆی پیت و بهرکهتی رۆزی و ژبان، ئاسایشی لهشی ئینسانه، چهک و هۆی پارێزگارییه له دوژمنان، هۆی زویری و توورپهبوونی شهیتانه، تکاکاره له بهینی نوێژکهرو ئهو فریشتانهی که بهرپاسهیهوهن، تکاکاره له بهینی نوێژکه و فریشتهی مهڕگدا، چرا و رووناکییه بۆی له گوڤدا، راپهخه بۆی له گوڤدا، وهلامدهرهوهی فریشتهی پرسپاری گوڤه، هاودهمی نوێژکهره ههتا رۆژی قیامهت. ههروهها له رۆژی قیامهتدا ئهو نوێژه دهبیته تاجی سهری و دهبیته سیبهه بهرپاسهیهوهو مهنعی گهرمای ئهو رۆژهی لی دهکات و دهبیته بهرگ و پۆشاک بۆ لهشی و به نوور و پووناکی له بهردهمیوهو، به پهرده له بهینی ئهو و ئاگری دۆزهخدا و، به شاهید و راهنومای خیر له بهردهم زاتی پاکێ یزدان و، دهبیته هۆی قورس بوونی تایی خیری تهرازووی کرداری. ههروهها دهبیته چرا بۆی لهسهه پردی رۆژی قیامهت که له زمانی کوردیدا پێی دهلین: «پردی سیرات» ههروهک دهبیته کللی بۆ دهرگای بهههشت، چونکه نوێژ تهسبیحات و ستایش و بهگهورهزانینی خوا و قورئان خویندنهو، نوێژی ئهوهل و هخت گهورهترین پهڕستیاریه.

جا ئەى برادەرىنە بزەنن ئەم ھەموو پايەو گەورەى نوژنە بۆ كەسكە لەگەل ئاداب و مەرجەكاندا و لەگەل لە خواترسى و ريز و دلسۆزىداو لەبەر خاترى خواى گەورە نوژنەكانى بكات.

لە(ابن القىم) ھو دەگىرنەو، كە يەكك بوو لە زانا ھەنبەلىيەكان، فەرموويەتى: نوژنە دەبىتە ھوى ھىنانى رزق و رۆزى و دەبىتە ھوى پاراستنى نىعمەت و لابردنى ئازار و زەحمەت و، پىت و پىرۆزى رادەكيشى بۆ خواوئەكەى و، دەبىتە ھوى تەواوكردن و پەرورەردە كردن و پىگەياندننى دەرو ناوى نەفس. لە فەرموودەى پىغەمبەرە (د.خ) كە شىوھى نوژنەكردن وەكو ئەوھى كە يەكك جۆگەيەك ئاو لە بەردەم دەرگا كەيدا بپروا ھەموو رۆزى پىنج جار لەو جۆگەدا خوى بشورى، واتە: ھەرەك ئەو ئاو چلك و پىسى بە لەشى مروقەكەو ھەيلى ھەرەھا نوژنەش رىگاي گوناھ و تاوانبارى لە مروقى نوژنەكەر دەگرى.

لە فەرموودەى پىغەمبەرە (د.خ): ھەر كەسى بەباشى دەستنوژنە بگرى و دوو ركات نوژنى پى بكا ئەو لە ھەموو گوناھى پيش ئەو نوژنە دەستنوژنەى چاوپوشى دەگرى، بەلام بەو مەرجەى كە لەو نوژنەدا بە ھىچ جۆرەك بىر لە غەيرى خوا نەكاتەو.

ھەرەھا رىوايەت كراو كە نوژنەكردن لە سەرەتاي كاتدا ھوى رەزامەندىي خوايەو لە ناوەرەستى كاتدا ھوى راکيشانى مېھرەبانىي خودايەو لە ئەنجاميشدا مايەى خوشبوونە لە گوناھى ئەو نوژنە كەرە.

رىوايەت كراو كە رۆزى ھەزرتى پىغەمبەر (د.خ) بەلاى كۆمەلەك لە يارانى خويدا رابوردو فەرمووى: ئايا دەزانن خوداي ئىو چى دەفەرموى؟ ھەرزىان كرد: نەخىر، فەرمووى: خوا دەفەرموى: ھەر كەسى موبالاتى نەكرد بە نوژنەكانى، واتە نەيكردن يا باش نەيكردن و ئادابەكەى بە چاكى رانەدەگرت و، لە ئەوھلى وەختدا بەجىي نەدەھىنان ئەو ھەدى لەسەر من نىيە: ئارەزووم كرد ئازارى دەدەم ئارەزووم كرد ھەفوى دەكەم، بەكورتى ئەو كەسە لە زىممەى مندا بەحورمەت تەماشاي ناكرى و لە نيوان لىبووردن و سزادايە، بەلام بەپىي ئەوھى كە خواى گەورە باسى ھەزاب و سزادانەكەى پيش خستووھ لە ھەزاب و سزاوھ نزيكترە. ھەزرتى عومەر(ر.خ) دەگىرپتەوھ: جارى يەكى لە پيش چاوى ھەزرتدا (د.خ) نوژنەكى كرد و زور موبالاتى بە ئادابەكەى نەكرد، لەويدا ھەزرت (د.خ) فەرمووى: ئەم مروقە ئەگەر بەم ھالەوھ بمرى ئەو لەسەر غەيرى مىللەتى محەمەد دەمرى.

ئەى براينه! بۆ يەككە ھەست و تىگەيشتنى ھەبى ئەم ئەندازە ھەرپەشەيە بەسە.

دەگىرپنەو ھە جارى لە جاران ھاورييەكانى پىغەمبەر (د.خ) نويزيكيان كرد و ھەر لە شوينى خوياندا مانەو ھاوھو چاوپروانى نويزيكي تريان دەكرد، لەویدا ھەزرت (د.خ) ھەرمووى: خوى گەورە بەرپزەو ھەسەرى ئەم كارە دەكا و بە فرىشتەكان دەفەرموئى سەير بکەن ئەم موسلمانانە لەگەل ئارەزووى نەفس و گىروگرفتى دنيايشدا بەم جوړە خەرىكى پەرسىيارىن و، لەپاش نويزى وھختى چاوپروانى نويزى وھختىكى تر دەكەن.

مەعنای ئەمە وھايە: ھەر كەسى ئەم جوړە بارەى بۆ پى بکەوئى ئەو بەردەوام وا لە عىبادەتدا تا مزگەوت بەجى ديلى و دەرواتەو بۆ مال. ھەر وھە ئەو فرىشتانە كە مەئموورى ناو مزگەوتن و كردهوى ئەھلى مزگەوت دەنوسن و دوعاى خىريان بۆ دەكەن دەلین خوايا! ئەمانە عەفوو بکەو مېھربانبيان لەگەلدا بەكاربينەو تەوبەيان لى قبول بکەو پەحمەتيان بەسەردا بپزىنە، بىگومان پەحمەتى خويان بەسەردا دەبارى. ديارە كەسى ئەمە ئىشى بى و ھەر لە دەرگای مزگەوت بدا لە ئەنجامدا دەرگای پەحمەتى خوى بۆ دەكرىتەو ھەو دەچىتە نيو دائىرەى پەحمەتى خوى گەورە.

دەگىرپنەو كە نويز لە ئاينى ئىسلامدا وھكو سەر واىە بۆ مرو، واتە: ھەر وھكو مرو كە سەرى نەما نامىنى يەكى نويز نەكات ئىسلامىيەتى نامىنى. جا لەبەر ئەمەيە كە ھەزرتى عومەر و ھەزرتى عەلى، خويان لى رازى بى، ھەرموويانە: تەركى نويز كوفرە، يا ئىمام ئەحمەدى كورپى ھەنەل، كە يەككە لە ئىمامانى موحتەھىدين، لەسەر ئەو بىرەيە كە تەركى نويز كوفرە. جا مادام كە نويز سەرى ئىسلام بى ئەو لەگەل ھەدىسى «الصلاة خير موضوع» باش تەواو دەبى و پىك دەكەوئى.

رېوايەت كراو لە عەبدوللای كورپى عومەر ھەو، خويان لى رازى بى، كە يەكى ھات بۆ خزمەتى پىغەمبەر (د.خ) و عەرزى كرد: چ عىبادەتى ھەيە لە ھەموو عىبادەتەكان گەورەتر بى؟ ئەويش ھەرمووى: نويز. تا سى جار ئەم پرسىيارو وھلامە لە نيوانياندا رابوورد، واتە: يەككە مادام دەوامى كرد لەسەر نويز خوا تەوفىقى دەدا لەسەر جىبەجى كردنى ئادابەكانى ترى ئىسلام.

رېوايەت كراو: «خصلتان اذا كانتا في عبد كان سائر عمله تبعاً لهما حسن الصلاة وصدق الحديث» واتە: دوو پەوشت ھەن لە ھەر كەسىكدا ببن كردهو ھەر پەوشتە چاكەكانى تر بە دواياندا دىن: يەكەم نويز، دووھم راستگوئى.

ههروهها له فەرموودەى پيغه مبهردا ههيه كه خواى گهوره شوانىكى خوش دەوى كه به لای حەيوانه كانیه وهیه له شاخێكدا كه كاتى نوێژ هات بانگ دەدا و نوێژەكەى جیبەجی دەكا، خواى گهوره به فريشته كانى دەفەرموئ: تەماشای بكەن ئەو بەندەى منە لەگەڵ ئەو دەدا كه ههژارهو شوانه له كاتى نوێژدا بانگی دا و نوێژى كرد له بهر پهزاو خوشنوودى من، ئاگادار بن وا له گوناهاهەكانى عەفووم كرد و دىخەمە بهههشتهوه.

جارى يەكی له هاوڕییه كانى پيغه مبهردا ههبوو (د.خ)، پيى فەرموو: سهبر بكه تا تالانى كافران دیت ئەوسا خۆت چیت ویست وهى بگره، ئەویش عەرزى كرد: یا رەسووللأ ئەمە له لای تۆوه قیمةتى نییه، من پایەى قیامەتم دەوى، حەزرت فەرمووى: مادام وایه یارمەتیم بده به سوجدە بردن بۆ خواى گهوره؛ تا بههوى ئەو سوجدانهوه ماوهى ئەوهم ببی كه تكات بۆ بكەم له رۆژى قیامەتدا. ئەى برادره خوشهویستهكان! ئەگەر شتى بووبووايه له نوێژ چاکتر و بهنرختر بووايه حەزرت (د.خ) ئەمرى به كردنى ئەو شتە دەکرد، مادام هەر ئەمرى به سوجدە کردو، سوجدەش له نوێژدایه، ئەوه مەعنای وایه كه نوێژ له ههموو پهستیارییهك بهرزتره؛ بۆیه دەبیته هوى شەفاعەتى حەزرتى پيغه مبهردا (د.خ).

یەكی له یارانى حەزرت (د.خ) رەبیعه ناو، دەلى: ئاوى دەستنویژم هینا بۆ حەزرت (د.خ) كه دەستنویژ بگرى، لهو دەمەدا فەرمووى ئەى رەبیعه چى داوا دەكەى داواى بكەى، منیش عەرزى كرد: یا رەسووللأ! خوشنوودى خوام دەوى له رۆژى قیامەتدا، ئەویش فەرمووى: مادام وایه یارمەتیم بده به سوجدەى زۆر، واتە: نوێژ بكه ههتا ژمارهى سوجدەت بۆ خوا زۆر بى و ببیته هوى ئەوه كه ماوهى تكای من بۆتۆ زۆر بى.

له هەدیسیكى تردا دەفەرمووى هەر كەسى دەستنویژیكى باش بگرى و به ئاداب و ئەركانهوه نوێژك بكاو ركوع و سوجوودەكەى تەواوى، ئەو نوێژەى دەبیته پارچه هەوریک بهراسه ریهوهو دەلى خوا بتپاریزی وەك منت پاراست، جا دەرگای ئاسمانهكان لهسەر نوێژى ئەو كەسه دەكریتهوهو نوێژەكەى لى قبول دەكرى و تكا دەكات بۆ خاوهنهكەى.

خۆ ئەگەر نوێژ و دەستنویژهكەى ناتەواوى بى، دووباره ئەو نوێژه دەبیته پارچه هەوریک بهراسه ریهوه و دوعاى شەر دەكات له خاوهنهكەى و دەلى: خوا بتفهوتینى وەكو منت فهوتاند. ئیتر دەرگای ئاسمانهكانى لى دەبهستری و لى قبول ناکرى و بهوینەى پۆشاك دەپچریتهوه و فری دەدریتهوه بهسەر خاوهنهكەیدا.

ههروهها له هه ديسیكى تر دا ده فەرموئ: ههركهس نوێژهكانى تهواوبن ئهوكهسه ويقار و ههيبهت پهيدا دهكا و شهيتان لى دهترسى و ناتوانى گومراى بكا، يانى بههوى ئه و نوێژهوه نوورىكى وهها له دلیدا پهيدا دهبى كه مهنى هاتوچوى شهيتانى لى دهكا. خو ئهگه نوێژههكى ناتهواو بى ئهوه دهبيتته هوى بى نرخی ئه و كهسهو دهبيتته مهيدانى شهيتانهكان و جىگای تىفریدانى خهتەر وه خهياالاتى پرپوچ و ئه و مروقه دهخهنه نيو مهترسييهوه، خوورپهوشتى ناشيرين و ناپهسهندي زور دهبن و تووشى نهخوشى نهفسى دهبى.

بهلى لهمهوپيش له مهنای يهكى له هه ديسهكاندا باس كرا كه نوێژى باش چهكه بو مروف. بىگومان ئهگه مروى جهنگى چهكى چاكي ههبوو دوژمنهكهى لى دهترسى و بهسهريدا زال نابى.

له هه ديسیكى تر دا ده فەرموئ: «الصلاة أمان في الارض» واته: نوێژى تهواو هوى ئاسايش و پاريزراوى خاوهنهكهيهتى لهسه ئهزدا، واته: نوێژ كردن دهبيتته هوى رزگاربوون و پاريزراوى ئادهميزاد له گرفتارى و خهشم و قينى يهزدانى گهوره. فەرموودهى پيغه مبهره (د.خ): ههركاتى كه وادهى دابارينى بهلاو غهزه بى بهسهر زهويدا، خواى گهوره سهيرى مزگهوتهكان دهكات، ئهگه لهو مزگهوتانهدا نوێژكه ر ههبوون ئهوا خواى گهوره ئههلى ولاتهكه لهو بهلايه لادهدا؛ چونكه نوێژكه رهكان له بهر خاترى خوا يهكتريان خووش دهوى و، له بهره بهياندا، كه كاتى نوورى بهزهيبى خواى گهورهيه، لى دهپارينهوه و داواى ليخوشبوونى لى دهكهن.

رپوايهت كراوه: جار يك دمهلى له ملي ههزرتى ئاهم (د.خ) پهيدا دهبيت زور ئازارى دهدا، ئهويش ههلهستى دهست به نوێژ كردن دهكات و له خوا دهپاريتتهوه بو چارى ئه و دمهله، زورى پى ناچى دمهلهكه له مليدا نامينى و ئه مجاره له سينگيدا پهيدا دهبى، جار يكى تر ههلهستى و دهست به نوێژ كردن دهكا تا لهو شوينهش لا دهچى و بو په نچه گهورهى پى دهگويزيتتهوه، ديسان ههلهستى و ههندى نوێژى تر دهكات ههتا خواى گهوره له وپيش لای دهبا.

له (وهب) كورپى (منبه) دهگيرنهوه كه فەرموويهتى: هيج هويهك نيبه لای خودا له نوێژ باشترو بهسووتر بى بو دهستكهوتنى نيازو لابرندى ئازارو بهلا. زانا گهورهكانى ئيسلام لهمهوپيش زوربهى بهلاو نارعه تيبان به نوێژ له خويان دوور خستووتهوه،

واته: پاش نویژه‌کانیان زوری پی نه‌چووه که خوا به‌لاو موسیبه‌ته‌که‌یانی له‌سه‌ر لابر دوون. ریوایه‌ت کراوه: «کان، صلی علیه وسلم، انا حزبه أمر صلی» واته: هه‌رکاتی کاریکی گه‌وره‌ر پووی بگردایه‌ته پیغه‌مبه‌ر (د.خ) نویژی ده‌کردو، ئەم نویژکردنه بوو بووبه ره‌وشتی بو دفعی به‌لاو موسیبه‌ت. له‌م یاسا و سوننه‌ته گه‌ورده‌ا به‌گویی کردنی ئەمری خوای گه‌وره‌ه‌یه، که له‌قورئانی پیروژدا فه‌رموویه‌تی:

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ » البقرة ۱۵۳. واته: ئەی ئەو که‌سانه‌ی که باوه‌رتان به‌خوا هه‌یه به‌خوگرتن و نویژکردن داوای یارمه‌تی له‌خوای گه‌وره‌بکه‌ن بو‌په‌یدا کردنی خه‌یر و لابر دنی شه‌ر.

دیاره‌مادام مروّف له‌کاتی ئازاردا خوگرو بورده‌بار بی له‌ئه‌نجامدا خوا ده‌رگای خه‌یری لی ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها ئەگه‌ر له‌کاتی نارحه‌تیدا ده‌ستی کرد به‌نویژکردن، که پارانه‌وه‌یه له‌خوای گه‌وره و قسه‌له‌گه‌ل کردنیه‌تی، خوا بیگومان ده‌رگای خیری لی ده‌کاته‌وه، جاله‌به‌ر ئەمانه‌یه که‌ه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: نویژ چاکترین شتیکه که‌بو ئیوه‌دانراوه، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌شه که‌خویشی له‌کاتی خه‌م و مه‌ینه‌تدا نویژی کردوه.

ریوایه‌ت کراوه‌کاتی که‌ه‌زه‌ت (د.خ) غه‌م و په‌ژاره‌یه‌کی پی بگه‌یشتایه ده‌یفه‌رموو: «یا بلال ارحنا بالصلاة» واته: ئەی بیلال! هه‌سته، به‌نویژ له‌م خه‌مه‌ر زگارمان بکه، واته: بانگ ده‌با نویژه‌که‌مان بکه‌ین و له‌م په‌ریشانییه‌ر زگار ببین.

ه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: خوا دلخویشی منی له‌نویژکردندا ناوه، واته: خوای گه‌وره نویژی کردوه به‌هوی ده‌فعی به‌لاو زگاریم له‌غه‌م و په‌ریشانیی دل و، به‌هوی رووناکبوونه‌وه‌ی ده‌روونی مروّف و شادمانی گیان..

جا شیخ ده‌فه‌رمووی: نه‌ک وه‌کو ئەه‌لی ئەم زه‌مانه‌ی ئیمه، که‌شادمانی خویان له‌پاواردن و گونا‌ه‌کردن و به‌جیه‌ینانی ئاره‌زووی نه‌فسدا وه‌رده‌گرن، به‌م جیهانه‌کاتییه چه‌ند روژییه‌بایی ده‌بن و له‌خویان ده‌گورین. من به‌رامبه‌ر به‌م وه‌زعه‌گه‌لی هه‌سه‌رته‌ندم و زور گه‌ییم له‌م هاوچه‌رخانه‌ه‌یه، ئەگه‌ر قسه‌ده‌که‌م زمانم ده‌سووتی و ئەگه‌ر قسه‌ش ناکه‌م دل‌م ده‌سووتی؛ شاعیر وتوویه:

مرا دردیست اندر دل اگر گویم زبان سوزد

وگر پنهان کنم ترسم که جان ناتوان سوزد

واته: دهرديکي وا له دلمدايه گهر به زوبان به ياني بکه م زوبانم دسوتی، ئەگهر له ناو دهرووندا په نهانی بکه م دترسم گيانی لاوازو ناتوانام بسوتی، واته: شکاتی له پوژگار و حالی موسلمانان زوره.

دهگيرنه وه که عه بدوره حماني کورپی مه سعوود پوژووی سوننه تی که م بوو، لیبان پرسى : بو چی پوژوو که م دهگری؟ فه رموی : دترسم به هوئی پوژوه که وه لاوان بيم به باشی نوژم پی نه کری، واته نوژ له پوژوو گرینگتره.

رپوایه ت کراوه:

«اول ما يحاسب به العبد يوم القيامة صلاته، فاذا كان اتمها كتبت له تامة، فان لم يكن اتمها قال الله تعالى املائكتكته: أنظروا هل تجدون لعبدي من تطوع تكملون به فريضته، ثم الحديث يذكر الصوم كذلك... وذلك لرحمة الله وعدله، فأَنْ وجد فضل في ميزانه قيل له: ادخل الجنة مسرورا، وان لم يوجد له شيء من ذلك امرت به الزبانية فاخذ بيده ورجله ثم قذف به في النار».

واته: يه که م په رستياريه که له روژي قيامه تدا موحاسه به ی به نده ی له سه ر ده کری نوژه؛ جا ئەگهر نوژه کانی به په سایي کردين ئەوه به ته وای بو ی دهنوسری، خو ئەگهر به په سایي نه یکردين ئەوا خوا ده فه رموی به فریشته کانی : بروانن ئاخو نوژي سوننه تی ئەوه نده ی هه یه که نوژه فه رزه کانی پی ته وای بکری، له پاشا له حه دیته که دا ناوی پوژوویش به م جوړه ده با، واته: ئەگهر پوژوو فه رزه که ی ته وای بی، ئەوه باشه و، ئەگهر ناته وای بی به لام پوژووی سوننه تی بی ئەوه پوژوو فه رزه کانی پی ته وای ده کری، ئەمه هه مووی له بهر زیاده میهره بانیه ی خوایه. جا ئەگهر قورسی له ته رازووی خیری ئەو موسلمانان ده ست بکه وئ پیی ده وتری: برۆ بو به هه شت به شادمانی، خو ئەگهر ده ست نه که وئ ئەو جاره فه رمان ده دری به فریشته ی مه ئمووری دوزه ده ست و پیی ده به ستن و فرپی ده دهنه دوزه خه وه. ئەی براده ران! ئەمه ی که ئیمه باسما ن کرد بو یه کیکه (تارک الصلاة) نه بووه، به لکو نوژکه ر بووه نوژه کانی باش نه بووه، له نوژي سوننه تدا ئەوه نده ی نه بووه که نوژه که موکوورپه که ی پی ته وای بکری. که وای هاوار بو ئەو که سانه که هه ر له ئەسلدا نوژ ناکهن.

وا دهرده که وئ که ئەم میهره بانیه ی خوا ی گه وره که به نوژي سوننه ت نوژه فه رزه

ناتہواوہکان تہواو دہکرین بؤ مرویہکی موسلمانن وہایہ کہ شایانی ئەم فہزل و میہربانییہ بیّت، (واللہ اعلم).

ریوایہت کراوہ: یەکەم تاعەتیک لە پۆژی قیامەتدا حیسابی بەندە ی لەسەر بکری نوێژ، واتە: ئەگەر نوێژەکانی پەساو تەواو بن کردووەکانی تری قبوول دہکری و ئەگەر نوێژەکانی باش نەبن کردووەکانی تریشی بە باشی لئ وەرناگیرین. جا باش بروانن مادام نوێژ لەوانە یە کہ باشەکانی ببنە ھۆی وەرگرتنی کردووەکانی تری و ناتەواوہکانی ببنە ھۆی وەرگرتنی کردووەکانی تر، ئەمە مەعنای ئەو یە کہ نوێژ چاکترین کارە، وەکو حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: (الصلاة خیر موضوع).

ھەر وەھا لە حەدیسیکدا دہفەر موی: یەکک لە فریشتەکان پئی سپیدراوہ کہ لەکاتی ھەر نوێژیکدا بانگ بکا: ئە ی موسلمانینە! ھەستن، ئەو ئاگرە ی کہ نەفسی خۆتان ھەلی گیرساندووہ بە پیرۆزیی نوێژەکان بیکوژیننەوہ.

لە حەدیسایہ: ھەر کەس بەعەمدی نوێژ بفرەوتینن لە قاپیی دۆزەخدا ناوی لە لیستە ی ئەھلی دۆزەخدا دہنووسری. جا ئەگەر تۆبە ی کردو دەستی دایە نوێژکردن ئەوا ناوی لە لیستە کەدا لادەبری..

دەگێر نەوہ کہ حەزرت (د.خ) دەر حەق بەو کەسانە کہ نوێژ دہفرەوتینن فەر موویەتی: قەسەم بە خوا نابئ بەئاشکرا تەرکی نوێژ بکەن، مادام ئەم گوناھە بکەن خەلک دہنیرم سەریان بپرن. ھەر لەسەر بناغە ی ئەم حەدیتە یە کہ ئیمامی شافعی (د.خ) فەر موویەتی: یەکک نوێژی نیوہرۆ و نوێژی عەسر نەکا لەبەر تەممەلی، ئەوہ پئیویستە ئیمامی موسلمانان ئەو کەسە لەسەر حەددی شەری بکوژی.

ئەو نوێژ کەرانەش کہ نوێژ دہکەن، بەلام ئاگایان لەو شتانە نییە کہ نوێژ بەتال دہکەنەوہو، نوێژە کەیان بە یەکی لەوانە بەتال دہبیتەوہ، مادام لەو نەزانینەدا عوزریان نەبی وەکو تازە موسلمان یا ئەوانە ی کہ لە شارو دیھاتی ئیسلامەوہ دوورن، ئەوانەش حوکمی (تارک الصلاة) یان ھە یە.

لە فەر موودە ی پیغەمبەردایە: گەورەترین کار نوێژکردنە لە سەرەتای کاتی داو، ھیچ نوێژی بەقەدەر نوێژی سبەینئی جەماعەت خەیری نییە.

ھەر لەم بابەتەوہ پیغەمبەر (د.خ) فەر موویەتی : حازربوون لە جەماعەتی نوێژی

به‌یانیان له‌لای خوای گه‌وره به‌پزتره له شه‌و بیداری و نوپزکردن هه‌تا سبه‌ینی،

له‌حه‌دیسدا هه‌یه: هه‌رکه‌سی نوپزی عه‌سری کرد و به‌ته‌نیا له‌مزگه‌وتدا دانیشته و چاوه‌پپی نوپزی مه‌غریبی کرد هه‌تا نوپزه‌که‌ی مه‌غریبیشی کرد، ئەو ماوه‌یه‌ی به‌عیباده‌ت بۆ حسیب ده‌کری و، وه‌ک ئەوه‌یه هه‌شت به‌نده‌ی له‌ئهلادی ئیسماعیل ئازاد کردبێ و، ده‌بێ به‌هۆی ئەوه‌ که‌خوا له‌گونا‌هه‌کانی خو‌ش ببێ، به‌لکو ئەوه‌نده‌ پایه‌ی به‌رز ده‌بێ که‌له‌رۆزی قیامه‌تدا شه‌فاعه‌ت و تکا بۆ تاوانباران بکا و، هه‌ر دو‌عا‌یه‌ک بکا فریشته‌کان «آمین» ده‌لین به‌پاسه‌ریه‌وه.

براکان! له‌پاش نوپزی سبه‌ینی رزق و رۆزی به‌ش ده‌کری و، له‌پاش نوپزی عه‌سر خه‌لاتی مه‌عه‌نوی و به‌هره‌ به‌سه‌ر مو‌سل‌ماناندا به‌ش ده‌کریته‌وه؛ جا له‌به‌رئه‌وه‌ چاکتر ئەوه‌یه‌ کو‌پی (خه‌تم) و (توجهاتی) نه‌قشبه‌ندییه‌کان و کو‌پی زی‌کر و حوزووری قادریه‌کان له‌پاش نوپزی عه‌صر بێ تا‌به‌و خیر و پادا‌شانه‌ بگن و به‌هره‌مه‌ند ببین.

ئهی براده‌ران ریوایه‌ت کراوه: بۆ ئەو که‌سانه‌ی که‌ پینج فه‌رزه‌ی نوپزیان به‌باشی به‌جێ هیناوه، له‌به‌هه‌شتدا خوای گه‌وره له‌کاتی هه‌ر نوپزی له‌ نوپزه‌کانی دنیا‌دا به‌فریشته‌دا دیارییه‌کی وه‌های بۆ ده‌نیری که‌له‌به‌هه‌شتی ئەو که‌سه‌دا ده‌ست نه‌که‌وی. ئهی براده‌ران! له‌مه‌فه‌وومی هه‌دیه‌سه‌کانه‌وه‌ وه‌ها ده‌ده‌که‌وی ئەگه‌ر (تارک الصلاة) به‌ئیمان‌ه‌وه‌ بمری و خوای گه‌وره لی‌ی خو‌ش ببێ و برواته‌ به‌هه‌شته‌وه، له‌م دیاری و ئیکرامه‌ که‌ بۆ نوپزه‌که‌ر په‌وانه‌ ده‌کری بێ به‌ش ده‌بێ؛ چونکه‌ ئەو به‌ش و به‌هره‌یه‌ بۆ ئیکرام و ئیحترامه‌و (تارک الصلاة) هه‌رچه‌ند عه‌فوو بکری ئەو حورمه‌ته‌ی نییه‌.

ئهی براده‌ران! سه‌رگوزه‌شته‌ی فه‌رزبوونی ئەم پینج فه‌رزه‌ نوپزه‌ وه‌ها بووه‌ که‌له‌شه‌وی می‌عراجدا واته: له‌و شه‌وه‌دا که‌ هه‌زرت (د.خ) له‌گه‌ل هه‌زرتی جو‌بره‌ئیل له‌مه‌که‌که‌وه‌ رۆیشته‌ بۆ (بیت المقدس) له‌شاری (قدس) دا، له‌وێوه‌ به‌قودرته‌ی خوا به‌سواریی بوراق سه‌رکه‌وت تا له‌هه‌ر هه‌وت ئاسمانه‌کان سه‌رکه‌وت و له‌و مه‌قامه‌وه‌ به‌ته‌نیا‌و به‌بێ جو‌بره‌ئیل سه‌رکه‌وت تا ئەو شوین و پایه‌یه‌ که‌ خواستی خوای له‌سه‌ر بوو، به‌لی له‌و شه‌وه‌دا که‌ پی‌غه‌مبه‌ر (د.خ) مونا‌جاتی له‌حوزووری خوا‌دا کرد خوای گه‌وره بۆ هه‌ر شه‌و و رۆژی په‌نجا فه‌رزی له‌سه‌ر هه‌زرت و له‌سه‌ر ئوممه‌تی ئەو فه‌رز کرد. جا کاتی له‌و مه‌قامه‌هاته‌ خواره‌وه‌ به‌هه‌زرتی مو‌وسای کو‌پی عیمران گه‌یشته «علی نبینا وعلیه الصلاة والسلام» و، لی‌ی پرسی: خوا چی له‌سه‌ر ئوممه‌تت فه‌رز کرد؟ ئەویش فه‌رمووی

په نجا فەرز بۆ ھەموو شەو و پۆژئ، موسا فەرمووی: ئوممەتە کەت ناتوانن ئەم پەنجا فەرزە بەجی بێنن برۆرەو داوای کەم کردنەو یان بکە لە خوا، ئەویش گەراپەو داوای کەم کردنەو یانی کرد. خوای گەورە پینچ فەرزە لەو پەنجا فەرزە کەم کردووە، حەزرت (د.خ) گەراپەو، دووبارە گەیشتەو بە حەزرتی موسا (د.خ) و فەرمووی: خودا پینچ فەرزە لە پەنجا فەرزە کەم کردووە، دووبارە حەزرتی موسا فەرمووی: ئوممەتی تۆ ناتوانن ئەم میقدارەش بەجی بهینن؛ بۆیە حەزرت (د.خ) گەراپەو بۆلای خوا تا چەند جارێ و، پینچ پینچ لەو پەنجا فەرزە لادەبراو، حەزرتی موسا عەرزە حەزرتی دەکردووە کە ئەمە زۆر، تا جارێ داوای خوای گەورە فەرمووی و ئەو، پەنجا فەرزەم کرد بە پینچ فەرز. حەزرتی موسا دووبارە پێی فەرمو: برۆرەو بۆ حوزووری خوا بۆ کەمکردنەو، بەلام حەزرت فەرمووی ئیتر شەرم دەکەم لە خوا کە جارێکی تر داوای کەمکردنەو ئەم نوێژانە بکەم، بۆیە نوێژ لە سەر ئەم پینچ فەرزە جیگیر بوو ھەتا ھەتایە.

ئەم پینچ فەرزە نوێژە لە ھیچ ئاین و شەریعە تیکدا کۆنەبوو تەو؛ بۆ نموونە: حەزرتی ئادەم ھەر نوێژی سبەینی و حەزرتی داوود نوێژی نیوەرۆ و حەزرتی سلیمان نوێژی عەسرو حەزرتی یەعقوب نوێژی مەغریب و حەزرتی یونس نوێژی عیشای بوو.

بێگومان ھەریەک لەم نوێژانە جوړە گەورەیی و پایە یەکیان ھەیەو، ھەموویان لە ئاینی پیرۆزی ئیسلامدا کۆبوونەتەو؛ ھەتا ئەو ھەموو حکمەت و رەحمەت و میھرەبانییەتی خوا بۆ ئەم ئوممەتی ئیسلامە جیبەجی ببی. لەلایەکی ترەو زۆر سوپاس لەسەر ئەم ئوممەتە واجیبە کە لەکاتی ئەو موعجیزە گەورە میعراجە بۆ ئەو سەرداری جیھانە (د.خ) ئەم پینچ فەرزە نوێژە واجیب کراو کە لە ھەمو عیبادەتیک گەورەترە. ئەم پینچ فەرزە نوێژە حەقدە رەکعتن، وەکو شیخ (ابن حجر) نەقلی کردووە حکمەتە کەئەو یە کە مەرۆف ھەر جوړە مەرۆفیک بی لە شەو و پۆژدا حەوت سەعات دەنوێ و حەقدە سەعات ئاگادار و بیدارەو لە ھەر سەعاتیکدا پێویستە تاعەتیکە ھەبی کە ببیتە کەفارەتی غافلێ و ھەندێ تاوان. جا ھەر رەکعتی لەو حەقدە رەکعتانە دەبیتە کەفارەتی تاوانی سەعاتیک، لەو تاوانانە کە مافی خودان یا مافی خەلکن و بە کەفارەت چاریان دەکری. حکمەتی ئەو شە کە نوێژی سبەینی دوور رکات ئەو یە مەرۆف کە لەخەو ھەستی لەشی قورسە و ناتوانی زۆر ئیش بکات، لەبەرئەو خوای گەورە ئەو نوێژی کردووە بە

دوو رکات. نوښتهکانی تر له کاتی ئاسایش و ئاگاداری و به هیژیدان، له بهرتهوه کراون به چوار رکات، نوښتی مه غریب نه بی که کراوه به سی رکات؛ چونکه سی تاقه و خوی گه وره ژماره ی تاقی خوش دهوی، له لایه کی تره وه کاتی مه غریب نه وه کاتی سبه ی نییه که له شی مرؤف سست بی و، نه وه کو کاتهکانی تره له به هیژیدا؛ له بهرتهوه کراوه به سی ره کعت.

ئهی برادرینه! به اختیار ئهو که سه یه که به نووری تاعه تی خوا و نوښتکردن دلای خوی نوورانی دهکا و به ده بخت ئهو که سه یه که پشت له م رهمته دهکا به نه وعی که خوی له ئاره زوی نه فسا دهفته و تینی.

له هه دیسا هه یه هر که سی هه زدهکا له وهی که عومری دريژ بی بانویژ بکا، چونکه نوښتکهر یا عومری به سال دريژ ده بی، یاخو له بهر دلشادی و دهر وون گوشادی با ته مه نیشی که م بی به قه ده ر عومری کی دريژ خوشی له ژینی خوی وهر ده گری.

فه رمووده ی پیغه مبه ره که جه ماعه تی نوښتی سبه ی نی و نوښتی عیسا له هه موو جه ماعه تی خیری زورتره و، ئه گهر خه لک بیانزانیایه خیر و سه وابی ئه مانه چهند زوره، ئه گهر له سه ر چنگیش بو وایه ده هاتن بو ئه م نوښته، واته: ته نانه ت ئه گهر ده ست و پشیمان یارمه تییان نه دا هر ته رکی ئه م نوښته یان نه ده کرد. ئه م نوښته له سه ر شانی که سی دینی ته و او نه بی گرانترین نوښتن.

ئهی براینه! ئه وهی عه رزم کردن له م مه کتوو به دا که میک بوو له گه وره بی نوښت به شیوه یه کی گشتی، ئه گهر نا نوښت چهند جوری هه یه و، هر جور کی چهند پایه و گه وره بی هه یه، هه ندی له و پایه و گه وره بی یانم له دوو سی مه کتوو بدا نووسیون، وه کو مه کتوو بی ته رکی نوښتو، مه کتوو بی جه ماعه ت و، مه کتوو بی عیبادت و، مه کتوو بی جوابی (بین باشی) به غدایی و، مه کتوو بی سوننه تانی نوښت.

زاناکان فه رموویانه: هه سه ناتی سوننه تهکانی نوښت، غه یری فه رزهکان، شه ست و نو هه زارو هه وت سه د و هه فتا و دوو هه سه نه یه و، هه یچ فه رزیک له خوا په رسته یهکان ئه وهنده جور ی نییه که نوښت هه یه تی و، هه یچ سوننه نی ئه وهنده خیر و به ره که تی نییه که نوښت هه یه تی؛ ئه مه هه مووی به لگه و ئیسه با ته بو ئه وهی که نوښت خوا په رسته یه که له هه موو خوا په رسته یهکانی تر گه وره تره.

ئەى برادەرىنە! قەسەم بە خىۋى گەورە زورىبەى كات من خەفەتى ئەحوالى ئىۋە دەخۇم
و ئىۋە بى ئاگان ، ئەوانەش كە بەخەبەرن خۇيان بە گەورە دەزانن و ئەم نووسراوانە
بەباشى ناخوئىننەۋەو، خۇيشيان كىتئىبى لەم جۇرەيان نىبە كە تەماشى بكن، ديارە
سىنگى مرقىش (لوح المحفوظ) نىبە كە ھەموو شتىكى تىابى.

بە يەككە لە مەلاكانى دىبەكى گەورەم وت: ئەلھەمدولىلا ئەھلى ئەم دىبە خەز لە ئاين
دەكەن: بۇچى مەكتوباتى ئىمەيان بەسەرا ناخوئىتەۋە؟ فەرموى: يا شىخ! تەقسىرم
نەكردوۋەو، زۇر قەسەم لەگەلدا كىردوون، بەلام گوئى پى نادەن. وتم: ئەلھەمدولىلا، بەلام
رجات لى دەكەم ئەۋەى كە لە بابەتى تەركى نوئزەۋە و ئەحوالى ئەوانەى كە تەركى نوئز
دەكەن وتوتە لای منىش بىلى. وتى: وتوومە: تەركى نوئز حەرامە و خراپە. وتم: ئىتر
چىت وتوۋە؟ وتى : ياشىخ سەيرە ئىۋە باۋەرناكەن، من زۇرم وتوۋە. وتم: ئاخىر چىت
وتوۋە بىلى ، وتى: وتوومە: تەركى نوئز زۇر حەرامە.

ھەرچى تەكرارم كىردەۋە بەرودوا ئەم خەرفە بو!

بەخودا قەسەم ، من بەزەحمەتىكى زۇر لە كىتئىبە باۋەر پىكراۋە گەورەكان ھەر
مەكتوبىك لەم مەكتوبانەم كۆكردوۋەتەۋە، ئەو بى چارە نە كىتئىبەكانى منى ھەبوو، نە
لە عىبارەتى مەكتوبەكانى من ئاگادار بوو، نە زىاتر لەۋەى كە بۇم گىرآنەۋە وتى!

خۇشەۋىستەكانم! مەكتوباتى دلسۆزتان پاروۋىەكى ئامادەبە، كەچى پىيان عەببە
بە مەكتوباتەكەى من ئامۇژگارىى موسلمانان بكن، جا بەھۆى ئەو جۇرە خۇ بەزل
زانىنانەۋە نە من خىرم دەگات و، نە ئەۋانىش بە پاداشى گەورەى ئەمرو نەھى دەگەن.

انا لله وانا اليه راجعون، والسلام على من أتبع الهدى وأجتنب الردى وآخر دعوانا أن
الحمد لله رب العالمين.

ناممى ھەشتەم

باسى نويژ نەكردنە

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه
الهداة الى دين الله.

پاش ئەمە سەلام و ئىحتىرامىكى زۆر پېشكەشى براكانى خۆم دەكەم.
ئەى براينە! ئەم عەريزانە كە بۆ خزمەتى ئىوھيان دەنیرم، گەورەترین و
بەسوودترین دیارییەكە كە دۆست بۆ دۆستى رەوانە دەكا، بە دەلیلى ئەو
كەدیسە كە عەبدوللای كورپى عومەر (ر.خ) لە پېغەمبەرەو (د.خ)
دەگىرپیتەو كە فەرموویەتى:

« ما أهدى مسلم لآخيه هدية أفضل من كلمة يزيدة الله بها هدى
أو يردہ عن ردى »

واتە: ھىچ موسلمانىك دیارییەكى نەناردووہ بۆ براى خۆى كە بەنرختر
بى لە وتارىكى زانیارى بابەت كە شارەزاییى زیاتر بكا، یا لە خراپەيەك
پزگارى بكا.

جا لەبەر ئەمە ئومىدەوارم كە ناممى دلسۆزى خۇتان بەدل وەرگىرن و،
ئەم دیارییانە كە بۆتانى رەوانە دەكەم بەگوپى دل راى بگرن. ئاخۆ
بەسوودترین دیارییەك لەلایەنى براپەكەوہ كە دلسۆزترین دۆستان بى
قەبوول ناكەن؟ ھەركاتى لە درىژى نامەكانى ئەم دلسۆزەتان بى تاقەت
نەبوون، بەلكو دلشاد بوون، موژدە بى ئەوہ ئیماننان تەواوہ، چونكە لە
پېغەمبەرەو (د.خ) دەگىرپنەوہ كە فەرموویەتى: گەورەترین رەوشتى
چاكى موسلمان ئەوہيە كە ھەرگىز لە بیستنى وتارى خیر تیر نەبى و
ھەمیشە ئارەزوومەندى ببى.

ئەى برادرانى من ئەگەر ئىنسافتان بېي، لەمەو پېش بېستوتانەو دوزانن كە خودا لېخۆشبووى باوكم هەميشە خزمەتى پېشيانى ئېوهى كرووهو، لە هەر كاتىكا يەككە لەوانە تووشى نالەبارى و ئازارى بووى و ئەوى ئاگادار كرىبى لە خزمەتكردن و يارمەتيدانيدا كۆتايى نەكرووهو هاودەردو هاومەينەتى بووه، تەنانەت چەند جار پېكەوتوو كە دەسەلاتدارى رۆژ شتىكى نارەواى لە ئەهلى ولاتەكە ويستوووه مەئموورى ديارى كرووه بو بەجېهينانى ئەو كارە، كەچى خوا لېخۆشبووى باوكم تكاى لە دەسەلاتدارەكە دەكرود دەفعى ئەو ئازارەى لى دەكردن و، هەموو ئەهلى ولاتەكەى لەو بەلایە دوور دەخستەوه.

پوختەى قسە ئەوهيه كە ئيمە حەقمان لەسەر ئېوه زۆرهو، ئېستە كە ئاخىر زەمانەو ئيمە لە زانايانى ئاينى ئىسلامين و دوزانين كە هەموو برادران بە موسىبەتى قيامەت و زيانى دنياى گيرۆدە بوون و، لەم روهوه خەم و پەژارە لەسەر دل بووه بە بار، پېويست بوو كە خۆم بيم بو خزمەتى ئېوه، بەلكو بەهوى رجاو تكاركردن چارىكى ئەم وەزەعە بكەين، بەلام بۆم ريك نەكەوت خۆم بيم، بۆيه ئەم مەكتووبەم رەوانەكرد بو خزمەتتان. زۆر تەكا دەكەم و حقووقى باوكم كرد بە تكاركار لە خزمەتى ئېوهدا كە گوى بگرن بو ئەم مەكتووبانە كە من تەقدىميان دەكەم و رەفتاريان پى بكەن. ئەو كەسە كە ئەم مەكتووبە دەخوينتتەوه لە پېشدا بانگى خەلكەكە بكا كە هەموويان بە دل ئاگادار بن تا لە هەموو عەريزەكەم حالى ببن و رەفتارى پى بكەن، تابزانن هەركەسى بەو موسىبەتەنە گيرۆدە نەبووه، زۆر سوپاسى خوا بكا و، ئەو كەسەى گيرۆدە بووه زوو پەشيمان بېتەوه و خەم بخوا لەسەر ئەو گوناھانەى كە كروونى و لىيان پەشيمان بېتەوه.

ئەم جارە نووسراوهكەم لەبابەتى تەركى نويز يا دروست نەبوونى نويزەكەيه لەبەرئەوهى ئادابى جېبەجى نەهاتووە ياخۆ تەمەلى و سستى كراوه لە كرىنى نويزەكەداو چاودېرى وەخت و وادەى نەكراوه، ئېشەللا مانگ بە مانگ لە بابەتى هەر گوناھى يا هەر موسىبەتى كە ئېستە روى دابى ياخۆ زووتر بووى نامەتان بو دەنووسم. لەم كاتەدا باسى نويزم پېش خست؛ چونكە فەرموودەى پېغەمبەرە كە نويز كۆلەكەى ئاينە، هەر لەبەرئەمەشە كە فەرموويهتى: ئەو كەسانەى تەركى نويز دەكەن يا نويزەكەيان دروست نيبە يا خوويان بەوهوه گرتوووه كە نويزەكەيان لە وەخت و وادەى خۆى دوابخەن لە رۆزى قيامەتدا لە كاتى حيسابى كراداردا وان لە زياندا، چونكە ئەوهى كە نويزى نەكرووه يا نويزەكەى بەتالە نويزى بو حسيب ناكرى و بەهوى ئەمەوه

کاره‌کانی تریشی لیّ قبولی ناکری. ئەوێش که له‌کاتی خۆیدا نوێژ ناکا، نوێژەکی خێرو پاداشی نییه و باقیی عیبادەتەکانی تری به‌ نرخه‌وه بوّ حسیب ناکری، وه‌کو له‌ ئاخری هه‌دیه‌که‌دا ده‌فه‌رمووی: « فقد خاب و خسر » هه‌روه‌ها « فأولئك هم الخاسرون » که ئاخری ئایه‌تیکه‌ له‌ سووره‌تی « منافقون » دا و ئەمەش ده‌لاله‌ت ده‌کات له‌ سه‌ر ئەم قسه‌یه‌ که کردمان.

پوخته‌ی قسه‌: له‌ پوژی قیامه‌تدا به‌هۆی نوێژه‌وه‌ ده‌وله‌تی قیامه‌تی ئیوه‌ به‌ تالان ده‌روا و هه‌سه‌ناته‌که‌تان نامینی و تاوان له‌سه‌ر شانتان ده‌بێته‌ بارو جیگه‌تان ده‌بی به‌ ئاگری دۆزه‌خ.

براده‌ره‌کانم! که‌واته‌ بیربکه‌نه‌وه: ئاخۆ له‌ ئەوه‌لی دنیاوه‌ تا ئاخری دنیا که‌س هه‌یه‌ به‌وه‌ پازی بی که‌ له‌ پوژی قیامه‌تدا بی ده‌وله‌ت و هه‌سه‌ره‌تمه‌ند دانیشی و له‌و به‌ش و به‌هریه‌ ناهومید بی و له‌ ناو ئاگری دۆزه‌خدا بمی‌نێته‌وه؟

رپوایه‌ت کراوه: یه‌که‌م کۆمه‌لیک که‌ له‌ پوژی قیامه‌تدا رپوویان په‌ش ده‌بی کۆمه‌لی نوێژنه‌که‌رانه‌.

برایان! گه‌وره‌ترین مافه‌کانی خوای مه‌زن و گرینگترین داوای ئەو، پاش باوه‌ر به‌ خوا و به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا، نوێژه، پیغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی:

«أول ما يحاسب عليه العبد الصلاة، وأول ما يقضى بين الناس في الدماء» واته: یه‌که‌م شتیک موحاسه‌به‌ی به‌نده‌ی له‌سه‌ر ده‌کری له‌ پوژی قیامه‌تدا نوێژه‌و، یه‌که‌م حوکمی که‌ له‌به‌ینی خه‌لکدا جیبه‌جی ده‌کری حوکمی گوناھی مروّف کوشته‌.

براکانم! نیشانه‌ی به‌ختیاری و ئاخ‌خه‌یری مروّف ئەوه‌یه‌ که‌ به‌ ئایه‌ته‌کانی هه‌ره‌شه‌کردنی خوای مه‌زن عیبه‌رت وه‌رگیری و له‌ تاوان ده‌سه‌ردار بی، هه‌روه‌ها ئەوه‌یه‌ که‌ ئاگای له‌ خۆی بی و چاودیری نوێژه‌کانی بکا و مه‌رچ و روکنه‌کانی بزانی له‌گه‌ل ئەو شتانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی به‌تال کردنه‌وه‌ی نوێژه‌و، هه‌ر کاتی ده‌نگی بانگی بیست بیر له‌ فریشته‌ی پوژی قیامه‌ت بکاته‌وه‌و، باوه‌ری وه‌هابی که‌ هه‌رکه‌سی به‌ئاره‌زوو شادی و دلخۆشی رۆیشت به‌ده‌م بانگه‌وه‌و نوێژه‌کانی به‌جی هینا ئەوه‌ ئەو که‌سه‌ له‌ پوژی قیامه‌تدا به‌نه‌رمی و میه‌ره‌بانی بانگ ده‌کری و، به‌ حورمه‌ته‌وه‌ حه‌شر ده‌کری و، له‌ترسی پوژی قیامه‌ت ده‌پاریزی و له‌ خه‌شمی خوا ئەمین ده‌بی. هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سی گوی به‌ بانگ نه‌داو نه‌روا به‌لای نوێژه‌وه‌ گویی نه‌داتی ئەوه‌ ده‌بێته‌ شوینی خه‌شمی خوای مه‌زن

و له به زهیبیه وه دور ده که ویته وه له پاشه رۆژدا فریشته ی بانگ کردنی ئەهلی مه وقیف به ترس و توندی و گرانی بانگی دهکا و دهیداته بهر. په نا به خوای مه زن.

ریوایهت کراوه: نوێزی دروست پرووی شهیتان رهش دهکاو، سه دهقه پشتی دهشکینێ و، به کتر خوشویستنی موسلمانان له نیو خویاندا له بهر رهزای خوا به یه کجاری هیز له شهیتان ده برێ. که وای هه کۆمه له موسلمانێک نوێزه کانیان به راستی بکهن و سه دهقه و خیرات به دامانان بدن و، له ناو خویاندا به کتریان خوش بوێ ئەوه بیگومان شهیتانیان لێ دور ده که ویته وه به ئەندازهی دووری مابهینی خوره لاته و خورنشین. ههروهها ریوایهت کراوه: هه رکهس هه زدهکا ته مهنی درێژ بێ با خزمهتی باوک و دایکی بکا و سیلهی رهحم به جێ بێنی و نوێزه کانی به باشی جێبه جێ بکا، واته: ئاداب و مه رج و روکنه کانی به ته وای تیدا بێ و له کاتی نوێژکردنه که دا زۆر به ترس و مل که چیه وه له بهردهم خوای خویدا راوهستی.

فهرموده ی پیغه مبه ره (د.خ): له رۆژی قیامه تا کاتی که موسلمانان له به هه شتا جیگیر ده بن هه موو کاتی که له کاته کانی نوێزه کانی دنیا یان خوای گه ره به فریشته دا دیاریان بو ره وانه دهکا به جو ره دیارییه کی تایبه تی. "والله اعلم".

دیاره ئەمەش واتا: ئەو نوێژنه که رانهی که عه فوو کراون و چوونه ته به هه شت ئەو جو ره دیارییه تایبه ته یان بو ره وانه نا کرێ. هه تا جیا وازی له مابهینی ئەم دوو جو ره موسلمانانه دا هه بێ.

براکانم! بو تان ده رکهوت که نوێژ گه وه ره ترین خوا په رستییه و، به گوێره ی ئایه تی «ولدینا مزید» خوا زیاده به خه شش ده دا به نوێژ که ران و، له مه وه ده رده که وێ که نوێژ چاکترین خوا په رستییه که بو موسلمانان دانراوه و، نوێژنه کردن خراپترین هۆیه که دانراوه بو به ده بختیی مرۆف، خوا په نامان بدا لێی.

له سه ر بناغه ی ته فسیر و مه عنا لیدانه وه ی وشه ی (نکر) له ئایه تی (ولذکر الله اکبر) دا ده لیلیکی تر ده یته مه یدان بو ده لاله ت له سه ره ئه وه ی که نوێژ چاکترین خوا په رستییه که بو موسلمانان دانراوه. له قورئانی پیروژدا له هه شتا و دوو شویندا خوای گه ره باسی نوێژ ده فه رموو، به لام له سی و دوو شوینیدا له گه ل زه کاتا باسی کردوه، ئەمه به لگه یه بو ئەوه ی که زه کات په یوه ندیی به نوێزه وه هه یه، واته زه کات بیجگه نوێژ له هه موو خوا په رستییه که گه وه ره تره.

بۆ بەلگە لەسەر گەورەییی نوێژ ئەوەندە بەسە کە حەزرت (د.خ) لە نەخۆشینی وەفاتیدا تا زبانی موبارەکی ھیزی تیاوو وەسیەتی ھەر بە کردنی نوێژ بوو، موسلمانانی لە تەرك کردنی نوێژ دەترساند؛ ئەمەش بەلگەیەکی زۆر پووناکە لەسەر ئەوەی کە نوێژ لە پێویستیەکانی تری ئاینی ئیسلام گەورەترە؛ چونکە نە پوژوو نە حەج نە ھیچ واجیبییکی تری ئاینی ئیسلامی ئەوەندە نوێژ باس نەکردوو.

رێوایەت کراوە کە بێر کردنەو لە مردن دەبێتە ھۆی ئەوە کە نوێژی مروۆف باش بێ، واتە لە پێش نییەت ھیناندا یادی مردنی خۆی بکا ھەتا دلایەت بترسێ لەو کات و ساتەو ئەوجا نییەت بێنێ، بەم شێوە لە نوێژکەیدا ترسی لە خوا بۆ پەیدا دەبێ، پێغەمبەر (د.خ) بەم جۆرە چاری خشووعی کردوو.

دەگێرپنەو: ئەو فریشتانەیی کە کردەوێ مروۆف دەنووسن، پاش ئەوەی کە مروۆف لە نوێژکەیی بوویەو لە یەکتەر دەپرسن: کە فلان کەس چواریەکی نوێژکەیی ناتەواوە یا زیاتر یا کەمتر، ھەر وەھا لە ناو خۆیاندا ئەم حیسابە دەکەن بۆ ئەوەی ئەو میقدارەیی لەگەڵ ئاگاداری و لە خواترسیدا کراوە بینووسن و پاداشەکی بنووسن، ئیتر ئەوی تری نانووسن. کەوابی زۆر پێویستە کە مروۆف کاریکی وەھا بکات لە نوێژکەیدا ترسی خۆی لە دلدا بێ، ئەم لە خوا ترسانەش بۆ ئەھلی غەفلەت بەو دەبێ کە لە پێش نییەتی نوێژکەیدا یادی مردنی خۆی بکا و لە ناو نوێژکەیدا بێر لە واتای ئایەتەکان بکاتەو، ئەگەر نەخویندەوار بوو لەلای زانایەک فیریان بێ، ئەگەر فیرنەبوو ئەوە بابزانی کە نوێژکردن پارانەو نزیایە لەگەڵ خۆی گەورەداو، خوا حازرە و بەپاسەریەو، ئاگادارە، بەم جۆرە ئومید ھەییە ئاگاداری و لە خوا ترسان لە دلدا پەیدا بێ.

لە حەزرتی عومەرەو دەگێرپنەو (د.خ) کە حەزرتی پێغەمبەر (د.خ) چاوی لە پیاویکەو بوو نوێژی کردو نوێژکەیی زۆر سووک بوو، باش ئادابەکی بەجی نەھینا، جاحەزرت (د.خ) فەرمووی: ئاگادارن لەم پیاو؟ ئەمە ئەگەر بمری لەسەر غەیری میلیت و ئاینی محەمەد دەرئ، ئەمەیش لەبەر سووکی نوێژکەیی فەرموو.

براکانم! ھەر کەسی تۆزقالی باوهری بێ ئەم ئەندازە ھەر شەییە بەسە. یاخوا ھەموو مالی من بەقوربانی ئەو موسلمانە بێ کە بەم جۆرە موسیبەتەنە گیرۆدە نەبێ، ئەم موسیبەتەنە موسیبەتی دینی و قیامەتین یا خوا ھەرگیز تووشی نەبن.

برادره رینه! بزائن حالی نوڙنه کهر ئه وهنده شووم و ناله باره که گهلی له ئه سحابه کان وهکو ئیمامی عومهر و ئیمامی عهلی و عهبدوللای ئیبنو عهباس و عهبدوللای ئیبنو مهسعود، که له زانا بهرزهکانی ئه سحابه ن و، (ابوهریره) و عهبدوره حمانی کورپی عهوف جابیره مهعازی کورپی جه بهل و غهیری ئه مانه ش، خویان لی رازی بی، باوه رپان وایه که هه رکه سی به ده سه نقه ست و به هوئی ته مه لی که مه ترخه می یه که نوڙی فه رز ته رک بکا کافر ده بی، مه گهر تهویه بکا و به قه زای بگه رپته وه.

هه ندی له ئیمامانی (تابعین)، که ئه وانن ها ورپییانی چه زه تی پیغه مه بریان دیوه، فه رموویانه: نه مان بیستوه که هیچ که سیکی تر له باقیی یارانی پیغه مه بر به خیلافی فه رمووده ی ئه و ئه سحابانه، که ته رکی نوڙیان به ده سه نقه ست به کوفر زانیوه، قسه ی کردبی. پوخته ی قسه ئه وه یه که بیروباوه رپان له سه ر ئه وه بووه که هه ر که سی به بی به هانه یه کی شه رعی و به ده سه نقه ست نوڙیکی فه رزی ته رک کرد ئه و که سه کافر ده بی.

له عه بدوللای ئیبنو نه قیف خوی لی رازی بی، ریوایه ت کراوه که فه رموویه تی: یارانی پیغه مه بر (د.خ) ته رکی هیچ واجیبیکی ئاینیان به کوفر دانه ناوه نوڙ نه بی؛ واته: له نیو واجیباته عه مه لیه کاندا، وه ک نوڙو رڙوو زه کات و چه ج، هیچ کامیان وه ک نوڙ به وه داناوه که ته رک کردنی کوفر بی، به لام ته رکی نوڙیان به کوفر داناوه.

له پاش وه فات کردنی هه موو ئه سحابه کانی پیغه مه بر (د.خ) هه ژده ئیمامی زانی به رز بوون که له ئاینی ئیسلامدا (مجهتد) بوون و خزمه تی ئاینیان کردوه و، ئه گهر خزمه تی ئه وان نه بووایه ئه حکامی ئاین وها رووناک نه ده بوو بو موسلمانان، له م هه ژده ئیمامانه چوارده یان که وتوونه ته شوینی فه رمووده ی ئه سحابه کان و فه رموویانه: ته رکی نوڙیکی فه رز و دواخته نی له کاتی ناچاری، واته که سی نوڙی نیوه رڙو نه کا تا کاتی عه سه ته واو ده بی و نوڙی مه غریب نه کا تا کاتی نوڙی عیسا راده بووری ئه وه کوفر حسیب ده کری بوئی. ئه م ئیمامانه وه کو ئیمام ئه حمه دی کورپی چه نه بل و ئیمام ئیسه قی کورپی راهه وه یه و ئیمام یه عقوقوی سه جسته نی و داوودی ته یالسی و ئه بوویه کری کورپی شه یبه و ئیمام زوبه یر و غه یری ئه مانه ش هه موو ئه مانه که له ئاوی شه و پاریزیان کردوه، بیروپایان وایه و فه رموویانه: هه ر که سی فه رزیکی نوڙ به عه مدی ته رک بکات کافر ده بی و کافر حسیب ده کری. له گه ل ئه مه شدا حوکمدان به کوفری موسلمان گه لیك ناله بار و ناره وایه و پاریز لی کردنی له جومله ی واجیباته،

تهنانهت ئهگهر كهسى به ناحق موسلمانى به كافر دابنى، ئهوه خوئى كافر دهبى، كهواته
ئهو زانا پايه بهرزانه ئهگهر ئهو فهتواى خوئانه به راست نهزانيايه ئهو فهتوايانهيان
نهدهداو نهياندهفهرموو: مروّف به تهركى نوئژ كافر دهبى.

من نامه يه كم له بابته تى ئادابى موسلمانانهوه له سهر فهرموودهى حهزرت (د.خ)
نووسيوه و لهو نامه دا نووسيوه: ئه مرى پيغه مبه ره (د.خ) كه له شه ودا ده مى گوزهى ئاو
داپوشن تا شتى خراپى تى نه چى، ههروه ها ده مى مه شكه و خيگه ي رۆن به ستن. لهو
كاتهدا ئهوانه م نووسى ئه وه م كه وته وه ياد كه پيشينان له مه دحى پياوچاكاندا وتويانه:
«له ئاوى شه و پاريز دهكات» ئه مه ش مه عناي ئه وه يه كه له بهر رووناكى فهرمووده كه ي
پيغه مبه ردا ربه فتاريان كردووه و، له ئاوى گوزهى سهردانه پوئشراو و مه شكه و جه ونده ي
ده م نه به ستراويان نه خواردووه ته وه، واته: ئيجگار زور پاريزيان كردووه، جا ئيمامى له
خوا ترسى كردار چاكى وه ها كه له ئاوى شه و پاريز بكا، بيگومان هه تا ته حقيق نه كا و
نه گاته بنج و بناوانى شت فتوا نادا و خوئى و خه لكيش ناخاته نيو مه ترسى و هه له وه.

به لام ئيمام (ابوحنيفه) و ئيمامى ماليك و ئيمامى شافيعى، خوايان لى رازى بى،
فهرموويانه: مروئى موسلمان هه تا ئينكارى واجبيئى نوئژه فهرزه كان نه كا كافر نابى،
به لام لاي ئيمامى ماليك و ئيمامى شافيعى بو ئيمامى ئيسلام دروسته كه فرمان بدا
به كوشتنى نوئژنه كهر له لايه نى هه دى شه رعييه وه، نهك له لايه نى كوفروه؛ چونكه ئهو
مروؤه به تهركى ئهو فهرزه كافر نابيت، كه چى ئيمامى ئه بوو حه نيفه فهرموويه تى :
كوشتنى دروست نييه، به لكو هه پس ده كرى هه تا ته وه به دهكات و ده ست دهكات وه به
نوئژكردن يا ده مرى. جا له م باره وه ئهو فهرموودانه ي پيغه مبه ريان (د.خ) ته ئويل
كردووه، كه ده لاله ت له سه ر كوفرى نوئژنه كهر ده كهن، به و نوئژنه كهرى كه ئيمان و
باوه رى نه بى كه ئهو نوئژه فهرزه و واجيبه، واته: له كاتيكا باوه رى ببى به وه ي كه
نوئژه كه واجيبه و له بهر ته مه لى تهركى بكا، ئه وه كافر نابى. به لام ئيمام ئه حمه دى
كورپى هه نبه ل و ها و فكره كانى ته ئويل فهرمووده كانى پيغه مبه ريان نه كردووه و
هوكميان كردووه به كوفرى نوئژنه كهر، له م روه وه فهرموويانه: كوفر دوو جوړه،
يه كه ميان كوفرى قورس وه كو باوه رنه كردن به خوا و به پيغه مبه ر (د.خ) دووه ميان
كوفرى سووكه وه كو نوئژنه كردن له بهر ته مه لى.

جا له سه ر ئه م بناغه يه، شىخ ئيبنو هه جهر له (توحفه) دا له كتىبى نيكاحدا ده فهرمووى

: ماره‌کردنی ژنی (کتابیه) وهك جووله‌كه‌و گاور باشته له ماره‌کردنی ژنیکی موسلمانانی نوپژنه‌كه‌ر، چونكه به (ئجماع)ی ئیمامان دروسته بۆ موسلمان ژنی (کتابیه) ماره‌بكات له کاتیکیدا كه مهرجه‌کانی ئەم ماره‌کردنه بیته‌جی، به‌لام ئیختیلافیان هه‌یه له دروست بوونی ماره‌کردنی ژنی نوپژنه‌كه‌ردا، چونكه لای گه‌لیك له ئیمامه‌کان، وه‌كو باسمان کرد، ژنی موسلمان كه نوپژ ته‌رك بکا به (مرتده) واته: هه‌لگه‌پاوه له دینی ئیسلام داده‌نری، (مرتده) به هه‌یج جوړی ماره‌کردنی دروست نییه، هه‌تا ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ئیسلامه‌تی و نوپژه‌کانی ده‌کا.

ریوايهت كراوه: پایه‌ی نوپژ له دنیا‌دا وه‌كو سه‌ری ئینسانی وایه بۆ له‌ش، جا هه‌روه‌كو له‌ش به بی سه‌ر ژبانی نامینی ئاینیش به بی نوپژکردن و جوودی نابی.

هه‌روه‌ها نوپژ ته‌شبه‌یه كراوه به مرۆقیك، ئه‌ركانی نوپژه‌كه وهك سه‌ریه‌تی و، مهرجه‌کانی وه‌كو رۆحی وایه، به‌تایبه‌تی له خواترسان (خشوع) و ئاگاداری له نوپژدا، كه لای زانا گه‌وره‌كان به شه‌رت و مهرج حسیب كراون، ئه‌گه‌ر له خوا ترسان و ئاگاداری نه‌بی نوپژه‌كه پاداش و پایه‌ی نابی، ئه‌و سوننه‌تانه‌ش كه له (أبعاضی) نوپژن، وه‌كو قنوت له نوپژی سبه‌ینیدا و پاوه‌ستان له قنوتدا، یا وهك ته‌حییاتی یه‌كه‌م و دانیشتن لهو ته‌حییاته‌دا، ئه‌مانه وه‌كو ریش و سمیل و برۆ و برژانگی ئینسانه‌كه‌ن، واته ئه‌گه‌ر ئه‌مانه نه‌بن ئه‌و نوپژه جوان نابی وهك چۆن یه‌کی ئه‌گه‌ر برۆ و برژانگی نه‌بی جوان نییه.

براده‌رینه! له باب‌ه‌تی نوپژه‌وه ئیحتیات زۆر پێویسته؛ چونكه یاران‌ی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) كه له حوزووری ئه‌و زاته پایه به‌رزدا بوون و، چواره ئیمام له ئیمامانی تابعین وایان برپارداوه كه ئه‌گه‌ر یه‌كێك به‌عه‌مدی نوپژ ته‌رك بکا كافر ده‌بی، چهند ئیمامی موخاله‌فه‌ی ئه‌وانیان كردووه و فه‌رمووده‌كه‌ی پێغه‌مبه‌ریان ته‌ئویل كردووه به ئینسانیک كه له به‌ر بی باوه‌ری نوپژه‌كه نه‌کا، یا فه‌رموویانه مه‌به‌ست له حه‌دیه‌كه ئه‌وه‌یه كه نوپژنه‌كه‌ر نه‌فسی خۆی ئاماده كردووه، بۆ كوفر به هۆی گونا‌هی گه‌وره‌ی نوپژنه‌كه‌ره، كه په‌نا به‌خوا له‌وانه‌یه بیته هۆی سه‌لبی ئیمان؛ چونكه دین و ئیمانی موسلمان وه‌كو داریکی به‌رزى به‌رداره‌و، نوپژکردن وه‌كو ئاودانی ئه‌و داره‌یه؛ جا هه‌روه‌كو داری ته‌پ كه له وهختی خوییا ئاوه‌نهری و شك ده‌بی هه‌روه‌ها دینی ئیسلامیش مادام نوپژی له‌گه‌لدا نه‌بی ئه‌و ئیمان‌ه‌ی ده‌فه‌وتی و وشك ده‌بی و ده‌كه‌وی و له ره‌گ و ریشه‌ ده‌ردی.

جا مروّف کاتی تهماشای زاهری فەرموودەى حەزەرت بکا (د.خ) لەبابەتی نوێژ نەکەرەو، تهماشای فەرموودەى یارانى پێغەمبەر و ئیمامانى تابەین بکات حەقى وایە کە هەرگیز تەرکی نوێژ نەکا؛ چونکە هۆی نوێژنەکردنەکە ئەوێهە کە ترس لە خوداو لە گەورەیی خودا لە دل و دەروونی نوێژنەکەرا نامینى و، نووری بەجیھەنانی حوقوقى خودایى لە دلدا نامینى، ئەگەر نا کەسى کە نووری هەبیبەتی خواو حوقوقى خواى لە دلدا هەبى هەرگیز تەرکی نوێژ ناکا و، لە بەجیھەنانی واجیبى ئاینى خوێ لانا.

ئەو حەدیسانە کە بەزاهیر دەلێن لەسەر کوفرى نوێژنەکەر زۆرن و جیگەى ئیعتبارن، تەنیا عیبارەتەکانیان جیا جیان، بەلام لە مەعنادا یەکن، بۆ نمونە: یەکەم حەدیس کە تەبەرانى رپوایەتی کردووە دەفەرمووی: «من ترك الصلاة متعمداً فقد كفر جهارا» واتە: کەسى بە عەمدى نوێژ نەکا ئەو بەئاشکرا کافر بوو. لە رپوایەتیکی تردا دەفەرمووی: «بين العبد والشرك ترك الصلاة ، فأذا ترك فقد كفر» واتە: فەرق لەبەینى عەبدى موسلمان و عەبدى موشرىکدا کردن و نەکردنى نوێژ، واتە: ئەگەر نوێژى کرد ئەو موسلمانە، ئەگەر نوێژى نەکرد ئەو لە کافرە موشرىکەکان بوو لە زەمانى پێغەمبەردا، بە کافرى مۆتلق دەناسرئ ئەمرۆ.

هەر وەها لە حەدیسىکی تردا هەیه شىخى بوخارى رپوایەتی کردووە دەفەرمووی: «من لم يصل فهو كافر» واتە: کەسى نوێژ نەکا کافر.

بە ژمارە چل حەدیس زیاتر هەیه کە ئەهلى حەدیس رپوایەتیان کردووە و کردوویانە بە دەلیل لەسەر ئەوێهە کە نوێژنەکەر کافر.

هەر وەها ئەهلى حەدیس ئەم ئایەتەى خوارەو بیان کردووە بە دەلیلى ئەوێهە کە نوێژنەکەر کافر، ئایەتەکەش ئەوێهە کە خواى گەرە لە باسى ئەهلى دۆزەخدا فەرموویەتی: «مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ [٤٢] قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ [المدثر [٤٣]]» واتە: لە رۆژى قیامەتدا ئەهلى بەهەشت یاخۆ فریشتەى مالیک ناو گەرەى فریشتەکانى مەئموورى دۆزەخ پرسیار لە ئەهلى دۆزەخ دەکەن و دەلێن: چ تاوانى بوو بەهۆى ئەوێهە ئیوه گیرۆدەى دۆزەخ بن؟ ئەوانیش لە وەلامدا دەلێن: هۆ ئەو بوو کە لەدنیا دا نوێژمان نەدەکرد.

هەر وەها لە ئایەتیکی تردا خوا فەرموویەتی: «فَأَنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ

فاخوانکم فی الدین» واته: ئەگەر ئەو کۆمەڵە پەشیمان بوونەو و نوێژیان کرد و زەکاتی مائیان دەرکرد ئەو برائى ئاینی ئیوهن، دیاره ئەمە ئەو دەگەیهنی که ئەگەر پەشیمان نەبوونەو نوێژیان نەکرد و زەکاتیان نەدا ئەو برائى ئاینی ئیوه نین.

دەگێرنەو: پۆژی حەزرت (د.خ) فەرمووی: خوایا! لە نیو ئوممەتی مندا مروقی چاره رەش و ناھومید مەھیلەرەو. پاش ئەو بەھاورپیەکانی فەرموو: ئایا دەزانن بەدبەخت و ناھومید کین؟ عەزیزان کرد: نەخیر، فەرمووی: ئەو مروقانەن که تەرکی نوێژ دەکن.

دەگێرنەو: که پێغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: خیر نییە لە ئاینیکی وەھادا که رکوعی تیا نەبی، واته: یەکی بلی: ئاینم ھەیه، بەلام نوێژ ناکەم؛ ئەو راست ناکا، تەنانەت کردەوی باشیشی ھەبی پاداشی چاکی نابی.

دەگێرنەو: یەکی چاوی بە شەیتان کەوت و پێی وت: من چی بکەم تا وەك تۆم لی بی؟ واته: لە کۆمەلی ئیوه حسیب بکریم؟ لە وەلامدا پێی وت: ئەگەر دەتەوی وەکو من بی، تەرکی نوێژ بکە و سویندی درۆ و راست زۆر بخۆ؛ واته: گوئی مەدەری و بەراست و بەدرۆ ھەمووکاتی ھەر سویند بخۆ تا قەدر و قیمەتی خۆی گەرەت لا نەمینی، کابرا که ئەم وەلامە لە شەیتان بیست وتی: «عەدالله» بی که ھەرگیز نوێژ نەفەوتینم و ھەرگیزیش سویند نەخۆم ئەنجا شەیتان وتی: ھیچ کەس بەفیل وەکو تۆ خۆی رزگار نەکرد لە داوی من و، تۆ ئەم ئامۆژگارییە لەمنەو فیر بووی، پەیمان بی ئیتر ھەرگیز لەگەل کەسدا قسەیهکی وەھا نەکەم که فیری ئەو بی خۆی لە دەسیسە ی من رزگار بکا. دەگێرنەو که حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: بەخوا قەسەم نابی نوێژنەکەرەکان بە ئاشکرا ئەم گوناحە بکەن و تەرکی نوێژ بکەن، یا کەسی دەنیرم بدا لە گەردنیان یا دەبی بگەرپینەو بو سەر نوێژ کردن. ئیمامی شافیعی لەبەر رووناکیی ئەم حەدیسە فەرموویەتی: که ئەگەر نوێژنەکەر ھەر سوور بوو لە سەر نوێژنەکردنەکە ی خەلیفە ی ئیسلام بوی دروستە بیکوژی.

ئیمامی غەزالی (ر.خ) لە باسی ئەو شتاندەدا که دەبنە ھۆی مردنی ئینسان بە بی ئیمانی (پەنا بەخوا) وتوویە: یەکی لەو شتاندە تەرکی نوێژ. ھەر وەھا ئیمامی حەنەفی و ئیمامی شافیعی (ر.خ) فەرموویانە: مروقی نوێژنەکەر ئەگەرچی کافر نییە، بەلام مەترسی ئەو ی لی دەکری که سەلبی سەر مەرگ بی، ئەمەش لەگەل مەترسی کوفردا زۆر فەرقی نییە، وا دەبی مروقی نوێژنەکەر ئەو ھەندە گوناح دەکا تا لە ئەنجامدا کافر دەبی.

رپوایهت کراوه : هه رکه سی سی شت له خوئی بگریته وه خوایش سی شت له و کهسه دهگریته وه: هه رکه سی زهکاتی مالی له داماوان بگریته وه خوایش له ش ساغی له و دهگریته وه، هه رکه سی نویژ نه کاو نویژ له خوئی بگریته وه خودا له نه جامدا ئیمانی لی و هه ردهگری. هه رکه سی دوعا نه کات و له خوا نه پارپته وه خوایش به جیهینانی دلخواز له و کهسه دهگریته وه. دهگریته وه کاتی خهلیفه ی دووم هه زهتی (عومه ر) - خوی لی رازی بی - به نیزه که ی (ابو لؤلوه) ی مه جووسی، بریندار بوو خوین له برینه که ی فواره ی دهکرد، خه ریکی نویژ بوو، نویژ که ی ته واو کرد، له گه ل ته وه شدا حازرانی خزمه تی عه رزیان کرد که خوین پیسه و نویژ به تال ده کاته وه، ته و خوئی به ناچار زانی و، هه رچون بی نویژ که ی کرد.

ئه ی برادران! چهنه ئایهت و چهنه هه دیس له سه ر نویژ هه ن، بو نمونه: خوی گه وه فه رموویه تی:

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ » واته: ئه ی ته و که سانه ی ئیمان و باوه رتان به ئاینی ئیسلام هه یه، با مال و مندالتان ئیوه له نویژ و یادی خوا غافل نه کا. بیگومان هه ر که سی مال و مندال له نویژ و یادی خوا غافل بکا ته وه ره نج به خه ساره.

ئه م له یادی خوا غافل بوونه چهنه جو ره: یه که م ته وه یه که مروف هه ر نویژ که نه کا و به جاری وازی لی بی نی. دووم ته وه یه که چاودیری کاتی نویژ که نه کا و به بی عوزریکی ره وای شه رعی دوا ی بخت له وه ختی ئیختیار. سییه م ته وه یه که له نویژ که انیدا چاودیری ئاداب و شه رت و روکنه کانینیان نه کا. چواره م ته وه یه که ترس و ملکه چی و دل کزی حوزووری خوی نه بی، که زوریه ی نویژ که ران گیروده ی ته م به شه ده رده ن، به هه رحال به هه ر به شیک له م به شان به هوی پیوه ندی دنیاوه مروف له نویژ غافل بی، ته وه بیگومان ره نج به خه ساره و له زیاندا یه. به لام فه رق و جیاوازی له نیوان ته م جو ره زیاناندا هه یه، واته: زیانی ته رکی نویژ زورتره له زیانی ته رکی خشوع له نویژ دا.

هه روه ها خوا فه رموویه تی: « فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا [٥٩] إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ... » ته م ئایه ته پیروزه باسی ته ولادو نه ته وه ی پیغه مبه ره کانی پیش زهمانی هه زه تی (مه مه دی مسته فا) ده کا (د.خ) ته وان ه ی نویژ یان فه وتاندوه، واته: ته و نویژ ه ی که له ئاینی خو یاندا واجیب بووه ته رکیان

کردووو، كهوتوونه ته شوین ئاره زووی نهفس، جا به بۆنه ی هه پشه كردن له وانه
فهرموویه تی: له مولا له پاشه پوژدا له قیامه تدا تووشی شه پ دهن مه گهر ئه وانه یان كه
تهوبه یان كردووو له پهفتاره ناله بارانه وازیان هیئاوهو ئیمانیا ن به خواو به
ئاینه كه یان هیئاوهو پهفتاریان باش كردوو.

جا له زاهیری ئه م ئایه ته وه دهرده كه وی: ئه و كه سانه له نه ته وه ی پیغه مبه ران بوون
به هوی نوێژ فهوتانن و دوی ئاره زووی نهفس كه وتن كو فریا ن به سه ردا هاتووو، به
پاداشی خراپ هه ر له و شوینه دا یا له دۆزه خدا كه ناو دهری به (غی) ئازار دهرین.
سه باره ت به ئیمه مه به ست له م ئایه ته ئه وه یه ئه و كه سه نوێژ بفه وتینی و ته رکی بكا ت
كا فر ده بی و له قیامه تدا سزا دهری، مه گهر ئه وانه ی كه ته وبه ده كن و ئیمان دین و
پهفتاری باش ده كن. ده گێر نه وه مروقیك بووه خوا په رست و ته رکی دنیا كه رو خاوه ن
پاریز بووه. كا تی وه فاتی كرد و ناشتیان، له لای خوی گه و ره وه سه د جه لده ی به سزا بۆ
حه وئه كرابوو، ئه ویش له خوا پارایه وه و تی: یاره بی! من به قه دهر توانای خۆم
عیباده تم كردووو، تكای لوتف و میهره بانیی تو ده كه م. له ئه نجامدا خوی گه و ره
عه فوی كرد له یه ك جه لده نه بی، كه لی درا هه موو گیانی ئاگری تی چوو. فریشه تكان
پییا ن را گه یاند كه له گه ل ئه ودا كه تو خۆت به باش ده زانی هه ندی پهفتاری خراپت بووه
ئه مه جه زای ئه و پهفتاران ه بوو؛ یه كه م: نوێژیکی بی ده ستنوێژت كردوو، دووم: سته م
لیكراوی هاواری بۆ هینا ی و ده تتوانی فریای بكه وی و رزگاری بكه ی، به لام گویت
نه دایه و رزگارت نه كرد.

مه به ست له م نه قله گو ی به نوێژدانه، كه به هوی تا قه نوێژیکی بی ده ستنوێژه وه خودا
ئه و سزایه ی داوه.

ئه ی براده ران! نوێژ پایه یه کی زۆر گرینگه له پایه كانی ئیسلام و هه ركه س هیزی
تیدا بی پیویسته به را وه ستانه وه بیکا، خو ئه گه ر نه ی توانی به را وه ستانه وه بیکا ئه و
پیویسته به دانیشه نه وه بیکا، وایش نه ی توانی پیویسته به را كشانه وه بیکا، اته: هه تا هۆش
و وریایی تیدا بی پیویسته نوێژه فه رزه كه ی بكا، به لام كه هۆشی تیدا نه ما ئیتر له دائیره ی
ته كلیف و لیپرسینه وه دهرده چیت، له گه ل ئه وه شدا كه ی چاك بوویه وه پیویسته هه ر
نوێژیکی فه و تا وه به قه زای بگێریته وه، چونكه وهخت و واده ی واجیب بوونی را بووردوو،
با له و كاته شدا موكه لله ف نه بووی.

به لّام دهرکردنی نوښ له وهختی خوځی یا دواختنی تا دواوخت له بهر عوزریکی شرعی، وهکو له بیرچوونه وهی وهخت و واده، یا خو که سی چه پسی کردبی. یا تازه موسلمان بی و ناگای له شرع نه بی، یا نووستبی و خه بهری نه بوو بیته وه تا نوښه که ی دهچیت، ئەمانه عه فوون بهو شرته ی زووبه زوو نوښه فهوت او هکه یان به قهزا بگیرنه وه. به لّام پیویسته بزاندن که نووستن وهختی ده بیته عوزری شرعی که به هله کهوت بی، واته: ئەو که سهی به رده وام خهوی گران بی و خه بهری نه بیته وه ئەوه له سهری پیویسته به پیی توانا بگوښیته وه بو شوینی قه ره بالځ، یا خو یه کی ته میی بکا که له کاتی نوښدا خه بهری بکاته وه، بهم جوړه نه بی گونا هبارو تا وانبار ده بیته و نووستنه که نابیته عوزری شرعی بو، مه گهر ههر که س دهست نه که وی و ناچار بی.

هه روه ها فهوتانی نوښ له بهر رزگارکردنی که سیک له ئاو یا له ناگر، یا له دوژمنی سته مکار، یا به هو ی ده فعی شه له نه فس یا له ناموس یا له مال، یا له بهر ترسی فهوتانی راوهستان له عه ره فاتدا، یا به هو ی راگردن له دهستی دوژمن که وه ذعی ئەوه ونده خراپ بی به هیچ جوړی نوښه که ی بو نه کری، ئەمانه هه موو به فهوتانی عوزردار حسیب ده کری، به لّام پیویسته پاش رزگار بوون گورج نوښه که ی به قهزا بکاته وه.

له نایه تیکی ترا خوا فه رموویه تی: «وَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ [۴] الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ [۵] الماعون» حه زره ت (د.خ) له روونکردنه وهی ئەم نایه ته دا فه رموویه تی: ئەمانه ئەو که سانه ن که نوښه کان له وهخت و واده ی خو یان دوا ده خه ن، واته: ههر به یه کجاری نایکه ن، یا به بی عوزری شرعی و به شیوه ی بی موبالاتی نوښه کان یان ده خه نه دوا دوا یی وه خته وه. واتای (ویل) لای گه لیک له مفسره کان هاواره و، لای هه ندیکیان شوینیکی دیارییه له دوژه خدا ئەوه ونده گهرمه ئەگهر به ردی تی بکه وی ده توښته وه و ده بیته ئاو.

سستی و بی ناگای له نوښدا، ئەوه ونده خوویه کی ناشیرینه که خوای گه وره له قورئانی پیروژدا کردوویه تی به نیشانه ی (منافق) یانی ئەوه که سهی که به پروه ات موسلمان ه و له دلدا ئیمانی نییه: ئەوه ته خوا ده فه رموی:

«إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَآؤُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا». واته: مونا فیه کان به خه یالی به تالی خو یان فیل له خوا ده که ن و، ده یانه وی به ها توچوی عاده تی و بهم به دم موسلمان ییه به موسلمان ی

ساغ حسیب بکرین، کهچی خوا له دلیان ئاگاداره، ئه و مونا فیکانه که هه لدهستن بو نوێژکردن به ته مه لئ و سستی راست ده بنه وه، وه کو یه کیک به زور ئیشی پی بکرئ، هه ستانه که یان بو نوێژ به راستی نییه به لکو خو یان نیشانی خه لک ده دن و نوێژه که یان به شیوه ی رپاکاری و بهر چاوییه و جار جار نه بی ناوی خوا ناهین و ئه و جار جار هه ش هه ر له بهر ریایه.

ئه ی براینه! که سیک پیاوه تی و غیره تی ببی حالی خو ی ناکا به حالی مونا فیک و، نوێژه کانی به ته مه لئ و سستی ناکا، به لکو به نیشات و شادمانی و رووخوشی جیبه جیان ده کا، وه کو یه کی پروات بو خزمه تی پادشایی به ئه ده ب و گورجوگولی و بهرگ پاکی و له ش خاوی نییه وه ده روا.

ته ماشا بکه ن: خوی گه وه باسی مونا فیکه کان به وه ده کا که ناوی خوا نابه ن، یا یادی خوا ناکه ن، جار جار نه بی، جا مادام ئه مه حالی مونا فیک بی ده بی حالی ئه و که سه چو ن بی که به غه فله ت و بی هو شی روژ ده داته دم شه و شه و ده داته دم روژ، بی ئه وه ی ئاگای له ئه وامیری خوی گه وه هه بی؟. ئه ی براینه! ده گپ نه وه هه ندئ له موسلمانه پی شینه کانه مان کاتی که ده نگی بانگ ده ریان بیستوه به گورجی راست بوونه ته وه و به په له په ل خه ریکی نوێژه که یان بوون، که لیان ده پرسین: بوچی وا به په له ده روژن؟ له وه لامدا ده یانوت: ده ترسین له زومره ی ئه وانه حسیب بکرین که خوی گه وه له و ئایه ته دا باسی کردوون، واته له وه ترساون که له مونا فیکان بزمی دردین.

ریوایه ت کراوه: هه ر که سی ئاگاداری نوێژی خو ی بکات و، به ته واوی ئاداب و مه رج و پایه کانی جیبه جی بکا ئه وه له روژی قیامه تدا نوێژه که ی وه ک چرا ده بیته نوور و پروناکی له بهر ده میدا و لای راستیه وه و ده بیته شایه ت له سه ر ئیمان و خوا په رستی ئه و نوێژکه ره.

ههروه ها ئه و که سه ی چاودیری ئادابی نوێژه که ی نه کا، ئه وه نوێژه که ی نه ده بی به نوور و نه ده بی به شایه تی ئیمانی و نه سوودی لی وهر ده گری و، هه شریشی له گه ل فیرعه ون و هاما ن و قاروون و (ابی) ی کوپی (خلف) دا ده کری؛ چونکه ئه و نوێژه که ی به نادروستی و ناراستی و نارپه وایی له ملی خو ی کردوه ته وه، یا له بهر خو به زل زانین، واته: له سه ر خووی فیرعه ون بووه، یا له بهر ئه وه ی که خه ریکی ئیش و کاری دنیا و کوشتن و برین و ئازاردانی خه لک بووه، واته: له سه ر خووی هاما نی وه زیری فیرعه ون بووه، یا

له بهر ته ماشاگردن و سه رپه رشتی گردنی مال و سامان و دارایی و پښکڅستنی هوی مال کورکړنه وه بووه، واته: له سه ر خورپه وشتی قاروون بووه، یا له بهر نیفاق و دوورپووی بووه، واته: له سه ر خورپه وشتی (ابی) ی کورپی (خلف) بووه که سه ر وکی پیږه مونافیکه که ی مه دینه بووه! جا که سی هه موو عومری له سه ر خورپه وشتی که سی که راپویری نه وه معنای وه هایه که نه و که سه ی خو ش ده وی و له قیامه تدا له گهل نه و ا حشر ده کری؛ چونکه فه رموده ی پیغه مبه ره (د.خ) «المرء یحشر مع من أحب» واته: مروث له قیامه تدا له گهل نه وانه دا حشر ده کری که له دنیا دا خو شی ویستوون.

ریوایه ت کراوه که حه زره ت (د.خ) روژی له نیو هاوریپه کانیدا دانیشتبوو، فه رموی: نه مشه و له خه وما دوو فریشته هاتن بو لام و، وتیان: وهره بابروین، منیش له گهل یانا رویشتم، گهل نه هلی سزایان پیشان دام؛ یه که م که س له وانه پیاویک بوو له سه ر گازی پشت رایان کی شابوو، فریشته ی عه زاب و سزا به راسه ری هه و راوه ستابوو، به ردیکی گه وره ی به ده سته وه بوو، که به رده که ی هدا به سه ری نه و پیاوه دا مه غزو نیسقان و پیست و گوشتی سه ری له یه که جیا ده بوونه وه و پرزو بلا و ده بوونه وه، فریشته ده روپی به رده که به ینیته وه، تا نه و به رده که ی ده ینایه وه سه ری کابرا وه کو یه که م جاری لی ده هاته وه به ته وای چاک ده بووی هه، دووباره فریشته که هه مان به ردی پیا ده مالی و وه جاری پیشوی لی ده هاته وه، هه روه ها به م شیوه ئازاری نه و پیاوه ی هدا. وتم: نه م عه زابه له سه ر چیه؟ فریشته کان له وه لاما وتیان: نه مه له سه ر نه وه یه که نه م پیاوه له دنیا دا له نویژ کردن سه رگران بووه نویژه کانی له وه ختی خو یان ده رکردوه.

ریوایه ت کراوه: هه ر که سی له به جیه ینانی نویژ بی، موبالات بی به پانزه جوړه سزا گیروده ده بی، پینجیان له دنیا دا، سیانیان له کاتی مردندا و، سیانیان له گوړداو، سیانیان له کاتی ده رچوون له گوړ بو مه حشر. جا بی تو شی ره حمه تی خوا لی بی فه رموی هه تی: نه مه چوارده و تکا وایه پانزه هه میان، که گیره وه (راوی) باسی نه کردوو و له بیر ی چوه ته وه، نه وه بی که له روژی قیامه تدا رووی ره ش ده بی، وه کو له هه دیسدا یه؛ چونکه ریوایه ت کراوه: یه که م رووی هه که ره ش بی له روژی قیامه تدا، به هوی تاوانباری هه و، رووی نه و که سانه یه که (تارک الصلاة) ن. نه و پینج سزایه که له دنیا دا گیروده ی ده بی نه مانه ن:

یه که م: به ره که ت له عومریا نابی، واته: یاعومری کورت ده بی، یا نه گه ر دریش بی، خو شی تیا نابینی.

دووم: په‌واله‌تی پیاوچاکان له پرویاندا مه‌حو ده‌بیته‌وه.

سییه‌م: هه‌ر کرداریکی چاک و خواپه‌رستییه‌ک که بیکه‌ن فریشته‌ی نامه‌ی کردار به‌خاوه‌ن سه‌وابیان نانوسی.

چوارم: هه‌ر دوعایه‌ک بکه‌ن به‌رز ناکریته‌وه بولای خوا تا قبول بکړی.

پینجه‌م: له دوعای سالحان بی به‌ش ده‌بی. چونکه هه‌موو نویژکه‌ری له ته‌حییاتدا ده‌لی:

«السلام علینا وعلی عباد الله الصالحین» دیاره‌ ئه‌و مروقه‌ نویژنه‌که‌ره به‌ر زومره‌ی صالحان ناکه‌وئ هه‌تا له‌و دوعایانه‌ به‌شدار بی. ئه‌و سزایه‌ش که له‌کاتی مردنیدا تووشی ده‌بی ئه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: به‌زه‌لیلی ده‌مرئ. دووم: به‌ تینوویه‌تی ده‌مرئ، واته: ئه‌گه‌ر هه‌رچی ئاو هه‌یه‌ بیکه‌ی به‌ گه‌روویدا تینوویه‌تی ناشکی و به‌و گه‌رمیی ده‌له‌وه ده‌مرئ. سییه‌م: به‌ برسیتی ده‌مرئ. له‌پاش ئه‌وه‌ش که نیژرا و به‌خاک سپی‌را گیروده‌ی ئه‌م به‌لایانه‌ ده‌بی:

قه‌بره‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌نگ ده‌بی و ده‌یگوشی به‌ نه‌وعی که ئیسقانی له‌شی تیک ده‌چی و، خوا قه‌بره‌که‌ی لی گه‌رم ده‌کا وه‌کو ته‌نوورو، هه‌میشه‌ ئه‌م دیوو ئه‌ودیو ده‌کا به‌سه‌ر ئاگردا، هه‌روه‌ها ماریکیشیان به‌سه‌را زال ده‌کا که پییان‌ه‌وه ده‌داو ئازاریان ده‌دا، هه‌روه‌ها له‌ رۆژی قیامه‌تدا حسیبیان زور به‌ شیده‌ته‌و، خوا غه‌زه‌بیان لی ده‌گری و، له‌ ئه‌جامدا له‌ ئاگری دۆزه‌خدا سزا ده‌درین.

ده‌گیړنه‌وه مروقیکی باش مندالیکی بوو، مرد، له‌پاش چه‌ند رۆژی شه‌وی له‌ خه‌ودا چاوی پی که‌وت، که ئه‌و مندالی هه‌موو مووی سه‌ری سپی بووه، ئه‌ویش پرسپاری لی کرد: روله! تو مندال بووی و، به‌مندالی مردی، بوچی وا سه‌رت سپی بووه، له‌ وه‌لامدا وتی: له‌م گوړه‌ستانه‌دا چه‌ند مندالی هه‌ن هه‌موویان به‌م ده‌ردی منه‌ گیروده‌ بوون و سه‌ریان سپی کردووه، له‌به‌رئه‌وه که ئیمه‌یان له‌ نزیکي قه‌بری چه‌ند که‌سیکی نویژنه‌که‌ره‌وه ده‌فن کردووه، له‌ ترسی سزای ئه‌واندا ئیمه‌ هه‌موو سه‌رمان سپی بووه‌و، ئه‌هلی قه‌برستان به‌هوی ئه‌وانه‌وه ئاسایشیان لی هه‌لگیراوه.

ده‌گیړنه‌وه که یه‌کی له‌ پیاوه‌ باشه‌کان خوشکیکی بوو مرد و ده‌فنی کرد، له‌و کاته‌دا

کیسه‌ی پاره‌ک‌ه‌ی که‌وت‌ه نیو قه‌بره‌که‌وه‌و پی‌ی نه‌زانی ، کاتی گه‌یشته مال‌ه‌وه بی‌ری کرده‌وه که کیسه‌ک‌ه‌ی که‌وت‌وه‌ته نیو ئه‌و قه‌بره، کاتی چوو بو سهر قه‌بره‌ک‌ه‌ی و هه‌لی دایه‌وه‌و، به‌ردی سهری له‌شه‌ک‌ه‌ی لابرده‌ته‌ماشای کرد قه‌بره‌که‌ پره له ئاگر، ئه‌ویش زوو سهری قه‌بره‌ک‌ه‌ی داپوشییه‌وه‌و به‌ غه‌م و مه‌ینه‌ته‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌و، پویشته لای دایکی و سویندی دا که ئه‌و خوشک‌ه‌ی چ ره‌فتاریکی خراپی بووه که‌و‌ا عه‌زاب ده‌دری، وتی: هیچ کرده‌وه‌یه‌کی ناله‌بارم پیوه نه‌دیوه ئه‌وه نه‌بی که له‌ نو‌یژکردن زور سست و ته‌مه‌ل و له‌ش گران بوو، نو‌یژه‌کانی له‌ کاتی خویدا به‌جی نه‌ده‌هینان.

له‌ فه‌رمووده‌ی پیغه‌مه‌به‌ردا هه‌یه: کاتی مردوو ده‌خریته‌ گور ئه‌گه‌ر له‌ نو‌یژنه‌که‌ره‌کان بی گه‌لی کون ده‌بیته قه‌بره‌ک‌ه‌ی و له‌ هه‌ر کونیکه‌وه‌ جوړه‌ جان‌ه‌وه‌ریکی ژاردار دیته‌ دره‌وه‌ بوئه‌وه‌ی پییه‌وه‌ بداو ئازاری پی بگه‌یه‌نی.

له‌ ریوایه‌تیک‌ی ترده‌ هه‌یه که‌ هه‌وریکی ره‌ش به‌پاسه‌ری ئه‌و مروقه‌وه‌ په‌یداده‌بی و له‌وه‌ هه‌وره‌وه‌ مارو دوویشک و جان‌ه‌وه‌ری خاوه‌ن ژار به‌سه‌ر ئه‌و مردوو‌ده‌ ده‌باری، هه‌ریه‌که‌ به‌ جوړی ئازاری ده‌دا و، به‌هوی سزای ئه‌و مروقه‌وه‌ هه‌موو مردووی قه‌برستانه‌که‌ بی ئیستیراحه‌ت ده‌بن. جا مادام عه‌زابی نو‌یژنه‌که‌ر وای پیویسته له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی بیه‌وی پهم به‌ خوی بکا، بی‌دار بیته‌وه‌و په‌شیمان بیته‌وه‌و ده‌س به‌ نو‌یژکردن بکا و، ئه‌و نو‌یژانه‌ی فه‌وتاندوونی به‌قه‌زا بیانگی‌پیته‌وه‌، به‌لکو خوای میهره‌بان به‌ ئیحسان چاویوشی لی بکاوه‌فوی بفرموی . والسلام علی أتبع الهدی.

ناممى نۆپم

باسى ئەو شتانەيە كە نويژ بە تال دەكەنەو

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على خير خلقه سيدنا محمد
وعلى آله وصحبه أجمعين.

پاش ئەمانە ئەي برادەران! لە خودا نکا دەکەم کە لە سەر پەیداکردنی
دەولەتی پاشەپۆژ موفەقق بن و، لە نەزانیی ئاینی پارێزراو بن. لە
مەوییش لە بابەتی نەگبەتی و زیانی ئەو کەسانەيە کە نويژ دەفەوتینن
نامەيەکم نووسی بۆتان، ئەلبەتە بەدل گۆیتان بۆ راگرتوو. بۆیە پێویست
بوو ئەو شتانەشتان پێ رابگەيەنم کە نويژ بەتال دەکەنەو هەتا
برایانی ئاینی لەو شتانە پارێز بکەن؛ چونکە نويژنەکەر تەنیا ئەوانە نین
کە بەیەکجاری نويژ ناکەن، بەلکو ئەوانەيش کە نويژ دەکەن و یەکی لە
موبتەلاتی نويژیان لێو پووبدا، یاخۆ قەزای نويژەکانیان بەشیوێهەکی
شەری جیبەجی نەکەن، ئەوانەش هەر بە نويژەکانیان بەشیوێهەکی
شەری جیبەجی نەکەن ئەوانەش هەر بە نويژنەکەر دەناسرین و،
گوناهی ئەوانەيە کە نويژەکیان بە بەتالی رادەبویرن زیاترە لە گوناهی
نويژنەکەر؛ چونکە دەوام لەسەر نويژی بەتال و پرسیارنەکردن لە
زانایەکی ئاینی لە ئەحوالی نويژو موبالات نەکردن بە ئادابی نويژ
گالتەکردنە بە عیبادهت و، گالتەکردن بە عیبادهت ئەگەر بەهۆی نەزانین
و نیشتباه بی، یا بەهۆی فەرق نەخستن بی لە بەینی ئاداب و ئەو
شتانەيە پێ لە دروستیی نويژ دەگرن ئەو دەبیتە گوناهی گەورەو،
بەردەوامی لە سەر گوناهی گەورە، لەوانەيە مرۆف رابکیشی بۆ کوفر، پەنا
بەخو، خۆ ئەگەر ئەو گالتەکردنەش بە عەمدی بی ئەو بەیگومان کوفرە.

خۆشەويستەكانم! ئەو نامەى كە من دەينىرم بۆتان بە فەرمودەى پيغەمبەر (د.خ) لە چاكترين ديارىي پووى عەرزه، تەنانهت لەو ديارىيانە باشتەرە كە پاشايان بۆ يەكتريان پەوانە دەكەن؛ چونكە ديارىي ئەوانە بۆ خۆشيشى دنيايە و، ديارىيەكانى ئيمە بۆ بەختيارىي نەپراوہى قيامەتە.

پيويستە بزائن سى ديارى لە ديارىيەكانى من لە باقىي ديارىيەكانى ترم گەرەترن؛ يەكەم: نامەى بيروباوہپى موسلمانان، دووہم: نامەى باسى تەركى نويز، سىيەم: ئەو نامەى كە باسى ئەو شتانه دەكات نويز بەتال دەكەنەوہ.

فەرمودەى پيغەمبەرە (د.خ): «ماأهدى مسلم لآخيه هدية أفضل من كلمة يزيدہ اللہ بها هدى أو يردہ عن ردى» ھەر وھا فەرمودەى پيغەمبەرە (د.خ) كە فيربوونى مەسەلەيەكى ئاينى و، فيركردنى بە نەزانى خيىر و پاداشى ھەزار پكات نويزى سوننەتى ھەيە.

ئەى براى زانا ھەر مەسەلەيەك كە دەينووسم زۆر پوودەدات، بەتايبەتى ئەو مەسەلانەى ھەموو كەس ئاگايان لىيان نىيە. پچام وايە لەرپىي خوادا بە پووى مېھرەبانى نەزانەكان فيربكەن؛ چونكە مادام فيركردنى مەسەلەيەكى ئاينى خيىرى ھەزار پكات نويزى بىي، دەبىي خيىرى ھەموو ئەو ئەحكامە كە زانايان فيرى موسلمانانى دەكەن چەندى زۆر بى؟

لە فەرمودەيەكى تردا پيغەمبەر دەفەرموى: «أذا حمل رجل كلمة من اللہ إلى آخيه المسلم كان خيراً له من حجة وعمرة ومن عبادة سنة». واتە: كاتى مروقى و تاريكى ئاينى بگەيەنى بە براى موسلمانى خوى ئەو لە ھەجىك و عەمرەيەك و عىبادەتى سالى چاكترو خيىردارترە بوى. موھەديسەكان فەرموويانە: بەيانى شتى كەم مونافى نىيە بۆ زۆر كەوابى مومكىنە تەعليم و فيركردنى ئەو مەسەلە ئاينىيە خيىرى زياتر بى لە چەند ھەج و چەند عومرەو لە عىبادەتى چەند سالىك؛ چونكە پايەى خيىرو ئەوابى كردەو بە گويزەى پايەى خاوەن كردەو كات و شوين و زيادە گەرەيى ئەو رەفتارەيە؛ بە نمونە: فيركردنى مەسەلەيەك بە مروقىكى گەرەى قسەرەواى وھا كە بەھوى ئەوہو ھەلكى زۆر ئەو رەفتارە چاكە بکەن گەلئىك خيىرى زۆرتەرە لە فيركردنى مروقىك كە ھەر تەنھا خوى رەفتار بەو مەسەلەيە بكا. كەوابى بەخوا قەسەم ئينساف نىيە وەكو ئيوە ديارىي دنيايى قبوول دەكەن و پيى دلشاد دەبن وھا ئەم ديارىيە باشانەى ئيمەش قبوول

نهكهن كه وهرگرتنى دهبيته هوئى شادبوونتان به بههشتى نهپراوهى ههتاهاهتا.
فهرموودهى پيغهمبهره: « لقد سبق إلى جنات عدن أقوام ما كانوا أكثر الناس صلاة ولا
صيماً ولا حجالاً أعتامارا، ولكن عقلوا عن الله مواعظ فوجلت قلوبهم وخشعت منهم
الجوارح، وأطاعت لهم نفوسهم».

واته: گهلى قهوم له پيش خهلكى تردا چونه بههشت، لهگهل ئهوهشدا كه نويز و پوزوو
حهج و عمرهيان له خهلك زياتر نهبوو، بهلام له بيستنى ئاموژگاريى زانايانى ئاين و
بيستنى فهرموودهكانى پيغهمبهردليان ترساوهو، دهست و دهم و زمان و چاو و گويايان
له شتى چاكدا سهرف كردوه.

له نامهيهكى تايبهتيدا پايه و گهورهيبى نويزم بهيان كردوه كه گهورهترين عيبادهتى
بهدهنييهو، گرینگترين هوئى پهزامهنديى خوايهو، بهسوودترين زهخيرهى قهبر و قيامته،
لهبهرئهمانه پاراستنى نويز له شتيك بهتالى بكاتهوه، زور پيوسته، من له بابتهى نويزهوه
شيش نامه نووسيوه، ئوميدهارم كه به فيربوون و فيركردنى ئهوانه، بهتايبهتى ئهم
نامهيه كه باسى ئهوانهيه نويز بهتال دهكهنهوه، ئيهتيماميكي زور بفرموون.

قال الشعرانى:

«من صلى جاهلاً بكيفية الوضوء أو الصلاة كأن قصد بفرض معين أو ركن أو شرط
النفلية لم تصح عبادته، وان وافقت الصحة، أنتهى.. قلت: وكذلك غير الوضوء، والصلاة من
العبادات في ذلك، فافهم».

واته: شىخى شهعرانى فهرموويهتى: يهكيك نويز بكات و ئادابى دهسنويز و نويزهكهى
نهزانى، وهك ئهوهى فهريزيك يا روكنيكيك يا شهرتيكيك به سوننهت بزاني، ئهوكهسه
عيبادهتهكهى دروست نييه، با له خويدا ئهوه دهسنويز و نويزهشى ريكوپيكيك و دروست بى.
شىخ (ابن حجر) دهفهرمووى: منيش دهلييم: ههروهها غهبرى دهسنويز و نويزيش له
عيبادهتهكانى ترئهگهر مروف ئادابهكانى نهزانى ئهويش بهتاله. ههروهها شىخ
ئهمهدى ئيبنو ههجر له توحفهدا له سهرهتاي كيتابى چونهتاي نويزدا وهها
دهفهرموى.

منيش دهلييم: ههروهها عهبدولحهميدى شيروانى له حاشيهى كتيبى توحفهدا ئهم
مهعنايه بهزيادهوه له خاوهنى كتيبى (نهاية) وه دهگيرپيتهوه.

بهلئى ھەر له و حاشيهدا دھفھرموئى: «وأفتى حجة الاسلام الغزالي بأن من لم يميز من العامة فرض الصلاة من سننها صحت صلاته إى وسائر عباداته بشرط أن لا يقصد بفرض نفلا، وكلام المصنف في مجموعة يشعر برجحانه، والمراد بالعامي من لم يحصل من الفقه شيئاً يهتدى به إلى الباقي، ويستفاد من كلامه، إى «المجموع» إن المراد به هنا من لم يميز فرائض صلاته من سننها، وأن العالم من يميز ذلك، وأنه لا يغتفر في حقه ما يغتفر في حق العامي .. أنتهى».

واته: غزالی فتواى داوه: نوئزى ئه و عوامهئى كه ئادابه فهرزهكانى نوئز له ئادابه سوننهتهكانى جيانهكاتهوه، لهگهئ عبادتهكانى تریدا دروستن به و شهرتهئى فهرزىك له فهرزهكانى نوئز به سوننهت نهزانئى. ئىمامى نهوهوئيش له كئيبئى (مهجموع) دا تهرجیحئى ئه م رايهئى داوه.

مهبهست له (عوام) ئه و كهسهئيه ئه وهنده زانيارئى ئاينئى نهبئى كه ئىكرا شارهزا بئى. ھهروهھا له قسهئى (مهجموع) هوه دهردهكهوئى كه مهبهست له (عوام) ئه و كهسهئيه ئادابه فهرزهكانى نوئز له ئادابه سوننهتهكانى جيا نهكاتهوه و (عالم) ئيش ئه و كهسهئيه ئه م دووانه لهيهك جيا بكاتهوه.

دياره ئه و كردهوهئيهئى له عوام رويودا چاوپوشئى لئى دهكرئى، ئهگه ر له عالم بوه شئتهوه چاوپوشئى لئى ناكريئى. به ھه ر حال ئه م مهسهلهئيه زور په نهانهو، زور جار وا رىك دهكهوئى گه لئىك له موسلمانان فهرزو سوننهتهئى عبادتهتيان لهيهك جيا ناكه نهوه، بوئيه واجيبه ھه وئ بدن ھه تا چوئنيهتيئى نوئز و رور و زهكات و حه جئى خوئيان و ئادابئى دهسنوئزو خوئشوردنيان به باشئى فيرببن. بيگومان ئهگه ر مهبهستيان بئى زوو فيرى دهن و عبادتهتهكهيان راست و دروست دهبئى. ئهگينا ئهگه ر كهسئى چوئنيهتيئى خوئياك كردهوه به ئاو يا به بهرد نهزانئى و، ئادابئى دهسنوئزو خوئشورئى لابرديئى له ش پيسئى نهزانئى و، ئاوى پاك و پيس له يهك جيانهكاتهوه و، نهزانئى كام ئاو بو دهنوئزو خوئشوردن به كاردئى و، ئاويكى پيس يا ئاوى كه بو دهنوئزو خوئشوردن دهن نادا بهكارئى ھينا، ئه وه ئه و كردهوهئيه ناشه رعيئيه و نوئزهكeshئى بهتاله، واته: ناته واوئى دهسنوئز و خوئشوردنهكeshئى دهبيتته ھوئى ناته واوئى نوئزهكeshئى؛ چونكه ھه ر له بناخه وه نوئزهكeshئى دانه مزراره و، به بئى دهسنوئزو به له ش پيسئيه وه دهمئيتته وه، ھه تا فيرى ئادابهكeshئى دهبئى و، گيرانه وهئى ئه و نوئزانه شئى له سه ره.

ھەروھە ئەگەر شتى لكا بوو بە يەككى لە ئەندامى دەسنوئىژيەو، يا بە ئەندامى
 خوشوردنيەو، وەك رۆنى مەييو، يا پى و بەز، يا ميو و بۆيەو مورەكەبى نووسين، يا
 خەنەو وسمە، يا بنىشت، ئەمانە ھەموو ئەيەلن ئاو بگاتە ژىريان و دەبنە ھۆى بەتالىي
 دەسنوئىژو خوشوردنەكەو پيوستە لەپيشدا ئەو مادەيە يا بە سابوون يا بە سپۆن يا ھەر
 دەرمانىكى تر لابيرو و ژىرەكەى پاك بکريتهو، ئەنجا ئاوى دەسنوئىژ يا ئاوى
 خوشوردنەكەى بەسەردا بروا، ھەتا دەسنوئىژو خوشوردنەكەى، دروست بى بە ھۆى
 نيەت ھينان لە سەرەتاي ئەو دەسنوئىژو خوشوردنەو، ھەروھە ئەگەر يەككى مووى
 پيلووى چاوى خراپ بووى و قيرى بەو موووە لکاندى بۆ ئەوھى راست بىتەو و
 نەشكىتەو ناو چاوى، پيوستە بۆ ھەموو دەسنوئىژىكى فەرز (تيمم) بگا، لەبەرئەوھى كە
 ژىرى ئەو موو تەپ نابىت و قيرەكە نايەلئ ئاوى پى بگا، ئەگەر تەيەموم نەكات
 نوئىژەكەى بەتال دەبى، جا كاتى ئەو مانيعە نەما پيوستە نوئىژەكانى بەقەزا بگيرپتەو؛
 چونكە كاتى خۆى دەستنوئىژەكەى ناتەواو بوو، ئەو موو قيراوييە نەشوراو،
 تەيەمومەكەشى ھەر ناتەواو بوو، چونكە قيرەكە نەيھىشتوو تۆز بە ژىرى ئەو قيرە
 بگا.

جا ئەم ئادابە زۆر پەنھان و شاراوھيە لە خەلكى موسلمان و، پيوستە زاناکانيان
 فيريان بکەن؛ ھەتا ھەردوولايان خيريان بگا.

ھەروھە زۆر جار ھەلدەكەوى كە ئاوى لووتى مرؤف لە ھەدى زاھيردا وشك
 دەبىتەو، دەبىتە مانيع لە شۆردنى ئەو شوينە و دەستنوئىژەكەى بەتال دەبى، جا بۆيە
 پيوستە ئەو مادە لابيرو و شوينەكەى بشۆردى و، ئەمەش پەنھانەو زۆرەو ھەموو
 كەسەش پى نازانى.

ھى وا ھەيە لە كاتى دەستنوئىژدا بەرى لووتى ناشۆرى يانى ئەو بەشەى كە رووى
 كر دوو تە ليو، ئەمەش واجيبە بشۆرىت، چونكە بەشپكە لە دەم و چا و. ئەو كەسانەش كە
 پيشەيان بنىشت دروستكردە لە ھاویندا، يا خەرىكى بۆيەكارين ئەوانيش ھەتا ئەو مادە
 بنىشتە يا ئەو بۆيەيە بە ئەندامى دەستنوئىژيانەو يا ئەندامى خوشوردنيانەو بى، نە
 دەستنوئىژيان دروستە و نە خوشۆردن و، نوئىژەكەيان بەتالە، تەنانەت بۆيەيەك كە بەسەر
 نينو كەو وشك دەبىتەو دەبىتە ھۆى بەتالىي دەستنوئىژ و خوشۆردن، لەبەرئەو پيوستە
 لەسەر ئەو جورە كەسانە كە لەپيشدا بەرۆن يا بە دەرمانىكى تر ئەو بنىشت و بۆيەيە

لهسەر لهشیان لابهن و، پاش ئهوه نییهتی لی بیئن و، دهستنوێژکه بگرن یا خویان بشۆن.

ههروهها ئهگەر یهکی ههموو سهری بریندار بوو و درمانیکی چهوری لی دابوو تا میقداری له سهری لهو درمانه چهوره پاک نهکاتوه ئهوه مهسحی سهری له کاتی دهستنوێژدا دروست نابی. ئهم مهسهله لانهش ههه پهنهان و جارجار پوودهدهن.

کاتی که مروّف نییهتی لابرندی بی دهستنوێژی هیئاو دهموچاوی شۆری و کاتی شۆرینی دهستی هات ئه و ئاوه که ههلی دهگری بۆ شۆردنی قوئی ههلی دهگری نهک بۆ شۆرینی بهروپشتی دهستهکانی، جا که هات و ئه و ئاوهی کرد بهقولیدا، بی دهستنوێژی قوئی دردهچی و، بی دهستنوێژی بهروپشتی دهستی درناچی، تهنانهت ئهگەر به نییهتی شۆردنی بهروپشتی دهستی ئاوهکه ههلبگری ئهوهنده ئا و نامینی که لهو سهروهه له ئه نیشکهوه بگه پیتهوه بۆ شۆرینی پشتهی دهستی. چاری ئهمهش ئهوهیه لهپیش ئهوهدا که قوئی بشۆری بهروپشتهی دهستی راستی بشۆری، ههتا بی دهستنوێژی ئهوهی درهچی، ئهمجار قوئی راستی بشۆری، ههروهها بۆ دهستی چهپیشی، ئهم مهسهلهش ههه پهنهان.

«وفي العباب وشرحه ما نصح: فرع يشترط في المغسول من أعضاء الوضوء والغسل جري الماء عليه، فلا يكفي أن يمسه الماء بلا جريان أتفاقاً؛ لانه لا يسمى غسلًا. أنتهى»
واته: له کتیبی عویاب و شرحه کهیدا دهلین له شۆردنی ئه ندامهکانی دهستنوێژ و خۆشۆردندا پێویسته ئا و بهسهریدا بروات و، تهنیا ئهوهنده بهس نییه که ئاوهکهی لی بکهوی به ئیتیفاقی ههموو لایه؛ چونکه ئاولیکهوتن پێی ناوتری شۆردن. لهسهه ئهمه ئهگەر کهسێک بهپێچهوانه ی ئهمه جوولایهوه ئهوه دهستنوێژکهی دروست نابی، جا که دهستنوێژی بهتال بوو، نوێژکهشی دانامهزری، ئهم مهسهلهش پهنهان و زۆریه ی ههه پهمه خه لکهکه ئا و بهسهه ئه ندامهکانی دهستنوێژدا جاری ناکهن و تهنیا دهستی ته پری بهسهردا دههینن، بۆیه پێویسته لهم شیوه واز بیئن و ئا و بهسهه ئه ندامهکاندا جاری بکهن. ههروهها ئهگەر کهسی (الله اکبر) ی تهحهروم (نوێژ دابهستن) یا سوورتهی فاتیحه یا تهحییات به غهلهت بخوینی ئهوه نوێژکهی بهتاله، بۆ نموونه: ئهگەر له بهینی له فزی (الله) و له فزی (اکبر) دا واویکی ساکنی زیاد کرد یا واویکی مهفتووح، یا درێژه به ههزه ی (الله) بدا و بلی (الله اکبر) یا ئهلفی له بهینی بی و پێی (اکبر) دا زیاد بکا و بلی: (الله اکبار) له ههموو ئهم حالانهدا تهکبیرهکهی بهتاله. ههروهها زیادکردنی وا و لهپیش

لهفزی (الله) واته: بَلَّيْتُ (والله اكبر) دهبي بهووی دانهمزرانی نویرهکه، نهک لهبهز زیادهی حرفی له نویردا، چونکه یهک حرفی وهها که معنایهکی لی وهرنهگیری نویر بهتال ناکاتهوه، بهلکو لهبهرئهوهی که تهکبیری تهحپوم بهم شیوه پیک نایهت و، پیویسته به(الله اکبر)ی تهنیا بیئت و بهس . ئەم مهسهلهش له مهسهله په نهانهکانه، بهلام کهمتر پروودهدا.

ههروهها ئەگهز زیاتر له ئەندازهی راگرتنی ههناسه له بهینی دوو کهلیمهی (الله) و (اکبر)دا پارهوستا نویرهکهی دانا بهسری. ئەمەش ئەگهز چی کهم پروودهات مهسهلهیهکی په نهانه.

ئەگهز ههموو حرفهکانی (الله اکبر) یا سوورتهی (فاتحه) یا واجیبی (تهحیات) وهها نهخوینیتتهوه که خووی بهعادهتی و به بی مانعیکی خارجی بیانبیس، ئەوه نویرهکهی بهتال، چونکه کاتی ئیعتیار دهکری بهخوینراوه که بیسراوی خووی بی، ئەگینا وهک نهخوینیتتهوه وههایه. ئەگهز ئیمام (الله اکبر) بکات به قهصدی ئاگادارکردنی خهک لهوه که خووی داخلی نویر بووه ئەوه نویرهکهی دانا مهزری؛ چونکه تهکبیری تهحپوم مهزجهکهی ئەوهیه یا به قهصدی زیکر، یا قهصدی زیکرو ئاگادارکردن بی پیکهوه، واته: تهنیا به قهصدی ئاگادارکردنی پرووت به تهکبیری تهحپوم حسیب ناکری. خو ئەگهز ئەوانهش له پیشیهوه نویرهکهن بهوه بزائن که ئیمام بهنیازی ئاگادارکردن (الله اکبر)ی وتوووه ئەوه ئیقتیدا کردنه که بیان دروست نییه و به هووی تابع بوونیان بهو ئیمامه نویرهکهیان بی ئیعتیارو بی قیمته.

(مبلغ) که دهنگ بهرز دهکاتهوه بو ئەوهی خهکی له ئەوزاعی ئیمام ئاگادار بکا له تهکبیری تهحپوم و له ههندی ئەحکامی تردا وهکو ئیمام وایه؛ واته: واجیبه دهنگ بهرز کردنهوهی بو تهکبیری تهحپوم بهقهصدی زیکر یا زیکرو ئاگادارکردن بی و، نابی بهقهصدی ئاگادار کردنی پرووت بی ، ههروهها نابی مهئومومهکان به پاژنهی پیی بکهونه پیشی ئەو (مبلغ)ه.

بهلام له غهیری تهکبیری تهحپومدا، واته: له (الله اکبر)هکانی ههلسان و دانیشتن و رکوع و سجوددا، ئەگهز تهنیا بهنیازی ئاگادارکردن بن زاهیر وایه نویرهکهی بهتال نابیتتهوه، چونکه ئەو زیکرانه سوننهتن، بیگومان ئەگهز ئەو دهنگ بهرزکردنهوهیه نویر بهتال بکاتهوه، دهبی نویری مبلغهکان ههموو بهتال بی.

به لَام ئه گهر (مبلخ) له پيش ته کبیری ته چه پومی خویدا (الله اکبر)ی به دهنگی بهرز
وت بو ئاگادارکردنی مه ئموومه کان و، ئه وانیش ته کبیری ته چه پومیان کرد ئه گهر
ههردوولا له مزگه وتدا بن ئه وه باشه، به لَام ئه گهر مه ئموومه کان له دهروهی
مزگه وته کهدا بوون له م حاله دا نوێژی مه ئموومه کان دانامه زری: چونکه (مبلخ)ه که بو
ئه وانه وه ک ئیمام وایه، دیاره پیشکته وتنی ته کبیری ته چه پومی مه ئمووم له ئیمام
نوێژی پی دانامه زری و نوێژه که یان به تاله.

ئه گهر مه ئمووم پاش ته کبیری ته چه پوم که وته گومانه وه: ئاخو له جیگای راوه ستاندا
پیش ئیمام که وتوه یانا؟ ئه وه قه ی ناکات و، نوێژه که ی به تال نابیته وه؛ چونکه ئه سل
ئه وه یه که پیش نه که وت بی، واته: ئه وه ی برپاری ئه ساسییه نه بوونی شتی که که نوێژه که
به تال بکاته وه. به لَام ئه گهر ئه م گومانه ی له ناو ته کبیری ته چه پومدا بوو ئه وا
نوێژه که ی دانامه زری.

ههروه ها ئه گهر مه ئمووم که وته گومانه وه له وه ی که نییه ته که ی به رامبه ر و هاوشانی
نییه تی ئیمام یا پاش نییه ت هینانی ئه و بووه ئه وا نوێژه که ی دانامه زری، چونکه واجیبه
به شیوه یه کی بیگومان که نییه ت هینانی مه ئمووم له پاش نییه ت هینانی ئیمامه وه بی،
ئه م مه سه له ش له مه سه له نادیاره کانه.

پیویسته بزانی له کاتی ته کبیری ته چه پومدا به پیوه راوه ستان پیویسته که و ابوو ئه گهر
نوێژکه ر به بی عوزر چه مایه وه، به جوړی که له لای که می سنووری رکوع نزیکتر بی و،
به م حاله وه (الله اکبر)ی نوێژ دامه زاندنی وت، ئه وا نوێژه که ی دانامه زری، ههروه ها
ئه گهر به دانیشتنه وه (الله اکبر)ی کرد ئه نجا راست بوویه وه بو نوێژ خویندن، یاخو
هه ندی له (الله اکبر)ه که ی به دانیشتنه وه هه ندیکی تری به راوه ستانه وه وت، ئه وه پیش
نوێژه که ی دانامه زری، ههروه ها ئه گهر له بهینی هه ستان و راوه ستاندا ته کبیری
ته چه پومی کرد هه ر نوێژه که ی دانامه زری، چونکه هه مووی له حال ی راوه ستاندا
نه بووه، واجیبه ته کبیری ته چه پوم هه مووی به راوه ستانه وه بی.

زور جار ده بینری که خه لکی هه په مه، بو ئه وه ی بگهن به رکوع له گه ل ئیمامدا به په له
(الله اکبر)ی ته چه پوم ده خوینن، هه ندیکی له راوه ستاندا و هه ندیکی له دانه ویندا و له حال ی
رکوعدا. ئه مانه پیویسته بزانی ئه م جوړه نوێژه ش دانامه زری؛ چونکه پیویسته نوێژکه ر
هه موو ته کبیره که ی له کاتی راوه ستاندا بی و، ئه نجا دانه ویته وه له گه ل ئیمامدا رکوع ببا.

ههروهها پښويسته بۆ نبيته، كه بريتييه له قهسدى كردنى ټو نوښره فهرسه دياربويه يا ټو نوښره سوننه ته دياربويه، كه بهرامبه ر و هاوړپي عاده تى وتنى (الله اكبر) هكه بى، واته: له كاتى وتنى (الله اكبر) هكه دا ټيكرپا نبيته ته كه فهراموش نه كا.

درښي ټم باسه بهم جوړه يه:

بهرامبه رى پي كردنى نبيته له گهل (الله اكبر) دا دوو جوړه، يه كه م: بهرامبه رى و هاوړپيه تى راسته قينه، كه بريتييه له وهى ټو كه سهى نوښر دهكات قهسدى كردنى ټو نوښره فهرزه دياربويه بى له گهل هه موو حه رفه كانى (الله اكبر) دا، واته: له هه مزه و لام و ټليف و هپي (الله) و له گهل هه مزه و كاف و بى و رپى (اكبر) دا ټو سى شته ي له دلدا بى (١) قهسدى كردنى (٢) نوښرى فهرزى (٣) كاتى ديارى، ټمه بيروباوهرپى ټيمامى شافعييه خوا لپى رازى بى، كه زورگرانه و بۆ كه م كه س دهست ده دا؛ جا له بهر ټاسان كردنى ټه حكامى ټيسلام بۆ موسلمانان زانا ټاينيه دوايينه كان وهك (امام الحرمين) و ټيمامى غه زالى و هه ندپ زانايانى پاش زه مانى ټه وانيش، وهك (تاج الدين سبكى) فتوايان داوه كه موقاره نه و له گهل بوونى عورف و عاده تى به سه و، ټم موقاره نه عورفييه ش به چوار شپوه به يان ده كرى، يه كه م: نوښر كه قهسدى كردنى نوښره فهرزه دياربويه كه بى، له گهل وتنى هه مزه ي (الله اكبر) دا دووهم: له گهل وتنى (هپى) (الله) و هه مزه ي (اكبر) دا كه ناوه راستى ته كبرى ته حه رومه ټو نبيته ته بى. سييه م: له گهل وتنى (بى) و (رى) (الله اكبر) دا ټو نبيته ته بى. پوخته ي قسه: يا له سه ره تى وتنى (الله اكبر) دا، يا له ناوه راستى دا، يا له دواوايينه وه ټو نبيته ته بى. چواره م ټه وه يه كه نبيته ته كه دابه ش بكا، واته: قهسدى كردنى نوښر كه ي له سه ره تى (الله اكبر) و، يادى فهرزايه تى نوښر كه له ناوه راستى داو، ديارى كردنى فهرزه كه، كه نوښرى سبه ينييه يا نيوه رپو له دواوايي (الله اكبر) هكه وه بى .

واته: به هه ر شپوه يه كه له م چوار شپوه يه ټم نوښر كه ره له گهل وتنى (الله اكبر) دا نبيته تى كردنى فهرزى نوښرى ټو كاته دياربويه بى دروست و ره وايه؛ چونكه به هه ر شپوه يه كه له مانه بى له عورفا ټو ټينسانه به نوښر كه حساب ده كرى و، به خو حازر كر دوو بۆ نوښر له قه لهم ده درى. شپخ ده فهرمووى لاي دوستى خو تان ټم شپوه ي چواره م كه ته وزيعه موقاره نه ي عورفيه و باشه.

ټه وهى كه شپخ (ابن حجر) له شه رحى (عباب) دا له كتيبى (جواهر) هوه نه قلى كر دووه،

ئەم راي ئىمە بەھىز دەكات، ئەمەش دەقەكەيەتى: «أن العراقيين جروا على المختار، وعبروا عنه بأنه مخير بين مقارنة النية للهمزة وبسطها مع جميع التكبير انتهى»

واتە زانا ئاينىيە عىراقىيەكان لەسەر بىرى ھەلبىژىراو رۆيشتون كە موقارەنەى عورفىيە، ئەم بىرەيان بەو دەربىرپووە كە كابرەى نوژكەر خاتەر خۆيە لە نىوان بەرامبەرى كردنى نىيەتەكە لەگەڵ ھەمزەى (اللە اكبر)دا، و، بلاوكردنەوہى نىيەتەكە لەگەڵ ھەموو بەشەكانى (اللە اكبر)دا.

وا بۆمان دەركەوت كاتى كە لەگەڵ سەرەتاي وتنى ھەمزەى (اللە)دا يادى قەصدو فەرزىيەت و تعين بكا، يا لەگەڵ دوا دوايى تەكبىردا ئەو يادەى بى، يا بەشەكانى نىيەت بەسەر بەشەكانى (اللە اكبر)دا دابەش بكا، بەسە بۆ پىكھاتنى موقارەنەى عورفى. لای من ئەم شۆوہى تەوزىعە بۆ خەلكى ھەرپەمە لە باشتىن شۆوہەكانى موقارەنەى عورفىيە؛ چونكە لە سى شۆوہ پىشۆوہكاندا ئەو نىيەتە يا لەگەڵ سەرەتاي تەكبىردا، يا لەگەڵ ناوہراستىدا، يا لەگەڵ سەرەتا و ناوہراست و دوا دوايىدا ھەيە، واتە: نىيەتەكە بلاو دەبىتەوہ بەسەر ئەجزاكانى تەكبىرەكەدا، بۆ ھەرپەمە خەلكەكەش ئاسانە، جا بۆيە پىويستە لە سەر زانايانى ئاين ئەم شۆوہى بە خەلكى فىزىكەن تا ھەردوولايان تووشى خىرو پاداش بن و، فىرى ئەوہيان بكن كە تەقلیدى ئەم زانايانە بكن، واتە: بلین بە دل رازىن بە فەرموودەى ئەو ئىمامانە كە فەرموويانە: بەرامبەرى نىيەت لەگەڵ (اللە اكبر)ى تەحەررۇمدا، بەشۆوہى عورف كافىو، تىيان بگەيەنن موقارەنەى عورفى چىيە و چۆنە؟ چونكە موقارەنەى حەقىقى، كە ئەسلى مەزھەبى ئىمامى شافعىيە، لە سەر شانى ھەرپەمەى خەلك زۆر گرانەو پىيان ھەلناسوورى. ھەر و ھەا بزەنن كە تەقلید ھەر ئەوہ نىيە كە بە دەم بلئ تەقلیدى فلان ئىمام كرد، بەلكو پىويستە بە دلئى نىيەتى ئەوہى بى كە بە گوێرەى پەيرەوى ئەو ئىمامە رەفتار بكا كە رەوايە مروّف دواى فتواى بكەوى.

ئەى براينە! وتمان: نىيەت قەسد كردنە بەو شۆوہى باس كراو قەسد وا لە دلدا، كەوايى ئەگەر كەسى لە پىش (اللە اكبر)دا بلئ:

نىيەتمە: چوار ركات نوژى فەرزى ئەم نىوہرۆيە دەكەم، (اللە اكبر) ئەوہ نىيەتەكەى دروستە، چونكە وتنى ئەو چەند كەلىمەيە مروّف ئامادە دەكات بۆ ئاگادارى و وريايى دل و، لە كاتى وتنى (اللە اكبر)دا لە دلئى خۆيدا نىيەتەكە دەھىنى و بەرامبەرىتى عورفى جىبەجى دەبى.

ئەو كەسەى وتوويه ئەم نىيەتە بەم شىۋەيە بەتالە لەبەرئەوى ئەو نىيەتە وتراوه، سىفەتى ئەو نىيەتەيە كە وا لە دلدا و پېشخستنى سىفەت لە سەر خاوهن سىفەت دروست نىيە، ئەو قسەكەى ھەلەيە؛ چونكە ئەو نىيەتە وتراوه سىفەتى نىيەتە قەلبىيەكە نىيە بەلكو مەرۇف بو ئەو نىيەتە قەلبىيە ئامادە دەكات و، نىيەت قەلبىيەكە كە دلدايەو، لە كاتى تەكبىرى تەحەرۇمدا دى بە دللى نوپزكەرەكەدا و نىيەتەكە دروست دەبى؛ دەليل لە سەر راستى ئەم قسەيە ئەويە كە ئەگەر نوپزكەر ئەو چەند كەلىمەيە تەرك كرد، قەى ناكات و، ئەو كەلىمانە ھەر ئەوندەيە كە مەرۇف بو نىيەت ھىنان ئامادە دەكەن و بەس، واتە: سىفەتى نىيەتە قەلبىيەكە نىن. عىبارەتى كىتبى(منھاج) و (تحفە) يارىدەى ئەم قسەى ئىمە دەدا كە دەللىن:

«فَأَنْ أَخْطَأَ الْإِمَامَ فِي تَعْيِينِ تَابِعِهِ فِي غَيْرِ الْجُمُعَةِ، كَأَنْ نَوَى الْإِمَامَةَ لَزِيدِ فَبَانَ عَمْرًا لَمْ يَضُرْ، لِأَنَّ خَطَأَهُ فِي النِّيَّةِ لَا يَزِيدُ عَلَى تَرْكِهَا وَهُوَ جَائِزٌ لَهُ» چونكە لەم عىبارەتەو دەردەكەوئى : ھەرچى تەركى دروست بى بەھەلەچون تيايدا زيانى نىيە، ئەو دەبوو لە پېشەو و تمان: ئەو نىيەتە وتراوه ئەگەر نەش وتري قەى ناكا. كەواتە ئەو وتراوه بە ھىچ جورى نابىتە ھوى بەتالىي نىيەتەكە.

ئەى برادەران مەئمووم لە پەپرەويى ئىمامى شافىعيدا دوو جورە: مەئموومى موافىق لەگەل ئىمامدا و، مەئموومى دواكەوتوو. مەئموومى موافىق ئەويە كە ماوہى ئەوہى بىئ لەگەل ئىمامدا سوورەتى فاتىحە بەتەواوى بخوئى، بەلام مەئموومى مەسبووق و دواكەوتوو پېچەوانەى ئەويە كە باسمان كرد، بىگومان حوكمەكانى نوپزى ئەم دوو جورە لە يەكتەر جيان؛ بو نمونە: ئەگەر مەئموومى موافىق لەكاتى ركووعدا كەوتە دوولايەو لەوہى كە نىيەتى ئىقتىداى بە ئىمام ھىناوہ، يا نا ئەو كوتوپر بە نوپزكەرى تاك دەناسرى؛ چونكە ئەسل و ئەساس نەبوونى نىيەتى ئىقتىدايە. ھەرەھا ئەگەر لە پېش نىيەتى ئىقتىدا بە ئىمامدا دواى ئىمام كەوت و ، رېك بوو لە گەلدا لە ھەلسان و دانەوينەو و كرەوہ كانى ترى نوپزكەيدا، ئەو نوپزكەى بە بەتال حسيب دەكرى.

بەلام ئەگەر مەئموومى دواكەوتوو لە كاتى ركووعدا كەوتە شك لەوہى كە نىيەتى ئىقتىداى ھىناوہ بە ئىمام يا نا؟ ئەو بە مەئمووم نانسرى و پىويستە بگەرپتەو بو وەزعى راوہستان و سوورەتى فاتىحەكە ھەمووى بخوئى و، وەك نوپزكەرى تەنيا نوپزكەى تەواو بكا؛ چونكە فاتىحە خوئندن تەنيا لە سەر لادەچىت كە بىگومان نىيەتى

ئىقتىداى بە ئىمام ھىنابى، جا مادام ئەم نوپژكەرە گومانى لە نىيەتەكەى ھەيە، ئەوا ئىقتىداكەى بەتالەو، نوپژكەى ۋەكو نوپژى تەنيا حسيب دەكرى، بەلام پاش ئەوھى نوپژكەى بەشيوھى تەنياى دامەزرا، ئەگەر لەنيو نوپژكەيدا ويستی دواى ئىمام بكوئى و، بەدل نىيەتى ئىقتىداى ھىنا، ئەوھ دروستە، جا پيوستە لە باقى مەندەى نوپژكەيدا تابعى ئىمام بى و لىي پيش نەكەوئى، بەلام پاش سەلامدانەوھى ئىمام ھەرچەندى لە نوپژكەى خوئى مابوو تەواوى بكا و سەلام بداتەوھ. ھەرکەسى ئىقتىداى كرد بە كەسى پيوستە لە كاتى نىيەتدا قەسدى ئىقتىداى بەو ئىمامە بىي و، ئەگەر كەوتە شك لە نىيەتى ئىقتىدا ئەوھ بە منفرد دەناسرى، واتە نوپژكەى ۋەك ھى يەككى بەتەنيا نوپژ كردوو حيساب دەكرى و دروستە. بەلام ئەگەر لەوھدا كەوتە شك كە ئىمامە يا مەئموومە ئەوھ نوپژكەى بەتالە؛ چونكە نىيەتى يەككە لە دوو ئەمرى دژى يەك و ھەردووکیان بەتال دەردەچن ، بەلام لەكاتىدا شكى لە نىيەتى ئىقتىدا بوو شتىكى ديارە نىيەتى نوپژى ھىناوھ، تەنيا ئەوھندەيە شكى لە ئىقتىداكە پەيدا كردووھ، كە ئەسل نەبوونى ئەو ئىقتىدايە، ئىتر نىيەتە پروتەكەى بو دەمىنئەوھ بە نوپژكەرىكى بەتەنيا نوپژكردوو حيساب دەكرى، ۋەكو(ابن القاسم) لە حاشىيەى (تحفه)ى (ابن حجر)دا فرموويەتى.

ئەگەر نوپژكەرى كەوتە شك لەوھى كە نىيەتى ھىناوھ يا نا، ياخو كەوتە شك لەوھى نىيەتەكەى ھارپى (الله اكبر)ى تەحەرۇم بووھ يا نا، يا كەوتە شك لەوھى نىيەتى نوپژى نيوھرۇى ھىناوھ يا نوپژى عەسر، ئەوھ لەھەموو ئەم شيوانەدا نوپژكەى بەتالە.

تەنيا لە شيوھى شك لە ديارىكردى نوپژكەدا كاتى نوپژكەى بەتال دەبئتەوھ كە تا ماوھى روكنىك ئەو شكەى دەوام بكا، يا ماوھى شكەكەى بەپى عورف و عادەت درپژ بى، واتە: ئەگەر ماوھى شكەكە كەم بوو، روكنىكى بەو شكەوھ تەواو نەكرد ئەوا ئەو شكە نوپژكەى بەتال ناكاتەوھ، بەلام پيوستە ھەرچىيەكى لە كاتى، شكەكەدا كردووھ دووبارەى بكاتەوھ.

ئەگەر نوپژكەر دوودل بوو لەوھدا كە نوپژكەى بپرى و، لە دلدا وتى: ئەم نوپژە بپرم يا نەبپرم؟ ئەوھ كوتوپر نوپژكەى بەتال دەبئتەوھ. خو ئەگەر عەزمى كرد لە سەر بپرى نوپژكەى ئەوھ چاكتر نوپژكەى بەتال دەبئتەوھ؛ چونكە نىيەت روكنى نوپژەو، ئەو نىيەتە پيوستە تا دواھاتنى نوپژكە دەوام بكات.

ئەگەر نوپژكەر قەسدى بپرى خوئندنى فاتىحەى كرد، ئەوھ زىانى نىيە، بەلام ئەگەر

لهگهل قهسدى برپينهكهيدا، بى دنگ بو، ئهوه پيوسته ئهه نندازهى له فاتيحة كه زو خویندووويهتى بيخوينيتهوه، ئهگه نا نويزهكهى بهتال دهبيتتهوه.

ئهگه له پاش سهلامدانهوه، كهوته شك لهوهدا كه فاتيحةى خویندوووه يا نا، ركوعى بردوووه يا نا، سجوودى بردوووه يا نا، ئهوه زيانى نيهه و، ئهسل وايه نويزهكهى بهرپسايى بهجى هينراوه. بهلام ئهگه شكى له نييهت هينانى نويزدا يا له موقارهنهى عورفيدا ههبوو ئهوه نويزهكهى بهتالهه، پيوسته لهسهرى ئهه نويزه بهتهواوى بگيرپيتهوه.

ئهگه بهدل قهسدى كرد كارىكى نويز تيكدهر بكا وهكو ههنگاوىكى نالهبار و زل، ئهوه تا دست نه داته ئهه كاره نويزهكهى بهتال نابيتهوه.

ئهگه قهسدى كرد لهسهر يهك سى كار بكات لهه كارانهى كه لهبابهتى كارى نويز نين، ئهوه كاتى دهستى كرد بهيهكى لهه كارانه نويزهكهى بهتال دهبيتتهوه، ههروهها به يهك كارى ناقولا كه له غهبرى بابتهى كارى نويز بى، نويزهكه بهتاله دهبيتتهوه. خو ئهگه بهعهمدى يا به سههوو كارىكى ناقولاى كرد ئهوه ههتا نهبى به سى كار نويزهكه بهتال نابيتهوه، بهلام بهه شهرتهى كه بهشيوهى يارى و گالتهكردن نهبى، ئهگه نا به يهك كار نويزهكه بهتال دهبيتتهوه، با كارىكى ناقولاش نهبى. ئهگه سى كارى سووكى يهك له دواى يهكى كرد ئهوه نويزهكهى بهتال نابيتهوه، نمونهى كارى سووك وهكو جوولاندنهوهى سهريهجهكان بهبى جوولاندنهوهى دست.

ئهگه عهزمى كرد: ههه كاتى، فلان كهس، به ميوانى هات ياخو فلان شت رووى دا نويزهكهه دهبرم، ئهوه ههه له كاتى ئهه عهزمهه نويزهكهى بهتال دهبيتتهوه. با برينى نويزهكهيشى به شتيكهوه بهستى كه بهعهدهت نهشياو و نهكراو بى، بو نمونه: بلى: ئهگه فلان كهس لهه سهعهتهه له مالى خويانهوه رى كهوت و، گهيشته به من نويزهكهه دهبرم و دهروم بهپيرييهوه، ماوهى بهينيان چوار سهعات بوو ئهوه نويزهكهى بهتال دهبيتتهوه؛ چونكه ئهه شهرته هههچهند به عادهت مهحاله بهلام بهه عهقل مومكينه، كابرا بهشيوهى نا ئسايى به سهعاتى رپگهه چوار سهعات ببرى. جا مادام وايه ئهگه كهسى برينى نويزهكهى به مهحالى عهقلىيهوه بهستى، بو نمونه: وتى ئهگه دوو دژ له يهك جيگهه گردهوهبوون من نويزهكهه دهبرم، ئهوه نويزهكهى بهتال نابيتهوه، چونكه مهحالى عهقلى هههگيز نايهتهجى و پيوه بهستنهكهى كابرا بى بايهخه.

ههروهها ئهگه مهئمووميش برينى ئيقتيداكهى به شتيكى مومكنهوه بهست ، با ئهه

شتهش به عادت مه حال بی، ئیقتیدا که ی گورج به تال ده بیته وه، بویه پیویسته گورج نییته ئیقتیدا بییته وه، ئه گهر نا به بی نییته ئیقتیدای دووباره، به تهنیا دواکه وتنی ئیمامی له کرداردا، نویره که ی به تاله.

ئه گهر نویره که له پاش سلاودانه وهی نویره که وته شک له وهدا که دستنویژی بووه یا نا پرو له قیبله بووه یا نا، عه ورته له کاتی نویره که دا داپوشیوه یا نا، ئه وه نویره که ی دانه مه زراوه؛ چونکه لییره دا ئه سللی نییه که ئیستیسحاب بکری و ئه سللیش له هر شتی که ی نه بوونیته؛ که واته لییره دا ئه سلل ئه وه یه که ئه نویره که ره پاک نه بووی، پرو له قیبله نه بووی، عه ورته دانه پویشی، بویه له م حالته دا پیویسته له سه ری نویره که ی بکاته وه له وه خته دا، یا به قه زای بیگی پیتته وه ئه گهر وه ختی نه مابوو.

ئه گهر یه کی دستنویژی گرت و نویره کرد، دوا ی ئه وه دستنویژی تازه کرده وه و نویره کی تری کرد، دوا ی ئه مانه بیری کرده وه که به یه قین له یه کی له دستنویزه کانیدا مه سحی سه ری نه کردوو، به لام نازانی کام دستنویزه، ئه وه هه ردوو نویره که ی به تاله، چونکه به یه قین ته رکی روکنی له روکنه کانی دستنویژی کردوو، بو ئیحتیات وا داده نری که له دستنویژی یه که مدا، ته رکی مه سحی سه ری کردوو. ئه م مه سه له یه، ئه گهر چی به ده گمه ن ری که ده که وی، به لام په نه انه و زانیی ده وی.

ئه گهر نویره جه ماعه تی دابه ست به نییته ئیقتیدا به مه لا رحیم، که ته ماشای کرد ئیمامه که مه لا ره جه به، ئه وه نویره که ی به تاله، به لام ئه گهر ئیمام له ته عینی مه نمو دا به هه له چوو له غه بیری نویره جومعه دا ئه وه قه ی نا کاو نویره که ی دروسته، به لی له نویره جومعه دا زیانی هه یه مادام ئه و که سه ی که تیایا به هه له دا چوو له چل که سه که ی جومعه بی، وه کو شیخ عه لی شیبرامیلله سی فه رموویه تی.

ئه گهر ئیحرامی نویره که ی به نویره سبه نیی دابه ست، که چی له پاشاندا برپاری داو وتی: ئه م نویره ده گورم و ده یکه مه نویره سونه تی پیش نویره سبه نیی؛ چونکه هیشتا وه خت زوره و گه وره یی سه ره تای وه ختم له کیس ناچی، ئه وه نویره که ی به تاله. هه روه ها له کاتی (جمع التاخیر) دا ئه گهر ئیحرامی به نویره نیوه رو به ست و، له پاشاندا وتی: ئه م نویره ده گورمه وه به نویره عه سر هه تا فه زیله تی سه ره تای وه ختم بو عه سر ده ست بکه وی ئه وه نویره که ی به تاله. بیگومان ئه م دوو مه سه له یه، که به ده گمه ن ری که ده که ون، شتیکی په نه ان و هه موو که س پیان نازانی.

پوختهی قسه ئه‌وه‌یه: که له پاش نییهت هینان بو نوێژ گۆرپینی نوێژی فه‌رز به سوننه‌تی پاش و پیشی نوێژی فه‌رز یا به نوێژه فه‌رزیکێ تر نوێژه‌که به‌تال ده‌کاته‌وه.

ئه‌گه‌ر نوێژکه‌ریک چاوی کهوت به چهن که‌سی که هاتن نوێژی نیوه‌رپۆیان به جه‌ماعه‌ت دابه‌ست و، ئه‌ویش له‌وه ترسا که ئه‌گه‌ر ئه‌م نوێژه فه‌رز ته‌نیا به نه‌گۆرێ به سوننه‌ت جه‌ماعه‌تی نیوه‌رپۆی له‌ده‌ست ده‌رده‌چێ، ئه‌وه ده‌توانی ئه‌و نوێژه‌ی به نوێژی سوننه‌تی مو‌تله‌ق بگۆرێ و له پاش دوو رکات و ته‌حیات سه‌لام بدا‌ته‌وه؛ چونکه له نوێژی سوننه‌تی مو‌تله‌قدا نییه‌تی دیاریکردن پێویست نییه، به‌لام ناتوانی بیگۆرپته‌وه به سوننه‌تی راتیبه‌ی پیش نوێژی نیوه‌رپۆ؛ چونکه له نوێژی سوننه‌تی راتیبه‌ی پیش یا پاشی نوێژدا هه‌ر له سه‌ره‌تاوه نییه‌تی نوێژی فه‌رزی نیوه‌رپۆی به‌ته‌نیا یی هی‌ناوه.

ئه‌گه‌ر که‌سی نوێژیکێ فه‌رزی به ته‌نیا کردبوو، له پاشا بو‌ی رێ کهوت به‌جه‌ماعه‌ت بیکاته‌وه، ئه‌م دووباره کردنه‌وه‌یه کاریکێ سوننه‌ته، به‌لام بو‌ پیکهاتن و دامه‌زانی ئه‌م سوننه‌ته، پێویسته ئه‌گه‌ر ئیمام بی، نییه‌تی ئیمامه‌ت و، ئه‌گه‌ر مه‌ئمووم بی نییه‌تی ئیقتیدا به ئیمام به‌ینی و، نییه‌ته‌که‌ش مو‌قاره‌نه‌ی عورفی بکات له‌گه‌ل (الله اکبر) ی نوێژ دابه‌ستندا؛ چونکه دووباره‌کردنه‌وه‌ی نوێژی فه‌رز به‌شیوه‌ی جه‌ماعه‌ت نه‌بی سوننه‌ت نییه^(۱) جا پێویسته هه‌تا دوا‌یی نوێژه‌که له‌گه‌ل جه‌ماعه‌ته‌که‌دا بی و واته: نییه‌تی جیا‌بونه‌وه له ئیمام نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌کاته‌وه.

له نوێژی جومعه‌یشدا بو‌ ئیمام نییه‌تی ئیمامه‌ت واجبه.

هه‌روه‌ها بو‌ مه‌ئموومیش له جه‌ماعه‌تی نوێژی جومعه‌دا ئیقتیدا واجبه، وه‌ک چۆن له هه‌موو نوێژه‌کانی تردا که به جه‌ماعه‌ت بکری‌ن ئه‌م نییه‌تی ئیقتیدا‌یه له سه‌ر مه‌ئمووم واجبه.

له‌م نوێژی جومعه‌یه‌دا ئه‌گه‌ر مه‌ئمووم (موافق) بوو، واته: هه‌ر له ئه‌وه‌وه‌له‌وه له‌گه‌ل ئیمامدا بوو، دروست نییه‌تی له ئیمام جیا‌بونه‌وه‌ بینی، به‌لکو پێویسته تا

(۱) شایانی باسه که نوێژی فه‌رز کرا جاریکێ تر به شیوه‌ی ته‌نهایی دووباره‌کردنه‌وه‌ی سوننه‌ت نییه، چونکه ئه‌گه‌ر له نوێژه پێشووه‌که‌دا خه‌له‌لیک بووه ئه‌وه دوومه‌که‌ پێی ناوتری دووباره‌کراوه، به‌لکو نوێژیکێ سه‌رله‌نوویه. خو ئه‌گه‌ر خه‌له‌لی تیا نه‌بووه، ئه‌وه پێویست به دووباره‌کردنه‌وه‌ نییه، به‌لام بو‌ ده‌ستکه‌وتنی خه‌یری جه‌ماعه‌ت ئه‌گه‌ر بو‌ی رێ کهوت سوننه‌ته به جه‌ماعه‌ت بیکاته‌وه، ئه‌م دووباره‌کردنه‌وه له عورفی شه‌رعا پێی ده‌لین (أعادة).
وه‌رگێر

سهلامدانوه لهگه‌لیدا بئ. ههروهه له قه‌سردا، چ ئیمام بئ و چ مه‌ئمووم و چ ته‌نیا، پئویسته نییه‌تی کورت کردنه‌وه‌ی ئه‌و نوێژه له‌گه‌ل (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستندا پیکه‌وه بن، پیکه‌وه بوونیکى موافیقی عورف. به‌لام له‌غه‌یری قه‌سرو دووباره‌کردنه‌وه‌ی نوێژی فه‌رزو نوێژی جومعه موقاره‌نه‌ی نییه‌تی ئیقتیدا بو مه‌ئمووم سوننه‌ته و واجیب نییه، واته: ئه‌گه‌ر نییه‌تی ئیقتیدای له‌گه‌ل (الله اکبر)دا نه‌بوو، ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تال نابیته‌وه‌و به‌ته‌نیایی داده‌مه‌زئ: جا ئه‌گه‌ر ویستی ببئ به‌جماعه‌ت ئه‌وا پئویسته هه‌ر پاش (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستن، یا له‌پیش چاوه‌روانییه‌که‌ی به‌عورف درپژ، له‌ناو نوێژه‌که‌یدا به‌دل نییه‌تی ئیقتیدا به‌ئیمامه‌که‌ بئنی به‌جوړئ که به‌لیدا بئ: خو‌م کرد به‌مه‌ئموومی بو فلان کس، ده‌شتوانئ موتابه‌عه‌ی ئیمام نه‌کا، چونکه نوێژه‌که‌ی به‌ته‌نیا دامه‌زراوه. خو ئه‌گه‌ر به‌بئ قه‌سدی ئیقتیدا دواى ئیمام بکه‌وئ نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، وه‌کو له‌مه‌وپیش باسمان کرد.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ئیمامی غه‌یری نوێژی جومعه و غه‌یری نوێژی فه‌رزى دووباره‌کراوه له‌کاتی (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستندا، نییه‌تی ئیمامه‌تی نه‌بوو، سوننه‌ته پاش ئه‌وه که مه‌ئموومی له‌پشتیه‌وه‌ راوه‌ستان و نییه‌تی نوێژیان هینا، ئه‌میش له‌دای خویدا بئ: وا خو‌م کرد به‌ئیمامی ئه‌م مه‌ئموومیانه، هه‌تا خیری جماعه‌تی پئ بگات، ئه‌گه‌ر نا هه‌ر مه‌ئموومه‌کان خیری جماعه‌تیان ده‌ست ده‌که‌وئ و ئیمام خیری جماعه‌ته‌که‌ی به‌رناکه‌وئ. ئه‌م مه‌سه‌له‌یش په‌نه‌انه‌و هه‌موو کس پئ نازانئ.

ئه‌گه‌ر که‌سئ ئیقتیدای کرد به‌نوێژه‌که‌رئیکى ته‌نیا، که ئیمامه‌تی دروست بئ، ئه‌وه چاکتر بو ئه‌و به‌ته‌نیا نوێژکردوه‌ ئه‌ویه ئه‌ویش له‌دایدا نییه‌تی ئیمامه‌ت به‌ئنی هه‌تا خیری جماعه‌تی ده‌ست بکه‌وئ، ئه‌گینا هه‌ر ئیقتیدا کردوه‌که‌ خیری جماعه‌تی ده‌ست ده‌که‌وئ، ئه‌م خیره‌ش که‌متره‌ له‌خیری جماعه‌تی که ئیمام نییه‌تی ئیمامه‌تی هینابئ.

ئه‌گه‌ر مه‌ئمووم له‌نوێژی دووباره‌کراوه‌دا له‌پیش سلاودانه‌وه‌ی ئیمامدا نییه‌تی جیا‌بونه‌وه‌ی له‌ئیمام هینا ئه‌وه به‌لای شیخی رهمه‌لییه‌وه‌ نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه؛ چونکه یه‌کئ له‌شه‌رته‌کانی نوێژی به‌جماعه‌ت دووباره‌کراوه‌ ئه‌ویه که له‌ئه‌وه‌له‌وه هه‌تا ئاخ‌ر ئه‌و نوێژه به‌جماعه‌ت بئ. به‌لام لای هه‌ندئ له‌زاناکانی دوازه‌مان نوێژه‌که به‌تال نابیته‌وه، به‌لام خيرو پاداشی جماعه‌ته‌که‌ی ناقیس ده‌بئ. واته: ئه‌گه‌ر به‌بئ عوزریش نییه‌تی جیا‌بونه‌وه‌ی هینا، ئه‌وه ته‌نیا خیری ئه‌و میقداره‌ی له‌کیس ده‌چئ که

له پاش جیابوونه‌وهی له ئیمام کردوویه؛ چونکه به‌پای ئهم زانایانه تهنیا ئه‌وهنده به‌سه که نوێژکه به‌قه‌ده‌ر (الله اکبر)ی نوێژدابه‌ستن به‌جه‌ماعه‌ت بی. خو له‌م نمونده‌دا جیابوونه‌وهی مه‌ئموومه‌که له دوا دواپی نوێژکه‌دا بووه نه‌که له‌کاتی (الله اکبر)ی نوێژدابه‌ستندا. شیخی (ابن حجر)یش، خوی لئ پازی بی پای ئهم زانایانه په‌سه‌ند ده‌کات. به‌لام لای هندی له زانایانی تر بو نوێژی دووباره‌کراوه پیویسته لای که‌می به‌قه‌ده‌ر رکاتیکی به‌جه‌ماعه‌ت بی وه‌کو نوێژی جومعه به‌لام ره‌ئیه‌که‌ی (ابن حجر) له هه‌موویان باشته، واته: ئه‌گه‌ر هه‌ر له (الله اکبر)ی نوێژدابه‌ستندا موافیقی ئیمام بی، به‌سه. ئهم مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌هانه‌و که‌م پرووده‌دا.

ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی له (الله اکبر)ی دابه‌ستنی نوێژی دووباره‌کراوه‌دا تهنیا نییه‌تی نوێژه‌ فه‌رزیکی به‌شیوه‌ فه‌رز، به‌سه نه‌که فه‌رزی واقیعی، واته: پیویسته نییه‌ته‌که‌ی به‌م جوړه‌ بی: «نویت أن أصلي مقتديا فريضة الظهر التي أديتها. أو نويت أن أصلي فريضة الظهر، التي هي فرض على المكلف، مقتديا الله أكبر»، واته: هه‌ر کاتی بو‌ی هه‌له‌کوت نوێژ دووباره‌ بکاته‌وه نییه‌تی کردنه‌وهی نوێژی به‌ینی که له وه‌ختی خویدا فه‌رز بووه له سه‌ری، نه‌که ئیسته، چونکه دووباره‌ کردنه‌وهی نوێژ واجب نییه و، ئه‌و نوێژه ئیستا ده‌یکاته‌وه تهنیا له‌شیوه‌دا فه‌رزه نه‌که له واقیعدا؛ له‌به‌ره‌وه‌ یا ده‌بی نییه‌تی ئه‌و نوێژه بینی که زو له سه‌ری فه‌رز بووه، یا نییه‌تی نوێژی بینی که تیگرا فه‌رزه، ئه‌گینا پاش ئه‌وه‌ی که زو ئه‌و نوێژه‌ی کردووه، ئیتر ئه‌مه‌ی له سه‌ر فه‌رز نییه.

شایانی باسه ئه‌گه‌ر پاش دووباره‌ کردنه‌وهی نوێژه‌که بو‌ی ده‌رکه‌وت که نوێژه پیشووه‌که‌ی به‌تال بووه، ئه‌وه ئهم نوێژه دووباره‌کراوه‌شی هه‌ر به‌تال ده‌بی، چونکه ئهم نوێژه دوومه‌ شیوه‌ی فه‌رزی یه‌که‌مه، که یه‌که‌م به‌تال بوو، ئه‌میش به‌تال ده‌بی. ئهم مه‌سه‌له زوړ په‌نه‌هانه به‌لام به‌ده‌گمه‌ن پرووده‌دا.

شه‌رته‌کانی تری گه‌رانه‌وه‌ی نوێژمان له (نامه‌ی جه‌ماعه‌ت)دا باس کردووه‌و ده‌توانن پیا‌بچنه‌وه.

پیویسته بزانی که له سووره‌تی (فاتحه‌)دا چوارده (شده) واته: گیره، هه‌یه. هه‌رکاتی نوێژکه‌ر یه‌که‌یک له‌م شه‌دانه به‌ده‌سه‌نقه‌ست (عمدی) ته‌رک بکات ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تاله‌و، ئه‌گه‌ر به‌سه‌وو ته‌رکی بکا ئه‌وه خویندنی ئه‌و که‌لیمه به‌تاله، که‌واته ئه‌گه‌ر زوړ دوانه‌که‌وت ئه‌وه هه‌مان که‌لیمه به‌شه‌ده‌وه بخوینیته‌وه، خو ئه‌گه‌ر زوړ دواکه‌وت ئه‌وه

پيويسته له سهره وه فاتيحه بخوينيټه وه، ټه گهرنا نويزه كه ي به تاله و، ټه گهر سه هو ي كرد و نه گه رايه وه بو خويندني فاتيحه تا ركووع ي برد، ټه نجا كه و ته وه يادي، پيويسته كو توپر راست بيټه وه و فاتيحه بخوينيټه وه؛ چونكه روښتن ي بو ركووع به زور دوا كه و تن دهر يټه قه له م، خو ټه گهر نه گه رايه وه بو راوستان ټه وه نويزه كه ي به تاله، وه ټه گهر به ده سه نه قه ست چو به ركووع دا ټه وه چا كتر نويزه كه ي به تاله.

ټه گهر ټه م رووداوانه له نويزه كه ري ك رو يان دا كه ټيمام لي ي پيش كه و تبوو له كاتيكا له گه ل ټيمام دا بو ټه وه سو جده ي سه هو سوننه ت نييه بو ي؛ چونكه ټيمام له با تي ټه و تهحه ممولى ده كا. به لام ټه گهر له پاش سه لامدانه وه ي ټيمام لي ي روودا، ټه وه سوننه ته خو ي سو جده ي سه هو و ببات، هه روه ها ټه گهر به ته نياش نويز بكات.

پيويسته له سهر ټه و كه سه ي فاتيحه ده خو يني چاو دي ربي ټه و شتانه بكات كه هه مو و هوت قورئان خو ينه كان له سه ري مو ته فيقن له بابه تي مه خر جي هه رفه كان و شه ده و مه دده و ټيستيعلا و شتي تر؛ بو يه ته نانه ت وه ستاني كي سو ك له نيوان سيني (نستعين) و تي كه يدا دروست نييه؛ چونكه ټه م وه ستانه يه ك كه ليمه كه ده كاته دوو كه ليمه: (نس) و (تعين). جا ټه گهر به سه هو ټه و وه ستانه ي كرد پيويسته ك توپر كه ليمه كه بگير يټه وه، ټه گهر نه ي گه رانده وه ټه و خويندني ټه و كه ليمه يه به تاله، جا ټه گهر زوري پي نه چو هه م ده تواني ټيعاده ي بكا ته وه. ټه گهر ټيعاده ي نه كرده وه به سه هو، چو، بو ركووع و گه رايه وه ټه وه به تولي فه سل (زور پي چوون) حسيب ده كرى و، پيويسته سه رله نو ي فاتيحه كه بخوينيټه وه. خو ټه گهر له پيش چووني بو ركووع تولي فه سل، بو هه م سه رله نو ي ده ست پي كرده وه، هه م خويندنه وه ي فاتيحه كه و اجيبه، ټه گهرنا له م دوو شيوه دا نويزه كه ي به تاله، جا ټه گهر به عه مدي نه ي گه رانده وه و چو بو ركووع ټه وه چا كتر نويزه كه ي به تاله.

شاياني با سه مه دده ي (ولا الضالين) و اجيبه نه ك سوننه ت، جا ټه گهر به عه مدي له وه نده ي كه متر كرد كه به ټيجماع و اجيبه و، ټه م كه مييه بو به هو ي كه مبو ونه وه ي هه رفي يا گو رپني مه عنايه ك، ټه وه نويزه كه ي به تاله، ټه گهرنا وه كو كه ليمه ي (نستعين) و اجيبه كه ليمه ي (ولا الضالين) له گه ل مه دده كه يدا دوو باره بكا ته وه.

ټه گهر نويزه كه ري كي بي وه سو سه به عه مدي هه رفي كي له سو ره تي فاتيحه يا غه يري فاتيحه زياد يا كه م كرد كه مه عناي له فزه كه ي گو ري، ټه وه نويزه كه ي به تال ده بيټه وه،

به لّام ئه گهر مه عناکه ی نه گۆری ئه وه به عه مد بئ یا سه هوو ته نیا خویندنی ئه وه له فزه به تال ده بیته وه نه که نویره که جا ئه گهر زۆری پئ چوو ئه وه ئیعه ده ی ئه وه له فزه ده کاته وه، به لّام ئه گهر زۆری پئ چوو ئه وه خویندنه وه ی ئه وه فاتیه که یه واجیه به؛ ئه گهر نا نویره که ی به تال ده بیته وه له هه ردوو شیوه ی عه مدو سه هوودا. ههروه ها پئویسته بزانه ئه وه که لیمه ناقیسه یا زائیده وه کو ته له فوز کردن به که لیمه ی (اح) نییه، چونکه ئه وه که لیمه ی نویره له قورئانه و زیاده و نوقسانی به سه را هاتوو نه که ئه م له فزی (اح) ه.

ههروه ها ده رکردنی حه رف له غه یری مه خره جی خو ی بو یه کی بتوانی فی ری ببی حه رامه، جا ئه گهر ده یزانی خراپه و به عه مدی بوو ئه وه نویره که ی به تال ده بیته وه و، ئه گهر به سه هوو بوو و زۆر به ینی نه که وت پئویسته ئه وه که لیمه ئیعه ده بکاته وه. به لّام ئه گهر زۆری به ین که وت ئه وه پئویسته هه موو فاتیه که ده دووباره بکاته وه، ئه گهر نا نویره که ی به تال ده بیته وه. سوچه ی سه هوو لی ره ی شدا وه کو مه سه له پئشو وه که یه، واته: سوننه ته بیبا ئه گهر به ته نیا نویره بکا، یا ئه گهر جه ماعه ت بکا و ئیمام لی پئیش که وتبئ و له پاش جیا بو نه وه ی له ئیمام ئه مانه ی لی روودابی، ئه گهر نا ئیمام بو ی هه لده گری و موحتاجی سوچه ی سه هوو نییه.

به لّام ئه گهر نه زان بوو و نه یده توانی به عه ده تی فی ربئ ئه وه نویره ی دروسته، خو ئه گهر ده ی توانی فی ربئ ئه وه پئویسته فی ری ببی و، پئیش فی ربوونی ئیخراجی حه رف له مه خره جی تایبه تی خو ی نویره که ی دروست نییه، مه گهر له بهر حورمه تی وه خته که بیکا و له پاش فی ربوونی به قهزا بیگیریته وه.

پوخته ی قسه ئه وه یه: سه باره ت به ده رکردنی حه رف له غه یری مه خره جی خو ی، یا گۆرپنی حه رفی به حه رفیکی تر ئه گهر توانای فی ربوونی هه بوو و به عه مدی ته رکی کردو، ده یزانی به و جو ره دروست نییه و، هه ر بئ موبالاتی کرد، ئه وه نویره که ی دانامه زری و به جیه ی نانی نویره به م حاله گالته کردنه به تاعه ت و گالته کردن به تاعه ت یه کیکه له گونا هه گه وره کان، خو ئه گهر بزانی ئه وه گالته به تاعه ت کردنه و بیکا ئه وه کافر ده بی، خوای گه وره به لوتفی خو ی له نه زانی و له کافری بمانپاریزی و په نامان بدا، بو یه هه رکه س توانای فی ربوونی واجیه تی ببی، چ له بیرو باورو وتن و چ له کردار، پئویسته له سه ری هه موو وه ختی خو ی به خت بکات له پئناوی فی ربوونیاندا، مه گهر وه ختی نوستن و حه سانه وه و، وه ختی په یدا کردنی رزق و پۆزی بو خو ی و مال مندالی.

قال في العباب وشرحه لابن حجر «ويلزم جاهلا تعليمها أي التكبير، وكذا الذكر الواجب ولو بالسفر وأن طال، وعليه فظاهر أنه يشترط أستطاعة له، وينبغي ضبطها باستطاعة الحج الآتية، قال قلت هذا واجب فوري وذاك واجب على التراخي، قلت هي معتبرة فيه، وأن وجب فوراً أنتهى».

وفي التحفة لابن حجر أيضاً: ويظهر ضبط البعد بما لا تجد مؤنة يجب بذلها في الحج توصله إليه، ويحتمل أن ما هنا أضيّق لانه واجب فوري أصالة بخلاف الحج، وعليه فلا يمنع الوجوب عليه إلا الأمر الضروري لا غير فيلزمه مشى أطاقه، وأن بعد .. أنتهى». له بهرئمه واجيبه له سهر نويزكهري كه كه متهرخه م بي له فيربونى واجيباتا نويزى سهردمى كه متهرخه ميبه كهى به قهزا بگيرپيته وه هه رچهنده نويزه كانيشى كردبى، چونكه له بهرئمه وهى كه وهختى خوئى حهرفه كانى له مهخرهجه كانى خوئانه وه دهرنه كردوه وه تواناى فيربونيشيانى هه بووه، هه نويزى كه كردويه تى جيگه ئيعتبار نه بووه.

تهركى شهدهى (اياك) به عهمدى له لايهنى كه سيكه وه مهعناكهى بزانى، كه رووناكيى رپوزه، به كوفر داده نرى. خو ئه گهر به عهمدى بوو، به لام مهعناكهى نه زانى ئه وه ته نيا نويزه كهى به تال دهكاته وه. به لام ئه گهر به سه هوو له بيرچوونه وه تهركى شهده كهى كرد، له م حاله دا ئه گهر زورى بهين نه بوو ته نيا (اياك) به شهده وه بخوينيته وه سووره ته كه تا دوايى بخوينى، به م جوړه نويزه كهى دروست ده بى. وانه بى نويزه كهى به تاله. به لام ئه گهر زور بهينى بوو نه نجا كه وته وه بيرى كه (اياك) ي به بى شهده خوئندوته وه ئه وه واجيبه هه له ئه وه له وه فاتحه بخوينيته وه ئه گهر نا نويزه كهى به تاله. خو ئه گهر پاش سه لامدانه وه كه وته وه بيرى له م حاله يشدا ئه گهر ماوه زور نه بوو له بهينى سه لامدانه وه بيركه وته وه كهيدا، با نهختى قسه ش بكه ويته بهين، يا پشت له قبيله ش بكات، با هه ستي هه رچهنده له نويزه كهى ماوه بيكاته وه، هه روه ها ئه گهر حهرفيكي به حهرفيكي تر گوړپيه وه، وه كو ئه وهى (حئ) ي (الحمد لله) بكات به (هئ) يا (ضاد) بكات به (ظئ) يا (زال) بكات به (زئ) يا به (دال) له م نمونانه دا ئه گهر به عهمدى ده كرد، ئه وا نويزه كهى به تاله، خو ئه گهر به سه هوو يا به له بيرچوونه وه بوو، كه بيرى كه وته وه زورى پى نه چووبوو ئه وا ئيعادهى دهكاته وه، ئه گهر ئيعادهى نه كردوه نويزه كهى به تاله. به لام ئه گهر زورى پى چووبوو ئه وه پيوسته فاتحه كهى بخوينيته وه، ئه گهر نا نويزه كهى به تاله. وه ئه گهر زباني عاجز بوو، ئه گهر چى دهبتوانى فير بى كه چى كه متهرخه ميبى

دهکرد، ئهوه نوێژهکهی بهتاله، وه ئهگهر زمانى يارمهتى نهدهداو نهیدهتوانى فير ببي نوێژهکهى خوێ دروسته و، ئهگهر زانا بهعهمدى يا كهمهترخه مى بي موبالات به دين (طى) (مطبقه) (صراط) (تى) گوپى به (تى) بچووك ئهوه نوێژهکهى بهتاله، ئهم مهسهلهش پهنهانه.

وهئهگهر (صاد) (صراط) به (سين) دهخويندوه ئهوه نوێژهکهى دروسته. ههروهها غهلهتى كه مهعنا بگوپى وهكو گوپى فهتحة (تى) (انعمت) به (ضممه) يا (فهتحة) كافي (ايك) به (كسره) ئهمه بو يهكيك زانا بي و به عهمدى بيكات دهبيتته هوى بهتال بوونهوى نوێژهکهى، بهلام خويندنهوى كافي (ايك) به (ضممه) نوێژهتال ناكاتهوه؛ چونكه مهعنا ناگوپى، ئهمه ئهگهر بهعهمدى نهبوو.

في التحفة، مع أقتصار مني:

«خفف القادر مشدداً أو لحن أو أبدل حرفاً بآخر، فإن غير المعنى بأن أبطل أصله أو استحال إلى معنى آخر، ومنه كسر كاف «ايك» لاضمها، وعلم وتعمد، بطلت صلاته، والا فقرأته لتلك الكلمة، فلا يبني عليها الا أن قصر الفصل، ويسجد للسهو في ما إذا تغير المعنى بما سها به مثلاً؛ لان أبطل عمدة يسجد لسهو أنتهى».

ئهگهر بهعهمدى له نيوان خويندنى فاتيحةدا بهقهدهر دوو ههناسه بي دهنگ بوو، يا قهسدى برپى فاتيحةى كردو، بهقهدهر يهك ههناسه وهستا ئهوه خويندنى فاتيحةکهى بهتال دهبيتتهوه، پيوسته ههه له سهرهتاوه فاتيحةکه بخوينتتهوه، جا ئهگهر ئيعادهى فاتيحةى نهکردهوهو بهعهمدى چوو بو رکوع ئهوه نوێژهکهى بهتال دهبيتتهوه. خو ئهگهر به دل قهستى برپى قيرائتهتى کرد، بهلام به زاهير نهوهستا، ئهوه زيانى نابى بوى.

بزانن: ههرشتى لهو شتانهى پهيوهندييان به نوێژهوه ببي ئهگهر بکهوئته ناو نوێژهکهوه، وهكو ئامين کردن بو دوعاو داواى ليخوشبوون و، داواى پهناگرتن له سزا و، سوجه بخوينتتهوه، وهكو خويندنهوى قورئان به نييهتى قيرائتهت و ئاگادارکردنهوى ئيمام لهو ئايهته که فهراموشى کردوه، نهك به قهستى تهنيا ئاگادار کردنهوى ئيمام، يابرپى قيرائتهت لهبهه هيرشى كوکه، ئهوه لهه شهش حالهدا زيانى نييه.

وه ئهگهر نوێژکهه ههندى له سوورهتى فاتيحة يا ههموى وا خويندوهه که خوێ نهيبست، لهو کاتهشدا هيج مانيعيک نهبوو وهكو گوپى گرانى يا تيکهل بوونى دهنگ و، پيش

ئەوئى دريژە بكيڭشيت نەگەرپايەوہ بۇ خويئندەئوہى ئەوہى نەبيستوہ و، بە دەسئەست رويشت بۇ پكوع ، ئەوہ ئەو نويزەى بەتالە، وە ئەگەر بە سەھوو و نيسيان وای خويئند كە خۇئى نەبيست، ئەوہ ئەگەر لە پيش گەيشتن بە چەشنى ئەو ئايەتە لە ركاتيكي تردا بيري كردهوہ، واجيبە لە سەرى بگەرپتەوہ بوئى و بيخويئتەوہ، بە جوئى كە خۇئى بيبيسى ، ئەگەرنا نويزەكەى بەتالە، خۇ ئەگەر ھەتا راوہستانى ركاتى پاش ئەوہ نەكەوتەوہ يادى ، ئەو واجيبە يەك پكات لەباتى ئەو ئەندازە نەبيسراوہ بەجئى بەئىئى؛ چونكە مادام ئەو قيرائتە نەبيسراوہى بەتال بووہ، ھەرچى لەپاش ئەوئەيش كرددوہ ھەر بەتال بووہ، ئەگەر ئەو ركاتەى نەكرد ئەو ئەو نويزەى بەتالە، بەلام ئەگەر لەبەر مانيع نەبيست و، ئەگەر مانيع نەبووایە ئەبيست، ئەبئى ئەوئەندە دەنگ بەرز بكاتەوہ كە حالى نەبوونى مانيعا بيبيسى. ئەگەر ئەوئەندە دەنگى بەرز نەكرددوہ نويزەكەى بەتالە.

براكانم! يەكك لە سيزدە پوكنەى نويز خويئندى سورەتى فاتيحەيە بەتەواوى لەھەموو ركاتيكا ئيلا لە ركاتى كەسيكا كە ئىمام لئى پيش كەوتبئى، يا لە حوكمى كەسيكا بئى كە ئىمام لئى پيش كەوتبئى، وەكو ئەو كەسەى لەبەر عوزريك كەوتبئتە دواو بەئىمامدا نەگەيشتبئى، ھەر وھا پيويستە ئەم فاتيحەيە بخويئرى لە كاتى راوہستاندا يا لە بەدەلى راوہستاندا، وەكو دانيشتن بۇ يەكك خاوەن عوزر. كەوابئى ئەگەر نويزكەرى ساغ يا نەخوش فاتيحەى نەخويئند، يا يەك كەليمە يا يەك حەرفى وەك نوونى(والا الضالين) تەرك بكات و، بە دەسەنقەست دانەويئەوہ بۇ پكوع ، ئەوہ نويزەكەى بەتالە؛ چونكە بە دەسەنقەست وازھيئان لە پوكنيكى قەولى و رويشتن بۇ پوكنيكى ترگالتە كرددە بە خواپەرستى و، ئەو كارە بۇ ديوانى خودا ناشئى. بەلام ئەگەر بەسەھوو بوو ئەوہ ھەر قيرائتەكەى بەتالە و، ھەر كاتى كەوتەوہ بيري ئەوہ بە تولى فەسل دەژميردرئى و پيويستە بگەرپتەوہ و فاتيحەكەى بەسەر بگريئتەوہ، ئەگەر نا نويزەكەى بەتالە.

وہ ئەگەر كەسى ھەستايەوہ بۇ ركاتى دووہم يا سيئەم يا چوارەم و، لە پيش ئەوہى كە باش راوہستئى بەدەسەنقەست دەستى كرد بە خويئندى فاتيحە، ئەوہ نويزەكەى بەتالە، خۇ ئەگەر بەسەھوو دەخويئند ئەو خويئندى ئەو كەليمەيە بەتالە، جا ھەر كاتى كەوتەوہ بيري، دريژەى كيڭشابئى يا نا، ئەگەر لە سەرەتاي فاتيحەوہ ئەو ئەندازەى نەخويئندەوہ نويزەكەى بەتالە.

وه ئهگەر به سه هوو يا به له بيري چوون فاتيحهى تهرك كردو، گورج نهگهراپيه وه بۆ راپوهستان و بۆ خویندنی فاتيحهكهى ئه وه نوێژهكهى بهتاله؛ چونكه ئه مه به گالته داده نرى.

ههروهها ههتا ركاتهكهى تهواو دهكا، ههركاتى شكى له خویندنی فاتيحهدا پهيدا كردو، گورج بهيهقين بۆى دهرنهكهوت كه خویندوويهتى و، خاوهر وهسوهسهيش نهبوو، ئهگه هيشتا ههراپوهستانبوو واجيبه فاتيحه بخوینتتهوه، دريژهى كيشابى يا نا، خو ئهگه له راپوهستاندا نهبوو، پيوسته گورج بگهريتهوه بۆ راپوهستان و فاتحهكهى بخوینتت؛ كهوابى ئهگه گورج نهگهراپيه وه بۆ راپوهستان و ماويهكه خوئى گرت، با بۆ بيركردنه وهيش بى، ئه وه نوێژهكهى بهتاله، بهلى ئهگه ئه م نوێژهكه ره مهئمووم بوو، ئه وه نابى بگهريتهوه بۆ راپوهستان، چونكه تابيع بوونى به ئيمام واجيبه، بهلام له پاش سهلامدانه وهى ئيمام يهك ركات نوێژ بكا، ئه نجا سهلام بداته وه، چونكه نوێژهكهى له سه ر شكهكهى خوئى ناقس بووهو، نوێژى ناقس بهتاله.

ئهگه ئيمام كهوته شك له خویندنی فاتيحهو، پاش سوجهى يهكه م، پاش دانىشتنى مابهينى سوجهكان راست بوويه وه بۆ خویندنی فاتيحه، ئه وه له سه ر(مهئمووم)هكان پيوسته نييهتى جيا بوونه وه له ئيمام بين و خوئان نوێژهكهيان تهواو بكن و سلاو بدنه وه، يا له دانىشتنى بهينى سوجهكاندا، ئهگه چى روكنيكي كورتيشه، چاوه رپى ئيمام بكن تا پييان دهگاته وه، ئه نجا له گه ليدا به شيوهى مهئموومى نوێژهكهيان تهواو بكن. بهلام شىخ عهلى شبراموللهسى دهفه رموئى: پيوسته له سوجهى دووه مدا چاوه رپى ئيمام بكن، نهك له دانىشتنى بهينى سوجهكاندا، نه بادا ئه م روكنه كورته ببیته روكنيكي دريژ.

وه ئهگه ركاتهكهى تهواو كرد ئه نجا كهوته شك كه فاتيحهى نه خویندووه ئه وه ئه و ركاتى پووج و بى سوودهو، پيوسته له سه رى بيكات وه، ئهگه نا نوێژهكهى بهتاله.

وه ئهگه ئه و نوێژهكه رهى كه كهوتوه ته شك له خویندنی فاتيحهكه دا ئيمام بوو، پيوسته مهئمووم نييهتى جيا بوونه وه له و ئيمامه بهينى و، سه ربه خو نوێژى خوئى تهواو بكا و سهلام بداته وه، يا خو له تهحياتدا چاوه رپى ئيمام بكا ههتا له گه ل ئه و سهلام بداته وه، ئهگه چى چاوه رپى كردنه كه گه وره تره. بهلام ئهگه مهئمووم مهسبووق بوو، واته: ئيمام لى پيش كهوتبوو، ئه وه واجيبه له گه ل ئيمامه كه دا ههستى تا ئه و ركات

لهگهل ئىمامدا دهكا، جا كه ئىمام سهلامى دايهوه تهماشا بكا ئەگەر نوێژهكەى تەواو نەبووه هەستیتەوه بۆ تەواوکردنى نوێژهكەى و ئەنجا سهلام بداتەوه ئەگەر نا نوێژهكەى بەتال دەبیتەوه.

وه ئەگەر له نیو فاتیحە خویندندا، یا لهگهل دوا حەرفى فاتیحەكەدا كهوتە گومان له خویندنى هەندى له سوورەتى فاتیحە، ئەوه واجیبە فاتیحەكەى به تەواوى بخوینیتەوه؛ چونكه ئەسل نەبوونى خویندنهكەیهو، دەبى چارى بكا، ئەگەر نا نوێژهكەى بەتالە.

وه ئەگەر بەدەسهنقەست تەركى تەرتیبى فاتیحەى كردو، ئەو وهزعه مەعنای دەگۆرى ئەوه نوێژهكەى بەتالە. جا لەم حالەدا ئەگەر بیناکردن لەسەر ئەوهى وابە دەمیەوه مەحال بوو لەبەر بەین كهوتنى زۆر یا لەبەر ئەوه كه له خویندنى فاتیحەكەیدا تەرتیبى ئیجازى گۆرپبوو به جوړى كه له ئەوه ئەوه هەندى له فاتیحەكەى خویند، ئەنجا باقیبەكەى پاش و پیش كرد، واتە خویندنهكەى به بى تەرتیب بوو، ئەوه واجیبە لەسەرى فاتیحەكەى لەسەر وه بخوینیتەوه. وه ئەگەر زۆر بەینى بوو یا گۆرپى تەرتیبەكەى مورەتەب بوو، بۆ نموونه: نیوهى ئاخىرى سوورەتى فاتیحەى خویند، جا دەستى كرد به ئەوه ئەكەى، لێردا ئەگەر مەبەستى له خویندنى نیوهى یەكەمى فاتیحەكەى تەواوکردنى نیوه دواىبەكەى بوو، كه لەپیشدا خویندبووى ، ئەوه واجیبە به تەواوى فاتیحەكەى بخوینیتەوه چونكه ئەو نیوه دواىبەكەى لهپیشدا خویندووێهە حسیب نەبووه بى سوودهو ، تەواو کردنى بى سوودیش بى سووده، بەلام ئەگەر مەقسودى خویندنى فاتیحە بوو ئەوه لەسەر ئەم نیوه ئەوه لیبەوه فاتیحەكەى تەواوبكات، ئیتەر واجیب نییه هەر لەسەر وه جارێكى تر فاتیحە بخوینى.

وه ئەگەر لەپیش ركووعدا كهوتە گومانەوه له خویندنى فاتیحە، ئەوه واجیبە هەموو فاتیحەكە بخوینیتەوه، چونكه ئەسل نەبوونى خویندنهكەیه، وه ئەگەر له پیش ركووع و لەپاش تەواو کردنى فاتیحە له خویندنى هەندى له فاتیحە كهوتە گومانەوه ئەوه زیانى نییه؛ چونكه زاھیر وایه كه به تەواوى تى پەریوه. وه ئەگەر لەپاش سوچدەى دووم كهوتە گومانەوه لەوهى كه ئایا سوچدەى بردووه یا نا ، یا لەوهى كه له سوچدەكەیدا دامەزران (طمأنینه) بووه یانا ، ئەوه واجیبە سوچدەكە بهرى لهگهل (طمأنینه)دا، وه ئەگەر كهوتە گومانەوه لەوهى كه ئاخۆ له سوچدەكەیدا دەستى داناوه له سەر عەرز یانا، ئەوه سوچدە نەباتەوه، چونكه زاھیر وایه ئەو سوچدەیه به تەواوى جیبەجى كراوه. ئەم مەسەلانەش پەنھان و بەدەگمەن روودەدن.

ئەى برادران! ھەندى لەم شىوانە، كە زاناىانى ئاين فەرموويانە بەدەگمەن پۈودەدەن
و من لەبەر قايىمەكارى (ئىحتىيات) نووسىومن، ئەو كەسەى بەم مەكتوباتەى من
ئامۇزگارىيى موسلمانان دەكا، ئەگەر بۇ فىرکردنى قوتابىيانە ئەو قەى ناكات ھەمووى
پى بلى، خۇ ئەگەر بۇ رىبەدى كەردنى خەلكى ھەپمەيە، نەىخوئىننەو؛ چونكە خەلكى
ھەپمە بە بىستنى ئىحتىمالە بەدەگمەن پۈوداوەكان سەريان لى تىك دەچى.

ھەروھا ئەگەر لە نىو فاتىحەدا لەپاش (انعمت عليهم) كەوتە گومانەو لەوھى كە
(مالك يوم الدين) خويىندى و گەراپەو (مالك يوم الدين) خويىندى، گورج ھاتەو
سەر (انعمت) ھەكو (اياك نعبد) و باقى مەندەى ئەوھى نەخويىند، ئەو قىرائتەكەى بەتالە؛
چونكە شەرتى خويىندى فاتىحە لەسەر تەرتىبى قورئانى پىرۆزەو، ئەم تەرتىبە بناغەى
ئىعجازى قورئانە، جا ئەگەر بەدەسەنقەست كابرأ چوو بۇ ركوع و، دەيزانى كە بەو
جۆرە قىرائتەكەى دروست نىيە، ئەو نوئزەكەى بەتالە، خۇ ئەگەر نەيزانى يا لەبىرى
چوو ئەو ھوكمى ھەكو ھاوچەشەنەكانىەتى لەوانەى لەمەوپىش باس كران. ئەوھش
بزائن ھەچى عەرزتان كراو، ئەگەر بەھوى وەسوھسەو بى، ئەو زىانى نىيە، ھەكو
باسى كراو. بەلام پىويستە مروف گوى نەداتە خەتەرى شەيتانى چونكە لە شەردا ئەو
نوئزە بەتال نىيە. زانا گەورەكانى ئاين دەرمانى ئەم دەردە فەوتىنەرەيان وھا داناو كە
مروقى پارا و دوودل بە نەفسى خوى بلى: ئەم نوئزى منە، ھەرچەند لەلاى من بەتالە،
بەلام لەلاى شەرع دروستە، كەوابوو من تابىعى شەرع دەبم و تابىعى تۆ ناېم و دوات
ناكەوم و، تاوانم بە ئەستوى ئەھلى شەرع بى كە نوئزەكەى من بە راست دەزانن، ھەروا
با لە سەر ئەم سىوھ پىروا ھەتا وەسوھسەكەى لە دل دەردەچى.

بىچگە لەمانە نوئزەكەرى پارا زور لەم جۆرە حالانەى بەسەرا دى كە نوئز بەتال
دەكەنەو؛ بۇ نمونە: پاش خويىندى كەلىمەى (المغضوب) ئەلف لام دار چارىكى تر
دووبارەى دەكاتەو، بەلام بەبى حەرفى (بى) ئەنجا لە دلى خويىدا دەلى: من حەرفى
(بى) م تەرك كەردوو؛ لەبەرئەو بەنىازى راستكردنەوھى ھەلەكەى چارىكى تر
دەىخوئىننەو، بەلام ئەمجارە ئەلف لامەكەى دەقرتىنى و تەنيا (مغضوب) دەلى!

چاروبارى وائش دەبى كە مروف پارا دوودل نىيە، كەچى تەركى ئەلف لام دەكا، جا
ئەگەر (غیرالمغضوب) خويىند بەتەواوى و، لە پاشان ھات ئەو كەلىمەيەى بە بى ئەلف
لام خويىندەو، فاتىحەى لەسەر ئەو تەواوكر، ئەمە ئەگەر بەعمەدى بى ئەو نوئزەكەى

به تالەو، ئەگەر بەسەھوو یا لەبەر نەزانی بوو، ئەو هەر کاتی بەوێ زانی، یا کەوتەو بە یادی بەسەر گرتنەوێ فاتیحە و اجیبە لەگەڵ تۆلی فەسلداو، ئەگەر تۆلی فەسل نەبوو خۆیندەوێ کەلیمە کە بەساغی و اجیبە، بەلام ئەو بۆ کەسێکە پکاتە کە ی تەواو نەکردبێ، خۆ ئەگەر تەواوی کردبێ ئەو ئەو پکاتە پووچ و بێ سوودەو، دەبێ بەم پکاتە کە ئێستە پێیەو خەریکە تەداروکی بکاتەو.

زۆرم چاوی پێ کەوتوو کە لە (تحيات) دا بۆ جوان خۆیندنی (صاد) و بەجەنانی (صفیر) و ئاوازە کە لە فزی (صالحین) بەبێ (ئەلف) دووبارە دەکاتەو و تەحییاتە کە لە سەر ئەو لە فزە تەواو دەکا، کەچی حوکمی ئەمەش وەك حوکمی (غیرالمغضوب) وایە، مادام بەبێ (ئەلف لام) بیخوینێ ئەگەر زۆری پێ نەچوو کەلیمە کە بە (ئەلف لام) هەو بخوینێتەو، ئەگەر زۆریشی پێ چوو دەبێ هەموو فاتیحە کە بخوینێتەو، ئەم مەسئەلانەش پەنھانن و زۆریش پوودەدەن.

و ئەگەر بەسەھوو پوکنیکی قەولی بە ناتەواوی برێ و پۆیشت بۆ پوکنیکی تر، وە ئەوێ تەحیا بپرێ و بپروا بۆ سلاوات و، لە پاشاندا کەوتەو بیری، ئەو پێویستە کوتوپر بگەرێتەو و تەحییاتە کە لەسەرەو بخوینێتەو، ئەگەر، وانەکات نوێژە کە بەتالە.

و ئەگەر بەسەھوو سەلامی دایەو و اجیبە، پێش ئەوێ کە زۆری پێ بچێ، بگەرێتەو و نوێژە کە تەواو بکا با قسە یەکی کەمی کردبێ یاخۆ پستی لە قیبلە کردبێ. هەر کاتی شکی پەیدا کرد لەوێ ئاخۆ ئەو روکنە فیعلیە کە کردوو یا نا و اجیبە کوتوپر بگەرێتەو بۆ سەری و بیکاتەو، ئەگەر نا نوێژە کە بەتالە، خۆ ئەگەر عەمدەن پۆیشت بۆ پوکنیکی تر ئەو چاکتر نوێژە کە بەتالە، چونکە کارە کە یاری کردنە. خۆ ئەگەر بەسەھوو پۆیشت بۆ پوکنیکی تر، لەم حالەتەدا ئەگەر پکاتە کە تەواو نەبوو، گورج بگەرێتەو بۆ ئەو روکنە گومان لێ کراو و بیکاتەو، ئەگەر نا نوێژە کە بەتالە، خۆ ئەگەر پکاتە کە تەواو بوو ئەنجا کەوتەو یادی ئەو ئەو پکاتە پێشووی بێ سوودەو پێویستە تەداروکی بکاتەو، ئەگەر نا نوێژە کە بەتالە. بەلام ئەگەر تا ناخری نوێژە کە نەکەوتەو بیری ئەو و اجیبە پکاتیکی تر بکات، با لەپاش سەلام بکەوێتەو بیری و قسە یەکی کەم بکا یا پستی لە قیبلە کردبێ، ئەگەر نا ئەو نوێژە کە بەتالە.

هەر وەها تەحییاتی دوایی وەکو فاتیحە یە دەربارە ی حوکمی ئەو شتانە ی نوێژ بەتال دەکەنەو، واتە: هەر کاتی یەکی بەعەمدی یەکی لە شەدەکانی تەرك کرد یا ئیعرابیکی گۆری کە مەعنا تیک بدا یا حەرفیکی کەم کرد ئەو نوێژە کە بەتالە. بۆ نمونە: ئەگەر

به‌عه‌مدی له‌سه‌ر وشه‌ی (یا ایها النبى) ر‌اوه‌ستاو (بى) که‌ی به (مشددی) نه‌خوینده‌وه‌ ئه‌وه
ئه‌و نو‌یژه‌ی به‌تاله.

به‌لام ئه‌گه‌ر به‌سه‌ه‌وو بوو له‌م حاله‌ته‌دا ئه‌گه‌ر پ‌ی‌ش ئه‌وه‌ی زور به‌ینی بکه‌وى،
گه‌رايه‌وه‌و به (مشددی) بى که‌ی خوینده‌وه‌ ئه‌وه‌ باشه، خو ئه‌گه‌ر به‌عه‌مدی نه‌گه‌رايه‌وه‌و
سه‌لامی دایه‌وه‌ ئه‌وه‌ نو‌یژه‌که‌ی به‌تاله. وه ئه‌گه‌ر له‌بیری چوو یا نه‌زان بوو و زور به‌ینی
نه‌که‌وت که‌بیری کرده‌وه‌ گه‌رايه‌وه‌ بو‌ی و به‌راستی خویندییه‌وه‌ ئه‌وه‌ نو‌یژه‌که‌ی دروسته،
ئه‌گه‌ر نا نو‌یژه‌که‌ی به‌تاله، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ینی زور که‌وت، ئه‌نجا بیری که‌وته‌وه‌ یا پ‌ی
زانى له‌م حاله‌ته‌دا ئه‌گه‌ر ته‌حیياته‌که‌ی خوینده‌وه‌ ئه‌وه‌ باشه، ئه‌گه‌ر نو‌یژه‌که‌ی به‌تاله، خو
ئه‌گه‌ر له‌پاش سه‌لامدانه‌وه‌و پ‌ی‌ش ئه‌وه‌ی در‌یژه‌ بک‌یشى که‌وته‌وه‌ بیری یا زانى، با قسه‌ی
که‌م یا پشت له‌قیبله‌کردنى لى روودابى، ئه‌وه‌ واجیبه‌ ته‌حیياته‌که‌ی له‌سه‌روه‌وه
بخوینتیه‌وه، ئه‌گه‌ر نا نو‌یژه‌که‌ی به‌تاله.

هه‌روه‌ها دانیشتن و ئارام گرتن له‌ته‌حیياتا روکنى نو‌یژه، جا ئه‌گه‌ر له‌پ‌ی‌ش ئارام
گرتن له‌دانیشتنه‌که‌دا هه‌ندىکی له‌ته‌حیيات خویند ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر سه‌ر له‌نوی نه‌خوینتیه‌وه
نو‌یژه‌که‌ی به‌تاله.

ئه‌گه‌ر ته‌حیياتى دواى وه‌ها نه‌خوینده‌وه‌ که‌خو‌ی ببیسی ئه‌وه‌ نو‌یژه‌که‌ی به‌تاله، با
تاچه‌ه‌رفیک‌یشى نه‌ببستبى، ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر به‌عه‌مدی بوو، خو ئه‌گه‌ر به‌سه‌ه‌وو یا به‌هوى
نه‌زانینه‌وه‌ بى، ئه‌وه‌ خویندنى ئه‌و به‌شه‌ی که‌نه‌ببستوو به‌تاله، جا ئه‌گه‌ر پ‌ی‌ش ئه‌وه‌ی
ماوه‌یه‌کی زورى پ‌ی بچى که‌وته‌وه‌ بیری ئه‌وه‌ پ‌یوسته‌ ئه‌و که‌لیمانه‌ بگ‌یریتیه‌وه‌ به‌جورى
که‌خو‌ی ببیسی، ئه‌گه‌ر نا نو‌یژه‌که‌ی به‌تاله، خو ئه‌گه‌ر زورى پ‌ی چوو ئه‌وه‌ پ‌یوسته
ته‌حیياته‌که‌ له‌سه‌روه‌وه‌ بخوینتیه‌وه، ئه‌گه‌ر نا نو‌یژه‌که‌ی به‌تاله.

ئه‌گه‌ر به‌سه‌ه‌وو نوونى زه‌نه‌دارى که‌لیمه‌ی (ان) له‌عباره‌تى (اشهد أن اله الا الله)
دریخات، ئه‌وه‌ به‌لای (ابن حجر)ه‌وه، خوالی خ‌وش بى، خویندنى ئه‌و که‌لیمه‌یه‌ به‌تاله؛
چونکه‌ پ‌یچه‌وانه‌ی یه‌گه‌رتن و (ئىجماع)ى حه‌وت قیرائه‌ته‌که‌ی قورئانه. جا ئه‌گه‌ر پ‌ی‌ش
ئه‌وه‌ی در‌یژه‌ بک‌یشى که‌وته‌وه‌ بیری ئه‌وا بگه‌ریتیه‌وه‌ بو ئه‌و که‌لیمه‌یه‌و به‌ئیددیغامه‌وه
ببخوینتیه‌وه‌و، له‌سه‌ره‌وه‌وه‌ نو‌یژه‌که‌ی ته‌واو بکات، ئه‌گه‌ر نا نو‌یژه‌که‌ی به‌تاله. خو ئه‌گه‌ر
در‌یژه‌ی ک‌یشا ئه‌نجا که‌وته‌وه‌ بیری ئه‌وا واجیبه‌ ته‌حیياته‌که‌ی بخوینتیه‌وه، ئه‌گه‌ر نا
نو‌یژه‌که‌ی به‌تاله.

نونى (تهنوين)ى (محمد)ا لهگه ل رپی (رسول)دا ئه ویش له سهر ئه م ریبازیه که باسما ن کرد، واته: ئه گهر نویتزه که به عه مدی نون نه که ی دهر بری و زانا بوو ئه وه نویتزه که ی به تاله، به لام ئه گهر نه زان بوو نویتزه که ی به تال نابیته وه، ئه گهر چی (ابن قاسم) - په حمه تی خوای لی بی - باسی کردو وه که دهر خستنی نون نه بو زانا و نه بو نه زان نویتزه که به تال ناکاته وه، ئه م عیبار ته ی نه قل کردو وه: «قال ابن الجزري في النشر في باب ادغام النون الساكنة والتنوين ما نصه: وخير البزي بين الادغام والظهار فيهما، أي في النون والتنوين عندهما أي عند اللام والراء.. أنتهى»

بیگومان ئه م فتوایه په حمه ته بو موسلمانان. وانه بو وایه به لای گشتی پرووی ده کرده نویتزه که ی هه په مه ی نه زان.

ئه گهر نویتزه که (التحيات لله)ی به که سری (هی) خوینده وه، هه مزه ی (السلام)ی دهر ج نه کرد، ئه گهر چی فه سیح ئه وه یه که دهر چی بکا، ئه وه نویتزه که ی به تال نابیته وه. هه ندی له زانایانی هاوچه رخ لایان وایه که دهر ج نه کردنی ئه وه هه مزه یه له حنه، واته غه له ته وه نویتزه به تال ده کاته وه، به لام ئه م رایه به تاله له بهر ئه م چه ند ده لیلانه:

یه که م: ئه گهر برپاریش بده ی ن له حنه ئه وه له حنه نییه که مه عنا بگورپی؛ که وایی نویتزه به تال ناکاته وه.

دووه م: وه قف، وسل، دهر ج و هاووینه کانیان تایبه تی قورئانی پیروژن، چونکه خویندنی قورئان عیباده ته وه، وه ها نازل بووه. بو سه ر پیغه مبه ر (د.خ)و، به وشپوه یه به ئیمه گه یشتووه، به لام غه یری قورئان وه ها حیساب ناکری.

سئیه م: هه مزه ی (السلام) داخلی که لیمه مه عریفه که یه، جا له کاتی راوه ستان له سه ر که لیمه ی پیشه وه یدا دهر خستنی هه مزه که موافیقی له هجه ی فه سیحه وه، له حاله تی لکاندنی له گه ل که لیمه ی پیشه ویدا دهر جه که ی فه سیحه، به لام به هو ی موخاله فه ی له هجه ی فه سیح به خار یج و به زیاده حسیب ناکری. فی شرح العباب: «وفیه - ای فی المجموع أيضاً كما في التحقيق - : «وأن يقطع همزة الجلالة ويحققها، فوصلها بنحو (مأموما) أو (أداء) حتى تذهب في الدرج خلاف الاولى. انتهى...» وقال ابن عبدالسلام: مكروه. وقال ابن الصلاح: «وإنما لم تبطل لانه لم يترك حرفاً ثابتاً في حال الدرج، لان ثبوتها مخصوص بغير هذه الحالة. أنتهى».

تهنانهت زیادکردنی دوو حرف وهکو (یا) له پېش (إیها النبی) واته: بلی (یا ایها النبی ورحمة الله وبرکاته) ئه گهر چی به عهمدی بی و نوږکه ره که زاناش بی زانی نییه، وهکو هندی له زانیانی ناین له سهر ئه وهن؛ که وایی هیشتنه وهی همزه ی (السلام) له حالته تی وهصلدا، که هر هیچ مهنا ناگورئ، چاکتر نوږت به تال ناکاته وه.

چوارهم: (قیرائه تی شازه) ئه گهر چی له نوږتدا (علی الاصح) حه رامه و خیر و پاداشت دهفه وتینی، به لام هر کاتی له نوږتدا زیاده یه کی تیدابوو که مهنا نه گورئ دروسته، بیجگه له وه که همزه ی (السلام) پی ناوترئ زیاده، ئه گهر چی موافقی عه ره بیی فه سیح نییه.

ههروه ها (واو) ی عاتیفه ی نیوان دوو وشه ی (شه هاده ت) خویندنی واجیبه و رای باوه رپیگراو (معمد) ئه وه یه که به ده سه نقه ست ته رککردنی نوږتکه به تال ده کاته وه.

وتمان دانیشن له هه موو ته حیاتی دوایدا روکنی نوږتو ئارام گرتن شه رتی ئه مان دانیشن نه یه، که چی له گه لی موسلمان ی نوږتکه ره وه ده بینه ی که کاتی سه ری له سو جده ی دوو هم به رز ده کاته وه، له پېش ئه وه ی دابنیشی و ئارام بگری، ده س ده کات به خویندنی ته حیاتیات، ئه مه ش پیچه وانه ی ئه مری شه رعه. جا ئه گهر ئه مه به سه هوو بوو، زوری پی چووبی یا نا، واجیبه ته حیاتیته که له سه ره وه بخوینتته وه، ئه گهر نا نوږتکه ی به تاله، خو ئه گهر هات و به ده سه نقه ست وای کرد ئه وه چاکتر نوږتکه ی به تاله؛ چونکه ئه م شیوه یه یاری کردنه. ئه م مه سیله ش په نه انه و که م که س پی ده زانی.

ئه گهر له کاتی خویندنی ته حیاتیاتدا نوږتکه ر، بو ئه وه ی جی پی له ژیریدا خوش بکات، پشت و سه ری به ره و لای قیبله ئه وه نده دانه وانده هتا گه یشته ئه ندازه ی رکووعی که سی که به دانیشن نه وه نوږت بکات، ئه مه له سه ر فه رموده ی (اصح) نوږتکه ی به تال ده بیته وه ، که م که سیش هیه خوی له م کرده وه یه بیاریزی، به لی قه ولی هیه که ده لی نوږتکه ی به تال نابیتته وه، به لام ئه م قه وله لاواز (ضعیف) ه.

ههروه ها سه لامی یه که م، روکنی نوږتو، واجیبه بلیت: (السلام علیکم) و، دروست نییه بلیت: (سلام علیکم) به بی ئه لف لامی ته عریف و، ئه گهر به ده سه نقه ست سه لامی ته رک کرد ئه وه نوږتکه ی به تاله، خو ئه گهر به سه هوو بوو واجیبه پیس ئه وه ی به ینی زوری بکه وی فریای بکه وی و سه لام بدانه وه، با قسه یه کی که میشی له دم ده رچووبی یا که می پشتی

له قبیله کردبی، ئەگەرنا نوێژەکەى بەتالە. هەر وەها واجیبە هەتا ئاخىرى میمی (علیکم) سینگی بەرەو قبیله بی، ئەگەرنا نوێژەکەى بەتالە، وە واجیبە سەلامى یەکەم، وەها بخوینى که خۆى گوێی لیۆبى و، ئەگەر بەدەسەنقەست ئەوەندە سووکی بلی که خۆى گوێی لی نەبى ئەو نوێژەکەى بەتالە. هەر وەك واجیبە سەلامى یەکەمى له کاتى دانیشندا بی، ئەگەر بەدەسەنقەست سەلامەکەى له دانیشندا نەبوو، یانى راکشا، یا هەستایەو سەلامى دایەو، ئەو نوێژەکەى بەتالە، خۆ ئەگەر بەسەهو بوو ئەو واجیبە له پيش ئەو دا که درێژەبکیشى دانیشى و سەلام بداتەو، هەرچەند قسە یەکی کەمى کردبى، یا پشتى له قبیله هەلکردبى. ئەگەرنا نوێژەکەى بەتالە. ئەم دوو کارە که نوێژ بەتال دەکەن ئەو دین بەبیرداو لەم دوو حالەدا روودەن، یەکەم: کارىکی پەلەى وا رووى تى بکا که سەرى لی تیک چى و لەبەر بى ئاگایی و ابزانى سەلامى یەکەمى داوێتەو. دووهم: تەحییاتى دواى بە تەحییاتى یەکەم دەزانى و بە خەيالى خۆى هەلدەستى بۆ تەواوکردنى باقى نوێژەکەى، ئەنجا دەکەوێتەو بیری که ئەو تەحییاتە هی دواى بوو. جا لەم دوو حالەدا واجیبە دابنیشى و ئارام بگرى ئەنجا سەلامەکەى بداتەو ئەگەرنا نوێژەکەى بەتالە.

ئەگەر نوێژکەرى بی وەسوسە سەلامى دووهمى دایەو، پيش بەین کەوتنى زۆر کەوتە گومان لەو هی که سەلامى یەکەمى داوێتەو یانا ئەو واجیبە سەلامى یەکەم بخوینى و، پاش ئەو سەلامى دووهمیش بخوینى، چونکە ئەم سەلامى دووهمە له کارە سوننەتەکانەو جیگای سەلامى یەکەم ناگریتەو، چونکە نییەتى نوێژ له ئەسڵدا سەلامى دووهم ناگریتەو، ئەم سەلامى دووهمە وەختى دەبى که نوێژکەر بەهۆى سەلامى یەکەمەو له نوێژەکە درچوو. ئەم مەسەلەیه زۆر پەنھانەو، روویش دەدا. ئەگەر نوێژکەرى مەئمووم بەدەسەنقەست له پيش سەلامى یەکەمى ئیمام سەلامى دایەو واتە: پيش خویندى میمی (علیکم) لەلایەنى ئیمامەو ئەم سەلامى دایەو، ئەو نوێژەکەى بەتال دەبیتەو، هەرچەند ئەو هلی سەلامەکەى لهگەل ئەو هلی سەلامى ئیمامدا جووت بى و بەرامبەرى یەك بن. بەلام بەرامبەرى هەموو سەلامى مەئمووم لهگەل سەلامى ئیمامدا نوێژەکە بەتال ناکاتەو، بەلکو فەزیلەتى نوێژەکە دەفەوتینى و ئیتر نەفسى نوێژەکەى بەتال ناکاتەو.

بەلام بەرامبەرى سەلامى دووهمى مەئمووم، لهگەل سەلامى دووهمى ئیمامدا یا پيش کەوتنى لی، ئەو (خلاف الاولی) یەو، سەلامى دووهمى مەئموومەکە بەتال ناکاتەو؛

چونکه له پاش دهرچوون له نوږت دست بهم سهلامه کراوه. ئەم مهسئهلانەش په نهان و زور پرووده‌دهن.

سهلامی دووم بۆ مه‌ئمووم سوننه‌ته با ئیمامه‌که‌ش ته‌رکی بکات. به‌لام ئەگه‌ر مانیعێ په‌یدرابوو، وه‌کو بێ دهنوږتی، یا نه‌مانی کاتی نوږتی جومه‌ه، یا درانی خوف و، نییه‌تی نیشته‌جی بون بۆ ئینسانی موسافیر، یا ته‌واو‌بوونی موده‌ی ده‌س پیا هیئانی خوف، یا که‌وتنه‌ گومانه‌وه‌ له‌وه‌دا ماوه‌ی ده‌س پیا هیئانی خوف ته‌واو بووه‌ یا نا؟ ئەوه‌ له‌م حالاندا ئەگه‌رچی نوږته‌که‌ی دروسته‌، به‌لام سهلامی دووم نه‌ک ته‌نیا سوننه‌ت نییه‌، به‌لکو هه‌ر‌امیشه‌، چونکه‌ له‌ حالێ نوږتی جومه‌که‌دا تا ئەو سهلامه‌ ته‌واو ده‌کا نوږته‌که‌ له‌ کاتی خۆی تیپه‌ر ده‌کا، له‌ حالێ بێ دهنوږتییه‌که‌شدا وه‌ک ئەوه‌یه‌ که‌ به‌شی له‌ نوږته‌که‌ی به‌ بێ دهنوږتی بکات. ئەگه‌ر پاش سهلامانه‌وه‌ ئینسانی بێ وه‌سوسه‌ که‌وته‌ گومان له‌ نه‌کردنی فه‌رزی له‌ فه‌رزه‌کانی نوږت، غه‌یری نییه‌ت و (الله اکبر)ی نوږت دابه‌ستن، ئەوه‌ زیانی نییه‌؛ چونکه‌ ئەگه‌ر زیانی هه‌بێ، ده‌بێته‌ هۆی ته‌نگ هه‌لچنین به‌ به‌نده‌گانی خوا. خو ئەگه‌ر له‌ پاش سهلامانه‌وه‌ که‌وته‌ یادی که‌ له‌ پێش (الله اکبر)ی نوږت دابه‌ستندا به‌یه‌قین دهنوږتی بووه‌، به‌لام که‌وته‌وه‌ته‌ گومانه‌وه‌: ئایا بێ دهنوږتی به‌سه‌را هاتوووه‌ یا نا، ئەوه‌ نوږته‌که‌ی دروسته‌.

ئەگه‌ر له‌ پاش سهلام یه‌قینی بوو که‌ له‌ پێش (الله اکبر)ی نوږت دابه‌ستندا شکی بووه‌ له‌ دهنوږتی، ئەو شکه‌ی لانه‌چوو، هه‌تا نوږته‌که‌ی دابه‌ستوو، ئەوه‌ دیاره‌ که‌ نوږته‌که‌ی دانه‌مه‌زراوه‌.

ئەگه‌ر له‌ پێش ته‌واو‌کردنی دهنوږتدا که‌وته‌ گومانه‌وه‌: ئایا ده‌ستی شو‌ریوه‌ یا نه‌، یا مه‌سحی سه‌ری کردوووه‌ یا نه‌ و، گومانه‌که‌ی لانه‌چوو، ئەوه‌ واجیبه‌ دووباره‌ به‌ نییه‌تی لابردنی بێ دهنوږتی ئەو ئەندامانه‌ بشو‌ری، یا مه‌سحی سه‌ری بکا و، ئەندامه‌کانی تری پاش ئەوانه‌ش به‌ ته‌رتیب به‌و نییه‌ته‌ بیانشو‌ری، ئەگه‌رنا به‌و دهنوږته‌ پێشووه‌ دانامه‌زری. ئەم مه‌سه‌له‌ش په‌نهانه‌و که‌م جار پرووده‌دا.

به‌لام ئەگه‌ر ئەو گومانه‌ی سه‌باره‌ت به‌ شو‌رینی ئەندام یا مه‌سحی سه‌ری له‌ ناو نوږتدا بۆ په‌یدابوو ئەوه‌ زیانی نییه‌. في التحفة لابن حجر ما نصه: «فرع. وقع هنا للقاضي ومن تبعه أنه لو شك في أثناء الصلاة في مبطل لطهارته أثر كما لو شك في النية، والمعتمد أنه لا يؤثر. أنتهى.»

ئەگەر لە پېش تەواوکردنی دەستنویژا گومانی بۆ پەیدا بوو لە شۆرینی بەشی لە بەشەکانی دەستی: ئایا بەتەواوی شۆریویەتی یا نە؟ ئەو دەستنویژەکی بەتال نابێتەو نوێژەکی دادەمەزریت.

ئەگەر لەپاش تەواوکردنی دەستنویژەکو تە گومان: ئایا مەسحی سەری کردووە، یا نییەتی لابردنی حوکمی بۆ دەستنویژی هیناوە، یا نا ئەو ئەم گومانە زیانی نییە.

ئەگەر لەکاتی دەستنویژا یەکی لە هۆیهکانی بۆ دەستنویژی لی روودا، چ بە ئارەزوو یا بە ناچاری ئەو بە ئیتتیفاقی هەموو زانایانی ئاین دەستنویژەکی دەشکیت، بەلام جیاوازیی بیروپراکان لەو هادیه که ئایا بەرامبەر شۆردنی ئەو ئەندامانە شۆردوونی خێرو پاداشی هەیه یا نا؟ (أصح) ئەو هیه که ئەگەر شکانه که بەناچاری بووبی، خێرو پاداشی هەیه، ئەگینا نییەتی.

ئەى براينه!

برانن لە مەرجهکانی دەستنویژە که نییەتەکی لە دالدا بمینى هەتا دەستنویژەکی تەواو دەکات، واتە شتیکی وا لە دەستنویژگره که وە روونەدا که دژی ئەو نییەتە بۆ؛ لەبەرئەمە ئەگەر لەناو دەستنویژەکی قەستی برینی دەستنویژەکی کرد و پاش ئەو پەشیمان بوویەو، ئەوا پېش ئەو دەستنویژەکی بە یەکی لە ئەسبابەکان بشکێ پێویستە لە سەری دووبارە نییەتی لابردنی حوکمی بۆ دەستنویژی بهینى بۆ ئەو باقیی ئەندامی دەستنویژی بشۆری، بەلام ئیتر پێویست نییە ئەو زوو شۆردوویە دووبارە بیشۆریتەو؛ چونکه نییەتی برینه که لەو پاشی بەتال دەکاتەو نەك پېشووەکی، ئەگەر وەها نەکات که وتم دەستنویژەکی بەتالە. ئەم مەسەلەش پەنھانەو کهم کهم روودەدا.

ئەگەر، خوانەکەرە، لەناو دەستنویژا لە دین وەرگەر، کو توپر لەو حالە پيسه پەشیمان بوویەو، ئەو و اجیبە دەستنویژەکی بەتەواوی بگریتەو؛ چونکه ئەو لە دین وەرگەرانه کار لە پېش ئەو دەستنویژە دەکا. ئەم مەسەلەش کهم روودەدا.

ئەگەر بە یەقین یا بە گومان خۆی بە پاك و دەستنویژدار دەزانی، بەلام دوو دلییهکی هەبوو لە بۆ دەستنویژی و، لەبەر ئیحتیات دەستنویژەکی تازە کردووە، ئەگەر پاش ئەم دەستنویژە بەتەواوی بۆی دەرکەوت لە پېشا دەستنویژی نەبوو ئەوا ئەم دەستنویژە

ئىحتىياتەشى دروست نىيە؛ چۈنكى لە كاتى دەستىنۆيژە ئىحتىياتە كەيدا لە نىيەتى لابرەنى بى دەستىنۆيژىدا دوودل بوو، ھەر ھە دەستىنۆيژى پىشووېشى نەبوو، كەوابى ھەر نوپىژى بەو دەستىنۆيژە كىرەوېيەتى بەتالە، جا لە بەرئەمە بو ئەم جوړە حالە وا باشە كە لەپىش تازە كىرەنە ھەي دەستىنۆيژە كەيدا دەستىنۆيژە كەي بشكىنى، نەو ەك ئەو حالە كە ئىستە بەيانمان كىر لى پووبدا. بەلام ئەگەر لە پاش ئەم دەستىنۆيژە ئىحتىياتە حالى دەستىنۆيژى پىشوى مەلووم نەبوو، ئەو ئەم دەستىنۆيژە ئىحتىياتەى دروستە، چۈنكى ئىستىسحابى يەقین بە شك لاناچى و، ئەو دەستىنۆيژە پىشووې بەتەواو دروست دادەنرى.

ئەگەر يەككە كەوتە گومان لە ھەي ئاخو ئىستە دەستىنۆيژى ھەيە يا نا و، لە ھەمان كاتدا يەقینی ھەبوو كە بى دەستىنۆيژى بەسەردا ھاتوو، بەلام گومانى لەو ھەبوو كە ئاخو پاش ئەو بى دەستىنۆيژىيە دەستىنۆيژى گرتوو ھەيە يا نا، ئەنجا ناچار بو دەستىنۆيژى گرت، ئەو دوولپىيە زىانى نىيە ئەگەرچى لەپاشانىش دەر كەوئى كە بى دەستىنۆيژە بوو؛ چۈنكى ئەسل ئەو ھەيە كە بى دەستىنۆيژىيە كەي مابى، كەوابوو ئەو دەستىنۆيژەى گرتوو ھەيەتى دروستە و نوپىژە كەي راست و تەواو. ئەم دوومەسەلەش پەنھان و كەم پوودەن.

ئەگەر كەوتە گومانە ھەيە ئايا دەستىنۆيژى ھەيە يا نا، بە جوړى ھەردو لايان - دەستىنۆيژى و بى دەستىنۆيژى - ەك يەك بوون ئەو واجىبە دەستىنۆيژى خوى بەتەواوى بشكىنى، بو نمونە دەست لە ەورەتى بدا تا دەستىنۆيژە كەي بشكى، ئەنجا نىيەتى لابرەنى حوكمى بى دەستىنۆيژى بەھىنەت و دەستىنۆيژە بگرى، ئەگەر نا ئەو دەستىنۆيژەى بەتال دەبى، چۈنكى بەراستى نازانى كە دەستىنۆيژى ھەيە يا نا، ديارە نىيەت لەگەل دوولپىدا نابى، ئەم مەسەلەش پەنھانە و زور جار پوودەدا. ئەگەر يەككە دوو فەرزى نوپىژى كىر بە دوو دەستىنۆيژ، چ دەستىنۆيژى دووم بو لابرەنى بى دەستىنۆيژى بووبى يا بو تازە كىرەنە ھەي دەستىنۆيژو، لەپاشاندا لاي يەقین بوو كە مەسەلى لە يەككە لە دەستىنۆيژە كاندا جىبەجى نە كىرەو، بەلام نازانى كاميانە، ئەو ھەردو نوپىژە كەي بەتالەو، پىويستە لەگەل نىيەتى لابرەنى بى دەستىنۆيژىدا مەسەلى سەرى بكا و، ھەردو پى بشورى و ھەردو نوپىژە كانى بكاتەو؛ چۈنكى دلنپايە لە ھەي كە مەسەلى سەرى بەجى ھىشتوو، بەلام نازانى لە دەستىنۆيژى كام نوپىژياندا بوو خو ئەگەر لە پاش دەستىنۆيژى دووم بى دەستىنۆيژ بوو، ئەو جا كەوتەو بىرى كە

مهسحی سهری تهرک کردوه، ئهوه واجیبه ههر له سهروه بهتواو دهستنوئژ بگری و، ههر دوو نوئژهکان بگریتهوه؛ چونکه بههوی بهتالبوونهوهی دهستنوئژی دووهم حوکم به بهتالبوونهوهی دهستنوئژی یهکهمیش دههین، چونکه نازانی مهسحی سهری له دهستنوئژی دووهمدا تهرک کردوه یا له یهکهمدا. ئهم دوو مهسهلهیه شیوهی یهکهمیان زور پهنهانهو شیوهی دووهمیان پهنهانهو زوریش پرووده.

ههروهها بهم بونهیهوه دوو شیوهی ترتان عهرز دهکهم چونکه پهنهان و پی نهزانراون: شیوهی یهکهم ئهوهیه ههرکاتی ژنی لهناو نوئژهکهیدا ههیزی پیدا هات کوتوپر نوئژهکهی بهتال دهبیتهوهو ههرامه تهواوی بکا، چونکه خویندنی قورئان له حالی ههیزدا، لهگهل زانین به ههرامیهکهدا، بهگوناهی گهوره دهژمیردی، جا ئهگهر له نوئژی عهسردا تی کهوت و، بهقهدهر نوئژ و موقهددیماتی نوئژ وهخت تی پهپیبوو ئهوه پاش پاکبوونهوه لهسهری واجیبه ئهوه نوئژی عهسره به قهزا بگریتهوه، چونکه مادام پیش تیکهوتنهکهی ئهوهندهی وهخت بهدهستهوه بووه که بتوانی نوئژی عهسری تیدا بکا، ئهوه لهم دواخستنهدا به موقهسیر (تاوانبار) دهدریته قهلهم و، وهک وتمان نوئژی عهسرهکهی دهگریتهوه. شیوهی دووهم ئهوهیه ههر کاتی بهقهدهر (الله اکبری) نوئژدابهستن له وهختی نوئژی عهسر مابوو، که ژنهکه پاک بوویهوه، ئهوه لهپاش خوئوردن نوئژی عهسر نوئژی نیوهرویشی لهسهر واجیبه قهزایان بکاتهوه، چونکه وهختی عهسر وهختی نیوهرویش له هندی کاتدا، ههروهها ئهگهر له دواکاتی نوئژی عیشادا پاک بوویهوه، تهنیا ئهوهندهی (الله اکبری) نوئژدابهستنی مابوو، ههمیسان لهپاش خوئوردن نوئژی مهغریب و عیشایشی لهسهر واجیبه بهقهزا بیانکاتهوه.

براکانم! گپانهوهی ئهم دوو نوئژه پیشووه، واته: نیوهرو بههوی عهسروهو مهغریب بههوی عیشاوه، دوو حکمهتی تیدا به: یهکهم ئیحتیات چونکه لهوانهیه ئهوه ژنه ههر لهوهختی نوئژی نیوهرودا یا له وهختی نوئژی مهغریبدا ههیزهکهی تهواو بووی و به خوی نهزانیبی. دووهم ئهوهیه که نوئژی نیوهرو تابییی نوئژی عهسرهو نوئژی مهغریب تابییی نوئژی عیشایه له (جمع التاخیر)دا. ئهم دوو مهسهلهش پهنهان و نادیارین و زور پرووده.

ئهگهر نوئژکه بهعهمدی تهرکی روکنی قهولی کرد بو سوننهتی قهولی وهکو برینی سوورتهی فاتیحه بو خویندنی «اعوذ بالله من الشیطان الرجیم» ئهمه زیانی نییه

ئەگەرچى (مكروه)ە، بەلام ئەگەر بەعەمدى پوكنى فيعلى بىرى بۇ سوننەت، چ قەولى چ فيعلى، ئەو نويزەكەى بەتال دەبىتەو، بۇ نمونە: ئەگەر تەحيياتى يەكەمى بەسەھوو يا بەلبىرچوونەو تەرك كردو، راستەو بوو گەيشت بە (قيام) كە پوكنى فيعليه، لەپاشان بەعەمدى لەم پوكنە فيعليه، كە راوستانە، گەراپەو بۇ تەحييات ئەو نويزەكەى بەتال دەبىتەو.

بەلام ئەگەر بەھوى نەزانينەو يا لەبىرچوونى واجبەكەو، گەراپەو بۇ تەحييات، چ ئىمام و چ بەتەنيا نويزكەر ئەو زىانى نييه، جا ئەگەر لەپيش تەواوكردى تەحيياتەكەدا بىرى كەوتەو كە لە راوستانەو گەراپەتەو ئەو واجبە كوتوپر ھەستىتەو بۇ راوستانەكە وەك لەو پيش، ئەگەرنا نويزەكەى بەتال دەبىتەو. ھەر وھا ئەگەر بەسەھو بگەرپتەو نويزەكەى دروستە؛ چونكە زيادكردى كارى لە جينسى كارى نويز بەسەھوو نويز بەتال ناكاتەو، بەلام ئەگەر لە پيش تەواوكردى تەحييات كەوتەو بىرى كە بەسەھوو ھاتووتەو بۇ تەحييات ئەو لە سەرى واجبە كوتوپر ھەستىتەو بۇ راوستان، خو ئەگەر لە پشت سەرى ئىمام بەجماعەت نويزى دەرود، بەسەھو رويشتبوو، بۇ راوستان، ئەو واجبە گورج بگەرپتەو بۇ تەحييات؛ چونكە دوابەدوايى و لەگەل بوونى ئىمام واجبەو، ئەگەر گورج نەگەراپەو نويزەكەى بەتال دەبىتەو. جا لەو حالەدا كە مەئمووم بەسەھوو بەرز دەبىتەو ھەرچى خویندوو لە سوورتى فاتيحە پيش بەرزبونەوى ئىمام بوى حسيب ناكرى و، پيوستە دووبارە لەپشتى ئىمامەو بيخوينتەو، ئەگەرنا نويزەكەى بەتال دەبىتەو، بەپيجەوانەى شيوہى عەمدى وەكو باسى دى. بەلام ئەگەر مەئمووم بەعەمدى تەركى تەحيياتى يەكەمى كرد، ئەو واجبە نييه بۇ موتابەعەى ئىمام بگەرپتەو، ھەرچەند گەرانەو كەى سوننەتە، لە ھەمان كاتدا پيوستە ھەر بە پيوہ بىت و چاوپرى ئىمام بكات، چونكە لە جيھيشتنى واجبى دوابەدوايى ئىمام و رويشتنى بۇ واجبى بەپيوہ راوستان بە نيازىكى راست بوو. ياخود لەكاتى راوستانەكەيدا نييەتى جيابونەو لە ئىمام بەينى و بەتەنيا نويز بكا.

ئەم شيوہى وەك ئەو شيوہ نييه كە تەحيياتى بەسەھوو تەرك كردى چونكە لەويدا لەبەرئەوہى نييەتى راستى نەبوو بەو حيساب ناكرى كە واجبىكى بەجى ھيشتبى بۇ واجبىكى تر؛ بويە حوكميان جياوازە. ئەم مەسەلەش لە مەسەلە پەنھانەكانە.

ھەر وھا ئەگەر ئىمام يا نويز بەتەنيا كرودو بەعەمدى تەركى تەحيياتى يەكەمى

کردو گه‌یشته عاستی وه‌ستان، یا له‌وه‌ستانه‌وه نزیکتر بوو تادانیشتن، ئەنجا به‌عه‌مدی گه‌رایه‌وه بوو دانیشتن، ئەوه نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه؛ چونکه له‌بناغه‌دا به‌عه‌مدی ته‌رتیبی نوێژه‌که‌ی برپوهو گو‌رپویه‌تی.

ئەگەر ئیمام یا نوێژ به‌ته‌نها کردوو، له‌به‌ر بی‌تاقه‌تی، یا له‌به‌ر هۆیه‌کی تر به‌عه‌مدی له‌ناو ته‌حییاتی یه‌که‌مدا هه‌ستا، ئەگەر له‌راوه‌ستان نزیکتر بوویه‌وه، به‌عه‌مدی گه‌رایه‌وه، ئەوه نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه؛ چونکه شتیکی زیاد کردوو که یاسای نوێژه‌که‌ی گو‌رپوه. خو ئەگەر له‌دانیشتنه‌وه نزیکتر بوو، یا نزیکی له‌دانیشتن و راوه‌ستانه‌وه، وه‌ک یه‌ک بوو، به‌عه‌مدی گه‌رایه‌وه، ئەوه نوێژه‌که‌ی دروسته، ئەگەر به‌سه‌هو گه‌رایه‌وه ئەوه هه‌میسان نوێژه‌که‌ی دروسته؛ چونکه زیادکردنی کارێ له‌جینسی کاره‌کانی نوێژ به‌سه‌هو نوێژه‌که‌ی به‌تال ناکاته‌وه، به‌لام ئەگەر له‌پیش ته‌واوکردنی ته‌حییات که‌وته‌وه بیری که به‌عه‌مدی (ته‌حییات)ی ته‌رک کردوو به‌سه‌هو گه‌راوته‌وه ئەوه واجیبه‌ کوتوپر هه‌ستی بوو راوه‌ستان، ئەگه‌رنا نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، وه ئەگەر به‌سه‌هو ته‌حییاتی یه‌که‌می ته‌رک کردو، له‌راوه‌ستانه‌وه نزیکتر بوویه‌وه، ئەنجا به‌سه‌هو گه‌رایه‌وه ئەوه نوێژه‌که‌ی دروسته، به‌لام ئەگەر له‌پیش ته‌واوکردنی ته‌حییاتدا که‌وته‌وه یادی که به‌سه‌هو گه‌راوته‌وه، ئەوه واجیبه‌ کوتوپر هه‌لسیته‌وه بوو راوه‌ستان، ئەگه‌رنا نوێژه‌که‌ی به‌تال. ئەم مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه‌و پێویسته‌ بیزانن. وه‌ئەگەر به‌عه‌مدی راسته‌وه‌بوو له‌ته‌حییات، به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی وا نه‌بوو که به‌کاری، بوو نمونه: مه‌به‌ستی ئەوه بوو هه‌ستی و بگه‌رپته‌وه بوو ته‌حییات، یا هه‌ر مه‌به‌ستی یاریکردن بوو، ئەوه هه‌ر به‌راست بوونه‌وه‌که نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، چونکه ته‌نیا ده‌ستکردن به‌شتیکی وه‌ها نوێژ به‌تال بکاته‌وه، نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌کاته‌وه.

ئەگەر مه‌سبووقی نوێژی دابه‌ست، له‌کاتی‌دا که ئیمام له‌ته‌حییاتی دوایدا بوو، واجیبه‌ گورج دابنیشی مادام ئیمام سه‌لام نه‌داته‌وه که‌وابیته‌ ئەگه‌ر دانه‌نیشی و زیاتر له‌کاتی دانیشتنی ئیستیراحه‌ت راوه‌ستی به‌پێوه، ئەوه چ دانیشتی و چ دانه‌نیشی، مادام به‌عه‌مدی بی و پێی بزانی، نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، ئەم مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه‌و که‌م جار رووده‌دا. ئەگه‌ر مه‌سبووق نوێژی دابه‌ست و، پاش دابه‌ستنی نوێژه‌که‌ی ئیمام سه‌لامی دایه‌وه، ئەو که‌سه به‌پادا‌شتی جه‌ماعه‌ته‌که ده‌گا، به‌لام ئیتر نابێ دابنیشی؛ چونکه سه‌لامی داوه‌ته‌وه، به‌ته‌واو‌بوونی میمی (علیکم) له‌ (السلام علیکم) ی یه‌که‌م ئیقتیدا ته‌واو ده‌بی،

واته: ئه‌گەر مه‌ئموومه‌که دابنیشی نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، ئه‌م مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه‌و
پرویش دها.

ئه‌گەر مرو‌قیکی وه‌ها که پاراو دوودل نه‌بووه، گومانی په‌یدا کرد: ئایا له‌ نوێژی
نیوه‌پو‌دا چوار پکاتی کردوه یا سی؟ ئه‌وه واجیبه‌ خۆی بگه‌یینه‌وه به‌ یه‌قین، واته: ئه‌و
پکاته‌ که دوودله‌ له‌ کردنی بیکاته‌وه، ئه‌گه‌ر نا نوێژه‌که‌ی به‌تاله‌. ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ ده‌ره‌وه‌ی
نوێژکه‌ران ئاگاداری کرد که ئه‌وه‌نده پکاته‌ت کردوه، ئه‌وه نابی دوا‌ی قسه‌که‌ی بکه‌وی،
مه‌گه‌ر خۆی بیر بیکاته‌وه‌و، به‌دلنیایی بزانی قسه‌ی کابرا راسته، یاخو ئه‌وانه‌ی که
ئاگاداریان کردوه بگه‌نه ژماره‌ی ته‌واتور که لای که‌می پینج که‌سه، له‌م حاله‌ته‌دا
دواکه‌وتنی ئه‌و ئاگادارییه‌ واجیبه‌.

ئه‌گه‌ر یه‌کی له‌ مه‌ئموومه‌کان به‌ (سبحان الله) ئیمامی ئاگادار کرد، به‌لام ئیمام بیری
نه‌کرده‌وه، ئیتر ئه‌و مه‌ئموومه‌ دروست نییه‌ خۆی دوا‌ی ئیمامه‌که‌ی بکه‌وی، به‌لکو واجیبه
نییه‌تی جیا‌بوونه‌وه‌ی لی بی‌نی. جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه له‌ ته‌حییاتی دوا‌ییدا پرو‌ی دا دووباره
ده‌بی یا نییه‌تی جیا‌بوونه‌وه له‌ ئیمام بی‌نی و بو خۆی نوێژه‌که‌ی ته‌واو بکا، یاخو له
ته‌حییادا بمیینه‌وه‌ چاوه‌پێی ئیمام بکات هه‌تا پێی ده‌گا، ئه‌نجا له‌پاش ئه‌و سه‌لام
بداته‌وه، خو ئه‌گه‌ر یه‌کی له‌م دوانه‌ی نه‌کرد ئه‌وا نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه. ئه‌م
مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌ان و نادیا‌ری.

ئه‌گه‌ر مه‌ئموومه‌کان ئیمامیان ئاگادار کرده‌وه له‌ سه‌ر شتی، وه‌کو ئه‌وه‌ی که هه‌موو
هه‌ستن بو‌ راوه‌ستان، ئه‌گه‌ر ژماره‌ی ئه‌و مه‌ئموومانه‌ گه‌یشته‌بووه ئه‌ندازه‌ی ته‌واتور، واته
له‌ پینج که‌س که‌مه‌تر نه‌بوون ئه‌وه واجیبه‌ ئیمام وه‌ک ئه‌وان په‌فتار بکا. ئه‌گه‌ر مرو‌قیکی
عادل واته: مرو‌قیکی تاعه‌تکاری پارێزگار له‌گوناح، نوێژکه‌ریکی ئاگادار کرد که
پوشاکه‌که‌ی یا به‌رمالی نوێژه‌که‌ی یا له‌شی پیسه‌ یا که‌سیکی ئاگادار کرد که ده‌یه‌وی
نوێژ دابه‌ستی، ئه‌وه واجیبه‌ قسه‌که‌ی قبو‌ل بکا، ئه‌گه‌رچی کابرای ئاگادارکراو خۆی
شتی وه‌های نه‌یه‌ته‌وه‌ بیر. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ئاگاداری کرد به‌ کرده‌وه‌یه‌ک که نوێژ به‌تال
بکاته‌وه له‌م حاله‌ته‌شدا واجیبه‌ ئه‌و نوێژه‌ بگێرێته‌وه که به‌و حاله‌وه‌ کردوویه‌تی، ئه‌گه‌ر
وه‌خت مابوو، خو ئه‌گه‌ر وه‌ختی تیپه‌ریبوو ئه‌وا به‌قه‌زای بگێرێته‌وه، ئه‌گه‌ر به‌ گو‌یی نه‌کرد
ئه‌وه به‌ (تارك الصلاة) ده‌دریته‌ قه‌له‌م. ئه‌م مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌ان و نادیا‌ره.

ئه‌گه‌ر یه‌کیک یه‌قین یازهننی نه‌بی که کاتی نوێژ هاتووه، به‌لکو ته‌نیا (شک‌ی بوو و

نوڙهڪهي ڪرد، ٺهوه نوڙهڪهي دانامه زري، ٺهگر چي له پاش سهلامدانهوهي نوڙهڪهيشي بوي دهرڪهوي ڪه نوڙهڪهي له ومختي خويدا بووه؛ چونڪه له عيبادهتدا دووشت جيگاي ٺيعتباره، يهڪ: واقيع، دوو: باوهري نوڙهڪه. جا کاتي هيچ ڪام لهمانه نهبوو ٺهوه ٺهوه عيبادهته دروست نيبه. ٺهم مهسيهله له ديهاهتدا زور پوودهدا؛ ٺاگادارم ڪه له وهرزي زستاندا ٺههلي جهماعهت بهتايبهتي جهماعهتي ديهاهت له نوڙي بهيانبياندا ههنديڪيان دهلين: هيشتا شهوه، ههنديڪيشيان دهلين: نهخير روڙه و غالبيان لهسهر ٺهوهن ڪه روڙه، جا ٺيمامي ٺيحتيات نهڪهه بهقسهي زوربهڪه دهڪا ڪه دهلين روڙه و نوڙهڪه دادهبهستي و، ٺهوه مهئموومياننهش ڪه وتويانه: هيشتا شهوه لهگهل ٺهواني تردا نيبهت دينن و نوڙي جهماعهت دهڪهن، لهگهل ٺهوهشدا نوڙهڪهيان دانامه زري و، ٺيمامهڪهش چهنده دقيقيهڪه راناوهستي ههتا ٺهمانيش بينه سهر ٺهوهي ڪه روڙه، ههروهه پيشيان نالي ڪه نوڙهڪهيان دانهمهزراوه، جا تاواني ٺهوه له ٺهستوي ٺهوه جوڙه ٺيمامهيه.

ٺهگر نوڙهڪهه بهشيوهي گالته تهلهفوزي ڪرد به يهڪ حهرف، يا ڪاريڪي سووڪي ڪرد، يا پي ڪهني، ٺهگر چي تاقه حهرفيڪي ليوه دهرنهڪهوي، ٺهوه ٺهوه نوڙه بهتاله، چونڪه گالته بو نوڙ ناشي، لهبهرٺهوه نوڙهڪهه وا له ديواني خوادا موناجات دهڪات و، پيوسته به ٺهدب بي چاوهري ٺيحساني خوا بي. ههروهه ٺهگر نوڙهڪهه له نوڙهڪههيدا بهدهسهنقهست دوو حهرفي له ههديسي قودسي وت، چ جايي ڪهلامي بهشهر و ٺهوه دوو حهرفه يهڪ له دواي يهڪ بن، ههچهنده معنائيشيان لي دهرنهڪهوي، ٺهوه نوڙهڪههيان بهتاله، بهلام زيادڪردني (يا) لهسهر «ايها النبي ورحمة الله» زياني نيبه و نوڙ بهتال ناکاتهوه.

وفى التحفة: «زيادة (يا) قبل (ايها النبي) غير مبطل كما أفتى به شيخنا» أنتهى. وزاد الشبراملسى «وأن كان عامداً عالماً» أنتهى.

واته: شيخي ٺيينو ههجهه له (تحفه) ڪهيدا وتويه: زيادڪردني (يا) له پيش (ايها النبي) نوڙ بهتال ناکاتهوه، ههروهڪو شيخمان فتواي پي داوه. شبراملهسيش لي زيادڪردوهو وتويه: با بههمدى و پي زانينيش بيڪا.

ٺهگر مهدهي له سهر حهرفي زيادڪرد ڪه مهدهي نهبوو، ٺهوه نوڙهڪهه بهتال دهبيتوه؛ چونڪه با ٺهوه مهدهيه يهڪ حهرف بي له حوڪمي دوو حهرفي بهدواي يهڪدا

هاتوودایه، به لام ئه و مهدهیه که نوێژ به تال دهکاتهوه مهده له سه رهرفیکی قورئان مادام مهعنا نهگۆرێ نوێژ به تال ناکاتهوه وهک (شبراملسی) وتوویه؛ چونکه (تهجوید) به تاییهتی هی قورئانهو، له بناغه دا مهده شایانی قورئانهو، به مه رجیک مهعنا نهگۆرێ شتیکی لایقه و زیانی نییه، به پێچه وانهی مهدهی غیری قورئان وهک مهده له ته حیاتدا.

ئهگه ره به هۆی کۆکه وه یا به هۆی گریانی که له بهر غه له بهی ترسی خودا نه بی، دوو رهرف له نوێژکه ره وه ده رکه وت ئه وه نوێژکه هی به تاله ده بیته وه.

ئهگه ره کۆکه یا شتی وهک کۆکه زۆر بوو و زال بوو به سه ره نوێژکه ردا و ئه وه رهرفانه که له وه وه پهیدا ده بوون به عورف و عاده ت کهم بوون ئه وه زیانی نییه و نوێژکه هی به تال ناکاته وه. به لام (ئه سنه وی) خوای لی رازی بی، فه رموویه: راست ئه وه یه که به هۆی کۆکه و پژه مه و ها و چه شنی ئه مانه وه نوێژ به تال نابیته وه، با رهرفی زۆریشیان لی پهیدا بی، چونکه خو پاراستن له مانه له توانا دا نییه.

هه ره وه ها ئه گه ره به هۆی کۆکه وه نه یه ده توانی سووره تی فاتیه که یا زیکرکی واجیب بخوینی و، له م حاله ته دا نوێژکه ره که کۆکی هه تا قورگی بهر بی و بتوانی فاتیه که یا زیکرکه بخوینی، ئه گه ره ئه وه رهرفانه که له وه وه پهیدا بوون کهم بوون، ئه وه مه عزو ره وه نوێژکه هی به تال نابیته وه، به لام ئه گه ره کهم نه بوون ئه وه نوێژکه هی به تال ده بیته وه.

«في التحفة: نعم بحث الاسنوی أستثناء الجهر باذکار الانتقالات عند الحاجة إلى أسمع المأمومين، إی بأن تعذرت متابعم له الا به أنتهی». ئه گه ره ئیمام (ئه حه ئه) ی کردو، دوو رهرفی لی وه پهیدا بوو ئه وه واجیب نییه مه ئمووم نییه تی جیا بوونه وه له ئیمام بهی نی، چونکه له وانه یه ئه وه کۆکه هی ئیمامه له بهر عوزری بی، به لی ئه گه ره نیشانه ی ئه وه هه بوو که به بی عوزر کۆکی وه، ئه وه واجبه له سه ره مه ئموومه که نییه تی جیا بوونه وه بهی نی، ئه گه رنا نوێژکه هی به تال ده بیته وه.

ئه گه ره ئیمام له فاتیه که له سووره تی پاش فاتیه که غه له تیکی کرد که مه عنای ده گۆرێ ئه وه واجیب نییه مه ئموومه که گورج نییه تی جیا بوونه وه له ئیمام بی نی به لکو چاوه ری بکات هه تا ئیمام ده گاته حالی ئیعتیدال، ئه وه کاته ئه گه ره ئیمام بی ری کرده وه و غه له ته که هی چار کرد، واته سه ره له نوێ دهستی به خویندنه وه ی کرد ئه وه ته وا وه، ئه گه رنا

پښوېسته نښه تی جیا بوونه وه له نیمام بڼی. تله فوز به یهك حهرف زیانی نییه، ئەگەر مهعنا بگهیهنی، وهکو (ق) له زمانی عه ره بیدا به واتای (بپاریزه)، یا وهك (ن=نه) له کوردیدا، واته: (نا).

نوښ به یهك کاری (فاحش) ی له غهیری جینسی کاری نوښ، چ عهمدی بی و، چ غهیره عهمدی، به تال ده بیته وه وهکو باز و ههلمهت.

به لام ئەگەر به عهمدی یا به سه هوو کاریکی نافاحشی کرد، ئەوه نوښه که ی به تال نابیته وه، مهگه رله عورفدا بی به سی کاری یهك له دوا ی یهك. خو ئەگەر عهمدن سی کاری سووکی کرد، وهك جوولاندنه وهی په نجهکانی، به بی جوولاندنه وهی به رو پشتی دهست، ئەوه زیانی نییه، مهگەر ئەو کاره سووکه له رووی گالته کردن و بی نرخ کردنی عیباده ته که وه بی، ئەوه بیگومان نوښه که ی به تال دهکاته وه. ئەگەر به بی عوزر سی جار زمانی به ته وای له ده میدا جوولاند، ئەوه نوښه که ی به تال ده بیته وه و، ئەگەر دهستی یا پی یا سهری یا پیلوی چاوهکانی یا ئەژنو ی یا شه ویلهکانی، که دوو نیسکی ئەم لاو ئەو لای دهن، به عهمدی سی جار له سه ر یهك جوولاندنه وه به بی عوزر ئەوه نوښه که ی به تال ده بیته وه.

ههروهها ئەگەر سی جار له سه ر یهك تفی له ده می فری دا ، له گه ل جوولاندنی ده میدا دیسان نوښه که ی به تال ده بیته وه. وه ئەگەر سی جار په نجهکانی له گه ل به رو پشتی دهستیدا جوولاندنه وه، نوښه که ی به تال ده بیته وه، مهگەر له کاتی له ش خوراندنی خویدا، که به بی ئەو خوراندنه ئارام نه گری، واته: گیروده ی بیرو یا گه رولی بووی، ئەگه رنا نوښه که ی به تال ده بیته وه.

ئەگەر عهمدن له رکوعدا یا له ئیعتیدالدا یا له سوچهکاندا یا له دانیشتنی نیوانیاندا ته رکی ئارامی و ئیتمینانی کرد، واته: به په له و بی ئارامگرتن به جیی هینان ئەوه نوښه که ی به تال ده بیته وه.

ئەگەر له نوښی سوننه تدا ته رکی ئیعتیدالی کرد، یا ته رکی دانیشتنی نیوان سوچهکانی کرد له ویشدا نوښه که ی به تال ده بیته وه.

براکان! ئەم کرده وه ناشیرینانه که دهن به هو ی به تال بوونه وهی نوښ هه مووی له بهر بی خشوعیی نوښه که رهکانه؛ ته ماشا دهکن که له کاتی نوښ کردندا، وهکو بالنده یهك

دهنووك به دانهى دانهويڼه دا بدا، وهها سوجه دهبن، له مه عجايبه بتر ئهويه كه مه ئمووم لهكاتى مه ئمووميدا خوځى ناگرى كه دواى ئيمامه كهى ركوع و سوجه ببا، به لكو پيش ئيمامه كهى دهكهوى، كه چى هرچى بكات تا ئيمام سه لام نه داته وه ناچاره له گه ليدا بمينته وه! ئه وهش بزنان كه لاي كه مى ئيتمينان له ركوع و ئيعتيدال و روكنى تردا ئه وهندهيه كه ئندامى ئينسان له جموجوول بكهوى و ئارام ببى، ئه گهرنا نويزه كهى به تال دهبيتته وه.

پيوسته روكنى كورتى وه كو ئيعتيدال پاش ئه و زيكه رى بوى دانراوه و تيايا دهخوځى، له ئه ندازهى خوځندنى فاتحيه كه زياتر تيدا نه مينته وه، ههروهها له دانىشتنى نيوان سوجه كاندا زياد له ئه ندازهى تهحيياتى واجب دريژهى پى نه دا، ئه گهر له مانه زياتر دريژهى پى بدات ئه وه نويزه كهى به تال دهبيتته وه، مه گهر له قنوتى نويزى سبهيندا، يا له ئيعتيدال و دانىشتنى نيوان سوجه كانى (صلاة التسبيح) دا، كه له مانه دا دريژه پيدان زيانى نيبه، ههروهها دريژه پيدانى روكنى كورت، ئه گهر به سه هوو يا به له بيرچوونه وه بى، زيانى نيبه و نويزه به تال ناكاته وه به لام دريژه دان به روكنى دريژه ئه وه حوكمه كهى ئه مهيه: في التحفة، في مبحث مبالغة الامام في الانتظار:

«والا بان كان لو وزع على جميع أفعال الصلاة لظهر له أثر محسوس في كل على أنفراده كره..»

بو نمونه: ئه گهر ئيمام له ركوع دا به قه در سه عاتيك مايه وه خه ريكى دوعا خوځندن بو، ئه گهر ئه و سه عاته بهش بكهينه وه به سه ر ئيعتيدال و دوو سوجه كه و دانىشتنى نيوان سوجه كاندا، هه ريه كيك له وانه چاره كيكى به رده كهوى، واته: له هه موو يه كيك له وانه دا مانه وهى زور دهرده كهوى، بيگومان چاوه روانيى وهها له لايه ن ئيمامه وه مه كروه وه، فه زيله تى جه ماعه ته كه ده فه وتينى.

فى التحفة:

«وأما منفرد أحس بداخل يريد الاقتداء به فينتظره، ولو مع تطويل؛ إذا ليس ثمة من يتضرر به» انتهى.

ههروهها (ابن قاسم) ده فه رمووى: دوور نيبه بلين بو نويزه كه رى به ته نيا سونه ته چاوه رپى خه لكى خارج بكا بو به جي هينانى جه ماعه ت، ئه گهر چى ببى به هوى

دریژه‌پیدان، هه‌تا نوێژه‌که‌ی به‌ته‌نیا نه‌کا، به‌شکو یه‌کیک بی و، نوێژه‌که‌ی له‌گه‌لدا بکا به‌جه‌ماعه‌ت و، بگاته پایه‌ی جه‌ماعه‌ت.

ئه‌گه‌ر نوێژکه‌ر له‌ دانیشتنی به‌ینی سوچه‌کاندا له‌سه‌ر هه‌یه‌تی (تمکن) نووست ئه‌وه ده‌ستنویژه‌که‌ی ناشکی و نوێژه‌که‌ی دروسته ئه‌گه‌ر نووستنه‌که‌ی زیاتر له‌ ئه‌ندازه‌ی ته‌حیاتیك دریژه نه‌کیشی، ئه‌گه‌رنا نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه؛ ئه‌م مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر به‌غافلێ به‌لای چه‌پدا یا راستدا خوی هه‌لسووپراند به‌جوړی که‌ سینه‌ی له‌ قیبله‌ وه‌رگه‌را ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، جا هه‌ر له‌ به‌ر ئیحتیات چاک وایه که ئینسان له‌ کاتی هه‌ستانه‌وه له‌ سه‌ر هه‌ردوو ده‌ست راست بیته‌وه نه‌وه‌ک سینه‌ی له‌ قیبله‌ هه‌لسووپرێ و نوێژه‌که‌ی به‌تال بیته‌وه.

ئه‌گه‌ر چوو به‌ ر‌کوع‌داو عه‌مدن هه‌ردوو ئه‌ژنوی خوی چه‌مانده‌وه به‌نه‌وعیک که هه‌ردوو سمتی چوون به‌ناودا هه‌تا به‌ری ده‌سته‌کانی گه‌یشته‌ ئه‌ژنۆکانی ئه‌وه ئه‌و ر‌کوع‌ی به‌تاله، چونکه‌ پ‌یویسته به‌شیوه‌ی عاده‌تی به‌ری ده‌ست به‌ ئه‌ژنۆ بگات له ر‌کوع‌دا، جا ئه‌گه‌ر نه‌گه‌راپه‌وه بو سه‌ر شیوه‌ی عاده‌تی ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تاله. ئه‌م مه‌سه‌له‌ش له‌وانه‌یه زۆر رووبدا. به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و وه‌زعه‌ی به‌ سه‌هوو یا به‌ نه‌زانین به‌سه‌ردا هات ئه‌وه ئه‌گه‌ر پ‌یش ئه‌وه‌ی بگات به‌ ر‌کوع‌ی ر‌کاتی دواپی که‌وته‌وه بی‌ری یا زانستی و، گه‌راپه‌وه بو ر‌کوع، ئه‌وا ئه‌و ر‌کوعه به‌ راستی به‌جی دینی و، له‌سه‌ر ئه‌وه‌وه نوێژه‌که‌ی ته‌واو ده‌کا. خو ئه‌گه‌ر پاش گه‌یشتن به‌و ر‌کوعه ئاگادار بوو ئه‌وا پ‌یویسته ئه‌م ر‌کوعه به‌ ر‌کوع‌ی پ‌یشوو دابنی، واته: ر‌کاتی زیاده بکات ئه‌گه‌رنا نوێژه‌که‌ی به‌تاله. به‌لام سوننه‌ته سوچه‌ی سه‌هوو به‌ری. ئه‌م مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه.

ئه‌گه‌ر می‌زه‌ری سه‌ری له‌ سه‌ر ته‌ویلی بوو و له‌ سه‌ر ئه‌وه سوچه‌ی برد، واته: به‌عه‌مدی ئه‌و می‌زه‌ریه دوورنه‌خسته‌وه ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تاله. به‌لام ئه‌گه‌ر عه‌مدی نه‌بوو، ئه‌وه ئه‌گه‌ر له‌ پ‌یش ئه‌وه‌دا که سه‌ر به‌رز بکاته‌وه خه‌به‌ردار بوو ئه‌وه واجیبه می‌زه‌ریه که له‌ ته‌ویلی دوور بخاته‌وه، یا سه‌ری به‌ لایه‌کدا ر‌اکیشی هه‌تا می‌زه‌ریه که له‌ سه‌ر ته‌ویلی لاده‌چی و، ته‌ویلی به‌ رووتی ده‌نیشیته سه‌ر سوچه‌گاکی و ئارامیش که شه‌رتی سوچه‌که‌یه‌تی ج‌یبه‌ج‌ی بی، ئه‌وسا سه‌ری له‌ سوچه‌گاکی به‌رز بکاته‌وه، ئه‌گه‌رنا نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، چونکه‌ زیاده‌کردنی کاریک له‌ جینسی کاره‌کانی نوێژ به‌عه‌مدی نوێژ به‌تال ده‌کاته‌وه.

فی التحفة مع المتن: «ولو فعل في صلاته غيرها اي غير أفعالها، ان كان المفعول من جنسها اي جنس أفعالها التي هي ركن فيها كزيادة ركوع أو سجود، وإن لم يطمئن فيه، ومنه أن ينحني الجالس إلى أن تحاذي جبهته ما أمام ركبتيه، ولو لتحصيل توركه أو أفتراشه المندوب، كما هو ظاهر؛ لان المبطل لا يغتفر للمندوب، بطلت، الا أن ينسى أو يجهل» أنتهى. خولاسه كه لام: كردنى روكنى زياد، ئەگەرچی (طمأنينه) شى تیدا نهبی، نوێژهكه به تال دهكاتوه، مهگەر ئەو زیادهیه بۆ به سهرگرتنه وهی روكنیكى تهرك كراو بی ئەوه زیانى نییه، وهكو ئەوه نوێژكه رى له كاتى راوهستاندا بکهوئته گومان: ناخۆ له ركاتى پيشوودا ركووعى بردووه يا نا؟ جا گورج ركووعى برد له گهل ئارام گرتندا، ئەنجا له ركووعه كه دا بۆی دهركهوت كه له كاتى خویا ركووعى بردووه و ئارامیشى گرتووه، راوهستانه كه ی راوهستانی ئيعتيدال بووه له گهل ئارامگرتندا، ئەوه دهبی له م ركووعه دوومه دا نهگه رپئته وه بۆ ئيعتيدال بهلكو كوتوپر دانه وئته وه بۆ سوچده، ئەگه رنا روكنیكى زیاده ی بۆ پهیدا دهبی، به لام ئەگەر نوێژهكه رهكه له بیرى چوو یا نهزان بوو دووباره ههستایه وه بۆ ئيعتيدال و له پاش ئيعتيدال دانه وئیه وه بۆ سوچده، ئەوه نوێژهكه ی به تال نابیتته وه؛ چونكه ئەوه ی شتى له بیر دهچى یا نهزانه عوزرى رهوايه. ئەم مهسه له ههش وردو، له هه رهمه ی خه لك شاراوويه.

ياخۆ پاش بيهراتنه وه كه ی له م ركووعه دوومه دا ههستایه وه بۆ قيام له بهر خاترى په رپه وى كردنى ئيمام، كه له ئيعتيدالدا بوو، له م كاته شدا نوێژهكه ی به تال نابیتته وه. ئەم مهسه له ش په نهانه.

دياره له عيباره تى (من جنسها) ی توحفه و مه تنه كه ی ئەوه وه رده گيرى كه زياد كردنى سوننه تىك، وهك به رزكردنه وه ی هه ر دوو دهست له غه يرى شوینی خويدا، نوێژ به تال ناكاته وه، ئەمه ش شتىكى راسته هه ر وهكو له شه رحى ئيرشادا باس كراوه. هه ر وهها واجيبه نوێژكه ر له هه موو سوچده يه كدا هه ندئ له ته وئلى و هه ر دوو ئەژنوى و هه ندئ له به رى هه ر دوو دهستى يا له به رى په نجه كانى هه ر دوو دهستى و، هه ندئ له به رى په نجه كانى هه ر دوو پيى، با له هه ر دهستىكى به رى په نجه يه ك و له هه ر پييه كى به رى په نجه يه ك بى، له جيگه ی نوێژدا دابنى، به و مه رجه كه له كاتى دانانى ئەو ئەندامانه دا ئارامگرتنى ئەندامه كان بپته جى جا ئەگەر به عه مدى ته ركى ئارامگرتنى ئەندامه كانى كرد، ئەوه نوێژهكه ی به تاله، خو ئەگەر به سه هوو بوو يا له بهر نه زانينى حوكم بوو، ئەوه

ئەگەر لە پېش گەيشتنى بە ھاوچەشنى ئەو پوکنەدا حوکمەكەى زانى يا كەوتەوہ يادى ئەوا پېويستە كوتوپر بگەرپتەوہو ئەو ئادابانە لەگەل ئارامگرتندا بەجى بهينى، ئەگەرچى ماوہيەكى پى چوو ئەگەرنا نويزەكەى بەتالە.

بەلام ئەگەر لەپاش گەيشتن بە ھاوچەشنى ئەوانە ئاگادار بوو بەسەر كارەكەدا، يا لەپاش سەلامدانەوہ و لەپېش دريزەكيشاندا ئەوا پېويستە ھەستى و يەك پكات نويز بكا، ئەگەرنا نويزەكەى بەتال دەبيتەوہ. سەبەبى ئەمەش ئەوہيە كە ئەو روكنانە بەوينەى خويان لەپاشيانەوہ پينە دەكرين و، ئەو پكاتە كە ئەو پوكنە ناتەواوانەى تيدا بووہ وەكو نەكراوى لى دى و، بەم پكاتە، كە لەدواييدا دەيكات پينە دەكرى.

گەلى جار پك دەكەوى ھەندى نويزكەر، لەپاش سوجدەى يەكەم بەشيوہى (ئيفتيراش) دادەنیشن، ئەو شيوہى ئيفتراشە ناگورن و سوجدەى دووہم دەبن. لەم حالەتەدا ھەر پەنجەى تاقە پيەكيان دەنیشيتە سەر جيگەى نويزەكەيان و، پيگەى تريان بەسەر جيگە نويزەكەوہ نييە، لەم شيوہيەدا سوجدەى دووہمى بەتال دەبى، جا ئەگەر لەپېش سەلامدانەوہ بەم وەزە نادروستەى زانى، ياخو پاش سەلامدانەوہ، پېش ئەوہى زورى پى بچى، پى زانى ئەوہ واجيبە پكاتى نويز بكا، ئەگەرنا نويزەكەى بەتالە. بەلام ئەگەر پېش گەيشتن بە ھاوچەشنى ئەو پوكنە پى زانى ئەوا واجبە بگەرپتەوہ بو چاككردى ئەو پوكنە لە سەر ئەوہوہ نويزەكەى تەواو بكا.

ئەوہ كە لەپېشەوہ عەرزەم كردن كە دانانى بەرى يەك پەنجە لە ھەريەككە لە دەست و پى راست و چەپ، كە دەكاتە چوار پەنجە، بەسە بو دروستى سوجدەكان، ئەوہ عەينى راستى و دروستىيە، وەكولە حاشيەى (بجيرمى) لەسەر شەرحى مەنھەج لە سەر فەرموودەى (مصنف) نووسراوہ:

«ويجب وضع جزء من ركبتيه ومن باطن كفيه واصابع قدميه في السجود»،
لەحاشيەكەدا دەلى: (قوله) (وأصابع قدميه) «إى باطنها ولو جزء من أصبع واحدة من كل رجل ويد» أنتهى.

بەم جوړە بوم روون كردنەوہ كە فەرموودەى ھەندى لە زانا ھاوچەرخەكان سەھوہوہ و راست نييە، كە دەفەرموون: «دانانى بەرى ھەموو پەنجەكانى دەست و پى لەسەر جيگەى نويز لە ھەردوو سوجدەكاندا واجيبە».

ئەگەر لەسەر جیگەیهکی زەر سوجدەى بردو، لەبەرئەوێى كەمتر ئەزىهتەى بىيى لەپيش ئارامگرتندا سەرى بەرز دەكردهو دەشيزانى ئەم كارە حەرامە، ئەوا نوێژەكەى بەتال دەبێتەو، چونكە ئارامگرتنى تەرك كردهو كە مەرجى دروستبوونى سوجدەيە. ھەر وھا ئەگەر پاش ئارامگرتن سەرى لەو شوێنە بەرز كردهو لە شوێنێكى تردا سوجدەى برد ديسان نوێژەكەى بەتال دەبێتەو؛ چونكە كردنى پوكنى زيادە نوێژ بەتال دەكاتەو. بەلام ئەگەر وھا رى كەوت سوجدەى لە سەر دركودال برد و ئازار بە سەرى گەيشت و، لەپيش ئارامگرتندا سەرى بەرز كردهو، لە شوێنێكى تردا سوجدەى برد و لەویدا ئارامى گرت، ئەو زيانى نيبە و، ئەو سوجدە ناقسە پيشوو نوێژەكەى بەتال ناكاتەو. خو ئەگەر لە پاش ئارامگرتن سەرى بەرز كردهو، لە شوێنێكى تردا سوجدەى برد، ئەو نوێژەكەى بەتال دەبێتەو. لە سەر زانايان واجيبە ئەم ئەحكامانە بە خەلكى ھەرپمە بلين.

ئەگەر دوو پيشك داى بەنوێژكەرەو ئەو نوێژەكەى بەتال نابێتەو، چونكە ھەرچەند زەرەكەى پيسە، بەلام چوو تە ناو لەشى نوێژكەرەكەو بەدەرەو نيبە. بەلام ئەگەر مار پيوەى دا ئەو نوێژەكەى بەتال دەبێتەو؛ چونكە زەھرى مار ھەندىكى دەچیتە نيو لەشەو، ھەندىكى بە لەشى ئينسانەكەدا دەرژى لە دەرەو، ئەو زەرەيش پيسە. ھەموو خاوەن زەھرىكى تريش كە زەرەكەى بەدەرەو بى ئەو حوكمەى ھەيە كە ئيستە باسماں كرد.

ئەگەر نوێژكەرى (مسيوق) نيبەتى نوێژى لە پشتى ئيماميكەو دابەست كە لە سوجدەى يەكەمدا بوو و لەگەل ئيمامدا ئەو سوجدەيە برد، پاش ئەو لە دانيشتنى نيوان دوو سوجدەدا ئيمامەكە دەستنوێژى شكاو جەماعەتەكەى بەجى ھيشت، لەم حالەدا لە سەر ئەو مەئموومە مەسبووقە پيوستە كە سوجدەى دووھم تەرك بكات و، ھەستى بو پاوەستان و، لەو پاوەستانەو نوێژەكەى تەواو بكات. خو ئەگەر راست نەبوو يەو بو پاوەستان و سوجدەى دووھمى بردو دەشيزانى كە حەقى ئەو نيبە، ئەو نوێژەكەى بەتال دەبێتەو، بەلى ئەگەر نەزان بوو بە نادروستى كارەكە يا لەبىرى چوو بوو ئەو عوزرى پەوايە چونكە ئەم مەسەلە لە مەسەلە پەنھانەكانە.

ئەگەر لەنئو نوێژدا شتىكى خواردا يا خواردەو ئەو نوێژەكەى بەتال دەبێتەو ھەرچەند ئەو شتەش كەم بى، بەلى ئەگەر لەبىرى چوو يا نەزان بوو، وەكو دەشتەكيبەكى دوور لە زانايان يا تازە موسلمان، ئەو قەى ناكات ئەگەر ئەو خواردن و خواردنەويە كەم بوون.

ئەگەر شتېك لە بەينى دانەكانىيا مايەو، لە كاتى نوڭزدا رۆيشتە خوارەو بە قورگىيا، لەگەل ئەوهدا كە دەيتوانى نەھيلى بچيىتە خوارەو بەلام كەمتەرخەمى دەكر، ئەو نوڭزەكەى بەتال دەبىتەو. ھەرەھا ئەگەر بەلغەم ھات و گەيشتە سنورى زاھيرو توانيى فرپى بدا، بەلام فرپى نەداو قوتى دا، بەمەش نوڭزەكەى بەتال دەبىتەو. ھەرەھا ئەگەر بەلغەم لە قورگىيا پارچە پارچە بو، بە بى كۆكەكۆك بوى دەرئەدەكراو، لەو كۆكانەش دوو حەرف پەيدادەبون، ئەو و اجيبە بكوكى و ئەو بەلغەمە فرپى بدا و، دەرکەوتنى ئەو حەرفانە زيانى نىيە.

بەلى مانەوئى تام يا لەزەتى كە لە ئاسارى خوارەمەنى تال يا شيرين بمىنيتەو، وەلحال ئاوى دەميان نەگۆرپى، ئەو زيانى نىيە، بەلام ئەگەر ئاوى دەميان گۆرپى، وەكو ئەو ئاسارەى كە لە خوارەنەوئى قاوہ يا چايى رەنگدارى شيرين يا جگەرەكيشان لە دەما دەمىنيتەو رەنگ و تامى ئاوى دەم دەگۆرپى ئەو تا دەم نەشورپى نوڭزى ئەو كەسە دروست نىيە؛ چونكە مانەوئى ئەم تام و رەنگە دەليە لەسەرئەوئى كە عەينىك لەنيو دەميا ماوئەو، كەوابو چوونە خوارەوئى ئەو عەينە نوڭزەكەى بەتال دەكاتەو.

ئەگەر مەئمووم بەعەمدى بەدو روكنى كاريى يەك لەدواى يەك لە ئىمامەكەى پيش كەوت و، دەشيزانى ئەم پيش كەوتنە حەرامە، ئەو نوڭزەكەى بەتال دەبىتەو، چونكە ئەمە بە موخالەفەيەكى نارەوا دادەنرپ، ئەگەرچى يەككە لەو روكنانە كورت بى وەكو ركووع و ئىعتىدال، يا ھەردووكيان دريژ بن، وەكو قيام و ركووع يا وەكو سوجدەى دووھم و دانىشتنى تەحيياتى دوايى.

خو ئەگەر ئەم پيش كەوتنە بەسەھوو يا بە لەبىر چوونەو، يا لەبەر نەزانينى حوكمى شەرعى بو، ئەو نوڭزەكەى بەتال نابىتەو. بەلام ئەگەر پيش ئەوئى كە ئىمام پيى بگا لەم وەزە ھەلەيە ئاگادار بوويەو، ئەو و اجيبە دووبارە لەگەل ئىمامدا ئەو دوو روكنە بگيرپتەو، ئەگەرنا نوڭزەكەى بەتالە و، ئەگەر بەشيۆەيەك لەو شيوانە لەگەل ئىمامدا نەيگەراندەو، يا پاش ئەوئى كە ئىمام پي گەيشت ئاگادار بوويەو، ئەو و اجيبە لە پاش سەلامدانەوئى ئىمام يەك ركاتى تر بكا، ئەگەرنا نوڭزەكەى بەتالەو، لە كۆمەلى نوڭزەكەران حسيب دەكرپ. ئەم مەسەلانە ھەموويان پەنھان و ناديارين.

ئەگەر بەعەمدى بە دوو روكنى غەيرە فيعلى پيش ئىمام كەوت و، دەشيزانى ئەم كارە حەرامە ئەو نوڭزەكەى بەتال نابىتەو، چونكە موخالەفەكەى كەمە، چ ئەو دوو روكنە

قهولى بن وهك تهحييات و سهلهواتدان لهسەر پيغه مبهەر (د.خ) يا يهكيكيان قهولى و نهويتريان فيعلى بى، وهك خویندنی فاتيحة ئەم گهيشته رکووع، جا ئەگەر ئيمام به مهئموومهكەى نهگهيشتهوه، ئەوه سوننهته مهئموومهكه بگهريتهوه بۇلاى ئيمام و دوا بهدواى بپوا.

ئەگەر بهعمدى به يهك پوكن له ئيمام پيش كهوت و، ئەو پوكنهش سهلامى يهكهه نهبوو، ديسان سوننهته بگهريتهوه بۇ موتابهعهى ئيمام، بهلام ئەگەر بهسههوو بهم يهك پوكنه پيش كهوت، ئەوه ئارهزوى خويعتهى: بگهريتهوه بۇ موتابهعهى ئيمام يا نهگهريتهوه، ئەم مهسهلانهش شاراوون و كهه جار پوودههون.

براكان! بيجه لهوهى كه بهعمدى پيش كهوتن له ئيمام كاريكى حهرامه لهوانهيه زيانى تريشى ههبي، چونكه كه مهئمووم لهپيش ئيمام سهرى له سوجهى دووم بهرز كردهوو دانيشت بۇ ئيستراحت، لهوانهيه ئيمام سهرى لى تيك بچى و، له دللى خويدا وازانى كه نويز تهواو بووو، ئەويش دابنيشى، ئەگهري هيشتا ركاتيكيشى ماوه، ههروهها لهوانهيه مهئموومهكاني تريش وهكو ئەو مهئموومه پيش كهوتوو له ئيمام پيش بكهون.

ئەگەر مهئمووم به بى عوزر به دوو پوكنى فيعلى؛ كورت يا دريژ، له ئيمام دواكهوت ئەوه نويزهكهى بهتاله.

نمونهى پاش كهوتنى مهئمووم به بى عوزر وهكو ئەوه كه بۇ خویندنی فاتيحة دوايكهوى و، لهكاتى خويدا بهعمدى وازى له خویندنی ئەو فاتيحةيه هينابى ههتا ئيمام گهيشته رکووع. يا وهك پاش كهوتنى بههوى خویندنی دوعاى (ئيستيفتاح) و «اعوذ بالله... الخ» لهگهله وهوشدا بزاني واجيبي ئەو، پاش (الله اكبرى) نويزدابهستن، تهنا خویندنی فاتيحةيه. يا وهك پاش كهوتنى بۇ تهواوكردى تهحيياتى يهكهه له حاليكدا كه ئيمام ههمووى تهحيياتى خویندبى يا ههنديكى خویندبى و ههنديكى واز لى هينابى. يا وهك پاش كهوتنى لهپيناوى خویندنی تهحيياتى يهكهه له حاليكدا كه ئيمام له خویندنی تهحيياتى يهكهه وازى هينابى؛ چونكه دواكهوتن لهه شيوهدا نويزهكه بهتال دهكاتهوه. ئەم مهسهلهش زور شاراوويه.

كهوابى له حالهتيكدا مهئمووم سوورتهى فاتيحةى تهر كرد، كه ئيمام پويشت بۇ رکووع له سهه مهسبووق فاتيحة بخوينى، جا ئەگەر له ركووعدا گهيشته به ئيمام و

لهشی ئارامی گرت ئهوه زۆر باشه، ئهگه رنا مهئمووم ئهوه ركاتهی له کیس دهچی و، له سه ر ئه م مهئموومه پئویسته یا نییه تی جیا بوونه وه له ئیمام بهیئنی، یا له پیش ئه وه دا که ئیمام بۆ سو جده ی یه که م دانه ویته وه مهئمووم مو تابه عه ی بکا، واته: بروات بۆ ئه و رپوکنه ی که ئیمام خه ریکیه تی، که ئیعتیداله، نه ک بروات بۆ رکووع و ئه نجا بۆ ئیعتیدال و دوا ی ئه وه بۆ سو جده، چونکه وه ک و تمان پاش که و تن له ئیمام به بی عوزر به دوو رپوکنی فیعلی یه که له دوا ی یه ک نو یژ به تال ده کاته وه.

ئه گه ر ئه و مهئموومه ی که با سمان کرد، هیشتا فاتیه ی ته وا و نه کرد بوو، ئیمام ویستی دانه وی بۆ سو جده ی یه که م، و ئه وه بیگومان واجیبه له سه ر ئه و مهئموومه یا دوا ی ئیمام بکه وی و دانه وی بۆ سو جده ی یه که م، یا نییه تی له ئیمام جیا بوونه وه بیئنی، ئه گه ر نا نو یژه که ی به تال ده بیته وه. به لئ ئه گه ر مهئمووم نه زان بوو یا له بییری چوو ئه وه مه عذووره، واته پاش که و تنه که ی نه مه کرو وه وه نه نو یژ به تال ده کاته وه، به لام ئه وه ی کردوویه تی و خو یندوویه تی به کارنایه ت، که و ابی واجیبه له پاش سه لامی ئیمام راست بیته وه، هه رچی له سه ر ما وه بیکا، ئه گه ر نا نو یژه که ی به تاله. له و باره دا، که مهئمووم به هو ی ته حیا تی یه که مه وه له ئیمام دوا ده که وی، پئویسته له سه ری له پاش رکووع بر دنی ئیمام به قه در ئه وه ی که فه و تا وه له فاتیه بیخو ینی، جا کاتئ که فاتیه ی ته وا و کرد، ئه گه ر له رکووعی سییه م دا گه یشته وه به ئیمام و ئارامی گرت ئه وه باشه، به لام ئه گه ر تا ئه م فاتیه که ی ته وا و کرد ئیمام رکووعی ته وا و کردو گه یشته باری (اعتدال) ئه وه له سه ر مهئموومه که واجیبه یا نییه تی جیا بوونه وه له ئیمام بیئنی و له سه ر ته رتیبی خو ی نو یژه که ی ته وا و بکا، یا دوا ی ئیمام بکه وی، واته: رکووع نه بات و له ئیعتیدال دا دوا ی ئیمام بکه وی. هه روه ها ئه گه ر له م باره دا رکووعی بر دو حو کمه شه رعیه یه که ی ده زانی و به عه مدی کردی ئه وه نو یژه که ی به تال ده بیته وه، خو ئه گه ر له بییری چوو یا حو کمی شه رعی نه ده زانی ئه وه مه عزووره، واته ئه و دوا که و تنه ی نه مه کرو وه وه نه نو یژ به تال ده کاته وه، به لام ئه وه ی که کردوویه تی و خو یندوویه تی به کارنایه ت که و ابی واجیبه له پاش سه لامی ئیمام ركاتیکی تر نو یژ بکا، ئه گه ر نا نو یژه که ی به تال ده بیته وه و، ئه گه ر فاتیه ی ته وا و نه کرد بوو و ئیمام ویستی دانه وی بۆ سو جده ی یه که م ئه وه واجبه گورج دوا ی ئیمام بکه وی، یا نییه تی جیا بوونه وه له ئیمام بیئنی و له سه ر ته رتیبی خو ی نو یژه که ی ته وا و بکا، ئه گه ر یه کئیک له م دوو شیوه یه به جئ نه هیئا ئه وه نو یژه که ی به تال ده بیته وه.

ئەگەر ئىمام تەحىياتى يەكەمى تەرك كىردى، مەئمومەكە بەعەمدى دواكەوت و، دەشیزانى كە ئەم پاشكەوتنەى حەرامەو، نەختىك لەپىش ھەستانەوہى ئىمامدا نىيەتى جىابوونەوہى لە ئىمام نەھىنا، ئەوہ نوپژەكەى بەتالە، ئەگەرچى ئىمام بۇ دانىشتنى ھەسانەوہ دانىشتبى، چونكە ئەم دانىشتنە وەك دانىشتن وايە، چونكە دانىشتنى ھەسانەوہ لەو كاتەدا سوننەت نىيە، ھەتا بلىين مەئمومەكە بەو دانىشتنە موتابەعەى ئىمامى كىردوہو موخالەفەى نەكردوہو.

بەلام ئەگەر ئەو مەئمومە نەزان بوو يا لەبىرى چووبو ئەوہ بە خاوەن عوزر حسىب دەكرى، واتە: ئەو پاشكەوتنەى بۇ تەحىياتەكە مەكروہ نىيە و نوپژ بەتال ناكاتەوہ، بەلام پىويستە لە پاش سەلامدانەوہى ئىمام ئەو مەئمومە ركاتىكى تر نوپژ بكا، ئەگەرنا نوپژەكەى بەتالە.

ھەرۋەھا پاشكەوتنى مەئموم بەعەمدى بۇ خویندىنى سوورەت لە پاش فاتىحە، يا بۇ دانىشتنى ھەسانەوہ، وەكو پاشكەوتنى مەئمومە بۇ تەحىياتى يەكەم.

براكانم! كاتى كە ئىمام وازى لە دانىشتنى ھەسانەوہ ھىنا، يا مەئموم لەبەر پىرى يا ناساغى لە ھەستانەوہدا سست بوو، وەلحال ئىمام بەپەلە دەخویند لەم حالەتەدا دانىشتنى ھەسانەوہ بۇ مەئموم حەرامە. ئەم مەسەلەش پەنھان و شاراوہیە.

ئەگەر نوپژكەرى مەئموم لەگەل عوزردا بە سى روكنى درپژ لە ئىمام دواكەوت ئەوہ نوپژەكەى بەتالە.

نمونەى عوزر، وەك ئەوہ كە مەئموم بەتەبىعەت خویندەوہى سست بى و ئىمامەكە لە خویندندا سەرىع بى، نەك ھەستانەوہى مەئموم سست بى، چونكە ئەو كەسەى ھەستانەوہى سستە وەكو مەسبووق وايەو، مەسبووق ئەگەر بە دوو روكن پاش بكەوى لە ئىمام نوپژەكەى بەتال دەپپتەوہ، ئەم مەسەلەش پەنھانە.

نمونەى كى تری عوزر وەك ئەوہ كە مەئموم چاوەروانى بى دەنگ بوونى ئىمام بى بۇ ئەوہى فاتىحەكەى بخوینى، كەچى ئىمام پاش تەواو كىردنى خویندە ئاشكراكەى زوو رپويشت بە ركووعدا، ماوہى ئەوہ بۇ مەئموم نەمايەوہ كە فاتىحەكەى بخوینى.

نمونەى كى تر ئەوہى كە نوپژكەر لەبەر بى خشوعى يا لەبەر دوورى لە ئىمام ئاگای لەوہ نەبوو كە ئىمام فاتىحەى خویندو، كاتى پى زانى كە ئىمام چوو بەركووعدا، لپرەدا

له سەر ئەم مەئموومە پاشكەوتوو و اجیبە دواى ئىمامەكەى بکەوى له پکوعدا ئەگەرنا نوێژەكەى بەتال دەبیتەوه، جا که موتابهەى ئىمامى کرد پپووسته له پاش سەلامى ئىمام يەك پکاتى تر نوێژ بکات، ئەگەرنا نوێژەكەى بەتالە.

ئەگەر نوێژکەر بەدوو پوکنى قەولى وەکو سەلەوات و سەلامى يەكەم يا بە پوکنىكى قەولى و پوکنىكى فيعلى وەکو فاتیحە و پکوع، له ئىمام پاش کەوت، ئەوه با بەعمدیش بى، نوێژەكەى بەتال نابیتەوه.

ئەگەر مەسبووقیک نوێژى دابەست و، ئىمام له پکوعدا بوو، پکوعیک که حیساب دەکراو زیاده نەبوو^(۱) گورج مەسبووقەکه چوو پکوعەوه، سەیر دەکەین ئەگەر مەئمووم لەگەل کەمترین ئارامگرتندا فریای پکوعى ئىمام کەوت ئەوا ئەو پکاتەى بۆ حسیب دەکرى، تەنانەت ئەگەر ئارام گرتنەکەیشى له کاتى بەرزبونەوهى ئىمامدا بى، بەلام پيش ئەوهى ئىمام بگاتە کەمترین پلەى پکوع، ئەو پکاتەى بۆ حسیب دەکرى، واتە: مادام هیشتا ئىمام ئەوهندە بەرز نەبووتەوه که بەکەمترین پلەى پکوع بکات ئەوه وەکو ئەوه وایه که ئىمام هەر له پکوعدا بى، بەلام ئەگەر ئىمام ئەوهندە بەرز بوویهوه که گەيشته کەمترین پلەى پکوع، ئەوسا مەئموومەکه له پکوعدا ئارامى گرت، ئەوه بهو پکاتە نەگەيشتوو.

ئەگەر مەئمووم پویشت بۆ ناو ریزی نوێژکەران بۆ نوێژ دابەستن به جەماعەت و، هیشتا هەر له پویشتندا بوو رانەوه ستابوو، نییەتى هیناو (الله اکبر) ی کرد، ئەوه نوێژەكەى دانامەزى؛ چونکه مەرجى (الله اکبر) ی نوێژدابەستن ئەوهیه که له حالى وهستاندا بى، ئەم مەسەلەش له مەسبووقى نەزانى پەله زۆر روودەدا.

ئەگەر مەسبووقیک له کاتى راوله ستانداو له ناوهندى (الله اکبر) ی نوێژدابەستندا دەستى به دانەوین کردو، مەبەستى له (الله اکبر) هکه (الله اکبر) ی نوێژدابەستن بوو و دوا دواى (الله اکبر) هکهى له راوله ستانىكى تەواودا نەبوو، بەلکو له حالیکدا بوو که له راوله ستانەوه نزیکتر بوو تا کەمترین پلەى پکوع، ئەوه نوێژەكەى دادەمەزى.

جا لەم کاتەدا ئەگەر مەئمووم بەتەواوى ئارامى گرت لەگەل پکوعى ئىمامدا، لەپيش

(۱) بەلام ئەگەر رکوعەكەى حیساب نەدەکرا، چونکه موقارینى بى دەستنوێژى ئىمام بوو، يا زیاده بوو، به سههو، ئەوه رکاتەکه بۆ مەئمووم حیساب ناکرى.

ئەو دەدا كە ئىمام لە كەمترین پلەى رېكوع دەرچىت، ئەو ئەو رېكاتەشى بۆ حسىب دەكرى، ئەگەرنا واجبە لە پاش سەلامى ئىمام زىاد لە ئىمام رېكاتىك بكات. ئەم مەسئەلەيش شاراوەيهو زۆر جار روودەدات.

ئەگەر ئىمام تەحىياتى يەكەمى دەخویندو مەئمووم بەسەھوو راست بوويهو، ئەو واجبە لە سەرى بگەرپتەو بۆ تەحىيات و موتابەعەى ئىمام بكات، خو ئەگەر بەعەمدى نەگەرپتەو دەشیزانى كە موتابەعەى ئىمام واجبە، ئەو نوژەكەى بەتال دەبیتەو، ئەگەرچى لە كاتى راوستانەكەدا نىيەتى جىابوونەو لە ئىمام بىنى؛ چونكە ئەو راوستانەى بى سوودو پووچە و، نىيەتى جىابوونەو لە راوستانەدا بى سوودە. وە ئەگەر بەعەمدى لە تەحىياتى يەكەم ھەستاو ئىمامى بەجى ھىشت و گەيشتە عاستى راوستان ئەو واجب نىيە بگەرپتەو بۆ لای ئىمام، بەلكو سوننەتە، جا ئەگەر نەگەرپتەو واجبە چاوەرپى ھەستاو راوستانى ئىمام بى، واتە: لەگەل ئىمامدا، ركوع ببا، ئەك لە پىش ئەودا، چونكە لەم حالەدا ركوع بردنى مەئمووم لەپىش ئىمامدا نوژەكەى بەتال دەكاتەو، ئەم مەسەلەش زۆر شاراوەيه. ئەگەر ئەو مەئموومە، كە بەسەھوو لە تەحىياتدا ئىمامى بەجى ھىشت و راست بوو، ئاگای لەو نەبوو كە ئىمام لەبەر تەحىيات دواكەوتوو ھەتا ئىمام ھەستايەو بۆ راوستان، ئەو بۆ مەئموومەكە دروست نىيە بۆ خویندنى تەحىياتەكە بگەرپتەو، چونكە بەھوى راست بوونەو ئىمام موتابەعەو دوابەدوا رۆيشتنى ئىمام لە تەحىياتدا براپەو، نوژەكەى دروستە، بەلام ھەرشىكى لە فاتىحە بەتەنیا خویندەو بۆ حسىب ناكرى و، پىويستە لەگەل ئىمامدا دووبارەى بكاتەو، ئەگەرنا نوژەكەى بەتالە. خو ئەگەر نەيدەزانی كە واجبە ئەو مىقدارە فاتىحەى دووبارە بكاتەو، بەلام لە كەسكەو تى گەيشت، ئەو پىويستە لەسەرى لە پاش سەلامى ئىمام ھەستى و رېكاتى نوژ بكا، ئەنجا سەلام بداتەو.

ئەگەر ئىمامى سەلامى داپەو و، مەسبووق وىستى ھەستتە سەر پى بۆ تەواوکردنى باقىمەندەى نوژەكەى، با تەماشبا بكا ئەگەر ئەو شوینە شوینى دانىشتنى مەسبووق بوو بۆ تەحىيات، ئەو سوننەتە لە كاتى ھەستاو (اللە اكبر) بكات، خو ئەگەر جى دانىشتنى نەبوو، ئەو سوننەت نىيە (اللە اكبر) بكا و، ئەگەر كردى كەراھەتى تىدا نىيە، چونكە ھەندى لە زانايان فەرموويانە سوننەتە (اللە اكبر) بكا، ھەتا ئازوگويز كردنى لە ناوى خوا خالى نەبى، جا لەم شۆویدا واجبە لەسەرى لە پاش سەلامى ئىمام گورج راست بپتەو بۆ تەواو كردنى باقىمەندەى تەحىياتەكەى، ئەگەر ماپووى، نەمپنیتەو. خو

ئەگەر مایەو و مانەو و کەس زیا تر لە ئەندازەى تەحییاتی واجیب بێ، و بەعەمدى بمیئیتەو و بزانی خراپە ئەو نوێژەکەى بەتال دەبیتەو. ئەم مەسەلەش پەنھان و پێى نەزانراو.

فى التحفة: «ويظهر أن المخل بالفورية هنا ما يزيد على قدر جلسة الاستراحة، وقد مر أن تطويلها المبطل يقدر بما يقدر به تطويل الجلوس بين السجدين، وذلك لان قدرها عدوة تطويلا غير فاحش، وكذا يقال في كل محل قالوا فيه: يجب على المأموم القيام أو نحوه فوراً، فضبط الفورية يتعين بما ذكرته، ثم رأيت في المجموع صرح بذلك...» أنتهى.

ئەگەر ئیمام بەسەو سوجدهى سەهووى تەرك كرد، بەلام پيش ئەو زورى پى پى بچى گەراپەو بۆ سوجده سەهوو کەى، ئەو لە سەر مەئمووم واجیبە ئەویش لەگەل ئیمامدا سوجدهى سەهوو ببات، ئەگەر نا نوێژى مەئموومە کە بەتال دەبیتەو، مادام بە یەقین نەزانى کە ئیمام بەهەلەدا رۆیشتوو، بەلام ئەگەر پاش ئەو کە ئیمام سوجدهى سەهووى تەرك كرد مەئمووم بەعەمدى سەلامى دایەو، ئەو نوێژەکەى دروستەو، ئەگەر ئیمام گەراپەو بۆ سوجدهى سەهوو مەئموومە کە نەگەراپەو، ئەو زيانى نییە؛ چونکە بەو سەلامدانەو مەدییه پێوەندیى خۆى لەگەل ئیمامدا دەبرى و، وەك ئەو یە کە نییەتى جیابونەو له ئیمام هیئابى.

خۆ ئەگەر مەئمووم خۆى سوجدهى سەهووى برد و لە ئیمام دواکەوت، نوێژەکەى بەتال نابیتەو، چ پيش گەرانەو ئیمام بۆ سوجدى سەهوو سوجدهى سەهووى بردى یا پاش ئەو؛ چونکە دواکەوتن بۆ بردنى سوجدهى سەهوو ئیقتیدا بە ئیمام دەچرپى و، نوێژەکەى بەتەنیا دروست دەبى، ئەم مەسەلانەش شاراو.

ئەگەر ئەو مەئموومە، کە ئیمامەکەى سوجدهى سەهوو تەرك دەکات و لە پاشدا بۆى دەگەرپیتەو، مەسبووق بوو و لە پاش سەلامى ئیمام هەستایەو بۆ تەواوکردنى باقیمەندوى نوێژەکەى ئەو واجیبە لە سەرى ئەویش بگەرپیتەو بۆ سوجده سەهوو کەو، موتابەعەى ئیمام بکا، ئەگەر چى لە هەستانەو کەشدا نییەتى جیابونەو له ئیمام هیئابى؛ چونکە ئەو نییەتى جیابونەو له جیى خۆیدا نەهیناوه^(۱) کەوابى ئەگەر نەگەرپیتەو نوێژەکەى بەتال دەبیتەو. جا کە ئەم مەسبووقە بۆ موتابەعەى ئیمام گەراپەو و سوجدهى سەهووى برد لەسەرى واجیبە پاش سەلامى ئیمام راست بپیتەو و

(۱) چونکە نییەتى جیابونەو له ئیمام وختیک دەبیت کە ئیمام لە نوێژەکەدا بى.

دو باره فاتحہ کی بخوینتہ وہ، نگہرچی له پیش گہرانہ وہی بو لای ئیمام ہندیکی لی خویندبی؛ چونکہ ئہو خویند نہ له جیگہی خویدا نہ بووہو بوئی حسیب ناکری، کہوابی نگہر سہر له نوی دەست نہکاتہ وہ به فاتحہ نویژہ کی بہتال دەبیتہ وہو، ئہم مہسہلہش شاراوہو پی نہزانراوہ.

نگہر ئیمام، پیش ئہوہی کہ مہئمووم لای کہمی تہحییات بخوینی یا له پاش ئہوہ، سوجدہی سہووی برد، ئہوہ واجیبہ له سہر مہئمووم دوا ئیمامہ کہ بکہوی و سوجدہی سہووی له گہل بہری، جا نگہر ئہو مہئموومہ وختی خوئی تہحیياتی تہواو نہ کردبوو، ئہوا واجیبہ له سہری ئہو تہحیياتہ تہواو بکات، واتہ: پیویست نیہ ہر له ئہوہلی تہحیياتہ وہ بخوینتہ وہ، خو نگہر ئہو باقیمہندہیہ نہخوینی ئہوا نویژہ کی بہتالہ. دیارہ ئہو سوجدہی سہوویہ کہ مہئموومہ کہ له پیش تہواو کردنی تہحیياتہ کی له گہل ئیمامدا بردوویہ تی دروستہو کافیبہو، پیویست نیہ کہ سوجدہی سہووی بہاتہ وہ؛ چونکہ دانیشتنی تہحیياتی دواپی شوینی سوجدہی سہوویہ، ئہمیش له گہل ئیمامہ کہدا له جیگہی خویدا سوجدہی سہووی بردوہ. بہلام نگہر نہکوتہ دوا ئیمام و موتابہ عہی نہ کردو جماو بوو، له پاش تہحیياتی خوئی و دوعاکانی سوجدہی سہووی برد، ئہوہ بہوئی دواکوتنی له ئیمام له سوجدہی یہ کہمی سہوو دانہوینی ئیمام بو سوجدہی دوہمیان نویژی مہئمووم بہتال دەبیتہ وہ؛ چونکہ مہئمووم بہ بی عوزر بہ دوو روکن له ئیمام دواکوتتوہ، ئہو دوو روکنہش بریتین له سوجدہی یہ کہم و دانیشتنی نیوان دوو سوجدہکان. ئہمانہ نگہرچی له راستیدا روکنی نویژ نین، بہلام (شیخی ابن حجر)، خوی لی رازی بی، فہرموویہ تی: بویہ بہ روکن ناودہ برین چونکہ له سہر مہئمووم واجیبہ موتابہ عہی ئیمام بکا له دوو سوجدہی سہوو دانیشتنی ناوبہ نیاندا، کہواتہ ئہم دووانہ روکنن و دواکوتنی مہئمووم له ئیمام بہ دوو روکن و بی عوزر نویژ بہتال دەکاتہ وہ. ئہم مہسہلہشہ زور پەنہانہ و گہلی جاریش روودہدا.

نگہر مہسبووقی گومانی برد کہ ئیمام سہلامی داوہتہ وہ؛ بویہ ہستا بو بہجیہینانی باقیمہندہی نویژہ کی و، کہ گہیشتہ و ہزعی راست بوونہ وہ تی گہیشت کہ لهو کاتہدا ئہم ہستاوہ ئیمام سہلامی نہ داوہتہ وہ، لیژہدا واجیبہ گورج بگہریتہ وہ بو دانیشتنی تہحیيات، چ ئیمام لهو کاتہدا سہلامی داہیتہ وہ یانا، چونکہ بائہم مہسبووقہ له کاتی ہستانہ کہیدا نییہ تی جیابوونہ وہی له ئیمام ہینابی، مادام ہستانہ وہ کہی نارہواو بی

جی بووه نییەتی جیابوونەوهیسی بی سوودە، چونکە دەبووا لە پیش راست بوونەوهو
 ڤاوەستاندا نییەتی جیابوونەوهی بهینایە. جا هەركاتی ئەم مەسبووقە لە دانیشتنەكە
 بوویەوهو، هەستایەوهو ڤاوەستا ئەوا لە سەری واجیبە هەرچی لە ڤاوەستانە پیشووهكەیدا
 خویندووێه دووبارە بکاتەوه، چونکە خویندنه پیشووهكە بی سوود بووه و جیگە خۆی
 نەبووه، واتە: ئەگەر دووبارە نەکردوو، بۆ نمونە: ئەوسا تا نیوهی سوورەتی فاتیحە
 خویندبێ و ئیستەش نیوهكە تری بخوینێ و نوێژەكە تەواو بکا، ئەو نوێژەكە بەتالە.
 وهەر کاتی گەرایەوه بۆ دانیشتن و، هیشتا ئیمام سەلامی نەدابوووه، ئەوه ئەم
 مەسبووقە ئارەزووی خۆیەتی کە یەکی لە دوو شت بکا: یەكەم لە دانیشتندا بمینێتەوه، تا
 ئیمام سەلام دەداتەوه، ئەوسا هەستی بۆ تەداروکی باقیی نوێژەكە، دووم ئەمەیه کە
 دابنیشێ و ئارام بگرێ ئەوسا نییەتی جیابوونەوه بێنی و، بۆ تەواوکردنی نوێژەكە
 خۆی هەستیتەوه. و ئەگەر ئەو مەسبووقە بە عەمدی لە ڤاوەستانەوه نەگەرپێتەوه بۆ
 دانیشتن و بیشزانی کە نەگەرپێتەوهكە خراپە ئەوه نوێژەكە بەتال دەبێتەوه و، ئەگەر
 نەزان بوو یا لەبیری چوو بوو، بەلام لە پیش سەلامدانەوهی ئیمام ئاگادار بوویەوه کە
 موتابەعە ئیمام واجیبە، ئەوه پێویستە لە سەری کە بگەرپێتەوه بۆ دانیشتن لەگەڵ
 ئیمامداو، هەرچی لە ڤاوەستاندا کردووێهەتی هەمووی بی سوودە، جا کە دانیشتن کەیفی
 خۆیەتی یا لەگەڵ ئیمامدا دەمینێتەوه هەتا سەلام دەداتەوهو ئەنجا هەستی بۆ
 تەواوکردنی باقیی نوێژەكە، یاخود نییەتی جیابوونەوه لە ئیمام بێنی و هەستیتەوه بۆ
 تەداروکی باقیی نوێژەكە، خو ئەگەر پاش زانی حال نەگەرپێتەوه ئەوه نوێژەكە
 بەتالە، جا لە حالی گەرپێتەوهیدا بۆ لای ئیمام سوننەت نییە خۆی لە پایانی نوێژەكەیدا
 سوجدە سەهوو ببا؛ چونکە ئیمام لەباتی ئەو هەلی گرتوو.

خو ئەگەر تا ئیمام سەلامی نەدایەوه مەئموومەكە بەوهی نەزانی کە پێویستە
 بگەرپێتەوه بۆ دانیشتن، ئەوه ئیتر دروست نییە بگەرپێتەوه؛ چونکە بەهۆی سەلامدانەوهی
 ئیمامەوه موتابەعە نەما، بەلام هەرچی لە پیش سەلامدانەوهی ئیمام و لە پاش
 هەستانەوه خۆی کردووێهەتی هەمووی پووچ و بی سوودە؛ چونکە لە جیگە خۆیدا
 نەبووهو دەبی بیانکاتەوه، ئەگەر نا نوێژەكە بەتالە، ئەم مەسەلە شاراوێهەوه کەم
 ڤوودەدا.

ئەگەر مەئمووم گومانی وابوو کە ئیمام سەری لە سوجدە بەرز کردووهتەوه، بۆیه
 ئەویش سەری بەرز کردووه، یا بە سەهوو لە پیش ئیمامدا ڤکووعی برد، ئەوه موخەییەرە

لهنیوان دوو شتدا: یا بگهړیتهوه بۆ لای ئیمام، یا هر لهو حاله‌ی خویدا بمینیتهوه تا ئیمام پپی دهگا، چونکه ئەم پیشکهنه‌ی فاحیش نییه.

ئه‌گهر مه‌ئمووم له پیش ئیمامدا سه‌ری له سوجه‌ی یه‌که‌م به‌رزکرده‌وه؛ چونکه گومانی وابوو که ئیمام سه‌ری به‌رز کردووته‌وه، له هه‌مان کاتدا رۆیشت بۆ سوجه‌ی دووهم؛ چونکه گومانی وابوو ئیمام له سوجه‌ی دووهم دایه، که چی له ناوه‌ندی سوجه‌که‌دا بۆی ده‌رکه‌وت که ئیمام هیشتا له سوجه‌ی یه‌که‌مدایه، ئەوه نوێژه‌که‌ی به‌تال نابیته‌وه، به‌لام دانیشتنی نیوان دوو سوجه‌و سوجه‌ی دووهمی بۆ حسیب ناکرئ؛ چونکه ئەگهر چی موخاله‌فه‌که‌ی فاحیش نییه، به‌لام فه‌حشی تری تیدا‌یه ئەوه‌ش ئەوه‌یه که به‌ روکنیک و هه‌ندی له روکنیکی تر له ئیمام پیش که‌وتووه، به‌پێچه‌وانه‌ی مه‌سه‌له‌ی پکوع و سوجه‌که‌ که له پیشه‌وه وتمان؛ که‌وابی واجیبه‌ موتابه‌عه‌ی ئیمام بکات و بگه‌ریته‌وه بۆ دانیشتنی نیوان دوو سوجه‌ و له‌گه‌ل ئیمامدا سوجه‌ی دووهم بیا. وه هر کاتی‌ک مه‌ئمووم گه‌راپه‌وه بۆ دانیشتنی نیوان دوو سوجه‌و، هیشتا ئیمام له سوجه‌ی یه‌که‌مدادا بوو، واجیبه‌ له‌سه‌ری یا موتابه‌عه‌ی ئیمام بکا و بگه‌ریته‌وه بۆ سوجه‌ی یه‌که‌م، یاخو به‌ دانیشتیویی بمینیته‌وه تا ئیمام سه‌ر له سوجه‌ی یه‌که‌م به‌رز ده‌کاته‌وه، ئەنجا سوجه‌ی دووهم له‌گه‌لیدا بیا. وه‌ئه‌گهر مه‌ئمووم له دانیشتنی نیوان سوجه‌کاندا مایه‌وه، ئیمام سه‌ری له سوجه‌ی یه‌که‌م به‌رز نه‌کرده‌وهو ئەم چوو بۆ سوجه‌ی دووهم، یاخو هر نه‌مایه‌وه‌و خۆی رۆیشت بۆ سوجه‌ی دووهم، ئەوه نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، چونکه به‌ بی‌ عوزر به‌ دوو روکن پیش ئیمام که‌وتووه که بریتین له دانیشتنی نیوان سوجه‌کان و سوجه‌ی دووهم.

وه ئەگهر حالی ئیمام بۆ مه‌ئمووم ده‌رنه‌که‌وت هه‌تا وه‌ختی راست بوویه‌وه بۆ قیام یاخو هه‌تا ئیمام به‌ دانیشتنی نیوان سوجه‌کان گه‌یشت، ئەوه موتابه‌عه‌ی ئیمام واجیبه‌ و، له شیوه‌ی یه‌که‌مدادا، بی‌جگه‌ موتابه‌عه‌، له سه‌ری واجیبه‌ پاش سه‌لامی ئیمام یه‌ک رکاتی تر نوێژ بکا، واته‌: ئەگهر موتابه‌عه‌ی ئیمامی نه‌کرد، یا موتابه‌عه‌ی کرد به‌لام ئەو رکاته‌ نوێژه‌ی نه‌کرد، ئەوه نوێژه‌که‌ی به‌تاله. ئەم مه‌سه‌لانه‌ نادیارین و به‌ ده‌گمهن رووده‌دن.

ئه‌گهر مه‌ئمووم له کاتی سه‌هووی ئیمامدا (الله اکبر) یا (سبحان الله) یا زیکی تری به‌ ده‌نگی به‌رز وت، لهو زیکرانه‌ی که له نوێژدا ره‌وان و، مه‌به‌ستیشی ته‌نیا ئاگادار بوونه‌وه‌ی ئیمام بوو، یا هیچ مه‌به‌ستی نه‌بوو، ئەوه نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، به‌لام

ئەگەر مەبەستى تەنیا زىكرى خوا يا زىكرو ئاگادار كوردنەوى ئىمام بوو، ئەو زىانى نىيە و نوپۇزەكەى بەتال ناپىتەو، بەللى له سەر ئەو مەئموومە واجىبە، كە ئىمام ئاگادار دەكاتەو له سەھوويەك، يا له كاتى لى تىك چوونىدا دەيەوى بىخاتەو سەر پى، قەستى زىكر يا قەستى زىكرو ئاگادار كوردنەوى لەگەل ھەموو لەفزی (الله اكبر) يا (سبحان الله) دا بەرابەرى و ھاوپیپەتى بكا، ئەگەرنا نوپۇزەكەى بەتال دەبیتەو، ئەم مەسەلەش زۆر شاراوئیە و زۆر جاریش پوودەدا و، له سەر زانا وریاکانى ئاین پیویستە كە مەئموومەكان لەم باسە حالى بكن و تىیان بگەینن.

ئەگەر نوپۇزەكەرى لەبەر ھۆیەكى وەك نەخوشى نەیدەتوانى راوہستى و، بە دانىشتنەو پکاتى نوپۇزى كرو، پاش ئەو مانعەكەى نەما، واجىبە له سەرى بو باقىى نوپۇزەكەى راست بپتەو. شایانى باسە ئەگەر بە كرى یەككى دەست دەكەوت دەستى پیو بگرى و راوہستىت واجىب نىيە له سەرى بەكرى بگرى و، حوكمەكەى ھەر ئەوپیە كە وتمان. خو ئەگەر ئەو نوپۇزەكەرى باسما كرو ھەر بە دانىشتنەو ئەو نوپۇزەى تەواو كرو نەیدەزانی ھەستانەو واجىبە، ئەو نوپۇزەكەى دروستە، چونكە ئەم مەسەلە له وردە بابەتەكانى ئایینەو، خەلكى ھەرپەمە پى ناپەن و لییان ناگیرى. بەلام ئەگەر دەیزانى كە ھەستانەو واجىبەو، بە دەسەنقەست ھەلنەستایەو، ئەو نوپۇزەكەى بەتال دەبیتەو.

ئەگەر له ناوہندى نوپۇزەكردندا پیسیپەكى وشك كەوت بەسەر نوپۇزەكەردەداو، نوپۇزەكەرىش گورج، بەھوى جوولاندنەو ھى جلو بەرگیەو، پیسیپەكەى له خوى دور خستەو ئەو نوپۇزەكەى بەتال ناپیتەو، بەلام ئەگەر بەدەستى خوى ئەو پیسیپەى ھەلگرت و فرپى دا نوپۇزەكەى بەتال دەبیتەو.

فى الحلبي: «وافتى والد شيخنا فيما لو صلى على ثوب متنجس الاسفل، ورجله مبتله، ثم رفعها فارتفع معها الثوب لالتصاقه بها، أنه أنفصل عن رجله فوراً، ولو بتحريكها، صحت صلاته، والا بطلت. أنتهى» ئەم مەسەلە پەنھانەو زۆر روودەدا.

ئەگەر لەش يا پۇشاكى نوپۇزەكەر، بو نمونە، بە قورپى كۆلانى، پیس پیس بوو ئەو ھەفو لەو ئەندازە پیسیپە دەدرى كە خو لى پاراستنى گران بى، بەمەرجى ئەو نوپۇزەكەرى مروقیكى خاوەن موبالات بى. دیارە زوریى ئەو قورە پیسەش دەگاتە ئەندازەپەك كە خەلك بلىن: فلان كەس كەوتووتە ناو قورەو.

پیویستە ئەووش بزنان كە ئەم ھەفوو بەپى كات و شوین و ئەندامى لەشى ئینسان

دهگورپ، بۆ نموومه: عهفوو له وهرزى زستاندا و له پيس بوونى پيدا زورتره له عهفووى وهرزى هاوین و پيس بوونى سهريپچ. «فى الشيراملسى: ولا فرق في ذلك بين ان يستعمل الناس لباس الشتاء في زمنه أو زمن الصيف؛ لأنه لا يكلف غسله.. أنتهى» واته: بهو مهرجهى ئەو پۆشاکه بۆ ئينسان پيوست بى؛ چونکه پۆشاکى که له کاتى ساردى ههوادا پيوست بى له هاویندا پيوست نابى.

في التحفة: «ومنه يؤخذ أن ما يتخلل خياطة الثوب من نحو الصبان، وهو بيض القمل، يعفى عنه وأن فرضت حياته ثم موته، وهو ظاهر لعموم الابتلاء مع مشقة شق الخياطة لاخرابه.. أنتهى. يعنى: لاسيما في صورة مشقة... الخ. ئامل^(١) ئەگەر سواری له سهرهتای نوێژه که یهوه له غاوی و لاخیکى گرت که ده می یا شوینیکى ترى پيس بوو، یا خو مندالی که پۆشاکى یا له شى پيس بى دهستى به داوینیهوه گرت، ئەوه له دوو شیوهدا نوێژه که یهوه دانامه زرى؛ چونکه له شیوهی یه که مدها ئەم و لاخه به راکیشانى نوێژه که ره که راده کیشرى و، له شیوهی دوو مدها نوێژه که ره که هه لگرى بهرگى خو یه تى که لكاوه به دهستى منداله پيسه که وهو، وهك ئەوه یه که خو ی هه لگرى پيسیه که بى.

قال الشيخ ابن حجر في التحفة: «ولو أمسك لجام دابته في الصلاة، وبها نجاسة، ضر، فليتنبه له.. أنتهى» وقال الشيخ نور الدين المصري: و هذه المسألة مما تعم به البلوى وتقع للناس كثيراً فيأتي الانسان بولده معه في المسجد ثم يحرم بالصلاة، فيأتي ولده ويمسك ثوب أبيه، والولد غير مستنج بالماء، فينبغي التفطن لهذه المسألة» أنتهى.. شیوهی گرتنى له غاوه که دوو جوړه: یه که میان ئەوه یه نوێژه که ره که سوار بى، ئەمه یان شاراو یه وه کهم روو دها. دوو میان ئەوه یه له ولاغ که دابه زیبى و له غاوه که یه بگرى و نوێژ بکا، ئەم شیوه یه له گه ل شیوه ی هینانى منداله که دا شاراو یه و زور روو دها، به لام ئەگەر له غاوه که به خاته ژیر پى و، نوێژ بکا به سه ریه وه، ئەوه زیانى نییه؛ چونکه هه رچه ند پى نوێژه که ره که به سه رى که له غاوه که وه یه وه، ئەو یه به شتى که پيسه وه په یوه نده، به لام خو ی هه لگرى شتى پيس نییه و، نوێژه که یه له نوێژه ده چیت له سه راپه خیک بکرى که له سه ر شتى که پيسى وشك راخرابى، ئەمه ش نوێژ به تال ناکاته وه.

ئەگەر یه کیک له نوێژا بوو یه کیکیش دهستى پيس بوو یا که وشى پيسى به دهسته وه بوو،

(١) مه بهستى شیخ ئەوه یه که ته نیا زور تووشبوونه که به سه بۆ عهفوو لى کردنى، بى گویدان به گرانی درپنی دروومانه که.

ئەو دەستە پيسە يا ئەو كەوشە پيسە كەوتە سەر ئەو نوپۇزكەرەو بەقەدەر ھەناسەيەك ماپەو، واتە: قورسىي دەستى كابر يا كەوشەكەي كەوتە سەر نوپۇزكەرەكە ئەو نوپۇزكەي بەتال دەبېتەو، چونكە نوپۇزكەرەكە دەبېتە ھەلگىرى شتى پيس.

فى شرح العباب: «ولو مس نجسا بجانبه، فأن علم حالا فتنحى لم تبطل، والا بطلت أنتهى...»

بەلام ئەگەر يەككە پۇشاكەكەي پيس بو، بە پيسىيەكى وھا كە بۇ خۇي عەفوى لى رابوو و پۇشاكەكەي كەوتە سەر ئىنسانىكى نوپۇزكەر ماوى ھەناسەيەك يا كەمىك لەو زياتر، ئەو زىانى نىيە.

فى شرح العباب: ويكره السجود على ذيل غيره أو طرف عمامته. أنتهى.

شايانى زانىنە ئەم مەسەلانە شاراون و، بەسەر گەلى لە خویندەواراندا تى دەپەرن، چ جايى خەلكى ھەرەمە، بۇيە لەسەر ئەو كەسە پېويستە كە دەيانزانى خەلكى نەزان ئاگادار بكا لىيان و تىيان بگەيەنى. ئەگەر يەككە لە خانوويەكدا نوپۇزى دەكرد كە بانەكەي پيس بو، ئەو زىانى نىيە چ سەرى نوپۇزكەرەكە بدات لە بن مېچى خانووكە يا نا، ھەر وھا ئەگەر بن مېچەكەي پيس بو بەلام سەرى نوپۇزكەرەكە لەو بن مېچەي نەدەدا نوپۇزكەي بەتال نابېتەو. بەلى ئەگەر سەرى دەيددا لەو بن مېچە، ئەو نوپۇزكەي بەتال دەبېتەو.

ئەگەر ھەندى لە پۇشاكى پيس بو، بەلام مەعلوم نەبوو ئەو شوينە كوييە، ئەو ھەركەس ئەو پۇشاكە بكاتە بەرو نوپۇزى پېو بكا نوپۇزكەي بەتالە، و ئەگەر نوپۇزى لەسەر بكا ھەندى لە زانايان فەرموويانە نوپۇزكەي دروستە. قال الشبراملسي: والمتجه أنه حيث أحرأ خارجة ثم مسه أو أكمل الصلاة عليه صحتها للشك في المبطل بعد الانعقاد. أنتهى.

ئەگەر يەككە دەست بەو پۇشاكەو بەدا كە بەشېكى ناديارى پيسە، ئەو دەستى پيس نابى، چونكە شوينى پيسىيەكە ناديارو نەزانراو ئەم دوو مەسەلەش نائاشكران و رپودەدن.

ئەگەر يەككە پۇشاكى بە خوینى كېچ خویناوى بوو، ھەرچەند دەيشورى رەنگى خوینەكەي پېو دەما، ئەو زىانى نىيە ئەگەر ھەر تەنيا رەنگەكەي مابى، بەلام ئەگەر رەنگ و تاميشى مابوو، ئەو زىانى ھەيە.

ئەگەر پىسىيەكى عەفو لىنە دراو كەوتە سەر پىسىيەكى عەفوليدراو، ئەو عەفو پىشووئە نامىنى، واجىبە ئەو پۆشاكە باش بشورئى ھەتا ئاسارى ئەو دوو پىسىيە لادەچىن.

ئەگەر كەسى دىمەلى لى دەرھاتبوو، دەرمانى دىمەلەكەى كىردبوو، لەش و پۆشاكى بەخوینەو تالان، ئەو لە كەمى ئەو خوینە عەفو دىمەلى نەك لە زورى ھەرۇھا ئەگەر ئەو دىمەلى بەدەرزى تەقاندو خوین و كىمى لى دەرچوو ھەر لە كەمى لە خوینى ئەو شوینە عەفو دىمەلى.

ئەگەر يەككى لەشى برىندار بوو و خوینى ئەو برىنانە دايان لە لەشى يا لە پۆشاكى ئەو لە كەم و زورى عەفو دىمەلى، چ لەسەر لەشە برىندارەكەو چ لەو پۆشاكەى كە لەو برىنە دەدا، بەو شەرتە ئەوئەندە زور نەبووى كە لە بەرامبەرەكەى تى پەرى، بۇ نمونە: ئەگەر برىنەكە بەقەدەر دەرھەمىك بى و لە پۆشاكەكەيشى بەقەدەر دەرھەمىك خویناوى بووى نەك لەو زىاتر.

ھەرۇھا ئەگەر دىمەلەكە خوى كرابووئە ئەو لە كەموزورى خوین و كىم زەرداوى عەفو دىمەلى، بەمەرجىك كە برىندارەكە پاش كرانەوئە برىنەكە خوى نەيگوشى، لە شوینى خوى تەجاوزى نەكردى، و، بەرامبەرەكەيشى ھەر بە قەدەر برىنەكەى پىس بووى.

ئەگەر كونى دىمەلەكە دىاربوو واجىبە لە خۆشوردندا ئا و پرواتە ناو ئەو كونەو، بەلام ئەگەر ترسى ئەوئە بوو ئاودز و ھەو بكا ئەو پىويستە تىمم بكات لەباتى دەستنوئىز.

و ئەگەر خوین و پىست وشك بووئەو بەسەر كونى برىنەكەدا واجىب نىيە، ھەلىان بكنى، تەنھا واجىبە ئەوئە بەدەرەوئە پىشورئى. ئەمەش تا چاك بوونەوئە برىنەكە.

ھەرۇھا لە خوینى كىچ و گوومىش و وئەئە ئەمانە وەك ئاوى بلوقى دەست و پى، كە لە ئىشكرنەو يا لە رىگە و رۆيشتنەو پەيدا بووبن، عەفو دراو. ھەرۇك عەفو دراو لە ئاوى ھەندى برىن كە لە ئەندامەكانى لەشدا پەيدا دەبن، مادام تىكەل نەبى لەگەل شتىكى بىگانە وەك خوینىك كە لەم برىنانە دەرچى. ھەرۇھا عەفودراو لە پىسبونى پۆشاك و اتە: پىسبونى ئەو شوئەئە كە بەرامبەرى برىنەكەئەو بە لىكەوتنى برىنەكە پىس دەبىت. نەك لە پۆشاكىك كە بە بى پىويستى لەو برىنە بكوئى و پىس بى. ھەرۇھا

يەككە بى پۇشاكىك لەبەر بىكەت كە بە خويىنى برىنى بىگانە پىس بووبى و نوپۇزى پۈۈ
بىكا، ئەۋە لە كەمى عەفوۋ دەدرى نەك لە زۇرىى.

ئەم عەفوۋە كە باسما كەرد تەنبا بۇ نوپۇزە نەك بۇ شتى تر، بۇ نموۋنە: پۇشاكىكى بە
خويىنى كىچ پىس بوو، ئەگەر بىكەۋىتە نىۋ ئاۋ يا خوار دەمەنى ئەۋە پىسى دەكات،
ھەرۋەھا ئاۋىك ئەۋ خويىنەى تى كەۋتبى و كەمتر بى لە (قلىتىن) دروست نىيە،
دەستنوپۇزى پى بىگرى يا دەم و چاۋى پى بشۇردى يا سەرى پى بخوسىنرى بۇ تاشىن.

وفي البجيرمي: « ويعفى عن دم الحلاقة المختلط بماء البلة الاولى دون الثانية لطروه
عليه. أنتهى» جا ئەگەر چى لە تەپر كەردنى دوۋەمى كاتى تاشىندا، كە زۇر پۈۋدەدات،
چاۋدىرى كەردنى پاكى ئاۋەكە شتىكى پۈۋىستە، من نەمدىۋە كەس گۈى بداتى و،
ئاگادار كەردنەۋەى خەلك لەسەر ئەمە واجبە.

واجبە بزەنن كە عەۋرەتى پىاۋى (حر) و (عبد) و (جارىه) ئەگەر چى (مبعضه) يا
(مكاتبه) يا (ام الولد) بى، مابەينى ناۋك و ئەزۋىتە، لەم پۈۋەۋە پۈۋىستە بەشكى لە
ناۋك و بەشكى لە ئەزۋىشى بخاتە سەر بۇ ئىحتىياط؛ چونكە ھەر شتى تەۋاۋ بوۋنى
واجبى لەسەر پۈۋەستابى ئەۋىش واجب دەبى.

بەلام عەۋرەتى ئافرەتى (حر) ھەموۋ ئەندامىتە، بىچگە دەم و چاۋ و ھەردوۋ دەستى
تا جومگەى مابەينى دەست و بازوۋى.

وفي شرح العباب: « ويجب ستر جزء منها كما بحثه الاذرعى نظير ما مر في السره و
الركبة» كەۋابوۋ ئەگەر كەمى لە عەۋرەتى پىاۋى يا ژن دەركەۋت لە نوپۇزداۋ، گورج داى
نەپۇشى ئەۋە نوپۇزەكەى بەتالە، تەنانەت ئەگەر تالەموۋىەك يا بەقەدەر تالەموۋىەك لە
عەۋرەتبان دەركەۋت لە لىباسىكى ناسكى ۋەھاۋە كە ئەۋشتانەى لى دەركەۋى يا لە
پۇشاكى دراۋەۋە دەركەۋت و گورج داى نەپۇشن ئەۋە نوپۇزەكەيان بەتالە، تەنانەت ئەگەر
لە ناۋ كۈنپكەۋە لە شوپنى دراۋى كراسەۋە يا لەژىر كراسەۋە بەقەدەر موۋىەك لە
موۋەكانى عەۋرەت دەركەۋى و، گورج داى نەپۇشى، ئەۋە نوپۇزەكەى بەتالە. پۇشاكى
بەتەۋاۋى قەۋارەى عەۋرەت بنوۋىنى، واتە: ئەندازەى گەۋرەى و بچوۋكى ران و
ئەندامەكانى تر دەرخا، لەبەر كەردنى ھەرامە و، ئىمامى ئەزروعى (رخ) ۋاى پەسەند
كردوۋە كە نوپۇز لە پۇشاكى ۋەھاۋا، كە باسما كەرد، دروست نىيە و بەتالەۋ، پۇشىنى

پوښاکي ودها هوي سهرزهنشته له قيامه تدا و هوي بي شرمي و بي نه ده بيبه له دنيا دا؛
حه زرت (د.خ) فهرموويه: «الحياء من الايمان» واته: شرم کردن به شيکه له باوهر و له
ئاين و، له شهامه تي نويزکه ره وه دووره که پوښاکي نه وهنده تهنگ بي که به ته ماشا
کردني نه و پوښاکه وه زعي نه دامي ئينسان دهرکه وي و، ناموژگاريي نه و خوینده واران
ده کم که کردويانه به عاده ت کراسي کورت له بهر کهن و پييان ده ليم: له کاتي رکوع و
سجوددا، بيچکه له دهرکه وتني قه واره ي نه داميان، خودي عوره تيشيان دهرده که وي.

ههروه ها برادره ده وله مهنده کان ناموژگاري ده کم که خيزانه کانين کراسي که تان و
جلي ناسکي وده له بهر ده کهن که نه وهنده تهنگه پهنگي له شي خاوه نه که بيان دهرده خه ن،
واته: نه گهر يه کي ته ماشايان بکا ده زاني پهنگيان سپييه يا سووره، نه و نافرته تانه نه گهر
له ژير نه و پوښاکه ناسکه وه شتي تريان له بهر نه بي نويزکه که بيان به تاله. بيگومان مايه ي
خه م و په ژاره يه که ئينسان له پيناوي هه واي نه فسيدا نويزکه که ي به تال بکاته وه. له سهر
زاناياني ئاين پيوسته به و نافرته تانه بلين و نه مريان پي بکه ن که له ژير نه و پوښاکه
ته نکانه وه شتيکي وده له بهر بکه ن که مهنه ي ديتني پهنگي نه داميان بکات، نه گهر نا
نويزکه کانين به تاله و، هه ر نويزي به و شيوه کرابي به تاله و به قهزا گيرانه وه ي واجيبه..

نه گهر که سي به بي دهر پي نويز بکا و له کاتي رکوع دا يا له کاتي سوجه بردندا له
بهروکه وه يا له ته نيشته وه عوره تي دهر بکه وي، نه وه نويزکه که ي به تاله، به لام نه گهر له
داوینه وه عوره تي دهر بکه وي نه که له بهروک و ته نيشته وه نه وه قهيد ناکات و نويزکه
به تال ناکاته وه. نه گهر که سيک برين هه ندي له نه دامي ده ستنويزي داگرتبوو، نه وه نه گهر
له وانه بوو بشوري نه و ده ستنويز ده گري و شوينه که ده شوري و پيوست به ته يه مومم
ناکا، خو نه گهر له وانه نه بوو بشوري تيد ه فکرين: يا نه و نه دنامه له نه دنامه کاني
ته يه موممه، وه کو دم و چاوه ده سته کان هه تا نه نيشک، يا له نه دنامه کاني ته يه مومم
نييه، وه کو سه رو هه ردو و پي، له م دوو حاله دا يا برينه که داپوشراوه يا نا، واته: هه شت
شيوه ي لي په يدا ده بي:

شيوه ي يه کم: برين له سه ر هه مووي روخساره و ساتري به سه ره وه نييه، واته:
دانه پوشراره، له م شيوه دا واجبه هه ر له سه ره تاوه به نييه تي هه لاکردني
نويز ته يه مومم بکا و، نه نجا ده ست بکا به شوريني ده ستي و، هه ر له
سه ره تاي شوريني ده ستيه وه نييه تي لابردي بي ده ستنويزي به يني و

دهستنويزهكهي تهواو بكا و، لهپاشانيش ههموو نويزهكانى به قهزا بكاتوه، چونكه مادام روخسارى نهشوريوه دهستنويزهكهي ناقيس بووه، لهبهرئوهيش به هوئى برينهكهيهوه توژ به پيستي روخسارى نهگهيشتووه تهيه موممهكيشي ناقيس بووه، كهوابوو قهزاي نويزهكانى پيوسته.

شيوهى دووهم: ئهويه برينهكه لهسهر ههموو روخسارى بي و داپوشرابي، لهم شيوهشدا پيوسته له سهرتاوه به نييه تي حالكردي نويزهكه تهيه مومم بكا و، ئهجا دهستي تهر بهسهر ساترهكهدا بهيني و، پاش ئهوه دهستهكانى به نييه تي لبردي بي دهستنويزي بشوري و دهستنويزهكهي تهواو بكا، لهم شيوهشدا لهبهر همان دهليلي پيشوو پيوسته نويزهكانى به قهزا بكاتوه.

شيوهى سييه م: ئهويه برينهكان بهسهر دهستيهوهن و ساتريان نييه، واته: دانهپوشراون، لهم شيوهدا پيوسته به نييه تي لبردي بي دهستنويزي روخسارى بشوري و ئهجا تهيه مومم بكات و لهپاش تهيه مومم دهستي تهر بهيني بهسهر برينهكهدا دهستنويزهكهي تهواو بكا، لهم شيوهشدا، لهبهر همان دهليل كه باسمان كرد، پيوسته نويزهكانى به قهزا بگيرتتهوه.

شيوهى چوارهم: ئهويه برين لهسهر دهستهو، برين پوشيشي لهسهره، لهم شيوهدا واجبه له پيشدا به نييه تي لبردي بي دهستنويزي روخسارى بشوري و، پاش ئهوه تهيه مومم بكات و دهستي تهر بهسهر برين پوشهكهدا بهيني، دواي ئهوه مهسحي سهري بكاو پييهكانى بشوري. لهم شيوهشدا قهزاي نويزهكانى واجيبه لهبهر همان دهليلي پيشوو، كه بريتي بوو له ناقيسي دهستنويز و تهيه مومم.

شيوهى پنجه م: ئهويه برين له ههموو سهردايه و برين پوشي بهسهرهوه نييه، لهم شيوهدا واجيبه به نييه تي لبردي بي دهستنويزي دم و چاوي بشوري و پاش ئهوه دهستهكانى بشوري، جا ئهگهر برينهكه وههابوو كه مهجالي مهسحي سهري نه هيشتبوو ئهوا تهيه مومم بكاو پاش ئهوه ههردوو پييهكانى بشوري، لهم شيوهدا قهزاي نويزهكانى له سهر نييه، چونكه با دهستنويزهكهي لهلايهنى مهسحي سهرهوه ناقيس بي تهيه موممهكهي تهواوه.

شیوهی شه‌شهم: ئه‌وه‌یه که برینه‌که هه‌موو سه‌ری داگرتبێ و برین پۆشی به‌سه‌روه‌ی، له‌م شیوه‌دا واجیبه‌ ده‌ستنوێژ بگرێ تا ده‌گاته‌ مه‌سحی سه‌ر، له‌و کاته‌دا ته‌یه‌مومم بکا و، پاش ئه‌وه‌ پێیه‌کانی بشوێ، له‌م شیوه‌شدا قه‌زای نوێژه‌کانی له‌ سه‌ر نییه‌؛ چونکه‌ ته‌یه‌موممه‌که‌ی ته‌واوه‌.

شیوه‌ی سه‌ه‌ته‌م: ئه‌وه‌یه برین له‌ سه‌ر پێی بی و برین پۆشی به‌سه‌روه‌ی نه‌بی، وه‌ک سووتاو، له‌م حاله‌دا ده‌ستنوێژ ده‌گرێ تا ده‌گاته‌ کاتی شوێنی پێی، جا ته‌یه‌مومم ده‌کا، له‌م شیوه‌شدا قه‌زای نوێژه‌کانی له‌ سه‌ر پێویست نییه‌ ئه‌گه‌ر وابوو ئه‌وه‌ قه‌زای نوێژه‌کانی واجیبه‌.

شیوه‌ی هه‌شته‌م: ئه‌وه‌یه که برین له‌ سه‌ر پێی بی و برین پۆشی به‌سه‌روه‌ی، له‌م شیوه‌دا واجیبه‌ ده‌ستنوێژ بگرێ تا ده‌گاته‌ کاتی پێ شوێردن، ئه‌وجا ته‌یه‌مومم بکا، له‌م شیوه‌دا ئه‌گه‌ر برین پۆشه‌که‌ی له‌ سه‌ر ده‌ستنوێژ دانابوو، واته‌ له‌کاتی پێچانی برینه‌که‌دا ده‌ستنوێژی هه‌بوو، خوینی زۆری عه‌فوو لێنه‌راوی له‌ سه‌ر نه‌بوو ئه‌وا قه‌زای نوێژه‌کانی واجیب نییه‌، ئه‌گه‌رنا قه‌زای له‌سه‌ره‌و هه‌ر نوێژی به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌م یاسایه‌ بکا به‌تاله‌.

ئه‌گه‌ر له‌ دێیه‌که‌دا نوێژی جومعه‌ ده‌کراو، جارجاریش له‌به‌ر هه‌ندی مانیع جومعه‌یان نه‌ده‌کرد، ئه‌وه‌ له‌ رۆژانی جومعه‌دا پێویسته‌ نوێژه‌که‌ی نیوه‌رۆ ئه‌وه‌نده‌ پاش بخه‌ن که به‌ته‌واوی ناهومید ببن له‌ کردنی نوێژی جومعه‌، ئه‌گه‌رنا ئه‌و نوێژی نیوه‌رۆپانه‌ به‌تال ده‌بی.

ئه‌گه‌ر یه‌کی له‌وانه‌ که له‌باتی پێ شوێردن، ده‌ستی ته‌ر به‌سه‌ر (خف) دا ده‌هێنن که‌مێک (خف) هه‌که‌ی درابوو به‌جوێ که هه‌ندی له‌ پێی ده‌رکه‌وی، له‌و به‌شه‌ی که واجیبه‌ بشوێ، ئه‌وه‌ نوێژه‌که‌ی به‌تاله‌، وه‌ئه‌گه‌ر واری کهوت که له‌ ناو نوێژه‌که‌یدا ماوه‌ی (مه‌سحی خف) هه‌که‌ی ته‌واو بوو، ئه‌وه‌ مه‌سحی ئه‌و جاره‌ی به‌تاله‌ و نوێژه‌که‌شی به‌تاله‌.

ئهی براده‌ران! کاتێک که درکێ به‌ ئه‌ندامی نوێژکه‌ردا برۆا، ئه‌گه‌ر ئه‌و درکه‌ ئه‌وه‌نده‌ بچووک بوو که له‌ پاش ده‌ره‌هێنانی شوینی دیار نه‌بوو، ئه‌وه‌ عه‌فووه‌و ده‌ره‌هێنانی پێویست نییه‌ وه‌کو له‌ فه‌تاوای گه‌وره‌دا باس کراوه‌. و ئه‌گه‌ر درکێ چوو به‌ده‌ستیدا یا به‌ پێیداو سه‌ری ئه‌و درکه‌ دیاربوو، ئه‌وه‌ واجیبه‌ بۆ دروستبوونی خوێردن یا ده‌ستنوێژ گرتن ئه‌و درکه‌

دەربەھيئەت و شوپنەكەى بشۆردى، چ سەرەكەى تىرى گەيشتەى بە خوین يانا، وە ئەگەر دىرپەكە لە ئەندامىيا ون بوو بوو، ھىچ سەرىكى ديارنەبوو ئەو دەركردنى دىرپەكە و اجىب نىيەو، حوكمى ئەو شتانەى ھەيە كە لە دىوى ناوھەن و دەركناكەون.

ئەگەر لە پاش خۆشۆردن يا دەستنويز گرتن دىرپكى چوو بە دەستيدا يا بە پييدا ئەگەر ئەو سەرەكەى نەگەيشتەووە خوین ئەو قەى ناكە نە بۆ دامەزنانى نويزەكەو نە بۆ دروست بوونى، بەلام ئەگەر ئەو سەرەكەى گەيشتەووە خوین ئەو و اجىبە دەرى بەينى، ئەگەرنا نويزەكەى بەتالە. ئەم دوو مەسەلەى باسى دىرپە پەنھانن و زۆریش پىك دەكەون.

ئەگەر كەسى لە پىشتى ئىمامەو نويزى بەجەماعەت دەكردو، لەبەر بى ئاگايى خوى تەحيياتى دوايى بە تەحيياتى يەكەم دەزانى و، لە پاش سەلام دانەو، ئىمام ئاگادار بوويەو لەوھى كە ئەو تەحيياتە تەحيياتى دوايى بوو، ئەو و اجبە قەناعەت بكا بەو تەحيياتەى كە لەگەل ئىمامدا خویندوويەتى و، پىويست نىيە جارىكى تر تەحييات بخوینى و، بە فەرزەكە بۆى حسيب دەكرى. ئەگەر كەسى سوجدەى دووھى لەبىرچوو تەركى كردو لە پاش دانىشتنى ئىستىراحت، كە ھەستايەو، ئاگادار بوويەو كە سوجدەى دووھى تەرك كردو، ئەو و اجىبە ھەر لە راوستانەكەو دانەوئەو بۆ سوجدە نەك بۆ دانىشتنى نيوان سوجدەكان؛ چونكە ئەو دانىشتنى ئىستىراحتە كە بەنيازى سوننەت كردوويەتى لەباتى دانىشتنى نيوان سوجدەكان حسيب دەكرى و، نمونە بۆ قاعدە كە سوننەت جيگاي فەرز دەگرئەو زۆرە.

ئەگەر كەسى بۆ لا بردنى لەش پيسى (جناپە) خوى شۆردو ناو دەمى نەشۆرى، كەچى ناو دەمى بە خوین و يا بە شتى تر پيس بووبوو، ئەو لە پاش خۆشۆردنەكە ھەتا دەمى نەشۆرى ھەر نويزى كە بىكا بەتالە؛ چونكە ناو دەمى ئىنسان ھەرچەند لە خۆشۆردنى دەستنويزدا حوكمى ئەندامى زاھىر ھەيە و شۆرىنى و اجىبە.

بۆ دامەزنانى نويزى كەسپك كە ھەميشە بى دەستنويز بى، بەھوى ميزەچركى يا دەرچوونى با لە سكىو بە شپوھەكى ھەميشەى، يا بەھوى دەرچوونى خوینەو، چەند ئاداب ھەيە و اجىبە موسلمان ئاگاي لىيان بى:

ئەگەر بى دەستنويزىيەكەى بەھوى دەرچوونى باو بوو، ئەو و اجىبە كاتى كە وەختى

نویژه واجیبه‌کە‌ی هات دەست‌نوێژ بگری و گورج نوێژه فەرزەکە‌ی بکات و، هەر بە‌و دەست‌نوێژە دەتوانی سوننە‌تە‌کانیشی بکا، بە‌لام دروست نییە دوو نوێژی فەرزە‌ی پی بکا. خو ئه‌گەر بی دەست‌نوێژییە‌کە‌ی بە‌هۆی خوینە‌وه بوو، وە‌کو ژنیک که خوینی نه‌خووشی پێدا بی، واجیبه دەست‌نوێژ نه‌گری، هە‌تا وەختی نوێژە‌کە‌ی دئ، ئە‌نجا له پێش دەست‌نوێژە‌کە‌دا فەر‌جی بشوێ، و، ئە‌گەر بە‌پروژوو نه‌بوو پارچە‌یه‌ک لۆ‌که بخاته فەر‌جیه‌وه وه، ئە‌گەر ئە‌و لۆ‌که به‌ته‌نیا رانه‌ده‌وستا واجیبه پارچە‌یه‌ک قوماشی درێژ وە‌کو پشتین له به‌ینی هە‌ردوو رانیه‌وه له‌بەر و دوادا ببا بۆ عاستی پشتینی پشتی و، له‌گە‌ڵ پشتینه‌کە‌دا قایمی بکات هە‌تا دانه‌که‌وی، جا پاش ئە‌وه دەست‌نوێژ بگری و زووبه‌زوو نوێژه فەرزە‌کە‌ی بکا و، دروسته هەر بە‌و دەست‌نوێژە سوننە‌تە‌کانیشی بکا، بە‌لام به‌و دەست‌نوێژە له فەرزە‌ی زیاتر ناتوانی بکا. سه‌بارە‌ت به‌و نه‌خووشه که باس‌مان کرد، ئە‌گەر به‌دانیشتنه‌وه نوێژی بکر‌دايه، خوینی دەر‌نه‌ده‌چوو واجیبه له سه‌ری به‌دانیشتنه‌وه نوێژه‌کانی بکا، چونکه ده‌ف‌عی خوینە‌که مه‌م‌تره له ر‌اوه‌ستان بۆ نوێژ.

ئە‌گەر ئینسانی هە‌میشه بی دەست‌نوێژ چاک بوویه‌وه قە‌زای ئە‌و نوێژه فەرزانه‌ی که به‌پیی یاسای پێشوو کردوونی واجیب نییە (لَا يَكُلُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا).

له سه‌ر زانایانی ئاین واجیبه که به‌قه‌ده‌ر توانا خه‌ریکی تی‌گه‌یان‌دنی خه‌لکی هه‌رپه‌مه‌و نه‌زان بن، هه‌روه‌ها له سه‌ر خه‌لکی هه‌رپه‌مه‌و نه‌زانیش واجیبه هه‌ول بده‌ن بۆ فیر‌یوونی ئادابی ئاین به‌پیی توانایان. وە‌کو له سه‌ریان واجیبه که له ئامۆژگاریی زانایان ماندوو نه‌بن؛ چونکه له هه‌زره‌ته‌وه (د.خ) ر‌یوايه‌ت کراوه:

«به‌رزترین په‌وشتی جوانی موس‌لمان ئە‌وه‌یه که له بیستنی خه‌یری ئاینی خو‌ی تیر نه‌بی.»

والسلام علی من أتبع الهدی وأجتنب الردی.

ناممى خەبەر

باسى سوننەتەكانى نوپۇز دەكا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
المجاهدين في دين الله.

وبعد. براكانم! نووسراويكم له بابەتى ئەوانەى كە نوپۇز بەتال دەكەنەو
بۇ ناردن. ھەرودھا نووسراويكم بۇ ناردن له بابەتى فەزائىلى نوپۇز، بەلام
لەو نووسراوانەدا باسى ژمارەى سوننەتەكانى فەزائىلى نوپۇز نەكردبوو؛
بۆيە بە پيويستم زانى باسى سوننەتەكانى نوپۇزىشتان بۇ بكەم، تا
ئەو دەيزانن بىتەوھە بىرتان و، ئەو دەى نايزانن بيزانن؛ چونكە
خواوەندى مېھرەبان (جل جلاله) ئەم دنيايەى كردوو بە مەنزلگای
ئەوانەى بەرەو دنياى تر سەفەر دەكەن، بە راگوزەرى ئەوانەى كە بەتەماى
پيروۆزى گەيشتن بە حوزوورى خواى بەخشندەن، بەلكو لەم مەنزلگایەدا،
لەم راگوزەردە تۆشەيەك بۇ بەختيارى نەبراوہى پاشەپوۆز ھەلگرن و، بە
بى زادوتۆشە قەستى سەفەرى سارای قيامەت نەكەن.

جا لەبەرئەوہى كە لە پاش بناغەكانى ئاين، لە فەرەكانى ئايندا ھىچ
عیبادەتیک نىيە لە نوپۇز گەورەتر بى، چەند نووسراويكم بەشپۆہى ديارى
بۇ برادەران پيشكەش كرد؛ چونكە لە سەر فەرموودەى پيغەمبەر (د.خ) كە
عەبدوئاللاى كورپى عومەر (ر.خ) دەيگيرپتەوہ، ئەو نووسراوانەى كە دوعا
خوازتان بۆى ناردوون، باشترین ديارىيەكن دۆست بۇ دۆستيان بنپرى؛
پيغەمبەر (د.خ) دەفەرمووى:

« ما أهدى مسلم لإخيه هديه أفضل من كلمة حكمة يزيده الله بها هدى
أو يردده عن ردى ».

واته: ئينسانى موسلمان ھەرگىز ديارىيەكى نەئاردووھ بۇ بىر
موسلمانى باشتىر بى لە وشەيەكى زانايى كە خوا بەھۆى ئەو وشەوھ
زياتر بەرچاوى روون بىكاتەوھ، يا لە خراپەيەكى لايدا.

كەواتە بزاند نوپۇز، كە پاىە بەرزترىن عىبادەتى بەدەنيە، ھەركەسى لەگەل مەرج و
روكنەكانيدا دوور لە موبتيلات بىكا و، بە پىي ياساى ئاين سوننەتە ديارى و
پەنھانەكانى جىبەجى بىكا، بىگومان بە زەخىرەى گەورەى لەبارى قىامەتى خۆى دەگا؛
چونكە لاي كەمى ھەر تاكە سوننەتەك دە خىر و پاداشتى لە سەرە، چ لە سوننەتەكانى
نوپۇزى فەرزو، چ لە سوننەتەكانى نوپۇزى سوننەت، خۆ واجىباتى نوپۇزى فەرزو، ئەوھى
پىويستە بۇ نوپۇزى سوننەت، ئەوھ يەك بە حەفتا پاداشت و جەزاي چاكەى ھەيە. لە سەر
ئەمە ئەگەر موسلمان يەك سوننەت بىكا دە خەيرى بۇ دەنووسرى و، ئەگەر ھەموو
سوننەتەكان بەجى بەھنى ئەوھ حەسەناتى زۆر زۆر بۇ دەنووسرى.

ھەندى لە زانا ئاينىيەكان خەير و حەسەناتى سوننەتە كانى ناو نوپۇزە فەرزەكانيان
كۆكردووھتەوھ، لەگەل سوننەتەكانى پىش (اللە اكبرى) نوپۇزدا بەستن، گەپشتوونەتە
(۷۶۵۱۰) حەفتا و شەش ھەزار و پىنسىد و دە حەسەنە.

جا كەواى سوننەتە موسلمان پىش ئەوھى دەست بە نوپۇزەكەى بىكا ئەوھ بزاندى كە نوپۇز
سوننەتى زۆرە. سوننەتە ئينسانى موسلمان دللى خالى بىكات لە يادى غەيرى خوا، چونكە
ئەم حالە دەبىتە ھۆى ئەوھى كە دل روو بىكاتە خواو، تەنيا سەيرى گەورەيىيى خوا بىكا،
تەنانت يادى ئارەزووى بەھەشت يا پزگار بوون لە ئازارى ئاگرى دۆزەخ نەكا و، لە دللى
خۆيدا بىرپارى ئەوھ بدا كە ئەم نوپۇزە بە خوشووع و وريايىيى دلەوھ دەيكەم و، ھەر لەبەر
ترس و شەرم لە خواى گەورە بەجى دەھىنم.

نوپۇزكەر ئەگەر لە پىش دابەستنى نوپۇزەكەيدا ئەم خەيالە بىكا، پايدارىيى خوشووع و
خوزووع، واتە: ئاگادارىيى دل و ئارامىي ئەندامى لە سەر ئاسان دەبى. ئەم خوشووع و
خوزووعە، ئەگەرچى لاي ھەندى لە زاناكانى ئاين سوننەتە، لاي ھەندى لە زانا
بەرزەكانى ئاين مەرجى نوپۇزەو، ئەگەر نوپۇز بى خوشووع و خوزووع بىكرى بەتالەو، وەك
ئەوھ واىە كە نوپۇز نەكرابى و، ئەو موكلەللەفە نوپۇزەكەى ھەر لەئەستۇدا بى.

ھەر وھە تىفكرىن و بىركردنەوھ لە واتاى ئەو كەلىمانە، كە نوپۇزكەر دەيانخوونىتەوھ،
سوننەتەو، ئەم بىركردنەوھىە دەبىتە ھۆى خشووع و خوزووع، بۆيە فەرموويانە:

گرنگترین سوننه‌ته‌کانی نوپژ پاش خوشووع و خوزووع تیفکرینه له واتای ئه‌و وشانه‌ی ده‌یانخوینی.

هه‌روه‌ها سوننه‌ته‌ کاتی ئینسان ده‌چپته نوپژه‌وه به گورج و گۆلی و شادمانییه‌وه تی هه‌لچی، وه‌ک یه‌کێک که بو شادی و خوشی بانگ کرابی؛ ئه‌وته خوی گه‌وره (جل جلاله) زهممی مونا‌فیکه‌کانی به‌وه کردووه که به‌سستی ته‌مه‌لی و بی شوقی ده‌ست به نوپژ ده‌کن «وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى» واته: کاتی که هه‌لده‌ستن بو نوپژکردن به سستی و ته‌مه‌لی هه‌لده‌ستن.

ته‌رتیلی قیرائت سوننه‌ته، واته: خویندنی وشه‌کان به ئارامی و له‌سه‌رخۆ و حه‌رفه‌کانی له شوینی خویان ده‌ربه‌ردین، ئه‌م سوننه‌ته‌ش ده‌بپته هۆی حازرکردنی مه‌عناکانیان و لیحالی بوونیان، ئه‌مه‌ش ده‌بپته هۆی خوشووع.

ئیمامی نه‌وه‌وی (ر.خ) ده‌فه‌رموی: هه‌ر سوننه‌تی که ئیختیلاف له واجیبییه‌تیدا هه‌بی نه‌کردنی مه‌کروه‌ه.

سوننه‌ته پاش ته‌واوکردنی نوپژه‌فه‌رزه‌که، بو نوپژه سوننه‌ته‌کان شوین بگوپژپته‌وه، چ فه‌رزی حازرو چ قه‌زای رابردو. هه‌روه‌ها سوننه‌ته پاش ئه‌وه‌ی نوپژی سوننه‌تی پپش فه‌رزی کرد له‌و شوینه بگوپژپته‌وه بو شوینیکی تر تا نوپژه فه‌رزه‌که‌ی تیدا بکا، به‌مه‌رجیک فه‌سه‌له‌تی ریزی یه‌که‌م یا ئازاردانی ئه‌هلی ریز رپگا له‌م گوپژانه‌وه‌یه نه‌گری. جا ئه‌گه‌ر نه‌یگوپژایه‌وه ئه‌وا سوننه‌ته له مابه‌ینی نوپژه فه‌رزه‌که و نوپژه سوننه‌ته‌که‌دا یا قسه‌یه‌ک یا راکشانیک بکا، وه‌ک راکشانی پاش سوننه‌تی قه‌بلیه‌ی به‌یانی؛ چونکه له سه‌حیحی موسلیم فه‌رمووده‌یه‌کی پپغه‌مه‌ر (د.خ) رپوایه‌ت کراوه که حه‌زرت (د.خ) نه‌هیی کردووه له لکاندنی نوپژیک به نوپژیکی تره‌وه، مه‌گه‌ر له پاش قسه‌یه‌ک یا گوپژانه‌وه له‌و شوینه‌ی تیدا بووه بو شوینیکی تر.

سوننه‌ته پپش چوونه ناو نوپژ خۆی خالی بکاته‌وه له میز و شتی تر؛ چونکه ده‌بپته مانیع له خوشووع، هه‌رچه‌ند ترسی له‌کیس، چوونی جه‌ماعه‌تیشی بی، به‌لی ئه‌گه‌ر ترسی له کیس چوونی نوپژی فه‌رزی بوو ئه‌وه قه‌ی ناکا.

سوننه‌ته به‌ده‌وام تا دوا‌یی نوپژه‌که‌ی هه‌ر ته‌ماشای شوینی سوجه‌که‌ی بکا و به‌م لاو لادا نه‌روانی، چونکه ئه‌وه ده‌بپته هۆی بی ئاگایی له نوپژه‌که‌ی، مه‌گه‌ر له کاتی

شەھادەتدا لە تەحییاتدا، لەویدا بېروانی بۆ پەنجەى شەھادەتى. لەکاتى بەجیھینانى نوێزى ترس (الصلاة الخوف) و لە کاتى سوجدەدا چاوەبەیکە نەئى و، بېروانى بۆ جیگەى سوجدەکەى، با چاویشى لە سوجدەدا بەشدار ببى، بیجگە لەوەش چاوەبەیکەکانانى کاتى سوجدە، عادەتى جوولەکەیهو، بۆ موسلمان وا باشە تەركى بکا، بەئى ئەگەر بەم حالە دلى پەريشان دەبوو ئەوا دەتوانى چاوەبەیکەدا، وەکو کاتى کە جیگەى نوێزەکەى قوماسیکى نەقشدارى وەها بى کە بە تەماشاکردنى دلى پەريشان ببى، یا ریزى بەردەمى لە پۆشاکیکى وەھادا بن کە تارماییى عەورت یا مەقەدیان دەرخا.

سوننەتە ھەر پۆشاکى بەیکەدا بیچرابى بیکاتەو، ئەگەر عوزرى نەبى وەکو میزەرەو پشتن بەتایبەتى لەکاتى سەرمادا.

سوننەتە لیباسى خوێ ھەلنەکات، بۆنمونه: چاکى کەوا نەکا بەلادا، فەقیانەى کراس بەریداتەو، نەبەستى بە قولىو، لفکەى سەریچ بەریداتەو، نەیکا بە کلاو، وەکەیدا.

سوننەتە ئەوێ دەست و پى داپۆشیبى، وەکو دەستکیش و گۆرەوى، لایبا، مادام عوزریكى نەبى وەکو سەرما. بەلام دەرخستنى تەویل واجیبە وەکو داپۆشینى ھەردوو ئەژنۆ لەسەر پیاو واجیبەو، بۆ ژن داپۆشینى لەش واجیبە، بیجگە پۆمەت و ھەردوو دەستى ھەتا جمگە، کە ئەم دوو شوینە دروستە دەرخین، بەلام پیویستە پییەکانى داپۆشى و، ئەگەر کەمیک لە پییەکانى بەدەرەو بوو لەکاتى نوێژدا ئەو نوێزەکەى بەتال دەبیئەو.

سوننەتە نوێژکەر میزەرە واتە سەریچکى ببى و، نوێژ بەبى سەریچ کەراھەتى ھەپە. سوننەتە لە کاتى نوێژدا نوێژکەر لە سەر ھەردوو پى راوەستى و، راوەستان لە سەر یەك پى مەکرووھە. سوننەتە پییەکانى وەھا دابنى کە پەنجەکانى روو لە قیبلە بن، بەتایبەتى لەکاتى دابەستنى نوێژدا. سوننەتە ماوہى بەینى ھەردوو پى لەکاتى راوەستانى نوێژدا بە ئەندازەى یەك بست بى و، ئەم حالە تا دواپى نوێژەکە بەردەوام بى

سوننەتە لەکاتى راوەستاندا پشنى ریک بگرى و، مەیلی لای چەپ و راست نەکا و، پشنى کۆم نەکاتەو. سوننەتە بەم جۆرە خوێ ئامادە بکا لە پش دابەستنى نوێژەکەدا ھەتا سوننەتەکان ھەموو کاتى نوێژەکەى داگیر بکەن.

سوننه ته به دهم نبييه ته كه بلي ئه نجا (الله اكبر) بلي و، لهو كاته دا ئه م رسته ده لي ده بي پووي له قيبله بي، ههروه ها به دهم وتني (ئه دا) و (قهزا) و به ياني ژماره ي ركات ه كان و، له فزي (الله تعالى)، ياني «بو خوي گهور، سوننه تن. سوننه ته له سه ره تاي (الله اكبر) وتني نويز دا به ستندا ههردوو دهستي بهرز بكا ته وه به جوړي پشتي ههردوو دهستي بهرام بهري گويي بي و، په نجه كاني بلا و بن و، په نجه ي گه وري بهرام بهري نهر مه ي گويي بي و، كه مي سه رپه نجه كاني مه يل بكن به ناوا، وه له سه ره تاي وتني نبييه ته كه دا به ئارام دهسته كاني بهرز بكا ته وه به جوړي كه له گه ل ئاخري وشه ي نبييه ته كه دا ئاخري بهرز كرده وي ههردوو دهستي بي، خو ئه گه ر بهم جوړه دهست بهرز كرده وه كه ي بو جيبه جي نه كرا، ئه وه هه ر دهست بهرز بكا ته وه، چونكه ئه سلي دهست بهرز كرده وه كه سوننه ته و، ئه و شيوانه ي كه له پيشدا باس مان كردن سوننه تيكي ترن. ههروه ها سوننه ته ههردوو ئه نيشكه كاني له ههردوو كه له كه كاني جيا ببنه وه، به لام نهك جيا بوونه وه يه كي زور.

سوننه ته ته له ففوز كردن به نبييه ته كه په نامه كي بي و، هه ر خوي بيبيسي و، بهرام بهري بوني مه عناي «أصلی فرض الظهر» له گه ل (الله اكبر) ي نويز دا به ستندا واجيبه له سه ر ئه و ياسايه كه له باسي ئه ركاني نويز دا نووسيمان.

ئه گه ر كه سيك بيه وي له پشتي ئيمامه وه نويز بكا پويسته له كاتي (الله اكبر) وتندا نبييه تي ئيقتيداي به و ئيمامه هه بي، ئه گه ر نبييه تي ئيقتيداي نه بي و، له نويزه كهيدا دواي ئيمام كهوت و، وه كو ئه و جوولايه وه، ئه وه نويزه كه ي به تال ده بيته وه، به كورتي هه ر كه سي بيه وي تابيعي يه كيك بي له نويزا واجيبه نبييه تي ئه وه له دليدا بي كه تابيعي ئه و كه سه ده بي.

ههروه ها سوننه ته (لام) ي (الله اكبر) ي نويز دا به ستن به قه له وي بخويني و، دريژه به (مد) ي (الله اكبر) نه دا؛ چونكه ئه و مه ده ته بيبييه و دريژي تيدا نبييه، به لام له (الله اكبر) ه كاني بهرز بوونه وه و نزم بوونه وه دا سوننه ته مه ده ي لامه كه دريژ بكا ته وه.

راوه ستان له نيوان (الله) و (اكبر) دا له كاتي نويز دا به ستندا موخاليفي سوننه ته، به لكو ئه گه ر به ده سه نقه ست به قه ده ر دوو هه ناسه له نيوانياندا راوه ستي، ئه وه (الله اكبر) ه كه ي به تال ده بي و، پويسته سه ر له نووي (الله اكبر) بلي. واجيبه (الله اكبر) ي نويز دا به ستن ئه وه نده به ده نكي بهرز بليت كه خوي بيبيسي، ئه گه ر له و ئه ندازه زياتر دهنگ بهرز

بکاته وه ئه وه نوێژه که ی به تال نابیته وه، کاره که ش سوننه ت نییه. به لام بو ئیمام و بو (مبلخ) سوننه ته دهنگ بهرز بکه نه وه چ له (الله اکبر) ی نوێژدابه ستندا، و چ له (الله اکبر) هکانی ئینتیقالا تداو، پێویسته (مبلخ) به (الله اکبر) ی نوێژدابه ستنی خو ی مه ئموومه کانی تر ئاگادار بکا، نه ک له پیش نییه ت هینانی خویدا ئه و (الله اکبر) ه بکا بو ئاگادار کردن و خه بهردان به خه لک و، له پاش ئه وه خو ی (الله اکبر) ی نوێژدابه ستن بکا، چونکه هه رکه س له پیش ئه م (الله اکبر) ه ی نوێژدابه ستنی (مبلخ) دا (الله اکبر) ی نوێژدابه ستن بکا نوێژه که ی به تال ده بی؛ چونکه (مبلخ) وه کو ئیمام وایه بو ئه و خه لکانه ی ئاگادارییان ده کا.

سوننه ته نوێژکه ر ده ستی راست بنیته سه ر ده ستی چه پی و، جمگه ی مووچی ده ستی چه پی به په نجه کانی ده ستی راست بگری و، په نجه کانی ده ستی راست له سه ر درێژی ده ستی چه پی رابکیشی و، په نجه کانی بلکینی به یه که وه، هه ردوو ئه نیشکی بنیته سه ر ته نشتی، به لام نه ته واو بیلکینی به ته نیشتی وه نه دووریش بن و، ده سته کانی له ژیر سینه و ژووری ناوکیه وه دا بنی.

سوننه ته له پاش (الله اکبر) ی نوێژدابه ستن که می راوه ستیت و به قه ده ر وه ستانی هه ناسه دان، ئه نجا بلی:

«الله اکبر کبیراً، و الحمد لله كثيراً، وسبحان الله بكرة وأصيلاً» ئه م دو عایه بو مه ئمووم و بو یه کیک به ته نیا نوێژ بکا سوننه ته، هه روه ها سوننه ته بو ئیمامیک که مه ئموومه کانی به درێژه پیدانی نوێژه که رازی بن.

شایانی باسه گه وره ترین سوننه تی ئیستیفتاح ئه وه یه بلیت: «إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ». «إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» [١٦٢] لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ».

هه روه ها سوننه ته ئه م دو عایه و دو عاکانی تر به له هجه ی جوان و به ته رتیل و ئاگاداری له مه عناکانیا نه وه بخوینی با کورته مه عنا یه کیان بی.

هو ی ئاگاداری له مه عنا و حازر کردنی ئه وه یه که ئینسان ده ستی کرد به نوێژه که ی له دلیدا بی ئه و نوێژه به ئاگاداریی دل وه بخوینی. خو ئه گه ر نوێژکه ره که نه خوینده وار بوو، له لای زانایه ک فیری مه عناکه ی ببیت. جا که دو عای ئیستیفتاح ته واو بوو سوننه ته

بخوینیتتهوه، بهلام ئەگەر زۆری پێ چوو، ئەوا دیسان پێویسته سەرلهنوێ فاتیحهکه بخوینیتتهوه. ئەگەرنا نوێژهکهی بهتالهو، ئەگەر به دهسهنقهست رویشته بو رکوع ئەوا نوێژهکهی بهتاله، چونکه ئەم کاره پێچهوانهئى ئیجماعى قورپاکانه.

مهدهى (ولا الضالین) سوننهت نییه، بهلکو واجیبه، جا ئەگەر مهدهى ئەم کهلیمه که متربوو لهو میقداره که به ئیجماعى قورپاکان واجیبه ئەوه خویندنی ئەو کهلیمه دروست نییهو دهبی بهمهدهوه بیخوینیتتهوه.

سوننهته زۆر پێ دانهگرئ و زیادهپهوی نهکا له شهدهکانى سوورهتى فاتیحه و ئەو سوورتهتى که له پاش فاتیحه دهیخوینئ . ئەم زیادهپهوییه مهکروهه.

سوننهته بو ئیمام له کاتی خویندنی (ایک نعبد وایک نستعین)دا به دل نیازی خوئ و مهئموومهکانى بکا. ههروهها لهکاتی خویندنی (اهدنا الصراط المستقیم)دا هم نیازی خوئ و مهئموومهکانى ببئ و، مهبهستى له دوعاکه ئەوهبئ که خوا له سهر ئاینى ئیسلام و بیروباوهر و کردهوهو خووی چاک دامهزراویان بکا. ههروهها سوننهته له پاش (ولا الضالین) بهقهدهر خویندنی (سبحان الله) راوهستئ ئەوسا ئامین بلیت، یاخود بلی: (یارب اغفرلی) ئەوسا بلی ئامین. سوننهته مهئموومهکان ئامینهکه به دهنگی بهرز بخویننهوه، بهلام دهنگیان له دهنگی ئیمام نزمتر بئ لهبهر ئەدهب و ریزگرتن له ئیمام. سوننهته ئامینی مهئموومهکان بهرامبهرى ئامینی ئیمام بئ و بکهونهیهک، ههروهها بو ههموو نوێژکهرى سوننهته لهگهڵ وتنى ئامیندا قهستى دوعای قبوولئ مهعنای (اهدنا الصراط المستقیم)و، مهعنای (رب اغفرلی) بیئیتتهوه دلئ خوئیهوهو، له پاش لهفزی ئامین سوننهته بو ئەو کهسهی فاتیحهی خویندوه (رب العالمین) بلی، چ ئیمام بئ و چ بهتهنیا نوێژ بکات، خو ئەگەر مهئمووم بوئ رپک نهکهوت لهگهڵ ئامینی ئیمامدا ئامین بکا، سوننهته لهدوای ئەو بیکا.

ئەگەر ئیمام ئامینی له میقداری سوننهت دواخست بو مهئمووم سوننهته ئامین بکا، وه ئەگەر مهئمووم فاتیحهی خویند لهگهڵ ئیمامدا و بو فاتیحهی خوئ ئامینی کرد، ئەنجا ئیمامهکهی ئامینی کرد، سوننهته بو مهئمووم جارێکی تر لهگهڵ ئیمامدا ئامین بکات.

له وتنى ئامیندا سوننهته درێژه به ئەلیفی ئامین بدا بهقهدهر مهدهى (هابیل) ههروهها سوننهته درێژه به (ی) (ئامین) بدا و، له پاش کهلیمهى ئامین بهقهدهر

(سبحان الله) راهو هستي ٽه نجا دست به خویندنی سوورہتی پاش فاتیحہ بکا.

بو ئیمام سوننه ته له پاش ئامین کردن به دهنگی بهرز قورئان نه خوینئی هه تا مه ئموومه کان فاتیحہ ته واو دهکن، له و ماوه دا با به په نهانی قورئان بخوینئی و، کاتی باوه ری هاته سهر ٽه وه که مه ئمووم فاتیحہ ته واو کردوه ٽه مین دهنگ بهرز بکاته وه هه تا مه ئموومه کان گوئی لی رابگرن، یا خود له و ماوه دا به په نهانی ٽه م دو عایه بخوینئی که ره وایه له و کاته دا بخوینئی: «اللهم باعد بینی وبين خطایای کما باعدت بین المشرق والمغرب، اللهم نقني من خطایای کما یقنی الثوب الابيض من الدنس، اللهم أغسلنی من خطایای کما یغسل الثوب الابيض بالماء والثلج و البرد». ناو بردنی ٽه م شتانه له م دو عایه دا هه موو بو موباله غه یه له تکای عه فوری خوا له گونا هه کانی به ته واوی. خو ٽه گهر ئیمام ٽه م دو عایه نه خویند، ٽه وا ده توانی بی دهنگ بی و، بیر له نیشانه کانی گه ره یی و دهسه لاتی خوا بکاته وه تا مه ئموومه که فاتیحہ که ی ته واو دهکا، ٽه نجا ئیمام دست بکا به خویندنی سوورہت به دهنگی بهرز.

بو ئیمام و بو نویر که ری به ته نیا سوننه ته له نویری به یانیدا پاش سوورہتی فاتیحہ له و سوورہتانه بخوینئی که له (طوالی مفصل) ن و، له نویری نیوه رڼا نزیک له (طوالی مفصل) و، له نویری عه سر و عیشادا له (اوساطی مفصل) و، له نویری مه غریبدا له (قیصاری مفصل) بخوینئی، به لی له نویری به یانی جومعه دا سوننه ته سوورہتی (سوجه) و (دهر) و له نویری جومعه دا یا ٽه م دو سوورہت یا خود سوورہتی (جومعه) و (منافقین) بخوینئی، یا خود سوورہتی (اعلی) و (غاشیه) بخوینئی و، له شه وانی جومعه دا له نویری مه غریبدا له رکاتی یه که مده سوورہتی (کافرون) وله رکاتی دووه مده سوورہتی اخلاص بخوینئی.

(بو زانین): (مفصل) به و سوورہتانه ده لین که ٽایه ته کانیا ن کورت کورتن له به ره وه ی زور ٽایه ته له ٽایه ته تر جیا ده بیته وه ناو نراون (مفصل). جا ٽه م سوورہتانه مفصلانه سی به شن : ۱- دريژه کانیا ن له سوورہتی (حجرات) ه وه تا سوورہتی عه ممه واته: (نبأ) ۲- مام ناوه ندييه کانیا ن، که نه زور دريژ و نه زور کورتن، له سوورہتی (نبأ) ه وه دست پی دهکات تا ده گاته سوورہتی (الضحی) ۳- کورته کانیا ن له سوورہتی (الضحی) وه یه هه تا دوايي قورئانی پیروژ.

ههروه ها سوننه ته له خویندنی ٽه م سوورہتانه دا ته ماشای ته رتیب بکا واته:

سورهتی (لهب) له پېش سوورهتی (اخلاص) و، سوورهتی (فلق) له پېش سوورهتی (ناس) دا بخوینئ، سوننه ته سوورهتی پکاتی یه کهم دريژ تر بی له سوورهتی پکاتی دووم، سوننه ته چاودیریی ئارامی و تهرتیل بکات له هه موویاندا، خو (ته جوید) ئه وه هه ر واجیبه.

شایانی باسه له سوورهتی (الضحی) وه هه تا دوا سوورهتی قورئان له دوا ی هه موو سوورهتی که وه (تکبیر) سوننه ته. واته: «لا اله الا الله والله اکبر، الله اکبر والله الحمد»

خویندنی سوورهتی که ته واو، با کورتیش بی، گه وره تره له خویندنی چه ند ئایه تی که هه رچه ند له سووره ته که دريژ تر بن، مه گه ر هه ندئ ئایه تی تایبه تی، که له شه رعدا به تایبه تی باس کراون وه ک دوو ئایه تی دوا ییی سووره تی (به قه ره) و ئایه تی ئالی عیمران له نوژی سبه ینیدا.

سوننه ته ئیمام ئارام و له سه رخو بی له خویندنی سووره ته کان و زیکر و دوعا کاند، هه روه ها له کرده وه کانیشدا، هه تا مه ئموومه بی هیژه کان زور له ئیمام دوا نه که ون. ئه م ئارامیبه بو نوژی که ری به ته نیاش سوننه ته؛ هه تا له مه عنای ئه وه ی ده یخوین ئاگادار بن و دلایان لای بی و، سوننه ته له کرده وه شدا به ئه ده ب بن.

ئه گه ر به هو ی په له په ل کردنی ئیمام وه، مه ئمووم بو ی نه کرا له دوو پکاتی یه که م و دوومه ی نوژی (سری) دا سووره ت بخوینئ، سوننه ته له پکاتی سییه م و چواره مدا بیانخوینئ، ئه و مه ئموومه ش که ئیمام لی پېش که وتووه، هه مان حوکمی هه یه که باسما ن کرد، واته: سووره ت بخوینئ.

ئه گه ر مه ئمووم له پېش ئیمامدا فاتیحه ی پکاتی سییه م یا چواره می ته واو کرد، سوننه ته به بی ده نگی رانه وه ستی، به لکو سووره ت بخوینئ، هه تا ئیمام دی بو رکوع، وه ئه گه ر مه ئموومی له نوژی (جهریه) دا ده نگی ئیمامی ده بیست ئه وه سوننه ت نییه، سووره ت بخوینئ، به لکو ده بی گوی بگری. خو ئه گه ر ده نگی ئیمامی نه ده بیست، ئه وا سوننه ته سووره ت بخوینئ، به لام به ده نگی که په نهان و که س پی نه زانیو.

به ش به ش کردنی سووره تی کورت، که سی - چوار ئایه ت بی موخالیفی سوننه ته ، به لام ئه گه ر سووره ته که دريژ بوو، قه ی ناکا به ش به شی بکا.

ئه گه ر ئیمام له دوو پکاتی یه که م و دوومه دا سووره تی نه خویند ئه وه بو مه ئموومه که

سوننه ته بیخوینی ئه گهر ماوهی هه بی، به لام ئه گهر ماوهی نه بوو خویندنی سوورته که راهه تی ده بی، نه بادا زیاد له ئه ندازه له ئیمام دوا بکه وی.

دهوام کردن له سه ر خویندنی سوورته یك یا چه ند سوورته یكی تایبه تی، پاش خویندنی سوورته ی فاتیه، مه کرووه، مه گهر سوورته یكی تر نه زانی، یا شهرع دیاریی کرد بی.

جه لاله دینی سیوتی له (عقبه) وه ده گپریته وه: «لن تقرأ سورة أحب إلى الله، ولا أبلغ من «قل أعوذ برب الفلق»، و «قل أعوذ برب الناس» «فأن أستطعت أن لا تدعهما في الصلاة فأفعل». به لی ئه گهر خویندنی ته نیا ئه و سوورته تانه به نیازی ته خسیس نه بوو ئه وه قه ی ناکا.

له نوژی (جه هری) دا، له کاتی کدا که ئیمام فاتیه ده خوینی سوننه ته مه موم گوئی بگری، وه ئه گهر گوگری تنی له توانادا نه بوو با (فاتیه) بخوینی. هه رچه ند (مبلغ) یش بی، وه له پاش خویندنی سوورته به قه ده ر (سبحان الله) یه ک راوه ستی ئه نجا پروا به رکووعدا. ئه و سوننه تانه ی تا ئیره باسما ن کردن دووسه دو بیست و دوو سوننه تن.

به ئاشکرا خویندنی فاتیه و سوورته له نوژی جه هری به دا بو که سیک به ته نیا نوژی بکا سوننه ته و، بو ئیمام سوننه تی دوویاته، ئیتر بو غه یری خویندنی فاتیه و سوورته و (الله اکبر) هکان، ئه گهر ئیمام بوو، دهنگی به رز مه کرووه.

سوننه ته له کاتی کدا ده پروا بو رکووع (الله اکبر) بکا و، لامی (الله) به قه له وی بخوینی و، ههروه ها ری (اکبر) یش به قه له وی بخوینی، سوننه ته (ری) (اکبر) به زنده دار بخوینی و، وای نه خوینی ببیته دوو (پئی). سه ره پای ئه مانه ش جوان وتن و جوانی له هجه سوننه تن. بو مه موم و ئه وه ی نوژی به ته نیا ده کات سوننه ته ئه م (الله اکبر) به په نهانی بخوینی، به لام بو ئیمام سوننه ت وایه به ئاشکرا بیخوینی. ههروه ها سوننه ته له سه ره تای دانه وینه وه دا بو رکووع ده ست به (الله اکبر) هکه بکا و، له گه ل وتنیا هه ردوو ده ستی به رز بکاته وه، ئه مه ئه سللی سوننه ته که یه، به لام که مالی سوننه ت لی ره دا ئه وه یه له (الله اکبر) هکانی نوژی دابه ستن و چوون بو رکووع و به رز بوونه وه بو ئیعتیدال و هه لسانه وه له ته حیاتی یه که م بو راوه ستان هه ردوو ده ستی به رز بکاته وه، په نجه کانی راست بن و که می به نیان بیی و، سه ره په نجه کانی که می به ره وناوه وه بن و، له کاتی ده ست به رز کرده وه دا سه ری په نجه کانی به رامبه ری لای ژووروی گوئی بن و، سه ری په نجه ی گه وه ی به رامبه ری نه رمه ی گوئی بی و، به ری هه ردوو ده ستی روو له قیبله بن و، به

ئارام وشەى پىرۆزى (الله) بلى و له (الله اكبرى) ركوعدا دريژهدا به لامى (الله) تا هەردوو دەستى دەگەنە ئەژنۆكانى. بەلام ئەم مەدە، وەك وتمان، له (الله اكبرى) نويزدابەستندا سوننەت نىيە.

سوننەتە بە ئارامى دانەوى و پەنجەكانى له سەر ئەژنۆكانى بلاو دابنى بلاويەكى كەم نەك زۆر، هەروەها سوننەتە پەنجەكانى له سەر ئەژنۆكانى روويان له قىبلە بى و، سوننەتە زيادەرەوى نەكات له دانەوينەوى ركوعدا. پيوستە گەيشتنى بەرى هەردوو دەستى بەئەژنۆكانى طەبيعى بى، ئەگەر له پشتەوه سمتى هەردوو لای برد بەناوا بۆ ئەوهى دەستى بگاتە ئەژنۆى، ئەوه ركوعەكەى بەتالە، وەكو له پيشەوه وتمان، ئەم مەسەلەش شتىكى ناديارىيە. سوننەتە پشت و ملئى له كاتى ركوعدا هەردوو پىك بن. سوننەتە ئەژنۆكانى نەلكىنى بەيەكەوه، بەلكو بەقەدەر بستى بەينيان هەبى، سوننەتە سكى له ئەژنۆيەوه دوور بى و، ئەنیشكەكانى له تەنیشكەكانى دوور بن.

سوننەتە گورج له پاش ئارام گرتنى له دانەوينى بۆ ركوعدا، بلى (سبحان ربى العظيم) و (وبحمده) لى زياد بكات. زانينى كورته مەعنايەكيشيان سوننەتەوه، لەو كاتەدا مەعناكەيان له دلدا تامادە بكا. سوننەتە بى زۆر له خۆكردن بە ئارام و بە پەنامەكى بيخوينى و ژمارەى خويندەكەى تاق بى، واتە: يا يەك جار، يا سى، يا پينج، يا حەوت، يا نو، يا يازدە له (۱۱) تى نەپەرئى، بەلام بۆ ئىمام دروست نىيە زياتر له سى جار بيخوينى، مەگەر بۆ ئىمامى گەلىكى كەمى تايبەتى، كە رازىى بن بە دريژەدان بە نويزەكەيان. جوان خويندن و جوانىى لەهجو بەعادتى خويندن و دوور له زۆر له خۆكردن سوننەتن.

بۆ نويزەكەرى بەتەنيا و بۆ ئەو ئىمامەى وتمان لەپاش خويندنى (سبحان ربى العظيم) سوننەتە بلىت: (اللهم لك ركعت وبك أمنت ولك أسلمت، خشع لك سمعى وبصرى ومخى وعظمتى وعصبى وما أستثقلت به قدمى) بەو شەرتە كە تەسبيحەكەى يازدە جار نەخويندبى، ئەگەرنا سوننەت نىيە.

سوننەتە هەر له سەرەتائى سەر بەرزكردنەوه له ركوع دەست بە خويندنى (سمع الله لمن حمده) بكا بە جوړئى كە لەگەل تەواو بوونى سەر بەرزكردنەوهكەدا ويردەكەش تەواو بى.

سوننەتە لەكاتى دەست بەرزكردنەوهدا دەستەكانى رووت بن و، پەنجەكانى

نهقونجینئی و کهمی بلاویان بکاتهوهو، سهری پهنجهکانی بهرامبهری ژووری گویچکهی بی، بهلام پهنجهی گهورهی دهبی بهرامبهری نهرمهی گوی بی. سوننهته سهری پهنجهکانی کهمی مهیل بکا بو ناودهستی و، لهم کاتهدها ئهئیشکهکانی کهمی دوور بن له تهنشتی و، پاش راست بوونهوه بلئی:

«ربنا لك الحمد حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه ، ملاً السموات و ملاً الارض و ملاً ما بينهما و ملاً ما شئت من شئ بعد» ئەم زیکره له کاتی ئیعتیدالی ههموو نوژیکی فهزرا سوننهته، نهک تهنیا له نوژی سبچهینیدا وهک خهک گومان دهبن، سوننهته بو ههموو نوژیکهریک، ئیمام بی یا مهئمووم یا تهنیا، که ئەم زیکره به پهنهانی بخوینئی. بو نوژیکهری بهتهنیا و، بو ئیمامی کۆمهلیک که رازی بن به دریزهپیدانی نوژی، سوننهته له پاش زیکری پيشوو بلئی: (أهل الثناء والمجد! أحق ما قال العبد، وكلنا لك عبد: لا مانع لما أعطيت ولا معطي لما منعت ، ولا راد لما قضيت، ولا ينفع ذا الجد منك الجد) واته: ئەی خوای شایانی ستایش و گهورهی باشتین و تهیهک که بهندهی تو بیلی، ههموویشمان بهندهی توین، ئەوهیه کهس ناتوانی مهنی ئەو شته بکا که تو بیدهی و، کهس ناتوانی ئەو شته بدا که تو نهیدهی و، کهس ناتوانی ئەوهی تو بریارت داوه بهرپههچی بداتهوهو، دهولت و دارایی و سامان سوود به دارا ناگهیهنی، ههموو سوود و قازانجیک ههه له تووهیه. ئەم ویرده سوننهته به پهنهانی بخوینریت چ له لایهن ئیمام یا مهئموومهوه یا ئەوهی بهتهنیا نوژی دهکا، سوننهته ههموویان مهنای ئەم ویرده بزائن و بهیادی مهعناوه لهگهڵ تهلهففوزی باش و لههجهی باشدا ببخوینن. سوننهته پاش ئیعتیدال له سهههتای دانهوینهوهی بو سووجهی یهکهم دهس به (الله اکبر) بکا و، دریزه به ئیلیفی (الله) بدا تا دهگاته سووجهو، لامی (الله) بهقهلهوی بخوینئی، جا نوژیکهری بهتهنیاو مهئمووم به پهنهانی دهخوینن، بهلام ئیمام و مبلغ به دهنگی بهرز. سوننهته له پيشدا ئەژنوکانی به داپوشراوی بنیته عهرد، ئەنجا ههردوو بهری دهستی بهجوری که بهرامبهری ناوشان بن، ئەنجا تهویڵ و لووت دابنیتته سهه عهرد، بهلام پروت کردنی تهویڵ واجیبهه، پروت کردنی لووت واجیب نییه، بهلکو سوننهته، بهلی ئەمهه که باسمان کرد شیوه سوننهتی سووجهیه، نهوهک له پيشدا دهستی له سهه عهرد دابنی و ئەنجا ئەژنوکانی، وهک چون و شتر دهنوئی، ئەمه خراپه و نههی لی کراوه.

پیویسته بزائن که دانانی بهشی له تهویڵ و له ههردوو ئەژنوکانی و بهری ههردوو دهست و سکی پهنجهی ههردوو پیی، واته ههندی له پهنجهکان لهگهڵ ئارام گرتندا

واجیبہ، ئەگەرچی ئەو بەشە زۆر کەمیش بێ، کەوابوو ئەگەر لە سوجدەى دووھەدا، تەنیا سکی پەنجەى یەك پێی دانائو سکی پەنجەى پێیەکەى تری دانەنا ئەو نوێژەکەى بەتالەو دووبارەکردنەوہى سوجدەکە واجیبہ. گەلێ لە خەلکی ھەرپمە گیرۆدەن بەم جوړە وەزەوہ؛ لەبەرئەوہ لە دانیشتنی بەینی سوجدەکاندا بە شیوہى (افتراش) دادەنیشن و لە کاتى رۆیشتن بۆ سوجدەى دووھم ئەو وەزعی ئیفتیراشە تیک نادەن. جا رەحمەت لەو کەسانە کە نەزانەکان حالى دەکەن ھەتا خویمان لەو شیوہیە بپاریزن کە بۆ نوێژو ئادابی ئاین زیانی ھەبێ.

دانانى ھەموو سکی، ھەموو پەنجەکانى ھەردوو پێی و تەواوی تەویڵ و ئەژنوو لووت ئەوہى لە توانادا بێ ئەوہ سوننەتەو واجیب نییە، وەکو باسماں کرد.

سوننەتە ھەردوو پێی پیاو لە نوێژدا رپوت بن مەگەر لەبەر عوزری وەکو سەرما یاخۆ لە کاتیگدا خوفی لە پێدا بێ، و مەسح لە سەر خوف بکا، ئەوہ پێویستە پێی داپۆشاو بێ. سوننەتە لە کاتى باویشکداندا لە نوێژدا پشٹی دەستی لە سەر دەمی دابنێ. ھەر و ھا سوننەتە لە سەر داوینی کەسى تر سوجدە نەبا.

کاتى رۆیشت بۆ سوجدە سوننەتە گورج بلی: (سبحان ربي الاعلی)، وتنى (وبحمدہ) سوننەتیکى ترە. سوننەتە ژمارەى ئەم تەسبیحە تاق بێ، واتە: یەك جار، سى جار، یا پینچ جار، یا ھوت جار، یا نۆ جار، یا یانزدە جار بێ، بەمەرجى ئیمام نەبێ؛ چونکە بۆ ئیمام رەوا نییە زیاتر لە سى جار بلی، مەگەر مەئموومەکانى ھەموو رازى بن. ھەر و ھا سوننەتە ھەموو کەس بەپەنھانى بیخوینى. سوننەتە بۆ تەنیا و بۆ مەئمووم و ئیمام و بۆ (مبلغ) ھەموویان ئەم زیكرى سوجدەى بە لەفزی جوان و لەھجەى ریکوپیک و بى تەکلیم بخوینن و مەعناکەى بزائن و ئاگایان لە مەعناکەیشى بى.

سوننەتە سکیان بەقەدەر بستى لە ئەژنویان بەرز بێ، و ھەردوو ئەنیشکیان لە تەنیشتیان دوور بێ، بەلام بۆ ژنان سوننەت وایە کە سکیان بکەویتە سەر ئەژنویان و، ھەردوو باسکیان لە سەر عەرد دابنن، چونکە ئەم شیوہیە مونسبى حالى ژنە.

سوننەتە بۆ ھەموو نوێژکەرى کە لەکاتى سوجدەدا ئیعتیماڊ بکاتە سەر بەرى ھەردوو دەستى و، پەنجەى دەستى لە سەر زەوى بى و نەقونجاو بن و، بەیەکەوہ لکابن و، پوویان لە قیبلە بى، سوننەتە ھەردوو پێیان نەسب بکرین و، پەنجەکانیان رپو لە قیبلە بن و، ئیعتیماڊ بکەنە سەر سینگى پێیەکان و سکی پەنجەکان.

سوننه ته بۆ نوێژکەری به تهنیا له پاش ته سببچه که له کاتی سوجه که دا بلی:

«اللهم لك سجدت وبك آمنت ، ولك أسلمت. سجد وجهي للذي خلقه و صورته وشق سمعه و بصره بحوله وقوته، تبارك الله أحسن الخالقين». ئەم زیکرهش به په نامه کی دهخوینری.

ئەنجا له پاش ته واوکردنی ئەو زیکره، که له سوجه دا دهخوینری، سوننه ته بۆ نوێژکەر سەر بهرز بکاتهوه و (الله اکبر) بکا، ئیمام و مبلغ به ئاشکرا و غهیری ئەمان به په نهانی بیلین. سوننه ته له سهرهتای سهر بهرزکردنه وه که دا دهست به (الله اکبر) هکه بکا و ئەلیفی (الله) درێژ بکاتهوه به جووری که له گهڵ ته واو بوونی سهر بهرزکردنه وه که دا (الله اکبر) هکهش ته واو بی.

له پاش ئارامگرتن له دانیشتنی بهینی سوجه کان سوننه ته به په نهانی بلی: «رب أغفر لي وأرحمني وأجبرني وأرفعني وأرزقني وأهدني و عافني» ههروهها سوننه ته مهعناى بزانی و ئاگای له مهعناکهی بی و له فزهکانی به جوانی و به له هجی جوان و بی ته کلیف بخوینی و، به ئارامی سهر له سوجه بهرزیکاتهوه، ههردوو بهری دهستی له سهر پانی دابنی و، سهری په نهجیهکانی له سهری ئەژنۆکانی نزیك بن و، په نهجیهکانی بلاو بن و پروویان له قیبله بی و بهیه که وه لکاوبن. سوننه ته له دانیشتنی بهینی سوجه کاندای به شیوهی ئیفتیراش دابنیشی، واته پیی راستی ههڵ بنی و پیی چهپی بخاته ژیری، جا له پاش ته واو بوونی زیکره بهینی سوجه کان دانهوی بۆ سوجهی دووهم و، له سهرهتای دانهوینه ودا دهس به (الله اکبر) بکا و، درێژه به ئەلیفی (الله) بدات ههتا له گهڵ گهیشتنی به سوجهی دووهمدا ته واو بی، ههروهها ئیمام و (مبلغ) به ئاشکرا و غهیری ئەوان به په نهانی بیخوینی.

له پاش ئارامگرتن له سوجه دا (سبحان ربي الاعلی و بحمده) بلی، به تاق ، واته: یهک جار ، یا سى جار، ههتا یازده، ئەگەر ئیمام نه بی. ئەم زیکره هه میشه و بۆ هه موو کهس به په نهانی دهخوینری. بۆ ئینسانی به تهنیا نوێژ کردوو، بۆ ئیمام کۆمه لێکی رازی به درێژه به نوێژدان سوننه ته ئەو زیکره بخوینی که له سوجهی یه که مدا باس مان کرد، واته: «اللهم لك سجدت وبك آمنت ولك أسلمت، سجد وجهي للذي خلقه و صورته وشق سمعه و بصره بحوله وقوته ، تبارك الله أحسن الخالقين» ئەم ویرده باش بخوینی و مهعناى بزانی و ئاگای له مهعناکهی بی و بی ته کلیف بیخوینی.

لەم سوجدەشدا سوننەتە کە سکی پیاو لە ئەژنۆی و لە پانەکانی دوور بی و، ئەنیشکەکانی کەمی لە تەنیشتی جیا بن، بەلام بۆ ئافرەت سوننەتە کە سکی بلکی بەپانیەو، ئەنیشکەکانی بەتەنیشتیەو.

سوننەتە پاش ئەوێ دەستی کرد بە سەر بەرزکردنەو لەم سوجدەییە (الله اکبر) بلی و، لەگەڵ گەشتن بە پادە راپوەستاندا تەواوی بکا، سووکە، بەلام ئەگەر ئیمام دانەنیشت بۆ حەسانەو، مەئمووم لەبەر پیری یا نەخۆشی سست بوو، ئیمام بە پەلە دەخویند، ئەو لەم شیوەدا دانیشتنی حەسانەو بۆ مەئمووم سوننەت نییە؛ چونکە دەبیته هۆی لە ئیمام دواکەوتن و، ترسی ئەویش هەیه کە بە دوو پوکن لە ئیمام پاش بکەوی و نوێژەکی بەتال ببیتهو.

لە دانیشتنی حەسانەو سوننەتە دەستی لە سەر پانی دانێ لە نزیک ئەژنۆکانیدا، پەنجەکانی دەستی نەنووقینی و راست رایان بکیشیت بە جوړی لەسەری ئەژنۆکانی نزیك ببەو، بیانلکینی بەیهکەو، پوویان لە قیبلە بی.

کاتی ویستی هەستیتەو بۆ رسکاتی دووم دەستەکانی لە پیش ئەژنۆکانی بەرز بکاتەو. بەلام با پەنجەکانی پیتی لەجی خویاندا بمین و لەو جیگایەدا بەرزبان نەکاتەو.

لە هەستانەو دا هیژ بداتە سەر بەری هەردوو دەستی و پەنجەکانی و لەسەر عەرد دایان بنی، چونکە ئەم نەوعە هەستانەو ئاسانترەو، هەموو کەس بە ئاسانی بۆی دەکرێ و زۆرتر خاکینەیی، جگە لەوێش کە ئەم نەوعە هەلسانەو لە حەزرتەو (د.خ) سادر بوو، وەکو شیخی بوخاری (ر.خ) لە سەحیحە کەیدا ریوایەتی کردووە بە ناوونیشانی: «باب: کیف یعتمد علی الارض اذا قام من الركعة».

لە ریوایەتیکی تردا: حەزرت (د.خ) لەکاتی هەستانەو دا هەردوو دەستی لە سەر ئەژنۆکانی داناو و راست بوو تەو، واتە: حەزرت (د.خ) هەردوو شیوەکە ی رەوا بینیو.

هەروەها شیوەی دووم لە وائیلی کوری (حجر) هەو بەم دەقە ی خوارەو ریوایەت کراو: «وإذا نهض نهض علی رکبتيه، وأعتمد علی فخذيه» واتە: کە راست دەبوویەو لە سەر هەردوو ئەژنۆکە ی راست دەبوویەو هیژی دەدایە سەر پانەکانی. ئەمەش (ابو داود) ریوایەتی کردووە.. بەلام زاناکانی ئاین فەرموویانە: ئەگەر نوێژکەر دەستی نەکردبوو،

به شیوهی یه کهم سوننه ته وهك شیوهی دووهم راست ببیته وه؛ به لگه یان له سهر ئەم
پایه یان ئەوهیه که حه زرت (د.خ) زۆرتر له سهر شیوهی یه کهم راست بوو ته وه؛ بویه
شیوهی یه که میان له شیوهی دووهم به باشت زانیوه، ئیتر ئەم زانیانه گوئیان نه داو ته
ئوهی که شیوهی یه کهم وهك شیوهی پکووعی نوێژ که ریکه که به دانیشتنه وه نوێژ بکا و،
کردنی کاریک له جووری کارهکانی نوێژ، نوێژ به تال دهکاته وه. هوی ئەم گوئی
نه دانه شیان دوو شته:

۱- له بهر په پیره و کردنی حه زرت (د.خ) که خوئی وها هه ستاوه ته وه و قورساییی
خستووه ته سهر ههردوو دهست و په نجهکانی که له سهر عهرد بوون.

۲- له بهر ئەوه ئەم جووره شیوهیه وهك ئەو کارانهیه که نوێژ که یان له سهر پاره ستاوه و بی
ئوانه جیبه جی ناکرئ، له بهر ئەوه په دابوونی شیوهی پکووعی نوێژ که ری دانیشتنو
زیانی نییه؛ نابینی که هه لسوکت و ئازو گویزی نوێژ گه لی کاری تیدایه که له
جووری کارهکانی نوێژن، به لام له بهر په پیره و کردنی حه زرت قه بوول کراوه، که وا بوو
ئەم شیوهیه له قاعیدهیه دهرده کرئ که ده لی: (المبطل لا یغتفر لتحصیل المندوب)
واته: بو جیبه جی کردنی سوننه تیک چاوپوشی له کاریک ناکرئ که نوێژ به تال
بکاته وه^(۱) له کاتیکدا دهیه وئ له شوینی خوئی ههستی بو پاره ستان با په نجهکانی
پئی له جیگه ی خویندان، ههروه ها له کاته دا پی نه خاته پی شه وه؛ چونکه ئەم
شیوهیه به ناشیرینترین ههنگاو دانراوه به لای خواوه، له کاتی راست بوونه وه دا
قورساییی نه خاته سهر یه که دهستی؛ ئەم که راهه تی ههیه، چونکه له وانه یه سینگی له
قیبله وه رچه رخی و، که به کاری خوئی سینگی له قیبله وه رچه رخی نوێژ که ی به تال
ده بیته وه. به قیاس له سهر مه سه له ی دواکه وتن له ئیمام له بهر دانیشتنی حه سانه وه
ده بی دانانی یه که له هه ستانه وه دا حه رام بی، به لام من نه مدیوه زاناکان ئەمه یان
وتبی، له بهر ئیحتیات پیویسته، ده بی له سهر ههردوو دهستی به رزیته وه.

سوننه ته له دانیشتنی نیوان دوو سوچه دا، له دانیشتنی حه سانه وه دا به شیوهی
(افتراش) دابنیشی و، له ههردوو دانیشتنه که دا مابه ینی ههردوو ئەژنوی به قه ده ر یه که
بست بی و، په نجهکانی بلاوین، واته نه نووقاوبن، به لام لکابن به یه که وه و پرویان له

(۱) دهرده که وئ که خوالیخو شیبو کاک ئەحمه دی شیخ له سهر ره ئیی ئەحمه دی ره مه لییه، نه ک ئیبنو

قیبله بی. سوننه ته پیی راست نه سب بکا واته: هه لنی و په نجه کانی روو له قیبله بن، وهکو وینه ی ئه مانه که به بیان کران. رکاته کانی تریش وهکو ئه مه یه که باس مان کردو، هه موو سوننه ته کانی پی شوویان تیایه، «وجهت وجهی ... تاد» نه بی، له گه ل ته سب حاته که ی پی شیدا: «الله اکبر کبیرا... تاد» واته: ئه م دووانه له رکاته کانی تر دا سوننه ت نین، هه رو هها ئه و سوننه تانه ی له پی ش (الله اکبر) ی نو یژ دابه ستندان له رکاته کانی تر دا سوننه ت نین.

تیکرا سوننه ته کانی نو یژ ی دوو رکاتی، که نو یژ ی به یانییه و، نو یژ ی سی رکاتی، که نو یژ ی مه غریبه و، نو یژ ی چوار رکاتی، که نو یژ ی نیوهر پوو عه سر و عیشایه، له گه ل (وجهت وجهی....) و، ته سب حی پی ش ئه و، سوننه ته کانی پی ش (الله اکبر) ی نو یژ دابه ستن، شه ش هه زار و چوار سه دو نو زده سوننه تن. هه ر واجبی کیش به حه فتا سوننه ته و، نو یژ هه موو خواپه رستی و ئیتاعه تیکی تیدایه، مال به ختکردن نه بی و، نو یژ گه وره ترین ئیتاعه تیکه که به به دن بکری؛ هه ر له بهر ئه مه یه حه زره ت (د.خ) فه رموویه تی: «نو یژ چاکتره له هه موو ئیتاعه تی که بو ئوممه تی من دانراوه».

ئهی برای نه خوینه وار! به نه زانینی فاتحه و ته حیات و به نه زانینی سوننه ته کانی نو یژ و ئه وانه ی نو یژ به تال ده که نه وه زور زیانت لی ده که وئ.

ئهی برای خو شه ویستم! خوی گه وره هو ی به ختاری و خو شی و ئاسایشی بو تو ئاماده کردوه، ئهی تو بو چی گو ییان پی ناده ی و خیر و قازانجی خو ت له ده ست ده رده که ی!!!

بزائن که له نو یژ ی به یانیاندا له کاتی ئیعتیدالی رکاتی دووه مدا، له پاش (وملء ما شئت من شیء بعد) قنوت سوننه ته، له گه ل سلاواتدان له سه ر حه زره ت (د.خ) و خزم و یارانی و، له گه ل ته سلیمیشدا، له فزه که شی ئه مه یه:

(وصلی الله علی النبی وآله وصحبه وسلم) ئه م سلاواته به م شیوه یه پی مان گه یشتوه؛ بو یه زانیانی ئاین فه رموویانه: پیویسته سلاواتی دوایی قنوت به م شیوه بی و، نه هییان له وه کردوه که بلیت: (وصلی الله علی محمد..) تاد قنوتی مه شهوور ئه مه یه: (اللهم أهدني فيمن هديت، وعافني فيمن عافيت، و تولني فيمن توليت، و بارك لي فيما أعطيت، و قني شر ما قضيت؛ فانك تقضي ولا يقضى عليك، وأنه لا يذل من واليت، ولا يعز من عاديت، تباركت ربنا و تعاليت، فلك الحمد علی ما قضيت نستغفرك و نتوب اليك، وصلی الله علی النبی الأمي و آله وصحبه وسلم).

سوننه ته بۆ نوپژکه ری ته نیاو بۆ ئیمامی کۆمه لئیکی دیاری، که پازی بن به درپژه پیدانی نوپژ، قنوتی حه زه تی عومه ریش بخوینی له پاش قنوتی مه شهوور، ئه ویش ئه مه یه: «اللهم أنا نستعينك، ونستغفرك ونستهديك، ونتوب اليك، ونؤمن بك، ونتوكل عليك، ونثني عليك الخير كله، نشكرك ولا نكفرك، ونخلع و نترك من يفجرك، اللهم إياك نعبد و لك نصلی و نسجد نسعی و نحفد، نرجو رحمتك و نخشى عذابك أن عذابك الجد بالكفار ملحق». سوننه ته بۆ ئیمام که له قنوته که دا به له فزی جه مع بخوینی و به دهنگی بهرز بخوینی. ههروه ها سوننه ته بۆ مه ئمووم له قنوتی مه شهووردا هه ر ئامین بکا. تا ئیمام دهگاته «أنك تقضى...» له وپوه ئه ویش بیخوینی له گه ل ئیمامدا و، له کاتی سه له واتدان و سه لام ناردن بۆ حه زه ت و ئال و ئه سحابی ئامین بکا، به لئ مه ئموومی که دهنگی ئیمام نه بیسی خوی به په نهانی قنوته که ی بخوینی.

سوننه ته بۆ ئیمام و بۆ نوپژ به ته نیا کردوو که له هه مووی قنوتدا هه ردوو ده ستیان بهرز بکه نه وه، به لام به شیوه یه کی مام ناوه ندی نه که به زیاده ره وی، سوننه ته هه ردوو ئه نیشکیان له ته نیشتیان جیا بکه نه وه، به لام نه وه ک جیا کردنه وه یه کی زۆر. سوننه ته بهری هه ردوو ده ستیان روویکه نه ئاسمان، ئه مه له کاتی که به لایه کی تایبه تی نه بی، ئه گه ر هه بوو سوننه ته پشتی ده ستی بکه نه ئاسمان.

فی التحفه، فی باب الاستسقاء: «وکذا یسن ذلك لكل من یرید رفع البلاء، ولو فی المستقبل لیناسب المقصود، بخلاف قاصد تحصیل شیء فأنه یجعل بطن کفه إلى السماء لأنه المناسب بحال الآخذ أنتهی.»

سوننه ته په نه کهانی ده ستی کراوه بن و نه قوونجاو بن و سه ر په نه کهانی که می مه یلی بهری ده ست بکه ن و، ده سته کهانی رووت بن و، له بهینی ده سته کهانیانه وه ته ماشای جیگه ی سوجه ده که یان بکه ن، سوننه ته که مه عنای قنوته کهانی بزانه و، ئاگایان له کورته مه عناکه یان بی، له گه ل چاکی له فز و له هجه داو به بی ته کلیف بیخوینی، ئه م سوننه تی قنوته هه میشه بییه داخلی نوپژی به یانیانه و به س. سوننه ته له پاش ته واو کردنی قنوت و، له سه ره تای دانه وینه وه بۆ عه رد ده س به (الله اکبر) بکا.

سوننه ته درپژه به ئه لفی (الله اکبر) بدا به قه ده ر دوو هه ناسه ئه نجا سوجه ببا. به م دوو سوننه ته ژماره ی سوننه ته کهانی نوپژی به یانی ده گاته سه د و چل و چوار سوننه ت.

ته حیاتی یه که م سوننه ته وه، له دانیشتنه که یدا (ئیفتیراش) سوننه ته، که ئه وه یه پی

راستی راست کاته‌وه‌و پیی چه‌پی بخاته ژیری، نهرم کردنی جومگهی پشت سوننه‌ته، واته: به‌بی عوزر پشتی نه‌چه‌می‌نیت‌وه‌و به‌هیچ لایه‌کدا مه‌یل نه‌کات، یانی: نه به‌لای راستدا و نه به‌لای چه‌پداو نه به‌ره‌و‌پیش و نه به‌ره‌و دوا لار نه‌بیته‌وه‌و، سوننه‌ته ه‌ردو به‌ری ده‌ستی له سهر رانی دابنی نزیك به‌ئ‌ژنوی و، سی‌په‌نج‌هی ده‌ستی راستی له‌لای راستیه‌وه بنووقینی و، په‌نج‌هی شه‌هادتی به‌ره‌للا بکا و، په‌نج‌ه‌گه‌وره‌ک‌هی پی‌وه بلکینی به‌شی‌وه‌یه‌ک که سهری په‌نج‌ه‌ک‌هی بدا له بنی په‌نج‌هی شه‌هادتی و، سهری په‌نج‌هی شه‌هادتی به‌رام‌به‌ری سهری ئ‌ژنوی دابنی و، سهری په‌نج‌ه‌کانی ده‌ستی چه‌پیشی به‌رام‌به‌ری سهری ئ‌ژنوی چه‌پی دابنی و، په‌نج‌ه‌کانی ده‌ستی چه‌پی ه‌موو به‌ره‌لا و پرو له قیبله‌و به‌یه‌که‌وه لکاوبن، که له وته‌ی شه‌هادتدا گه‌یشته (الا الله) په‌نج‌هی شه‌هادتی ده‌ستی راستی به‌رز بکاته‌وه، به‌قه‌ده‌ر ئ‌وه‌نده‌ی که دنکه میوژیک له‌ژیریا جیی بیته‌وه‌و، نیازی دلی به‌م په‌نج‌ه به‌رزکردنه‌وه‌یه دلسوزی و دلساگی بی له خوا به‌یه‌ک ناسیندا و که‌می سهری په‌نج‌هی شه‌هادتی دانه‌وینی بو سهر ئ‌ژنوی له دوا دوا‌یی (الا الله) دا، ئ‌نجا له ته‌حییاتی یه‌که‌مدا تا راست ده‌بیته‌وه و، له ته‌حییاتی دوو‌مدا تا سه‌لام ده‌داته‌وه با په‌نج‌هی شه‌هادتی به‌رزبی و له سهر ئ‌ژنوی بی و، بو‌ی بروانی: چونکه ئ‌م شی‌وه‌یه ده‌بیته‌وه‌ی ئ‌اگاداری و راگرتنی بیری دلسوزی و خوا به‌یه‌ک ناسین و، تا نو‌یژه‌ک‌هی ته‌واو ده‌بی له سهر باشت‌ترین ئ‌حوالی ئ‌اگاداری دوام بکا، جا با په‌نج‌هی شه‌هادتی نه‌جوو‌لینیت‌وه‌و؛ چونکه جوو‌لاندنه‌وه‌ی که‌راه‌تی ه‌یه.

«وَأَنْ حَرَكَةَ مَعَ الْكَفِّ بَطَلَتْ صَلَاتَهُ بِثَلَاثِ حَرَكَاتٍ مُتَوَالِيَاتٍ عَامِدًا عَالِمًا ، قَالَ أَبُو قَاسِمٍ.»

واته: ئ‌ه‌گه‌ر په‌نج‌هی له‌گه‌ل به‌ری ده‌ستیدا جوو‌لاندنه‌وه‌و، به‌ده‌سه‌نقه‌ست ئ‌مه‌ی کرد و ده‌یزانی خراپه، ئ‌ه‌وا به‌هوی سی‌بزووتنه‌وه‌ی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک نو‌یژه‌ک‌هی به‌تال ده‌بیته‌وه. با له به‌رزکردنه‌وه‌ی په‌نج‌هی شه‌هادتیدا زیاده‌ر‌ه‌وی نه‌کا، چونکه پی‌چه‌وانه‌ی ئ‌ه‌ده‌به.

سوننه‌ته ه‌موو ته‌حییاته‌ک‌هی به‌په‌نه‌انی بخوینی و، له دوو شه‌هادته‌کاندا ده‌نگ به‌رز نه‌کاته‌وه؛ ئ‌م ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه‌یه مه‌کرووه‌ه. سوننه‌ته مه‌عنای ته‌حییات بزانی و ئ‌اگاداری کورته مه‌عنایه‌کی بی و، خویندنه‌وه‌و له‌ه‌جه‌ی باش بی و زور له‌خو‌کردنی تیدا نه‌بی. سه‌له‌واتدان له ئال له ته‌حییاتی یه‌که‌مدا سوننه‌ت نییه‌و، له ته‌حییاتی دوو‌مدا سوننه‌ته.

له پاش ته واو كړدنى ته حياياتى يه كه م به رزبېته وه بو پكاتى سييم و، (الله اكبر) بلى و، دريژه بدا به ئلفى (الله) تا به ته واوى راست ده بېته وه، سوننه ته هردوو ده ستى پووه و قبيله به رز بكا ته وه و لاريان نه كاته وه. سوننه ته پشتى هردوو ده ستى به رامبه رى شانى بى و، په نجه كانى نه نووقينى و، په نجه ي گوره ي به رامبه رى نهرمه ي گوچكه ي بى و، سه رى په نجه كانى ترى به رامبه رى لاي ژوورو ي گوچكه ي بن و، كه مى سه رى په نجه كانى بچه مينى ته وه، سوننه ته په نجه كانى به يه كه وه نه لكينى و زوريش بلاو نه بن و، به ئارامى له به رزه وه بيانهيته خواره وه. سوننه ته هردوو ده ستى له خواري سينه وه و له ژوورى ناوكيه وه دابنى، به جوړى ده ستى راستى له سه ر پشتى ده ستى چه پى دابنى و جمگه ي چه پى به په نجه ي ده ستى راستى بگرى و، په نجه كانى راست به سه ر دريژى ده ستيدا دريژ بكا ته وه، وه كو له باسى ته كبرى ته چه رومدا نووسيمان.

ئمه چل و حوت سوننه تن كه له نويزى سبه ينياندا نين و، له نويزه كانى تر دا هه ن و، هه ريه ك له نويزى نيوه رو و عه سر (۱۵۳۳) و، نويزى مه غريب (۱۰۹۶) سوننه تى هه يه.

ئو نويزه كه رى كه ئيمامى لى پيش كه وتووه، ئه گه ر ئيمامه كه ي ده ستى به رز كرده وه، سوننه ته ئه ميس ده ست به رز بكا ته وه، ئه گه ر نا ئه ميس ده ست به رز نه كاته وه. هه روه ها له گه ل ئيمامدا (الله اكبر) بلى، ئه گه ر چى ته حياياتى يه كه مى له جيگه ي خويدا نه بى، وه ئه گه ر ئيمام سه لامى دا يه وه، شوينه كه شوينى ته حياياتى مه سبووق نه بوو، ئه وه كاتى كه هه ستايه وه (الله اكبر) نه لىن. وه ئه گه ر مه ئمووم له پيش هه ستانى ئيمامدا ته حياياتى يه كه مى ته واو نه كرده بوو، ئه وه هه تا ئيمام هه لئه ستيته وه خه ريكى خويندنى ته حياياتى بى، جا كاتى ئيمام هه ستا ئه ويش هه لئسېته وه، دوا به دواى ئيمام هه لئسوكه وت بكا، چونكه دوا كه وتن و هاو جوړى له گه ل ئيمامدا واجيبه و، خويندنى ته حياياتى يه كه م سوننه ته. به لام ئه گه ر مه ئمووم كه مه سبووق بو واته: ئيمام لى پيش كه وتبو و، جيگه ي ته حياياتى خو ي نه بوو، ئه وه با شتر ده بى له گه ل ئيمامدا راست ببېته وه.

ئه گه ر مه ئمووم به هو ي خويندنى ته حياياته وه به دوو روكن، چ دريژ چ كورت، له ئيمام پاش كه وت، ئه وه نويزه كه ي به تال ده بېته وه، چونكه ئه م پاشكه وتنه له ته قسيره وه بووه و وه كو مه سه له ي بى قسووريك نيبه، كه هه تا به سى روكنى دريژ له ئيمام پاش نه كه وى نويزه كه ي به تال نابېته وه.

جا ئه گه ر له مه سه له ي پاشكه وتندا، پيش ئه وه ي كه به دوو روكن له ئيمام دوا بكه وى

نیبەتی لە ئیمام جیابوونەوهی هیڤناو، بو خۆی نوێژی کرد، ئەو نوێژەکهی بەتال نابێتەوه.

لە تەحییاتی دوایدا دانیشتن بەشیوهی (تورك) سوننەتە، واتە: نوێژکەر پێی راستی (نەصب) بکا، و پێی چەپی لە ژێر پێی راستیەوه دەربکا، و لە سەر وڵمە ی بنی رانی چەپی دابنیشی، بە مەرجی ئەم جوړه دانیشتنه پێگای (خوشووع) ی لى نهگرى، واتە: ئەوئەندە لە سەر لەشی گران نەبى که دلى تىك بدا، ئەگەرنا سوننەت نییە؛

چونکه هەر سوننەتێک پێگا لە (خوشووع) بگریت، ئەو بەجێهێنانی مەکر و هە.

ئەگەر یەکیك سوجدەى سەهووی لە سەر بوو و نیبەتی وابوو ئەو سوجدەیه ببا، ئەو سوننەتە لە تەحییاتی دوایدا بەشیوهی (ئىفتیراش) دابنیشی، خو ئەگەر نیبەتی نەبوو سوجدە سەهووەکه ببا ئەو سوننەتە بە شیوهی (تورك) دابنیشیت، جا ئەگەر لەم نیبەتە پەشیمان بوویەوه، ئەوا سوننەتە بگەریتەوه بو شیوهی ئىفتیراش، بەلام بەوشەرته لەم گەرانهودا بەقەدەر پکوعی ئەو کەسەى بەدانیشتنهوه نوێژ بکا، نەچەمیتەوه؛ چونکه کاریکی وها بەپێی (اصح) نوێژ بەتال دەکاتەوه، ئەم مەسەلەیه پەنهان و نادیاره زۆر جار پروودەدا.

بو مەئومومێک که ئیمام لى پيش کهوتى، سوننەتە لە تەحییاتی دواى ئیمامدا بەشیوهی ئىفتیراش دابنیشی.

تیکرا لە هەردوو جوړه دانیشتنهکهى ئىفتیراش و تەوهر و کدا سوننەتە پێی راستی نەسب بکا، و پەنجەکانی ئەم پێیهی روو لە قبیلە بن. سوننەتە لە دانیشتندا جومگەکانی پستی باش نەرم بکا، واتە: پستی لار نەکاتەوه، بە هیچ لایەکدا لانهدا. سوننەتە بەرى دەستی راستی لە نزیکى ئەژنۆ یا لەسەر رانی دابنى. سوننەتە پەنجەکانی دەستی راستی یەکەم و دووهم و سێهەمی - لای راستەوه - بنووقینى و، پەنجەى شەهادەتى بەرەللا بکات و، سەرى پەنجەى گەورەى بە بنى پەنجەى شەهادەتیهوه بلکینى و، سەرى پەنجەى شەهادەتى بەرامبەرى سەرى ئەژنۆى بى. هەر وها سوننەتە سەرى پەنجەکانی دەستی چەپی لەسەر رانی چەپی لە نزیکى ئەژنۆیهوه دابنى و، هەموویان بەرەللا بکا و بیانلکینى بەیەکەوه روو لە قبیلە بن.

سوننەتە باسکەکانی لە سەر رانهکانی دابنى. سوننەتە لەگەڵ وتنى (الا الله) دا پەنجەى شەهادەتى بەرز بکاتەوه و بەقەدەر ئەوئەندەى که دەنکه میوژیک بەژیریا بچى. سوننەتە

په نجهی شه هادتی به بهرزی رابگری هه تا سه لام ده داته وه، ههروهه هه همیشه ته ماشای په نجهی شه هادتی بکا بو، ئه وهی تا دواپی نویره که خاترجه مع بی. سوننه ته په نجهی شه هادتی نه جوولینی. چونکه جوولاندنه وهی مه کرووه. ههروهه له بهر زکردنه وهی په نجهی یدا زیاده ره وی نه کا، چونکه خیلافی ئه ده به. سوننه ته به په نهانی و به جوانی و ئارامی و له هجه باشی و حازرکردنی مه عناوه دوو شه هادته که بخوینی، سه له واتدان له ئالی پیغه مبه (د.خ) لهم ته حیياتی دواپییه دا سوننه ته و زیاد له سه ره ئه وهش هه تا (حمید مجید) سوننه ته، ته نانهت بو ئیمامیش، به مه رجی ئه و ئیمامه ئیمامی مزگه وتی سه رپیگا نه بی، واته: له وانه نه بی که خه لکی تر بیجگه له کو مه له مه ئومومه که ی خو ی بین و ئیقتیدای پی بکن، ههروهه کو مه له مه ئومومه که ی خویشی رازی بن و، ههقی خه لکیان به سه ره وه نه بی، وهکو ئینسانی کریکارو ژنی شو دار، ههروهه ئه وهنده ماوه مابی که به شی نویره کی ره سا بکا، هه رچه ند پاش ئه وه کاته که ته واو بی .. ئه و زیاده ش ئه مه یه:—

(اللهم صل على محمد عبدك ورسولك النبي الأمي وعلى آل محمد وأزواجه أمهات المؤمنين وذريته وأهل بيته، كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم أنك حميد مجيد).

سوننه ته بو نویره کهر ئه م سلواته بزانی و، به په نهانی بیخوینی و مه عناکه ی بزانی و، ئاگای له مه عناکه ی بی و، له فز و له هجه ی جوان بی و له زور له خو کردنه وه دوور بی.

سوننه ته دوعاکانی پاش ته حیيات بخوینی وهکو:

(اللهم اغفر لي ما قدمت وما أخرت وما أعلنت وما أسرت وما أسرفت وما أنت أعلم به مني، أنت المقدم وأنت المؤخر، لا اله الا أنت أستغفرك وأتوب اليك).

يا وهك: (اللهم أني أعوذ بك من عذاب جهنم ومن عذاب القبر و من فتنة المحيا والممات ومن فتنة المسيح الدجال).

ئه م دوو دوعایه هه ردوویان مه ئسوورن ، واته: له هه زره ته وه وه رگیراون (د.خ) به لام دوو مه که یان گه وره تره، چونکه خیلاف له وه دا هه یه که واجیب بی.

سوننه ته، بو ئه و ئیمامه ی که چاوه رپی خه لک نه بی بین و داخلی نویره بین، ئه و دوعایه که ده یخوینی که متر بی له لای که م له ته حیياتی واجیب و له سه له واتی واجیب و، له مانه زیاتر نه خوینی، به لکو گه وره تر ئه وه یه له وانه که متر بخوینی؛ چونکه مه کرووه هه به قه ده ر ئه وانه بخوینی. ئه م مه سه له ش په نهانه.

به لّام بۆ نويزّكهرى به تهنيا سوننه ته ئه و دوعايانه بخوينى و، دروسته له وانەش زياتر بخوينى ئه گهر نه كه ويته ناو سه هووه. دياره ئه م زياده خويندنه بۆ مه ئمووم نيه؛ چونكه مه ئمووم دواكه وتوى ئيمامه. سوننه ته ئه م دوعايانه به په نهانى بخوينى و، مه عنايان بزاني و، ئاگاي له مه عنايان بى. ههروهها سوننه ته له فظ و له هجەى جوان بى و له خويندنا عاده تى بى و زور له خوئى نه كا و زياده رپه وى نه كا.

ئه گهر مه ئمووم ته حياياتى يه كه مى له پيش ئيمامدا ته واو كرد، با بى دهنگ نه بى، به لكو دوعاكانى ته حياياتى دوايى بخوينى تا ئيمام راست ده بپته وه و، حوكمى ئه و كه سه ش ئيمام پيشى كه وتوو ههروهها يه هه تا ئيمام هه لده ستى.

سه لامى دووه م سوننه ته، ئه گه رچى ئيمام ته ركى بكات، به لّام ئه گهر مانعى رپوى دا له كاتى ئه م سه لامى دووه مه دا، وه كو بى ده ستنويزى، يا ته واو بوونى وه ختى نويزى جومعه، يا خو نويزّكهر خوفى له پيدا بوو به مه سحى خوفه وه نويزى ده كردو، له كاتى سه لامه كه دا خوفه كه ي در، يا سه فه رى بوو به مه سحى خوفه وه نويزى ده كردو، له كاتى سه لامه كه دا نيه تى ئه وه ي هينا جينشين بى و سه فه رى نه بى، يا خو له و كاته دا ماوه ي رپه واو بوونى مه سحه كه ته واو بوو، كه بۆ نيشته جى شه و و رپوژيكه و، بۆ مسافر سى شه و و سى رپوژه، يا كه وته گومان له ته واو بوونى ئه و ماويه، له م حاله تانه دا هه موويان سه لامى دووه م حه رامه؛ چونكه ئه م سه لامه گه لى په يوه ندى به نويزه كه وه هه يه و، وه كو ئه ويه كه هيشتا نويزّكهر له نويزدا بى، دياره نويزيش له گه ل ئه م مانيعانه دا دروست نيه. ئه م مه سه له ش زور په نهان و نادياريه. سه لامى يه كه م، هه رچه ند واجيبه، چونكه هوى برانه وه و ته واو بوونى نويزه كه يه، نيه تى ده رچوون له نويز سوننه ته له گه ليدا، واته: له گه ل سه ره تاي سه لامه كه دا بيه يته دلته وه كه وا نويزه كه ت ته واو بوو.

سوننه ته وتنى (سلام) له سه ر سينگ بى و، وتنى (عليكم) لاي راسته وه بى. سوننه ته بلى: (ورحمه الله وبركاته). سوننه ته مابه ينى دوو سه لامه كه به قه ده ر (سبحان الله) يه ك بى، به مه رچى ئيمامه كه له وه نه ترسى كه مه ئموومه كانى پيش ئه و سه لام بده نه وه، ئه گه ر ئه م ترسه ي هه بوو ده بى يه ك له دواى يه ك و بى جيا كردنه وه، هه ردوو سه لامه كه بداته وه. ههروهها سوننه ته له سه لامى دووه ميشدا وتنى (سلام) له سه ر سينه بى و، وتنى (عليكم) له لاي چه په وه، به جوړى كه له پيشه وه كولى چه پى ببينرى. ئه گه ر له كاتى سه لامدانه وه ي يه كه مدا نويزّكهر ئه وه نده زور لاي كرده وه كه سينه ي له عاستى قيبله وه رچه رخوا، ئه وه نويزه كه ي به تال ده بپته وه.

سوننه ته سه لامدانه وه چ به په له بئ، واته: زور سستی تیا نه کړئ.

سوننه ته مه ئمووم پاش هه ردو سه لامه که ئیمام سه لام بداته وه، چونکه ته واو بوونی سه لامی مه ئمووم له پيش ته واو بوونی سه لامی دووهمی ئیمام هوئ له کیس چوونی سه وابی مه ئموومه؛ چونکه مه کرووه.

ئیمامی نه وه وی له کتیبی (مه جموع) یدا ده لئ: ته رک کردنی سوننه ته مه کرووه، به لام به لیکولینه وهی زانا دواینه کانی ئاین ته رک کردنی سوننه ته (خلاف الاولی) یه.

سوننه ته مه ئمووم و نوئژ به ته نها کردو به په نهانی سه لام بدنه وه، به لام ئیمام و (مبلخ) سه لامی دووهم به ئاشکرا بخوینن^(۱) سوننه ته نوئژ کهر مه عنای سه لام بزانی و، ئاگای له کورته مه عنایه کی هه بی. سوننه ته له فز و له هجهی باش و، به بی ته که للوف بیخوینی.

بو مه ئمووم و بو نوئژ به ته نیا کردو سوننه ته له سه لامی یه که مدا نییه تی سه لام کردنی ببئ له و که سانهی که له لای راستیه وهن، چ له فریشته پاریزه ره کان و چ له فریشتهی ترو، چ له ئاده میزاد. هه روه ها له کاتی سه لامی دووهمدا نییه تی سه لام کردنی ببئ له و که سانهی که له لای چه په وهن له فریشته و موسلمانانی ئاده میزادو په ری و، به هه ر کام له م دوو سه لامه نییه تی سه لام کردنی له ئیمام ببئ قه ی ناکا، به لام به سه لامی یه که م باشتره.

ئیمامیش به سه لامی یه که م له ئه هلی لای راستی و، به سه لامی دووهم سه لام له ئه هلی لای چه پی بکا. ئیتر بو ئه وانهی که له پشتیه وهن به هه ر کام له م دوو سه لامه قه ستیان بکات باشه.

مه ئموومه کانی ریزی هه ره دوایین، چونکه که س له پشتیان وه نییه ته نیا قه سستی سه لام بکه ن له وانهی له پیشیان وهن، به سه لامی یه که م بی یا دووهم . به لام مه ئموومه کانی ریزه کانی تر ده توانن به هه ر کام له م دوو سه لامه قه سستی سه لام له ریزی پیشه وهیان بکه ن^(۲) ئه ی براده رینه! بیجگه له م سوننه تانه، که باسما ن کردن، سوننه تی

(۱) به ئاشکرا خویندنی سه لامی دووهم له لایه ن ئیمام و (مبلخ) دووهم له هیچ کتیبیکدا نه دیوه.

وه رگئیر

(۲) له نوسخه ده ستوو سه که دا لیژده دا نوو سراوه: ئه مه شه شسه دو شه ش سوننه تن به بیان کران، که داخلي =

نوئیز زورن، يهكى لهوانه ئهويه: سوننه ته بو ئه و كهسانه ي كه له كاتى قامهت كردندا دانيشتون له پاش تهواو كردنى قامه ته كه هستن، به مەرچى كه پيرو نه خوش نه بن، ئه گهر وابوون سوننه ته، بويان له كاتى كاتى كه به (الله اكبرى) نوئيز دابه ستنى ئىمامدا بگهن.

ههروهك بو ئه و كهسانه، كه له كاتى قامهت كردندا له شوينه دا پراوه ستاون، سوننه ته دانه نيشن. ههروهها سوننه ته پاش به جيھينانى نوئيزه فەرزەكان دەست بگهن به و زيكر و ئه و رادانه كه مهئشورن و بيانخوين، ئه نجا له پاش ئه وانه نوئيزه سوننه ته كان بگهن، مه گهر ترسى له كيس چوونى ئه و نوئيزه سوننه تانه يان هه بى، له كاتى ئه م ترسه دا دياره نوئيزه سوننه ته كان پيشى ئه و راده كان ده خرين.

شايانى زانينه: هه ر سوننه تىك له م سوننه تانى نوئيزه خيرو پاداشتيان له ميه ره بانى خواى گه و ره يه ك به ده يه تا به پينسه د و زياتر. به م پييه پاداشى سوننه ته كان گه ليك زور ده بن.

ئەى برادرينه! له خواى پايه به رزو بى خوش تكاكارم حالتان به جوړى بگوړى كه خه مى خوتان بخون. ههروهكو شه و رۆژ خه ريكى چار كردن و په يدا كردنى ژيان و به جيھينانى ئاره زوى نه فستانن و، خه ريكى دابىن كردنى خوشين بو خيزان و مندالتان، كه ميكيش بو به جيھينانى ئاسايش و ره حه تى پاشه رۆژى نه پراوه ي خوتان تى بگوشن و، هوى ئازاد بوون له ئازارى گوړو سزاي رۆژى قيامهت بو خوتان مسوگهر بگهن. لاي كه مى ئادابى ئه م پينج فەرزە نوئيزانه و مەرچ و روكن و سوننه ته كان يان بزائن و، ئه و ههش بزائن كه نوئيزه به چى به تال ده بپته وه، به چ جوړى ده بپته هوى به ختيارى و پيرو زى نه پراوه تان. به تايبه تى فيرى دلسوزى و له خوا ترسى بن و، ئارام بوونى دل و ئه ندامه كانتان له نوئيزه كانتاندا راگرن؛ چونكه به فەرمووده ي هه ندى ئه هلى دين و ئاين: هه ر نوئيزى (خوشووع و خزووع) ي تيا نه بى به تاله، ئه وانه فەرموويانه: خوشووع له به شى له نوئيزه كه دا مەرچى دروست بوونى نوئيزه؛ واته: ئه گهر نوئيزه كه هه ر هيج خوشووعى تيدا نه بوو، ئه وه به ته واوى به تاله.

= هه ر پينج فەرزەكانن، كه وا بى سوننه تى نوئيزى به يانى نوسه د و دوانزه سوننه تن و، بو نوئيزى مه غريب بوون به هه زارو دو سه د و شه ست و دوو سوننه ت و، بو نيوه رۆ و عه سر، عيشا، هه ريه ك، گه يشتنه هه زارو پينسه د و نه وه دو نو سوننه ت. وه رگير

ئەى برادەرىنە! دەخىل سەد دەخىل! ئەم پاىە بەرزە و ئەم پاداشە مەزنىە كە لە نوپۇزدا
هەيە لە كىسى خۇتانى مەدن، ئەم پىنج فەرزانە بە خۇيان و نوپۇزە سوننەتەكانى پاش
و پىشيانەوہ لە ھەر شەو و رۇژىكدا زياتر لە دوو سەعاتيان ناوى واتە: بىست و دوو
سەعاتان بۇ دەمىننەوہ، بۇ خۇتان و بۇ ئەرك و ئازارى دنيا بەكارى بىنن، ئامۇژگارى
ئەھلى تەمى و تەربىەى ئاين وەرېگرن. مەيدانى پەشيمان بوونەوہ و بۇلاى خوا
گەرانەوہو، بەدەستەينانى بەختيارى، زۇرگوشادە. فەرموودەى پىغەمبەرە (د.خ):
گەرەترىن خوورپەوشتى باش و بەكەلكى موسلمان ئەوہيە كە لە بىستنى خىرى ئاينى
خوى تىر نەبى. باقى: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته. رحم الله أمرىء اذا رأى سنة
تركتها كتبها فيها.

نامہ می باز دہیمہ

باسی ویردہ کانہ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله، الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله.

پاش ئمہ، ئہی برادرینہ! لہناو خہلکدا ئاشکرایہ کہ دہلین: "من عرف نفسه فقد عرف ربه" واتہ ہرکس خوی بناسی بہو سیفہتہی کہ (حادث)ہ، واتہ: لہ خویدا نہبووہو خوا دروستی کردوہ، وہ (ممکن)ہ، واتہ: بوون و نہبوونی لہخویدا وہک یہک وایہو، خوی لہ ذاتی خویدا نہ بوونی واجیبہو نہ نہبوونی واجیبہو، ئہگہر ئیرادہ و خواستی خوا لہسہر بوونی بی، دہبی و. ئہگہر ئیرادہ و خواستی خوا لہسہر نہبوونی بی، نابی. ہر وہا (محتاج)ہ، واتہ: لہ ذات و سیفات و لہ ہموو پیوستیہ کیدا موحتاجی خوی بالایہو، ئہو چاودییری دہکا، ئہوہ ئہو کہسہ بہہوی ناسینی خویہوہ خوی بہرزوبالا دہناسی و ئہوہ دہزانی کہ خوی گورہ دروستکارو، پەروردگار و (واجب الوجود)ہ، بی ئیحتیاج و بی نیازہ لہ جیہان. بہ کورتی کہ ئادہمیزاد خوی ناسی خوی خویشی دہناسی.

ئہی براینہ!

ئہو ناسینہ ئہمہیہ کہ ئادہمیزاد بہ راستی بلی: من جیسم و لہشم و، بہہوی ئیسقان و رہگ و گوشت و خوی و ئہندامہکانی تری لہشہوہ ہم و گیانم بہ بہردا کراوہو، خاوہن گیان و خاوہن دل و ہوشم و، ہیژی توورہبوون و رقبہلگرتنم ہہیہو، ہیژی ئارہزوو کردنم ہہیہ، کہ دیارہ ئارہزووی خواردن و خواردنہوہ و شتی ترم ہہیہو، ہیژی زانستم ہہیہ. ئہمانہش ہموویان ہیچیان لہ خومہوہ نین و، ہمووم لہ پەروردگارہوہ وەرگرتوہ، کہوابی دہبی من حوقوقی ئہو پەروردگارہی خوم بناسم و ئہو حوقوقہی جیبہجی بکہم و، خوم لہ گیانلہ بہرانی بی عقل و ہوش جیا بکہمہوہ و، دان بہوہدا بنیم کہ ئہو خویہ بہ بی حکمت دروستی نہکردووم، بہلکو ئہم پایہی وجود و ہوش و عقلہی پی داوم بو ئہوہی کہ لہ پیش ہموو شتیکدا ئہو بناسم و، لہسہر ئہو یاسایہ

برپوم که له‌گه‌ل په‌به‌ران و پیغه‌مبه‌راندا ناروویه‌و، له دواى هم‌موویان به‌هوی فریشته‌ی ئه‌مین (جوهرئیل) ناروویه‌تی بو‌حه‌زرتی فخری عالم (محمد) دروودی خوی لی بی، ئه‌ویش گه‌یاندوویه‌تی به‌ئادهمیزاد و، دست به‌دست و دم به‌دم له‌وانه‌وه به‌ئیمه‌گه‌یشته‌و و، ئیمه‌ش ده‌بی په‌رستیاری خوا به‌جی بینین هه‌تاله گیانله‌به‌ره بی هوشه‌کان جیابینه‌وه.

پیویسته بزانی که به‌ختیاری ئادهمیزاد به‌خواپه‌رستییه، واته: سه‌رکه‌وتن، به‌هرمه‌ندی و به‌خته‌وه‌ریی ئادهمیزاد له‌زانستی بیروباوه‌ری باش و خوورپه‌وشتی باشه‌وه‌یه‌و، له‌وه‌دایه که بیروباوه‌ر و کردار و په‌فتار و خوورپه‌وشتی له‌سه‌ر ئه‌و یاسایانه بی که پیغه‌مبه‌ری گه‌وره و په‌به‌ری جیهان بوی هیناوین و، نه‌گه‌تی و به‌دبه‌ختیسی به‌وه ده‌بی‌ت که له‌م یاسا پیروژه لا بدا و، خوی له‌گیانله‌به‌رانی بیهوش جیانه‌کاته‌وه.

پیویسته ئادهمیزاد بزانی له‌کویره‌هاتووه‌و بو‌کوئی ده‌پوا. پیویسته بزانی به‌بی خالیق دروست نه‌کراوه، به‌لکو خالیق به‌حیکمه‌تی خوی دروستی کردوه. که‌وابی له‌ئه‌ساسه‌که‌یدا خواستی خوا له‌سه‌ر بوونی بووه‌و، ئه‌نجامه‌که‌ی مردن و رویشته‌ن بو جیهانی دووم، که له‌ویدا حیسابی بیر و باوه‌ر و کرده‌وه و خوورپه‌وشتی له‌گه‌ل ده‌کری و، جه‌زاو پاداشی خوی له‌خوا وهرده‌گری، یا به‌وه که له‌دۆزه‌خدا ئازار ده‌دری، یا له‌به‌هشتدا به‌نیعمت و ئاسایش هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌می‌نیه‌وه.

پیویسته بزانی هه‌روه‌کوله‌ ژیاندا له‌گه‌ل باقیی گیانله‌به‌ران هاوبه‌شه و ده‌خواو ده‌خواته‌وه و له‌زه‌ت و ئاره‌زوو وهرده‌گری و قه‌له‌و ده‌بی، له‌گه‌ل فریشته‌کانیشدا هاوبه‌شه، واته: خاوه‌ن زانسته و ده‌توانی خه‌ریکی خواپه‌رستی بی و، یادی خوا بکاته‌وه و، به‌زیکر و ته‌سبیحاته‌وه به‌جو‌ری خه‌ریک بی که گیانی له‌ژه‌نگی گونا‌ه و تاوانباری دوور بی و، هه‌میشه‌ده‌روونی پر له‌نوور بی. که مادام ئه‌گه‌ر ئادهمیزاد له‌سه‌ر یاسای حه‌یوانات هه‌میشه‌خه‌ریکی خواردن و خواردنه‌وه و نوستن و رابواردن بی و، وه‌خته‌کانی له‌مانه‌دا ته‌واو بکا، ئه‌وه له‌کاتی ژیانی خویدا ئاسایشی گیانیی ده‌س ناکه‌وی و، دل و گیانی وه‌ک دل و گیانی حه‌یوانات ده‌بی و، له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه‌ ده‌مری و کاتیکیش له‌گوردا گیانی به‌به‌ردا کرایه‌وه و فریشته‌پرسیاریان لی کرد، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ که له‌سه‌ری ژیاوه، وه‌ها وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و، باسی کرده‌وه‌ی وه‌ختی ژیانی خوی ده‌کا. خو ئه‌گه‌ر له‌ماوه‌ی ژیانیدا له‌سه‌ر یاسای فریشته‌رویشته، واته‌رپه‌گی خواپه‌رستی و به‌ختیاری گرتبه‌ر و

بیروباوهر و کردهوه و خوورپه‌وشتی باش بوو ئه‌وه کاتی که مرد و له گؤرا پرسپاری لی کرا، له‌سه‌ر ئه‌و شیوه که بووه، وه‌لامی فریشته‌کان ده‌داته‌وه. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه ده‌گیڤنه‌وه کاتی شیخ یه‌عقوبی چه‌رخی وه‌فاتی کردو، فریشته‌کان پرسپاری خویان لی کرد، چونکه کاتی خوئی خه‌ریکی خویندنی قورئان بوو، وا وه‌لامی دانه‌وه وتی: "انی آمنت بریکم فاسمعون". هه‌روه‌ها ده‌گیڤنه‌وه که که‌سیک له کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا که هوشی لای خوئی نه‌بوو، خه‌لکی شه‌هادته‌که‌یان ده‌خسته سه‌ر زمانی که چی ئه‌و خه‌ریکی قسه‌کردن بوو ده‌رباره‌ی ئه‌و ئیثانه‌ی که له کاتی ساغیدا کردبوونی و، بانگی ئه‌و گیانله‌به‌رانه‌ی ده‌کرد که له‌گه‌لیاندا ژیا‌بوو. ئه‌م وه‌زعه موافیقی فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (د.خ) که فه‌رموویه‌تی: "کما تحیون تموتون، وکما تموتون تبعثون" واته: له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ ده‌مرن که له‌دنیا‌دا ده‌ژین و، له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ زیندوو ده‌کرینه‌وه له‌رؤزانی قیامته‌دا که له‌سه‌ری ده‌مرن، واته: حالی مردن تابعی حالی ژیا‌نه.

بویه ئه‌م پیغه‌مبه‌ره که پیغه‌مبه‌ری نامه‌ی بیروباوهر و نامه‌ی عیبادت و نامه‌ی مزگه‌وت و ئه‌وراده‌وه نووسی؛ چونکه عیبادت کردن بو خوا سی جوړه، یه‌که‌م: به‌دل باوهرکردن، که نامه‌ی بیر و باوهر باسی ده‌کا. دوهم: ئیقرار و وتن و دان پیا‌نانه به زمان، که نامه‌ی زیکر بو هاندان و په‌یداکردنی ره‌غه‌تی خه‌لکیه بو ئه‌م جوړه عیبادته. سیهم: کاروکرده‌ویه به ئه‌ندامه‌کانی له‌ش، که نامه‌ی ویرده‌کان و عیبادت بو ئه‌مه‌یه.

ئهی براده‌رینه! به‌پیی فه‌رمووده‌ی بیگه‌ردی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ئه‌م جوړه نامانه که ده‌یاننوسم و بو‌تانی ده‌نیرم، باشت‌ترین دیاری و سه‌وقاتیکن که دوست بو دوستی خوئی بنیری. (عه‌بدوللای کوری (عومهر) (ر.خ) ده‌گیڤته‌وه: "ما اهدی مسلم لاخیه هدیه افضل من کلمه حکمة یزیده الله بها هدی او یرده عن ردی". واته هه‌رگیز موسلمان دیارییه‌کی وه‌های نه‌ناردوو بو برای موسلمانی خوئی گه‌وره‌تر و باشت‌ر بی له وشه‌یه‌کی زانستی به‌رز که به‌و وشه‌یه خوا زیاتر شاره‌زای ریگای راستی بکات، یان له خراپه‌یه‌کی مایه‌نه‌گه‌ت لای بدا و دووری بخاته‌وه.

تکاتان لی ده‌که‌م ئه‌م دیارییه‌م وه‌ریگرن و بیخویننه‌وه، گوئی بده‌نه ئه‌وانه‌ی که نه‌تانزانین، با خه‌مبار و ماندوو نه‌بن؛ چونکه فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (د.خ) گه‌وره‌ترین خوورپه‌وشتی موسلمان ئه‌وه‌یه هه‌رگیز له بیستنی وشه‌ی چاکه و خیر تیر نه‌بی. که‌وابی پیویسته گوئی بده‌نه خویندنه‌وه و تیگه‌یشتنی نامه‌ی دوستی دلسوزی خوتان، چونکه

زۆربەيان تویشووی سەفەری پاشەپۆرتان بۆ ئامادە دەکەن، شتیکی ئاشکرایە کە ئافەیدگاری جیهان ئەم جیهانی ئەمپۆی کردووە مەنزەلگای ئەوانە بەرەو قیامت دەپۆن و بەردەبازی پێپەوی ئەوانە کە بەختیاری نەپراوەیان دەوی، هەتا لەم کاروان سەرایەدا کە هەولەو ماوە فراوانە، لەم دنیاوەدا، کە مەزەعە پۆزی قیامتە، تۆشە تەواو بۆ خۆمان هەلبگرین و، بە سەربەرزە بکەوینە پێگا بۆ پاشەپۆرتان و، بەبێ تویشوو قەستی سەفەری سارای قیامت نەکەین.

ئەم نامە ئەراده یەکیکە لە زادو تویشووکانی پێگە دوور و سەفەری قیامت. سوپاس بۆ خوا برادەران حەز لە خواپەرستی و فەرمانبەرداریی خوی گەرە دەکەن، بەلام بەداخەو نەخویندەوارن. بیستوومە موریدەکان حەز لە ئەو واد و ئەحزابی ئەولیاکان دەکەن، بەلام لەبەرئەوێ مەعنایان نازانن، گریمان مەعنایشان بزائن، چونکە لە ئەهلی غەفلەتن بە غافلێ و بێ ئاگایی دەیانخویننەو و سەواب و پاداشیان دەست ناکەوێ و ماندوو بوونەکیان بێ سوود دەبێ. بڕاینە! پێویستە پێتان بڵێم: ئەوێ بۆ ئێوە بەکار دێ و سوودی لێ وەر دەگرن هەر بە خویندەنەوێ ئەو وە مەشغول بن. لە هەموو ئەو وادێ بەسووتر بۆ ئێوە قورئانی پایەبەرز و گەرە: سەواب و پاداشتی خویندنی قورئانی پیرۆز گەلێک زۆرە، بۆ نمونە شیخ ئەحمەدی (ابن حجر) پەحمەتی خوی لێ بێ، فەرموویەتی: پاداشی خویندنی سوورەتی (فاتحە) لە پاداشی خویندنی سوورەتی (بقرە) زۆرترە، ئەگەرچی سوورەتی بەقەرە لە دوو (جوزە) زیاترە: بە دەلیلی فەرموودەیی پیغمبەر (د.خ) کە فەرموویە: "الا اخبرک بخیر سورە فی القرآن: الحمد لله رب العالمین". واتە: ئاگادارتان دەکەم و پێتان دەلێم: کە چاکترین سوورەتەکانی قورئان سوورەتی (الحمد) ه. هەر وەها لە فەرموودەییکی تر دا هاتوو کە سوورەتی (فاتحە) بەقەدەر سییەکی قورئانە، واتە: خویندنی سوورەتی (فاتحە) بەقەدەر خویندنی دە جوزئی قورئان خیر و پاداشی هەیه.

دەگێرنەو شەیتانی مەلعون سی جار لە داخ و خەفەتدا هاواری لێ هەستاو هەواریکی وەها کە لە هاواری هەموو کاتیکی بەهێزتر بوو، یەکەم: لە کاتی نازل بوونی (فاتحە) دا، چونکە ئەو دەیزانی کە ئەم سوورەتە سامانیکی گەرە بۆ ئوممەتی (محمد) (د.خ). هەر لەبەر گەرەبیبەتی کە کراو بە پوکنی لە ئەرکانی نوێژ: هەتا موسلمانان بیخوینن و پاداشی زۆریان بەنسب بێ، لەو پیرۆزی و بەختیارییە ناھومید و بێ بەش نەبن.

ئیمام (محمد) غەزالی (ر.خ) خویندنی (فاتحە) ی بەم جۆرە خوارەو ریز کردوو:

به‌یانیان (۲۵) جار، نیوه‌پۆ (۲۵) جار، عه‌سر (۲۵) جار، مه‌غریب (۱۰) جار، عی‌شا (۱۵) جار، که‌هه‌مووی ده‌کاته (۱۰۰) جار. وه‌گه‌لی ئه‌سراری عه‌جایی له‌م سه‌دجار خویندنه‌ی فاتحه‌دا باس کردووه، گه‌لی سوودی تیدا هه‌یه بو دین و بو دنیا. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ جارێک (فاتحه) له‌ سوورته‌ی (به‌قه‌ره) گه‌وره‌تره - وه‌ک له‌ پێشه‌وه و تمان - ئه‌م سه‌دجار فاتحه‌یه له‌ دووسه‌د و سی و پینج جوژئی قورئان گه‌وره‌تره، که‌ ده‌کاته حه‌وت خه‌تم و بیست و پینج جوژه‌ واته له‌ دووه‌زار و چوارسه‌د په‌ره قورئان که‌ بیخوینی گه‌وره‌تره.

هه‌روه‌ها ریوايه‌ت کراوه‌ که‌ (فاتحه‌ الكتاب) واته: سوورته‌ی "الحمد لله..." شیفای هه‌موو ده‌ردیکه، واته‌ چ به‌ نووسراوی هه‌لی بگریت و، چ نووسراوه‌که به‌ ئاو بکوژینتته‌وه‌و ئه‌و ئاوه‌ بخواته‌وه‌و، چ بیخوینی به‌سه‌ر نه‌خوشدا، یا نه‌خوشه‌که‌ خو‌ی بیخوینی.

له‌ (جواهر التفسیر) دا ده‌گپێتته‌وه‌ له‌ کتیی خه‌واسی ته‌میمییه‌وه: ئه‌گه‌ر سوورته‌ی فاتحه به‌ ئاوی میسک و زه‌عه‌فران له‌سه‌ر کاسه‌یه‌کی بلووری بنووسری و به‌ ئاو گولاو بشوړیتته‌وه‌و، حه‌وت رۆژ به‌ ناشتا بیخواته‌وه، ئه‌وه‌ قووته‌ی حافیزه‌ی وه‌ها زیاد ده‌بی هه‌رچی له‌به‌ر بکا له‌ بیری ناچیتته‌وه. سوورته‌ی فاتحه‌ گه‌لی ناوی وه‌های هه‌یه که‌ ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر گه‌وره‌یی پایه‌ی ده‌که‌ن، یه‌کیکیان (أم القرآن) ه، حه‌زه‌ته‌ی عائیشه، خوای لی‌ رازی بی، گپراویه‌تییه‌وه‌ که‌ (أم القرآن) ه، لای خوای گه‌وره‌ پایه‌ی له‌ عه‌رش تا زه‌وی به‌رزتره، واته له‌ هه‌موو ئه‌وشتانه‌ به‌رزتره که‌ له‌ مابه‌ینی عه‌رش و زه‌ویدان. بو‌یه‌ش به‌م ناوه‌وه‌ ناوئراوه. چونکه‌ سوورته‌ی یه‌که‌می قورئانه و، ئه‌سه‌له‌ بو هه‌موو ئه‌و کتیبانه که‌ خوا نازلی کردوون.

ناویکی تری (فاتحه‌ الكتاب) ه واته: ده‌رگا‌کردنه‌وه‌ی قورئان به‌م سوورته‌یه‌وه، قورئان خوین یه‌که‌م جار ئه‌م سوورته‌ ده‌خوینی. هه‌روه‌ها دوو ناوی تری هه‌یه (کافییه) و (شافیه). له‌ نیو ناوه‌کانی ئه‌م سوورته‌دا بیست و شه‌ش ناوی مه‌شه‌هور هه‌یه:

یه‌که‌م (فاتحه) واته: گوشاینده، که‌ به‌راستی ئه‌م سوورته‌ گوشاینده‌ی ده‌رگای په‌حمه‌ته به‌سه‌ر به‌نده‌کانی خوادا، چ بو کاروباری ئاین و چ بو کاروباری دنیاو په‌یداکردنی به‌رژه‌وه‌ند و ژیاور و کاسبی.

دووه‌م: (فاتحه‌ الكتاب) ه، چونکه‌ ئه‌م سوورته‌ سه‌ره‌تاو کلیلی قورئانه‌وه، ئه‌و که‌سانه که‌ قورئان ده‌خوینن ده‌ست به‌ فاتحه‌ ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها سوورته‌ی (الحمد) یشی پی ده‌لین؛

چونکه له فزى (الحمدي تيايه، وهكو چوون سوورتهى (البقره) و (ئال عمران) نهو له فزانهيان تيدايه..

سييه م: (سورة الشكر) ه، له بهر نهوه كه نه سوورته سوپاس و ستايشى خوداي گه وري تيدايه، وه له بارىكى ترهوه له بهر نهوهى كه نه سوورته پهرستنى خواى تيدايه، به راستگودانان و باورپيكردن تيدايه به فرمانهكانى خوا و نهوانهى كه نه هيبى لى كردون، وه كه نه وهيه كه هه مووى شوكر كردن و سوپاس بى بو يه زدانى بالا له سه ر نيعمه ته كانى، كه هه رگيز له ژماره نايهن، بوونى (حمد) له سوورته دا لايه نگرى نه م ناوهى دهكا.

چوارهم (أم القرآن) ه . له ته فسيري (مفاتيح الغيب) ي فخرى رازى باس دهكا كه يوخته ي مبهست له قورئان چوار شته:

(۱) باسى زات و سيفه ته كانى خوا.

(۲) باسى نبوهت، واته ناردين پيغه مبه ران.

(۳) باسى (مه عاد) زيندو و بوونه وهى دوارپوژ.

(۴) باسى قه زاو قه در، واته دروست كردن و ته سروفاتى خودا له هه موو شتيكدا، چ له دنيا و چ له دوارپوژدا.

ئايه ته كانى سوورتهى فاتحه هه موو نه م چوار باسانهيان تيدايه، چونكه ئايه تى يه كه م دووهم ئيلاهيات دهگه يهن، واته: باسى زات و سيفه ته كانى خوان. ئايه تى سييه م دوارپوژ دهگه يهنى. ئايه تى چوارهم دهلالهت له قه زاو قه در دهكا و مهنى (جهبرى) و (قه درى) يه. ئايه ته كانى تر نبوهت و هيدايهت دهگه يهن له گه ل باسى نهوانهى كه سه ركه ش و گومپراهن، جا له بهر نهوه كه مبهست له قورئانى پيروژ نهو چوار باسه يه و، نهوانه ش هه موو له سوورتهى فاتحه دا ههن، ناوبراوه به (أم القرآن).

حه زه تى عايشه (رخ) گيپراويه تيه وه كه (أم القرآن) به لاي خواوه له عه رشه وه تا ژير خاك گه و ره تره، هو ي ناوانى به م ناوه نه وه يه كه فاتحه سه ره تاي قورئانه و نه سله بو هه موو نهو كتيبانه ي كه خودا ناروونى بو پيغه مبه ران. پينجه م: (ام الكتاب) ه، يانى هه موو واتاي نهو نامه و كتيبانه كه خوا بو پيغه مبه رانى نارووه (دخ) له سوورتهى فاتحه دا يه، خواى گه و ره نه م ههوت ئايه ته كورته ي نازل كر دووه، به كورته مهنه و

واتای هه موو کتیبه کانی تیدایه، وهکو ههوت سیفه ته که ی خوا که مه عنای هه موو سیفه تیکی زاتی و فیعلی خویان تیدایه. شه شه م: (سورة المنه) یه؛ چونکه خوی گه وره به ناردنی ئەم سوورته منه تی به سه رهتیه پیغه مبه ردا کردوو که فهرموویه تی: "ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم" واته: ئە ی پیغه مبه ر ئیمه میهره بانیمان له گه ل تو کرد که ههوت ئایه تمان بو تو نارد له و ئایه تانه ی که به دریزایی کات ده خوینریته وه، له گه ل قورئانی مه زندا که ئه ویشمان بو ناردی. دیاره ههوت ئایه ته که فاتیه یه، بو یه به (سبع المثانی) ناوبراوه؛ چونکه ههوت ئایه تن و له هه موو نوژیکی دا دووباره ده کریته وه، یا له به ره ئه وه ی دوو جار نازل بووه، جاری یه که م له شاری مه که که له پاش میعراج و، جاری دووهم له مه دینه له و کاتدا که قبیله گوړا. دیاره له سه رهتای سه ره له دانی ئاینی پیروزی ئیسلامدا هه زهت (د.خ) له نوژی دا پرووی له (مسجد الاقصی) ده کرد که له شاری قودسدا یه، پاش ئه وه که هه ژده مانگ به سه ره کوچیدا له مه که که وه بو مه دینه تی په ری، له کاتی نوژی عه سردا قبیله گوړا له نوژی دا پروو کرایه که عبه ی مه زن که له شاری مه که که، خوی گه وره پایه و شه ره فی زیاد بکا.

له کتیبی (موجز) دا ده لی: "مثنی" له "ثنی" وه وه رگیراوه، واتا که ی وه رچه رخانندی ده سه ته له غاوی ئه سپه له لایه که وه بو لایه کی تره: مونساه به ی له گه ل "فاتحه" دا ئه مه یه که ئەم سوورته پرووی ئینسان ده گوړی له غهیری خواوه بو لای خواو راستیی پایه ی ئەم سوورته ئه وه یه که ئینسان له ناحه قه وه هه لده سوورپینی بو حه ق.

باشتر ئه وه یه بلین له سه ره مه عنای ئه ساسیی هه ر ئایه تی که له سوورته ی فاتیه مهیدانیکی که سوارانی مهیدانی خواناسی هه ر له حزه یه که له پایه یه که له پایه کانی شهوود و خوداناسینه وه جله وی هیممه تی خویان بو پایه یه کی به رزتر ده گوړن و، به هیچ پایه یه که وه خویان ماتل ناکهن و تا ماوه ی ته و فیک ببی سه رده که ون.

ناوی هه شه می سوورته ی فاتیه (القرآن العظيم) وه، به لگه له سه ره ئه مه ش هه ر ئایه ته پیشووه که یه، ته فسیری "القران العظيم" به سوورته ی فاتیه کراوه ته وه، له به ره ئه وه که ههوت ئایه ته به کورتی هه موو علومی قورئانی تیدایه.

ناوی نو یه م (وافیه) یه، واته: ئەم سوورته به سه بو هیدایهت و شاهه زا کردنی ئینسان، واته: ده بیته هو ی لابر دنی داماوی و رزگار بوونی ئینسان له سزای قیامهت و ئازاری دنیا.

ناوی دهیهم: (کافیه)یه، واته: به شی کاروباری هموو ئینسانیکی وها دهکا رهفتاری پی بکا، وهکو له تهفسیری (ینابیع) دا به سندهی سهیح دهگیرپتهوه که حهزرت (د.خ) فهرموویهتی: ههرکهسی به نییهتی ههر کاریکی خیر سوورتهی بخوینی خوا به میهرهبانیی خوئی چاری کاری ئهوه کهسه دهکا و بوئی ئاسان دهکات.

ناوی یازدهیهم: (مجزیه)یه، بهبوری (میم) و زهمههی (جیم) و ژیری (زی) و سهری بی. له ئهبوو دهردائهوه دهگیرپتهوه (ر.خ) که حهزرت (د.خ) فهرموویهتی: "فاتیحه الکتاب تجزی مالایجزی شی من القرآن، ولو أن فاتحة الكتاب جعلت في كفة ميزان وجعل القرآن في كفته الاخرى لفضلته فاتحة الكتاب سبع مرات" واته: سوورتهی فاتیحه بهکاری شتی وها دی که هیچ بهشیکی تری قورئان بهکاری ئهوه شته نایهت و، ئهگهر فاتیحه بخرپته تایی ترازوویهک و، باقیی قورئان بخرپته تاکهی تریهوه فاتیحه حهوت ئهوهندهی ئهوه قورس دهبی.

ناوی دوانزهیهم: (منجیه)یه، واته: نهجاتدهر و له سزا پرگار کهر.

ناوی سیانزهیهم: (اساس): له شهعبیهوه دهگیرپتهوه که عهبدوللای کورپی عهباس فهرموویهتی: ههر شتی بناغهیهکی ههیه؛ بناخهی زهوی عهردی مهککهیه، لهویوه عهرد راکراوه، ئهساس و بناخهی ئاسمانهکانیش ئاسمانی حهوتهمه، بناغه و ئهساسی زهوی تهبهقهی حهوتهمیته، که تهبهقهی مهرکهزییهتی، بناخه و ئهساسی بهههشت (جنه العدن) که باقی دهرجهکانی بهههشت لهسهر ئهوه بیناکراون، ئهساس و بناخهی دۆزهخ (هاویه)یه، که باقیی چالهکانی دۆزهخ لهسهر ئهوهوه دروست کراون. ههروهها ئهساس و بناخهی ئادهمیزاد حهزرتی ئادهمه، دروودی خوا لهسهر ئهوه و لهسهر پیغهمبهری خویمان بی. ئهساس و بناخهی ئهنبیای (أولو العزم) حهزرتی نووحه، که پیغهمبهری دواي ئهوه له نهتهوهی ئهون. بناغههی (بنی اسرائیل) حهزرتی (یعقوب)ه، که دوانزه ئهسبات ئهولادی ئهون. ئهساس و بناغههی کتیبهکان، که بو پیغهمبهران نیراون، قورئانه که ههموو نوقطهیهکی تیاکوئبووتهوهوه، ئهساس و بناخهی قورئانیش سوورتهی فاتیحهیه که ههموو بابتهکانی قورئانی تیدا کو بووتهوه، جا ئهگهر بی به یاری قورئان و هاوپی و هاودهمی، واته: باوهرت بهوه ههبی که کهلامی خوایهوه، بیخوینیتهوه، قورئانت بو دهبی به شیفاو دهوای ههموو دهردو نهخوشیهک، چ نهخوشی لهش و، چ نهخوشی رۆحانی و، دهبیته دهرمانی ههموو دهردیکی دل و بهدهن. دهگیرپتهوه که

(فاتیحہ الکتاب) شیفایہ بۆ ھەموو دەردی چ بەھۆی ھەلگرتنیہو، چ بەھۆی
خویندەوێ و چ بەھۆی نووسین و شۆردنەوێ، وەکو لەمەوپیش باسمان کرد.

چوار دەیەم: ناو "الرقیہ" یە - بە بۆری (پی) و ژیری (قاف) و سەری (یی) گیرەدار،
واتە: دوای نووسراو یا خوینراو بەسەر بریندار و بیماردا.

لە (موسلیم) و (بوخاری) دا ریوایەت کراوە: جارێک حەزرت (د.خ) چەند کەس لە
یارەکانی نارەبوو بۆ سەفەر، ئەوانە لە گەرانیەو دا بە خێلە عەرەبێک گەشتن و، لە نزیک
ئەواندا دا بەزین و داوای میواندارییان لێ کردن، بەلام ئەوان گویان پی نەدان، تا بە
قەزاو قەدەری خوا مار دای بە سەرۆکەکیانەو زۆر ئازاری پی گەشت و، ھەرچی
ھەولیان دا بۆ پزگاریبونی کابرا لەو ئازارە سوودی نەبوو، ناھومید بوون، لە دواییدا
ھات بە دلی یەکیاندا کە برۆن بۆ لای ئەو کۆمەڵی میوانانە کە لە نزیک ئەواندا بارگە و
بنەیان خستوو، داوای دەرمانی یا دوایەکیان لێ بکەن، کە ھاتن بۆ لایان و داوای
دەرمان یا دوایان لێ کردن، یەکیک لەو کۆمەڵە کە ناوی (ئەبو سعیدی خدی) بوو
(د.خ) فرمووی: من دوای پزگاریی ئەو مارگەزە دەزانم، بەلام، لەبەر ئەوێ شۆوی
میھرەبانی و میوانداری و پیاوھتیتان لەگەڵ ئیمەدا بەجی نەھینا، ھەتا شتیکی باشمان
نەدەنی، ئەو دوایەتان بۆ ناکەم، ئەنجام لەسەر (۳۰) سەر مەر پیکەوتن و، ئەبوسەعید
رۆیشتە سەر کابرای مارگەستوو حەوت جار سوورەتی فاتیحە بەسەردا خویندەو و
فووی بە شۆینە گەزراوەکەدا کرد، بە فەرمان و خواستی خۆی گەرە کابرا پزگار بوو،
شیفای بۆ ھات و، ھەستاو بە سەلامەتی ھاتوچۆی کرد. ئەنجا یارانێ حەزرت
(د.خ) (۳۰) سەر مەرپەکیان لێ وەرگرتن و بەرەو مەدینە نوورانی کەوتنە پی و،
بەریاریان دا کە تا پەزنامەندی پیغەمبەری لەسەر نەبی نەبخۆن؛ جا کاتی کە گەشتینە
مەدینە و بە حوزووری حەزرت گەشتین (د.خ) و، سەر گوزەشتەکیان بۆ گیرایەو، بە
ئەبو سعیدی فرموو: تۆ بە چ دەلیلی زانیت کە خویندنی سوورەتی فاتیحە سوودی بۆ
ئەو بیمارە ھەیە؟ ئەبو سعید عەززی کرد: (یا رسول اللہ! شیء ألقى في روعي) واتە:
ئەو پیغەمبەری خوا شتی بوو خوا خستێە دلم، لە پاشا پیغەمبەر (د.خ) فرمووی: - "لقد
أصبت، اقتسموا، واضربوا لي معكم سهما، وضحك النبي(ص)" واتە: ئیشیکی باشتان
کردوو، بەشی بکەن لەناو خۆتاندا، پشکیکیش بۆ من دا بنین.. ھەرەھا حەزرتی
پیغەمبەر (د.خ) پی کەنی لە خۆشی ئەوێ کە لەناو یارانێ ئەو ئینسانی وا ھەیە

ئىجتىھادى راست بكا و بپيارى خوئندنى بهرامبەر مالّ بدا بؤ شيفاو چاكبوونهوى
نهخوش و، بپيار لهسەر ئهوه بدا كه خوئندنى سوورتهى فاتىحه سوودى بؤ بيماران
تئدايه.

پازدهيهم (سورة تعليم السؤل)ه؛ له راستيدا خواى مهزن بهم سوورته بهندهكانى خوى
فئر كردوو كه له پيش نزاو دوعادا ستايشى خوا بكن و، تكاى ئهوه بكن كه خواى
گهوره به ميهرهبانى خوى بؤ رپگاي راست شارهزايان بكا كه رپگه پيغه مبهران و
شهيدان و راستگوئيان و پياو چاكانه، تكاى ئهوه بكن كه لهسەر ئهوه رپگايه
پايه داريان بكا.

ناوى شازدهيهم (سورة الدعاء)يه دياره ئهه سوورته دوعاى تئدايه وهك "اهدنا الصراط
المستقيم".

ناوى حهفدهيهم (سورة السؤل)ه. چونكه لهه سوورتهدا پارانهوهو ملكه چى ههيه.

ناوى ههژدهيهم: (سورة التلقين)ه، چونكه لهه سوورتهدا خواى گهوره تهلقينى
بهندهكانى خوى كردوو - واته: فئرى كردوون و خستويه تيه سهز زمانيان - چوون
داواى يارمهتى له خواى خويان بكن، خوايش لهوه گهوره تره كه له پيشدا فئرى دوعا و
پارانهوهيان بكا و، دوايى بهشيان نهه، واته: باوهرى موسلمانان ئهويه كه خواى گهوره
نزاو پارانهوهيان لئ قبول دهكا و، به داخوازيى خويان دهگن له دنيا بئ يا له قيامه تدا.

ناوى نوزدهيهم (سورة الصلاة) له بهر ئهوهى كه ئهه سوورته له گهه نوئژدا
پهيوه ندييهكى تهواوى ههيه؛ چونكه له په پرهوى ئيمامان: شافيعى و ماليك و ئهحمه ددا
خوئندنى ئهوه سوورته فهزى عهينه.

ناوى بيستهه: (سورة مكافأة القوافل السبع)ه واته: پاداشى كهوت قافلەى بازرگانى
كه هاتوون بؤ شارى مهككهى موكه رهمه. بناغهى ئهه حيكايه ته ئهويه: رۆژئ كهزه رت
(د.خ) له ناو گهه لئ له يارانى خوئيدا دانيشتبوو ئاموژگارىي دهكردن، لهوكاته دا دهنگى
شادى و دهف ونهه بهرز بوويه وهو ئهوانيش بيستيان، كاتئ كه پرسياريان له هوى ئهوه
كرد، دهركهوت كه قافلەى قورهيش له ولاتى شامه وه گهراوه تهوه. كوومه لئك له يارانى
كهزه رت (د.خ) رۆيشتن و، لهسەر شوئنيكى بهرز ته ماشاى قافلەكه يان دهكرد، دييان
ئهوا كهوت قافلەى بهمال و سامان رازاوه هاتنه وه. قافلەيهك لهوانه هئ (بنى مخزوم) و

قافلەيەك ھى (بنى زھرە) و قافلەيەك ھى (بنى اميە) بوو، ھەرودھا قافلەكانى تروش ھەر يەكەى ھى لايەك بوو. ھەر قافلەيەك لەوانە ھەزار وشتر بوو، بارەكەيان گەنم و ھەنگوين و ھەمە جوړى خواردن بوو. ھەندى لەو يارانەى ھەزرەتیش چەند پوژى بوو بە برسيتى و موحتاجى مابوونەو، بە چاوپيکەوتنى ئەم وەزەعە دلتنەنگ بوون و، سەريان سوور دەما لەوہى ئەمان برسى و تينوو بن و، کافرەکانيش خاوەنى ئەو ھەموو نازو نيعمەت و داراييە بن. ھەزرەت (د.خ) لەم وەزەعە خەبەردار بوو، ئەويش ھەر دلى زوير بوو؛ جا ھەزرەتى جوہرئيل ھاتە خوارەوہو ئەم ئايەتەى ھينا "ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم" واتە: ئەى خوڤشەويستى بەرپوژ! بەراستى ھوت ئايەتمان داوہ بە توکە بە دريژايى زەمان دەخوينریتەو، ئەم ھوت ئايەتە گەلى بەسووترن لەو ھوت قافلەيەكە لە شامەوہ گەراونەتەو؛ چونکە ئەو قافلانە مايەى بژويى و ھيژى لەشى ئينسانن، بەلام ئەم ئايەتانە ھوى ھيژى گيان و ھيژى باوہرن؛ ئەو قافلانە خزمەتى ژينى براوہى جيهان دەکەن. بەلام ئەم ھوت ئايەتە خزمەتى ژينى نەبراوہى پوژى دوايى دەکەن و شوينەواريان ھەتا ھەتايە دەمينيتەو^(۱). ھەرودھا قورئانى گەورەمان بو نازل کردوى کہ مايەى پيروژيى ئەھلى جيهانەو، مايەى بەختيارى ئەو کەسانەيەكە پەفتارى پى دەکەن و، ئەوانە بە سەربەرزى دنيا و قيامەت دەژين. "ولا تمدن عينيك الى ما متعنا به اوزاجا منهم" واتە: مەپوانە و چاومەپرە ئەو پوژى و سامان و داراييەى کہ بە ھەندى لە بى ئايەنەکانمان داوہو، لەزەتى لى دەبينن؛ چونکە سامانى دنيا بە بى باوہرو خواناسى نرخى نييە و مايەيەكى بى بەھاو بى بەقايە.

لەم بەيانەوہ دەردەکەوى کہ ئەم سوورەتە لە پاداش و بەرامبەرى ئەو ھوت قافلەدا وارد بوو، خویندەنەوى بوو بەھوى جەزاي نەبراوہ بو ئوممەتى پيغەمبەر (د.خ).

ناوى بيست و يەكەم: سوورەتى (الواقية) يە، واتە: نيگادار و پاريزگەر، سپرى ئەمەيش ئەوہيەكە خویندەنەوى ئەم سوورەتە خوینەرەوہكەى لە ئاگرى دوزخ دەپاريزى و، مروڤ دەتوانى ئەم سوورەتە بە قەلغانى کہ خاوەنەكەى لە ئازار و برشتى دەمى شمشيرى تيز دەپاريزى و، لەوہى و ناھەمواريەكانى تروش پەناى دەدا.

(۱) لە پيوايەتيكى ترا دەلى: ھەزرەت (د.خ) لە (ادراعات) لە سنوورى شامدا ھوت کاروانى جوولەكەكانى (بنى قريظە) و (بنى نضيرى) ي تەسادوف کردو، موسولمانەکان دلگران بوون. جا ئەم ئايەتە نازل بوو.

ناوی بیست و دوهم: سوورہتی (مجمع الاسماء)ہ، چونکہ لەم سوورہتەدا بە (تصریح) و بە (کنایە) گەلی ناوی پیروزی خوای گەورە ھەییە؛ بە تصریح (اللہ)، (رب)، (رحمان)، (رحیم)، (مالک). بە کینایەش (مەعبوود)، (مستعان)، (ھادی)، (منعم)، (منتقم) ھەییە.

ناوی بیست و سییەم: (سورة الثناء)ہ؛ چونکہ لەم سوورہتەدا وەسفی خواو ستایش و پیاھەڵدان ھەییە، بەوہی کہ دەفەرموی: میھربان و بەخشندەییە و پەرورەدگاری ھەموو جیھانە و فەرمانداری پوژی پاداشی گەورەییە، کہ پاداشی ھەموو کردەوہکان دەدریتەوہ، چاک و خراپیان.

ناوی بیست و چوارەم (سورة الكنز)ہ. لە (عبداللہ)ی کورپی (عەباس) ھو دەگێریتەوہ کہ بیستویەتی لە پیغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: لە شاری مەککەیی موبارەک جوہرەئیل ھاتە لام و، فەرمووی: ئەی (محەمەد) گەنجیکم لە گەنجەکانی خوای گەورە بو ھیناوی، منیش لیم پرسی ئەو گەنجە کامەییە؟ فەرمووی (أم القرآن)ہ. واتە: سوورەتی (فاتحہ)، بیگومان ئەم سوورەتە گەنجیکە پر لە زانیاری و گەنجیکە کہ خوای تەعالا لەناو ھەموو رەھبەراندە بە خەلات بو توی نار دووہ.

خۆشەویستەکان! جەوھەری مەعنای سەدو چوار کتیبی خودای گەورە، کہ لە ئاسمانەوہ نازل بوون، بو رەھبەران، وا لە سەدو چوار دە سوورەتی قورئاندا کہ بو پیغەمبەری ئیمە حەزرتی (محەمەدی مستەفا) (د.خ) ھاتوہو، ھەرچی واتاو حەقایقی کہ لەم سوورەتانەدا ھەن ھەموویان بەکورتی لە سوورەتی فاتحەدا ھەن و، بە پستەیی "بسم اللہ الرحمن الرحیم" مۆر کراوہو، بو پیغەمبەر (د.خ) رەوانە کراون.

رووناککردنەوہی ئەم باسە ئەوہییە کہ ئەو سەحیفانەیی بو حەزرتی ئادەم ھاتوون، پرن لە ئەسراری علووم و مەعاریفی (لدنی) و، فیکردنی ئادەم بە ناوہکان و دەرختنی پایەو شەرفی بەسەر فریشتەکانا. سەحیفەکانی حەزرتی (شیث) (د.خ) باسی بەخشش و چاککردن و نیعمەتەکانی خوایە، کہ برانەوہیان نییەو، دواییان ناپەت و، ناوی حەزرتی (شیث) بە مەعنا (ھبە اللہ) یە، واتە: بەخششی خودا، لەبەر ئەوہ کہ زۆر لە نیعمەتەکانی خوای پی دراوہ. سەحیفەکانی حەزرتی (ادریس) - (د.خ) - بەیانی بەرزیی پایەیی زانست دەکا، کہ پایەیی ئیدریس لەسەر زانست و ھۆشیاری دامەزراوہو، خودای گەورە لە باسی ئەودا فەرموویەتی: "ورفعناھ مکانا علیا". لە سەحیفەکانی حەزرتی ئیبراھیمدا باسی مەعاد، واتە: زیندوو بوونەوہی مردووہکان و پوژی حەشر و،

لیپرسینه‌وهی ئاده‌میزاد و پهرییان ده‌کا، هر به‌و بۆنه‌وه بوو که حه‌زهرتی ئیبراهیم داوای له‌ خوای گه‌وره کرد پیشانی بدا چۆن مردوو زیندوو ده‌کاته‌وه؟ وه‌کو ئایه‌تی (رَبِّ اٰرِنِيْ كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتٰى) باسی ئه‌مه ده‌کا. هه‌روه‌ها له‌ ته‌وراتی حه‌زهرتی موسادا باسی ئه‌حکامی عیباده‌ت و ته‌کلیفاتی خوایی ده‌کات که بۆ به‌نی ئیسرائیل هاتوو. له‌ زه‌بووری حه‌زهرتی داوودا (د.خ) وه‌عز و ئیرشاد و زیکر و ته‌سبیحی زاتی خودای گه‌وره هه‌یه. له‌ ئینجیلی حه‌زهرتی عیسادا ئه‌حکام و ئه‌زکار و ئامۆژگاری هه‌یه بۆ به‌نی ئیسرائیله‌کان له‌سه‌ر ته‌رکی دنیا و ئاره‌زووی نه‌فس. هه‌روه‌ها موژده‌ی تیاپه‌ به‌وه‌ی که خوای مه‌زن له‌ پاش ئه‌و پیغه‌مبه‌ریکی ره‌ه‌به‌رو خاوه‌ن پایه‌ بۆ به‌ره‌ی ئاده‌م‌زاد ره‌وانه‌ ده‌کات که ناوی ئه‌حمه‌ده‌و، هه‌ر له‌و ئینجیله‌دا به‌ په‌یره‌وانی ئه‌حمه‌دا هه‌لده‌داو زه‌می دوژمنه‌کان و ناحه‌زه‌کانی ده‌کا. ئه‌و زانایانه‌ که دلایان به‌ تیشکی خوداناسیی راسته‌قینه‌ ره‌وانه‌ بووته‌وه‌و، خوای گه‌وره‌ راستیی خسته‌وته‌ دلایانه‌وه، له‌ واتای سووره‌تی فاتیه‌دا له‌ کۆمه‌لیک له‌ واتای ئه‌و کتیبانه‌ تی گه‌یشتون که بۆ پیغه‌مبه‌رانی رابردوو نی‌راون:

بۆ نمونه: له‌ "بسم‌الله" دا په‌نامه‌کییه‌کانی زانستی حه‌زهرتی ئاده‌میان وه‌رگرتوو. له‌ "الحمد لله" دا چه‌شنه‌کانی ناز و نيعمه‌ت و به‌خششی خویان بۆ ده‌رکه‌وتوو. له‌ "الرحمن الرحيم" دا پایه‌ی مه‌هربانیی خودا و په‌روزیی ئه‌و کتیبانه‌ و ئه‌و به‌ش و باره‌یه‌ که به‌ حه‌زهرتی "ئیدریس" دراوه‌ تی گه‌یشتون. له‌ "مالک يوم‌الدين" دا باسی ره‌ژی قیامه‌ت و زیندوو بوونه‌وه‌ی ئینسان و په‌ری و داوه‌ری و پاداشت وه‌رگرتن و سزادان تی گه‌یشتون، وه‌کو له‌ سه‌حیفه‌کانی ئیبراهیمدا نووسراوه. له‌ "ایک نعبد وایک نستعین" دا باسی عیبادات و ئه‌حکامی خوا ده‌کا بۆ ئومه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌رانی پیشوو، به‌تایبه‌تی ته‌کالیفی ئومه‌ته‌ی حه‌زهرتی موسا. له‌ "اهدنا الصراط‌المستقیم" دا په‌نامه‌کییه‌کانی خوا به‌ یه‌ک زانین و ئه‌ورادو ئه‌زکاری حه‌زهرتی داوودیان وه‌رگرتوو. له‌ "صراط‌الذین انعمت علیهم" دا په‌نامه‌کییه‌کانی دلی له‌ خواترسان و دوستان و هاوڕی تاییه‌تییه‌کانی حه‌زهرتی عیسایان ده‌یوه‌ته‌وه. له‌ "غير‌المغضوب علیهم ولا الضالین" دا خراپی ی بارو دوخ و تی‌کچوونی بیروباوه‌ر و کرده‌وه‌ی پیاوخراپ دۆزراوته‌وه. هه‌روه‌ها به‌ شیوه‌ی باسکراو جوانکاری و په‌نامه‌کییه‌کانی هه‌موو نامه‌ ئاسمانییه‌کان له‌م سووره‌ته‌ پیره‌زه‌دا دانراوه؛ بۆیه (مه‌مه‌دی کورپی (حه‌نیفه‌) خوای لی رازی بی له‌ ستایشی سووره‌تی فاتیه‌دا فه‌رموویه‌تی: سه‌ره‌تاکه‌ی پیاه‌ل‌دان و سوپاس و ستایشی خودایه‌و، ناوه‌راسته‌که‌ی به‌نده‌گی و خواپه‌رستییه‌و، له‌ نیوه‌ی دوایدا داوای ری به‌دییی کردن و سه‌رامه‌دبوون

دهكات له خوا، له دواوایییی که پیدا له خوا پارانه و هیه بۆ ئه وهی له رڤق و قینی خوئی و له گومراهی بمانپاریزی. بیگومان زوری ناو نیشانهی بهرزی پایه.

ههروهها بۆ پاراستنی ئیمان ویردی که له قورئان وەرگیرای بۆ هه موو کس سوو دمه نده. دهگینه وه چه زه تهی (خزر) (د.خ) له چه زه تهی (محمد) ی پرسی (د.خ): چ ویردی بۆ پاراستنی ئیمان سوودی هیه؟ ئه ویش فه رمووی: له جیبه ئیلم پرسیه، ئه ویش فه رمووی تهی: له خوی گه ورم بیستوه فه رمووی تهی: هه ر که سی ئه م ئایه تانه و ئه م سووره تانه له پاش هه موو نوژیکی بخوینی ئه وه ئیمانی پاریزراو ده بیته: سووره تی فاتحه و، (آیه الكرسي) و، دواوایی سووره تی "بقره" له "لله ما فی السماوات وما فی الارض" هه هه تا دواویی سووره ته که، ههروهها ئایه تی "شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم" و، له بهینی ئه م ئایه ته و ئایه تی دوایدا ئه وه دهیسه ش بخوینی که وارید بووه "وانا اشهد بما شهد الله به واستودع الله هذه الشهاده، وهی لی عند الله وديعه" جا ته واری ئایه تی "ان الدين عند الله الاسلام" و، ئایه تی "قل اللهم مالك الملك.. تا دهگاته "بغير حساب" ههروهها سووره تی "تخالص" و هه ردوو "معوذة" کان بخوینی. سوودی تیکرای هه موو ئه مانه پاراستنی ئیمان و، و سوودی یه که یه که یه شیان به تایبه تی به برادرانی خو شه ویستم راده گه یه نم:

له چه دیسی شه ریفا هه یه که "ایه الكرسي" گه و ره ترین ئایه تی قورئانه. ههروهها له چه دیسی که هه یه: هه ر که س له پاش هه موو نوژیکی (آیه الكرسي) بخوینی هه چ شتی رپگای به هه شتی لی ناگری، مه رگ نه بی، واته: هه ر ئه وه نده و اتای ئه م چه دیسه ته نیا بۆ ئه وه که سانه یه که مه عنای (آیه الكرسي) یه که بزانه، یاخو بۆ هه موو که سی که که به ئاگاداری دل وه بیخوینی، یا هه رچوینی هه بی؟ له فه رمووده ی پیغه مبه ردا هه یه که ئایه ته کانی دواوایی سووره تی (بقره) شیفای نه خو شن، له فه رمووده ی ترا هه یه که خوی گه و ره ئایه ته کانی دواوایی به قه ره ی خو ش ده وی، که واته بیان خوینه وه، ژن و منالتان فی ربکه ن؛ چونکه ئه مانه هه موو قورئان و دوعان.

تایبه ته یی ته یی ئایه تی (شهد الله... الآية) له گه ل ئایه ته کانی دواوایی سووره تی به قه ره ئه وه یه که هه ر که سی ئه م ئایه ته له گه ل ئه وانا، پاش هه موو نوژی، بخوینی له رۆژی قیامه تا ئه وه ئینسانه بانگ ده کریته و، خوی گه و ره ده فه رمووی: ئه م به نده ی منه له گه ل مندا په یمانی به ستوه، من له هه موو په یمانداری راسته رم بۆ به جیه ئینانی

پهیمانی خۆم، پېویسته بیبهن بۆ بههشت، ئیتر کتوپر فریشتهکان دهیبهن بۆ بههشت. ئەهی براینه! پایهی پاداشی ئەم ویرده به جۆریکه که لهعهرشدا دهنوسری و دەمیئیتهوه ههتا رۆژی قیامت. له رۆژی قیامت فریشته بانگ دهکا: کئی ئەمانهتی له لای خوا ههیه با بئی ئەمانهتهکهی وهبرگرتیهوه، لهو کاتهدا ویرد خوینهکه پاداشهکهی دهریتته دست. شایانی باسه که هیچ گوناھیک ئاساری ئەو شهادهته لانا، بهلام خواپهرستی ترو چاکهکردن بههۆی گوناھ کردنهوه دهنوتین، بۆ وینه: کهسی که هندی ئیتاعه و خواپهرستی ههبی، وهکو سهدهقه و چاکه لهگهڵ خهڵک کردن، ئەگهر منته بنیته سهه ئەو کهسه که چاکهکهی لهگهڵ کردوه، خیرهکهی بهتال دهبیتهوه، ههروهها بههۆی غهیبته کردن و، له پاشمله بهخرایی باس کردنهوه، گهلیک له خیراتی ئەو کهسه غهیبتهکهره دهکوژیتهوه. تهنانهت دهگپرنهوه که له مهیدانی پاداش وهگرتندا خاوهن خیرات شکات دهکا و دهلی: من گهلی خیراتم کردوه، فریشته نووسههکان نهیاننوسیوه! ئەنجا وهلامی دهریتتهوه: بهلی راسته ئەو خیرانهت بووه، بهلام بههۆی غهیبته کردنهوه خیرهکانته له نامهی کردهوهت ههنگیراون و له نامهی کردهوهی کابرای غهیبتهکراودا نووسراون و بوون به خیری ئەو. ههروهها گهلی گوناھی گهوره ههیه، وهکو بهخیلی بهخهڵک بردن و بوختان بۆ خهڵک ههلبهستن، دهنه هۆی کوژانهوهی کردهوهی خیر له نامهی کردهوهی ئەو موسلماناندا، بهلام باوهر بهخوا کردن و شهادهتدان بهوهی که خوا تاق و تهنیایه، ئەوهنده گهورهیه هیچ گوناھی نایشوریتهوه، وهکو ئەمانته بۆی ههلهدگیری "لان الله تعالی لا یضیع ودائعہ" تهنانهت ئەگهر چاکه و کردهوهی باشی کابرا ئەوهندهش نهبی که ببی بههۆی رزگاری، ئەو شهادهته دهبیته هۆی رزگار بوونی له رۆژی قیامتدا، له ئەنجامدا دهرواته بههشت.

ریوایهت کراوه که (اسمی اعظم) له ئایهتی "شهد الله انه لا اله الا هو" دایه. ههروهها دهگپرنهوه که یهکی له هاوڕییهکانی پیغمبهر (د.خ) که ناوی (معاذی کوری (جبل) بوو له لای پیغمبهر (د.خ) سکالای قهرزاری و نهرداری خۆی کرد، چهزهرت (د.خ) فهرمووی: ئایهتیکت تهسلیم دهکهم بیخوینهوه دوعای لهگهڵدا بکه، ئەگهر بهقهدهر کپوی (احد) قهرزت لهسهه بی خوای گهوره بۆت دهداتهوه: ههموو رۆژی بلی: «قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ [٢٦] تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ» وه بهشوینی ئەم ئایهتهدا

بَلَى: - "رحمن الدنيا والآخرة ورحيمهما تعطى من تشاء وتمنع من تشاء" وه له رپوايه تيكي تردا "تعطيها من تشاء وتمنع منها من تشاء، فارحمني رحمة تغنيني بها عن رحمة من سواك، اللهم اغنني من الفقر، واقض عني الدين، وقوني في عبادتك وجهاد في سبيلك يا ارحم الراحمين". له فەرموودەى پيغەمبەردا هاتووہ سوورەتى "اخلاص" واتە: "قل هو الله احد. الآية" بەقەدەر سېيەكى قورئان پاداشى ھەيە. ھەروەھا لە فەرموودەى پيغەمبەردا هاتووہ: كە ھەر كەس ھەزار جار ئەم سوورەتە بخوینى نامرئ ھەتا جيگای خوئى نەبينى لە بەھەشتدا، بەتايبەتى ئەگەر لە رۆژى "عەرەفە" دا ھەزار جار ئەم سوورەتەى خویند دوعا و نزاى لای خوا وەردەگيرئ. ھەروەھا لە رپوايه تيكي تردا دەليت: ئەو كەسە نەفسى خوئى لە خوا كړيوە. لە رپوايه تيكي تردا دەلي: خویندنى سوورەتى ئیخلاص بۆ خوئى و ئەھل و ئەولادى قازانجى ھەيە و، بەرەكەتى زۆرە. لە فەرموودەيەكى تردا ھەيە كە ھەركەس لە پاش ھەموو نوژنيك دوانزە جار سوورەتى ئیخلاص بخوینى گوناھى عەفوو دەكرئ و رەزای خوا دەباريئتە سەرى. لە فەرموودەيەكى تردا هاتووہ كە خویندنى ئەم سوورەتە دەبيئتە ھوئى ئەوھى لە بەلای ھاوبەش بۆ خوا دانان دووربکەونەو، فريشتهى بەزەيى لئى نزيك ببیئتەو، ئەھريمەنەكان لئى دووربکەونەو، ئەو سوورەتە بە دەورى عەرشدا دەسوورپيئتەو لە خواى گەورە دەپارپيئتەو، دەلي: خوايا رەحم بەو كەسە بكە كە بەخویندندەوھى منەوہ خەريك بوو.

له حەديسيكى تردا ھەيەكە ھەركەس دەرواتەوہ بۆ مالى خوئى لەو كاتەدا بەمەنزەلەكەى دەگات سەلام بكات و يەك جار سوورەتى (قل هو الله) بخوینى ھەتا دوايى سوورەتەكە، ئەوہ شوینەكەى لە ھەژارى پاك دەبيئتەوہو خوداى گەورە رزق و رۆزىيان بۆ زياد دەكات. ھەروەھا دەگيرنەوہ: كە ھاوپيى پيغەمبەر (مەعان) (ر.خ) لە خزمەتى پيغەمبەردا (د.خ) سكالای دەردى ھەژاريى خوئى كرد، ئەويش پيى فەرموو: ھەر كاتى چووئتەوہ مالى خوئى ئەگەر كەس لەوئى بوو سلاوى لئى بكەو، ئەگەر كەس نەبوو سلاو لە نەفسى خوئى بكە بە لەفظى (السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين)، ئەنجا سوورەتى ئیخلاص بخوینە. (معان) خوداى لئى رازى بيئ ئەم ئامۆژگاريەى وەرگرت و، پەپرەوى كرد؛ ئەوئەندەى پى نەچوو كە خوداى گەورە دەرووى لئى كردهوہو رۆزى زياد كرد بەجۆرئ كە مەعان (ر.خ) خزمەتى دراوسيانى خوئيشى دەكرد.

دەگيردريئتەوہ كە حەزرتى جوبرەئيل ھات بۆ لای حەزرت بەشيۆە و ھەيبەتيك كە

دهشت و کيوي داگرت و، فەرمووی ئەي محەمەد! دتەوي حازری نويزی جەنازەي (مەواويە) کورپی (مەواويە) مەزەني ببي؟. حەزرت (د.خ) دتەرموي: منيش حازری جەنازەکەي بووم و، نويزەکەيم کرد، ديم دوو ريز له فريشتهکانيش نويزی بەسەرەوه دەکن.. پرسيم ئەي جوبرەئيل! مەواويە بەهوي کام کردەويەوه بەم پایەيە گەيشتوو؟ ئەويش له وەلامدا فەرمووي: لەبەرئەوه کەسورەتي (ئايخلاس) ي خۆش دەويست و، له هەستان و دانيشتن هاتوچۆدا، واتە: له هەموو کاتيکدا خويندويەتي. له فەرموودەيەکي تري پيغەمبەردا هاتوو: ئەگەر کەسي ويستی بۆ سەفەر پرا هەردوو دەستي بە هەردوو لای دەرگای خانووەکەيەوه بگري و، پانزە جار سورەتي ئايخلاس بخوين، خواي گەرە ئەو مال و حالەي بۆ دەپاريزي هەتا له سەفەر دەگەرپتەوه. له حەديسي تردا فەرموويە: خويندني (قل هو الله احد) و (معوذتين) سي جار بەستە بۆ پاراستنت له هەموو شتي، بۆ هەموو کەسي له خەواس و عەوام و، تیکرای ئەمانە کە باسما کردن بۆ پاراستني ئيمان، بەسوودن و، خويندني ئەمانە لەگەل تيگەيشتنی مەعناکەياندا پاداشيان زۆرە * له هەندي رپوايەتدا دەلي: دەبنە هوي پاراستني ئيمان، هەرچەند بە بي تيگەيشتنی مەعناکەشيان خیر و پاداشيان گەرەيه. له حەديسيکي تردا دتەرموي: (معوذتين) زۆر بخوين: له پاش مردن، خوا ئيوە بە (معوذتين) دەگەيەني و، ئەم دوو سورەته قەبرەکانتان بۆ پروناک دەکاتەوه و ئەهریمەنتان لي دوور دەخاتەوهو، خیر و پاداشتان بۆ زۆر دەکا و سەنگي چاکەتان له رۆزي پاداشدا سەنگين دەکا و شارەزاتان دەکا بۆ بەهەشت و له بەهەشتدا هەتا هەتايە دەوام دەکا.

شيخ (جەلالە ديني) سيوتی (ر.خ) له (عەقەبەي) کورپی (عامر) هوه دەگيرپتەوه کە حەزرت (د.خ) فەرموويەتي: - "لن تقرأ سورة احب الى الله ولا ابلغ من (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) فان استطعت ان لا تدعهما في صلاة فافعل" واتە: هەرگيز سورەتيک ناخوينتەوه کە لای خوا خۆشەويستتر بي له سورەتي (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) و، ئەگەر دەتواني له هيچ نويزيکدا تەركيان نەکەي تەركيان مەکە.

برايەنه! (مونجياتي سبەه) واتە: حەوت رزگارکەرەکە، بکەن بە ويردي سبەيني و ئيوارەتان، ئەوانەش حەوت سورەتن دەبنە هوي رزگاربووني ئەو کەسانەي دەيانخوينتەوه له بەلای جيهان و سزای رۆزي قيامەت:

يەکەم: سورەتي ئەلف لام ميمي سوچدە. دووهم: سورەتي ياسين. سيبەم: سورەتي

حامیمی دوخان. چوارهم: سوورەتی "اذا وقعت". پینجەم: سوورەتی (تبارك الذی بیده الملك). شەشەم: سوورەتی "هل اتي". حەوتەم: سوورەتی (الم نشرح). تاییەتیبەتی ئەم سوورەتانە بە تیکرایی ئەو بوو کە وتمان، وا تاییەتیبەتی یەکە یەکەکەیشیانتان بو باس دەکەم:

رپوایەت کراو: هەرکەس سوورەتی ئەلیف لام میمی سووژەو (تبارك الذی بیده الملك) لە نیوان مەغریب و عیشادا بخوینێ، لە رپوایەتیکی تردا: لە پاش عیسا و پێش نووستندا بیانخوینێ لە فیتنەئێ پرسیاری (نکیر و مونکەر) و، لە سزای گوێ پاریزراو دەبێ. مەبەس لەم فەرموودەئێ ئەو یە هەر پرسیاری لێ ناکرێ لە قەبردا، یا بەئاسانی وەلامی ئەو دوو فریشتانە دەداتەو، بەجوێرێ کە خوای گەرە بە میهرەبانایی خوێ دوو فریشتەئێ بو دەنێرێ کە وەلامی پرسیارەکانی فێر بکەن.

رپوایەت کراو: هەرکەس هەموو شەوئ سوورەتی (یاسین) بخوینێ: کاتی کە مرد پایەئێ شەهیدی دەبێ و، لە کاتی سەرەمەرگدا تینووی نابێ و، ئەهریمەنی بەد لەو کاتە نالەبارەدا بەسەریدا زال نابێت.

رپوایەت کراو: هەموو شت دلی هەیهو، دلی قورئانیش سوورەتی یاسینە، چونکە پوختەئێ قورئان کە خوا بە یەک زانیە و بەلگەو دەلیلەکانی ئەم یەکیەتیبەو، بەلگەکانی پیغەمبەراییەتی حەزرەتی محەمەد (د.خ) و، ریزگرتن لە قورئان و، گەلی پەندو ئامۆژگاری و بەلێن و هەرپەشەئێ تێدا کوێوونەتەو.

رپوایەت کراو: هەرکەس سوورەتی (یاسین) بەقەدەر دە جار خویندنی قورئان، کە سوورەتی (یاسین) تێدا نەبێ خێرا و پاداشی هەیه. هەر وەها لە حەدیسێکی درێژدا باس کراو کە ئەگەر یەکی خوار دەمەنیبەکی کەمی هەبێ و ترسی ئەو یە بێ کە بەش نەکات، ئەگەر سوورەتی یاسینی بەسەردا بخوینێ خوای گەرە بەرەکەتی تێ دەخا و ئەو خوار دەمەنیبە کیفایەت دەکا. گێرراو تەو کە ئەگەر سوورەتی (یاسین) بنووسرێتەو و لەئاوا بشۆرێتەو، هەرکەس ئەو ئاوە بخواتەو دەبێتە هۆئ ئەو یە کە نووری رەحمەت بجێتە دەروونی و زەحمەت و ناساگی لە لەشی دەربجێ و، گومان و خەیاڵی ناباری لێ دوور کەوێتەو. لە رپوایەتیکی تردا باس کراو: هەرکەس ناساغ بێ و سوورەتی (یاسین) بەسەرا بخوینرێتەو خوا حالی نەخۆشیبەکی سووک دەکا و، ئەگەر بمرێ گیان دەرچوونی ئاسان دەبێ. زانیانی ئاین فەرموویانە: هەر کاتی ترست لە شتی پەیدا کرد،

دوژمن بی یا غهیری دوژمن سوورتهی (یاسین) بخوینه به نیازی لادان و نه هیشتنی شهر و زیانی نهو شته خوا پزگارت دهکا. ریوایهت کراوه که له توراتدا مه دحی سوورتهی یاسین ههیه و، ناوی بردووه به چوار ناو:

۱- (صعوده) که ده بیته هوئی به رزبوونی به لا لهو که سهی که ده بخوینیتته وه.

۲- (دافعه) چونکه ده فعی به لا دهکا لهو که سهی که ده بخوینیتته وه.

۳- (عزیزه) چونکه لای فریشته کان زور به عزیزهت و حورمه تهو، عزیزهی پی ده لین.

۴- (قاضیه) چونکه ده بیته هوئی جیبه جی کردنی پیویستی و لابردنی دامووی نهو که سهی ده بخوینیتته وه.

ریوایهت کراوه: هه رکهس له به یانیدا نه م سوورته به نیازی چاری دامووی و جیبه جی کردنی پیویستی بخوینی خوای گه وره پیویستی نهو پوژهی جیبه جی دهکا، هه روهها هه که سهی له شه ودا بیخوینی خوا پیویستییه کانی نهو شه وهی بو جیبه جی دهکات. هه روهها ریوایهت کراوه هه که سهی سبه یانان حامیمی دوخان بخوینی، هه فتا هه زار فریشته دوعای خیری بو ده کهن، نه گه له پوژا بیخوینی تا شه دوعای خیری بو ده کهن و، نه گه له شه ودا بیخوینی هه تا پوژ ده بیته وه دوعای خیری بو ده کهن.

ریوایهت کراوه هه که سهی هه موو شه وی سوورتهی (اذا وقعت الواقعة) بخوینی و، ته رکی نه کات، هه رگیز فه قیری و بی نه وایی به سه را نایهت. هه روهها ریوایهت کراوه که چه زرهت (د.خ) فه رمووی به ها ورپییه کانی: سوورتهی ده وله مهندی فییری خیزانه کانتان بکه ن. عه رزیان کرد: سوورتهی ده وله مهندی کامهیه؟ فه رمووی: سوورتهی (اذا وقعت الواقعة) یه.

نهی براینه لهو چه دیتانه دا که به بیان کراوه نه م سوورته قازانجی بو پزق و پوژی ههیه، مانای وایه هه چوون بو پزق و پوژی دنیا به سووده، هه روهها بو پزقی قیامه تیش که بریتییه له زیاده عه فووی خواو پایه به رزی له به هه شتدا به سووده، پزقی دنیا ده برپیته وه، به لام پزقی قیامهت نابریته وه. وه نه گه ره موسولمان زورتر مه به سستی پزق و پوژی قیامهت بی له وکاته دا کارکردنی نه م سوورته به بو پزق و پوژی دنیا زورتر ده بی. من خوم حسیم کردووه که خیر و پاداشی خویندنی سوورتهی (اذا وقعت) له یه ک جاردا ده گاته هه ژده هه زار و نه وه د چه سه نه... به خ... به خ نه م چه سه ناته بو ئینسان

چەندى ئ لە ھەسەناتى دىنيا بەسودترە. ئەمسالى ئەمانە كە بۇ زىيادىي پزق و پۆزى دەخوئىرئىن وەكو (سبحان الله) كوردنى مەئومىيە كە ئىمامەكەي لە سەھوو پى ئاگادار دەكاتەو؛ ئەو ئەگەر ئەو (سبحان الله) يە دەخوئىنئى بەنيەتى نىكرو ئاگادار كوردن يا ھەر بە نيەتى زىكر بى ئەوا دوو فائىدەي تىايە: پاداشى تەسبيح و پاداشى ئاگادار كوردنەوئى ئىمام، خو ئەگەر ھەر بە نيەتى ئاگادار كوردنەوئى ئىمام بى ئەوا نوئزەكەي بەتال دەبئتەو، ئەو كەسەيش ئەم سوورەتەنە بخوئىنئى ئەگەر ھەر لەبەر پەزەمەندى خوا بى، يا لەبەر پەزەمەندىي خوا، بەجى ھاتنى ھىواكەي خوئى بى، ئەوا پەزەمەندىي خوا و مەبەستە خارجىيەكەشى بۇ دەبئى. بەلام ئەگەر ھەر بە نيەتى ھاتنەدىي مەبەستەكەي خوئى بى، ئەو بى سوود دەبئى، نە سوودى ئىنى و نە سوودى دىيايى ھىچيانى دەس ناكەوئى، كەوابوو دەردەكەوئى ئەو كەسانەي ئەم سوورەتەنە دەخوئىنئى و ھىچ شتى نابىنئ ئەو لەبەر ئەوئەيە كە بە نيەتى گەيشتن بە ئارەزووى دىيايى خوئىندووئەنە، بۇيە لە پاداشى قىامەت و لە سوودى دىياش بى بەش بوون. پىويستە ئاگادار بىن لەم باسە.

چەند ھەدىس دەربارەي گەورەبىيى سوورەتى تەبارەك وارىد بوو. لە رىوايەتئىكدا دەفەرموئىت: ئاگادار بووم لەو كە سوورەتى (تەبارەك) شەفاعەتى دەكرد بۇ يەكئى ھەتا خواي گەورە لىي خوئىش بوو. لە ھەدىسئىكى تردا دەفەرموئى: "ھى المنجىة من عذاب البقر" واتە: ھەر خوئىندنى سوورەتى (تەبارەك) موسولمان لە سزاي قەبر رزگار دەكا، ئىتر مەعنای ھەسەرەكە ئەو نيە كە ھەر تەنھا ئەم سوورەتە ئىنسان لە سزاي گوڤ رزگار دەكا، ھەتا مەعناكەي ئەو بگەيەئىت كە باقى طاعەت و تەوبەي مەقبول ئىنسان لە سزاي گوڤ رزگار ناكەن. ھەر ھەھا ھەلدەگرئى مەعنای ھەسەرەكە وەھابئى كە تەوبەي وەرگىراو دەبئتە ھۆي بووردنى خوا لە تاوان بەشئوھى تكا (شفاعت)، بەلام سوورەتى (تەبارەك) دەبئتە ھۆي بووردنى خوا لە تاوان بەشئوھى تكاو بەشئوھى موجدەلەكردن لەگەل فرىشتەي سزاداندا. لە ھەدىسئىكى پئىغەمبەردا باس كراو: كە يەكئىك مرد و، بئجگە لە سوورەتى (تبارك) ھىچى لەبەر نەبوو، كاتئى كە خرايە گوڤو، فرىشتەكانى پرسىار لە پارسەرى راوہستان، سوورەتى (تبارك) لە بەرامبەريان راوہستا، ئىنجا فرىشتەي پرسىار پئى گوت: من ناتوانم تو عاجز بكم و، نە ئىمەو نە تو ناتوانىن بئى فەرمانىي خوا بگەين، جا ئەگەر دەتەوئى ئەم شەخسە رزگار بئى لە سزا برؤ لاي خواي گەورە تكاى بۇ بگە، بەلكو خوا لىي خوئىش بئى، سوورەتەكەش رؤىشتە ئەو جئگەيە كە بۇ سكالائو پارانەو

دیاری کراوه و، عهززی بارهگای هه ره پیروزی کردو، وتی: خویا! فلانه بندهی تو له قورئاندا منی پهسهند کردوو و ههلی بژاردووم ههتا شهو و روژ بمخوینی، ئیسته تکام وایه که له ئاگری دۆزهخدا سزای نهدهی، خوی گهرهش به میهره بانی و بهزهیی خوی دهفرموی: وا ئهوه کهسه به تو بهخشی و، ههچی تاوانی ههیه لی بووردم^(۱) جا پاش ئههه ئهوه سوورته هات و فریشتهی سزاکهی لی دوورخستهوه، دهمی نایه سه دهمی و وتی: مهرحهبا لهه دهمههی که زور جار منی خویندوووتهوه، مهرحهبا لهه سینهیه که منی لهبهر کردوو، مهرحهبا لهه پییه که خاوهنهکههی لهسهری راوهستاوه و منی خویندوووتهوه، جا کاتی که ههزرت (د.خ) ئهه بهیانهی فهرموو موسلمانانی شاری (مه دینهی پیروژ) ههموو ئهه سوورتهی (تبارک) هیان لهبهر کردو، ههزرت (د.خ) ناوی نا سوورتهی (منجیه) یانی: پزگارکهری موسلمانان له سزای گوژ.

له هه ديسیکی تردا ههزرت (د.خ) فهرموویهتی: پیم خوشه که سوورتهی (تبارک الذی بیده الملك) له دلی ههموو موسولمانیکدا جیگه بگری، یانی: ئهوهنده ئهه سوورته پایهیه ههیه له لای خواوه، بو موسلمانان بهسووده. ههروهها له هه ديسیکی تردا فهرموویهتی: هه رکهسه له پیش نووستندا سوورتهی (تبارک) بخوینی، که نووست خوی گهره فریشتهیه که رهوانه دهکا و ئهمری پی دهکا که به پهروپالی خوی ئهه کهسه بیاریزی و دای پوشتی ههتا خه بهری ده بیتهوه. له هه ديسیکی تردا فهرموویهتی: هه ئهه سوورتهیه که له گوژدا لهسهر خاوهنهکههی دپته جواب و دیفاعی لی دهکا؛ بویه ناوبراوه به سوورتهی (مجادله) واته جه دهلکهه.

له هه ديسیکی تردا ههیه که له روژی قیامهتا شهخسی دینن بو مهیدانی لیپرسینهوه، که له دنیاا ههه گوناهیکی بو هه لکهوتبی ته رکی نه کردوو، به لام ههه ئهوهنده بووه که ئیمانی بووه، له قورئانیش ههه سوورتهی (تبارک) ی خویندوووتهوه، ئهه موسولمانه شایانی سزای دۆزهخ دهبی، کتوپر لهویدا سوورتهی (تبارک) له شیوهی بالندهیه که له سینهیهوه دپته دهرهوهو دهس دهکات به سکالاو پارانهوه له بهرقاپی خوی گهرهتا عهفوی دهکا.

(۱) ئهه عیبارتانه که له هه دیتی شهریفدا ههه لهسهر بناغههی ته شهبهی مهعقول به مهحسوسه و، به شیوهی کینایه بهکارهینراون، بو نمونه: جیدالی سوورتهی (تبارک) مهعنای ئهوهیه خودا دهیکا بههوی عهفوی تاوانباره که.

براینه! گوره یی پایه ی ئەم سوورەتی (مولک) هەو سوورەتەکانی تری سەبعە ی مونجیە لەمە زیاترە کە مە باس م کرد، بە لām ئەم ئەندازە یە کە لێرە دا باس م کرد بە سە.

هەر وە ها س ی ئایە تی تر هە ن لە سوورە تی (رۆم) دان:

۱ - "فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ".

۲ - وَاللَّهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ.

۳ - يَخْرُجُ الْحَيُّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ، وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا، وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ"

ئەمانە ش بکە ن بە و یر د ی خۆ تان لە سبە ی ن ی و ئیواراندا چونکە لە فەر مودە ی بە رزی پێغە م بە ردا هە یە: هەر کە س ئەم ئایە تانە لە سبە ی ن ی کاندای بخوین ی هەر چی خواپەرستی یە ک لە و رۆژە دا لە دەستی دەر چوو ب ی تۆ ل ه ی وە ر دە گر ی تە وە و، ئە گەر لە ئیواراندا بیان خوین ی تە وە هەر چی لە و شە وە دا لە دەستی دەر چ ی تۆ ل ه ی وە ر دە گر ی تە وە، واتە: ئەو ئایە تانە دە بنە هۆ ی پر کرد نە وە ی کە مو کور تی ی ئەو شە و و رۆژە، تە نانە ت خوا ی گە و رە کە دەر حە ق بە حە ز رە تی ئی ب ر ا ه ی م (د.خ) دە ل ی: "وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَى" ئەم س ی فە تی وە فایە ی لە بە ر ئە وە بو ئی سبە ت کرد و وە چونکە لە کتێ بە کە ی خۆ ی دا ئەم و یر دە ی خوین د و وە تە وە کە باس مان کرد، واتە: عیبارە تی ک ی وە ها ی خوین د و وە تە وە مە ع نای ئەم ئایە تانە ی بە خشی وە.

لە فەر مودە ی تر دا هە یە: هەر کە س کات ی کە رۆژی ل ی بو وە وە هە زار جار (سب حان اللە و ب ح م د ه) بخوین ی ئە وە ب ی گ و م ان نە ف سی خۆ ی لە خوا ی گە و رە ک ر ی وە، بە لām پ ی و ی س تە مە ع ناکە ی ب زانی.

لە دوا دوا ی ی سوورە تی (حش ر) دا لە ئایە تی (لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ) وە تا ئاخ ر ی سوورە تە کە هەر کە س ب ی خوین ی تە وە ئە وە لە و شە و و رۆژە دا هەر گونا ه ی ک ی ب چوو ک ی کرد ب ی لە سە ر ی لا دە چ ی. لە ر ی وایە تی ک ی تر دا هە یە: ئە گەر ئەو ئایە تانە بخوین ی و ب م ر ی پایە ی شە ه ی د ی دە س ت دە کە و ی.

لە فەر مودە ی ک ی پ یغە م بە ردا هە یە: هەر کە س دە یە و ی بە (اس م ی اع ظ م) بگا لە سە رە ت ا ی سوورە تی حە د ی دە وە، هە تا دوا ی ی دە ئایە ت و، لە دوا دوا ی ی سوورە تی حە ش ر وە لە ئایە تی (لا ی س ت و ی) یە وە تا دوا ی ی سوورە تە کە بخوین ی تە وە، ئە م جار ب ل ی "یا م ن ه و ک ذ ل ک و ل ی س ک ذ ل ک ش ی غ ی ر ک، اس أ ل ک ک ذ ا و ک ذ ا" خوا ی گە و رە ئە و ن زایە ی ل ی ق ب و ل دە کا. ئی مام ی

عەلى (ر.خ) فەرمووى بە (بزاء) - (ر.خ) -: واللە ئەگەر بەم ئايەت و دوعايە دوعا لە من بکرى کە برۆم بە ناخى عەرزدا، دەپۆم.

لە فەرموودەيەکی تری پيغەمبەردا (د.خ) هاتوو: هەرکەسى لە سبەيناندا دوادوایی سوورەتى حەشر بخوینی حەفتا ھەزار مەلائیکە دوعاى خیرى بۆ دەکەن و، لەشەپ و بەدی ئەھرىمەنە پاستەقینەکان و ئەھرىمەنەکانى لە پيستی ئادەمیزادان پزگار دەبى. وە ئەگەر لە شەودا بيخوینی ھەروەھا مەلائیکەکان دوعاى بۆ دەکەن.

براكانم! واجيبه لەسەر ئينسانى موسولمان لەم بى ھۆشى و بى ئاگاييبه وريابيتەو، ئەم ویردانه ھەموویان یا ھەندیکیان بخوینی و، بیانکات بە ویردی سبەينى و ئیوارەى. ھەروەھا دوو کەلىمەى شەھادەت (اشھد ان لا الە الا اللە واشھد ان محمدا رسول اللە) بکەنە ویردی خۆتان و، وشەى (اللە) و وشەى (لا الە الا اللە) لەگەل مەعنادا بکەن بە ویردی خۆتان ھەتا بە غافلئى نەمپننەو. بيگومان خویندنى ئەم وشە و پستانە بۆ کەسیكى خاوەن تەووفیق زۆر ئاسانە و، ئەم وشە و پستانە زۆر بە بەرھەکت و خاوەن پاداشتن، برپاربدەن بييانکەن بە ویردی زمانتان، ئیتەر ژمارە ھەر چەند بى ئارەزووی خۆتانە، بە لām لەگەل ئاگاداریی دلدā بيخوینن بە لکو بە بەختیاری بگەن.

لاى كەمى سەلەواتىكى بچووك بکەن بە ویردی خۆتان و، مەعناکەى فیر ببن و، جار بە جار لەگەل ئاگاداری و وریایی دلدā بيخوینن، ئەگەر وریایی دلتان نەبوو ھیوا وایە کە بە پیرۆزىی سەلەواتەکەو قەبول بکرى. ئەمە خاسیەتى سەلەواتە کە لە پاش زانینى مەعنا ئەگەر بە غافلئى بخوینرى مەقبوولە، بە لām ئەورادەکانى تر بە غافلئى بخوینرىن قەبول نابن، واتە: پاداش و سەوابیان زۆر نابى، بە لām پاداشى ئەسلىی زیکر و تەسبیحەکە نافەوتى.

براكان! قسەى ئادەمیزاد چەند زۆرە، ئەسبابى پزگارى لە سزای قیامەتیش ئەوئەندە زۆرە، ئیمە گەلئى تى دەکووشین بۆ دنیا و زەحمەت دەکیشین، جا ئەگەر عەقل و ئینسافمان ببى پئویستە بەزەبیمان بەخۆماندا بیتەو، بۆ ھۆیەکانى پزگاریمان لە قیامەتدا تى بکووشین. خوا بە میھربانىی خۆى لە تاوان و گوناھمان چاوپۆشى بکات.

براكان! سزای قیامەت لە سزای دنیا زۆر تیزترە، ھەروەکو لەزەت و خویشی قیامەت گەلئى لە لەزەت و خویشی دنیا زۆرترە، لە پاستیدا دنیا، بە ھەموو خویشی و ناخویشیەکیەو، لە چاوی قیامەتدا شتیکى زۆر کەمە، ھەروەکو ریوایەت کراو: "ما مثل

الدنيا في الآخرة الا كما يغمس احدكم اصبعه في اليم، فانظر بم يرجع؟" واته: ئەم دنيايە بە چاك و خراپيەوہ لە چاو ئەو دنياى تردا وەكو ئەوہيە كە يەكئىك لە ئىيوە پەنجەى بژەنى بە دەريادا، ئاخۆ چەندئىك ئاوى لەگەڵ دى؟ نىسبەتى سزاو خۆشىى ئەم دنيا لەگەڵ سزاو خۆشىى قىامەتدا بەم جۆرەيە.

خوا بە مپەرەبانيى خۆى لە سزاي دنيا و قىامەت بمانپاريزى و، لە خۆشىى دنيا و قىامەت بەشدارمان بكا، ئامىن يارب العالمين.

ناممى دوازدھيمه

باسى نه كوردنى نوپۇزى جومعه و جماعه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
واتباعه باحسان الى يوم الدين.

پاش ئەمە، براكانم! بزاندن نيشانەى موسلمان ئەوھىە كە لە ئامۆزگارىي ئايىنى سوود
وهرىگرى، و، لە بىستنى وەعز و نەسىحەت تير نەبى. خواي گەورە فەرموويەتى: "وذكر فان
الذكرى تنفع المؤمنين" واتە: ئەي پيغەمبەرى رەھبەر، خوا و دىنى خوا بخەرەوھ بىرى
خەلك؛ چونكە بەراستى ئەم ئامۆزگارىيە و ئەم بىرخستنەوھى دىنە زور سوود دەگەيەنى
بەوانەى باوھريان ھەيە. لەم ئايەتە پىرۆزەوھ دەردەكەوئى ھەر كەسى سوود وهرىگرى لە
ئامۆزگارىي ئايىنى ئەوھ ئەھلى ئيمانە؛ جا ئەم موژدە (ما شاء الله) ى دەوئى.

لە ھەدىسى پىرۆزدا ھەيە: ھەر كەسى مەسەلەيەكى ئايىنى فير بىي و بە يەككى تىرى
بلى و فيرى بكا، ئەوھ بەقەدەر ھەزار ركات نوپۇز پاداش و سەواب وهرىگرى، جا كەوابى
ئەم نامەيە گەورەترين ديارىيە.

براکانم! لەمەو پيش لە بابەتى خویندى فاتیحە و تەحییات و ئەوانەى نوپۇز بەتال
دەكەنەوھ، بۆم نووسين، ئنیشەللا كارتان پى كىردووەو سوودتان لى وهرىگرتووە، جا كە
نوپۇزەكانتان دروست بوو بۆ ئەوھ دەشپن كە بە جماعەتیش بىكەن. لەم نامەدا باسى
تەركى جماعەت و تەركى جومعەتان بۆ دەكەم. بە ھىواي ئەوھى سوودى لى وهرىگرن.
نوپۇزى جماعەت بەلای ئىمامى ئەحمەدەوھ (ر.خ) فەرزى عەينەو، لای ئىمامى شافىعى
(ر.خ) فەرزى كىفایەيەو، بە ھەردوو شپوھكە زاناکانى ئاین تەركى جماعەتیان بە
گوناهى گەورە ژماردووەو، ھەر دىيەك يا گەرەككە لە شارىكدا واز لە جماعەت بپنن
ئەھلى ئەو شوینە ھەموو شەو و رۆژك پىنج جار بە گوناهى گەورە گوناھبار دەبن و،
ھەموو مانگى، كە (۳۰) رۆژ بى سەدو پەنجا گوناهى گەورەیان لەسەر دەنووسرى،

بههۆی وازهینان له نوێژی جماعت و، هه‌موو سالی (١٨٠٠) گوناھی گه‌وره‌ دیته‌ سه‌ر هه‌موو نیرینه‌یه‌کی با‌لغی عاقل له‌و شوینه‌دا.

ئهی براینه‌! ده‌خیلتان بم! ئه‌وانه‌تان که‌ گیرۆده‌ی ته‌رکی جماعت بوون له‌م باره‌ ناله‌باره‌ که‌ له‌ تا‌قه‌ت و توانادا نییه‌ خۆتان پزگار بکه‌ن. نوێژی جماعت، چ فه‌رزی کیفایه‌ بی‌ یا فه‌رزی عه‌ین، چه‌ند فائیده‌یه‌کی به‌نرخ‌ی هه‌یه‌، که‌ هه‌ندئێ له‌وانه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ نه‌فسی مه‌ئموومه‌که‌و، هه‌ندیکیان ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ هه‌موو حازره‌کان له‌ ئیمام و مه‌ئمووم. هه‌ندئێ له‌وانه‌ش ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ هه‌موو موسلمانان.

له‌ فائیده‌ی جووری یه‌که‌مه‌ که‌ نوێژکه‌ر له‌ناو جماعته‌دا له‌ سه‌هووکردن ئه‌مین ده‌بی و، له‌ په‌رستیاری خوادا ده‌چیته‌ ریزی کۆمه‌لی موسلمانانه‌وه‌. له‌ فائیده‌ی جووری دوومه‌ که‌ دلێ نوێژکه‌ر له‌گه‌ڵ موسلمانانی حازری مزگه‌وتدا پێک ده‌که‌وی و، خوای گه‌وره‌ به‌ چاوی میه‌ره‌بانی ته‌ماشای هه‌موو نوێژکه‌ره‌کان ده‌کا، چونکه‌ هه‌ندئێ له‌ مه‌عنا لێده‌ره‌وه‌کانی قورئان فه‌رموویانه‌: مه‌به‌س له‌ بانگکردن بۆ خێر له‌ ئایه‌تی "ولتکن منکم امة‌ یدعون الی الخیر" بانگکردنه‌ بۆ ئولفه‌ت گرتنی موسلمان له‌گه‌ڵ موسلماندا. هه‌روه‌ها له‌ فائیده‌کانی جووری دوومه‌ که‌ خووی به‌دی له‌ خۆپازیی بوون و رووپامایی ئینسان له‌ناو جماعته‌دا نامینی؛ چونکه‌ به‌هۆی زۆری حازریوانی جماعت ئه‌و نوێژکه‌ره‌ پایه‌یه‌کی تایبه‌ت بۆ خۆی نابینی، به‌لکو خۆی به‌یه‌کی له‌و کۆمه‌له‌ ده‌ژمێری، پزگاربوونیش له‌م جووره‌ خووه‌ به‌شیکێ گه‌وره‌یه‌. پزگاربوون له‌ خۆبه‌زل زانین له‌ فائیده‌کانی جووری دوومه‌، که‌ خۆ به‌ گه‌وره‌ زانین به‌سه‌ر خه‌لکدا گوناھیکی گه‌وره‌یه‌؛ چونکه‌ ته‌مasha ده‌کا یه‌کی له‌ خۆی که‌متر له‌ مال و حالدا بووه‌ به‌ ئیمام و، ئه‌میش دوا‌ی ده‌که‌وی و ملی بۆ راده‌کیشی و له‌ هه‌ستان و دانیشتن و رکوع و سجوددا په‌یره‌ویی ده‌کا، به‌لێ گه‌لی که‌س هه‌ن له‌به‌ر فیزو خۆ به‌زلزانی له‌پشت هه‌ندئێ که‌سه‌وه‌ نوێژ ناکه‌ن.

له‌ فائیده‌کانی جووری سێیه‌مه‌: که‌ به‌هۆی حازریوانی موسلمانانه‌وه‌ له‌ مزگه‌وته‌کاندا ئولفه‌تیکی تیکراییی په‌یدا ده‌بی به‌جووری که‌ له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌ هه‌ست به‌ هی‌زداری و سه‌رکه‌وتنی ئیسلام ده‌که‌ن و، له‌م باره‌وه‌ دلنیاو دل پر له‌ باوه‌رو متمانه‌ ده‌بن له‌ چارکردنی هه‌ر به‌لایه‌ک که‌ روویکاته‌ موسلمانان، به‌لام نوێژ به‌ته‌نیاکردن وه‌حشه‌ت به‌دلێ ئینسان ده‌داو، دوور که‌وتنه‌وه‌یه‌ له‌ موسلمانانه‌کانی تر. هه‌روه‌ها یه‌کی له‌

فائیده‌کان ئه‌وه‌یه که ئینسان له نیو کۆمه‌لدا به‌لای زۆره‌وه له‌سه‌ر بیروباوه‌رو پره‌فتاری ئه‌وان ده‌بی، ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌هۆی پارێزراوی له‌گومراکردنی شه‌یتان و زالبوونی به‌سه‌ریدا؛ چونکه شه‌یتان وه‌کو گورگه‌ و، گورگیش حه‌یوانیک ده‌خوا که له‌ کۆمه‌له‌ مه‌رکه‌وه دوور بی، دیاره‌گه‌له‌رانی که هه‌میشه له ژیر چاودیری شوанда بی، شوانه‌که‌ی نایه‌لی گورگ زه‌ریه‌یان لی‌ بدا و زه‌فه‌ریان پی‌ به‌ری. یه‌کی له‌ فائیده‌کان زۆری پاداشه‌، چونکه هه‌موو هه‌نگاوێک که نوێژکه‌ر ده‌ینی له‌ رێگای مزگه‌وتدا خوا به‌خیری بو‌ حسیب ده‌کا.

یه‌کی تر له‌ فائیده‌کانی نوێژی جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌یه که چاوه‌روانی نوێژ ده‌کا. له‌ هه‌دیه‌ی پیرۆزدا هه‌یه: که چاوه‌روانی کردنی نوێژ خیری نوێژکردنه‌که‌ی هه‌یه. هه‌روه‌ها له‌ فائیده‌کانی جه‌ماعه‌ت زۆرکردنی وشه‌ی سه‌لام و خو‌شه‌ویستییه‌ له‌ نیوانی موسلماناندا به‌ هۆی حازربوونیا نه‌وه بو‌ نوێژی جه‌ماعه‌ت. یه‌کی تر له‌ فائیده‌کانی جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌یه که نوێژی له‌ سه‌ره‌تای کاتی خویدا ده‌کری. یه‌کی تر له‌ فائیده‌کان ئه‌وه‌یه که (ئامین)ی مه‌ئمووم له‌گه‌ل (ئامین)ی مه‌لائیکه‌کاندا یه‌که‌ ده‌گری، که ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌هۆی قبول بوونی دوعاو عه‌فووی هه‌موو لایه‌کیان له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه. یه‌کی تر له‌ فائیده‌کانی ئه‌وه‌یه که ئینسان به‌هۆی رۆیشتنه‌وه بو‌ ناو ئه‌هلی جه‌ماعه‌ت هه‌یه‌تی خۆی جوان ده‌کاو پۆشاکێ باش له‌به‌ر ده‌کا و به‌گویره‌ی ئایه‌تی پیرۆزی "خدا زینتکم عند کل مسجد" ده‌جوولێته‌وه.

یه‌کی تر له‌ فائیده‌کانی نوێژی جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌یه که به‌هۆی جه‌ماعه‌ته‌وه نوێژکه‌ر له‌ ریزا راده‌وه‌ستی و بۆشایه‌تی له‌ ریزه‌کاندا نامینێته‌وه. یه‌کی تر له‌ فائیده‌کان کردنی نوێژی (تحية المسجد) به‌هۆی چوونه‌وه بو‌ مزگه‌وت بو‌ جه‌ماعه‌ت. هه‌روه‌ها به‌هۆی رۆیشتنه‌وه بو‌ مزگه‌وت ته‌مه‌لی له‌ له‌شی نوێژکه‌ردا نامینێ به‌هۆی ئه‌و کۆمه‌له‌ موسلمانانه‌وه که حازر بوون و، ئه‌مین ده‌بی له‌ هه‌ندی شت که به‌سه‌ر نوێژکه‌ری ته‌نیادا دی. یه‌کی تر له‌ فائیده‌کانی نوێژی جه‌ماعه‌ت هاتوچۆ کردنی زۆره‌ بو‌ مزگه‌وت، که ده‌بیته‌هۆی رزگاربوون له‌ نیفاق و بی‌ دینی؛ چونکه له‌ هه‌دیه‌ی شه‌ریفدا هه‌یه: هه‌رکه‌سی چل رۆژ به‌ (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستنی ئیمامدا بگا له‌ نوێژی سه‌به‌ینیدا ئه‌وه به‌ میهره‌بانیه‌ی خوای گه‌وره له‌ دوو مسیبه‌ت پاک ده‌بیته‌وه: یه‌که‌م: نیفاق. دووهم: مانه‌وه‌ی ئیجگاری له‌ دۆزه‌خدا؛ واته‌: به‌هۆی ده‌وامی ئه‌م چل رۆژه‌وه خوای گه‌وره ئه‌و

میهره بانیهی لهگه‌دا ده‌کا. دیسان له حه‌دیسدا هه‌یه: نوێژی سبه‌ینی و نوێژی عیسا له‌سه‌ر شانی منافق گرانن؛ واته: به‌جییان ناهینن. جا به‌هۆی ده‌وامی ئەم چل پۆژه‌وه دلی نوێژ‌که‌ر نوورانی ده‌بی و باوه‌پ‌ی به‌هیز ده‌بی و، له‌سه‌ر خودا‌په‌رستی به‌هیز و گورج و گۆل ده‌بی و به‌موسولمانانی پاك حسیب ده‌کرئ.

ده‌گێر‌نه‌وه: کاتی که موسلمانان بۆ نوێژی جه‌ماعه‌ت ریز ده‌به‌ستن فریشته‌کانیش به‌ده‌وری ئەواندا ریز ده‌به‌ستن و، سه‌لاواتیان لی دهن و دوعای خیریان بۆ ده‌که‌ن و، دوعایان بۆ ده‌که‌ن که ته‌وبه‌یان لی قبوول بکری و، ئەگه‌ر ئەو موسولمانانه دوعایه‌ک بکه‌ن فریشته‌کان له‌سه‌ر داخواز و دوعاکه‌یان ئامین ده‌که‌ن، بیگومان ئەم نیعمه‌ته نیعمه‌تیکی گه‌وره‌یه که موسلمان بگا به‌پایه‌یه‌ک فریشته به‌و جوړه خزمه‌تی بکه‌ن. له‌په‌راستیدا به‌هۆی ریزه‌به‌ستنی موسلمانانه‌وه بۆ نوێژی جه‌ماعه‌ت ئەو موسلمانانه ده‌شوبه‌ینه ئەو مه‌لائیکه‌تانه که خوای گه‌وره له‌ زبانیانه‌وه ده‌گێر‌په‌وه ده‌فرمووی: "وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ" واته: به‌په‌راستی ئیمه ریزمان به‌ستوووه بۆ خوا په‌رستن و گوی راپه‌لیی فه‌رمانه‌کانی. ئەم باسه که خوای گه‌وره ده‌گێر‌په‌ته‌وه لییان، واده‌گه‌یه‌نی که خواپه‌رستی به‌شپوهی ریز به‌ستی عابیده‌کان لای خودای گه‌وره شیرینتر و به‌نرختره له‌ په‌راستیدا ریزی ئەو عابیده‌نه له‌ ریزی ئەو موجهایدانه ده‌چی که له‌ جه‌نگدا دژی کافران ریزه‌به‌ستن و کۆمه‌کی په‌که‌تر ده‌که‌ن؛ ئەو موجهایدانه خۆشه‌ویستی خوان؛ خوای گه‌وره له‌ قورئانی پیرۆزدا ده‌فرمووی: "إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوعٌ" واته: به‌په‌راستی خوا ئەو که‌سانه‌ی خۆش ده‌وی که له‌ رپی خودا دژی کافران ده‌جه‌نگن و، ریزه‌که‌یان ئەوه‌نده توند و په‌که‌رتوووه وه‌ک بینای ریک و به‌ته‌و وایه.

له‌ لایه‌کی تره‌وه ته‌ماشای ده‌که‌ین ئەم عابیده‌نه که بۆ خودا‌په‌رستی کۆده‌بنه‌وه له‌گه‌ل نه‌فسی خویان و له‌گه‌ل شه‌یتاندا ده‌جه‌نگن؛ چونکه نه‌فس هه‌میشه فه‌رمان ده‌دا و هانی مروّف ده‌دا که رابوێری و به‌ ئاره‌زووی خوی بزیی و گوی نه‌داته فه‌رمانبه‌رداری و خواپه‌رستن، شه‌یتانیش دوژمنی ئاده‌میزاده‌وه هه‌ول ده‌دا له‌ رپه‌گی راست لای دا و ملی بشکینی.

نوێژ‌کردن به‌ جه‌ماعه‌ت گه‌وره‌ترین شیعاری ئیسلامه و، له‌ لایه‌نی خوای گه‌وره به‌توندی داوای ده‌رپینی شیعاری ئیسلام کراوه‌وه، خوا فه‌رمانی داوه به‌وه که موسلمانان یارمه‌تی په‌که‌تر بدن و له‌ کاری خیرا هاریکاری بکه‌ن. بیگومان هه‌ر ئاوه‌دانیه‌که، چ دئ

بی و چ خپوت و پښمال، ئهگه شيعاری ئيسلامی تیدا نبي له ئاوه دانی کافران دهچی و، ئههلی ئه شوینانه به گونا هبار و له دین لادهر ناسراون و دهناسرین.

پوختهی قسه: فهزل و شهرهف و پایه ی جهماعهت و ئههلی جهماعهت زوره و، ئهگه بیین به دریزی باسیان بکهین ده بیته هوی ماندووبوون؛ جا با لیره دا بیبرینه وه.

له هه دیسی پیروژدا ههیه: که نویژ خیری مهوزووعه، واته: نویژ به ره که تدار و، عیباده تیکی پیروژه و دانراوه بو موسلمانان ههتا سوودی لی وهریگرن، نویژ له هه عیباده تی که به لهش بکری سوودی زورتره؛ چونکه به راستی نویژ گهلی خواپه رستی تیدایه چ له بابتهی قسه و چ له بابتهی رهفتار، وهکو خویندن (الله اکبری نویژ دابهستن و، خویندن سوورتهی ترو (سبحان الله) خویندن و (الحمد لله) و (تحیات) یا رکوع و سجوود و راوهستان و دانیشتن و دهست به رزکردنه وه له کاتی ئازو گوین (انتقال) یا له کاتی قنوتدا، نه که ته نیا ئه مه به لکو مال باخت کردنی شی تیدایه، چونکه ئه و مزگه وته که نویژه که تیا ده کری، پیوستی به ئیمام و بانگدهر و خادم و فهرش و بهر مال و چراو ئاوی ده سنویژ و خوشوردن و گهلی شتی تر ههیه، که ئه مانهش هه موو به مال پهیدا ده بن. ئیمامی غه زالی، په حمه تی خوی لی بی، فهرموویه تی: ئه م به هره و گه وره یی جهماعه ته له دهستی هه رکهس ده ریچی، ئه وه له بهر شوومی و نه گبه تی گونا ه کردنه. واته تا ئینسان گونا هی نه کا دلای وه ها رهش نابیته وه که به بی عوزر ته رکی جهماعهت بکا. پیشینانی خواپه رست و له خواترس، ئه گه ره کیکیان نویژیکی جهماعه تی بفه وتایه، تا حهوت پوژی ته واو سه رخو شییان لی ده کردو، ئه گه ره کی وتنی (الله اکبری نویژ دابهستنی له گه ل ئیمامدا بو ری که نه که وتایه سی پوژ سه رخو شییان لی ده کرد، ئه و وشه ی سه رخو شی لی کردنهش ئه مه بو: "لیس المصاب الا من حرم الثواب" واته: ته نیا ئه و که سه تووشی موسیبهت بووه که له پاداشی طاعهت بی بهش بووه. له راستیدا مروقی بی طاعهت بی بهشه له پاداش.

زانایانی ئاین چه ند ئایهت و چه ند هه دیسیکیان کردووه به به لگه له سه ره ئه وه ی که واز له جهماعهت هینان گونا هه: په کی له و ئایه تانه ئه م ئایه ته یه که خوا فهرموویه تی: (یَوْمَ یُکْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَیُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ [٤٢] خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةً وَقَدْ كَانُوا یَدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ). هه ندی له وانیه و اتای قورئانیان لی داوه ته وه فهرموویانه: ئه م ئایه ته ده رهق به و که سانه هاتووه که دهنگی بانگ ده بیستن

و بئى بهانه يهكى شەرىعى رەوا، نارپۇن بۇ نوپۇزى جەماعەت و به كۆمەل. ئەمەش واتاى ھەموو ئايەتەكەيە: لەو رۆژەدا كە فرىشتەى سزا بەرپز راوہستان و، كافرەكان و بئى دىنە تاوانبارەكان دەبەن بۇ دۆزەخ و، ھەر كۆمەلئى لە كافرەكان شوپنى گەورەيان دەكەون، لەلايەن خاوە بانگى بۇ موسولمانان دئ: ئەى موسولمانان! وا ئەوانەى كە خويان نەدەپەرست كەوتنە شوپن گەورەكانى خويان و، رپۇشتن بۇ دۆزەخ، ئيوەش پيوستە ھەمووتان بپن بۇ حەزوروى خوا و سوجدەى گەورەيىى بۇ بەرن و بە شەرفى ئەو سوجدەيە بگەن، ئەمجا موسلمانەكان ھەموو دپن و سوجدە لە زاتى خوا دەبەن، ئەو موسلمانانە نەبئى كە كاتى خۆى بە بئى بەھايەكى شەرىعى تەركى جەماعەتيان كرووہ: ئەوانە پشتيان وەك تەختەدار رەق دەبئى و، ھەرچى تئى دەكوشن ناتوانن بچەمىنەوہو سوجدە بۇ خوا بەرن، لەویدا فرىشتەكان پپيان دەلپن ئەم بارودوخە كە ئيوەى تيدا داماون و، بئى بەش بوون لە سوجدە بۇ خوا بردن و، وەھا زەللىلى و بئى قەدرى داگيرى كروون، لە تۆلەى ئەوہدايە كە لە دنيادا بانگ دەكران بۇ نوپۇزى جەماعەت، كەچى ئيوە بە بئى بەھانەى شەرىعى تەركتان دەكردو نەدەچوون بە دەم بانگەكەوہ.

براكانم! تەركى نوپۇزى جەماعەت ئەوہندە شووم و نەگبەتە و، ئەوہندە ھويە بۇ دوروى لە خواى گەورە كە ئەندازەى دەرناكەوئى؛ بۇ بەلگە لەسەر ئەمە ئەوہند بەسە پيغەمبەرى خوا (د.خ) لەگەل ئەو ھەموو ميھرەبانييەدا كە بوويەتى و، خوا لە شانى ئەودا فەرمويەتى: ”بالمؤمنين رؤوف رحيم“ دەربارەى ئەوانەى كە تەركى جەماعەتيان كرووہ فەرمويەتى قەستم كرد فەرمان بدەم بە يەكى ببئى بە ئىمام بۇ موسلمانان تا نوپۇزەكەيان بە جەماعەت بكەن و، خۆم لەگەل كۆمەلئى لە يارانمان برپين بۇ سەر ئەو كەسانەى تەركى نوپۇزى جەماعەت دەكەن خانوہكانيان بسوتپنم. جا ئەگەر نوپۇزى جەماعەت زورگەورە نەبووايە لای خوا حەزرت (د.خ) بەم شيوەيە عاجز نەدەبوو لەوانەى تەركى دەكەن.

دەگپرنەوہ حەزرت (د.خ) فەرمويى: ئەى عەلى! مرؤقى بەختيار سئ نيشانەى ھەيە، يەكەم: ژيوارى لە حەلالدا بئى. دووہم: ھەستان و دانىشتنى لەگەل زاناياندا بئى. سئپەم: نوپۇزەكانى بە جەماعەت جيبەجئى بكا. ئەى عەلى! مرؤقى بەدبەختيش سئ نيشانەى ھەيە بەپپچەوانەى ئەوان كە باسمان كردن. دەگپرنەوہ: ھەر كۆمەلە ئادەمىزادىك لە شوپنىكدا كۆببنەوہ، چ خيوەتنشين بن و چ دپھاتى، يا شارستانى، كە تەركى نوپۇزى جەماعەتيان كرد، گەورە شەيتانيان بەسەردا زال دەكا و ئاشووب دەخاتە ناويان!

ئەى مۇسلمانىنە! نوپۇز بەجەماعت بىكەن با شەيتان گومراتان نەكا، شەيتان وەك گورگە، چۇن گورگ حەيوانى تار دەخوا، وەها شەيتانىش مروقى دور له جەماعت گومرا دەكا. ئەوەش بزنانن ھەموو ئىنسانى يەك فرىشتە و يەك شەيتانى ھەيە، شەيتانەكە خەياللاتى ناشىرىن و كردهوى ناپەسندى پيشان دەدات و، فرىشتەكەيش يادى خواو بىرى پەسەندو كردهوى جوانى نيشان دەدا، جا ئەگەر مروف بە فەرمانى شەيتانەكە رەفتارى كرد، ئەو ئەنجامەكەى ھەر گومرايى و مالمویرانى و بەدبەختىيە، خو ئەگەر بەفەرمانى فرىشتەكە رەفتارى كرد ئەو ھەمیشە دللى پروناك و بىروباوېرى باش و خوورپەوشتى چاك پەسند دەكا، ھەتا لە ئەنجامدا ھەردوو دنياو تو ھەتا ھەتايە سەربەرز دەبى. يەكى لەو گوناھانە كە فرىشتە لە دللى مروف دور دەخاتەوہو دەبىتە ھوى ئەوہى شەيتان دل و دەروونى مروف داگير بكا، تەركى نوپۇزى جەماعتە.

دەگىرنەوہ: سى تاقم ھەن دورن لە رەحمەتى خوا: يەكەم ئەوانە كە "حي على الصلاة" و "حي على الفلاح" دەبىسن و موبالات ناكەن و نارون بو نوپۇزى جەماعت. ھەروا دەگىرنەوہ: ھەر كەس نوپۇز بەتەنيا لە مالى خویدا بكا ئەو سوننەت و سىرەتى پىغەمبەرى (د.خ) ون كرددوہ. ھەروەھا لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە: ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: ئەوئەندە بەسە بو بەدبەختىيى مۇسلمان دەنگى بانگ ببىسى و بە بى بەھانەى شەرىعى واز لە نوپۇزى جەماعت بەھىنى و، بە دەنگى بانگدەرەوہ نەروا بو مزگەوت؛ چونكە ئەو بانگدەرە مۇسلمانان بانگ دەكا و بو پرزگارى لە سزای قىامەت، جا كە مۇسلمان ماوہى ھەبى ئەوا پىويستە برؤا بو لای. دەگىرنەوہ پىغەمبەر بە ھاوپىيەكانى فەرموو: ھەر كەس دەنگى بانگدەر ببىسى و، ھىچ بەھانەى نەبى مەنعى بكات لە چوونى بو نوپۇزى جەماعت، ئەو نوپۇزە كە لە مالموہ دەيكا قبوول نابى.. ھاوپىيەكانى ھەزريان كرد: بەھانە چىيە؟ فەرمووى: ترسى نەفس، يا ترسى لە كىس چوونى مال، يا تووش بوونى زىانىكى وەھا كە شەرىع بە زىانى حسىب بكا، يا نەخوشىيەكى وەھا كە زەحمەت بى بوى بەو حالەوہ برؤا بو مزگەوت. دەگىرنەوہ جارئ باسى يەككىيان لای (ئىبن وەعباس) دەكرد، كە ھەمووى سأل بەرؤزووہو، شو ھەمووى بە پىوہيە و خەرىكى نوپۇز پارانەوہيە، ئەویش لىي پرسىن: ئەى لە نوپۇزدا چۆنە؟ ھەزريان كرد: نوپۇزەكانى بەتەنيا دەكا و نارؤا بو جەماعت و، نوپۇزى جومعەيش ناكە، ئەنجا (عەبدوللاى كورپى (عەباس) فەرمووى: "ھو فى النار" خەلك ئەم قسەيان لاگران بو، ھەتا ماوہى سالىك لەملا و لەولاوہ دەھاتن بو خزمەتى و، لەم وەلامەيان دەپرسى،

ئەویش ھەر ھەمان ۋەلامى دەدانەۋە، دەيفەرموو: "ھو فى النار".

لەپراستیدا لەم حالەدا كە باس كرا كاترا تەركى نوڤىژى جومعهى كردوو كە فەرزە، بە شېۋەپەكى ھەمىشەپى تەركى نوڤىژى جەماعەتى كردوو، كە يا فەرزى عەينە يا فەرزى كىفایەپە...

دەگىرپنەۋە (حاتەمى ئەسەم) كە يەككە بوو لە پياوچاكان، بەداخەۋە دەيفەرموو: من جارى نوڤىژى جەماعەتم تەرك كرد، تەنیا ئەبو ئىسحاقى بوخارى سەرەخۆشى لى كردم، بەلام ئەگەر كورپىكم بمرى ھەزار كەس سەرەخۆشىم لى دەكات، بەداخەۋە ئەم خەلكە موسىبەتى دنایىيان لا گەورەپە، موسىبەتى دنایىيان لا سووكە؛ ئەگەر ناگەلى كەس دەھاتن سەرەخۆشى ئەو نوڤىژە جەماعەتە لە كىس چوھيان لى دەكردم. دەگىرپنەۋە: (شەقىقى بەلخى) خۆى لى رازى بى، كە يەكە بوو لە پياوچاكانى سەردەمى خۆى، جارىك جەماعەتەكى فەوتە، ئەویش پەنجا دىرھەمى كرد بە خىرو دای بە گەدايان و بى نەوايان و، ھەتا سالىكىش لە خوا دەپاراپەۋە دەپوت: "اللهم اعطنى اجر ما فاتنى".

براكانم! موسلمانە چاكەكانى لە مەوېش حاليان وابوو كە ئەگەر جارى دوابكەوتناپە، بە (الله اكبر) نوڤىژ دابەستنى ئىمامدا نەگەپشتناپە، يەك پوژ سەرەخۆشىيان لى دەكرا، خۆ ئەگەر نوڤىژىكى جەماعەتەيان لە كىس چووباپە ئەوا سى پوژ سەرەخۆشىيان لى دەكردن، واتە: تا سى پوژ كە دۆست و برادەرەكانى پى دەگەپشتن دلخۆشىيان دەداپەۋە و پىيان دەوت: ئىنشەللا خۆى گەورە، پاش ئەم جارە تووشى ئەم ناخۆشىپەت ناكە.

دەگىرپنەۋە ئىمامى عومەر، خۆى لى رازى بى، پوژىك پوشتبوو بو باخىكى خۆى لە (مەدینە)، ھەتا ھاتەۋە بو مال ھاورپىپەكانى پىغەمبەر جەماعەتى گەورە خۆيان تەواو كردبوو، ھەزرتى عومەر، خۆى لى رازى بى، لەم كارەساتە زور دلگران بوو و فەرمووى: "انا لله وانا اليه راجعون" وا ئەم نوڤىژى عەسەم بە جەماعەت لە كىس چوو، ئەى حازرىنە بەشاپەت بن بەراستى وا من ئەو باخى خۆمە بەخۆراپى و لەرپى خوادا بەخشى بە ھەزاران، بو داپوشىن و باربوو كردنەۋە ئەم كارە خراپەى لى پوودام، واتە: لە كىس چوونى نوڤىژى جەماعەتى ئەم ۋەختەم، بەلى بەتايبەتى ئەو باخەى ۋەقف كرد؛ چونكە بەھۆى ئەۋەۋە جەماعەتەكەى فەوتابوو.

(عەبدوللاى كورپى (عومەر) خوايان لى رازى بى، فەرمووپەتى: ۋەختى خۆى ئىمە

وهها بووین هەر کهسی جهماعهتی نوژی سبهینان و عیشای تهرک بگردایه گومانی منافقیمان لی دهکرد؛ چونکه له حهزرهتمان (د.خ) بیستبوو دهیفرموو: ئەم دوو نوژه زۆر قورس و گرانن لهسەر شانی ئەوانهی منافقن و به دەم موسلمانن. حه دیسی پیروژه: هەرکەس به بی بههانه تهرکی نوژی جهماعهت بکا به عادهت بو خوی پیی بلین: منافقه؛ جاته ماشا بکهن کهسی که حهزرت (د.خ) به منافقی ناو ببا دهبی بیجگه هیلاک و بهفهتهرات چون حالی چی بیته؟

برادهرینه! ئەهلی هەر دێیهک جهماعهتی پینج فهززه یا جهماعهتی یهک فهرز لهوانه تهرک بکهن ههموویان له ئاینی ئیسلامدا به فاسق و فاجیر دهژمیردین؛ چونکه جهماعهت له نوژدا نیشانهی جیههچیکردنی واجیباتی ئیسلامه و، لای کهمی به دوو کهس، به ئیمام و مهئموومی، جیههچی دهبی، جاکه ئەو خهلهکه ئەوهنده گوئی نهدهربن به ئایین و جهماعهت تهرک بکهن ئەوه معنای وایه که ئیسلامهتی لای ئەوان سووک و بی نرخه، بیگومان که مرۆف گهیشته ئەم پایهیه ئەوا ئەنجامی هەر کهوتنه و، پیویسته ئەو کۆمهله بی جهماعهته بو خویان بگرین و، له خویان تهریق ببنهوه؛ چونکه له هەر شاریکدا کۆمهلی له جوولهکه یا گاور ههبن پهستگاهی بو خویان دروست دهکهن و، غیرهتیان ههناگرئ لهو شوینهدا به بی گهنشته بمیننهوه.

براکانم! ئەگەر مزگهوتتان دروست کرد له لای قیبله و میحرابه کهیهوه ههتا نیوهی ئەو شوینه به نیهتی مزگهوتهوه بیکه نهوه، ئەویتری، تا شوینی کهوش و شوینی ئاگر و دانیشتن به نیهتی مزگهوت نهبی، بهلکو به نیازی جیههچی کردنی پیویستیهکانی موسلمانن نوژکهه بی، واته: بو دانیشتن و دهستنوژگرتن و خوگرم کردنهوه و شتی تر، ههتا له کاتی دانیشتن و کۆرپهستندا بههوی قسهی دنیاوی کردنهوه تاوانبار نهبن و، ئەو خیرهی که بوئان نووسراوه له نوژکردن و جهماعهت و سهلهواتدان له کیس نهچی؛ چونکه قسهی دنیاوی له مزگهوتدا بهرای ههندی له زانایانی ئاین، عیبادهتی ههفته ساڵ دهفهوتینی.

ههروهها شهرمکردن له مالی خوادا (مزگهوت) زۆر پیویسته تهناهت فهرموویانه: ئەگەر درکی یا شتیکی پیس لهوانه که له مزگهوتدا کهوتوون، ئەگەر کهسی دووریان بخاتهوه له مزگهوت وا مونسبه ههلیان بگری و، دهستی بخاته ئەو دیوی دهراگی مزگهوت و لهویوه فرهیان بدا، واته: ئەو شته پیسانه له ناو مزگهوتهوه فری نهدا نهبادا

شتى پيس ههواى مزگهوت بگرى، يا له ههواوه بكهويته ناو مزگهوتكه، له بهرتهمه بوو
عهزم كردن بيناي خانووهكه بهش بكن: لاي ميحرا بهوه تا نيوهى يا زياتر بو مزگهوت
و، ئهوى ترى بوئهوهى خهك تيا بحهسيتهوه. تاوان و زيانى بى ئهدهبى له مزگهوتدا
هموو له نامى حورمهت و پزگرتن له مزگهوتدا نووسراوه، بيخويننهوهو سوودى لى
وهريگر.

له بابى نويزى جهماعهتدا بهرچاوم كهوتوو كه موسلمانىكى كويز زور مهىلى لهسهر
نويزى جهماعهت بووه، له شهويكى باران و تهروتووشدا ههستاو كهوته رى بو مزگهوت،
ژنهكهى پيى وت: ئيمشهو بارانه و تو عوزرت ههيه، بوچى له مالى خوتدا نويز ناكهى،
ئو پيش له وهلامدا گوتى: ئهگهر برؤم بو مزگهوت سهواب و پاداشم زوره، له هه مان كاتدا
رؤيشتهكههه دهبيته سوپاس بو خوا لهسهر ساغى دهست و پيم، كه پاش نويز له مزگهوت
گهرايهوه خهوى لى كهوت، كه رؤزى لى بوويهوه ههردوو چاوى پووناك بووبونهوه،
ئهنجا كابرا وتى بهژنهكهى: ته ماشا بكه خوى بهخشنده و ميهره بان چؤن سوپاسهكهى
منى قبول كرد و بهرحمهت و كهرمى خوى چاوهكانيشمى پوون كردهوه؟

برايه! بزائن: تهركى جهماعهت له نويزهكاندا به بى عوزر، تاوانه، ههروهكو تهركى
نويزى جومعهش تاوانىكى گهويه: دهگيرنهوه كه ههزرت (د.خ) دهبارهى ئهوانه
فهرمويهتى: ههز دهكهه بليم به يهكيك ببيته پيش نويزى موسلمانان و، خؤم برؤمه سهه
ئهوانه كه تهركى نويزى جهماعهت دهكن، خانووهكانيان بسووتينم! دهگيرنهوه كه
رؤزى ههزرت (د.خ) لهسهر مينبهه خوتبهى دهخويند، له وتارهكهيدا فهرموى ئهوه
كهسانه كه نايهه بو نويزى جومعه (والله) يا دهبى لهو ئيشه دهسهردار بين و بين بو
نويزهكهيان، يا خوداى گهوره دلان مؤر دهكات و دهيانكات بهوانه كه بى ئاگان له يادى
خودا و، دوور دهبنهوه له پهرحمهت و ميهره باني ئهوه (خودا بمانپاريزى).

رپوايهت كراوه: ههه كهسى به بى بههانه له بهه سستى و تهمهلى سى نويزى جومعه
تهرك بكا خوى گهوره له بهه شوومى ئهه تاوانه دلى مؤر دهكات و، نوورى پهرحمهت
نارواته ناو دلپهوه و، له ئامؤزگارى كهس سوود وهرناگرى. له رپوايهتيكى تردا دهلى:
خوا لهو كهسههيش بيزار دهبى. رپوايهت كراوه: ههه كهس سى جومعه بهبى بههانه تهرك
بكا ئهوه دلى دهگورپى به دلى ئينسانىكى منافق و، ئيسلاميهت دهخاته پشتهوه. رپوايهت
كراوه: ههه كهس يهه جومعه تهرك بكات خالىكى رهش له بهه دلى پهيدا دهبى و، ئهگهر

دوو جومعهی تەرك كرد دەبێ بە دوو خال و، ئەگەر سێ جومعهی تەرك كرد دلی هەموو رەش دەبێتەوه (پەنا بەخوا لەم حالە ناشیرینه). رپوایەت کراوه: دوورترین ئینسان لە رەحمەتی خوا کەسێکە خاوەنی دلی قەسوەتدار بێ، دیارە ئەوهی تەرکی جومعه دەکا بەهۆی ئەو خالە رەشانهوه دلێشی قەسوەتدار دەبێ. رپوایەت کراوه: پۆژی حەزرت (د ٠ خ) خوتبەهی دەخویندو، لە خوتبەکەیدا فەرمووی: ئەی ئادەمیزادینه پێش ئەوهی کە مردن یەخەتان بگرێ پەشیمان بنهوه و، بە هۆی بەجێهێنانی کرداری باش و بەجێهێنانی پەيوەندیی خویشایەتی و، زۆرھێنانی ناوی خواو خێرکردن بە پەنھانی و بەئاشکرا بگەرپنەوه بۆ لای خوای گەورە. ئەگەر وەھا بکەن خوا رزق و پۆزیتان زۆر زیاد دەکا و، هەر نوقسانییەکی بەسەر حال و مالتاندا هاتبێ تۆلەیی دەکاتەوه بۆتان. بەراستی بزانی کە خودای گەورە نوێژی جومعهی فەرز کردووه لەسەر ئیوه لەم شوینەدا و لەم پۆژەداو لەم مانگەداو لەم سالدەدا هەتا پۆژی قیامەت، ئیتر هەرکەس واز لە نوێژی جومعهی بەھێنێ لە ماوهی ژيانى منداو لە پاش ژيانى من، چ فەرمانرەواى دادپەرور بێ یا زۆردارو ستمکار، چ لەبەر بەسووک تەماشاکردنی نوێژەکە تەرکی بکا، یا لەبەر ئەوهی ئینکاری بکا، لە خوا دەپارپمەوه ئیشوکاری ئەو کەسانە پەريشان بکا، کردو کۆششیان کۆ نەگرێ و، بەرەکەت لە کاسبیياندا نەبێ. ئاگادار بن ئەم جوړە کەسانە نوێژو پۆژوو زەکات و حەجیان لێ وەرناگرێ و، سەدەقەو خێریان لێ قبوول ناکرێ، مەگەر تەوبە لە تەرکی نوێژی جومعهو بەراستی بەجێی بێنن.

براکانم! مادام حەزرت (د.خ) ئەو دوعاىەى کردووه لەوانە کە تەرکی جومعه دەکەن، بەراستی بزانی تا ئەو کەسە تۆبە نەکا و بەراستی پەشیمان نەبێتەوه هەرگیز پیت و پیرۆزی لە کاروکاسبی و حال و مالیدا نابێ و خوێشی و ئاسایشی دل و گیانی خوێ لەوانەدا دەست ناکەوێ. بەپێچەوانەى ئەمە ئەگەر جومعهکەى بەجێ بەھێنێ خوای گەورە بە سەدان و هەزاران پایە بەرەکەت دەخاتە حال و مالى ئەو کەسەوه.

رپوایەت کراوه: (ابن مالک)، خوایان لێ رازی بێ، کە لە نوێژی جومعه دەبوویەوه لە دەرگای مزگەوتەکەدا رادەووستاو دەیفەرموو: ئەى خوای میهرەبان! من بەدەم بانگەکەى تۆوه هاتم و، ئەو نوێژە جومعهی کە فەرمووت جێبەجێم کرد و، وا لە مزگەوت دەرچووم بۆ ئەو کاروکاسبیەى کە ئەمرت پێی کردووه، لێ دەپارپمەوه کە بە دەهەندەیی خۆت رزق و پۆزیم پێی ببەخشی؛ هەرتۆ رزق و پۆزی بە هەموو گیانلەبەران دەدەى. دیارە کە خودا

رېځگای ټوټه داوه له پاش نوږزی جومعه ئینسان بروت بو که سابهت. موسلمان له که سابهتی پاش نوږزی جومعه خیری دست دهکوی. ریوایهت کراوه له (مجاهد)وه، پهحمهتی خوی لی بی: کوملی له موسلمانان له رږزی جومعه دا گوپیان نه دایه نوږزی جومعه و، درچوون بو ئیشوکار، ههتا هاتنهوه بو مالی خویان به بی ټوټه دوژمنکیان بی، خانویان بسووتینی، یاخود هوپهکی دیاری بووی، خانووهکانیان ناگریان تی بهر بوو سووتابوون. له ئیمامی (ټوزاعی)یهوه دهگپرنهوه که وتویه: پیوویکی راوچی ههبوو گوپی به نوږزی جومعه نه دداو، له رږزی جومعه دردهچوو بو راو، رږزی له کاتیکدا له دهرهوه خریکی راو بوو بهخوی و ټسپهکهیهوه بهعزرا پوچوون و ون بوون. براکان! یهکیکی تر له زیانی ترکی نوږزی جومعه ټوټه: ټهلی ټهوی دپیه که چل پیووی تیدابی و نوږزی جومعه نهکن، ټهگر له ټوټهلی وهختهوه نوږزهکهی نیوهروپیان بکن ټوټه له لای گهلی له زانیانی ټاین ټهوی نوږزیان بهتال، چونکه واجیبه نوږزه نیوهروپکه ټوهنده دوابخن که به عادهت ناهومید ببن له کردنی نوږزی جومعه، ټوسا نوږزی نیوهروپیان بو دروسته. زیانکی که له نهکردنی نوږزی جومعه وه پیدا دهبی ټوټه که گهلی دوعاو ویردی رږزی جومعه هیه، تهنانهت نهخویندهواریش دهتوانی فیریان بی و، گهلی سوودی دینی و دنیایی له خویندنیاندا هیه، جا ټهوه که سانه که نوږزی جومعه ناکن له بههری ټوانه ناهومیدو بیبهش دهبن. یهکیک له و ویردانه که بو خویندهواریش دست ددهن ټوټه که هر کهسی نوږزی جومعه بکاو، له پاش سهلامدانهوه له نوږزهکهی هر بهو شیوهی خویه بمینتتهوه و سورتهی "فاتحه"، "قل هو الله" و هر دوو "قل اعوذ" یهکی حوت جار بخوینی و، لهوناوهدا قسه له گهل کهس نهکا، ټوه له وساتهوه ههتا جومعهی داهاتوو خوا له فیتنهی ټادهمیزاد و شهیتان دهپاریزی.

دهگپرنهوه: موسولمانیکی خاوهن باخ و خاوهن حیوان و منالدار ههبوو رږزی له رږزهکانی جومعه خوی حازر کرد بچی بو نوږزی جومعه، ټنهکهی پیی وت: منالکانت برسین و، باره دهغلیکمان له ټاشدایه، برږ باره که بهینهروه، مهرو بو نوږزی جومعه، تو عوزرت هیه، ټویش وتی: وهللا من جومعه کهم نافهوتینم، خوا کهریمه بو مندالکان. هر له وکاته دا دراوسی باخه که شی هات پیی وت: باخه کهت زور تینووه فریای بکهوه و ټاوی بده، ټویش ههروهکو پیشوو وهلامی دایهوه. شوانیش پیی وت: فلان حیوانتان به

شاخه وه ماوه ته وه، ئەگەر نەرۆن بە شوینیدا نایه ته وه و گورگ دهیخوا! کابرا وه لامی ئەمیشی وهك ئەوانی تر دایه وه و، رۆیشت بۆ نوێژی جومعه، کاتی له نوێژکهی گهراپه وه ته ماشای کرد ژنه کهی نان دهکا؛ بۆیه لێی پرسى: ئەم نان کردنهت له چیه؟ ژنه کهی وتى: دراوسیکه مان باراشه کهی ئیمه ی به باراشی خوێ زانیوه و هیناویه تیه وه بۆ مأل ئەنجا زانیویه که باراشی ئیمه یه، بۆیه بۆی هیناينه وه! زۆری پی نه چوو که حیوانه کهیشیان له شاخ هاته خوارو گهراپه وه بۆ مأل، دراوسى باخه کهشى هات و وتى: موژده بى! چووم بۆ سهیری باخه کان، ته ماشام کرد هاوسیه کانمان ئاوی باخه کانى خوێان داوه ئاوه که سه رپێژی کردووه و زۆر به عاده تی باخه کهی تۆش تیراو بووه. ئەنجا کابرای نوێژی جومعه کردو و زۆر سوپاسى خودای کرد و وتى: سوپاس بۆ خوا ئەمانه هه مو له میهره بانیهی خواویه، له پیرۆزیهی نوێژی جومعه بوو که به جیم هینا، به بى زهمهت هه مو ئیشه کانم جیه جی بوون. والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

نامەى سىزگەيەم

نامەى عىبادەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله

براكانم! ئەم نامەيە كە نامەى دۆستى خۆتانە و، نامەكانى تىرىشم بە پىي فەرموودەى پىرۆزى پىغەمبەر (د.خ) گەورەترىن دىارىيەكن كە پادشاكەن بۇ دۆستانىانى رەوانە بكەن. جا ئومىدەوارم ھەر چۆنى دىارىى دىيائى وەردەگرن و پىي دلشاد دەبن، بەو جۆرە دىارىى دۆستى خۆتانىش قىبوول بفرموون و، خۆتان رەفتارىان پى بكەن و، بۇ موسولمانانى بخوئىننەو، ئەمەش بزەنن كە گوئىدان بەم نامانە لە خوورەوشتى موسلمانە. لە ھەدىسدا ھەيە گەورەترىن خوورەوشتى چاكى موسلمان ئەوويە ھەرگىز لە بىستنى خىرى ئاينى تىر نەبى.

پىوايەت كراو: "ما اهدى مسلم لآخيه هدية افضل من كلمة حكمة يزيده الله بها او يردده عن ردى" ھەرودھا رىوايەت كراو "ايما عبد جاءته موعظة من الله في دينه فانها نعمة من الله سيقت اليه، فان قبلها بشكر زاده الله نعمة اخرى، والا كانت حجة من الله عليه... الى ان قال: "ويزداد عليه بها سخطا..." ديسان رىوايەت كراو: "اذا حمل الرجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان خيرا له من حجة وعمره ومن عبادة سنة" فەرموودەى پىغەمبەرە (د.خ): فىربوونى مەسەلەيەكى ئاينى و فىركردنى خەلك خىرى ھەزار پكات نوئىرى سوننەتى ھەيە.

براكانم! لەمەويپىش لە بابەتى نەكردنى نوئىر، يا دروست نەبوونى بەھوى عەيبىكەو وەك تەركى پوكنى لە پوكنەكانى نوئىرەكە، يا جىبەجى نەبوونى شەرتىك لە شەرتەكانى نامەم بۇ ناردن، ئومىدەوارم لەو ماوهدا

باش ناگادار بووبن له ئاداب و مهرجهکانی نووژو ئهوانه‌ی نووژ به‌تال ده‌که‌ونه‌وه و، به‌ساغی فی‌ری ته‌حییات و فاتحه‌ بووین. جائیسته به‌پیوستم زانی هندی له‌سه‌وابی نووژی فه‌رزو سوننه‌ت و نووژی جومعه‌و جه‌ماعه‌تتان عه‌زیکه‌م. هه‌تا ئه‌گه‌ر خوا مه‌یلی له‌سه‌ر بی، پاش گه‌رانه‌وه‌ی نووژه له کیس چوو‌ه‌کانتان، ده‌ست بکه‌ن به نووژی سوننه‌ت و سوننه‌تی پاش و پی‌شی نووژه‌کان و، نووژی جومعه‌و جه‌ماعه‌ته‌کان به ساغی به‌جی بی‌ن.

پیوسته بزانی رکاتی نووژی فه‌رز چ حازر بی چ قه‌زا، ئه‌وه‌نده‌ی هفتا رکات نووژی سوننه‌ت خیری هه‌یه. جا هه‌ر کاتی به‌یه‌قین زانیتان نووژی فه‌وتوتان له‌سه‌ر نه‌ماوه، ئه‌وسا نووژه سوننه‌ته‌کان بکه‌ن، ئه‌گه‌رنا حه‌رامه له‌سه‌ر مرؤف، قه‌زای نووژی فه‌رزی له‌سه‌ر بی، خوی به نووژی سوننه‌ته‌وه خه‌ریک بکا. دل‌نیابن نووژ چ فه‌رز بی چ سوننه‌ت، تویشووی رۆژی قیامه‌ته‌و، شتیکی ئاشکرایه خوی گه‌وره ئه‌م دنیا‌یه‌ی کردووه به شوینی ئاسایش بو پهبوارانی پی قیامه‌ت و کردوویه به راگه‌زه‌ریان هه‌تا له‌م شوینه‌داو له‌م کاته‌دا هه‌ل به‌کار بی‌ن و، له‌م دنیا‌یه‌دا که شوینی کشتوکالی قیامه‌ته‌و تویشوویه‌ک بو خۆمان هه‌لبه‌گرین و، به‌بی تویشووی ریگای قیامه‌ت ئه‌م دنیا‌یه‌ به‌جی نه‌هیلین. هه‌روه‌ها ئاشکرایه ده‌ست‌نووژ گرتن و خویاک کردنه‌وه پیوسته‌و، له‌سه‌ر موسلمان واجیبه، چ ژن چ پیاو، ئادابی تاره‌ت و ده‌ست‌نووژ و نووژ به‌راستی بزانی.

بو نمونه: که رۆیشتن بو تاره‌ت گرتن ئه‌گه‌ر له ده‌شتدا بوون روو له قیبله و پشت له قیبله دانه‌نیشن، به‌لکو ته‌نشتتان له قیبله بی، به‌م جو‌ره دانیشته‌ن خیریکتان بو ده‌نووسری و گونا‌هیکتان له‌سه‌ر لاده‌بری، به‌پیچه‌وانه‌وه ئه‌گه‌ر خیلافی ئه‌مه دانیشن حه‌رامه. هه‌روه‌ها له ده‌شتدا له کاتی تاره‌ت گرتندا روومه‌که‌نه مانگ و خور، چونکه که‌راهه‌تی تیایه، به‌لی ئه‌گه‌ر له ده‌شته‌دا شتی هه‌بی به‌روپشتی گرتی، ئه‌وا حورمه‌ت و که‌راهه‌ته‌که نامینی.

ریوایه‌ت کراوه: چوار تا‌قم هه‌ن له‌دۆزه‌خ دا ده‌بنه‌هوی ئازار و سزای ئه‌هلی دۆزه‌خ: یه‌کێک له‌و چوار تا‌قمه ریخۆله‌یان له پاشیانه‌وه ده‌رده‌چی و، به‌شپوه‌یه‌کی ناشیرین به‌ناو ئه‌هلی دۆزه‌خدا ده‌سوورپینه‌وه و، ئه‌وانیش له چاوپیکه‌وتنی ئه‌و شیوه زور په‌ریشان ده‌بن، پرسیار ده‌که‌ن: ئه‌مانه له ژیاندا په‌فتاریان چۆن بووه؟ وه‌لامیان ده‌ده‌نه‌وه که ئه‌مانه له

كاتى تارەتا باش تارەتيان نەگرتوۋە، بە مېز ئەنداميان پېس بوۋە، نوپزەكەيان بە بەتالى كىردوۋە، واتە: نوپزەكەيان بەتال بوۋە؛ جا لەبەر ئەمەيە كە لەسەر فەرمودەيەكى ئىمامى شافىئى و لاي ئىمامى حەنەفى، خويان لى رازى بى، خوپاك كىردنەۋەى ئىجگارى لە مېز واجىبە، واتە: لە پاش ئەۋە كە ئىنسان مېزى كىرد ماۋەيەك بمىننيتەۋە، ھەول بەدا لە پاش مېز خوى بپارىزى. رپوايەت كراۋە كە خوى گەۋرە بۇ سەر ھەر نوپزەكەرى فرىشتەيەكى تەرخان كىردوۋە بۇئەۋەى ئەگەر ئەۋ شەخسە لە تارەتا باش خوى پاك بكاتەۋە، ئەۋ فرىشتە دوعاى بۇ دەكات و، دەلى: خويان ۋەك ئەم بەندەى خوتە خوى پاك كىردوۋەتەۋە. تويش ۋەھا لە گوناھ و تاوان پاكى بكەرەۋە. جا لەبەر گويدان بە تارات و دەستنويزو خوشورين لە ئاينى ئىسلامدا پيوستە ئاۋى پاك و پېس لە يەك جىابكەنەۋە، ھەرۋەھا ئەۋ ئاۋە پاكە كە بۇ دەستنويزو خوشوردن بەكار نايەت جىا بكىتەۋە. لەسەر موسلمانان پيوستە كە لە ئاۋى (قلىتن) تى بگەن، قوللەتەين يانى دوۋ كروپەى بچوك كە ۋەختى خوى لە دەۋرۋەرى شارى مەدينەى نورانيدا ئاۋيان تى كىردون. قوللەتەين بە پيوانە برىتبيە لە مابەينى سەرى پەنجەى دەست تا ئەنئىشك، بە كورتى: بەقەدەر دوۋ بستى بنىادەمى مام ناۋەندى پان و دريژ و قوول بى. جا لە ھەر شوينىكا ئاۋى پاكى ئەندازەى قوللەتەين بى، ۋە بەۋى شتى پاكى ۋەك شىر و دۇ، ۋەھا نەگۇرابى كە پىي نەلېن ئاۋ، ئەۋە بۇ تارەت و دەسنويز و خوشوردن بەكاردى و، بەۋ ئاۋە دەلېن: پاك و پاككەرەۋە (طاهر و طهور). خو ئەگەر بە تىكەلېكى پاك گۇرابوۋ بەجورى كە ناۋى ئاۋى پروتى نەماۋو، بۇ نمونە پىيان دەۋت (گوللا، ئارداۋ) ئەۋە پاكە، بەلام پاككەرەۋە نىيەۋ بۇ تارەت و دەستنويز و خوشوردن ناشىت، مەگەر ئەۋ شتە كە پىي گۇراۋە لە شوينى ئاۋەكەدا بى، ۋەكو ئەرزىكى شورەكات كە ئاۋەكەى سويز كىردى، يا لە نىزىكى گوزەرگاي ئاۋەكەۋە بى، ۋەكو ئەۋەى كە كانى نەۋت بەۋ دەۋرەدا ھەبى و ئاۋەكە بۇنى ئەۋ نەۋتەى گرتبى ئەۋە زىانى نىيە بۇ ئاۋەكە، ئەۋ ئاۋە پاكىشەۋ پاككەرەۋەشە. خو ئەگەر ئەۋ قوللەتەينە شتىكى پىسى تى بكوى، بۇ نمونە: قوللەتەينى ئاۋ بەقەدەر سەرە نىنوكى ياكەمتەر خوينى تى بكوى، تام يا رەنگى بگورپى ئەۋە قوللەتەينەكە ھەموۋى پېس دەبى و، بەكەلگى تارەت و دەستنويز و خوشوردن نايەت، بەلكو ئەگەر دلۇپىك لەۋ ئاۋە لە لەش يا لە پۇشاك بكوى ئەۋ ئەندامەۋ ئەۋ پۇشاكە پېس دەبى و، پيوستە بە ئاۋىكى پاك و پاككەرەۋە بشوردى.

ئەم باسە ھەموۋى بۇ ئاۋى راۋەستاۋ بو، واتە: ئەۋ ئاۋەى كە لە بەرى نەپراۋ لە

شوینی خویدا راوهستابی. بهلام ئهگهر ئاوهکه له بهری دهرویشته وهکو ئاوی جوگه و جوگهلو، ئه و ئه اندازه ئاوهی که له مابهینی ههردوو لای جوگهکه دایه قولله تهین دهبوو، وهکو جوگهی ههندی ئاش، یا جوگهی ههندی کشتوکال، ئه وه حوکمی قولله تهینی ههیه، واته: ئهگهر شتی غهیری ئاوی تیکه ل نه بوو یا تیکه لیه که ی له شوینی تیپه پوونی ئاوه که دا بوو، وهکو جوگهیه که به کانی نه وتدا بره، ئه وه پاکه و پاکه ره وهیه، ئهگهر به شتیکی پاک گوردرا گورانیکی وهها که پپی نه لاین ئا، ئه وه پاکه، بهلام پاکه ره وه نییه، مهگهر به گلی کیو و دهشت بگورپی، وهکو ئاوی لافاوی به هاران، ئه وه پاکه و پاکه ره وهیه. خو ئهگهر به شتی پیس گورپا، ئه وه پیس دهبی و، ئیتر به کاری تارته و دهستنوێژ و خو شوردن نایهت.

بهلام ئهگهر (قلمی) ئاوهکه واته: ئه و ئه اندازه وا له بهینی ئه م بهرو ئه بهیری جوگه که دا له قولله تهین که متر بوو مادام شتیکی پیسی تی کهوت ئه وه پیس دهبی، چ له و شوینه ی که پیسیه که ی تی دایه یا له خواریه وه، یا له ژوریه وه، به که لکی تارته و دهستنوێژ و خو شوردن نایهت، هه ره ها ئهگهر ئه و ئاوه له له ش و جلویه رگ کهوت پیس دهبی و پیویسته بشورری، ئه و حوکمه که باسمان کرد سابهت، چ ئاوی ئه و جوگه که مه به و پیسیه گورابی یا نه گورابی^(۱).

دهگپرنه وه که کاتی سه عدی کورپی مه عاز (رخ) کوچی دواپی کرد چه زهت (د.خ) فه رمووی: کاتی که گیانی پاکی سه عد گه یشته عه رش له بهر موباره کی پی و قه ده می ئه و عه رش که وته لهرزه و جوولانه وه، له گه ل ئه وه شدا پاش ئه وه ی خسته یانه گورپو شاردرایه وه روخساری چه زهت گوردرا و نیشانه ی غه مگینی پیوه دیار بوو، عه رزیان کرد: هوی غه مگینییه که ت چییه؟ فه رمووی: چاوم کهوت به سه عد که گیرۆده ی ناخوشیه که بوو، بهلام له خوا پارامه وه و رزگار بوو، لییان پرسی: هوی ناخوشیه که ی چی بوو؟ فه رمووی: به هوی بابه تی خو پاککردنه وه له میز بوو. پاش ئه وه چه زهت (د.خ) فه رمووی زۆربه ی سزای گورپ له غه یبهت کردن و، له خو پاک نه کردنه وه یه له میز له کاتی تارته گرتندا.

(۱) بهلام قه ولی قه دیمی (شافعی) خوی لی رازی بی، له م مه سه له دا جیگای ئیعتیباره، که فه رموویته ی ئاوی ره وان، هه رچه ند که متر بی له قولله تهین مادام یه کی له صیفه ته کانی نه گورپی، پاکه و پاکه ره وه یه. وه رگیر

له سوننه ته كانی حه زرهت (د.خ): هه ر كاتی ده ستنوئژتان گرت گورج دوو ركات نوئژی سوننه تی ده ستنوئژ بكن و، له ركاتی یه كه مدا نایه تی "وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا" وه له ركاتی دووهدا نایه تی "وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا" بخوینن.

رپوایهت كراوه له حه زرهته وه (د.خ) فه رموویه تی: "اشربوا اعینکم من الماء عند الوضوء" واته ئاو دهرخواری چاوه كانتان بدن له كاتی ده ستنوئژدا، واته: كه دهموچاوتان شوړی له كاتی ده ستنوئژ گرتندا چاوه كانتان بكنه وه با له و ئاوی ده ستنوئژه بیان تی بچی. رپوایهت كراوه كه ئوممه تی پیغه مبه ر (د.خ) له رۆژی قیامه تدا له سارای مه حشه ردا (غر) و (محجل) دهن، واته: ناوچاوان سپی و باسك و ساق سپین، ته نانه ت ئه وانه شیان كه به هوئی تاوانباریه وه ده چنه دۆزه خ هه ر به و شیوه جوانه وه، كه عیبارته له سپیه تی و پروناکیی دم و چاو و ده ست و پئیان ده چنه دۆزه خه وه، به هوئی دۆزه خه وه ره ش نابنه وه، به لام باقیی ئوممه ته كانی تر وه ها نین. هه روه ها رپوایهت كراوه كه هه ر موسلمانیک گوناھی گه وره ی نه بی ده ستنوئژ ده بیته كه فاره تی گوناهه بچووكه كانی.

له حه دیسی پیغه مبه ردايه كه له گه ل هه ر تكیكي دوايي له ئاوی ده ستنوئژ له هه ر ئه ندامیكي ده ستنوئژه وه بیته خواره وه هه ر گوناھی به و ئه ندامه كر دوویه تی ده كه ویته خوار، به تاییه تی ئه و ده ستنوئژه ی كه له كاتی سه رمای سه ختدا بگیری و به ته واوی و به ره سایي جیبه جی بگری، هه روه ها تاره ت گرتنی پیش ده ستنوئژه كه یشی به تااعت و به عیبادت بو حسیب ده کری. شایانی باسه ده ستنوئژی دائیمی نیشانه ی به هیزی ئیمانته: واته هه ركه سی به رده وام ده ستنوئژی هه بی ئه وه به موسلمانانی ته واو حسیب ده کری.

له حه دیسی شه ریفدا هه یه: به رده وامی ده ستنوئژ ده بیته هوئی گوشادیی رزق و رۆزی خاوه نه كه ی، هه روه ها خو شوړدن بو نوئژی جومعه ش ئیحصانیکي گه وره یه، به تاییه تی ئه گه ر ئه و خو شوړدنه كه بو نوئژی جومعه یه، بو لابردنی له ش پیسی (جنابت) یش بی، واته كه له شه وی جومعه دا یا له رۆژی جومعه دا له پیش كاتی نوئژی جومعه خو شوړدنی له سه ر واجیب بی و، به نییه تی غوسلی جومعه و لابردنی له ش پیسی خوئی بشوړی، ئه وسا به پاکی و خاوینی بروات بو مزگه وت و نوئژی جومعه بكا، ئه وه ئیحصان و پاداشتی گه لی زورتره له و كه سه ی كه به ته نیا نییه تی غوسلی جومعه به جی به ینی، پاداشته كه ی ئه وه نده زوره دترسم له وه ئه گه ر بینووسم خه لکی هه رهمه بلین: ئای ئه م كاره كه مه چوئن ئه وه نده پاداشتی زوری هه یه؟

هەرکەس دەستنویژی هەبی و تازەى بکاتەو، ئەویش پاداشتی زۆرى دەست دەکەوێ. هەروەها سوننەتە دەستنویژگەر لە دوادوایی دەستنویژەکیداکەمى لە ئاوی دەستنویژەکەى بخواتەو، ئەمە دەبیتە هۆى شیفای لە نەخۆشى. هەروەها سیواککردن لە سەرەتای دەستنویژدا سوننەتە، هەروەکو لە پێش دابەستنى نوێژیشدا سوننەتە. یەك رپکات نوێژ بەسیواکەو، گەرترە لە حەفتا رپکاتى بى سیواک، تەنانەت حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: ئەگەر نەبوایە بەهۆى زەحمەت و ماندوووبون بۆ ئوممەت ئەمرم بە هەموو نوێژکەریكى ئوممەتم دەکرد لەگەڵ هەموو نوێژیکدا بەواجبى سیواک بەکاربینن. وەك زانراوە سیواک کردن ئەوێە کە بە مادەییەکی زەر هەموو دان و زمانى خۆى پاک بکاتەو لە بەلخ، بە بارى درێژیدا بیهینى بە زمانداو، بە پانیدا بیهینى بە دانەکانیدا هەتا پووکی زامدار نەبى، جا باشتەر ئەوێە کە سیواک کردن بەدارى (ئیراک) بى، کە دارىكى بۆن خۆشەو، مەغزەکەى ریشە ریشە، لە پاش تەرکردن و خووساندنەوێ لە ئاودا بە شتیکی قورس بکوێرئ هەموو ریشە ریشە دەبى و، بۆ پاککردنەوێ دەم و ددان زۆر بەسوودە، خو ئەگەر دارى ئیراک نەبوو ئەوا لقى دارى ترشى سماق زۆر بەسوودە، ئەگەر ئەمەش نەبوو، هەر شتیکی پاکى زبرى بە کەلک هەبوو باشە. شیخ ئەحمەدى (ابن حجر) رپحمەتى خۆى لى بى، سى و نۆ سیفەتى چاکى لە سیواک کردنا بەیان کردووە. هەروەها بانگدان سوننەتیکی زۆر گەورە و پاداشتیکی زۆرى هەیه. حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: ئەگەر خەلک دەیانزانى کە لە بانگدانداو لە رپزى یەکەمى جەماعەتى پشتى ئىمامدا چ پاداشتیکی گەرە هەیه، یا بەگژى یەکدا دەچوون لەسەر ئەمانە یا قورعەیان دەکرد.

ئەى براينە! بانگى ئىسلام بۆ نوێژەکان موسلمانى بى ئاگا ئاگادار دەکاتەو، ئەوانەى پيوستیان بەخو ئامادەکردن و پۆشاک لەبەرکردن و دەستنویژ گرتن بى خویان بۆ عیبادت ئامادە دەکەن، هەروەها بانگدان دەرپرپنى دروشم و نیشانەى ئىسلامەتییه لە جیهانداو، دوو کەلیمەى شەهادەت دەدا بە گوێ ئینسانى موسلماندا کە بناخەى ئىسلامەتییه.

بانگ لە غەیری نوێژى بەیانیاندا پانزە کەلیمەیه بەم جۆرەى لە خوارووە بۆتان دەنووسم: – "الله اکبر الله اکبر الله اکبر، اشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان محمدا رسول الله، اشهد ان محمدا رسول الله، حي على الصلاة حي على الصلاة، حي على الفلاح، الله اکبر الله اکبر، لا اله الا الله" بەلام بۆ نوێژى

بهیانی دووچار "الصلاة خیر من النوم" دوتری پاش "حي على الفلاح" سوننه ته بو ټه و
 كهسهی گوئی له بانگه وه بی، وه لامي بانگه كه بداته وه، واته: هرچی بانگدر دهلیت
 ټه میس بیلیت، به لام له وه لامي "حي على الصلاة" و "حي على الفلاح" دا چوار جار بلی:
 "لا حول ولا قوة الا بالله". هر وه ها له وه لامي "الصلاة خیر من النوم" دا بلی: "صدقت
 وبررت وبالحق نطقت".

رپوایه ت کراوه: وه لامدانه وهی بانگدر بهو شیوهی که وتمان ده بیته که فاره تی بی
 ناگایی له مابهینی دوو بانگدا، وه هر ئاوه دانیهی بانگی تیدا بدری له و پوژدها ټه گهر
 سزایه که نازل بی خوای گه وره ده پاریزی. هر که سیش دهنگی بانگی بیسی له جین و
 ئینس و دار و بهرد له پوژی قیامه تدا دهنه شهید و شهاده ت دهن له سهر ټه بانگی
 ئیسلامه که فلان کهس بانگی داو موسلمانانی بانگ کرد بو نویت و به جیهینانی
 پیوستی ئاین و، ټه بانگه ده بیته که فاره تی گوناھی بچوکی ټه بانگدر وه، هتا له
 بانگه که رزگار ده بی له لایه نی خوای گه وره ره حمت به سه ریا دبداری. رپوایه ت کراوه
 که حه زرت (د.خ) تکای کردوه له خوا که گوناھی بانگدره کان به خشی، گومان له وه شدا
 نییه که دوعای حه زرت (د.خ) قبوله.

بانگدران تاقمیکن له خو شه ویستانی خوا به ومه رجهی به نییه تی پاک و خاوین ټه
 بانگه بدن، ټه بانگدرانه له دهشتی مه حشه ردا گهر دنیان له رپه فیکانی خو یان به رزتر
 ده بی، به م معنا که تاوانباران سهر شوړن و بانگدران سهر به رزی پوژی قیامه تن و،
 کاتی که زیندوو ده کرینه وه و سهر له گوړ دهر ده کهن بانگ ده لین.

رپوایه ت کراوه: که سی (۷) سال له ری خوادا بانگ بدا، له شی له قه بردا نارزی، واته:
 پایه ی شه هیدانی هه یه و، له قه بردا ناگوړی و نارزی. له رپوایه تیکی تردا و تراوه:
 موحاسه به یان له سهر نییه و، له قیامه تدا خه مبار نابن و، له ترسی گه وره ی پوژی قیامه ت
 که مه شه وره به (الفرع الاکبر) ټه مین دهن، هر له م رپوایه تدا هه یه که ټه که سه ش
 قورئانی له بهر بی مادام رپه فتاری پی بکا ټه پایه یه هه یه؛ چونکه هر کرده وه یه بو
 رهای خودا نه بی نرخ نییه، تاناهت له پوژی قیامه تدا فریشته بانگ ده کا و ده لیت: ټه
 که سه که عیباده تی بو خوا نه کردوه و بو غه یری خوای کردوه وه کو بت په رست و
 ناگر په رست یا وه کو ټه وانه که هر له بهر ناو بانگ له ناو خه لکدا عیباده تیان کردوه با
 برؤن بو لای ټه که سانه که له بهر ټه وان عیباده ته که یان کردوه هتا جه زا که یان

وهربگرن، ئەمانە لە لای خۆی گەورە بەشیان نییە، چونکە عیبادهتەکانەیان بۆ ئەو بوو
کە خەلک بڵێن فلان کەس پیاوچاکە یا خاوەن سەخاوت و بەدەهەنەییە، یا بەغیرەت و
ئازایە. باسی ئیخلاسم لە عیبادهتدا لە نامەییەکی تایبەتیدا نووسیوە.

هەر وەها هەر کەس بە دەنگی بانگی بانگدەرەووە پرۆا بۆ نوێژ بە جەماعەت یا بە غەیری
جەماعەت، ئەوا ئەو بانگدەرە هاوبەشی ئەو کەسەییە لە پاداشی نوێژەکانیدا، هەر کەسێش
دەنگی بانگ ببیسی و قسەیی دنیایی نەکا تا بانگدەر لە بانگەکی دەبێتەو، لە هەمان
کاتدا وەلامی بانگەکە بەتەواوی بداتەو، ئەو بە هەر وشەیک لە وەلامە دوو سەدەهەزار
خێری بۆ دەنوسری، بەلام ئەگەر لە کاتی بانگەکاندا قسەیی دنیایی کرد، ئیتر قسەیی
حەرام بێ یا مەکرۆوھ یا قسەییەکی بێ سوود و زیان بێت ئەو لە پاداشە ناھومید دەبێ
و، بە هۆی قسە حەرامەکەشەو گوناھبار دەبێ بە گوناھیکی گەورەو، بە هۆی قسە
مەکرۆوھەکە یا قسە بێ سوود و زیانەکەشەو لە خێری گۆی بەبانگدان و جوادانەووی
مەحرۆوم دەبێ، لەبەر ئەو بوو تەمانیعی بیستنی دەنگی بانگەکە، بەم جوړە دەرکەوت
کە قسەکردن لە کاتی بانگدا دوو زیانی هەیە، یەکەم ناھومیدبوون لە سەوابی گۆیگرتن
و سەوابی وەلامدانەووی بانگدەر، دووم تاوانباری بەهۆی ئەو قسانەووە کە کردوویەتی،
ئەگەر قسەیی حەرام بێ. بەلێ ئەگەر ئەو قسە دەیکا لەو کاتەدا لە واجباتی بێ کە ترسی
لە فەوتانی هەبێ ئەو قەی ناکات. ریوایەت کراوە: هەر شارێ کە بانگدەری زۆری هەبێ
وێران نابێ لەبەر بەرەکەتی ئەو بانگە زۆرانە، مەگەر بە شێوھەییەکی بەدەگمەن بێ.
هەر وەها ریوایەت کراوە: هەر وشەیک کە بانگدەر بەدەنگی بەرز رای دەگەییەتی خۆدای
گەورە بەرامبەر بەو وشەییە دەفەرموی: "صدق عبدي" واتە: ئەو بەندەییەم راست دەکا،
دەگێرنەو: رۆژی بیلالی حەبەشی (ر.خ) بانگ دەدا، کاتی کە فەرموی "اشهد ان محمدا
رسول الله" جوولەکەیکە گۆیی لێ بوو وتی: ئەی درۆزن خودا بیسووتینی، کاتی کە
جوولەکەیکە گەرایەووە بۆ مائی خۆی ویستی چرا داگیرسینی ناگری تی چوو سووتا، واتە:
دوعاکەیی لە خۆی گیرابوو چونکە درۆزن بوو کە باوەری نەبوو بەووی کە حەزرتی
(محمد) (د.خ) پیغەمبەری خوایە، واتە: بانگدەرەکە راستگۆ بوو.

لە لیکدانەووی مانای ئایەتی موبارەکی "وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ" دا هەندی لە
زانایانی ئاین فەرموویانە: مەبەست لە ئاساری ئەوان شوینی پێیانە کە لە مائی خۆیان
دەرچوون و رۆیشتوون بۆ دەستنوێژ گرتن و، رۆیان کردووەتە مزگەوت بۆ نوێژی
جەماعەت لەگەڵ موسلماناندا.

له مه عنای هندی فەرموودە پیرۆزی پیغەمبەرەوه دەردەکەوی هەر کەس دەستنوێژیکی باش بگري و، بەرەو مزگەوت بپروا، بە هەر هەنگاوی کە دەینی خوی گەورە گوناھێکی لەسەر لادەبات و خیریکی بۆ دەنووسری و پایەیهکی بەرزیشی پی دەدات و، کاتی کە نوێژە فەرزەکە لە مزگەوتدا کرد و، دانیشت و خەریکی خواپەرستی بوو فریشتەکانی خوا سەلاواتی لی دەدەن و دەلین: "اللهم صل علیه" واتە: ئەوی خویا پەحمەتی خۆت بپێشێ بەسەر ئەو بەندەتدا، گوناھەکانی بپۆشه و تۆبە لی قبوول بکە. وە هەتا لە مزگەوتە کەدا دانیشی بۆ ئەو کە جەماعەتە کە بکات ئەو دانیشتنە بە نوێژکردن بۆ حسیب دەکری و، بە عیبادەت بۆی دەنووسری.

ئیمامی حەسەن، خوی لی رازی بی، کاتی دەرویشت بۆ نوێژی جەماعەت و، دەگەیشتە دەرگای مزگەوتە کە کزی و زەبوونی و دامایی خوی دەردەبپری. بۆ ئیمەش وا مونسابە لەو کاتەدا بلین: الهی! عبدك ببابك، مسكينك ببابك، سائلك ببابك، عاصيك ببابك، ذلیك ببابك، پەریشان و شەرمەزارم، هاتووم بۆ قاپیی پەحمەت و میهرەبانیی تۆ، داوای عەفووت لی دەکەم!

لە حەزرەتی عەلییەوه دەگێرنەوه (ر.خ) و وتوویەتی: پیغەمبەری خوا (د.خ) فەرمووی: خوی گەورە سرووشت (وحی) بۆ حەزرەتی عیسا نارد (د.خ) کە بە بەنی ئیسرائیلەکان بلی: کەس نەپواتە یانە خوی بە دلێکی پاکەوه نەبی و لەگەڵ نەفسیکی ترساو و چاویکی داکەوتوو دەستیکی پاکدا.

دەگێرنەوه کە حەزرەت (د.خ) فەرموویەتی: لە ئاخر زەماندا قەومیک پەیدا دەبن کە وتوویژی دنیاوی خویان دەبەن بۆ مزگەوت، خوا هیچ موحتاجی ئەوان و کردەوی ئەوان نییە، واتە: خوی گەورە لەو کردەوه ناپەسەندەتی ئەوانە نارازییە؛ چونکە مزگەوت شوینی خواپەرستییە، شوینی قورئان خویندن و یادی خواو نوێژو فیربوونی ئادابی ئاین و خوورپەوشتی بەرزەو، ئەو قسە و باسە بی خیرانە بۆ مزگەوت ناشین و، دەبنە هوی تاوانباریی خاوەنەکانیان و، ئەگەر بەهوی نوێژکردن و جەماعەتە کەوه خیر و پاداشتیکیان دەست بکەوی، بەهوی گوناھی قسە بەتالەکان لە سەوابیان زۆرتر دەبی. براکان!

کە حەدیسیکی وەهاتان بیست نەلین: کەوابی ئیتر نارۆین بۆ مزگەوت؛ چونکە پشت کردن لە مزگەوت وەکو پشت کردنە لە بەختیاریی دنیا و قیامەت، بەلکو بلین: ئینشائەللا

لهمه وپاش به ئه دهب و په وشتی جوانه وه دهر پوین بو مزگه وت و قسه و گفتوگوئی نارپه وا له مزگه وتدا ناکهین و، کاتمان له نوپژکردن و ناوی خواو فیروونی ئادابی ئایندا لای ئیمامی مزگه وتدکان به سهر دهبهین و، ئاموژگاری منداله کان و گهنجه کانیشمان ده کهین که له مزگه وتدا به ئه دهب بن و تهرکی مزگه وت نه کهن. ئینشائهلاله مه وپاش ئه و فهرمودانهی حه زره تتان پی راده گه ینم که باسی زیانی دینی و دنیایی ئه و گفتوگو دنیاییانه ده کا که له مزگه وتدا ده کرین.

ئه گهر که سی خاوه ن دین و به ده سه لات بیت پیویسته نه یه لی قسه ی نارپه وا له مزگه وتدا بکری، یه که م جار ئاموژگارییان بکا، ئه گهر ئاموژگارییه که سوودی نه بوو زور به کار به یینی، هه تا ئه و موسولمانانه له م تاوانه دووریکه ونه وه.

براده رینه! به داخه وه ئه م نامه کورته ی من جیگای ئه و هه موو پایه و گه وره بییه ی نوپژو نوپژی جه ماعت و نوپژی جومعه و سونه ته کانی جومعه و جه ماعه تی تیدا نابیته وه، به لام پیویسته بزانه ئه م عیباده تانه بو پوژی قیامه ت زور به سوودن و، پوژ به پوژ به درپزایی مانگ و ساله کانی ژیان گه لی زور دهن. وا به شیوه ی ته خمین شتیکتان بو به یان ده که م: ته ماشا بکه ن، ئه گهر له دنیا دا که سی گیروده ی کرده وه یه کی ناشیرین و ناپه سه ند بیی و، مه ئمووری میری بیی ئه و که سه بگرن و زور ئازاری بده ن و، له ناو عالهدا سووکی بکه ن و، بیان هوی جه زایه کی زوری لی بسینن و، له به ندیخانه دا رای بگرن. ئایا ئه و که سه ئه گهر ده وله مند بی جه زناکا به وه که به شیکی گه وره له دارایی خوی بدا هه تا له و زه حمه ته پزگار بیی، دیاره هه موو ده زانین کابرا حه ز ده کا هه ر چو ن بی، خوی له و کو سپه ناله باره پزگار بکا، به لای زوره وه به مالی دنیا پزگار ده بی، جا بزانه له پوژی قیامه تدا ئینسانی تاوانبار کاتی که فریشته کانی سزا ده ست به سزادانی ده که ن به ئاگر به جو ری که پیست و گوشت و په گ و ئیسقانی له شی هه موویان هه ریه که به ئازاری گیروده ده بی، مه گهر خوا بزانی چونه، له گه ل ئه وه شدا مروی تاوانبار له قیامه تدا نامری و ئه و ئازارانه ی درپزه ده کی شی. بیی پیم بلین ئه و که سه ئه گهر ده ست بدا بوی چه ندی حه ز ده کا به وه ی که مال و سامان بدا و له و ئازارانه پزگار بی و له و گیروده بییه دا نه مینیته وه؟ بیگومان زور حه ز ده کا له پزگاری خوی.

جا له م شوینه دا پیویسته بزانه هه ر هه نگاو یک له دنیا دا مروی ده نیت، له ریگای ده ست نوپژگرتن و چوون بو مزگه وتدا، به فهرموده ی حه زره ت (د.خ) ده بیته هوی لا چوونی

گوناه و وەرگرتنى خىر و پاداشتى چاك و بەرزبونەوئى پاىەى ئەو مرۆقە، واتە: سى شتى لى پەيدا دەبى ئەمانە ھەر يەكى دابنىين بە درەمى، يانى: ھەر ھەنگاوى سى درەم دەكات، جا ئەگەر لە مالى نويزكەرەو ھەتا مزگەوت دووسەد ھەنگاوى، بەھاتوچوى بۇ تارەت گرتن و دەستنويز گرتن، ئەمە دەكاتە شەش سەد درەم بۇ تاقەنويزى لە شەو و پوژداو، ئەگەر پينچ فەرزى تەواو حسيب بکەين دەكاتە سى ھەزار و، ئەگەر ماوئى عومرى خووى بۇ ئەم موسولمانانە حسيب دەكرى، جا ھەر وەكو لە دنيا دا پارە دەبیتە ھوى پزگار بوون لە زەحمەت و ناخوشى ئەم خيراتەش ھەموو دەبنە كەفارەت و فيديە بۇ پزگار بوون لە ئازارو سزاي پوژى قيامەت. ئەم ژمارە زۆرە سەرمايە و قازانجەو دەمىنیتەو، دەبیتە ھوى پزگارى ئينسان لە كاتىكدا كە زور پيوستى بە پزگارى و سەرفرازى ھەيە لە ناو خەلكدا، واتە لە پوژى قيامەتداو لە بەردەمى خوا و پيغەمبەردا. ئەم تەخمين و ليكدانەو و ژمارەكارىيەى من دەربارەى خىر و پاداشت گەليك كە مترە لەو ئەندازەى كە خواى گەورە بپيارى دەدا بۇ كەردەوئى موسلمان، بەلام دەترسم ئەگەر زياتر باس بکەم باوەر نەكەن و بەھيلاكدا بچن؛ لەبەر ئەو بەم ئەندازەيە واز دەھينم.

دەگيرنەو جارئك حەزرت (د.خ) فەرمووى: ئيمشەو مەلائىكەيەك ھات بۇ لام و فەرمووى: يامحەمەد! ئايا دەزانى كە مەلائىكەكانى بارەگاي ھەر بەرز، واتە ئاسمان، لە چ شتىك قسەو باسيان دەكرد؟ وتم: بەلى دەزانم؛ باسى پاىە و پاداشتى موسلمانان و باسى ئەو خيراتەيان دەكرد كە دەبنە كەفارەتى گوناھەكان و، باسى ھەنگاونان بۇ مزگەوت و بۇ نويزى جەماعەت و، باسى دەستنويز گرتنى تەواويان دەكرد كە لە كاتى نالەبارى سەرماو سوؤلە و ناساغى و تەنگاويدا دەگيرين، باسى چاوپەرى كردنى نويز لەپاش نويزيان دەكرد، بۇ نمونە: موسلمانەكە كە دەروات بۇ مزگەوت و نويزى مەغرىبى كرد ھەر لە مزگەوت دەمىنیتەو، نويزەكەى عيشاش بەجەماعەت دەكات، ئەو كەسانەى لە ھەميشە حاليان وەھايە بەخىر دەژين و بەخىر دەمرن و، چاوپوشى لە گوناھ و تاوانيان دەكرىت.

رپوايەت كراو: ئەگەر يەكى لە ئەھلى جەماعەت ناساغ بکەوى، يا بەسەفەر بپروات بۇ شوينى و، لە پاش چاك بوونەوئى يا لە سەفەر گەرانەوئى پووى كەردە مزگەوت، خواى گەورە بەرامبەر بەو كەسە نەوازش و ميھرەبانى دەكا و، (بلا تشبیه) وەك باوكى ماوئىەك كورپى ون بووبى و لە پاشان بيدۆزیتەو، ھەر وەھا خىر و پاداشى ئەو ماوئى كە ديارنەبوو بوى حسيب دەكا.

پړواپهت كراوه: كه حه زرهت (د.خ) فهرمووی به هاوړپیه كانی: حه ز ده كهن شاره زای شنیكتان بكه م كه خودای گه وره به هوئی ئه ووهه گونا هه كانتان لا بیا؟. هاوړپیه كانی عه رزیان كرد: به لئ. ئه ویش فهرمووی: ئه وشته ئه ویه كه ده ستنوئیژی باش و ئیعتیادی بگرن له كاتی ناله بارو نارعه تداو، ههنگاوی زوړ بنین بو مزگهوت و، له پاش نوئیژ چاوه رپی نوئیژ بكهن، واته: ئه گهر موسلمان موفق بوو پړویشته مزگهوت و نوئیژی عه سریش به جه ماعهت بكا، ئه مه ده بیته هوئی لا چوونی گونا هی ئه و ئینسانه، هه ووه ها موژده به و كه سانه بدن كه له كاتی تاریكی شهودا برون بو مزگهوت، ئه و تاریكیه ده بیته چراو پړوناكی بو یان له پړوژی قیامه تدا، واته: له سارای مه حشه رداو له سه رپردی سیرات و، كاتی كه خه لكی هه موو له ترس و بیمدان، ئه وان له خوئی و شادمانی و پرحمه تی خوادان. هه ر كاتیكیش كه سیكتان دی هاتوچوئی مزگهوتی كردبوو به عاده تی خوئی بو عیبادهت شایه تی بو بدن كه خاوه ن ئیمان. له فهرمووده كانی حه زره ته وه (د.خ) درده كه هوئی كه پړویشتنی ئینسانی موسلمان بو مزگهوت به كه یف و شادی نیشانه ی ته واوی ئیمان، هه ووه ها نه پړویشتن بو مزگهوت، یا سستی و بی نیشاتی له چوونی مزگهوتدا نیشانه ی سستی و لاوازی ئیمان.

پړواپهت كراوه: هه ر كه س سئ جار دهنگی بانگ بیسی و، به بی به هانه ی پړوا نه پړوا بو مزگهوت بو جه ماعهت ئه وه له ده فته ری ئه حوالدا به منافق ده نو سرئ.

پړواپهت كراوه له هه موو كاتی نوئیژدا مه لائیکه بانگ ده كا و ده لئ: ئه ی ئاده میزاد هه ستن برون بو كوژاندنه وه ی ئاگری دوزخ ئه و ئاگری كه به هوئی تاوانه وه هه لتان گیرساندوه بو گیانی خو تان. واته: هه ستان بو ده ستنوئیژ گرتن و چوونه مزگهوت بو نوئیژی جه ماعهت، وه كو چون ئا و ده بیته هوئی كوژاندنه وه ی ئاگر، ئاگری دوزخ تان بو ده كوژی نیته وه. پړواپهت كراوه: وه ختی كه خوای گه وره بیه وی به لایه ك بو شوینی بنیری به میهره بانی ته ماشای مزگهوت و ئه هلی مزگهوتی ئه و شوینه ده كا و، به یومن و پیروزی ئه وان هه ئه و به لا و موسیبه ته له و خه لكه دوور ده خاته وه؛ چونكه له حه دیسی شه ریفا هه یه كه سی بړوا بو مزگهوت میوانی خوا یه و، خوا اكرم الاكرمین و ارحم الراحمین هه و، ریز له میوانی خوئی ده گری و، به هوئی ریزی ئه وان هه به لا له و شوینه لا ده دا كه نزیکی مزگهوت ه.

له (مجاهد) هه و" د * خ" ده گپړنه وه كه و توویه: ئاگام لی بوو یه كئك له (عه بدوللا) ی كوری

(عەباس) ی دەپرسی: ئەگەر یەکی هەمووی سأل بەپۆژوو بیّت و شەو نوێژ بکات، بەلام جومعه و جماعت نهکا، حوکمی چیه؟ له وهلامدا (عەبوللّا) دهیفرموو: "هو فی النار" واته: ئەو زهلامه له ئاگری دۆزهخدايه. ئەم پرسیارو وهلامهش ههتا مانگیك دهوامی کرد، واته بهدریژیی مانگیك ئەو پیاوه ئەم پرسیاره ی له حەزرتی "عبدالله" دهکرد و ئەویش هەر ههمان وهلامی دهدايهوه.

ریوایهت کراوه: هەر کهسی به بی بهانهی رهوا تهرکی جماعت بکا به عادهت ئەوه منافقه.

ئەى براينه! ئەو موسولمانه ی که باسی گهورهیی جماعت ببیسی، به بی کۆسپیکی رهوا تهرکی بکا ئەوه له بهر ئەوهیه که ریز و حورمهتی ئاینی له دلدا نهماوه، بهراستی سهربهززی و بهختیاری و پرزگاریی دنیاو قیامهت هەر بهوه دهبی که ئینسان مافهکانی خوی گهوره بهجی بیی، دیاره، نوێژ بهجماعت کردنیش یهکیکه له مافه گرینگهکانی خوا بهسهر بهندهکانیهوه و، بهجیهینانی واجیبی ئاینی ئیسلامه، جا ئەگەر ریز و حورمهتی ئەو مافانهی له دل دهرنهچی، چون واز له مزگهوت و جومعهو جماعت دههینی؟

ریوایهت کراوه: هەر کهسی دهوام بکا لهسهر بهجیهینانی دوازه رهکات سوننهت خوی گهوره دهیخاته بههشت و، له بههشت کۆشکیکی پی دهبهخشی: ئەو دوازه رهکاتانه ئەمانه: چوار رهکات پیش نوێژی نیوهرو، دوو رهکات له پاشی، دوو رهکات له پاش نوێژی مهغریب و، دوو رهکات پاش نوێژی عیشاو، دوو رهکات پیش نوێژی بهیانی. له ههدهیسی پیروژدا هاتوووه: دوو رهکاتی پیش نوێژی بهیانی له دنیا و ههرجی له دنیا دایه باشته.

له ههندی زانایانی ئاینیهوه دهگپرنهوه که فهرموویانه: هەر کهسی له رکاتی یهکهمی سوننهتی پیش نوێژی بهیانیدا سوورتهی (الم نشرح) بخوینی و، له رکاتی دووهمدا سوورتهی (الم تر کیف) بخوینی له نهخوشیی "مایهسیری" پاریزراو دهبی و، بهسهر دوژمنانیدا سهرکهوتوو دهبی، جا بو ئەم مهبهسته نابی ئەم خویندنه ی به نییهتی چاری ئەو ناساگییه بیّت که وتمان، بهلکو دهبی به نییهتی قورئان خویندنی پاش سوورتهی فاتحه بیّت.

له (ابو الدرداء) هوه دهگيرنهوه: فەرموويه تي: خوشهويستم - واته پيغهمبەر (د.خ) - وهسيه تي بۆ كردم بهسي شت يه كه م: پۆزوي سى پۆژ له هه موو مانگيكا، دووم: به جيھيناني نويزى "وهر"، سييم: دوو ركاتي سوننه تي پيش نويزى به يانيان و، حەزرت (د.خ) فەرموويه تي: كاتي نيوه پۆ پاش لاداني پۆژ له ناوه راستى ئاسمان ده رگاي ئاسمان ده كرپته وه و، كرده وهى خەلك به رز ده كرپته وه، زۆر حەز ده كه م له و كاتەدا خيرو عيباده تي من سەر كه وي بۆ ئاسمان. ئەو وهخته ئەوهنده پيرۆزه هه موو دروست كراوى تريس، واته غيري جن و انس، هه موو خه ريكي ته سبيحاتن، پيغهمبەر (د.خ) كه زۆر بايه خى به چوار ركاتي پيش نيوه پۆ داوه، له بهر ئەوه بووه كه رپكه وتى ئەو وهخته پيرۆزه بكا و، هه روه ها به هوى ئەوهى كه دانيشتواني مزگه وت خه ريكي كردنى ئەو چوار ركاته ي پيش نيوه پۆ ده بن، ئەو موسلمانانەش كه خه ريكي ده ستنويزن خويان باش ئاماده بكن و، به جه ماعه تي نيوه پۆدا بگن، ئەگه رنا له پاش نويزه كه ي نيوه پۆش ديسان چوار ركات نويز سوننه ته، به لى دوو ركاتيان سوننه تي موئه ككه دن و، دوانيان موئه ككه ده نين، هه روه ها رپوايه ت كراوه: كه چوار ركاتي پيش نيوه پۆ به قه در ئەوهنده ي كه بهنده يه كه له نه وهى حەزرتى ئيسماعيل (د.خ) ئازاد بكه ي پاداشت و سه وابه ي هه يه. هه روه ها رپوايه ت كراوه: كه حەزرت (د.خ) دوعاى بۆ ئەو كه سه كردوه كه سوننه تي پيش نويزى عه سر ده كات و، له دوعا كه يدا فەرموويه تي: خوايا! رهم به و كه سه بكه كه له پيش نويزى عه سردا چوار ركات سوننه ت ده كا و ده وام ده كا له سه رى، هه تا به گونا ه به خشاوى له دنيا ده رده چى.

رپوايه ت كراوه: حەزرت (د.خ) فەرموويه تي: سوننه ته سوننه تي راتبه ي پاش نويزى مه غريب زوو به جي بىنن، چونكه پاش خستنى ده بيته هوى ماندوو بونى ئەو مه لائىكانه كه كردارى چاكي موسلمانان هه لده گرن و ده پياريزن، واته: فريشته ي كرده وه نووسى پۆژ ده يه وي نويزى مه غريب و سوننه ته كه يشى بنووسى و، له گه ل كرده وهى پۆژدا بيانبا ته باره گاي خوا، جازووتر بيانكهن با فريشته ي ئەعمال دوانه كه ون. وه ئەگه ر نويزكه ر له پاش نويزى مه غريب قسه نه كا تا دوو ركاته سوننه ته كه ش ده كا ئەوه فريشته سه وابه كه ي ده با بۆ (على عليين) كه شوينى ده فته رى كارى پيا وچاكانه.

رپوايه ت كراوه: هه ر كه س شه ش ركات نويزى (سنه الاوابين) له پاش نويزى مه غريب و سوننه ته كه ي بكا و، له ناوه ندى ئەوانه دا قسه ي خيلافى شه رعى به ده ما نه يه ت، ئەوه

ئەو شەش پىكەت نوپۇزى ۋەك عىبادەتى دوانزە سالاھ و، ئەو شەش پىكەتە دەپنە كەفارەت و مايەى داپۇشىنى گوناھە بچووكەكانى.

براكانم! دەگىپنەۋە لە ھەزرىت كە فەرموۋىتەتى: وتوۋپۇزى دىنپاىى لە مزگەوتدا دەپىتە ھۆى لاچوون و برانەۋەى خىرو چاكەكانى قسەكەرهكان.

لە شەرحى كىتپى (عباب) دا نووسراۋە: كە قسەى دىنپاىى لە مزگەوتدا دروستە، بەو مەرچەى قسەكان ھەلال بن، واتە: قسەيەك نەبن كە لەشەرعدا نارەۋاۋ ناپەسەند بن، ۋەكو لە پاش ملە باسى خەلك كىردن بە خراپى، يا ۋەكو جىنۇدان بەم و بەو، با ئەو قسە ھەلالانە لەگەل پىكەننىشدا بى؛ لەبەر ئەو ھەدىسەى كە ئىمامى مسلم دەگىپىتەۋە: كە ھەزرىت (د.خ) پاش نوپۇزى بەيانىيان لە شوپىنى خۆى ھەلنەدەستا تا خۆر كەوتن، ھاورپىيەكانىشى لە مزگەوتدا دەمانەۋەو، قسە و باسى زەمانى پىش ئىسلاميان دەگىپاىەۋە و، ھەزرىتەش (د.خ) جارو بار لەو قسانە زەردەخەنە دەگىرت. بەلام ئەھلى تەحقىق لە زانپان فەرموۋىانە: قىياسى خەلكى ئەم رۇژە لە كۆمەلى ھاورپىيانى پىغەمبەر (د.خ) ناكىرى، ئەوان ھەر قسەيەكىان كىردوۋە كە باش بوۋى. بۇ ئىمە حورمەت گرتن و رىز گرتن لە مزگەوت واجىبە و، قسەكردن تىدا ھەلال نىيە ۋە مەكروۋە، مەگەر قازانچىكى ئاينى تىدابى ۋەك ئامۇزگارى كىردنى نەزانى يا پرسىارى كە سوۋدى تىدابى. بە ھەر حال بى دەنگى لەو قسانە زۆر باشترە، زۆر ھەپفە كە ئىنسان بۇ تەنپا ئارەزوۋىەكى نەفس ئەو خىرە زۆرەى مزگەوت لە كىسى خۆى بدا، يا بەھۆى وتارى نارەۋاۋە خۆى تاوانبار بكات. رىۋايەت كراۋە: ھەر كەسى نوپۇزى سوننەتى چىشتەنگا (سنة الضحي) نەفەوتىنى و لە ھەموو مانگىكدا سى رۇژ بەرۇژوو بى، نە لە سەفەرداۋ نە لە نىشتەجىپىدا نەيانفەوتىنى، ئەۋە ئەجرى شەھىدى بۇ دەنووسى.

رىۋايەت كراۋە: شەو كە ئىنسان دەنوۋ شەيتان سى گرى دەدا لەسەرى و، لەسەر ھەر گرىيەك لەۋانە بەدەم دەلى: "شەو درىژە بۇ خۆت بنوو" جا كاتى كە ئىنسان خەبەرى دەپىتەۋە لە كاتى بەرەبەياندا ئەگەر ناۋى خۋاى برد ئەۋە گرىيەك لەو سى گرىيانە دەكرىتەرە، كە رۇپىشت بۇ دەستنوۋىژ گرتن و دەستنوۋىژى گرت گرىيەكى تىران دەكرىتەۋە و، كە دەستى كىرد بە نوپۇزى سوننەتەكەى شەو ئەو گرىكەشى دەكرىتەۋە^(۱) جا پاش ئەم

(۱) لەمەۋپىش باس كىرد كە ھەزرىت (د.خ) لەم عىبارەتانەدا يا باسى شتىكى كىردوۋە كە تەنپا بۇ خۆى دەر كەوتوۋە، يا مەبەستى تەشپىھى مەقۇولە بە مەحسوس و، بۇ تىگەياندى ئىمەى فەرموۋە. دەبى موسۇلمانى ژىر باش لەم خالە ئاگادار بى.

ئەحوالە و ئەم شەو نوپزە كە پوژرى لى بوويهوه به نهفەسيكى پاك و دلئىكى گوشادوهه
دهروا بو بهجيھينانى نوپز و عيبادەت. ئەگەر به پيچەوانەى ئەم حالە بى، ئەوا سبهينى
كە پوژرى لى بوويهوه به پيچەوانەى ئەو ئەحوالە باشانە دەبى.

رپوايەت كراوه: ئەگەر كەسى بە دەستنويزهوه نووست فريشتهيهك دەكرتتە نيگادارو
پاسهوانى. جا كاتى كە لە خەو هەستا ئەو فريشته دوعاى بو دەكا و، دەلى: خوايا! ئەم
بەندەى خۆتە عەفو بفرموو؛ چونكە بە پاكي نووست، وه ئەگەر ئەو ئينسانە داواى
خيريكى دىنى يا دنيايى بكا لە خوا دوعاو داواكەى لى وەردەگيرى.

رپوايەت كراوه: لە ئيمامى عەلييهوه، خواى لى رازى بى، فەرمووى: پوژرى حەزرەتى
(فاتمە) خوداى لى رازى، بەهوى ئيشكردنى ناو مالەوه دەستى بلوقى كردبوو، منيش
پوژرى كە فاتمە حازر بوو لە خزمەتى حەزرەتى پيغەمبەردا (د.خ) داواى كارەكەريكم لە
حەزرەت كرد هەتا لە مالەوه خزمەت بكات، حەزرەت پووى كردە فاتمە و پيى فەرموو: لە
خواى خۆت بترسەو، پينج فەرزە نوپزهكانت بەجى بهينه و، ئيشى مالى خۆت بكەو، هەر
كاتى رويشتى بو سەر جيگاي نووستنى خۆت لە شەودا ۳۳ جار بللى "سبحان الله" و ۳۳
جار بللى: "الحمد لله" و ۳۴ جار بللى: "الله اكبر" و دەوام بكە لەسەر ئەم سەد كەليمە، ئەمە
بو تۆ لە كارەكە باشترە، حەزرەتى فاتمە عەرزى كرد: بەم دەستوورە كە فەرموت لە خواو
پيغەمبەرى خوا رازيم و بەجى دىنم و كارەكەرم ناوى. ئەى برايان! هەر كەس لە ئيوه
زەحمەتى ئيشكردنى لەسەر شان بى، شەوانە كاتى نووستن ئەم سەد كەليمە بكا بە
ويدى خوى بە بەرەكەتى ئەوانەوه خودا دەفعى ماندوو بوونى دەكا. رپوايەت كراوه: كە
گەورەترين پوژوو لە پاش پوژووى مانگى رەمەزانى پيروژ مانگى شەوال و (ذي القعدة)
و (ذي الحجة) و رەجەبە، غەيرى پوژرى جەژنى قوربان و سى پوژرى پاش جەژن.
گەورەترين نوپزىش لە پاش ئەم پينج فەرزە، نوپزى شەوه. رپوايەت كراوه: كە لە
بەهەشتدا دارى هەيه كە هەموو جوړە خەلاتيكي جوان و بە شكوى بەسەرەوهيهو، لە ژير
ئەو دارەدا چەند ئەسپى هەيه كە زين و بەرگ كراون و، بە زير و زيو و شتى بەنرخ
رازينراونەتەوه، ئەو ئەسپانەش وەكو ئەهلى بەهەشت پيسايبيان نييهو، وەكو بالدار
دەفرن، جەماعەتى ئەو تەبەقە كە وتمان لە بەهەشتدا سواری ئەو ئەسپانە دەبن و، دەروون
بو ئەو شوينانەى كە حەزيان لپيەتى. ئەوانەش كە پايهيان ناگاتە پايهى ئەوان دەلين:
خوايا! ئەم تاقمە بەختيارانە بە چ كردهويهكى بەم پايه گەيشتون؟ لەلايهن خواى

گه وره وه لایمان ددریته وه: که ئەمانه شه نووژیان بوو، که ئیوه نه تانبوو، له و کاتانه دا که ئەوان شه نووژیان ده کرد ئیوه له گهرمه ی خه ودا بوون، ئەوان پۆژوو یان گرتوو، ئیوه نه تانگرتوو، ئەوان به خشش و دهه ندهییان بو گداو بی نه وایان هه بووه، ئیوه نه تانبوو، ئەوان جیهادیان کردوو؛ واته: بو به زکردنه وه ی ئاینی ئیسلام هه و لایان داوه و تی کۆشاون، ئیوه تی نه کۆشاون.

ریوایهت کراوه: کاتی که هه موو ئاده مزاد هه شر ده کرین و، له یه که ده شتدا کۆده بنه وه، فریشته یه که جار دها به ناو خه لکا: ئەوانه ی که شه نووژیان ده کرد و، سبه یینیان زوو راست ده بوونه وه بو نووژی سبه یینی له کوین؟ جا ئەو که سانه راست ده بنه وه و ده برین بو هه شت به بی لیپرسینه وه ئەنجا فه رمان ددری که باقیی خه لک برۆن بو لیپرسنه وه له کرده وکانیان و، هه موو ده پۆن بو مه یدانی لیپرسینه وه.

ریوایهت کراوه: له هه ر شه ویکدا سه عاتی که هیه، هه ر که سی له و سه عاته دا بو ی ری بکه وی له خوا بپارێته وه داوای شتی له خوا بکا، خوای گه وره پیی دها و، ئەگه ر ئەو شته ی بو موقه دهر نه بووی جه زای دها ته وه.

ریوایهت کراوه: چه زره ت (د.خ) فه رموویه تی: شه و نووژ: پیویسته بو ئیوه؛ چونکه شه و نووژ ره وشتی پیاوچا کانه و هوی نزیک بوونه وه یه له خوای مه زن و، گونا ه داده پۆشی و، ده بیته هوی دوور که و تنه وه له گونا هکردن و، دهر دو نه خو شی له ئینسان دوور ده خاته وه.

ریوایهت کراوه: که چه زره ت (د.خ) فه رموویه تی: تاقه نووژی له مزگه وتی مندا خیر و پاداشی به قه دهر په نجا هه زار نووژه و، تاقه نووژی له (مسجد الحرام) دا خیر و پاداشی به قه دهر سه د هه زار نووژه و، تاقه نووژی له (رباط) دا، واته: له سه ر سنووری ولاتی مو سلماناندا، کاتی که سوپا خو ی ئاماده کردی بو جیهاد، خیر و پاداشی به قه دهر دو سه د هه زار نووژه. زیاتر له مانه ش به جیهانی دوو رکات نووژه له گه ل له خوا ترسی و ئاگاداریی دلدا له نیوه شه ودا به جیی بینی، که مه به ست له و دوو ره کاته ته نیا ره زامه ندیی خوای گه وره بی. ریوایهت کراوه: له چه زره تی هه سه نی کو ری عه لیه وه، خوایان لی رازی بی، که له مه عنا لیدانه وه ی "الذین هم فی صلاتهم خاشعون" دا فه رموویه تی: واته: ئەو که سانه که ترسی خوا و له دلایاندا، به هوی ئەو ترسه وه چاویان له هه موو ته ماشایه کی نارها نووقاندوه و خوایان له فیسق و فجوور پاراستوو، نه که

وهكو ئيمه كه نوپژيكي بي گيان و بي هيپهت و بي ترس له خوا دهكهن. له بهر پروناكي
فهرموده ئه م زاته گوره دا، دردهكه وي كه ئينسان، ههتا نوپژهكاني به خوشووع و له
خوا ترسييه وه نهكا، به پياوچاك و به كردهوه باش ناناسري.

رپوايهت كراوه كه خوي گوره وهحيي كردوه بو حهزرتي داوود (د.خ) و فهرموده تي:
درؤزنه ئه و كه سه لافي خو شه ويستي من لي دهاو، شه و تا سبه ي دنوي و له من بي
ئاگا دهبي و، هه لئاستي نوپژ بكاو ناوي من بهيني.

رپوايهت كراوه: خوي گوره به رووي دوو كه سه وه پي دهكهن (واته: لبيان پازي دهبي)
يهكي له و دووانه موسولمانيكه له شه ويكي ساردا هه لسي و، ده ستنو پژ بگري و ده ست له
نووستن و ئاسايشي خوي هه ل بگري له بهر په زاي خوا، چه ند ركاتي شه ونوپژ بكا. خوي
گوره به مه لائيكه كان ده فهرموي: ئه ي فريشته كان! پاداشي په فتاري ئه م به نديه چيه؟
ئه وانيش ده لين: خويا! خو ت ده يزاني، خودا ده فهرموي: ئه وه ي داواي كردوه پي ده دم
و، له هر شتيكيش بترسي ده پياريم.

رپوايهت كراوه: پيعه م بهر فهرموده تي له له شي ئينساندا سپسه دوشه ست جومگه
هه يه و، هه موو روژي پيوسته له باتي نيعمه تي هر جومگه يه كه له وانه خير بكا،
هاورپيه كاني عه رزيان كرد: جا كي ده تواني ئه و هه موو سه ده قيه جي به جي بكا؟ ئه ويش
فهرمودي ئه وه ئاسانه: دوو ركات نوپژي چي شته نگا بكا له باتي ئه و هه موو سه ده قيه
جي ده گري.

رپوايهت كراوه: هر كهس ده وام بكا له سه ر دوو ركات نوپژي چي شته نگا خوا
گوناهه كاني ده به خشي، هه رچه ند به قه در كه في ده ريا زور بن. رپوايهت كراوه: هر
كه سي نوپژي به يانين بكا و، له جيگه ي نوپژه كه يدا دابنيشي و ناوي خودا بهيني تا
ئه وه نده ي روژ به قه در رمي به رز ده بيته وه و، قسه ي دنيايي تيانه كا، ئه نجا دوو ركات
نوپژي سونه تي ئيشراق به جي بيني، ئه وه پاداشتي حه جيك و عه مره ييه كي بو
ده نووسري. هه روه ها رپوايهت كراوه: دانيشتن و مانه وه له جيگه ي نوپژي به يانيدا له گه ل
ناوي خوا هينان و قورئان خو يندن ده بيته هوي گوشادي روژي بو ئه و كه سه زياتر
له وه كه هه ستي بروا به دنيا دا بو په يدا كرندي روژي، واته: هر كهس ئه وه نده له خودا
بترسي كه له بهر په زامه نديي خوا له سه ر ئه م حالته كه وتمان به رده وام بي، ئه وه رزق و
روژه زور گوشاد ده بيته وه.

رپوایهت کراوه: حهزرت (د.خ) به حهزرتی عهباسی مامی وت، ئەهی مامه! ئایا کاریکت نیشان بدهم ئەگەر بیکهیت خودای گهوره تاوانی له مهو پێش و له مهو پاشیشت ببهخشی؟ ئەو کردهویه ئەوهیه که چوار پکات (صلاة التسبیح) بکهی، جا ئەگەر دهتوانی پۆزی جاری یا له هه موو جومعهیه کدا جاری، یا مانگی جاری، یا سالی جاری، یا له ماوهی عومری خۆتا جاری ئەو نوێژه بکه. ئەهی براینه! به هۆی زۆری پاداشی ئەو نوێژهویه که حهزرت (د.خ) هه ر دهستبهرداری نه بوو، فهرموویهتی: تهنا ته له عومرا جاری بیکهی باشه، که وابی پێویسته ئەو خیره له دهستی خۆتان دهر نه کهن. شیخ ئەحمه دی ئیبنو حه جهر فهرموویهتی: کهسی ئەم فهرموودهیهی بیست و، ئەم نوێژهی نه کرد ئەوه واته گوی ناداته دین.

رپوایهت کراوه: کویری هاته خزمهتی حهزرت (د.خ) عهززی کرد: ئەهی پێغه مبهری خوا! ده مهوی دوام بو بکهی خوی گهوره چاوه کانه رووناک بکاته وه. حهزرت (د.خ) فهرموی: دوو پکات نوێژی (صلاة الحاجة) بکه به نییهتی داوای جیبه جی کردنی پێویستی خۆت له خوا، پاش ئەوهی که سهلامت دایه وه بلی: "اللهم اني أسألك واتوجه اليك بنبيك محمد نبي الرحمة عليه الصلاة والسلام. يا نبي الرحمة، صلى الله عليك وسلم، اني اتوجه بك الى ربي في حاجتي هذه، وهي ان يرد الله لي بصري، لتقضي لي. اللهم فشفعه في ثلاثا" واته: خوايا! تکهی پێغه مبهری خۆت دهر حهق به من قبول بفهرموو. دهگێر نه وه: ئەو کویره پویشت دوو پکاته نوێژه کهی کردو دو عاکهی خویند، هه ر له و کاته دا چاوه کانهی پویشن بوونه وه، وه ک کاتی ساغی ده یان بینی. درێژهی باسی ئەم نوێژه و چۆنیه تییم له نامه یه کی سه ربه خۆدا نووسیوه.

ههروهها (صلاة الاستخارة) واته: نوێژی داوای خیر کردن له خوا سوننه ته. ئەم نوێژه دوو پکاته له پکاتی یه که مدا سووره تی (کافرون) و له پکاتی دوو مدا سووره تی (اخلاص) له پاش سووره تی فاتحه ده خوینری. فهرمووده ی حهزرت (د.خ): هه ر کهسی کاریکی گهوره بێته بهردهمی و، له ئەنجامه کهی سه ر دهر نه کا، ئەوه کردنی (صلاة الاستخارة) نیشانه ی بهختیاریی ئەو که سه یه و، ئەگه ر ته رک ی ئەو نوێژه پکات نیشانه ی به دبه ختییه تی. ههروهها (صلاة التوبة) ش سوننه ته. قال الله تعالى: "نَّالِلَّهِ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ" واته: به راستی ئەو که سانه که گونا هیکیان له دهست ده بێته وه و، به دل په شیمان ده بنه وه، بریار دهن جاریکی تر ئەو گونا هه نه کهن و، ئەگه ر مافی

یهکیکیان بهسهروهه بوو، تی کۆشان بۆ دانهوهی یا ئازادبوون لیی و، له سهحراییهکی دور له خهڵک یا له شوینیکی چۆل و هۆلدا دوو پکات نوێژ بکهن بهنییهتی نوێژی تهوبه، ههركهس بی و، خوا نهخواست، رۆژی ههفتا ههله بکا ئهگهر بهم دهستوره تهوبه بکات ئهوه بهر ئایهتی (ان الله يحب التوابين) دهکهوی و، له دۆستانی خوی گهوره حسیب دهکریت.

نوێژی دۆزینهوهی شتی ونبوو

کهسی که شتیکی خۆشهویستی لی ونبوو چی چهن جار نوێژی دۆزینهوهی ون بوو بکا ئینشائهلالا تهعالا دهیدۆزیتهوه. ئهوه نوێزهش دوو پکاته و، له پاش سهلامدانهوه له نوێژهکی ئهم دوعایه بخوینی: "اللهم هادي الضال و راد الضالة اردد علي ضالتي بعزتك و سلطانك، فانها من عطائك وفضلك."

شیخ جلاله دینی سیوتی، پهحمهتی خوی لی بی، ریوایهتی کردوه که له مابهینی نوێژی مهغریب و نوێژی عیشادا دوو پکات نوێژ ههیه بهنییهتی سووک بوون و ئاسان بوونی گرانی گیان کیشان و، سووک بوونی سزاو ئازاری گۆرو، ئاسانی پهپینهوه بهسهر (سرات)دا، له ههه کاتیکدا له پاش خویندنی سوورتهی فاتحه یازده جار سوورتهی (زهلههه) بخوینی و تهرکی نهکا.

نوێژی پاراستنی ئیمان

شیخ (عبدالوهاب)ی شهعرانی فهرموویهتی: له نوێژی (سنه الاوابین)دا له ههموو دوو پکاتیکدا، یا ههه تهنیا له دوو پکاتی یهکهم و دووهمدا له پاش خویندنی سوورتهی (اخلاص)و، یهه جار سوورتهی (فلق)و، یهه جار سوورتهی (ناس) بخوینی و، له پاش سهلامدانهوهش ئهم دوعایه بخوینی "اللهم سدني باليمان واحفظه علي في حياتي وعند وفاتي" ئهم دهستوره بۆ پاراستنی ئیمانی بهسووده. ههروهها نوێژی (سنه الوضوء) له پاش ههموو دهستنوێژی زۆر بهسووده. نوێژی لهبهرکردنی قورئانی پیروژ له ئیمامی عهلییهوه - کرم الله وجهه - ریوایهت کراوه که فهرموویهتی: جاری لای ههزهت (د.خ) سکالای کهم بیریی خۆم کردو عهزیم کرد: شتم زوو له بیر دهچیتهوه، ئهویش نوێژی شت له بیرمانی پیشان دام و، فهرمووی: له ههوت شهوی جومعهدا ئهم نوێژه بکه. شیوهی نوێژهکه بهم جۆرهیه: چوار پکات بهنییهتی زیادبوونی هیزی لهبهه

کردنی قورئان داووبه سترئ، له پکاتی یه که مدا له پاش سوورتهی فاتحیه سوورتهی (یاسین) و، له پکاتی دووهدا سوورتهی حامیمی دوخان و، له پکاتی سییه مدا (الم سوجه) و، له پکاتی چوارهدا "تبارک الذی بیده الملك" هتاد... بخوینئ و، له پاش سه لامدانه وه همدو سه ناو سه لات و سه لام بکا، وهک هی (صلاة الحاجة) و، له پاشاندا ئەم دوعا بخوینئ: "اللهم ارحمني بترك المعاصي ابدًا ما ابقيتني وارحمني ان اتكلف ما لا يعينني وارزقني حسن النظر في ما يرضيك عني، اللهم بديع السموات والارض ذا الجلال والاکرام والعزة التي لا ترام! أسألك يا الله! بجلالك وبنور وجهك ان تنور بكتابك بصري وان تطلق به لساني وان تفرج عن قلبي وان تشرح به صدري، وان تستعمل به بدني، فانه لا يعينني على الحق غيرك ولا يؤتیه الا انت، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم. ئەم نویره بو قوتابیان زور به سووده.

من ئەو نویرانهی که له کتیبه کاندایا کهم باس کرابن دریژییه کایانم نووسیوه، به لام ئەوانهی که زور هه ن له نیو کتیبه کاندایا و دیارین به دریژییه نه منوسیون، به لام (صلاة التسبیح) له بهر ئەوهی پاداشتی زوره به دریژای بو تان باس ده کهم، ئەو نویره بهم (صلاة التسبیح) چوار پکاته، ئەگه له شهودا بکری به دوو سه لام ده کری، خو ئەگه له رۆژدا کرا ئەوا جوانتر وهایه که له پاش (زهوال) و پیش نویره نیوه رۆ بکریت. به لام کردنی ئەم نویره له شهودا خیری زورتره و چاکتره، چونکه شهو کاتی ئارامی و بیده نگیه. شایانی باسه ئەو سوورته تانهی لهم نویره دا پاش سوورتهی فاتحیه ده خوینرین با له (طوال المفصل) بن وهکو سوورتهی (حید) و (حشر) و (صف) و (جمعه) چونکه ئەم سوورته تانه له سه ره تایانه وه ته سبیح هیه، ههروهها جار جارئ له (قصار المفصل) بن، وهک سوورتهی (زلزله) و (عادیات) و (تکاتر) و (اخلاص).

عهلی شبرامله سی ده لئ: له دوو پکاتی یه که مدا سوورتهی (تکاتر) و (عصر) و، له دوو پکاتی دوا بیدا (کافرون) و (اخلاص) بخوینرین. ئەنجا پاش سوورتهی فاتحیه و سوورته تانهی تر پازده جار بلئ: "سبحان الله، والحمد لله، ولا اله الا الله والله اکبر" غه زالی له (احیاء علوم الدین) دا ده لئ: پاش ئەمانه بلئت: "ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم" ههروهها له هه موو رکووع و ئیعتیدال و سوچه دی یه کهم و دووهم و دانیشتنی نیوانیان و دانیشتنی هه سانه وهدا، یا پیش ته حییات ده جار ئەو ته سبیحاته بخوینئ، جمعا (۷۵) جارو، له چوار پکاته که دا ده کاته (۳۰۰) جار، جا کاتی له دانیشتنی

حهسانه وه ههستايه وه بۆ راوهستانی پکاتی دووهم یا پکاتی چوارهم با (الله اکبر) نهکا، چونکه ئەو تهکبیره ی له کاتی بهرزبونوه له سوجهی دووهم بهجی هیناوه، ئیتر جاریکی تر مونسب نییه، ههروهها ئەگەر - بۆ نموونه - تهسبیحی پکوعی تهرک کردو دهستی دایه خویندنی ویردی تایبهتی ئەم نوێژه، ئیتر با نهگهپێته وه بۆ تهسبیحاتی پکوع، بهلکو بۆی ههیه ئەو تهسبیحه لهبیرچووهی پکوعه له سوجهدا لهگهڵ تهسبیحی سوجه بخویننی، چونکه پکوع پوکنیکی کورته و درێژه پیدانی حهرامه له پێش سهلامدانه وه لهم نوێژه سونهته بلێ: اللهم اني اسألك توفيق اهل الهدى، واعمال اهل اليقين، ومناصحة اهل التوبة، وعزم اهل الصبر، وجد اهل الخشية، وطلب اهل الرغبة، وتعبد اهل الورع، وعرفان اهل الصبر، وجد اهل العلم حتى اخافك... اللهم اني أسألك مخافة تحجزني عن معاصيك حتى اعلم بطاعتك عملاً استحق به رضاك، وحتى اناصحك في التوبة خوفاً منك، وحتى اخلص لك النصيحة حبا واتوكل عليك في الامور كلها حسن الظن بك، سبحان خالق النور". له پاش ئەم دوعايه سهلام بداتهوه.

(صلاه القبور) يش مهشهوروه، شیخی سیوتی نهقلی کردووهو، منیش له نامه ی (حقوقی والدین) دا بهیانم کردوه. ههروهها شیخی سیوتی فهرموویهتی: روي عن رسول الله صلي عليه وسلم، انه قال: مامن رجل يصلي ركعتين في اول يوم من محرم يقرأ فيهما ماشاء، فاذا فرغ رفع يديه ويقول: "اللهم انت الابدی القديم، وهذه سنة جديدة أسألك العصمة فيها من الشيطان الرجيم واوليائه واعوانه والعون على هذه أنفس الامارة بالسوء، والاشتغال بما يقربني اليك زلفى والى ارضائك يا كريم، ياذا الجلال والاکرام، وأسألك خيرها، واعوذبك من شرها، واستكفيك مؤنتها وثقلها في عافية برحمتك يا ارحم الراحمين" الا خلق الله ملكا يذب عنه الشيطان واعانه على نفسه ووفقه لمرضاته... وان عاش الى آخر السنة يقول الشيطان: "ويلنا قد ايسنا منه جميع السنة".

نوێژی جومعه

نوێژی جومعه، لهگهڵ بهجیهاتنی ئاداب و مهرجهکانی جومعهو جهماعه تدا بهشیوهی شهرعی، دهبیته كهفارهت و گوناوه بچووكهکانی بهینی دوو جومعهكه دادهپۆشی. له رپوايه تیکى تردا دهلیت: هههنگاوئ له پیناوی رۆیشتن بۆ نوێژی جومعهدا بنرئ به بیست کردوهی باش بۆی حسیب دهکری. ئەگەر شۆردنی جومعهی تهواو کردو، زوو بهپیاوه رۆیشت بۆ مزگهوت و، له نزیکى ئیمامه وه جیگه ی نوێژی گرت و، گوئی له

وتارهكان گرت و، قسهی دنیایی نهکرد و، به ژنهكەشی وت و ئه‌ویش خۆی شوڤرد، ئه‌وه به هەر هه‌نگاوێك كه ده‌ینی عیبادت و خوا په‌رستی سالیکی بۆ دهنوسری، سالیکی وه‌ها كه شه‌وه‌كاني نوێژ بكا و، رۆژه‌كانيشی به‌رۆژوو بی. رپوایه‌ت كراوه: رۆژی جومعه ئه‌وه‌نده لای خوای گه‌وره به‌رپژه كه عیبادت و خیرو چاكه تیايا یه‌ك به ده‌یه و گوناھیشی یه‌ك به‌ده تیا دهنوسری. رپوایه‌ت كراوه: حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: رۆژی حه‌زرتی جیبرئیل ماده‌یه‌کی روناك و دره‌خشانى نشان دام، كه وه‌ك ئاوینه بوو، پرسیارم لى كرد: ئه‌وه چیه؟ فه‌رمووی: وینهی رۆژی جومعه‌یه كه خوای گه‌وره به‌م شیوه‌یه پيشانی دها و، ئه‌م جومعه‌یه بۆ تۆو بۆ په‌یره‌وانی تۆ جه‌ژنه، رۆژی كۆبوونه‌وه و خیر ده‌ستكه‌وتنه‌و، ده‌بیته هۆی گه‌لی خیرات، رۆژی قیامت ئیوه پيشروى هه‌موو ئوممه‌تیكن بۆ به‌هه‌شت، هه‌روه‌ها له رۆژی قیامته‌دا ئوممه‌تی تۆ له پيش هه‌موو ئوممه‌تیكى تر دا حیسابی كرده‌وهی ده‌كری و، له زحمه‌تی ئه‌و رۆژه رزگار ده‌بی. له جومعه‌دا سه‌عاتێك هه‌یه هه‌ر موسلمانى له سه‌عاته‌دا له خوای گه‌وره بپارێته‌وه بۆ ده‌ستكه‌وتنی شتیك. كه به‌شی ئه‌وی تیدابى خوا دوعا و نزاكه‌ی لى قبول ده‌كات و به مرادی ده‌گه‌یه‌نى و، ئه‌گه‌ر له سه‌عاته‌دا داواى پارێزراوى و دووربوونی له ئاشوب و به‌لا بكا، خوای گه‌وره له به‌لايه‌و له خراپتر له به‌لايه‌ش ده‌پارێزی؛ كه‌وابى هه‌ركه‌س جومعه له كیسی خۆی بداو، نوێژه‌كه‌ی یا خواپه‌رستییه‌كاني تری بفه‌وتینی، ئه‌وه له كاروبارى خویدا شیته، چونكه ئه‌و هه‌موو سووده‌ی له كیس ده‌چى. فریشته‌كان رۆژی جومعه به (یوم المزید) ناو ده‌بن؛ چونكه شه‌وو رۆژی جومعه كاتی خیری زۆره‌و چاكه تیدا یه‌ك به ده دهنوسری. هه‌روه‌ها رپوایه‌ت كراوه كه رۆژی (سید الايام) ه، واته: له هه‌موو رۆژه‌كاني هه‌فته گه‌وره‌تره.

وفي كتاب المدامعي: - "والحاصل ان افضل ايام السنة يوم عرفة، وافضل ليالي السنة ليلة القدر، وافضل ايام الاسبوع يوم الجمعة، حتى انه افضل من عيد الفطر وعيد الاضحى، وفضله احمد بن حنبل رضى الله عنه مطلقا؛ حتى على عرفة، وهو خلاف مذهبنا كما عرفت" وانتهى.

له رۆژی جومعه‌دا پینج شتی گه‌وره هه‌یه:

۱- له جومعه‌دا حه‌زرتی ئاده‌م دروست كراوه.

۲- له رۆژی جومعه‌دا كه‌وتوه‌ته سه‌ر زه‌وی.

۳- له پوڙی جومعهدا کوچی دواپی کردوه.

۴- سهعاتی قبوولی دوعا له پوڙی جومعهدايه.

۵- له پوڙی جومعهدا قیامت بهرپا دهبی.

ههروهها هه موو گیانله بهرئ له دنیا دا غهیری (انس و جن) یش هه موویان له پوڙی جومعه دترسن، نه بادا قیامت بهرپایی و، نه وان گیرودهی سزاو نازاری نه و پوڙه ببن^(۱) بهلام (انس و جن) نه گهر چی بهراستی بزائن کهی قیامت بهرپا دهبی، له بهر دلپهقیی خویمان و دوورکه و تنه وه بیان له دهستوری ناین گوئی نادهنه قیامت.

ریوایهت کراوه: له هر سهعاتیک له (۲۴) سهعاتی شهو و پوڙی جومعهدا خوی گه وره ژمارهیهکی زور له تاوانبارانی (انس و جن) عهفوو دهفرموی؛ له بهر گه وره یی و پیژی نه و شهو و پوڙی جومعهیه. ههروهها ریوایهت کراوه: حه زرت (د.خ) فرموویه تی: ناگادارتان ده کم له وه که نه هلی به هشت که سیکه هیچ عوزری دوری نه خاته وه له به جیهینانی نویژی جومعه، واته: له کاتی باو باران و سهرماو گهرماو خویشی و ناخویشیدا تهرکی جومعه نه کا و، له کاتی خویدا حازری نویژی جومعه بیی.

دهگپرته وه: یه کیک له پیاوه موسولمانه باشه کان له خه ودا چاوی به مردوویه که وت، پرسپاری لی کرد: نیمه کاتی دیین بو سر قهبران بو زیاره تی نیوه ناخو نیوه ناگاتان له زیاره ته که مان هه یه یان نا؟ نه ویش وتی: به لی نه گهر له شهو و پوڙی جومعهدا ببن بو زیاره ت پیی ده زانین به هوئی پیروزیی نه و شهو و پوڙه وه. نیمامی شافعی، رهحمه تی خوی لی بی، فرموویه تی: پیمان گه یشتوه که موسولمانی مردوو له شهو و پوڙی جومعهدا سزای گوږیان لی هه لده گیری. نیمامی به یه هقی دهگپرته وه: عاسم ناوی بووه که نینسانیکی باش بووه، له پاش مردنی یه کی خه وی پیوه دیوه و پرسپاری لی کردوه: نه حوالت چونه؟ نه ویش له وه لامدا و توویه: وام له ناو باغیکدا له باغه کانی به هشت و، له هه موو شهو و پوڙیکی جومعهدا له گهل دۆستان و برادراندا به یه که دهگهین و، به خویشی راده بویرین.

ریوایهت کراوه: له پوڙی قیامتدا خوی گه وره نه م پوڙانه ی دنیا هه رکام به سورته یکی عاده تی به خه لک نیشان ددها، به لام پوڙی جومعه ده باته سوورته تی ماده یه کی زور نوورانی که ددره و شیته وه، ده ورو بهری خوی پووناک ده کاته وه و، نه و موسلمانانه ش که له دنیا دا نویژی جومعه بیان کردوه لیی کو ده بنه وه، به شهوق و شادی

(۱) ناگاداری له سهر نه م نه حواله سیفته تی پیغه مبه رانه (د.خ).

له دهشتی مهحشردا له نژیکی ئەواو به پرتەوی ئەو دەرپۆن به پێگەداو، ئەو کۆمەله موسلمانە بۆنیان وهک میسک خوۆش دەبی و، پێگەکهیان بۆ دەبی به تهپۆلکهی کافوورو، بهسەریدا رادهبوورن، ئەهلی عەرەصات، که تەماشای ئەم کۆمەله موسلمانە دهکەن، سەریان سوور دەمیانی له سەربەرزى و بۆن خوۆشی و ناوچاوی پاکیان هەتا ئەمانە داخلى بههەشت دەبن، وهکەس لهگەل ئەمانەدا نییه مەگەر ئەوانەى که بانگدەر بووبن، واتە: ئەوانەى که هەر لهبەر پەزای خواو بی ئوجره بانگیان دابی چ لهو مزگەوتانەدا که جومعهیان تیدا دهکری، یا ئەو مزگەوتانەى که جومعهیان تیدا ناکری، ئەم رەفاقهتەش به بهرەکهتی بانگدانەکهوهیه، که دهبیته هوێ دەرپین و راگەیاندى ئیسلام و بانگ کردنى موسلمانان بۆ بهجیهینانی فەرزى نوێژ.

”علقمه”، خواى لى رازى بی، دهگپرتەوه: لهگەل عەبدوڵلای کورپی (مهسعوود)دا خواى لى رازى بی رۆیشتن بۆ نوێژى جومعه. عەبدوڵلای سى کهسى بىنى له مزگەوتدا که له پیش ئەوا هاتبوون بۆ مزگەوت بۆ نوێژى جومعه، (عەبدوڵلای) فەرمووی: من چوارەمم، چوارەمیش له خواوه دوورنییه، چونکه من له حەزرتەم بیستووه (د.خ) دهیفەرموو: موسولمانان له پۆژى قیامەتدا نژیکیان له حوزووری خواى گەوره به ئەندازەى پێشکەوتنیانە بۆ نوێژى جومعه: یهکهم، دووهم، سێیهم، چوارهم.

رپوایهت کراوه: که نوێژى جومعه حەجى فەقیره. واتە: مروۆقى لات و هەزار ناتوانی بپوات بۆ حەج، لهبەر ئەمه خواى گەوره پاداشى چوونى بۆ نوێژى جومعهى بۆ کردوه به پاداشى حەج. رپوایهت کراوه: حەزرت (د.خ) فەرموویهتی: ئەى موسلمانینه ئیوه له هەموو پۆژیکى جومعهدا دەرپۆن بۆ جومعه، عومرهکهشتان ئەوهیه که لهپاش نوێژى جومعه له مزگەوتدا دەمیینهوه، چاوه‌پوانى نوێژى عەسر دهکەن.

ئەى براينه! دەبی بزائن ئەو کهسهى بپوات بۆ نوێژى جومعهو، له کاتى خوتبهى ئیمامدا شتى پرپوچ و قسهى دنیاى بکا ئەم سهوابهى نییه، تەنانەت ئەگەر کهسى قسه بکات ئەم پێی بلی: ”بێدەنگ به!” ئەمەش به له‌غوکردن دهژمێردری، به‌لکو پێویسته به ئیشارهت کابرای قسه‌که‌ر بێدەنگ بکا.

کهسانى که قورئان خوین نین پاش سه‌لامدانەوه له نوێژى جومعه ئەم ویرده بخوینن، به‌مەرجیک قسه له‌گەل که‌سدا نه‌کەن و، له‌سه‌ر هه‌یه‌ته‌تى کاتى نوێژى جومعه پوو له‌قیبله‌ دابنیشن. ویرده‌که‌ش ئەمه‌یه: سوورته‌تى (اخلاص)(۷) جار، (ناس) و (فلق) یه‌کى (۷)

جار، شیخ (ابن حجر) (ر.خ) پیوایه تی کردووه: هر کهس ئەم ویرده بخوینی بۆی دەبیتە پارێز لە شەیتانەکان و یاریدەرەکانیان لەم جومعه وە تا جومعهی داهاوو، بیجگە لەوێ که پاداشی زۆری پێ دەگات. شیخ (ابن حجر) لە کتیبی (زهواجر) دا فەرموویەتی: کهسی جومعهی لەسەر واجب بێت، ئەگەر سەرکەشی کردو وتی: من جومعه ناکەم و، نەیکرد، ئەو چەندە نوێژی نیوهرپۆیش بکا، واجیبە (قاضی) بە (حدی) شرعی بیکوژی؛ چونکه موعانەدەو سەرکەشی و بەرامبەرکی لەگەڵ ئەحکامی ئایندا ناکرێ و، تهرکی نوێژی جومعه بە گوناھیکی گەرە دادەنرێ.

براینه! خوای گەرە فەرموویەتی: "فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ" واتە: هر کاتی که نوێژی جومعه تەواو کرا ئیتر برۆنه دەرەو و، بە ئەززی خوادا بلاوینەو، داوای پزق و پۆزی و پارەو مال له خوای گەرە بکەن، خوای گەرە بەمیهربانیی خۆی پیتان دەدا. لەم ئایەتە پیرۆزەو دەرەکەوئ که کردنی نوێژی جومعه بۆ زیادبوونی پزق و پۆزی بەسوودە، چونکه خۆی دەرەموئ: له پاش نوێژ داوای پۆزی بکەن، مادام وای فەرموو بیگومان مرۆف بی بەش ناکاو بەشی خۆی پزق و پۆزی پێ دەبەخشی.

پیوایهت کراوه: یهك نوێژی جەماعەت بەقەدەر (۲۷) نوێژی تەنیا خیراو پاداشی هەیه، جا پیویستە ئینسان ئەمە لیک بداتەو که دەبی بوچی بەبی بەهانەو بە بی مانع ئەم (۲۷) نوێژە لەکیسی خۆی بدا؟ ئەگەر کهسی پێی بلین یهك کهوچک چایی بدە (۲۷) کهوچک چات لەو نەوعە دەدەمی، ئەگەر کابرا نەیدا بە شیت دەدریتە قەلەم، بەو پییە هر کهس لەو (۲۷) نوێژە دووربکەوئتەو شیت و بی عەقلە.

پیوایهت کراوه: کهسی نوێژی عیسا بەجەماعەت بکا وەکو ئەوێه که تا نیوهرشەو خواپەرستی کردبی، کهسی نوێژی سبەینی بە جەماعەت بکا وەکو ئەوێه که تەواوی شەو خودا پەرستی کرد بی. پیوایهت کراوه: حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: ئەگەر ئەوێ من دەیزانم له پاداشی نوێژی عیسا و نوێژی سبەینی ئیو بەتازانیاپه هیچ پۆزی تهرکی ئەو دوو نوێژەتان نەدەکرد و، بەجەماعەت جیبەجیتان دەکردن، ئەگەرچی بەسەر دەستاندا رینگەتان بکرایه، چونکه دەوام لەسەر ئەم نوێژانە نیشانە دلسۆزانە و، ئەم نوێژانە لەسەر شانی ئەوانە ی که دینیان تەواو نییە لە هەموو شتی گرانتره.

له کتیبی (احیاء علوم الدین) ی غەزالی پیوایهت کراوه: له ئیبن عەباسەو (خوای لی

پازی بی) که فەرمووێتی: ھەر کەسێ لە شەوی جومەدا یا لە پۆژەکیدە سوورەتی (الکھف) بخوینێ، ئەو ھەتا جومەتی ئایندە لە دەردی نابار دەپاریزێ و، بۆی دەبێتە کەفارەتی گوناھەکانی ئەو بەینە و، خویندنی ئەو سوورەتی بۆ دەبێتە نووری کە لەشوین ئەو شەخسەو ھەتا مەککەیی موکەرپەمە پووناک دەکاتەو.

پیاویەت کراو: ھەر کەسێ ھەموو پۆژی دەوام بکات لەسەر خویندنی ئەم ویردە، کە بۆتان باس دەکەم، واتە: لە پاش نوژی جومە حەفتاویە جار بیخوینێ، ئەو خۆی گەرە ئەو کەسە بی نیازو بی ئیحتیاج دەکا لە خەڵک و، بەجۆری کە خۆی پێ نەزانێ رزق و پۆزی بۆ پەوانە دەکا. ویردەکە ئەمە: ”اللھم یا غنی یا حمید، یا مبدئ یا معید! یا رحیم یا ودود اغننی بحلالک عن حرامک و بطاعتک عن معصیتک، و بفضلک عن سواک“، بەلام بەومەرجە کە لە پاش سەلامدانەوێ لە نوژی جومە شیوہ دانیشتنی خۆی نەگۆرێ و، لەو شوینە نەگۆرێتەو و، قسە لەگەڵ کەس نەکا ھەتا ئەو دوعایە بەتەواوی دەخوینێ. پیاویەت کراو: ھەر کەسێ شەوی جەژن بە خواپەرستی زیندوو بکاتەو لەو پۆژەدا کە دل تیا دەمرێ ئەو دلێ نامری. براکانم! ئاشکرایە کە ئاینی ئیسلام لەسەر پینج پوکن دامەزراو:

۱- وتە پیرۆزی شەھادەت.

۲- پینج فەرزە نوژەکان.

۳- پۆژووی مانگی رەمەزان.

۴- زەکات.

۵- حەج، واتە: زیارەتی مائی خوا بۆ یەکیک کە توانای ھەبێ.

بە تەرك کردنی یەکیک لەم روکناھە بینای ئیسلامەتی مروف زیانی پێ دەگا، وەکو یەکی لە خانووێکدا بی چوار دیوار و سەربانیکی ھەبێ، کە یەکی لە دیوارەکانی یا سەربانەکی برپوخی کاری تیک دەچێ. ئاخۆ کەس بە خانووێکی وەھا ناتەواو پازی دەبێ، ھەتا بە دینیکی ناتەواو و نارەسا پازی بی؟

پیاویەت کراو: کەسێ حەجی مائی خوا بکا و لە ماوێ حەج کردنەکیدە وتاری نارپەواو کاری گوناھ نەکا، کە حەجەکەیی تەواو کردو، گەرپایەو بۆ مائی خۆی، وەھا دیتەو کە تازە لە دایک بووبی، واتە: گوناھی لەسەر نامینێ مەگەر مافی خەلقی،

تەننەت دەربارەى ئەۋەش زانا گەرەكان وتوويانە كە مادام خۇاى گەرە حەجەكەى لى
قبوول بكا خاۋەن مافەكانىش رازى دەكا لەو كەسەو، لىى خۇش دەبن و عەفوۋى دەكەن.

رپوایەت كراۋە: كەسى لە مالى خۇى بىتە دەرەۋە بەنىازى حەج ئەۋە ھەر ھەنگاۋى
دەنى بە يەك چاكە بۇى دەژمىردى و يەك گوناھى لى دادەۋەرى، بە بەرزكردنەۋەى پىى
و دانانەكەشى. ھەرۋەھا (طواف) واتە: سوورپانەۋەى بەدەۋرى مالى خوادا بۇى
دەژمىرى بە ئازادكردنى حەفتا بەندە لە نەۋەى حەزرتى ئىسماعىل (د.خ)... لە رى
كردنى مابەنىنى (صفا) و (مروە) داۋ، لە پاۋەستانى خاكى (عرفە) شدا خۇاى گەرە نور
پرژىنىى بەزەپىى خۇى دەرەخا. بە پاۋەستانى حاجىيەكان لە (عرفە) دا بەسەر
مەلاىكەكاندا فەخر دەكات و دەفەرموۋى: بپوانن بۇ بەندەكانى من، چۇن لە رىگای
دوورەۋە ھاتوون بۇ قاپىى من و، سەر و پىى خۇيان پووت كروۋەو، موۋى سەرىان
بەيەكا چوۋەو تۇزۋاى بوۋە؟ ھاتوون داۋاۋ تكاى لىبووردن دەكەن لە گوناھەكانىان
ھەتا دەرگای بەھەشتىان لى بكمەۋە. پاش ئەمە روۋى مېھرەبانى و بەزەپى دەكاتە
ئەھلى عەرەفات و پىيان دەفەرموۋى: ئەگەر گوناھەكانتەن بەقەدەر لمى شىۋەكان و
تكەتكەى باران و كەفى دەرىكان بى عەفوۋتەن دەكەم، ئىتر بەرەو مالى خۇتان
بگەرپنەۋە بە ئازادى و گوناھ بەخشاۋى ھى خۇتان و ھى ئەۋانەش كە ئىۋە تكاۋ رچاى
عەفوۋتەن بۇ كروون. لە كاتى بەردەباران كردنى شەيتاندا ھەر بەردى كە فرى دەدەن
دەبىتە ھۇى دواكەوتنى گوناھى لە گوناھە گەرەكانىان، ئەو قوربانىيەش كە لە رىگای
خوادا سەرى دەبىتە ئازۇخە بۇ پۇژى قىامەت. ئەو موۋانەى سەرىشتان كە
دەيتاشن ھەر يەككىيان دەبىتە چاكەيەك و گوناھىكتان دادەپۇشى. خۇ سوورپانەۋە بە
دەۋرى مالى خوادا، كە لای زۇرى لەو كاتەدا گوناھىان نەماۋە، ئەۋە دەبىتە ھۇى ئەۋەى
كە فرىشتەكانى دەۋرى مالى خوادا موژدەيان بەدى بەۋەى كە لە تاۋانبارى رزگار بوون،
ئىتر بۇ لە مەۋلا ئاگادارى خۇتان بن و خۇتان بپارىزن. ھەر پارەيەكىش لەم رىگەدا
سەرفتان كروۋە يەك بە دە تا يەك بە حەوت سەدو زىاترىش بۇتان حسىب دەكرى. لەو
كاتەدا كە حاجىيەكان (لبىك لىبىك) دەلین، ئەگەر نىەتەن لە حەجەكە باش بى و پارەو
زادىان حەلال بى ئەۋە مەلاىكە ۋەلامىان دەداتەۋە دەلى: حەجەكانتەن قبوول،
گوناھەكانتەن عەفوۋ كراۋ بى، خۇ ئەگەر نىيەت ناباش و پارە حەرام و تۇشە ناشەرى
بى لەو كاتەدا فرىشتەكان دەلین: "لا لىبىك ولا سەدىك" نىيەت ناپەساۋ پارە حەرام و،
حەجتان ناپەساۋ نامەقبوولە.

براکانم! حه جی مهبرورو قبوولکراو ئه وهیه که له گه ل نییه ت چاکی حه جی و حه لالی پاره و توشه کهیدا، له ماوهی حه جه کهیدا واته: له هه موو ئه و سه فه ردها، له هاتوچو دا، له ماوهی مانه وهی له حه ردها له هه موو ره فتارو گو فتاریکی ناشه رعی و نارپه و پاریز بکاو، به هیچ جو ر قسه ی ناموناسب و دل ئازارده ر به که س نه لی، به تاییه تی به ها ورپیه کانی و، هه میشه دل گه رم و زمان نه رم و به حه یا و شه رم بی، منیش ئه رکه کانی حه ج و مه رجه کانی و، ئه وانیه ده بنه هو ی به تالبوونه وهی حه ج، له دوو نامه دا بو تان ده نووسم.

براکانم! خیرو چاکه ی کرده وه ئیسلامیه کانی زور زوره و، له و عه ریضه دا که میکی ده گونجا عه رزم کردن، جا پیویسته بزانه هه رچی فه رزی عه ین بی زانینی له سه ر (مکلف) واته: ئینسانی با لعی عاقل واجیه، پیاو بی یا ژن، ئه و که سه ی ته رکی فی ربوونیا ن بکا گونا هبار ده بی، دیاره ئه م فی ربوون و زانینه چه ند پله ویا پیه ی هه یه؛ بو وینه: له سه ر ئینسانی گه داو گیروده ی کاسبی و نان پهیدا کردن زانستی سی روکن له روکنه کانی ئیسلام واجبه: یه که م ناسینی خودا و ناسینی پیغه مبه ری خوا که خولاسه ی روکنی یه که مه، زانینی مه عنای "أشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله؛ واجیه. دووهم: زانینی نو یژ. سیهه م: زانینی رو ژوو له گه ل مه رج و روکنه کانیاندا. زانینی ئه و شتانه که به تالیان ده که نه وه له سه ر هه موو که س واجیه، ئه مانه هه ریه که له نامه یه کی سه ربه خودا عه رزم کردن، ئه مانه فی ربوونیا ن واجیه، ره فتار و با وه پیکردنیا ن واجیه کی گه وره تره، چونکه به ته رکی فی ربوونیا ن موسلمان فاسق ده بی و، به هو ی با وه پی نه کردنه وه کافر ده بی، له بهر ئه وه که له وانه ن به ئاشکرا داخلی دین و ئاین.

له سه ر ئینسانی موسلمان که ده وله مه ند بی و زور نا چاری کاسبی نه بی فی ربوونی ئه وانیه که وتمان به ته واوی واجیه و، ره فتار پیکردن و ئیعتیقادو با وه پیکردن پیا ن گرینگتره، هه روه ها زانینی واتای زه کات و حه ج و ئاداب و مه رج و روکنه کانیان و ئه وانیه ده بنه هو ی به تال بوونه وه یا ن واجیه، چونکه واجیه زه کات بدا و حه ج بکا، دیاره به بی زانینی ئه وانه ش ناتوانی جیه جیا ن بکا. له سه ر بازرگان و ئه وانیه خه ریکی کرپن و فروشتنن واجبه ئادابی مامه له و مه رجه کانی و روکنه کانی بزانه و مامه له ی راست له ناراست جیا بکه نه وه. هه روه ها له سه ر هه موو (مکلف) ئی واجیه، گه دا بی یا دارا، که فی ری حه رام و حه لال بی و، چی حه لاله و چی حه رامه، تا حه لال به حه لال

بزانی و، حرام کامهیه و مهکروه کامهیه و موباح کامهیه، واجبه باوه‌ری و ابی ئه‌وهی خوا واجیبی کردوه واجیبه، ئه‌وهی خوا حرامی کردوه حرامه و، ئه‌وهی مهکروهی کردوه مهکروهه، ئه‌وهی خوا به مندوبی دناوه مندوبه، ئه‌وهی که موباحه موباحه، واته: گوناھبار نه‌بی به‌وهی که واجیب و حرام و مندوب و مهکروه و موباح له یهک جیانه‌کاته.

بۆ نمونه: عیاده‌تی که سوننه‌ت بی، وهکو دوو پکاتی پیش نویژی به‌یانی، هر چه‌نده به جیه‌پانی واجیب نییه، به‌لام زانیی ئه‌وهی که سوننه‌ته له‌سه‌ر موسلمان واجیبه، به‌لام ئه‌وه‌نده هیه پرو وهرچه‌رخاندن له به‌جیه‌پانی سوننه‌ت حرامه، چونکه پرو وهرچه‌رخاندنه ئه‌گه‌ر له زانی دینه‌وه بی به بی موبالاتی و گالته‌کردن ده‌میری و، ئەم بی موبالاتیه حرامه. وه کرده‌وهی موسلمانان هندیکیان به شیوهی ئیتاعت و به‌ندهگی داواکراون و، هندیکیان به شیوهی مه‌سه‌حه‌ت، بۆ نمونه: نویژکردن ئیتاعت و عیاده‌ته، ته‌عزیه و دلخۆش کردن و دلدانه‌وهی موسلمانان و مه‌رحه‌با لی کردنیان به شیوهی مونسه‌به‌و خیر خواهی کۆمه‌له‌وه مه‌شروع و دامه‌زراوه؛ واته: ئەم کرده‌وه واجیب و سوننه‌تانه هندیکیان په‌یوه‌ندیان هر به‌خودای گه‌وره‌هیه. هندیکیان په‌یوه‌ندیان به‌کۆمه‌ل ریکخستن و کارسازی گه‌له‌وه هیه. به‌شی ئیتاعت و عیاده‌ته‌که به‌بی نییه‌ت دروست نییه، وهکو نویژ و رۆژوو حه‌ج، هندیکیان به بی نییه‌ت دروستن به‌لام ته‌واب و پاداشی چاکیان نییه؛ وهکو دانه‌وهی مافی خه‌لک، داوای گه‌ردن ئازادی، گه‌ردن ئازاد کردنی خه‌لک، واز له مه‌کروهات هی‌نان، نه‌کردنی کاری حرام، له‌م جو‌ره شتانه‌دا هه‌تا نییه‌تی به‌جیه‌پانی فه‌رمانی خوات نه‌بی خیرت پی ناگات، به‌لام رزگار بوونی زیمه‌ی موسلمان له‌مانه نییه‌تی پی ناوی، ته‌نانه‌ت کارو پیشه، که فه‌رزی کیفایه‌ن، نییه‌تیان پی ناوی، به‌لی به‌بی نییه‌ت سه‌وابیان نییه، ئەمه‌ش به‌م جو‌ره ده‌بی که نییه‌تی ته‌وه‌ت بی ئەم کرده‌وه فه‌رزی کیفایه‌وه، بو‌یه‌ی ده‌که‌م که خۆم سه‌وابم پی بگا و موسلمانانیش ئەم ئه‌رکه‌یان له کۆل بکه‌وی و گوناھبار نه‌بن. به‌خ به‌خ بۆ پیشه‌ساز چ ده‌ولت و چ به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌ی ده‌ست ده‌که‌وی ئه‌گه‌ر که‌می دل و زمانی خۆی به‌م دوو که‌لیمه‌یه‌وه ماندوو بکات، واته: نییه‌تی سه‌وابی خۆی و رزگاری خه‌لکی له‌ددا بی و ئەم نییه‌ته‌ش به‌زوبان به‌یان بکات بۆ فی‌کردنی خه‌لک و بۆ جووتکردنی زوبان و دل به‌یه‌که‌وه. هه‌روه‌ها له خواردن و خواردنه‌وه‌دا به‌و نییه‌ته‌مه‌یلیان بکات هه‌تا دل و له‌ش هی‌زیان تیا په‌یدا بی و بتوانی کارو کاسبی هه‌لال و خواپه‌رستی بکا

ههروهه نووستن له گه ل خيزانيدا به نيبه تي ئه وه بي كه ههردوو لايان له گوناهاكردن و ئارهزوي نارهواي نهفس پزگار ببن و، خواي گه وره له نوتفه ي ئه وان ئه ولادي موسلمانن به سوود بو گه لي موسولمان دروست بكا و، به و نيبه تي كه هاوړپي خيزان به پكويكي و دلي يه كتر راگرتن سوننه ته. ئه مه به ئيحسان يكي گه وره داده نري، به تايبه تي له م ماده دا هه زره ت (د.خ) فه رمويه تي: من له پوژي قيامه تدا شانازي ده كه م به زوري په پره وانم. به كورتي: له هه ر كرده وه يه كدا كه نيبه تي به گو يكردي خوا هه بي و به مه به ستي ره زاي خوا بي ده بيته پاداش و جه زاي چاك. هه ر كرده وه يه كيش كه ته رك بي، وه كو ته رك شهاب خوار دنه وه و ته رك قوما ركردن يا ته رك هه ر گوناهيكي تر پيوسته ئه و ته رك به نيبه تي ره زاي خوشنود يي خوا بي، ئه گه رنا هه ر ئه وه نده ي سوود ده ست ده كه وي كه توشي ئه و گونا هه نه بي.

براکانم! به قوربانانن بم تي كو شن بو ئيتاعه تي خوا و بو كاري قيامه تان، وه كو بو كاروباري دنيا تان تي ده كو شن، به هه ر دوو كيانه وه خهريك بن، به لام زورتر بايه خ به كاري قيامه ت بدن؛ چونكه قيامه ت ناپرېته وه. ههروهه دلنيا بن مادام ئيوه كاروباري ئايني خوتان باش به جي هينا، مه لائيكه ي (كرام الكاتبين) له ده فته ري خوياندا ئيوه به ئه هلي جومعه و جه ماعه ت و سوننه ت و شه و نويز و پوژوگرو كرده وه باش دنووسن، كه چونه ده فته ري پياوچاكانه وه، ئه وسا ئه گه ر به هو ي نه خو شيه وه، يا به هو ي سه فه ر كردن، يا پيري و لاوازي، ئه و كرده وه چاكانه ي، كه له هه ر په تي گه نجی و له ش ساغيدا ده تانكرد، بو تان نه ده كرا، مه لائيكه ئه و كرده وه باشانه تان بو دنووسى.

ههروهه مروقي ده وله مند، كه له كاتي خويدا خيرو سه ده قه ي كرده بي، له دواييدا كه م ده س بي و خيرو سه ده قه ي بو نه كرى، مه لائيكه ي كرده وه نووس ئه و خيراته ي بو دنووسېته وه.

موسلمان هه ر كرده وه يه كي دنيايي بكا، ته نانه ت نه فه قه و به رگي ژن و مندالي خوي و ئه وانه ي نه فه قه يان له سه ريه تي، ماده م نيبه تي ئيتاعه تي خوداي بي، ئه وه به ئيتاعه بو ي دنووسرى، وه هه ر كه س له كرده وه ي خيرو سه ده قه دا كه م و كورتي هه بي و دواكه وتوو بي، ئه وه زيان له خوي ده دا.

براکانم! ده خيلتان بم. بو ئاين تي بكوشن، له خزمه تي زاناياني ئايندا فيري ئادابي ئايني خوتان ببن، با گومراه نه بن؛ چونكه كه مرو ف ئه حكامي ئايني خوي نه زاني

گومپراه دهبی، جا که فیڙی ئادابهکەش بوون پەفتاری پی بکەن، هەتا خوای گەورە
غەزەبتان لی نەگری.

براکانم! مروّف لە ژيانی ئەم دنیاوە دەتوانی هۆیهکانی بەختیاری خوی ریک بخا،
بی گومان ئەگەر بە کەمتەر خەمی بژی، کاتی که مرد پەشیمان دەبیتەو، لەو کاتەشدا
پەشیمانی سوودی نییه.

بەختیارە ئەو کەسە که ئاینی خوی فیڙ دەبی و پەفتاری پی دەکا و، بەسەر بەرزی
دەمری؛ ئەو کەسانە لە پوژی قیامەتدا سەرفراز و سەر بەرزن. والسلام علیکم ورحمة الله
وبرکاته.

ناممھی چوارحیدمھ

باسی نوئیژی داماموی و موحتاجییه

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله. والحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله

وبعد. براكانم! ههروهكو پيکھاتنی مه رجه کانی دوعاکردن بو قبول بوونی ئەو دوعایه پيويسته و، ئومیدی قبول کردنی خوای گه ورهش پيويسته، ههروهها به کارهینانی ریگی دوعاکردن و ئادابی دوعاکردنیش پيويسته بو قبول بوونی دوعا. ئاشکرایه که ریگی دوعاکردن له هه زه ته وه ریوایهت کراوه (د.خ) جا ئەگه ر موسلمان ئەگه ر ئەو ریگی هه زه ته ی گرت ئەوا گه لی هیوا به هیز ده بی که دوعا که قبول بکری. یه کیک له ریگه کانی هه زه ته (د.خ) بو قبول بوونی دوعا (صلاة الحاجة) یه له گه ل دوعای تایه تی ئەم نوێژدها، یه که م که سی که هه زه ته (د.خ) نوئیژی ئیحتیاجی فی ر کرد کویری که بوو که سکالای هینا یه لای پیغه مبه ر و عه رزی کرد: ئەمی پیغه مبه ری خوا! چاوم کویر بووه، هه زه ته (د.خ) نوئیژی ئیحتیاجی و دوعا که یشی فی ر کرد، ئەویش رۆیش و به جیی هینا، له پاش ماوه یه که هاته وه و عه رزی هه زه ته ی کرد: یا ره سولوللا! چاوم چاک بوویه وه. براكانم! ئەگه رچی فه رموده و کرده وه ی پیغه مبه ر (د.خ) پيويست نییه به تا قی کردنه وه و به راورد، به لام من بوئه وه ی ئیوه دلنیا بن، چه ند رووداویکتان عه رزه که م:

یه که م: پیاوی هه بوو له شاره زوور ناوی (مام قادر) بوو، له وه ختی گه رمادا کاری بیلکاری بوو تا نوئیژی عه سر، به هوی ئەوه وه هه ردوو چاوی کویر بوون، ئەویش گورج سواربوو له گه ل (مه عرووف) ناوی کوپیدا هات بو شاری سلیمانی، مه عرووفی کوپری هاته لام و وتی: باوکم کویر بووه، منیش زور دلّم بوی سووتا و، له شه ودا (صلاة الحاجة) م بو کرد، سبهینی له گه ل شه فه قدا رۆیشتم بو مزگه وت، له ده رگای مزگه وتدا چاوم به مام قادر که وت و پیم وت: که فاره تی گونا هت بی، خه م مه خو، ئینشه للا هه تا من ماوم نه فه قه ی تو ده دم، ئەویش وتی: یاشیخ! موژده بی ئیمشه و چاوم چاک بوویه وه.

منیش به بیستنی ئەم موژدهیه گهلی سوپاسی خوام کرد و، دوعا و دروودم بۆ گیانی پاکێ پر بهرکهتی پیغه مبهەر نار دو وتم: اللهم صل على سيدنا محمد طب القلوب ودوائها وعافية الابدان وشفائها ونور الابصار وضيائها وعلى آله وصحبه وسلم. دووهم: مام سلیمان ناوی ههزارمێردی گوڤلی^(۱) من بوو، پۆزی پێی گهیشتم، وتی: یاشیخ ئازادم بکه؛ خوا له بهر تو منی کویر کرد! چونکه خیانهتم لی کردووی، منیش دلم بۆی سووتاو دوو سی جار (صلاة الحاجة) م بۆ چاکبوونهوهی کرد، پاش ماوهیهک جوابی بۆ ناردم که چونکه شیخ ئازادی کردم خوای گهوره چاوهکانی پی دامهوه.

ههروهها چهند جار بۆ کاری گرینگ رووی داوه (صلاة الحاجة) م کردووه، بهشی زۆری خوای مهزن قبوولی کردوون، بهلام سوپاس بۆ خودا ههموو کاتی باوهرم بهوه بههیز بووه که (صلاة الحاجة) م لی قبوول دهکری.

براکانم! ئەگه رچی ههموو موسلمانیک باوهری به پایهی گهوهی پیغه مبهەر لای خودا ههیه، بهلام له نیوان خهڵکدا فەرق و جیاوازی ههیه، زوریهی قبوولی بونی دوعا و نزا له سههر بههیزی و بتهویی باوهرپه، واته: ههتا باوهر بههیزتر بی دوعا و نزا له قبوول بوونهوه نیکتر دهبی، جا له بهرئه مه بۆ ئیمه مانان که له خهڵکی ههپه مهین، بۆ ئهوهی داواکه مان بێته دی، چاکتر وایه چهند جار بۆ مه بهستی حاسلبوونی مه تلله بمان نوێزی حاجه و دوعاکه ی دووباره بکهینهوه؛ چونکه بۆ دوستانی خوا و پیاوچاکان دوعا زوو بهزوو قبوول دهبی، بهلام بۆ ئیمه مانان وهها نییه.

فهرمووده ی پیغه مبههره (د.خ) (ان الله يحب الملحين في الدعاء) واته: بهراستی خوای گهوره ئهوه که سانهی خویش دهوێ که له دوعادا زۆر دهپارپینهوه و له سههری دهپۆن و وازی لی ناهینن. نابێ گومانی ئهوه بکهین که پارانهوهی زۆرو نزای فره ئهجمی خراپ دهبی؛ ئەم جۆره گومانه ههلهیه، چونکه دوعاو پارانهوه، که شههعی بێت و بۆ شتی نارهوا نهبی، چهن دین سوودی ههیه. یهکه م: پارانهوه له خوا واتای ئهوهیه: ئهوه که سه که دهپارپێتهوه باوهری به خودای خوێ زۆر زۆر بههیزه و دان به گهوهری و بی ئیحتیاجی خوادا دهنی. دووهم: باوهری بهوه ههیه که خوای گهوره دهتوانی ههموو کاری جیبهجی بکا. سییه م: ئەگه دوعاکه به ئاشکرا بی دهبێته هۆی بلا بوونهوهی باوهر به خودای گهوره گهپانهوهی ئادهمیزاد بۆ لای خوا.

(۱) گوڤلی: سههرپه رشتیکه ری مه رهزه.

پيويسته بزنان. هەر بهندهيهك له بهندهكاني خوا ريگايهكي تايبهتي ههيه بو بهرزهوهبووني كردهوهي خيري بو ئاسمان و، هەر لهو ريگايهشهوه پزق و پوزي بو ديتته خوارهوه، هەر لهو ريگهوه سهركهوتني پوحي ههيه بو مهقامي خو، جا هەر كاتي بهنده لهسهر ناوهيناني خواو ئيتاعت كردن و لهسهر خيروچاكه و بهخشين دهوامي كرد، بهنيازي لاداني به لا ئه و ريگهيه پر دهبي لهم شته باشانه و ريگهيه هاتنه خوارهوه دهگرن لهو به لا و سزاو ئازارانه كه دهيانهوي بيته خوارهوه، سهدهقه و خيرو دوعاكه دهيانهوي سهركهون و، لهويدا له يهكتر دهدهن و هەر دوولايان مائل دهبن، بويه له هديسي شريفدا ههيه: الدعاء والبلاء يقتتلان الي يوم القيامة. زانايان وهها ئه هديسيان مهعنا لي داوتهوه كه دوعا دهرد و به لا دهگيرپتهوه، مه بهس ئه وهيه كه لهسهر فهرمانى خواي گوره ئه دوعاو پارانهوه و خيرو چاكهيه دهبنه پهردى ريگرو نايه لن بنيادهمهكه تووشي به لا و ئازار بي. دوعاو نزاو پارانهوه له قايي خوداي گوره گه ليك قازانجى ههيه، دوعا دهپته هوي ئه وه خواي گوره رقى له ئينسان هه لئه ستى؛ پيوايهت كراوه «من لم يسأل الله يغضب عليه» ههروهها پيوايهت كراوه: «الدعاء عبادة» له پيوايهتيكى تردا «الدعاء مخ العبادة» به لكو دوعا گوره ترين خواپه رستيبه، چونكه كرؤكي دوعا بريتيبه له دهربريني داماوي ئادهميزاد له بهر باري خواداو، شتى خواي گوره بوي نهكا و بوي نه ره خسي نى جيبه جي نابيت. دوعا بريتيبه له وهى كه ئه و مروقه سهركهش نابي به هيزو تواناي خو، هەر دهستكهوت و به ره مه ميكي بو هه لبسورپ، هه مووى له خواوهى ده زانى و، دهيباته وه سهر ميهره بانى و به زهيبى فراوانى ئه و. له دوعا كردندا ئه وه دهردهكه وي كه ئه و مروقهيه به راستى دهپارپته وه كه سى تر به شايانى ئه وه نازانى داواي دلخوازي دلى خو لي بكاو ليى بپارپته وه، خواي به خشنده و ميهره بان و بي نياز نه بي.

پيوايهت كراوه: يه كيك هات بو لاي هه زرهت (د.خ) و عه رزى كرد: ئه ي پيغه مبه رى خوا ئاموژگاريه كم بكه، فه رمووى: «أوصيك بالدعاء» واته: ئاموژگاريهت ده كه م به وهى كه له خواي گوره داواي دلخوازي خو ت بكه ي؛ مه عناي ئه م ئاموژگاريه زور ورده؛ مه عناي ئه وهيه: تو كه خواي په روه رده گار دروستى كردوى چاو و ده ست و گو يى پى داوى، هيزى تي كو شان و كار كردنى پى به خشيوى، له سه رت پيويسته خو ت ئه وه نده ي كه توانات هه يه تى بكو شى و هەر له خوا بپارپته وه كه هوي جيبه جي بوونى ئه نجامى تي كو شينه كه ت بو جيبه جي بكا و، كو سپ له ريگهت لا بدا و، دل ت پووناك بكاته وه بو ئه وهى كه ريگه ي راست هه له نه كه ي، ئيتر ئه م هديسه پيروزه مه عناي ئه وه نييه كه مرو ف به ته مه لى دابنيشى

و تینه کۆشی و تهنیا پال بداته وه سهر دوعا؛ چونکه ئەمه خیلافی یاسای خوای گهره یه له م جیهانه دا؛ یاسای خوا تیکۆشین و تالی نۆشین، ههتا ئینسان بگاته خۆشی و ئاسایشی ههردوو دنیا. ههندی له نهزانه کان دهلین: رزق و پۆزی به قهزاو قهدهری خوا له کاتی خۆیدا برپاوته وه، به هیچ جوړی ناگوژی، ئیتر دوعا کردن و پارانه وه له خوا دهبی سوودی چ بی؟ ئەو کهسانه ی ئەم جوړه قسه یه دهکن، نه فام و تی نه گه یشتوون و قسه که بیان هه لیه به چه ند به لگه:

یه که م: پیغه مبهری خوا (د.خ) له هه موو کهس زانتره به م مه سه لیه، ئەگه ر ئەو بیزانیایه دوعا کردن و پارانه وه بی سووده هه رگیز ئەمری نه ده کرد به ئیمه که دوعا بکهین، ههروه ها ئەگه ر بیزانیایه خێرو سه ده قه کردن بی سووده، فه رمانی نه ده دا به خێرو سه ده قه کردن، مادام ئەمری کردووه به دوعا کردن و خێرو سه ده قه کردن ئەوه مه عنای وایه ئەمانه سوودیان هه یه بو دین و بو دنیا.

دووه م: ئەو نه زانانه ی له مه عنای قهزاو قهدهر حالی نه بوون و، وا ده زانن که قهزا مه عنای ئەوه یه خوا له وهختی خۆیدا به بی قهید و شه رت برپاری داوه فلان کهس رزق و پۆزی زور بی و، فلان کهس رزق و پۆزی که م بی، نه یان زانیوه که دوعا کردن و خێرو سه ده قه کردنیش له جومله ی قهزاو قهدهر، واته: خوای گه وره عیلمی رابووردووه به وهی که فلان بهنده ی له فلان سه عاتدا دوعا دهکا و له خوای گه وره ده پارێتته وه بو رزق و پۆزی و، ئەو دوعایشه له باره گای خۆیدا مه قبوول ده بی، ههروه ها له عیلمیدا رابووردووه که فلان کهس له فلان پۆژدا ئەو سه ده قه یه دهکا و، ئەو سه ده قه یه له باره گای خۆیدا قبوول ده بی و ده بیته هۆی زۆری رزق یا لابر دن و دوور خستنه وهی دهر دو ئازار و مه ی نهت له وه که سه. ههروه کو له عیلمی خوا رابووردووه که فلان نه خۆش زوو به زوو ده که ویتته هاتوچۆی نه خۆش خانه و دهر مان وهر ده گری و ده بیته هۆی چاک بوونه وهی.

رپوایهت کراوه: له چه زره تی عایشه (ر.خ) که چه زره ت (د.خ) فه رموویه تی "لا یغنی حذر من قدر" و تمامه عند الحاكم: "والدعاء یفنع مما نزل ومما لم ینزل، ان البلاء لینزل فیتلقاه الدعاء فتیع الجان الی یوم القیامه" واته: خۆپاراستن له شتی که خوا برپاری دابی و، شته که ی به قهید و شه رتیکه وه نه به سته بی، پیویسته ده بی هه ر بی، له گه ل ئەمه شدا دوعا و سکا لا و پارانه وه سوودی هه یه و قازانج ده گه یه نی بو پاراستن له وه به لایه که

هاتووته خوارهوهو، لهوهيش كه هيشتا نههاتووته خوارهوه، لهوبهلايانه كه خودا بهستووني به قهيدو شهرتهوهو، برپياري داوه به دوعاو پارانهوه دهفيعان بكات ياخو سووكيان بكا.

من دهلیم: پوختهی مهسهله خوای گهوره پهروهردگاری جیهانهو؛ ماف و دهسهلاتی تهواوی بهسهر ههموو مومکینیک له مومکینهکاندا ههیه؛ جا ههرچی پرووده له بهلاو ئازارو مهینهت کردوونی به دوو بهشهوه؛ بو بهشیکیان برپياری داوه كه هيج شتی بهرنگاری پی نهکری و بهشپوهیهکی پیویست دهبی بیته جی، لهم بهشدا "لا یغني حذر من قدر"... له بهشهکهی تریاندا، برپياری داوه كه به پارانهوهو به خپرو سهدهقه چاری بكا، بو ئهم بهشه دوعاو خپرو سهدهقه به سووده، له عورف و نهریتی زانایانی ئیسلامدا بهشی یهکهم "قضا" ی "مبرم" هو، بهشی دووم "قضا" ی "معلق" ه جا له بهر ئهوهی ئهم جیهانه جیهانی ئهسبابه ئهمرمان پی کراوه كه بههوی ئهسبابی خپروهوه تی بکوشین بو پهیداکردنی خپرو پاداش و، بههوی ئهسبابی خو پاراستنهوه تی بکوشین بو چارهکردن و بهرگری له مهینهت و ئازار، پیویسته ئیمه به پیرهوی ئهسبابدا برپوین، ئهگهرچی ناشزانین ئهم مهینهته (مبرم) ه یا (معلق). پیویسته ههرچی هوی سوودوهرگرتن بی، یا هوی چارکردن و لادانی زیان بی جیبهجیی بکهین.

سییهم بهلگه لهسهر ههلهییی ئهوه كهسانه دهوامی تیکوشینی ئادهمیزاده بو دهرمانکردنی نهخوش و بریندارو، پاره سهرفکردن بو پاریزگاری تهندروستی، یا پاره سهرفکردن له دروستکردنی کوشك و دامهزراندن و بووژاندنهوهی کشتوکال و، ریکخستنی سوپای چهکدار بو پاراستنی ولات و، جیهادکردن له پیناوی بهرزکردنهوهو سهرخستنی وتهی (حق) و غهیری ئهمانهش لهو شتانهی كه پهيوهندييان به ئهسبابهوه ههیه. بو نمونه: ناچپته عهقلهوه یهکک به تو بللی: بوچی دهرمانی ئهوه برینداره، یا تهداوی ئهوه نهخوشه دهکهی؟ خو ئهگهر موقهدهر بووی بمینی ئهوا دهرمانیش بهکارنههینی ههر دهمینی، چونکه ئیمه ئهوهنده دهزانین ئهمرمان پی کراوه كه پهیرهوی ئهسباب بکهین، لهوانهیه له عیلمی خوادا رابووردبی كه چاکبوونهوهی ئهم نهخوشه بهو دهرمانه بی. وتارهکهی من تهواو بوو.

پهوايهت کراوه: "ما من مسلم يدعو دعوة ليس فيها اثم ولا قطيعة رحم الا اعطاه الله احدی ثلاث خصال: اما ان يقبل دعوته واما ان يدخرها له في الآخرة او يصرف عنه سوء مثلها، قالوا اذا نكث قال: الله اكبر."

واته هەر موسلمانى دوعايهك بكا و، دوعاكي گوناھى تيدا نهى و، برپنى پشتى رهم و خزمایهتى تيدا نهى، خواى گه وره يهكى له م سى شتهى بو جييهجى دهكا: يا دوعاكي قبول دهكا، يا خيرى ئەو دوعايهى بو ههلهگرى بو پاشه رۆژى، يا دهيكه بههوى پاراستنى له مهينهت و ئازارو خراپهيهك كه له پايهى ئەو شتانهدا بى كه كاپرا داواى دهكا، وه يا بههوى پيرۆزى ئەو دوعاو خيرو سهدهقهيه بهلا و ئازارهكه لهسه ردى گيرۆدهكه ئاسان دهبيت و پى دهگاته پايهى (رهضا بهقهضا). بيگومان ئەم پايهيه له پايهى قبول بوونى دوعاكي بهرزتره، بو دنياو قيامت بهسووتره.

نابى بلىين ئەم (صلاة الحاجة) يه هەر بو صالحهكان دهى، بهلكو حه زرهتى بيغه مبه ر (د.خ) كه لهگه ل موسولماناندا به به زه يى و ميهره بانه، ئەم نوژهى بو هه موو موسلمانان داناوه.

نييهتى (صلاة الحاجة) ئەوهيه كه به عه ره بى بلى: "نويت ان اصلي سنة صلاة الحاجة ركعتين لله تعالى الله اكبر". يا به كوردى بلى! نييهتم ههيه دوو ركات نوژهى داموى و ئيحتياجى دهكهم بو حواى گه وره «الله اكبر» له ركاتى يه كه مدا له پاش سوورهتى فاتيحه سوورهتى (كافرون)، له ركاتى دووه مدا له پاش سوورهتى فاتيحه سوورهتى ئيخلاس بخوينى و، له پاش ئەوهى كه سه لامى دا به وه روو له قيبه له سه ره هه يئهتى كاتى ته حيات دا بنيشى و، ئەم ستايش و درووده بخوينى و، له پاش ئەمانه هه موو داواى مه به سته كه ي بكات، ئەمهش ستايش و درووده كه يه:

(الحمد لله على حلمه بعد علمه، وعلى عفوه بعد قدرته. الحمد لله رب العالمين حمدا يوافى نعمه ويكافئ مزيده، يا ربنا! لك الحمد كما ينبغي لجلال وجهك وعظيم سلطانك، اللهم لا أحصي ثناء عليك انت كما أثنيت على نفسك، فلك الحمد حتى ترضى ولك الشكر إذا رضيت، الحمد لله بجميع محامده كلها، ما علمت منها وما لم أعلم.

الحمد لله الذي تواضع كل شيء لعظمته، والحمد لله الذي ذل كل شيء لعزته، والحمد لله الذي خضع كل شيء لملكه، والحمد لله الذي استسلم شيء لقدرته، الحمد لله الذي لا ينسى ذكره، الحمد لله الذي لا يخيب من رجا، الحمد لله الذي لا يكل من توكل عليه الى غيره، الحمد لله الذي هو ثقتنا حيث تنقطع عنا الحيل، الحمد لله الذي هو رجاؤنا حين يسوء ظننا باعمالنا، الحمد لله الذي يكشف ضرنا عند كربنا، والحمد لله الذي يجزى بالاحسان احسانا، والحمد لله الذي يجزى بالصبر نجا، الحمد لله الذي لا اشرك به

شيئاً... أشهد ان لا اله الا الله. الحمد لله الذي لم يتخذ ولداً، ولم يكن له شريك في الملك، ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيراً... الله اكبر واعز مما نخاف ونحذر.

اللهم لك الحمد في بلائك وصنيعك الى خلقك، ولك الحمد في بلائك وصنيعك الى اهل بيوتنا، ولك الحمد في بلائك وصنيعك الى انفسنا خاصة، ولك الحمد بما هديتنا ولك الحمد بما سترتنا، ولك الحمد بالقرآن، ولك الحمد بالاهل والمال والولد، ولك الحمد بالمعافاة، ولك الحمد حمداً كثيراً خالداً مع خلودك، والحمد حمداً لا أجر لقائله الا رضاك. اللهم اني أحمدك واشكرك، واثنى عليك حمداً وشكراً وثناءً يملأ كل منها الاكوان كله على ما ابقيتني حياً صحيحاً سالماً، وعلى ما اوليتني من النعم التي لا أحصيها ولا استحقها الا فضلك وكرمك، وعلى ما صرفت عني من النقم التي استحقها، صرفتها عني بفضلك وكرمك.

سبحان ذي الملك والملكوت، سبحان ذي العزة والجبروت، سبحان الحي الذي لا ينام ولا يموت، سبحان قدوس، ربنا ورب الملائكة والروح، سبحان الذي في السماء عرشه، سبحان الذي في الارض حكمه، سبحان الذي في القبور قضاؤه، سبحان الذي في البحر سييله، سبحان الذي في النار سلطانه، سبحان الذي في الجنة رحمته، سبحان الذي في القيامة عدله، سبحان الذي رفع السماء، سبحان الذي بسط الارض، سبحان الذي لا ملجأ ولا منجى منه الا اليه... سبحان الله عما يصفون، سبحان الله عما يشركون، سبحان من لا يعرف قدره غيره، ولا يبلغ الواصفون وصفه، سبحان المقدر لما يشاء بقدرته، سبحان الفعال لما يريد بعزته، سبحان من يسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته، سبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون...

اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد، كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد، اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد، اللهم وترحم على محمد وعلى آل محمد كما ترحمت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد، اللهم وتحزن على محمد وعلى آل محمد، كما تحننت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد... اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد عدد علماتك في معلوماتك.. اللهم صل وسلم وبارك علي سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد واصحابه عدد خلقك ورضى نفسك وزنة عرشك ومداد كلماتك. اللهم يارب محمد وآل محمد صل على محمد وعلى آل محمد، واجز محمداً ما هو اهله، اللهم صل على محمد كما هو اهله، اللهم صل على سيدنا محمد كما هو اهله، اللهم صل على سيدنا محمد كما تحب

وترضى له. اللهم صل على روح سيدنا محمد في الارواح، اللهم صل على جسد سيدنا محمد في الاجساد، اللهم صل على قبر سيدنا محمد في القبور وعلى آله وصحبه وسلم تسليما كثيرا. اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد وعلى آل واصحاب سيدنا محمد كما يليق بكمالك وجلالك وجمالك ووجودك ونوالك، كما يليق بكماله، وكما يليق بهم، اللهم صل على سيدنا محمد الحبيب الشفيق الرفيع القدر العظيم الجاه وعلى آله وصحبه وسلم تسليما. اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد صلاة اهل السموات واهل الارضين عليه، واجر يارب لطفك الخفي في امري. اللهم صل على محمد طب القلوب ودوائها وعافية الاجساد وشفائها ونور الابصار وضيائها وعلى آله وصحبه وسلم تسليما. اللهم صل على سيدنا محمد على قدر حبك فيه. اللهم صل على سيدنا محمد على قدر عنايتك به. اللهم صل على سيدنا محمد حق قدره ومقداره. اللهم صل على سيدنا محمد السابق للخلق نوره والرحمة للعالمين ظهوره عدد من مضى من خلقك ومن بقي ومن سعد فيهم ومن شقي، صلاة تستغرق العد وتحيط بالحد، صلاة لا غاية لها ولا منتهى ولا انقضاء، صلاة دائمة بدوامك وعلى آله وصحبه وسلم تسليما مثل ذلك. اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد عبدك ورسولك النبي الامي وعلى آل سيدنا محمد وازواجه امهات المؤمنين وذريته وأهل بيته وخدمه وخلفائه وصحبه كما صليت وسلمت وباركت على سيدنا ابراهيم وعلى آل سيدنا ابراهيم في العالمين انك حميد مجيد، وكما يليق بعظيم شأنه وشرفه وكماله ورضاك عنه، وكما تحب وترضى له ابدا دائما، عدد معلوماتك ورضى نفسك وزنة عرشك ومداد كلماتك أفضل صلاة وسلام وابركها واكلها واتمها كلما نذكر الذاكرون وغفل عن ذكرك وذكره الغافلون وعلى جميع الانبياء والمرسلين وعلى آلهم واصحابهم والتابعين وعلى اهل طاعتك اجمعين من اهل السماوات والارضين، وعلى جبرائيل وميكائيل واسرافيل وعزرائيل، وعلى الكرام الكاتبين وعلينا معهم برحمتك يا ارحم الراحمين. اللهم صل على سيدنا محمد كما تحب وترضى له. اللهم صل على محمد وعلى آله وصحبه وسلم عدد ما كان وعدد ما يكون وعدد ماهو كائن في علمك أو قد كان. اللهم صل على سيدنا محمد صلاة تكون لك رضاء ولحقه اداء ولحوائجي قضاء. لا اله الا الله الحليم الكريم، سبحان الله رب العرش العظيم، والحمد لله رب العالمين، اسألك موجبات رحمتك وعزائم مغفرتك والعصمة من كل ذنب والسلامة من كل اثم لا تدع لي ذنبا الا غفرتة، ولا هما الا فرجتة ولا حاجة هي لك رضاء الا قضيتها يا ارحم الراحمين، يا أول الاولين ويا آخر الآخريين ويا ذا القوة المتين يا راحم المساكين يا ارحم الراحمين (ثلاثا).

يا من يملك حوائج السائلين، ويعلم ضمائر الصامتين، وان لك في مسألتي سمعا حاضرا وجوابا عتيدا، وان لك من كل صامت علما ناطقا محيطا، مواعيدك صادقة وأياديك فائضة، ورحمتك واسعة، ونعمتك سابغة، انظر الي بنظر الرحمة يا كريم يا ذا الجلال والاكرام، وتقبل دعواتي وهي أن تحفظ ايماني في حياتي وعند وفاتي وتطول عمري وتحسن عملي، وتوسع رزقي، وتقضي ديوني وتخلصني وترزقني الاخلاص لوجهك الكريم في جميع أحوالي وطاعتي وتفعل (كذا وكذا، وتعد مقاصدك)... اللهم اني أسألك واتوجه اليك بنبيك محمد نبي الرحمة عليه الصلاة والسلام... يا ربنا لك الحمد كما ينبغي لجلال وجهك ولعظيم سلطانك على ان جعلت لنا هذه الوسيلة العظيمة لهدايتنا والشفاعة لنا في قضاء حوائجنا.

ثم يتوجه الى حضرة الرسول صلى الله عليه وسلم، ويقول: يا نبي الرحمة! صلى الله تعالى عليك وسلم، اني اتوجه بك الى ربي في حوائجي التي اعرضها عليك، وانت شرعت لنا هذه الصلاة فجزاك الله عنا افضل ما جازى نبيا عن قومه. ورسولا عن امته. وانت بشرتنا بان كلا ميسر لما خلق له، وان الله تعالى يسرني لهذه الصلاة، صلى الله عليك وسلم، وانت قلت: اذا سألتم الله فعظموا رغبتكم، فان الله لا يعظم عليه. آمنا بذلك وصدقناك يا رسول الله، واني اتوجه بك الى ربي في حوائجي هذه، ومن اعظمها ان يسدني الله بالايمان ويحفظه علي في حياتي وعند وفاتي، ومن اعظمها ان يسهل امري (كذا، كذا).

ثم يقول: ان تقضى لي حاجتي يا رسول الله، صلى الله عليك وسلم، اللهم شفعه في بجاهه آمين يا ارحم الراحمين (ثلاثا). واته: خوا تكاو شفاعته تي پیغه مبهه (د * خ) بوئيمه قبول بفرموو نهى له هه موو بهزه بيدارى به به زه بيتر.

جه لاله دينى سيووتى، رهمه تى خواى لى بى، روايه تى كردووه: كه سيك ئيحتياجيه كي بى لاي فه رماندارى يا كه سيكى تر له پاش (صلاه الحاجه) و دوعاكانى هم دوعاياه بخوينى: "اللهم انك انت العزيز الكبير، وانا عبدك الضعيف الذليل، لا حول ولا قوة الا بك.. اللهم سخر لي فلانا (ويذكر اسمه) وجنوده، واتباعه، واشياعه كما سخرت فرعون وجنوده واتباعه واشياعه لموسى عليه الصلاة والسلام، لين لي قلوبهم كما لينت الحديد لداود عليه السلام، فانهم لا ينطقون الا باذنك، نواصيهم في قبضتك، قلوبهم بيدك، جل ثناء وجهك الكريم يا ارحم الراحمين... والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

نامه‌ی پازدیهه

دوا نامه‌ی باسی نویژه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وبعد السلام والدعاء للاخوان بالحفظ من تعييبنا والملام.

براکان! ههشتا نامه‌ی ئاسانی نزیك به مافی خه‌لکی هه‌ره‌مه‌م به زمانه فارسییه‌کی تیکه‌ل به کوردی نووسی بۆ خزمه‌تی دهسته مه‌لاکانی دیهاته‌کان به هیوای ئه‌وه‌ی که ئه‌و مه‌لایانه به‌و نامانه خه‌لکی ته‌می بکه‌ن و فی‌ری ئاینیان بکه‌ن؛ چونکه زوربه‌ی مه‌لاکان خویان کتیبیان نییه، که‌چی واتی گه‌یشتم که گومانیان وایه ئه‌گه‌ر به‌و نامانه ئامۆژگاری موسلمانان بکه‌ن ده‌بیته بی قه‌دری بویان، گومان ده‌که‌ن که ئه‌و جو‌ره نووسراوانه بۆ مندالان مونسبه‌و، بۆ وه‌عز و ئیرشاد پیکردنی زانایانی ئاینی ناشین. وایه ئه‌م نامه‌شم نووسی به ئومیدی ئه‌وه‌ی که نه‌که‌ونه شوین خه‌یالات و له‌به‌ر ره‌زای خوای گه‌وره ئامۆژگاری موسلمانانی پی بکه‌ن، خو ئه‌گه‌ر له‌م نامه‌یه‌ش نه‌پرسن ئه‌وا درده‌که‌وئ که له‌به‌ر عارو عیب له‌ نامه‌کانی تریشیان نه‌پرسیوه.

له‌م نامه‌دا زۆر ته‌ماشای عیباره‌تی ئاسان ده‌که‌م، له‌وانه که ته‌بیعه‌تی هه‌موو که‌س وه‌ریان بگری و فریانی نه‌دا. هه‌روه‌ها به‌هۆی ئه‌م نامه‌یه‌وه راستیم بۆ درده‌که‌وئ: ئاخۆ مه‌یلتان هه‌یه به‌م نامانه ئامۆژگاری بکه‌ن؟ جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نویژ گه‌وره‌ترین ئیتاعه‌تی به‌ده‌نییه ئه‌م نامه‌یشم هه‌ر له‌ بابه‌تی نویژه‌وه بۆ نووسین، تا له‌گه‌ل ئه‌و نۆ نامه‌یه‌دا که له‌مه‌وپیش له‌باسی نویژا نووسیومن ببه‌ ده‌ نامه‌ی ته‌واو.

براکان! ئه‌بوومه‌دییه‌نی مه‌غریبی (ر.خ) ده‌گی‌ریته‌وه که به‌راستی له‌ نویژی موسلماندا ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی دنووسری که دلی ئاگای لی بی، جا له‌سه‌ر ئه‌م بناغه‌یه زاناکانی ئاین فه‌رموویانه: نویژ له‌سه‌ر شیوه‌ی ئاده‌میزاده، واته: هه‌روه‌کو چۆن مرو‌ف تیکه‌له‌ له‌ ئه‌ندامی په‌نه‌ان و ئه‌ندامی ئاشکراو، مرو‌ف نابیته مرو‌قی ته‌واو ئیللا به‌ سه‌لامه‌تی ناو و

دهروهی، ههروهه نووژیش تیکه له (ئهركان) و (ئهبعان) و (ههئئات)، ههروهك ئهنامهكانی لهشی ئینسان فرهقیان ههیه، ئهم پوكن و ههئته و بهعزهش فرهقیان ههیه، ههروهك ئینسان به لهناوچوونی ههندی ئهنادمی لهشی دهفتهوتی، وهك دل و، دماغ و، بههوی له کیسچوونی ههندیکی تری نافهوتی، بهلام تووشی كهموکوری دهبی و لانهواز دهبی، وهك زمان، گوی، چاو، دهست، پی، ههروهه نووژیش ئهگهر قنووتی بهیانیان، یا تهحیاتی یهکهم نهبی نووژهکه بهتال نابیتتهوه، بهلكو كهموکوری تیدا پهیدا دهبی.

ترس و له خوا شهرمکردن له کاتی نووژکردندا ههندی له زانایانی ئاین به واجبیان داناوه، به وینهی گیانی ئادهمیزادیان داوهته قهلهم، واته: ههروهك ئینسان به بی گیان به مردوو دهژمیردری نووژی بی خوشووعیش به بهتال و بی گیان دهژمیردری. شیوهی ئهو نووژهکه ره که گوی به پوكنهکانی نووژ نه داو له نووژا ترس و خشووعی نهبی، یا گوی به قنووت و تهحیاتی یهکهم نه دا، وهکو بازرگانیکه پادشایهکی خاوهن شکوو شهوکهت ئهمری پی بکا، غولامیکی وریاو زیرهك و هونهرمهندی بو بکری که بو حوزووری پاشا بهکاربی، ئهویش برپا غولامیکی شهل و کویر و شیت بینی بوی، لهگهله ئهوهشدا داوای خهلات و بهخشیش له پاشا بکا، جا ههروهکو ئهم وهزعه بهعهقلدا ناچی ههروهه نووژهکه ری که خوا داوای نووژی راست و پهوانی لی دهکاو، ئهویش نووژیکی نادروست و بی ترس و خوشووعی بو بکا، لهگهله ئهوهشدا داوای پایهی بهرز له خوا بکا، ئهمهیش به عهقلدا ناچی.

پیویسته بزانه نووژی كهموکورتی دار پووناکی بهدلی ئینسان نادا، که دلی پووناک نهکردهوه نابیتته هوی دووریی له فهرمانی فاحشه (نالبار) و تاوان، بهپیچهوانهوه دهبیتته هوی دووریی له خوی گهوره، وهکو چهزرت (د.خ) فهرموویهتی: "من لم تنهه صلاته عن الفشاء والمنکر لم یزد من الله الا بعدا" واته: کهسی نووژهکانی ریگی خراپه لی نهگرن و مهنعی کاری ناشیرین و ناشهعی لی نهکن، هه ره له خوی گهوره دوور دهکهویتتهوه.

له چهزرتی عومهروه دهگپرنهوه (ر.خ) وتوویه: "رأی رسول الله (ص) رجلا صلی فاحف صلاته، قال: اترون هذا؟ لو مات علی ملة غیر محمد" واته: پیغهمبهر (د.خ) زهلامیکی دی نووژی دهکرد، بهلام به بی موبالاتی نووژهکهی دهکرد، واته: گوپی نهدهدایه ئادابی نووژهکهی، جا چهزرت (د.خ) فهرمووی: ئاگاتان لهم زهلامه بوو؟ ئهمه ئهگهر لهسهه ئهم حاله بمری و، نووژهکانی ئاوها بکا که چاومان پی کهوت، لهسهه میلیهتی

غەيرى (محمد) - (د.خ) دەمرى. جا تەماشاكەن لەم فەرموودەداو لەم تەعبىرەدا ھەندى ھەرپەشە ھەيە، مادام ھەزرىت (د.خ) باسى ئاينى دەكا زاھىر وابوو فەرمووى: "مات على غير ملّة محمد" بەلام واى نەفەرموو، بەلكو فەرمووى: "مات على ملّة غير محمد" لەبەرئەو كە پيغەمبەرەكان لە مەعنادا وەكو پيغەمبەرى ئيمەن و، ئە ئىعتىبارا ھەمويان وەكو يەكن، جا ئەنجامى فەرموودەكەى ھەزرىت دەبىتە ئەو: "مات على ملّة غير الانبياء" واتە: ئەو كەسە كە بەم جۆرە نوێژ دەكات بە خاوەن ئاين نانسرى و، كاتى كە مرد ھىچ ئاينىكى نىيە، نە ئاينى محمد و، نە ئاينى پيغەمبەرانى پيشوو، كەوابى لەسەر ئاينى كافرەكان دەمرى.

جا ئەگەر يەككە تۆزى باوھرى ھەبى ئەم جۆرە ھەرپەشە بەسە؛ كەوابى ئەى براكان! نيشانەى ئەھلى سەعادەت و بەختەوھەران ئەوھىە نوێژكەر كاتى نوێژ دەكا زۆر بە ھەست و ژىرى چاودىرى مەرج و پوكن و ئادابى ديارى و پەنھانى نوێژكەى بكا و، ئاگای لە ھەموو لەفزيكى نوێژكەى و مەعناكەى ھەبى و، بەدل وابزانى كە لە بەردەمى خواى گەورەدا راوھەستاوھو لى دەپارپتەوھ، كەواتە پيويستە لە پاككردنەوھى دل و دەروونى غافل نەبى، چونكە ھەر دلە كە بەر نەزەرى خواى گەورە دەكەوى و جيگای پرتەوى نوورو تەجەللای خوايە.

براكان! بزائن ئەو پاكىيەى لە موسلمان داوا دەكرى چوار جۆرە، يەكەم پاكىيە لەش و پۆشاك و شوينى نوێژ، ئەم جۆرە پاكىيە بۆ ھەموو نوێژكەرەنە، دووھم پاكىيە ئەندامەكانى لەشەتەى لە چلكى تاوانبارى، واتە: زمانى، گوچكەى، دەستى، پيى، عەورەتى لە كەردەوھى ناشرەى دوور بن، ئەمە تەنيا دیندارە تايبەتییەكان (خواص) پييان دەكرى. سىيەم پاكىيە نەفسە لە ھەموو جۆرە خووييەكى ناشيرين و ناپەسەند، وەكو بەخىلى و كینە و خۆپەستى و خۆبەگەرە زانين و خووە پيسەكانى تری نەفس، ئەم جۆرە پاكىيانە بۆ رپرەوانى رپگەى حەقىقەتە، كە ھەميشە شەرم لە خواى عالەم دەكەن. چوارەم: پاكىيە نەفس و رۆحە لە پەيوەندى بەغەيرى خواى گەورەوھ، ئەمەش پایەى "صديق"انە.

جا تەمasha بکەن كە داپوشىنى عەورەت مەرجى دروست بوونى نوێژە و، ھوى داپوشىنى عەيب و عەورەتى زاھىرى لەشە كە لە پيش چاوى خەلكدا ئەگەر دەرکەوئیت چ ئابرووچوونىكە بۆ ئينسان. ھەروھەدا دەرکەوتنى رسوايى لە رۆژى قيامەتدا لە بەردەمى خواى گەورەدا گەلى گرانتر و نابارتەر بۆ ئادەمیزاد و، دەرکەوتنى ناشيرنى و چلكى

خووی ناپه‌سه‌ندی د‌روونی ئینسان وهك به‌خیلی و کینه و خودپه‌رستی له دنیا‌دا له حوزووری خوادا و له قیامه‌ت‌دا له به‌رچاوی عال‌م‌دا و له حوزووری خ‌وای گه‌وره‌ش‌دا گه‌لی له هه‌موو عه‌یبی عه‌یب‌ترو ناشیرین‌تره و زۆرت‌ر ه‌وی ئا‌برو‌و‌چ‌و‌ونه، بی‌گومان ئه‌م عه‌یبه‌و ئه‌م ناپه‌سه‌ندیی خو‌وره‌و‌شته و ئه‌م چ‌ل‌کی گونا‌ه‌باری و سیفه‌ته ناشیرینانه له ئینسان دو‌ورنا‌که‌ونه‌وه به‌ته‌وبه‌و په‌شیمانیه‌کی بی‌گه‌رد نه‌بی، له‌گه‌ل د‌ه‌رپینی شه‌رمه‌زاری له پ‌ووی حوزووری خوا و س‌کالا له باره‌گای بالا‌دا، که‌وابی کرده‌ی شایسته‌ی ئاده‌میزادی ئازاد ئه‌وه‌یه که‌له‌سه‌ره‌تای نو‌یژه‌وه باش له حوزووری خوادا پا‌وه‌ستی و، هه‌روه‌ک له چ‌وار پ‌وکنه‌ی جیهان‌دا هه‌ر (کعبه‌ الله) ی کردووه به‌قیبله، هه‌ر به‌و چۆره له ناو هه‌موو دل‌خ‌وازیکی دنیا‌ش‌دا هه‌ر ذاتی خ‌ودای گه‌وره ب‌کا به‌قیبله‌ی دل و، به‌دل و به‌ساغی پ‌وو له خ‌وای گه‌وره ب‌کا، له کاتیک‌دا نییه‌تی نو‌یژی وهختی هی‌ناو وتی "الله اکبر" له هه‌موو بتیکی هه‌واو نه‌فس خ‌وی لادا و، خ‌وی به‌هاو‌یته ژیر ئالای گه‌وره‌یی زاتی خوا و، به‌هیژی خوا به‌یه‌ک زانین هه‌موو شه‌ریک بو‌ خوا دانانیک و هه‌موو خو‌ویه‌کی به‌دی نه‌فس بش‌کینئ و، به‌وتنی رسته‌ی "اعوذ بالله من الشیطان الرجیم" به‌قه‌لای پارێزگاریی خوا له هه‌موو ئاشووب و فیتنه و فیلیکی ئه‌هریمه‌ن و ده‌سته‌کانی له بنیاده‌م و له جنی خ‌وی په‌نا ب‌دا، که (بسم الله الرحمن الرحیم) هات به‌ده‌میا یارمه‌تی له زاتی تاق و ته‌نیا‌ی خ‌وای بی‌هاوتاو بی‌باک داوا ب‌کا و، با‌وه‌ری وه‌هابی که‌هه‌ر زاتی خ‌ودای په‌روه‌ردگار (قیوم) و کاربه‌ده‌ستی هه‌موو کائیناته و، تیشکی میه‌ره‌بانایی ئه‌و به‌سه‌ر هه‌موو پ‌و‌خ و شه‌به‌حیک‌دا په‌خش و بلا‌و ده‌بیته‌وه و، هه‌موو به‌هیژی خواستی ئه‌و په‌یدا ده‌بی و پایه‌دار ده‌بی، کاتی که‌ "الحمد لله رب العالمین..." ی خویند با‌وه‌ری وابی ئه‌م جیهانه به‌رز و نزمی، هه‌موو خ‌ودا دروستی کردووه و، خوا په‌روه‌ده‌ی ده‌کا و، هه‌ر نیعمه‌تی به‌هه‌ر نیعمه‌ت خ‌وری ب‌گات هه‌مووی هه‌ر خوا خ‌اوه‌نیه‌تی و، له‌سه‌ر ئه‌و نیعمه‌تانه سوپاس بو‌ خوا پ‌یویسته، له کاتیک‌دا وتی: "الرحمن الرحیم، مالک یوم الدین" با‌وه‌ری وابی که‌له‌پوژی قیامه‌ت‌دا فه‌رمان و دارایی هه‌ر بو‌خ‌وای میه‌ره‌بانانه و، خ‌وای گه‌وره هیچ شتیکی لی و ن نابی، له بیروبا‌وه‌ری په‌سه‌ند و ناپه‌سه‌ند و کرده‌وه‌ی شیرین و ناشیرین و، حسیبی هه‌موو ده‌کا و، هه‌ر ئه‌و ده‌توانی حوکم به‌سه‌ر خه‌لائیک‌دا ب‌دا و، هه‌ر ئه‌و ده‌توانی تاوانی تاوانبار عه‌فوو ب‌کا.

هه‌روه‌ها که‌گه‌یشته ئایه‌تی "ایاک نعبد وایاک نستعین" ئه‌وه ب‌یننیه‌ت بیری خ‌وی که‌ نه‌بووه و په‌روه‌ردگاری دروستی کردووه و ئه‌ندامی له‌شی ریک خستووه و جوانیی پی به‌خشیوه و، هوش و بیر و هیژی زانستی پی داوه، بو‌یه پ‌یویسته په‌رستن هه‌ر بو‌ئ‌ه‌و بی و، دا‌وای یارمه‌تی و کۆمه‌ک هه‌ر له‌و ب‌کری.

ئىنجا گەيشتە "اهدنا الصراط المستقيم" بەپارانهوہ و سكالای دل داواى بكا له خوا كه شارەزای بكات، بۆ رېگەى راست كه ئاينى پيرۆزى ئىسلامە، داواى ئەوہ بكات كه لەسەر ئەو ئاينە دامەزراوى بكا بەجۆرى كه بە ھۆى ئاشووب و مەينەتى دنيا دللى لاندەدا لە بەجھيئەنى ئادابى ئىسلام و، تەماشای ئەوہ بكا كه ئەم رېگا راستە رېگای ئەو كەسانەيە كه خودای گەورە بە مېھرەبانىي خۆى نيعمەتى ئيمان و لەسەر راستى دامەزرانى پى داون و، لە رېگای ئادەمىزادى نابارى عەنادكارانە لای داون كه غەزەبى لى گرتوون و لای داون لەو نەفام و نەزانانەى كه گومرا بوون، بەلكو خواى گەورە لە ريزى ئەو ناپياوانە لايدا بۆ ريزى پياوچاكان و پەھبەران و فيداكاران و مروڤە راسالەكان و، لە كانگەى دلەوہ داواى قبوول ئەم دوعايە لە خواى گەورە بكا و بەدەم بلى "آمين".

لە راستيدا نوێژ خوا پەرستنيكە فەرز كراوہ بۆ ئەوہى مروڤ بيكا بەھۆى يادى گەورەيى خواى خۆى، دەرپىنى بەندەيى و ملكەچيى خۆى و، دەرختنى نياز مەندىيى خۆى بەو خوايە كه بى نيازە لە جيهان، ھەر و ھەا بيكا بەھۆى رووناك كردنەوہى دل و دەررونى خۆى لە تۆزو غوبارى تاوان و خەيالآتى پرۆپووجى نەفس و شەيتان بۆ ئەوہى كه چرايەكى خوداناسينى تيدا ھەلبگرى كه سوودى ھەبى بۆ ماوہى ژيان و بۆ پاشەپۆژى، ئەم ئەنجامەش بەوہ دەست دەكەوى كه مروڤ لە كاتى نوێژەكەدا بزانى چى دەلى و لەگەل كيدا موناجات دەكا، خۆ ئەگەر مروڤ لە نوێژدا بى ئاگا بى و لە خوا غافل بى ئەوہ دەبى بەھۆى قسوور و دوورى لە خواى گەورە و، نابيتە ھۆى نزيكى لە بارەگای پەروردگارەوہ.

رېوايەت كراوہ: لە تەلحەى كورپى عوبەيدوللا، رۆژى لە باخيكي خويدا نوێژى دەكرد، لە ناكاو چاوى كەوت بەبازى كەوتوو تە شوينى پەلەوهرى، دەيەوى بيگرى، پەلەوهرەكەش دەيوست لە ناو لقەدارەكانى ئەو باخەدا خۆى ون بكا و، لە دەستى بازەكە رزگار بى، تەلحە لە نوێژەكەيدا ئەمەى ھاتە پيش چا و پيپەوہ خەريك بوو، لە نوێژەكەى غافل بوو، نەيزانى چەند ركاتى كردووە، بە ھەر حال لە پاش نوێژەكەى ھات بۆ خزمەتى ھەزرت (د.خ) و سەرگوزەشتەكەى بۆ گيرايەوہ و، عەرزى كرد: وا ئەو باخەم كرد بە ھۆى كەفارتى ئەو لە خودا غافل بوونەم و كردم بە سەدەقە چۆن تەسەر و فى تيدا دەكەى بيكە، ئەنجا ھەزرت (د.خ) باخەكەى فرۆشت بە دووسەد ھەزار درەم و، بەسەر ھەزار و گەداكانى مەدينەى پيرۆزدا بەخشيبەوہ.

دهگيرنهوه كه ئيمام (زين العابدين) ي كورپى حه زره تى (حسين) خودايان لى رازى بى، هر كاتى دهستى به دهسنويژ گرتن دهكرد بو نويز رهنكى زهره دهبوو، حالى دهگورپا، عهريزان دهكرد: بوچى وههات لى دى؟ دهيفه رموو: ئيوه دهزانن كه ئيمه له بهردهمى كيذا رادهوستين؟ واته: ئهم نويزانه كه خوا له سهري فهرز كردووين نيشانهى بهجيپينانى ياساى بهندهى و ملكه چييه بو خواى گوره و، بهندهى پيوستى به ساغى و دلسوزى ههيه و، دلسوزيش ئهركيكي گرانه و بهجيپينانى زور زهحهته؛ له بهر ئهمهيه من لهم كاتانهدا وهزعم دهگورپى.

له حه زره تى (عائيشه) وه دهگيرنهوه، خواى لى رازى بى، وتوويه تى حه زره تى پيغه مبه ر بهحاليكى عاده تى و ئارام قسه ي له گه لدا دهكردين و قسه مان له گه ل دهكرد هه تا كاتى نويز داده هات، ئه نجا حه زره ت (د.خ) حالى دهگورپا وه كه ئه وه ي كه ئه و ئيمه ناناسى و ئيمه ش ئه و ناناسين هه تا نويزه كه ي دهكرد.

دهگيرنهوه: كه خواى گوره سرووش "وحى" ي بو حه زره تى موسا ناردوه تيدا دهفهرموى: ئه ي موسا! كاتى ناوى منت هينا وهها به ترس و هه يبه ته وه ناوم بهينه وه كه ئه وه ي كه هه موو ئه ندامه كانى له شت له يه كه جيا ببنه وه، له كاتى يادى من يا ناو بردنى مندا دامه زراو و ئارام به، با زمانت له كاتى له ناو بردنما له پشتى دلته وه بى، واته: هه تا دل به ناوى من نوورانى نه بى ناوم مبه، هه ر كاتى بو په رستم راوه ستاى به شيوه ي به ندهيه كى خزمه تكارى داماو له به ردهم گه وره ي خودا راوه سته.

جا ئهم جوړه خوا په رستويه به كه سى دهكرى هه موو مبه سته بينيته سه رچاره ي پوژى قيامه ت و، هه ميشه گه وره يى و بيباكيى خوا له دليدا دامه زرى و، بهم بيروباوهره جيگه ي حيرس و ته ماع و ئاره زوى نه فسى له دهروونيدا نه يه لى و، ئاگرى حيرس به ناوى قه ناعه ت بكورژينته وه و، باوه رپى بيته سه ر ئه وه ي كه هه ر كه سى زياد له ئه ندازه ي پيوست تونزاليك خو شويسى دنيا بجيته ناو دلويه وه ئه وه مايه ي زيانه بوى له قيامه تدا و، ئه گه ر باوه رپى وه هابى كه له گه ل خو شه ويستنى دنيا دا ده گاته قازانجى پوژى دوايى، ئه وه به هه له داچوو، وه كه ئه و كه سه وايه كه هه موو پو شاكى به رى تيكه لى چه ورى و چلكنى بى و، گومانيشى وابى كه ميشى پيوه نانيشيت! كه ئهمه ش نه بووه و نابى!

له حه زره تى عائيشه وه (ر.خ) دهگيرنهوه كه فه رمويه تى: ئه بووجه م كراسيكي شامى به ديارى نار د بو خزمه تى پيغه مبه ر (د.خ)، ئه و كراسه هه ندى نيشانه و گولى جوانى

تیدا بوو، حەزرت (د.خ) کراسه‌که‌ی له‌بەر کرد و دەستی به‌نوێژ کرد، کاتی سه‌لامی دایه‌وه
فهرمووی: عائیشه! ئەم کراسه‌ بنێروه‌و بۆ ئەبووجه‌هم، چونکه‌ له‌ کاتی نوێژه‌که‌مدا چاوم
به‌ نیشانه‌یه‌که‌ له‌ نیشانه‌کانی کهوت ئەوه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو دلم تێک بداو له‌ خوا غافلم بکا.

ریوایه‌ت کراوه: جاری قه‌یتانی سۆله‌کانی حەزرت (د.خ) کۆن بوو بوو، بۆیه‌ ئەو
قه‌یتانه‌ی دەرکردو یه‌کیکی تازهی تێ خست؛ که‌ سۆله‌کانی کرده‌پیی فهرمووی: ئەو
قه‌یتانه‌ تازە دهریبینن له‌م سۆلانه‌ و، قه‌یتانه‌ کۆنه‌که‌ی تێ بخه‌نه‌وه؛ چونکه‌ کاتی که‌
ته‌ماشای ئەو قه‌یتانه‌ تازمه‌ کرد گه‌لی دلشاد بووم و پیم جوان بوو، به‌لام کتوپر که‌وته
دلمه‌وه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ له‌و شادمانی و دلخۆشیی منه‌ نارازییە و، دهرترم لیمان زویر
ببی! جا که‌سی که‌ خاوه‌نی هۆش و دلی رووناک بی با به‌ئینساف بیریکاته‌وه: له‌
جیگایه‌که‌ پیغه‌مبه‌ر (د.خ) به‌و پایه‌ به‌رزوه‌ و به‌و خۆشه‌ویستییه‌ی که‌ لای خوا بوویه‌تی،
سه‌ره‌رای پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی، له‌سه‌ر قه‌یتانیکی تازهی سۆل له‌ غیره‌ت و رقی خوا
بترسی و، کوتوپر لایبات، ده‌بی حالی ئەم هه‌واپه‌رستانه‌ چی بی که‌ شه‌و و رۆژ له‌
ر‌ابواردندان و جلی نه‌رمونیان و ناسک له‌بەر ده‌که‌ن و ئەنگوسیله‌ی ئالتوون ده‌که‌نه
په‌نجه‌یان و له‌ هه‌لال و هه‌رام ناپرسنه‌وه؟! ده‌بی ئەم دیو ره‌وشتانه‌، که‌ به‌ مه‌شایخ
مه‌شه‌وورن و، شانازی به‌سه‌ر خه‌لکا ده‌که‌ن به‌ نازو نیعمه‌تی زۆر و پایه‌ و مایه‌ی بی
شومار، حالیان له‌ حزووری خوادا چۆن بی؟ ئەم نه‌زانانه‌ که‌ به‌ زانا مه‌شه‌وورن و
حالیان وه‌هایه‌ که‌ هه‌میشه‌ له‌ هه‌ول و ته‌قه‌لادان بۆ پۆشاک‌ی نه‌رم و نوینی گه‌رم و
ر‌ابواردن ده‌بی له‌ حضووری خوای گه‌وره‌دا حالیان چۆن بی؟ ئەو ده‌وله‌مه‌نده
به‌ده‌ختانه‌ که‌ شه‌و و رۆژ له‌ هه‌ولدان و، بۆ ئاره‌زووی نه‌فسی ئەمماره‌ هیزی خویان
به‌خت ده‌که‌ن و، بیر له‌ هه‌رام و هه‌لال ناکه‌نه‌وه‌ و، له‌ خوا ناترسن و، واجیباتی به‌ده‌نی
و مالی به‌جی ناهینن و، به‌ زۆر نه‌بی یادیکی مردن و حسیب کردنی کرده‌وه‌ی خویان
ناکه‌ن، سبه‌ینی له‌ کاتی لیپرسینه‌وه‌دا حالیان چۆن بی؟

پوخته‌ی قسه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ خوا ئاده‌میزادی بۆ خواپه‌رستن و گوێراپه‌لی دروست کردوه‌وه
و، خواپه‌رستی و گوێراپه‌لێش ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌گه‌ل دل‌سۆزی و چاودیری ئه‌ده‌دا بی،
گه‌وره‌ترین عیباده‌تیکیش به‌ له‌ش بکری نوێژه؛ که‌وابی له‌سه‌ر ئەو که‌سانه‌ی نوێژ ده‌که‌ن
پیویسته‌ چهند ده‌توانن بۆ ئه‌وه‌ تێ بکۆشن که‌ له‌ناو نوێژه‌که‌یاندا ئاگیان له‌ دل‌یان بی و،
دل‌یان به‌ستن به‌ بوون له‌گه‌ل خوادا، به‌لکو خوای گه‌وره‌ په‌حمیان پی بکا.. به‌لی هه‌ر
له‌بەر ئەمه‌ بوو که‌ حەزرتی عه‌لی (کرم الله وجهه) که‌ وه‌ختی نوێژ ده‌هات حالی ده‌گۆراو

تیکدهچوو، که عه‌رزیاں ده‌کرد: بۆ وا په‌ریشانی؟ ده‌یفه‌رموو: ومختی دانه‌وه‌ی ئه‌مانه‌ت هاتوو، ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌ی که عه‌رز و عاسمان بۆیاں هه‌لنه‌گیراو ئاده‌میزاد هه‌لی گرت، جا نازانم ده‌توانین به‌شێوه‌یه‌کی ساغ و شایان ته‌سلیمی بکه‌ینه‌وه‌ یان ناء؟.

موسلمان هه‌قی وایه‌ تیکه‌لی و دوستی له‌گه‌ل خوادا بی و، به‌عیباده‌ت و خوداپه‌رستی دلی پووناک و نوورانی بی؛ هه‌تا تام و خویشی له‌ خوا پارانه‌وه‌ بچیژی، ئه‌گه‌رنا ئه‌و که‌سانه‌ی که شاییی دلایان به‌ ژن و مال و مندال و مایه و پایه‌ی دنیا به‌ه‌رگیز له‌زه‌ت و خویشی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خوا ناچیژن.. چارکردنی دهردی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل دنیا به‌د زۆر گرانه؛ مپه‌ره‌بانی و که‌ره‌م و په‌رحمه‌تی خوا و هیدایه‌ت و ته‌وفیقی ده‌وی، له‌ لایه‌نی به‌نده‌وه‌ تیکۆشان و خو‌ئازاردان و بیرکردنه‌وه‌ و هاو‌پییی پیاوچاکانی ده‌وی، ئه‌گینا به‌ ئاسانی ده‌ست ناکه‌وی؛ بۆیه‌ گه‌لی له‌ پیاوچاکان و یستوویانه‌ ته‌نیا دوو رکا‌ت نو‌یژ بکه‌ن به‌ بی ئه‌وه‌ی خه‌یالاتی دنیا‌ی تیا‌بی، که‌چی بۆیاں ریک نه‌که‌وتوو و لایان گران بووه. به‌هه‌ر حال پیویسته‌ تیکۆشین بۆ ئیخلاس (دل‌سو‌زی) جا ئه‌گه‌ر به‌ته‌واویش ده‌ست نه‌که‌وی ئه‌وا که‌میکی بۆ موسلمان زۆره. ”فان لم یصبها وابل فطل“. دل وه‌کو باغ وایه پیویستی به‌ ئاو و بارانه، ئه‌گه‌ر بارانی به‌هیزی به‌سه‌را نه‌باری شه‌ونمیکیشی به‌سه‌را بباری هه‌ر باشه، ئه‌گه‌ر کرده‌ومان هه‌مووی باش نه‌بی و هه‌ندی خراپی تیدا‌بی ئه‌وا به‌ر ئه‌و کومه‌له‌ ده‌که‌وین که خوای گه‌وره‌ دهریاره‌یان فه‌رموویه‌تی: «وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ» واته: چه‌ند که‌سانی تریش له‌ موسلمانان ئیقراریان کردوو به‌ گونا‌هه‌کانی خو‌یان و، کرده‌وی چاکیان هه‌یه و، خراپه‌شیان کردوو، ئه‌مانه‌ هیوا هه‌یه که خوا لی‌یان خو‌ش بی، خوا تاوانبه‌خش و مپه‌ره‌بانه.

براکانم! ئه‌گه‌ر به‌ چاوی ئینساف سه‌یری ئه‌م نامه‌م بکه‌ن بۆتان دهرده‌که‌وی که خو‌یندنه‌وه‌ و په‌یره‌وی کردنی به‌سووده‌ و، بۆ موسلمانان سوودی زۆره، به‌لام ته‌نیا باسی فاتیه‌ی تیا بوو، ته‌حییات و ئادابه‌کانی تری نو‌یژم تیا باس نه‌کرد، تکایه ئیوه باسی ته‌حییات و ئادابه‌کانی تری نو‌یژیان بۆ باس بکه‌ن و، ئه‌م نامه‌یه بکه‌نه هۆی سوودی پاشه‌ روژ بۆ هه‌موو لایه‌کمان.

اللهم اغفر لي ولمن غدر بي، وقرأ مکتوبي علی اخواني، ولمن اصغى اليه، والسلام علی من اتبع الهدی واجتنب الردی.

نامه‌ی شازده‌یهم

وهلامی نامه‌ی بینباشی به‌غدا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله والحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله وصحبه
ومن تبعهم باحسان في دين الله.

وبعد. براكانم! ئەم نامانه كه دۆستی خۆتان بۆتانی دهنیږی، به‌پیی فه‌رمووده‌ی
پیغه‌مبەر (د.خ) له هه‌موو دیارییه‌ك باشته‌كه دۆست بۆ دۆستی خوی بنیږی.
فه‌رمووده‌كه‌ش ئەمه‌یه: "ما اهدی مسلم لا خیه هدیة افضل من كلمة حكمة یزیده الله بها
هدی او یرده عن ردى" رواه ابن عمر علیهما الرضوان؛ كه‌وابی ئینساف ئەوه‌یه ئەو
دیارییه نه‌دنه دواوه و وه‌ری بگرن، وه‌رگرتنه‌كه‌شی به‌وه ده‌بی كه به‌سه‌ر نه‌زانه‌كانیدا
بخویننه‌وه و، به‌پیی ئەو نامانه ئادابی دینیان فی‌ر بگرن، هه‌روه‌ها واجیبه ئەوانیش گوی
بگرن؛ چونكه حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: له گه‌وره‌تر و په‌سه‌ندترین خووره‌وشتی
موسلمانه كه له بیستنی باسی ئاین تی‌ر نه‌بی، كه‌وابی ره‌فتار كردن به‌م حه‌دیه‌سه بۆ ئەو
كه‌سانه‌یه كه خاوه‌نی تۆشه و زادی پۆژی قیامه‌تن؛ چونكه خوای گه‌وره ئەم دنیا‌یه‌ی
كردوو به‌مه‌نزلگای موسافیرانی ریگه‌ی قیامه‌ت، هه‌تا له دنیا‌دا تویشوویه‌ك بۆ پۆژی
قیامه‌ت ئاماده بگرن، باشته‌ترین تویشوویش نوێژه؛ چونكه هی‌زی ئیمان به‌هوی
ئیتاعه‌ته‌وه‌یه و، قبوول بوونی ئیتاعه‌تیش له‌سه‌ر قبوول بوونی نوێژ به‌نده؛ بۆیه من له
گه‌لی نامه‌دا هه‌ر باسی نوێژم نووسیوه. كه‌وايه ئەی براینه! هه‌روه‌كو به‌ زیادبوونی
مه‌عاشی مانگانه شاد ده‌بن پێویسته به‌ زیادبوونی ئیتاعه‌ت و عیباده‌تیش كه تۆشه‌ی
قیامه‌ته، شادمان ببن، هه‌رچی له‌م پوه‌وه عه‌رزتان ده‌كه‌م موافیقی فه‌رمووده‌ی
پیغه‌مبهره، جا له جومله‌ی ئەو نوێژانه‌یه دوو پ‌كات (پاتیبه‌ی به‌یانی) كه له خه‌راجی
دنیا و ئەوی له دنیا‌دا به‌ بۆ مرو‌ف به‌سوودت‌ره، وه‌ چوار پ‌كات سونه‌تی پاتیبه‌ی پێش
نوێژی نیوه‌رۆ كه‌به‌قه‌ده‌ر چوار پ‌كات نوێژی شه‌وی (لیلة‌ القدر) سه‌وابی هه‌یه، دیاره هه‌ر
پ‌كاتی‌کی نوێژی شه‌وی قه‌در به‌ قه‌ده‌ر سی‌ هه‌زار نوێژی شه‌وی تر خیری هه‌یه و، پایه‌ی

زیندووکردنه‌وی شه‌وی هه‌یه و، ئەو شه‌وه ئەوه‌نده به‌به‌ره‌که‌ته که هه‌موو گیان‌له‌به‌ری، بی‌جگه شه‌یتان و ئاده‌میزادی بی‌ئاگاه، له‌ته‌سبیح و ته‌قدیسی خودادان، وه‌له‌سه‌ر ریوایه‌تیک ئەو چوار پکاته^(۱) حه‌زه‌ت (د.خ) ده‌وامی کردوه له‌سه‌ریان و بوون به‌سووننه‌تی موئه‌که‌ده، حیکمه‌تی ئەمه‌ش ئەوه‌یه که هه‌تا حازرانی مزگه‌وت ئەو چوار پکاته سووننه‌ته ده‌کن، که‌سانی که غائیین له‌ئه‌هلی جه‌ماعه‌ت حازر ده‌بن و فریای جه‌ماعه‌ته‌که ده‌کهن. هه‌روه‌ها دوو پکات پاش نوێژی نیوه‌پرویش له‌سووننه‌تی موئه‌که‌ده‌یه و، ئەگه‌ر ماوه‌ه‌بی چوار پکات بکه‌ن باشته‌ره و خیری زورتره. له‌وانه‌یه بلێین بۆیه حه‌زه‌ت (د.خ) له‌سه‌ر ئەم چوار پکاتی پاش نیوه‌پرویه ده‌وامی نه‌کردوه و، ته‌نیا دوو پکاتی کردوه، هه‌تا دوو پکاته‌که‌ی تر بباته‌ ماله‌وه، واته: له‌به‌ر پیروژکردنی ناو مال له‌ ماله‌وه به‌جیی هیناون، یاخۆ له‌به‌ر وه‌عز و ئیر شادی موسولمانان ماوه‌ی که‌م بووه، به‌لام ئەم مانیه‌ له‌ پیش نوێژدا نه‌بووه.

براکان! له‌حه‌دیسدا هه‌یه که مروّف به‌بی عوزر ده‌توانی نوێژی سووننه‌ت به‌دانیه‌شته‌وه بکا و، ئەم نوێژه‌ی خیر و پاداشی نیوه‌ی نوێژی به‌راوه‌ستانه‌وی هه‌یه، جا ده‌توانی دوو پکاته موئه‌که‌که‌ده‌که به‌پپوه بکا و دوو پکاته غه‌یره موئه‌که‌که‌ده‌که به‌دانیه‌شته‌وه بکا، خۆ ئەگه‌ر پیر و بی هیژ بوو ئەوا ده‌توانی هه‌ر چوار پکاته‌که، موئه‌که‌که‌د و غه‌یره موئه‌که‌که‌د، هه‌مووی به‌دانیه‌شته‌وه بکا. وه‌ ئەگه‌ر وه‌زعی وه‌ها بوو که به‌دانیه‌شته‌وه خوشووعی زیاتر ده‌بوو، ئەوا هه‌ر چوار پکات له‌ پیش نوێژی عه‌سردا سووننه‌ته و، حه‌زه‌ت (د.خ) دوعای خیری بوو ئەو که‌سه کردوه که ئەو چوار پکاته ده‌کا و، موژده‌ی پێداوه و فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌س له‌ ئوممه‌تی من راتیه‌ی عه‌صر بکا و، له‌ زۆریه‌ی کاتدا ته‌رکی نه‌کا هه‌تا له‌ دنیا ده‌ژی گوناھی به‌خشراو ده‌بی، ته‌نانه‌ت ئیمامی شافعی (ر.خ) له‌ پیش مردنیا وه‌سیه‌تی کرد وتی: ئەو که‌سه‌ی من ده‌شۆری پاش مردنم با یه‌کێک بی که له‌ درێژایی ته‌مه‌نی سووننه‌تی راتیه‌ی پیش نوێژی عه‌صری ته‌رک نه‌کردی، که وه‌فاتی کرد زانیان و پیاوچاکانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی میسر کۆبوونه‌وه که‌سی وا نه‌بوو ئەو سووننه‌ته‌ی هه‌رگیز ته‌رک نه‌کردی، هه‌تا پیره‌مێردی له‌ ده‌ره‌وی میسه‌روه‌هات و، فه‌رمووی: من ئەو سووننه‌ته‌م هه‌رگیز ته‌رک نه‌کردوه، ئەو هات و جه‌نازه‌که‌ی ئیمامی شۆرد، ئەگه‌ر ئەو نه‌بوایه جه‌نازه‌که دوا‌ده‌که‌وت، ئیمامی شافعییش (ر.خ) که ئەو وه‌سیه‌ته‌ی کرد به‌پایه‌ی قوتیه‌ت گه‌یشته‌بوو له‌ ئالی حه‌زه‌ته (د.خ).

(۱) رای به‌هیز لای شافعی ئەوه‌یه که سووننه‌تی موئه‌که‌که‌ده‌ی پیش نیوه‌پرو دوو پکاته.

ديسان له پاش نويژى مه غريب دوو پكات سوننه ته، حه زرت (د.خ) فرموويه تى ټه و سوننه ته گورج بكن: چونكه فريشته ي هه لگري كرده وى ټاده ميزاد له رٴژدا له سهر ټه وه ماتل ده بى، هه تا نويژى مه غريب و سوننه ته كه يشى له گهل نويژه كانى رٴژدا ببه ن بو (عليين) و له ويدا بينووسن، به لام ټه م پايه گه وره ي سوننه تى پاش مه غريبه به مهر جيكه كه له پاش سه لامدانه وه له نويژى مه غريب هيچ قسه ي دنيايى نه كا هه تا ټه و دوو پكات هه كا.

گورانى جيگه ي نويژ بو هه موو نويژى سوننه ته، چ فهرزو چ سوننه ت، چ راتيبي ه پيش نويژ، چ راتيبي ه دواي نويژ و غه يري ټه مانه ش، هه تا جيگه ي نويژ زور بن و، له رٴژى قيامه تدا هه موويان شاهه تيبى بو بدن، دياره ټه م جيگه گورپينه به مهر جيك سوننه ته كه مانيعى نه بى، وه كو فه زيله تى ريزى يه كه م يا مه شه ققه تى درپنى ريز، يا ههر هويه كى تر، له م حاله ته دا كه شوينى پى ناگورپى سوننه ته به ينى دوو نويژه كه ماوه ي هه بى. وه كو قسه كردن (للنهي في حديث مسلم عن وصل صلاة بصلاة الا بعد كلام او خروج لا سيما قبلية الصبح، تفصل عن الفرض باضطجاع او كلام او غير ذلك) واته: له هه ديسيكا كه موسليم باسى كردوه له سه حيه كه يدا نه هى كراوه، له لكاندنى نويژيك به نويژيكى تره وه و ده بى به قسه يه كه يا ده رچوونيك به ينيان بخري، به تايبي ه تى راتيبي ه پيش نويژى به يانى ده بى له فهرزه كه جيا بكرته وه به پالگه وتنيك يا قسه يه كه يا شتيكى تر. هه روه ها له به ينى نويژى مه غريب و عيشادا نويژى ټه ووايين سوننه ته، كه شه ش پكات ه، ټه گهر له به ينى ټه و شه ش پكات ه دا قسه ي دنيايى نه كرا، ټه وه به عيباده تى دوانزه سال دنووسرى و، تا ټه و شه ش پكات ه ته و او ده كا فريشته به چوار ده ورى نويژكه ره كه دا راده وه ستن و دوعاى خيرى بو ده كهن. ټه م نويژى ټه ووايينه لاي كه مى دوو پكات ه و، لاي زورى بيست.

هه ندى له (اولياء الله) كه عيلمى زاهريشيان بووه دوو پكاتى يه كه مى نويژى ټه ووايينان به نويژى پاراستنى ټيمان ناوبردوه به و مهرجه ي له هه موو پكاتى له و دوو پكات ه جار يك سووره تى "قه در" بخوينى و، شه ش يا هه وت جار سووره تى (ټيخلاس) بخوينى و، (معوذتين) يه كى يه كه جار بخوينى و، له پاش سه لامدانه وه له م دوو پكات ه سى جار بلئى: "اللهم سددي بالايمن واحفظه علي في حياتي وعند وفاتي" و ده جار ټايه تى "ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب" و، پينج جار ټايه تى "فاطر السموات والارض انت وليي في الدنيا والاخرة توفني مسلما والحقني بالصالحين" بخوينى.

دوو پکات سوننه تی پاتیبهی پاش نویژی عیسا بهقه دهر دوو پکات نویژ له شهوی (قهدر) دا خیری ههیه و، نویژی (وتر) له پاش ئەم سوننه تهی پاش نویژی عیسا زۆر شهرف و پایه ی بهرزی ههیه؛ بۆیه خوای گه وره له سه ر هه زه تی واجیب کردوو. (د.خ) و، ئیمام ئەبوو حنیفه لای وایه که له سه ر هه موو ئوممه ت واجبه. بیگومان هه ر موسولمانی ئەم نویژی وتره بکا خوای گه وره لیی رازی ده بی.

حه زه ت (د.خ) فه موویه تی: له شه ودا زۆر مه خه ون، چونکه خه وی زۆر له شه ودا ده بیته هوی فه قیری و لاتی له پۆژی قیامه تدا.

یه کیکی تر له سوننه ته کان، نویژی (تهجد) واته: شه و نویژه، ئەم نویژه لای که می دوو پکاته، به لام لای زۆری دیاری نه کراوه، واته: ئەگه ر بتوانی تا سه د پکات یا زیاتر بکا به نییه تی (تجد) دروسته. نییه تی ئەم نویژه ئەوه یه به زمان له گه ل موافه قه تی دلدا بلایت: (نییه تمه دوو پکات سوننه تی شه و نویژ بۆ خوای گه وره ده که م "الله اکبر") یا به عه ره بی بلایت: (أصلی سنة صلاة التهجد رکعتین لله تعالی، الله اکبر). هه ر وه ختی له خه و خه به ری بوویه وه له شه ودا شه و نویژ سوننه ته، به لام گه وره تر ئەوه یه که له سی یه کی دوایینی شه ودا بی ئەگه ر وا بوی پیک نه که وت با له نیوه ی دووه می شه ودا بی. ده گپ نه وه: که مروث نووست شه ی تان سی گری له سه ری ده دا، واته: سی که لیمه ی ناباری موافیقی ئاره زووی نه فس ده خاته دلایه وه و، پیی ده لی "بنوو"، "کاتی شه وه"، "شه و دریژه" مه به ستی ئەوه یه به هیوای ئاسایشی له شه وه خه ویکی دریژ بۆ خوی مسوگه ر بکا و، خه یالی هه ستان بۆ شه و نویژ یا زوو هه ستان بۆ نویژی سه به ینی له بیر خوی بباته وه، جا کاتی مروث خه به ری بوویه وه که ناوی خوای هینا یه کی له و سی گری یانه ده کریته وه، ئەگه ر ده ستنویژی گرت گری دووه م ده کریته وه، خو ئەگه ر دوو پکات نویژی کرد، گری سییه مه یس ده کریته وه و، سی به ری شه ی تانی له سه ر هه لده گی ری. جا پاش ئەوه ی که نووسته وه و له گه ل بانگی به یانیدا خه به ری بوویه وه ته ماشا ده کا دلای پاک و پروناک و له شی سووک و سینگی گوشاده و ته بیعه تی خو شه و، به ئاسانی ده روا بۆ ده ستنویژ و نویژه که ی سه به ینی شی ده کات و، به پیروزی و به ختیاری په رستیاری خوای گه وره ده کات، ئەمه هه مووی به هوی نوور و به ره که تی ئەو شه و نویژه وه بوو که به جی هینا، ته نانه ت ئەگه ر له شیشی ناساغ بی به هوی شه و نویژه وه ناساغییه که ی به ره به ره که م ده بیته وه، هه تا خوای گه وره به ته وای شیفای ده دا. به پیچه وانه وه ئەگه ر له کاتی نووستندا بریاری

ئەوھى نەدا كە شەو ھەستى و شەو نوپژ بكا و سبەى زوو ئامادە ببى بۆ نوپژى سبەينى، ئەوھ لەشى قورس دەبى و، كە سبەى خەبەرى دەببىتەوھ لەو دل پرووناكى و سبەى گوشادى و شادمانببەى كە وتمان بى بەش دەبى.

براینە! پیاوچاكانى لەمەو پيش لە جیبەجى كەردنى شەو نوپژدا گەلى رەغبەتيان بووھ و، خوا لە سايەى پيرۆزى شەو نوپژەوھ لە گەلى تاريكى دىنى و دنيایى پاراستوونى، واتە: لە بەلا و دژوارى دىنى و دنيایى پاريزراو بوون؛ چونكە شەو نوپژ وەكو بارانى بەھارە، ئاگرى رق و قينى خواى گەورە لە ئوممەت دەكوژينبەتەوھ. ھەر وھەا شەو نوپژ دەببىتە كە فارەتى گوناھى خواھنەكەى و، لە تيكەلى تاوان دەپياريزى و، دەببىتە ھوى چاركەردنى تاريكى و گەرمى گۆر، ئاگرى دۆزەخ لە ئينسان دوور دەخاتەوھ؛ كەوابى وا چاكە كاتى كە سى سەعات و نيو لە شەو مابى پياو لە خەو راست ببەتەوھ و دەستنوپژ بگرى و سەعات و نيوپك خەرىكى نوپژ بى و، ئيتەر چەندى لە شەو دەمىنى بخەويت و، بە يەكى بلبت كە بانگى بەيانى درا خەبەرى بكا تەوھ، تا ماوھىك لەسەر ئەم حالە دەوام بكا ئيتەر خووى پيوھ دەگرى و، ھەر لە خويەوھ لە كاتى نوپژدا خەبەرى دەببىتەوھ.

رپوايەت كراوھ: كە ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: - "أشرف امتي حفظة القرآن وأصحاب الليل" واتە: گەورەترى ئوممەتى من ئەوانەن كە قورئانيان لەبەرە و، ئەوانەن كە شەو بیدارن و شەونوپژ دەكەن.

نوپژى "ضحى" (چببشتەنگا) سوننەتە، كە لاى كەمى دوو پكاتە. ديارە چوار پكات لە دوو خىرى زورترە و ھەشتيش لە چوار خىردارترە، ھەر وھەا دوازە پكات گەلى باشتەرە.

جا ئەگەر مرقف نوپژى سبەينى بە جەماعەت بكا و، خوى بە قورئان خویندن و بىركەردنەوھ لە كاروبارى قيامەتەوھ خەرىك بكاو، قسەى دنيایى نەكا ھەتا كاتى چببشتەنگا، ئەنجا دوو پكات سوننەتى چببشتەنگا بكا، خىرى يەك ھەج و يەك ەمرەى تەواوى بۆ دەنووسرى، ھەزرت (د.خ) لە كاتى بەيانى خىرى ئەو موسولمانەدا دووجار كەلیمەى (تام تام)ى دووبارە كەردەوھ ھەتا بزائن كە ئەو خىرى ھەج و ەمرەى بەتەواوى بۆ دەنووسرى. بەخ بەخ لەم دەولەت و دارايببە دىنببە، كە لە ھەموو رۆژيكدە بەسەرفى كاتىكى كەم لە خوداپەرسىدا خىرى ھەج و ەمرەىكى تەواوى بۆ دەنووسرى، بىگومان زەرەرمەند كەسببە كە ئەم خىرە باشە لە دەستى خوى دەربكا. ئەم دوو پكاتە كە لە پاش ھەتاو كەوتن و بەرزبوونەوھى رۆژ دەكرى و، من بە سوننەتى

چیشته‌نگام دانا ئەهلی تهریقه‌ته‌کان به‌نوێژی (اشراق)ی ناو‌ده‌بن، واته: نوێژی هه‌تاو ده‌رچوون.

براکانم! بزنانن که له‌له‌شی ئینساندا سیسه‌دو شه‌ست جومگه‌هه‌یه و موافیقی فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) هه‌موو که‌س که پۆژی لی بوویه‌وه پیویسته به‌رامبه‌ر هه‌ر جمگه‌یه‌ک له‌وانه‌ خیریک بکا، جا ئەگه‌ر دوو پکات نوێژی چیشته‌نگا بکا له‌باتی ئەو هه‌مووه‌ خیرانه‌ جی ده‌گرێ. جا ئەم فه‌رمووده‌یه دوو مانای هه‌یه، یه‌که‌م: ئەگه‌ر ئەو سیسه‌د و شه‌ست خیره‌ بکا ده‌بنه‌ هۆی چارکردنی ئەو دهرد و به‌لایانه‌ی که پووده‌که‌نه ئەو سیسه‌د و شه‌ست جومگانه‌ی له‌ش. دووه‌م: ئەو خیرانه‌ی کردنی هه‌مووی بۆ ده‌نووسری. به‌هه‌ر حال ئەم دوو پکاته‌ نوێژه، ئەم سوننه‌تی چیشته‌نگایه‌ جیگه‌ی هه‌موو ئەو خیرانه‌ ده‌گرێته‌وه.

له‌حه‌دیه‌ی قودسیدا هاتووه: که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ئەی ئاده‌میزاد! بیزار مه‌به‌ له‌ به‌جیه‌ینانی چوار پکات نوێژ له‌ سه‌ره‌تای پۆژه‌وه، که ئەو چوار پکاته‌ت کرد ده‌بنه‌ که‌فاره‌تی گونا‌هه‌کانی تر و، من کیفایه‌تی تو ده‌که‌م، واته: ئەوه‌نده‌ خیرت بۆ ده‌نووسم که به‌ست بی، مه‌به‌س له‌م چوار پکاته‌ دوو پکات سوننه‌تی پێش نوێژی به‌یانیه‌ له‌گه‌ل دوو پکات نوێژی به‌یانیدا که کیفایه‌تی ئینسان ده‌که‌ن بۆ که‌فاره‌ت.

ریوایه‌ت کراوه: "الثابت فی مصلاه ابلغ ممن يضرب فی الافاق، او کما قال" واته: که‌سی که هه‌موو پۆژی له‌به‌ر فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ نوێژه‌که‌ی سه‌به‌ینی و سوننه‌ته‌که‌ی بکات و له‌ شوینه‌که‌ی خۆیدا دابنیشیت، خه‌ریکی یادی خاوا خویندنی قورئانی پیرۆز بی تا هه‌تاو ده‌که‌وی، ئەوه‌ پزق و پۆزی له‌ لایه‌ن خوداوه‌ له‌و که‌سه‌ زۆرتر بۆ دی که نوێژه‌کانی ناکا و، هه‌ر له‌ سه‌به‌ینیه‌وه له‌ مالی خۆده‌رده‌چی، به‌ئهملاو ئەولای دنیا‌دا ده‌سوورپێته‌وه له‌ پێناوی رۆزی په‌یداکردندا.

ریوایه‌ت کراوه: سی شت له‌گه‌ل سی شتدا کۆنابنه‌وه: گونا‌ه له‌گه‌ل ته‌وبه‌و په‌شیمانیدا، ده‌وله‌مهن‌دی له‌گه‌ل زیناکردندا، گه‌دایی دنیا له‌گه‌ل نوێژی چیشته‌نگادا.

دوو پکات (تحية المسجد) واته: نوێژی دیاریی مزگه‌وت سوننه‌ته، یانی: کاتیک ئینسان پویشته‌ ناو مزگه‌وته‌وه سوننه‌ته‌ دوو پکات نوێژ بکا به‌نییه‌تی دیاریی مزگه‌وت. حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: ده‌ترسم ئوممه‌تی من بگه‌نه‌ پایه‌یه‌ک له‌ غه‌فله‌ت و بی‌ئاگایی له‌ دین که‌ چوونه‌ ناو مزگه‌وته‌وه نوێژی (تحية المسجد) نه‌که‌ن.

ههروههها چوار پركات (صلاة التسبيح) سوننهته، حهزرت (د.خ) ئهم نوپزهى به عهباسى مامى نيشان داو، پيى فهرموو: مامى خوم! دهتهوى نوپزيكت فير بكم هه كاتى بيكهى ببيتته كهفارهتى گوناھى بهرودواو كوون و تازه و بچوك و گهوره و عهمد و خهتا و ئاشكرا و پهنامهكى و، خواى گهوره له و گوناھانه عهفوت بكات؟ ئهى مامى خوم! ههموو پوزى ئهو نوپزه بكهى باشه، ئهگه بوت نهكرا ههموو جومعهيهك، ئهگه بوت نهكرا ههموو مانگى، ئهگه بوت نهكرا ههموو سالى، هه ئهگه بوت نهكرا له عومرى خوتا جاريك. جا سهير بكن كه حهزرت (د.خ) چهندى بهتهنگى ئهو نوپزهوه بووه و، چهندى مهبهست بووه كه عهباسى مامى خيى ئهو نوپزهى له كيس نهچى با يهك جاريش بيكا له عومرى خويدا.

براكانم! بزائن هه عيبادهتى كه حهزرت (د.خ) فهرموويى دهبيتته كهفارهتى گوناھهكان به و مهرجهيه كه گوناھهكان بچوك بن و له گوناھه گهورهكان نهبن، بهلام بو ئهم (صلاة التسبيح) ه به سهراحت فهرموويهتى: دهبيتته كهفارهتى گوناھى گهوره و بچوك و، پاريزكردى له كهبيره نهكردووته مهرج؛ بوئه شيخ ئهحمدهى (ابن حجر) فهرموويهتى: له پاش بيستنى چاكه و پايه و خيى ئهم (صلاة التسبيح) ه. هه كهس تهركى بكا مهعناى وايه كه سست و بى موبالاته به دىنى خوى.

ئهى خوشهويستهكان! بزائن: له بهر ئهوه من دهربارهى چاكه و خير و ئاداب و موبتيلاتى نوپزه ئهم ههمووه نامهيه م نووسى كه له باسى هيچ عيبادهتكي ترا نهمنووسيوه، چونكه نوپزه له گهورهترين عيبادهتى بهدنديه، هيچ عيبادهتى بهقهدهر نوپزه جور و بهشى نييه.

ههروهها يهكيك له سوننهتهكان سوننهتى دهستنويزه، كه دوو پركاته و زوره، رپوايهت كراوه: كه حهزرت (د.خ) فهرموويهتى: "من توضع نحو وضوءي ثم ركع ركعتين لا يحدث فيهما نفسه الا بخير غفر له ما تقدم من ذنبه وما تأخر" واته: كهسى دهستنويزه بگرى وهك ئهو دهستنويزه من و، دوو پركات نوپزه بكا و، له نوپزهكهيدا لهگهله نهفسى خويدا تهنيا قسهى خير بكا، خواى گهوره له گوناھى پيش ئهو دهستنويزهى خوش دهبى. سوننهته له پركاتى يهكهيدا پاش سوورهتى فاتيحه ئهم ئايهته بخوينى: "وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا" وه له پركاتى دووهيدا ئهم ئايهته بخوينى "وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَحِدِ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا".

سوننه تی ته و به ش یه کیکه له نویره سوننه ته کان؛ چه زرهت (د.خ) به شیوهی وه سیهت بوؤ
 ئوممه تی خوئی فهرموویه تی: هر کهس له قه زاو قه دهر گونا هیکی گهره ی کرد و
 په شیمان بووه وه له و گونا هه، دوو رکات (صلاة التوبة) بکا به هیوای عه فوری خوای
 گهره، ئومیده خوای گهره لیی قبول بکات و له و گونا هه ی ببوری. نویره ی
 ئیستیخاره یس سوننه ته؛ چه زرهت (د.خ) فهرموویه تی: هر کاتی کاریکی دینی یا
 دنیا ییتان هاته به رده م نویره ی ئیستیخاره بکن. هر کهس ئەم نویره بکا ده بیته
 نیشانه ی به ختیار ی بوئی و، هر کهس نه یکا ئەو نه کردنه نیشانه ی به ده ختییه تی.

یه کیکی تر له نویره سوننه ته کان نویره ی سوو کردنی گرانی کاتی گیانه لایه،
 جه لاله دینی سیووی (ر.خ) ده گپ ته وه: هر کهسی دوو رکات نویره بکات له بهینی
 نویره ی مه غریب و نویره ی عیشاد او، له هر رکاتی کدا پینج جار سووره تی (زلزال) بخوینی
 پاش سووره تی فاتحه، ئەوه له کاتی سه ره مه رگدا گیانی به ئاسانی دهر ده چی و سزای
 گوپی سووک ده بی و تیپه پینی له سه ر پرده که ی روژی قیامت ئاسان ده بی.

یه کیکی تر له نویره سوننه ته کان نویره ی پاراستنی ئیمان، ئەم نویره وه که له نامه ی
 عیباده تدا نووسیم زور به سووده.

یه کیکی تر نویره ی دوزینه وه ی شتی گومبووه، واته ئەو که سه ی که مال یا شتیکی به نرخ
 گوم بکا دوو رکات نویره ی سوننه ت بکا به نیازی ده سته که و تنه وه ی ئەو شته گوم بووه، له
 پاش سه لامدانه وه سی جار بلی: "اللهم هادي الضال و راد الضال! اردد علي ضالتك
 بعزتک و سلطانتک فانها من عطاك و فضلک" به لام پیویسته گه لی جار ئەم نویره و ئەم
 دوعایه دووباره بکاته وه تا ئەو شته ی ده ست ده که ویته وه.

یه کیکی تر نویره ی له به کردنی قورئانی پیروزه. له ئیمام عه لیبیه وه (ر.خ) رپوایه ت
 کراوه: که روژی لای چه زرهت سکالای بی حافیزه یی خوئی کرد بو ئەو شتانه ی که
 ده یانکاته بهر، چه زرهت (د.خ) ئەمری فهرموو که چوار رکات نویره بکات له شه وی
 جومعه دا به نیازی به هیزبوونی حافیزه، ئەم نویره به دوو سه لامدانه وه ده کری، واته: هر
 دوو رکاتی به سه لامیک، له رکاتی یه که مدا پاش سووره تی فاتحه سووره تی (یاسین) و،
 له رکاتی دووه مدا (حامیمی دوخان) و، له رکاتی سییه مدا (الم سجده) و، له رکاتی
 چواره مدا سووره تی (مولک) بخوینی و، پاش سه لامدانه وه ش ئەو همد و سه ناو
 ته سبجات و سه له واته که له پاش (صلاة الحاجة) وه ده خوینران بخوینی و، له پاشان

ئەم دوغايە بخوینى: "اللهم ارحمني بترك المعاصي ما ابقيتني وان اتكلف مالا يعنيني، وارزقني حسن النظر فيما يرضيك عني...، اللهم بديع السماوات والارض، ذا الجلال والاکرام والعزة التي لاترام، اسألك يا الله يا رحمان يا رحيم! بجلال وجهك ان تنور بكتابك بصري، وان تطلق به لساني، وان تفرج به قلبي وان تشرح به صدري، وان تستعمل به بدني، فانه لا يعينني على الحق غيرك، ولا يؤتیه الا انت، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم. هەر نوپژى كه له شه رعه كاندا كه م بى به درپژى عه رزم كردن و، ئەوهى له كتيبه كاني تر دا زور باس كراون ته ركم كردن. يه كيكي تر له نوپژه سوننه ته كان (صلاة القبور)ه، كه برپيتيه له دوو ركات نوپژه له شهوى جومعه دا له كاتى شهو نوپژدا، له ركاتى يه كه مدا سووره تى (كافروون) و، له ركاتى دووه مدا سووره تى (ئىخلاس) بخوینى و، له پاش سه لامدانه وه خيى ئەم نوپژه بنپرى بو گياني پاكي حه زهت (د.خ) و بو گياني باوك و دايكى و هەر كهس له مردووانى خو، درپژى ئەم نوپژه له باسى نازاردانى دايك و باوكدا باس ده كهين.

هه ندى له ئەولياى ته ريقه ته كان چه ند جوړه نوپژيكيان رپوايه ت كردوو، له بهر ئەوه كه ئيسنا ده كانيان لاواز بووه زانايانى شه ريعه ت لپيان وه رنه گرتون؛ له بهر ئەمه ئەوه كه سهى ئەو نوپژانه بكا نيه ته سوننه تى موتله قيان لى بهينى. هه تا له لاي زانايانى ناينيش دروست بن و دابمه زرين. ئەو كه سانهى ئەو نوپژانه ده كه ن با ئەو ئادابه جي به جى بكن كه ئەولياكان فەرموويانه؛ هيوادارين ئەو مه قسوودهى بويان ده كرين بينه دى.

يه كيكي تر له نوپژه سوننه ته كان نوپژى (استعاذه)يه، واته: نوپژى به خوا په ناگرتن له فيتنهى شه يتان و خراپه كارانى ئينس و جن. ئەم نوپژه دوو ركاته، له ركاتى يه كه مدا سووره تى (فلق) و، له ركاتى دووه مدا سووره تى (ناس) بخوینى و، له پاش سه لامدانه وه ئەم دوغايه بخوینى: "اللهم اني اعوذ بك وباسمك الاعظم وكلماتك التامة من شر كل شيطان وهامة ومن كل عين لامة. واعوذ بك وباسمك الاعظم وكلماتك التامة من شر (فلان وفلان... الخ)" و ناوى ئەو كه سانه بهينى كه به نه يار و دوژمنيان ده زانى، "واعوذ بك وباسمك الاعظم وكلماتك التامة من سوء الخاتمة وسوء خاتمة كل اموري ومن عذاب القبر والحشر، واعوذ بك من شر ما يجري به الليل والنهار، ان ربي على صراط مستقيم، لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم"

يه كيكي تر له نوپژانه نوپژى [استحباب]ه، واته: نوپژى بو ئەوه ده كرى كه يه كيكي

نويژه كه ره كه ی خوښ بوئ چ بؤ ئه وهی قازانجی پی بگه یه نی، یا بؤ ئه وهی له شه پری پاریزراو بی. ئەم نويژه دوو پکاته و، له پاش سوورتهی فاتحیه له پکاتی یه که مدا سوورتهی (واقعه) و، له پکاتی دووهدا سوورتهی (اعلی) دهخوینری، ئەم نويژه زور به سووده، له پاش سه لامدانه وه زور سه له وات له سه ره ته پیغه مبه ردا (د.خ) و له نیو سه له واته کانیدا با ئەم سه له واته ییش بخوینری: "اللهم صل وسلم علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه صلاة تكون لك رضا ولحقه وحق اصحابه اداء ولقلبی من عدم محبة لا ثقة بعزتک وبرسولک شفاء، اللهم اجعل حبک احب الاشياء الي، وخشيتک اخوف الاشياء عندي، اللهم اذا اقررت عیون اهل الدنيا بدنیاهم فأقر عینی برضائی لك ربا وبرسولک نبیاً وبالتوفیق علی طاعتک متلذذا بها، واقطع عني لذائذ الدنيا بالنسك والشوق الی لقاءک، واجعل طاعتک فی کل شیء منی. اللهم ارزقني حبک وحب من تحبه وحب عمل یقربني الی حبک ورضاک واجعل اخلاصک احب الي من کل شیء سواک یا ذا الجلال والاکرام، اللهم یا ودود، انت الذی اعلنت سر المحبة والمودة فی قلوب اهل الاسرار، وانت الذی اکملت نوات الطالبین بنور النوار وتجلیت بالعز والنور القائم علی الارواح فالفت الاشباح، اللهم یسر ودک وسریان حبک فی قلوب اصفيائک وانبيائک. أسألك ان تلقي اخلاصک فی قلبي، ثم تلقي ودي ومحبتی فی قلب حبيبک محمد صلی الله علیه وسلم والسلام، كما القیت الوحي فی قلب حبيبک محمد صلی الله علیه وسلم فالق حبي فی قلبه وارضه عني، اللهم ثم سخر لي روحانية اسم فلان و فلان باسمک الاعظم وسائر الاسماء الحسنی وبحق حبيبک صاحب الامة، انک علی کل شیء قدير. وعلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله واصحابه أجمعین آمین یارب العالمین.

یه کیکی تر له و نويژه سوننه تانه نويژی شوکر و سوپاسه بؤ خوا، ئەم نويژه دوو پکاته، له پکاتی یه که م و دووهدا له پاش فاتحیه یه کجار ئایه تی "لئن شکرتم لأریدنکم ولئن کفرتم إن عذابی لشدید" یه ک جاریش سوورتهی (کوثر) و سی جار سوورتهی (اخلاص) بخوینری و، له پاش سه لامدانه وه ئەم دوعا یه بخوینری: "الحمد لله علی حلمه بعد علمه، وعلی عفوه بعد قدرته... اللهم اني احمده واشکره واثنی عليك حمدا وشکرا وثناء یملأ الكون کله علی ما اولیتني من النعم التي لا احصیها ولا استحقها الا بفضلک وکرمک، وعلی ما صرفت عني من النعم التي استحقها، صرفتها عني بفضلک وکرمک. اللهم لك الحمد حمدا كثيرا خالدا مع خلودک، ولك الحمد حمدا لا منتهی له دون عملک. ولك الحمد حمدا لا منتهی دون مشیئتک، ولك الحمد حمدا لا اجر لقائله الا رضاک، ولك الحمد عند کل

طرفة عين و اقل من ذلك و تنفس كل ذي نفس و اقل من ذلك، و ارجو رحمتك فلا تكلني الى غيرك طرفة عين و لا اقل من ذلك. و اصلح لي شأنني كله بلا اله الا انت وحدك لا شريك لك، تب علي و اغفر لي. اللهم لك الحمد و اليك المشتكى و انت المستعان، و انت المستغاث، و عليك التكلان، و لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم.

ئەى خۆشەويستەكانم! بەوهدا كە داواى بەيانکردنى سوننەتەكانتان كردبوو، بۆم دەرکەوت كە چاكەويست و خێرخواهن؛ لەبەر ئەو بەپۆيوستىم زانى ئەو كردهوويه كە لە هەديسى پيرۆزدا بە (افضل) حسيب كراوه بەكورتى عەرزتان بكەم: لە پيش هەموو شتيكدا بزائن لە تاعەتدا ئەوئەوى كە واجيب بى، وەكو نويزى فەرز و پۆژوو و حەج و عەمرە و شتى تر، بەجيهينانى خيى زۆرتەرە لە تاعەتى سوننەت. هەروەها شتى كە حەرام بى، وەك شەراب خواردن، دزى، بە هەرجۆر زيان بە خەلك گەياندن، نەكردنى خيى زۆرتەرە لە نەكردنى شتى (مكروه). پوختەى قسە: بەجيهينانى واجيب و نەكردنى شتى حەرام خيى و سەوابيان لە هەموو كردهوويهكى تر زۆرتەرە. بەلى كردنى واجيبەكان لە ناو خوياندا هەنديكيان لە هەنديكيان سەوابيان زۆرتەرە، هەروەها نەكردنى حەرامەكان هەنديكيان لە هەنديكيان سەوابيان زۆرتەرە. پاش ئەمانە ئەوئەوى كە بە سوننەت دانراوه و، لە فەرموودەى پيغەمبەردا بە (افضل) ناوبراوه، خيى لە سوننەتەكانى تر زۆرتەرە و، زۆرن و ژمارەيان ئاسان نييه.

ليزەدا دەرکەوت: مەبەس لەو كردهوويه كە لە فەرموودەى حەزرتدا (د.خ) بە (افضل) دانراوه ئەوئەوى لە ناو ئەو تاعەتانە كە فەزليان هەيه ئەوئەوى (افضل) و (افضل)ى زۆرتەرە و، تەفسيل دانى مەوقوفە لەسەر بەياني حەزرت (د.خ) يا ئيستنبات و ئيستيراجى زانايانى ئاين بۆ ئەندازەى (افضل) و فەرق خستنيان لە بەينى كردهووهكاندا. بەلام بى يەك و دوو لەناو هەموو خاوهن (افضل) يكد (معرفة الله) لە هەموو خاوهن (افضل)ى گەورەترە، واتە: باوەرکردن بە زاتى خوا و سيفەتەكانى خوا، ئەوانەى واجيب بوى و ئەوانەى محال بوى و، ئەو سيفەتانەى كە جائيزە ببن يا نەبن وەكو لە نامەى بيروباوەردا باسمان كرد. ئەمجار چاكترين كردهوه حەجى مەبروورە، واتە: ئەو حەجەى لەگەل شتى نارەوا تيكەل نەبووبى و، هەموو پوكن و مەرج و ئادابى بەجى هاتبى، ئەمجار نويز لە سەرەتاي وەختدا بە جەماعەت لەگەل پراوەستانى دريژ و لە خواترسى و ملكەچ كردن و ئاگادارىي دلا. پاش ئەمە ئەمر بە مەعرووف و پيگرتن لە خراپە و، جيهاد و، خزمەتكردنى دايك و باوك و دلخوش كردنى موسلمانان و، پزگار كردنيان لە

قهرزاری و، به جیهیئانی پیوستییان. ئەگەر خوا مهیلی لی بی ئەمانه له نامهی (جیهیجی کردنی پیوستیی موسلمانان) دا باس دهکەین، پاش ئەمانه ناندان به موسلمانان، که ئەمەش له نامهی (سه‌خاوت) دا به‌یاد دهکەین. هه‌روه‌ها گفتوگۆی شیرین و قسه‌ی خۆش و نهرم له‌گه‌ڵ موسلماناندا، چاوپۆشی و لیبووردن و خۆش خوویی له‌گه‌ڵیاندا؛ چونکه‌ هه‌زه‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی: "الا ان حسن الخلق من اخلاق الله تعالی...". پاش ئەمانه‌ سیله‌ی ره‌حم، واته‌: به‌جیهیئانی پیوستیی خزمایه‌تی به‌ وتار و به‌ کرده‌وه و به‌ مال؛ چونکه‌ رێگه‌ی ره‌حم برین گوناھیکی گه‌وره‌یه، هه‌روه‌ها گوزه‌شت کردن و بووردن له‌و که‌سانه‌ که‌ نامه‌ردییان له‌ گه‌لتا کردووه‌، به‌خشش به‌و که‌سانه‌ی که‌ موحتاجی تۆن. ئەم به‌خششه‌ له‌ گه‌وره‌ترین سه‌ده‌قاته. ئەنجا دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ هه‌ر شتی که‌ حه‌رام بی. هه‌روه‌ها جه‌هاد و خوین رژاندن له‌ رێگای خوادا، واته‌: بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی که‌لیمه‌ی (توحید) و ئاینی پیروزی ئیسلام، چ دوژمنی ئاین بکوژی و چ دوژمنی ئاین بکوژی، هه‌روه‌ها قوربانی کردن به‌ سه‌ربرینی هه‌ر حیوانی که‌ زوو دلت پیوه‌ندی پیوه‌ه‌بی، وه‌کو مه‌ر و بز و گاو مانگای باش، چ سه‌ریان ببری و، چ بیانبه‌خشی.

له‌ فه‌رمووده‌ی هه‌زه‌تدا هه‌یه‌: "افضل القراء الحال المرتحل" او کما قال. "هاورپیه‌کانی عه‌ززیان کرد: (حال) و (مرتحل) کییه‌؟ فه‌رمووی: ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ قورئانی خه‌تم کردو گه‌یشه‌ دوایی گورج بگه‌رپته‌وه‌ بۆ سه‌ره‌تای قورئان و، له‌ ویوه‌ ده‌ست بکاته‌وه‌ به‌ خویندنی.

زیکرو ته‌سبیح و ته‌هلله‌ له‌ هه‌سه‌ناتن. باسی ئەمانه‌م له‌ نامه‌یه‌کدا بۆ نووسیون. خیر کردن و پۆژووگرتن و به‌نده‌ ئازادکردن له‌ گه‌وره‌ترین جوهره‌کانی تاعه‌ته و باشتیرینی ئەوه‌یه‌ به‌نده‌ی گران به‌ها ئازاد بکا. هه‌روه‌ها کۆمه‌کی موسلمانان و چاکه‌کردن له‌گه‌ڵیاندا کرده‌وه‌ی چاکن و خیریان زۆره‌.

ئه‌وانه‌ی که‌ فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) به‌ (فضل) ناوی بردوون ئەمانه‌ بوون که‌ عه‌رمز کردن. والسلام علی من استمع الحق واتبعه‌.

نامەى حەشەمە

باسى ئاين فىرکردنى منالە

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله. والحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه الهداة الى دين الله.

وبعد! ئەى موسولمانە خاوەن بېروباوەرە تەواوەکان! پەحم بە منالى بچووکى خوتان بکەن، پەحم بە ژێردەستەکانتان و برادەرانتان بکەن هەتا سەوابى زورتان دەست بکەوى. خوشەويستەکانم! بە نەسى فەرموودەى پېغەمبەر (د.خ) ئەم نامەى منە لە هەموو دياربەهکى دنيايى باشترو بەسوودترە، تەنانەت لە دياربى پاشا بو پاشا قازانجى زورتەرە؛ چونکە حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: "ما اهدى مسلم لآخيه هدية افضل من كلمة يزيدہ الله بها هدى او يردہ عن ردى" ھەر وھا حەزرتى عومەر (ر.خ) ھەموو کاتى لە ھاوړبەھکانى پېغەمبەرى دەپرسى (د.خ): عەيىم چيىە پيم بلين، وە دەيفەرموو: "رحم الله امرء اهدى الي عيوي" جا دەيفەرموو: ئەم جۆرە دۆستانە زۆر کەم و نايابن.

براکانم! بو خاترى پەزاي خوا و پېغەمبەرى خوا ھەر کەس پەيوەندى پيتانەو ھەيە، ھەکو کورپتان، کچتان، کورپزاو کچەزاتان، خوشکەزاتان، منالى برادەران و دۆستانتان، ھەتا منالن و نەکەوتوونەتە ناو دنيا و کاروبارى ژيانەو، بە خوتان يا بەھوى زانايى ھەکو ھەئادابى دين و قورئانى پيرۆزىان فير بکەن و، بە ھەموو جورى لەم بارەو ھەول بەدن و، ھەرچەند ئەو منالانەش لە فير بوونى ئەو ئادابانە نەفرت بکەن و لەسەر شانيان گران بى، ئيو ھەرگيز لەم کارە پيرۆزە بەسوودە کۆل مەدەن و، لەبەر خاترى خواى گەورە خەرىكى بن.

رېوايەت کراو: حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: "علموا اولادکم سنتى وان کرھوا" واتە: پەفتار و گوفتارى من بە منالەکانتان بلين و فيريان بکەن، ھەرچەند ئەو منالانە پييان ناخوش بى و لەسەر دلپان گران بى. بيگومان ھەرکەس لە ئيو کەموکورتى بکا

له فیڤرکردنی ئادابی ئایندا به مندالانی موسلمان ئهوه خهسارهتمهنده، ههركهس له وهگرتنی تهعلیماتی ئاین عاجز و ماندوو بی و لهسه دلی گران بی، ئهوه باوهپی بی هیزه، چونکه له هدهی پیروزی پیغهمبهردا هاتوو: که گهورهترین خوورپهوشتی مروقی موسلمان ئهوهیه که له بیستنی کاروباری ئاینی ههگیز تیر نه بی. با ئه و کهسهی که فیڤرکردنی ئاینی لهسه شان گرانه بگری بو خووی و، خووی به زیان لیکهوتوو بزانی.

به تایبهتی له ناو ههموو ئادابی ئایندا ناسینی خوای گهوره و ناسینی پیغهمبهر و زانینی ئادابی نوژی جهامعت و نوژی بهتینیا زور مهمه، بویه ئه شتانه زور بهبایهخهوه سهیر کراون.

ئیه بیریکه نهوه ههركهس له ئیه پیشهیهکی هه بی ئه ولاده کانتان فیڤری ئه و پیشهیه دهکن، ههتا له پاشه پوژدا بژین، ئه ی بوچی بیر له وه ناکه نهوه که ئه گه ئه ولاده کانتان فیڤری ئادابی ئاین نه بن و به عیبادهت هه خوونه گرن له پاشه پوژدا ته رکی هه موو ئادابی ئاین دهکن و، گیرودهی سزای پوژی قیامهت ده بن له گه ل ئه وه شدا که دنیا ماوهی کورته و ده برپهته وه و قیامهتیش هه گیز نابریته وه و، زورتر له دنیا پیوسته به گوپییدان و ته ماشاگردن. فرموده ی هه زه ته (د.خ): "ما مثل الدنيا في الآخرة الا كما يغمس احدكم اصبعه في البحر فانظر بم يرجع؟" واته: نرخی دنیا له چا و نرخی قیامهتدا وه کو ئه وهیه په نجهیه که بهیت به ده ریایه کدا و، ده ری بی نیته وه، ته ماشا بکه ئه و په نجهیه چه ندی له ئاوی ده ریایه که له گه ل خویدا ده هی نیته ده ره وه، دیاره ئه و ئاوه که به په نجهیه که وه دیته ده ره وه شتیکی زور که م و بی بایه خه له چا و ده ریایه کدا، دیاش له چا و قیامهتدا وه ها که م و بی نرخوا، بو ئه وه ناشی که ئینسان خووی بو ته رخا ن بکا و خووی بو ماندوو بکا.

براینه! ئه و گیانله به رانه ی که پیوستمان به فیڤرکردنیان ههیه بو ئه وه ی سوودیان لی وه برگرین، پیوسته هه به منالی و بچوکی رایان بهینین و فیڤریان بکهین ئه گه رنا کاتی گه وه بوون سوودیان لی وه رنا گیری؛ مه به ستم ئه وهیه به قه ده ر ئه و گیانله به رانه نرخوا و بایه خ بو مناله کانتان دابنن و بو فیڤرکردن و تالیمدانیان تی بکوشن، ههتا له پیوسته کانی سه ر شانی خو یان ئاگادار بن و، فه رز و سونه تی خو یان بزنان، له دنیا دا به به ختیا ری بژین و له قیامهتدا به سه ره رزی زیندوو بینه وه. خو شه ویسته کانم! من له م نامه بچو و که دا که می که له روکنه کانی ئیسلام و لقه کانی ئیمانان پی راده گه بییم و، که می له گه وه یی قورئانتان بو ده نووسم به هیوای ئه وه ی خوای گه وه له قیامهتدا پایه

و پاداشی گه وره مان بۆ دابنئ. پيغهمبەر (د.خ) فەرموویەتی: "إذا حمل رجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان له خيرا من حجة وعمرة ومن عبادة سنة" واتە: یەکی فەرموودە یەکی خوای گه وره ببات بۆ برای ئاینی و تیببگه یەنی بۆ ئەو ی بیکا به بیروباوەر بۆی و لەسەری دای مەزینئ، تا رەفتاری پی بکا، ئەو پاداشی زۆرتەرە لە حەجیک و عومرەییەک و خواپەرستی سالیك؛ چونکە زانیاری به خەك گەیاندن خیریکی بەردەوامە، شەخسەکە که فیئ دەبی خۆی رەفتاری پی دەکات و، هەر کە سیش لەووە فیئری بی رەفتاری پی دەکا، هەر وها هەتا خوا مەیلی لەسەر بی.

جا من بۆیە ئەمانەتان بۆ باس دەکەم هەتا برادەرەن هۆگری ئەم قازانجە بی نیهایەتە بن بۆ خویان و بۆ ئەولادیان و بۆ ئەو هیان. منالە کانتان فیئ بکەن بەو ی که هەرچی عالەم هەیه، عەرش و کورسی و هەر حەوت تەبەقە ی ئاسمان و هەموو عەردو، بەهەشت و دۆزەخ و هەرچی لە نیو ئەواندا هەیه هەموو خوا دروستی کردوون و، لە نەبوونەو دەری کردوون بۆ بوون. هەر وکو دروستی کردوون بە هەموویان دەزانی و، لە کەموزۆریان ئاگادارە و، هەموو لە ژیر زانین و ئاگاداریی خوادان و، خودای گه وره ئاگای لە جموجۆل و دامرکان و ئارامگرتنیان هەیه، ئاگای لە کردار و گفتار و هەناسە و خەیاڵاتی دەروونیانە، ئاگادارە لە هەرشتی که لە دلئ ئەواندا یە، تەنانەت هەتا خوای گه وره هەناسە و جوولانەو ی ئەوان دروست نەکا بۆیان پەیدا نابئ.

زانایەک کتیبئ دادەنی لەو شتانه ئاگادارە که لەو کتیبەدا نووسیویە: بیگومان خوای گه وره چاکتر لە جیهان ئاگادارە، زانینی به هەموو جیهاندا دەگات، چونکە زانینی خوا لەگەل زانینی یەکی که ئەو دروستی کردبی، هەرگیز بەراورد ناکرئ. هەر گایەک، هەر زەرپەیهک لە نیو روبریکدا، یا لە دەریایەکدا، لە زەوی یا لە ئاسمان یا لە هەوادا هەموو ئەمانە بەجاری لەبەر تیشکی زانینی خوادا پوون و ئاشکران و، هەرگیز نابئ بەقەدەر زەرپەیهک شت هەبی لە عیلمی خوادا نەبی.

هەر پزق و پزوی یەک بۆ هەر گیانلەبەری هەبی، لە کەم هەتا زۆر، لە حەلال و حەرام، هەموو خاوەن هەناسەییەکە، هەر پزویەکی بۆ هەر نەوعی برپاردراو، جۆرە تام و لەزەتیکی تیدا داناو، هەتا ئەو خاوەن پزوییه سوودی لی وەر بگرئ، هەموو خاوەن پزوییهک به پزوی خۆی دەگا و، کەس ناتوانئ پزوی کەس بخوا. تەنانەت بۆ هەموو دارو گایەک پزوی برپاردراو. لە ئاو و غەیری ئاو، دیارە کاتی ئەو پزقە لی برا وشک

دەببیت. ھەروەھا بۆ ھەر جۆرئیک لەوانە زیکر و تەسبیحئیکى داناوھە مانەوھى ئەو شتە لەسەر ئەو زیکر و تەسبیحە و ھەر کاتى ئەو زیکرەى نەما وشك دەبى و، تا ئەو زیکر و یادەى ھەبى كەس ناتوانى بیپرئ و ھەرگیز وشك نابى. ئا بەم جۆرە گەورەیی و پایە بەرزىی زیكرى خودای گەورە دەردەكەوى.

خوای گەورە ھەرچى بیھوى دەتوانى بیكات و، ھەر خوا دەتوانى بەبى سوود یا زیان بگەینى بە ھەر كەس و بە ھەر شت و كەس ناتوانى بە بى خواستى خوا سوود بەكەس بگەینى و زیان لە كەس بدا. ھەموو جیھان ناتوانن بآلى مېشولەيەك دروست بکەن و، بە بى خواستى خوا و توانای ناتوانن بآلى مېشولەيەك ھەلبكەن.

خوای گەورە بى وینە و بى ھاوبەشە، واتە: ھەر چەند ئینسان بیریكاتەوھە كە خوا ئەمەيە یا ئەوھە، ئەو بیره بى سوودە و بە خوا ناگات، چونكە بیروخەيالى تەنیا پیوھندی بە جیسم و جیسمانیەوھە ھەيە و، ھەر چى جیسمانى بى دروست كراوھ و لاوازە و خوا دوورە لەوانەوھە. ھەر لەبەر ئەمەيە زاناکان فەرموویانە: "كل ما خطر ببالك فالله بخلاف ذلك" واتە: ھەرچى بەدلتدا رادەبوورئ، خوای گەورە ئەوھە نییە.

خوا (قەدیم و باقى)یە، واتە: ھەریووه و ھەر دەبى و دەمینیتەوھە و ئەو ھەموو گیانلەبەرى دەمرینى و، كەس ناتوانى ئەو بمړینى. خوای گەورە (مەكانى نییە) واتە: جیگیر نییە لە شوینئكدا، بەلكو ھەرچى كەون و مەكان ھەيە، وەكو عەرد و ئاسمان، بە قودرەت و توانای ئەو راپوھستاوھ، بە بى ئەوھى لە جیگەيەكدا بى یا لەسەر كۆلەكەيەك راپوھستابیت، كەواتە مادام ھەرچى جیگە و مەكانى ھەبى خوا دروستى كردووه، سەیر نییە بلیین: خوا جیگەو مەكانى نییە و نایەوى؛ چونكە ئیحتیاجى تیکرا، نیشانە و سیفەتى داماوى و بى ھیزییە و، خوای گەورەش بە ھیچ شت نیازمەند نییە و، بۆ ھیچ شت دانەماوھو بەسەر ھەموو شتئكدا دەستى دەروا، كەوابى جیگەى ناوى. ھەرچى وا لە ئاسمان و عەرد و دەریا و پروباردا ھەموو خوا دروستى كردوون و ئاگاشى لە ھەموویان ھەيە و، لە ھیچ شوینئكدا نییە، ئەوھى كە خەلك لە كاتى پارانەوھ و نزادا دەست و پروو لە عاسمان بەرز دەكەنەوھە مەعنای ئەوھە نییە كە خوای گەورە لە عاسماندايە، خوای گەورە لە ھیچ شوینئكدا جیگیر نییە، بەلكو لەبەر ئەوھە كە ئەمرى خوا و وەحى لە جیھانى مەلكووتەوھ دى بۆ عەرد بۆ لای پیغەمبەران (د.خ)، ھەروەھا ھەرچى خیرات پەیدا دەبى وەكو با و باران و ھەتاو، ئەو شتانەى كە ھوى ئاسایشى ئەھلى سەرەردن،

له لای بهرزییهوه دادهبهزئ و، به بیروباوهړې مروڅف بهرزی مونسبه بؤ پایه‌ی خوای گه‌وره، واته: به‌پئی نهریت و عادهت بهرزی بؤ‌گه‌وره‌یه و نزمی بؤ‌بچوکه، ئه‌گینا خوای گه‌وره له هموو جیگه‌یه‌کدا حازره و، پئویستی به جیگه‌نییه، ئه‌ی له پئش دروستکردنی عهرش و کورسی و ئاسمان و زه‌ویدا، له و کاته‌دا که هیچ مه‌کانیکی دروست نه‌کردبوو، له کوئی بوو؟ دیاره له بناغه‌دا خوای گه‌وره پئویستی به شوین نه‌بووه ئیسته و له‌مه‌و پاشیش پئویستی پئی نییه.

له لایه‌کی تره‌وه عالمی ئاسمان پاکه له تاوان و تاوانباران و، ئه‌وانه‌ی له ئاسماندان به‌قه‌دهر توژقالیک بئی گوئی و نافه‌رمانیی خوای گه‌وره ناکه‌ن، هه‌روه‌کو خوا ده‌رباره‌ی فریشته‌کان ده‌فرموی: "لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ" ئه‌م ئایه‌ته پیروزه دروشمی گه‌رده‌نکه‌چی ئه‌وانه.

خوای گه‌وره به هموو شتیک ده‌زانی و، توژقالیکی لی ون نابی. ئیمه که به‌نده‌یه‌کی بئی هیزین ئاگامان له مولک و مالی خویمان هه‌یه، ئیتر چوون خوای په‌روه‌ردگاری جیهان، ئاگای له و شتانه نابی که خوئی دروستی کردوون؟ بئی زانیاری و بئی ئاگایی خه‌وش و که‌مییه و بؤ پایه‌ی خوای گه‌وره ناشی.

خودای گه‌وره (قیوم) و راگری جیهانه و، هه‌موو ئه‌رواح و ئه‌شباح و هه‌موو گیان و گیاندارئ خویمان و پئوه‌ندییان هه‌موو به هیزی توانایی خوا راگیراون و راگیر ده‌بن و ده‌پاریزین.

خوای مالیک و خاوه‌نه ئیمه مه‌ملووکین، به گوئی کردن و فه‌رمانبه‌رداری له‌سه‌ر شانمان واجبه، پئویسته هه‌موو کات ئاماده و ملکه‌چ بین بؤ جیبه‌جی کردنی فه‌رمانی ئه‌و خوای په‌روه‌ردگاره.

پئویسته بزانیان: پیغه‌مبه‌ری ئیمه، واته: ئه‌و که‌سه‌ی که خوا کردوویه به په‌هه‌ری ئیمه و، له لایه‌ن خاوه‌ ئه‌مری پئی کراوه راهنموونیمان بکا، ناوی (محه‌مه‌د)ه (د.خ) له نه‌ته‌وه‌ی عه‌ربه و له هۆزی قوره‌یشه، باوکی ناوی عه‌بدوللایه و، دایکی ناوی (ئامینه)یه‌و، باپیری ناوی (عه‌بدولموت‌ه‌لیب)ه‌و، باپیره گه‌وره‌ی ناوی (ه‌اشم)ه. ئه‌مانه و رسته‌ی ئه‌مانه له پیاوه گه‌وره‌کانی عه‌ره‌ب بوون و، له ناو هۆزی خو‌یاندان سهره‌رز بوون و، له‌سه‌ر یاسای نیکاح یانی ژن ماره‌کردن و به‌جی‌هینانی یاسای خانه‌دانه به‌نرخه‌کان بوون.

ئەم پېغەمبەرى ئىمە (د.خ) لە شارى مەككە لە داىك بوو، لە تەمەنى چل سالىدا بوو بە پېغەمبەرى خوا و پەوانەكراو بە تەمىكردى (انس) و (جن) واتە: بۆ ئەوئى كه رېگەى ئىسلام و خواناسى و خوورپەوشتى بەرزىان نىشان بدا. پاش ئەوئى كه بوو بە پېغەمبەر هەتا سىانزە سالل لە شارى مەككە ماىهوه. جا لەسەر ئەمرى خوا لە شارى مەككە دەرچوو كوچى كرد بۆ شارى مەدینە، دە سالیس لە شارى مەدینەى مونهوهره ماىهوه، ئەنجا لە تەمەنى (٦٣) سالیدا لەم شارەدا كوچى دواییى كرد و، هەر لەوئىش كفن كراوهو قەبرى پىروزی لەوئىه.

تا ئاینى پىروزی ئىسلام لە عەرەبستاندا بلاو نەبووئىهوه، پېغەمبەر وەفاتی نەكرد و، كاتى كه وەفاتی كرد ئاینى ئىسلام لە حىجاز و يەمەن بلاو بووئىهوه، ئەنجا پاش وەفاتی ئەو، حەزرتى ئەبووبەكرى سىدىق كرا بە جىنشینی و، پاش وەفاتی حەزرتى ئەبووبەكر حەزرتى عومەرى كورپى خەتاب كرا بە جىنشین و، پاش شەهید بوونى حەزرتى عومەر حەزرتى عوثمانى كورپى عەففان كرا بە جىنشین و، پاش شەهیدبوونى ئەوئىش حەزرتى عەلى كورپى ئەبو طالیب بوو بە جىنشین و، لە پاش شەهیدبوونى حەزرتى عەلى، حەزرتى حەسەنى كورپى حەزرتى عەلى بوو بە جىنشین. ئەم پىنج زاتانە خەلیفە و جىنشینی حەزرتى پېغەمبەر بوون (د.خ) و پىیان دەوترى: "خولەفای راشدىن" (ر.خ).

پىوئىستە باوهرتان و ابى، هەر چەند پېغەمبەر (د.خ) بە زاهىرى وەفاتی كردوووهو لە قەبرا كەفن كراوه، بەلام حەزرتى پېغەمبەرى خویمان و پېغەمبەرانى تر لە قەبردا زىندوون و جوړه حەياتىكیان هەيه كه تەنیا خوا چوئىهتیی ئەو زىندووئىهتییە دەزانى. هەر وها پېغەمبەران لە قەبردا نوئىژ دەكەن، تەنانەت هەندى لە (ئەولیا) بە (موكاشەفەى قەلبى) لە كاتى نوئىژدا دەنگى قامەتكردنى حەزرتیان لە قەبردا بیستوو. ئەوئىش بزائن: لە رۆژى قىامەتدا، كه ماوى پىنجسەد سالل خەلك لە سارای مەحشەردا رادەوهستن و، هىچ كەس لە ئىنس و جن، گەوره و بچووك مەجالى حەسانەوى نىيه، بەلى لەو رۆژەدا پېغەمبەرى خویمان شەفاعەت دەكا و، بە شەفاعەت و تكاى ئەو هەموو موكلەللهكان بۆ مەیدانى لىپرسینهوه و دیوانى داوهرىى خواى گەوره دەبرىن.

شایانى زانینه كه حەزرتى محەمەد مستەفا (د.خ) لەگەل ئەوئى كه بەندەى خوايه و عەبدىكى بى دەستەلاتە، لە پایەدا لە هەموو مەخلووقىكى خودا گەورهتره و پایەى

بەرزترە. پېغەمبەرە پېشووھەکان ھەر يەكە بۇ سەر قەوم و ئوممەتتەك پەوانە كراوہ و دینەكەى لە پاش خۆى بە ھاتنى پېغەمبەرئىكى تر نەسخ بووئەتەوہ. بەلام پېغەمبەرى ئىمە ھەزرتى محەمەد مستەفا دروودى خوداى لى بى، خوا پەوانەى كردووہ بۇ سەر ھەموو چىن و ھەموو نەتەوہىەك لە جىھاندا بۇ ئەھلى ھەموو شار و لادىيەك. دینەكەى ھەتا رۆژى قىامەت پایەدارەو، پېويستە لەسەر ھەر كەسك كە ناوى پېغەمبەر (د.خ) ببىستى ئىمانى پى بەئىنى و، پەپرەوى شەرىعەت و ئاینەكەى بكا.

ئىمان و ئىسلام ئەوہىەكە بە دل باوہرت ببى بە ھەرچى كە ھەزرتى محەمەد مستەفا لە لایەنى خواوہ ھىناوہىەتى بۇ رېنمونى ئىمە و، بە زبان دوو رستەى شەھادەت بلىيت: (اشھد ان لا الہ الا اللہ، واشھد ان محمدا رسول اللہ) لەگەل بەجیھىنانى كردوہى ئىسلام بە ئەندامە ئاشكراكانى لەش، بۇ نمونە: نوژ بکەیت، رۆژوو بگريت، زەكات بەدەیت، ئەگەر دەستت رۆیشت و تواناى مالى و بەدەنیت ھەبوو ھەج بکەیت. ھەر وھا ئەوانەى كە خواى گەورە ھەرامى كردوون، وەك پیاو كوشتن و زیناكردن و شەراب و عارەق خواردنەوہ و مالى خەلك داگیر كردن و ھەرامەكانى تریش، تەرك بکەیت. پوختەى قسە: بەم سى شتە (باوہر كردن بەوہى پېغەمبەر لای خواوہ ھىناوہىەتى و، وتنى دوو رستەى شەھادەت و، جیبهجى كردنى كارەئاینیەكان بە لەش) ئىمان تەواو دەبى. دیارە باوہر كردن بەوہى ھەزرتى محەمەد (د.خ) لای خواوہ ھىناوہىەتى ئەمانەى خواوہە دەگریتەوہ:

۱- باوہر بە مەلائىكە، واتە: باوہرت ببى كە لە عاسمان و عەرزدا گەلى فریشتە ھەن خەرىكى بەجیھىنانى فەرمانى خوان و، ھەمیشە لە یادى خوادان و تەسبیحاتى دەكەن و، لەم یاد و تەسبیحاتە ھەرگیز تیر نابن.

ئەم مەلائىكانە جىسمیان نوورانىیە و گوناھ ناکەن و نىرو ميان نییە و زاوژى ناکەن.

۲- باوہر بە پېغەمبەرانى خوا، لە ھەزرتى ئادەمەوہ تا ھەزرتى محەمەد كە دواپېھىنراوى پېغەمبەرانە. لە ناو ئەو پېغەمبەرانەدا بە فەرمودەى ھەزرت (د.خ) (۳۱۳)یان خاوەن شەرىعەتن، واتە: ئەمریان پى كراوہ فەرمانى خوا بە خەلك راکەپەنن. لەم ژمارەى (۲۶) لە قورئاندا باس كراون و ناوبراون: (ئادەم. ئیدرىس. ھوود. سالح. ئىبراھىم. لوت. ئىسماعیل. ئىسحاق. یەعقوب. یوسف. ئەییوب.

یونس. ئیلیاس. ئەلیسە. نوولکیفل. شوعیب. موسا. ھارون. داوود. سولەیمان. زەھەریا. یەحیا. عوزەیر. عیسا. محەمەد مستەفا «صلی اللہ علیہم وسلم». ئەمانە ھەموو خاوەن شەریعەتن.

۲- باوەر بەو کتیبانە کە خوای گەورە بە جیبرائیلدا بۆ پیغەمبەرانى ناردوون، کە (۱۰۴) کتیبەن: (۳۰) بۆ ئیدریس (۵۰) بۆ "شیت" کە پیغەمبەر (د.خ) ناوی بردوو. (۱۰) بۆ ھەزرتی ئیبراھیم. تەورات بۆ موسا. زەبور بۆ داوود. ئینجیل بۆ عیسا. قورئان بۆ ھەزرتی محەمەد مستەفا «علیہم الصلاة والسلام».

۴- باوەر بە پۆزی (قیامەت). لە جوملەى باوەر بە دینی پیغەمبەرە (د.خ) باوەر بە ئازار و سزای گۆر، واتە: مرۆف پاش مردن لە گۆردا بشارددریتەوہ یا لە دەریادا ون بئ یا بسووتینری یا بدری بە دەم ئاوەوہ لە ھەموو ئەم حالەتەنەدا ئەگەر لە ماوەی ژیانیدا مرۆفیکى موسلمان و کردەوہ باش بووی، لە پاش مردن دەکەوێتە شادی و خوشی و رابواردنی و ھاوہ کە شایانی مرۆفی باش بئ.

خۆ ئەگەر لە ماوەی ژیانیدا مرۆفیکى بەدەرپەفتار بووی ئەوہ بەقەدەر رەفتارەکەى سزاو ئازار دەدری، مەگەر خوای گەورە لیى ببووری.

ھەر و ھا باوەر بەوہى کە ئەم دنیا بە نامینی و ھەرچی بیەوی ھەموویان زیندوو دەکاتەوہ و، لە شوینیکدا ھەموو کو دەکرینەوہ. زیندوو بوونەوہ کە بیان لە عورفی شەرعدا پیى دەلین (بعث) و کو بوونەوہ کە بیان پیى دەلین (حشر) و مەیدانی کو بوونەوہ کە پیى دەلین (محشر). ئەنجا خوای گەورە موخاسەبەى ھەموو خاوەن عەقڵیک دەکا کە لە دنیا دا دەنگوباسی دین و ئاینی پی گەیشتبى و کردەوہى چاک و خراپی بە تەرازووی کیشانەى خیر و شەر دەکیشری؛ جا ئەوانەى کە کافر بوون ھەر لەوێوہ دەنیررین بۆ دۆزەخ و لەوێ ھەتا ھەتایە دەمپننەوہ، ئەوانەش کە موسلمانن تاوانبار و بیتاوان ئەمریان پی دەکریت کە بەسەر (سرات) دا گۆزەر بکەن.

سیرات پردیکە بەسەر جەھەننەمدا راکیشراوہ لە موو باریکترە و لە ئەلماس تیژ ترە. شوین بازى ھەموو موسلمانانە، ھەر کەسى کردەوہى باش بووی بە پیى باشی کردەوہکەى بەسەر ئەو پردەدا تى دەپەری، ھەندى و ھکو برووسکە، ھەندیکی تر و ھک باى شەمال، ھەندیکی تریش و ھک سواری تیژرەو یا سواری عادەتى بەسەریدا تیپەر دەکەن. ئەوانەش رەفتاریان بەد بووی ئەگەر عەفوو نەکرا بن لە پردەکەوہ دەکەوہ خوار بۆ ناو

ئاگرهكه و به قهدير تاوانهكهيان سزا ددرين، پاش ئهوه له دوزهخ دهردهكرين و دهنيردين بو بههشت.

هر كس له دوزهخ دهرچوو له پيش ئهوهى بگاته بههشت به (حوض المورود) دهگا. ئهم حهوزه گوليكه له دهرهوهى بههشتايه زور زور گوشاد و پانه، ئهوهندهى شهريه له دهرويشتايه له ژماردن نايهت، هر كس له و ئاوه بخواتهوه هرگيز تينوى نابى و له بههشتدا هر ئاويك بخواتهوه تهنيا بو له زهت وهرگرته و له بهر تينوويهتى نيبه. جا كه له (حوض المورود) دهرچوو دهر ووا بو بههشت و هميشه له سهر پايه و ميزانى خوئى ده مينيتتهوه.

له دهشتى مهحشردا كاتى كه خهلك دهكهونه زهحمتهوه پهنا بو هر پيغه مبهري دهبن بو تكاكردن كهس حازر نابى تكايان بو بكات، كه دينه خزمهتى حهزرتى (محمد المصطفى) ئه و تكايان بو دهكات.

كه مروف ئيمانى هينا بهوهى كه حهزرت (د.خ) لاي خواوه هيناويهتى بو بهرهى ئادهميزاد، دهبى باوهريشى بهوه ههبيت كه ئهركانى ئيمان و ئيسلام راستن و له بناخهى ئاينى ئيسلامن، دهبى باوهرى ببيت به واجيبيتى پينج فهرزهى نويز بهههموو مهرج و روكنه كانيانهوه، بهراستيش بيانكات. دهبى باوهرى به واجيبيتى روژووى رهمهزان بى به ههموو مهرج و روكنه كانيبهوه، دوور له و شتانهى كه بهتالى دهكهنهوه، دهبى ئهم روژووش بگريت. دهبى باوهرى به واجيبيتى زهكات و سهرفيتره ههبى و به نيبه تيكى خاوين و بيگهرد بهجى بهينى. ههروهها باوهر به واجيبيتى حهج و بهجيهينانى به ههموو روكن و مهرجه كانيبهوه بهشيكه له ئيمان بهوهى كه پيغه مبهر (د.خ) لاي خواوه هيناويهتى.

له ههموو ئهم واجيبانهدا بيگه باوهر، باسى بهجيهينانمان كرد؛ چونكه نيشانهى باوهر بوون بهمانه ئهوهيه ئه و كهسه خاوهن ئيمان جيبه جييان بكا، كه ئينسانى موكه لاله واجيباتى بهجى نههينا، ئهوه مهعناى وايه يا به يه باوهرى نيبه، يا باوهر كه ئه وهنده بى هيز و لاوازه كه به كه مترین شوبهه لادهچيت، ئهمهش يه كيكه له هويه كانى سهلبى ئيمان له كاتى تهنگ و چه له مهى سهرمه رگدا، واته: كابرا وهختى خوئى ئيمان و باوهرى نه بووه، تهنيا له ناو خهلكدا خوئى به خاوهن ئيمان حسيب كردوه، دوايى له سهرمه رگدا باش دهر كه وتوووه كه كابرا بى ئيمان بووه، يا خو

باوهرپيكي لاواز و بي نرخی بووه و، بههوی وهسوهسهی شهیتان ئه و باوهرپه كهمهيشی له ناو چوووه له ئهجامدا به بی ئیمان مردووه، پهنا به خوی گهوره.

هر له بهر ئه مهيه كه له لای هندی له پيشه واکانی ئاین، وهك (شافعی) خوی لی رازی بی، ئیمان و باوهرپ زیاد و كه م دهكا و، بههیز و بی هیز دهبی. جا ئه و كهسه كه عمهلی به بهشی له ئیمان داناوه مه بهستی له ئیمان، ئیمانی تهواوه، بینا له سهر ئه وه کاتی كه کردهوه نه بوو ئه سلی باوهرپه كه ده مینی. هندی رهنه دهگری و دهلی: مادام کردهوه به شیک بی له ئیمان كه کردهوه نه بوو، ئیمانیش نابی، چونكه كه (جزء) فهوتا (كل) یش دهفتهوی، واته: ئینسان كه عمهلی نه بوو به كافر حسیب دهگری.

وهلامی ئه م رهنه به ئه وهيه كه عمهل به شیکه له ئیمانی (کامل) و تهواو، كه عمهل فهوتا ئیمانی کامل دهفتهوی نهك ئه سلی ئیمان كه بریتیه له تهسديق و باوهرپ بهوهی حهزرتی محمهد (د.خ) له لایهنی خواوه هیناویه.

لقهکانی ئیمان (۷۷) ن و، ئهجامی ئه م لقانه قازانجی ژبانی دنیا و قیامهته بو موسلمان و، بههوی ئه مانه وه باوهرپی بههیز و تهواو دهبی و، بهم جوړه موسلمان دهلین موسلمانی تهواو.

پوختهی ئه م (۷۷) لقه باوهرپ بهحق و راستیه له کردهودا. باوهرپ بهحق (۱۶) بهشی ههیه:

- ۱- وهدهسهینانی زانیاریه ئاینیهکان.
- ۲- ناسینی پهروهردگار.
- ۳- باوهرپ به پاکیی ئه و پهروهردگار له هه موو كهموکوری و خهوشیک.
- ۴- باوهرپ به بوونی خوئی و سیفتهکانی كه (حیات و عیلم و ئیراده و قودرته و سهمع و بهسهر و كهلام) ن.
- ۵- داننان و باوهرکردن به تاق و ته نیایی و بی هاوتایی خوی گهوره.
- ۶- داننان و باوهرپ بهوه كه هه رچی غهیری خویه بوون و نه بوونی به قهزاو قهدهری خویه.
- ۷- باوهرپ به بوونی فریشتهکان و باوهرپ بهوهی كه له هه موو تاوانی پاکن و، يهك دهقیقه له یادی خوا غافل نین و، له په رستگاریی خوا کو تایی ناکه ن.

۸- باوهر به هه موو پیغه مبه ران و به دوا پیغه مبه ر که حه زرتی محه مه د مسته فایه (د.خ)، له گه ل داننان به و هدا که هه موو ئاده مزاد و په ریه ک بانگ کراون بو خوا په رستی له لایه ن ئه م پیغه مبه ره وه، واته پیغه مبه ره کانی تر هه ریه ک ره وانه کراون بو ئوممه تیکی تایبه تی و دیاری، به لام حه زرت (د.خ) بو هه موو عالم نیراوه به پیغه مبه ری به بی جیاوازی و، ده وه ته که ی گشتیه.

۹- باوهر به وه که هه موو پیغه مبه ره کان خاوه ن موعجیزه بوون.

۱۰- ده بی بیرو باوهری ده رباری گشت پیغه مبه ران باش بی، نه ک وه ک جووله که که دوژمنی حه زرتی عیسا و حه زرتی (محهمه د مسته فا) بوون.

۱۱- ئیمان و باوهر به وه که هه رچی غه یری خوایه هه موو (حادث) ه واته له پیشدا نه بوون و، خوا له نه بوونه وه ده ری کردوون بو بوون دروستی کردوون.

۱۲- ئیمان و باوهر به وه که خوی گه وره ئه م جیهانه له ناو ده با چونکه قیده م و به قا ته نیا شایسته ی زاتی خوی گه وره ن.

۱۳- باوهر به وه ی که گیانله به ران له پاش مردن و له ناوچوون زیندوو دهنه وه، چ ئینسان و چ غه یری ئینسان.

۱۴- ئیمان و باوهر به زیندوو بوونه وه ی ئینسان له قه بردا، به ژیانکی به رزه خی بو پاداش وه رگرتن یا خو بو سزا چه شتن.

۱۵- ئیمان و باوهر به وه هه موو کاره ساته که له قیامه تدا رووده دن، وه ک حیسابی کرده وه و کیشانه ی کرده وه و پرد (سیرات) و شه فاعه ت و تکا لای باره گای خوی گه وره. (۱۶) باوهر به وه ی که به هه شت شوینی جه زای چاکه یه و جیگای وه رگرتنی پاداشی خوا په رستیه و، دۆزه خیش جیگه ی سزاو وه رگرتنی پاداشتی کوفر و گونا ه و تاوانباریه.

لقه کانی تر که پیوه ندیایان به کرده وه و راستی له کرده ودا هه یه سی به شن. به شی یه که م پیوه ندی به نه فسی موسلمانانوه هه یه په یوه ندیه کی باتنی، وه ک پاککردنه وه ی نه فس له خو وره وشتی به د. جا پاککردنه وه ی نه فس ده جوړه.

۱- پاککردنه وه ی له خوی نه وسنی و حه ز له خواردن کردن.

- ۲- پاککردنه‌وهی له وتاری نارپه‌وا.
- ۳- پاککردنه‌وهی له خوښووستنی مال.
- ۴- پاککردنه‌وهی له خوښه‌ویستی پایه و جیگا و ریگا.
- ۵- پاککردنه‌وهی له به‌خیلی.
- ۶- پاککردنه‌وهی له خووی خو به‌گوره زانین.
- ۷- پاککردنه‌وهی له هسوودی، واته: هز کردن به نهمانی نیعمه‌تی غهیر.
- ۸- پاککردنه‌وهی له حیقده، واته کینه له دلا راگرتن.
- ۹- پاککردنه‌وهی له (ریا) واته چاکه کردن بو به‌رچاویی خه‌لک.
- ۱۰- پاککردنه‌وهی له عوجب، واته له خو رازیبون.

یا وهک رازاندنه‌وهی نه‌فس به خوورپه‌وشتی به‌رز که یازده خووه، یه‌که‌م: په‌شیمان بوونه‌وه له تاوان. دووهم: ترس له خوا. سییه‌م: تکاوا هیوای عه‌فووی خوا. چواره‌م: بی په‌یوه‌ندی به دنیاوه، واته ئه‌وه‌نده پیوه‌ندی‌که‌ی به‌هیز نه‌بی که له ئاینی خوئی غافل بی. پینجه‌م: شهرم، واته شهرم له کاری نارپه‌واو ناشه‌ری. شه‌شه‌م: شوکر و سوپاسی خوای گه‌وره له‌سه‌ر نیعمه‌ت. هه‌وته‌م: وه‌فا و چاودیری مافی خوا و مافی خه‌لک. هه‌شته‌م: سه‌بر و خو‌راگرتن له گوناح، واته کاتی تاوانیک هاته پیش گیروده‌ی نه‌بی‌ت و ته‌رکی بکات و له‌به‌ر خاتری خوا نه‌یکات، یا سه‌برو خو‌گرتن له‌سه‌ر به‌لاو گیروگرفت، واته گیروده‌ی نه‌خو‌شیه‌ک یا زیانیک بوو سه‌بر بکا و خوئی بگری و زیاد له ئه‌ندازه بی‌زاری دهرنه‌برئ، هه‌روه‌ها سه‌بر و خو‌گرتن خوا په‌رستی، واته هه‌رچه‌ند تاعه‌تکردن و خواپه‌رستی له‌سه‌ر شان گران بی هه‌ر له‌به‌ر ره‌زای خوای گه‌وره به‌جیی به‌ینی. نو‌یه‌م: ئیخلاس، واته راستی له‌گه‌ل خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا و موسولماناندا. ده‌یه‌م: «توکل» واته پشت به‌خودا به‌ستن. یازده‌یه‌م: رازی بوون به‌قه‌زاو قه‌در، واته به‌قه‌زای خوای گه‌وره و ئه‌و کارانه که ئه‌و ده‌یانکات رازی و خو‌شحال بی و بی‌زاری دهرنه‌برئیت.

به‌شی دووهم یا پیوه‌ندی به‌زاهیر واته دهری ئینسانه‌وه هه‌یه وه‌کو عیباده‌ت، ئه‌مانه‌ش سیازده لقن:

- ۱- پاکیی له‌ش له بی ده‌ستنو‌یژی و له‌ش پیسی و پیسی.
- ۲- به‌جیه‌ینانی نو‌یژه‌کان.

- ۳- دانی زهکات و سەرفیتەرە بەوانەى کە پێیان پەوايە.
- ۴- بەجێهێنانى ئەو کارانەى کە فەرزى کيفايەن وەکو نوێژى جەنازە.
- ۵- بەجێهێنانى پۆژووى پەمەزان.
- ۶- ئيعتیکاف کردن لە مزگەوتدا.
- ۷- خويندنى قورئانى پيرۆز، کە لە پایانى ئەم نامەدا هەندى لە خیر و پاداشى قورئان خويندنتان بۆ باس دەکەم.
- ۸- حەجى مالى خوا.
- ۹- عەمرە.
- ۱۰- سەربىنى قوربانى.
- ۱۱- بەجى هينانى نەزر.
- ۱۲- راگرتنى قەدرى سوین، واتە کاتى سویندەیکت لەسەر نەکردنى شتیک خوار و وت نایکەم، ئەگەر ئەو کارە واجيب یا سوننەت نەبى، نابى بیکەیت و سویندەکەت بشکينى.
- ۱۳- بەجێهێنانى کەفارەت، واتە ئەگەر سویندت کەوت یا بەهۆیەکی ترەو کەفارەتت کەوتە سەر، ئەو کەفارەتە بەدى بەوانەى خیریان پى پەوايە.
- ياخو پيوهەندى بە زاتى ئينسان خوێهەو و بە عەلاقەو پيوهەنديیەو هەيە، وەك داوین پاکی لە زینا، نیکاحی راست و شەرى، بەجێهێنانى مافەکانى نیکاح وەك مارهیبى و هەستان بە نەفەقەى پيوست، چاکە کردن لەگەل باوك و دايك و، بەجێهێنانى سيلەى رەحم، واتە نەبرينى پيوهەندى خویشایەتى و چاکە کردن لەگەل خزم و کەسوکاردا، هەروەها بە گوێ کردنى گەورە و خاوەن فەرمانانى ئىسلام لە کاروبارى رەواو پەسەنددا، واتە ئەگەر، بوۆ نمونە، سەرباز بوو لە سوپای ئىسلامدا لەسەرى پيوستە لە کاروبارى رەواو شەرىدا بى گويبى گەورەکەى نەکا، یارمەتيدانى موسلمانان لە زیندوو کردنەو و بووژاندنەو و شیعارى ئىسلامدا. ئەمر بە چاکە و نەهى لە خراپە. جیهادکردن دژى کافران لە پیناوى پاراستنى ئايندا. پاراستنى نەفس لە تاوانکارى. بەجێهێنانى مافەکانى جینایات لە رینگای قيساس وەرگرتنەو لە تاوانبار. پاراستنى مال و سامانى خەلک. بەجێهێنانى مافەکان و دوورکەوتنەو لە زولم و زور. پاراستنى نەسەب لە رینگای نیکاحى شەرى و

له رېځگای دوورکه و تنه ووه له داوین پیسی. پاراستنی ناموسی موسلمانان و نهلی
زیمه له رېځگای به جیھینانی هددی زیناوه بهو شیوهی له نایندا برپاردراره، هروهها
له رېځگای به جیھینانی هددی قه زفه وه، واته هددی نهو کهسهی که بوختان به
ناموسی خه لک دهکا بهو شیوهی که له شریعه تدا باس کراوه. پاراستنی عهقل و هوش
به هوئی مهنکردنی خوټ و خه لکی تر له بهکارهینانی نهو شتانهی نینسان مهست و
سهرخوش دهکن.

براکانم! له تمه نی هوت سالییه وه تا کاتی بالغ بوون مناله کانتان فیږی سوورتهی
(فاتیحه) بکن؛ هه تا که بالغ بوون و دستیان دایه نویژکردن نویژکانیان راست و
پهوان بی و خیره کهیتان پی بگا، چونکه به یهک جار خویندنی سوورتهی فاتیحه به قه دهر
سوورتهی به قهره خیری هیه، که سوورتهی به قهره (۲۴) په رده بی، خو نه گهر پازده جار
سوورتهی فاتیحه بخوینی نهوه به قه دهر سی جوزنه ی قورئان خیر و سهواپی هیه، به لکو
زیاتریش، دیاره نه گهر مناله کانتان فیږ نه کن، نه ناعمته گهره تان له دست
دهرده چی. نه مهش زیانکی زور گوره یه.

نیمامی غزالی (ر.خ) ته رتیبی ویردی فاتیحه ی وا داناوه که له پاش نویژی سبهینان
(۲۵) جار و، له پاش هریه که له نویژی نیوه رپو و عهسر (۲۵) جار و، له پاش نویژی
مه غریب (۱۰) جار و، له پاش نویژی عیسا (۱۵) جار بهم جوړه رپوژی ده بیته سه د جار،
واته: هه موو رپوژی به قه دهر دوو هزار و چوار سه د په رپه قورئان سهواپی هیه. به خ به خ
لهم سامان و ناعمته، به د به ختن نهوانه ی خوینان و منداله کانیان لهم سامانه گوره یه
ناهومید دهکن، شتیکی نارپه وایه هندی له ماموستایانی قوتابییان که سه بارهت
به فیږکردنی منالانی موسلمانان که مته رخمی دهکن، له ماوهی دوو سالدا یهک جوزء
بهو منالانه ده خوینن که گوئی راگری لییان، نهو جوزنه ش نازانن که به ناو خویندوویانه،
نهجا به ناچاری خاوهن مناله کان له قوتابخانه دهریان دهینن و لای وهستای نیشی
عادهتی وهک بهرگدروو و ئاسنگهر و دارتاش... تاد دایان دهنین تا فیږی کاریک ببن. جا
ههروهک بوم باس کردن به ههر جوړ بووه ده بی مناله کانتان فیږی سوورتهی فاتیحه
بکن، نه گینا خوټان گونا هبار دهن و له خیری فاتیحه ی نهوانیش بی بهش دهن.

فهرموودهی هه زره ته (د.خ) کاتی که خوی گه وره رقی ههستی فریشته کان له ترسی
نهو دست به ته سبیح و ته قدیسی خوی گه وره دهکن، له وکاتی رق و قینه دا خوی گه وره

که تهماشای قوتابخانه‌کانی سهر عهرد ده‌کا خه‌ریکی خویندنی دهرسی قورئانن ئه و پرق و قینه‌ی نامیئی و تاوانباره‌کان عه‌فوو ده‌کا و، فریشته‌کانیش له و ترس و بیمه پزگار ده‌بن.

فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (د.خ) هه‌ر کاتی یه‌کیک له ئیوه‌هه‌زیکا له‌گه‌ل زاتی خوی خای گه‌وره قسه بکات با ده‌س بکا به قورئان خویندن. هه‌روه‌ها له هه‌دیسیکی تردا ده‌فه‌رموی: هه‌ر که‌سی هه‌مووی بخوینتته‌وه له و کاته‌دا (٦٠) هه‌زار مه‌لائیکه حازر ده‌بن و دوعای خیر بو ئه و که‌سه ده‌که‌ن که قورئانه‌که‌ی خه‌تم کردوه. له هه‌دیسیکی تردا ده‌فه‌رموی: له‌گه‌ل هه‌موو خه‌تمیکی قورئاندا دوعایه‌کی قبوولکراو هه‌یه، که‌وایی زور نارپه‌وايه ئینسان تی نه‌کوشتی بو ئه‌وه‌ی کورپه‌که‌ی فی‌ری قورئان خویندن بیی و خه‌تمی قورئان بکا و دوعای عه‌فوی باوک و دایکی بکا به‌لکو خوا گونا‌هی ببه‌خشی. له هه‌دیسی پیروژدا هه‌یه که حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: - سی کۆمه‌ل هه‌ن له گه‌وره‌کانی ئوممه‌تی من ده‌ژمیردین:

١- ئه‌وانه‌ی که قورئانیا‌ن له‌به‌ره.

٢- ئه‌وانه‌ی که هاو‌پیی قورئانن، واته هه‌ر پوژی چه‌ند جو‌زئی له قورئان ده‌خوینن ده جو‌زه یا که‌مترو، هه‌رگیز به بی عوزریکی شه‌ری ته‌رکی ناکه‌ن.

٣- ئه‌وانه‌ی که شه‌ونویژ به‌رده‌وام ده‌که‌ن و به بی عوزریکی ره‌وا ته‌رکی ناکه‌ن، ئه‌مانه له گه‌وره‌کانی ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌رن، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر هه‌دیسی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ئه‌وانه‌ی که قورئان زو‌رتتر ده‌خوینن به خواپه‌رستتر حیساب ده‌کرین و مه‌شه‌وورن.

هه‌روه‌ها له هه‌دیسه‌دايه که فه‌رموویه‌تی: به‌شی چاو‌تان بده‌ن له عیباده‌ت کردن. ئه‌م عیباده‌ت کردنی چاوه‌ش بریتیه له ده‌ورکردنه‌وه‌ی قورئان و، به‌کاره‌ینانی چاو له خویندنه‌وه‌یدا. فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره: سینه‌ی له قورئان خالی وه‌ک خانووی ویران وایه. هه‌روه‌ها له هه‌دیسه‌دا هه‌یه: ئه‌هلی قورئان ئه‌هلی خوا و دو‌ستی تایبه‌تی خوان. دیسان هه‌دیسه: "خیرکم من تعلم القرآن وعلمه" واته چاک‌ترتان ئه‌و که‌سه‌یه که فی‌ری قورئان ده‌بی و خه‌لکیش فی‌ری قورئان ده‌کا.

حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی فی‌ربوونی یه‌ک ئایه‌ت له قورئان خیر و پاداشی سه‌د پکات نو‌یژی هه‌یه. هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی خویندنی قورئان له ناو قورئاندا له گه‌وره‌ترین خواپه‌رستیه‌کانی ئوممه‌تی منه. دیسان فه‌رموویه‌تی ته‌ماشاکردنی ئایه‌تی قورئان

خوایه‌رسییه وه‌کو ته‌ماشاکردنی (که‌عبه‌ی خوا. له‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبهره‌که‌خویندنی قورئان له‌نوێژا‌گه‌وره‌تره‌له‌خویندنی قورئان له‌ده‌روه‌ی نوێژدا، هه‌روه‌ها‌خویندنی قورئان له‌ده‌روه‌ی نوێژدا‌پایه‌ی‌گه‌وره‌تره‌له‌ته‌سبیح و ته‌کبیر و، ته‌سبیح و ته‌کبیر له‌پۆژووی سوننه‌ت‌گه‌وره‌تره، ئه‌گه‌رچی پۆژوو‌قه‌لغانه‌له‌پووی ئاگری دۆزه‌خدا. له‌حه‌دیسدا‌یه‌که‌قورئان‌شه‌فیع و تکاکاره‌بۆ‌خاوه‌نه‌که‌ی و تکاکه‌شی مه‌قبووله‌و، قورئان سامان و ده‌وله‌تیکه‌که‌هه‌ژاری و بی‌نه‌وایی به‌دوادا‌ناپه‌ت و، هیچ سامانی نییه‌له‌قورئان زیاتر‌بی.

براکانم‌شیت و دیوانه‌که‌سیکه‌که‌ئهم سامانه‌گه‌وره‌یه‌به‌مندالی‌خۆی‌نه‌گه‌یه‌نی. جا‌که‌خوا‌یارمه‌تی‌دان و منداله‌کانتان قورئانیان ته‌واو‌کرد، چاودیریان‌بکه‌ن و با‌فیری هه‌ندێ‌کتییی‌په‌ند و ئامۆژگاری‌بین، وه‌ک (گولستان)‌ی‌شێخی‌سه‌عدی‌بیجگه‌له‌هه‌ندی‌کتییی‌شه‌ریعه‌ت. هه‌روه‌ها‌ئه‌وه‌ی‌خویندوویه‌تی‌چاودیری‌بکا و خۆی‌تیدا‌به‌هیز‌بکا نه‌بادا‌له‌بیری‌بچیته‌وه. بیگومان‌ئه‌و‌که‌سانه‌ی‌که‌به‌ته‌نیا‌خویندنی‌قورئانی‌پیرۆز‌واز له‌منداله‌کانیان‌ده‌هینن و فیری‌خویندنی‌په‌ند و ئامۆژگاری‌و‌شه‌ریعه‌تیان‌ناکه‌ن و، بۆ‌ئهم‌مه‌به‌سته‌پێگایان‌بۆ‌ساز‌ناکه‌ن، زۆری‌پێ‌ناچی، منداله‌کانیان‌به‌کارو‌پیشه‌ی‌دنیا‌یی‌وه‌خه‌ریک‌ده‌بن و قورئانه‌که‌یان‌له‌بیر‌ده‌چیته‌وه و ناچار‌ده‌بن‌جاریکی‌تر‌له‌قوتابخانه‌فیری‌بین. بۆیه‌زۆر‌تکاتان‌لی‌ده‌که‌م‌که‌له‌م‌ده‌وله‌ته‌گه‌وره‌یه‌خۆتان‌و‌ئه‌ولادتان‌به‌شدار‌بکه‌ن، تا‌له‌پاش‌مردنیشتان‌خیر و پاداشتی‌چاکه‌تان‌پێ‌بگا‌و‌له‌سزاو‌ئازار‌پزگاری‌بین.

حه‌ززه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: "القرآن هو النور المبين والذكر الحكيم والسرائط المستقیم" واته: قورئان‌به‌راستی‌پووناکی‌و‌پۆشنا‌یی‌یه‌کی‌ئاشکرایه‌و‌زیکری‌پر‌حیکمه‌تی‌خوایه‌و‌پێگه‌یی‌یه‌کی‌راستی‌بی‌جه‌فایه. هه‌روه‌ها‌فه‌رموویه‌تی "القرآن هو الدواء" واته: قورئان‌ده‌رمانی‌تاریکی‌ده‌روونه‌وه‌چاره‌ی‌گومراهی‌ماوه‌ی‌ژینه، وه‌فه‌رموویه‌تی‌هه‌ر‌که‌سی‌گۆی‌رابگری‌له‌که‌سی‌که‌قورئان‌بخوینێ‌ئه‌وه‌به‌قه‌ده‌ر‌ئه‌و‌قورئان‌خوینه‌خیر و سه‌وابی‌هه‌یه. جا‌مادام‌وايه‌ئه‌ی‌برای‌خۆشه‌ویستم‌مناله‌که‌ت‌بکه‌به‌قورئان‌خوین و، له‌کاتی‌که‌ده‌وری‌قورئان‌ده‌کاته‌وه‌گویی‌لی‌رابگره‌هه‌تا‌به‌قه‌ده‌ر‌ئه‌و‌خیر و پاداشت‌بۆ‌بنووسری، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی‌که‌خۆت‌قورئانه‌که‌ت‌خویندبی.

حه‌ززه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی‌که‌سی‌خوا‌ته‌وفیقی‌بدا‌بۆ‌ئه‌وه‌ی‌قورئان‌له‌به‌ر‌بکا و، وا‌گومان‌به‌ریت‌که‌یه‌کێک‌هه‌یه‌خوا‌نیعمه‌تی‌له‌وه‌زیاتری‌پێ‌داوه، ئه‌وه‌به‌هه‌له‌دا‌چووه،

واته: چونکه پایه‌ی کەس ناگاتە پایە‌ی ئەو‌ە‌ی کە قورئانی لەبەرە، مەگەر یەکیک ئەویش قورئانی لەبەر بێ. هەر‌و‌هە‌ا فەر‌موویە‌تی: هەر کەسێ لە نیو قورئاندا دەوری قورئان بکاتە‌و‌ە و بخوینێ لە کاتی پیریدا گیرۆدە‌ی خەرەف نابێ، واتە بە‌هۆ‌ی پیرۆزی قورئان‌و‌ە لە دەردی خە‌ل‌ە‌فان دە‌پارێ‌زێ. لە هە‌دیسێکی تردا فەر‌موویە: هەر حەرفی لە قورئان بۆ ئەو کەسە‌ی دە‌ی‌خوینێتە‌و‌ە بە‌رامبەر‌ی دە‌چاکە‌یە. دیسان فەر‌موویە‌تی قورئان هە‌زار هە‌زار و بیست و حەوت هە‌زار حەرفە و، لە رۆژی قیامە‌تدا وە‌کو ئینسانێکی نە‌خۆش و رە‌نگ زە‌رد دێ بۆ لای ئەو کەسە کە لە دنیا‌دا خویندوویە‌تی‌و‌ە و دەوری کردووە‌تە‌و‌ە پێی دە‌لی من ئەو قورئانە‌م کە تۆ لە دنیا‌دا دە‌تخویندە‌م‌و‌ە ئیستە بۆ‌یە رە‌نگم گۆ‌را‌و‌ە دە‌ترسم تووشی بە‌لایە‌ک بووی، من ئەو قورئانە‌م کە تۆ لە شە‌واندا خە‌وت لە خۆت حە‌رام دە‌کرد و دەوری منت دە‌کردە‌و‌ە، لە رۆژدا بە‌هۆ‌ی خویندە‌نە‌و‌ە‌ی من‌و‌ە تینووت دە‌بوو، واتە مادام من لە دنیا‌دا بووبوم بە‌هۆ‌ی ئازاری تۆ پێ‌ویستە لە قیامە‌تدا ببمە هۆ‌ی ئاسایش و ئیس‌راحت، ئە‌نجا بانگ دە‌کا دە‌لی: وە‌رن خە‌لاتی ئە‌م هاو‌رپیی منە بکە‌ن و، لێی پازی بن، خۆ‌ی گە‌ورە‌ش خە‌لاتی دە‌کات و لێی پازی دە‌بێت. حە‌زرت (د.خ) فەر‌موویە‌تی حە‌سە‌د، واتە بە‌خیلی بە‌ خە‌لک بردن حە‌رامە مە‌گەر بە‌خیلی بە‌ یە‌کیک کە خۆ‌ی گە‌ورە تە‌و‌فیقی دابێت و وای لێ هاتبێ شە‌و و رۆژ بە‌قورئان‌و‌ە خە‌ریک بێت، یا بە‌ یە‌کیک خوا مالێکی زۆری پێی دابی و شە‌و و رۆژ ئە‌و ماله‌ لە پینا‌وی رە‌زامە‌ندی خوادا بە‌خت بکا.

لە فەر‌موودە‌ییە‌کی حە‌زرت‌و‌ە دە‌ردە‌کە‌و‌ی کەسێ قورئان خوین و پیاو چاک بێ کە چو‌و بە‌هە‌شت تکا دە‌کا بۆ دە‌ کە‌سی وە‌ها کە موستە‌حە‌قق‌ی سزان بە‌ ئاگری دۆ‌زە‌خ و، تکا‌کە‌شی لێ قبول دە‌کری و، لە رۆژی قیامە‌تدا تاجی شەرەف دە‌نێتە سە‌ری باوک و دایکی، واتە بە‌ جو‌رە خە‌لاتی خە‌لاتی باوک و دایکی دە‌کا کە پە‌رسنگی لە پە‌رسنگی رۆژ زۆرتەر. ئە‌م فەر‌موودە‌ی حە‌زرتە درێژە و، حە‌زرت زۆر ستایشی قورئان دە‌کا تێدا‌و، دە‌فەر‌مو‌ی هەر‌گیز بە‌ هۆ‌ی دووبارە‌کردنە‌و‌ە‌ی لای موسلمان کۆن نابێ و، پێ‌ویستە هەر کاتی کە قورئان‌کە خە‌تم بکا لە‌سەر‌و‌ە دە‌س پێ بکاتە‌و‌ە، هە‌تا دە‌ربکە‌و‌ی کە لە قورئان خویندن دە‌ست بە‌ردان نە‌بو‌و.

دە‌گێ‌رنە‌و‌ە حە‌زرت فەر‌موویە‌تی: ئە‌ی عە‌لی! قورئان فێر ببە و، بە‌ خە‌لکێشی فێر بکە، لە باتی هەر حەرفی دە‌چاکە‌ت بۆ دە‌نووسری و، کاتی مردنیش بە‌ شە‌هیدی دە‌مریت. ئە‌ی عە‌لی! قورئان فێر ببە و بە‌ خە‌لکێشی فێر بکە. کاتی کە مردی فریشتە‌کان زیارە‌تی

قەبرەكەت دەكەن و بە دەوریا دەسوورپنەو، وەك چۆن ئادەمیزادی موسلمان ھەجی مالى خوا دەكا. ھەروەھا رپوایەت كراو ھەر كەس لەبەر رەزای خوای گەورە بەخوڤراپى قورئان فيرى خەلك بكا لە پوژى قىامەتدا فرىشتەكان بە پىكەننەو دەين بە پىرىبەو. ھەروەھا رپوایەت كراو ھەر كەس قورئان فيرى منالەكانى خوى بكا خوای گەورە لە پوژى قىامەت گەردن بەندىكى پى دەدا كە ھەموو عالەم سەريان لى سوور دەمىنى ئەوئەندە جوان و ناپابە.

رپوایەت كراو ئەگەر موسولمان دەوام بكا لەسەر تەماشاكردنى قورئان خوای گەورە بىناى چاوى ئەو كەسە دەپارىزى تا ماو لە دنيادا.

لە فەرموودەيەكى ھەزرەتەو (د.خ) دەردەكەوئ ھەر كەسى بە درىژايى تەمەنى ھەر پوژى لە دوو سەد ئايەتى قورئان كەمتر نەخوئى، ئەو لە قەبرا شەفاعەتى مردووانى ھوت قەبر دەكا بە دەوروبەرى خویدا، ئەگەر باوك و دايكى ئەھلى سزا بن خوا سزاكەيان سووك دەكا. ھەروەھا رپوایەت كراو ھەر مالى قورئانى تىدا بخوئىرى فرىشتە دىن بو ئەو مالى، شەيتانى لى دوور دەخەنەو، ئەو خانووە دەبىتە ھوى خوئى و شادى بو خواوئەكەى و خىرى زور دەبى و شەرى كەم دەبى.

بە پىچەوانەى ئەمەشەو ھەر خانوويەك قورئانى تىدا نەخوئىرى شەيتانى لى نزيك دەبنەو، لەسەر ئەھلەكەى تەنگ دەبى و فرىشتەى لى دوور دەكەونەو و خىرى كەم دەبى و شەرى زور دەبى.

رپوایەت كراو ھەزرەت (د.خ) فەرمووى بە مەعازى كورپى جەبەل، خوای لى رازى بى. ئەى مەعاز ئەگەر تالبى ژىنى بەختيارانەيت و دەتەوئ وەك شەھىدان بمرىت، لە پوژى قىامەت دا پزگار بىت، لە پوژى ترس ئەمىن بىت و بگەيت بە خىرو خوئى و دوور بىت لە ناخوئى، لە تارىكى دەرچىت، لە گەرماى پوژى قىامەتدا بچىتە ژىر سىبەرى مېھربانىى خودا، ئەگەر دەتەوئ لە كاتى تىنوويەتى جىھاندا تىرا و بىت، ئەگەر دەتەوئ كىشانەى كرددەوى باشت قورس بى، لە كاتى رى و ن كردندا شارەزا بىت، بەلى ئەگەر ئەمانە ھەمووت دەوئ قورئان بخوئىنە، دەوام بكە لەسەر خوئىندەو و دەور كردنەوى، چونكە قورئان خوئىندن زىكرى پەحمانە و دوورى لە شەيتانەو ھوى قورسى تاى چاكەيە لە پوژى قىامەتدا. ھەروەھا رپوایەت كراو كە قورئان خوئىندن ھوى نوورانىەتى دلى موسلمانانە.

براکانم! یهکی له پیاوانی خوا وتی: ئەحمەدی محەمەد ئاغام له خەودا چاوی پێ کەوت که له حالی گیان کەنشتدا بوو ئیوەش له دەوری بوون، تەماشام کرد نوری له نینۆکی پێیەوه له بەینی پیست و گۆشتدا هات تا گەیشته ئەژنۆی، لەو کاتەدا ئەحمەدی محەمەد ئاغا وتی: کاک ئەحمەد! ئەوه نووری قورئانە له پێش رۆحمەوه هاتوو، ئەنجا نوورەکه گەراپەوه بوو نینۆکی پێی، دیسان بانگی کرد: کاک ئەحمەد ئەوا نووری قورئان گەراپەوه بوو جیگەیی خۆی، پاش ئەمە نوورەکه سەر کەوتەوه، دیسان بانگی کردەوه: کاک ئەحمەد! وا نووری قورئان سەرکەوت، هات له پێش رۆحمەوه، هەر بەم دەستوورە ئەو نوورە بە هەر جیگایەك دەگەیشته بانگی دەکرده کاک ئەحمەد و پێی دەگوت نوورەکه گەیشتهوه تە ئەو شوینە له پێش رۆحمەوه، هەتا ئەو نوورە گەیشته سینەیی. ئەم جار ئەو نوورە وەها زۆر بوو هەموو سینەیی داگرت، ئەنجا بانگی کرد: کاک ئەحمەد وا نووری قورئان له پێش رۆحمەوه هات ئەو نوورە له دەمیەوه دەرچوو، ئیتر ئەحمەد ئاغا وەفاتی کرد. بەم حالەوه که نووری قورئان لەگەڵ رۆحانیەتیدا بوو، رۆحی بە هەر شوینی دەگەیشته ئەو نوورەیی لەگەڵدا بوو، ئەی براکانم! ئەم ئەحمەد ئاغایە پیاویکی دەولەمەند بوو، تەوبەیی کرد و قورئانی کردەبەر و له خانەقادا گۆشەنشین بوو تا کۆچی دوایی کرد.

براکانم! زۆری ناوی هەر شتی نیشانی گەورەییی ئەو شتەیه. له قورئانی پیرۆزدا له (۵۴) جیگەدا ناوی قورئان بە ناوی جیا جیا باس کراوه وەک: قرآن. فرقان. کتاب. وحی. نور. سبیل. روح. ذکر. شفاء. هدی. موعظة. رحمة. بیان. مهیمن. حبل. عهد. صراط. مستقیم. حکیم. قیم. مبین. مبارک. حکمة. حدیث. حق. تذکرة. برهان. تفصیل. کلام. عظیم. مەعنای هەریەک لەم ناوانە لە تەفسیردا لە شوینی خۆیدا دیاری و باس کراوه، هەریەکەیی جووره ستایش و پیاوەلدانیکی قورئانە.

براکانم! پاش ئەم بەیانانە من و بیستنی ئیوهیه ئیتر بێ موبالاتی لەگەڵ قورئاندا نیشانی نائومیدییه له رحمةتی خوا و، نیشانی بێ هیزی ئیمانە. رجا دەکەم لەمەو پاش له فیر بوونی قورئان و خویندنیدا هەول بەدن و منالەکانتان فیربکەن، بەلکو ببیتە هۆی بەختیاریتان له هەردوو دنیا دا ان شاء الله. والسلام علی من رحم نفسه فاطع الله ورسوله صلي الله عليه وسلم تسليمًا.

نامەى ھەژدەپەم

بۆ ەشرەتى جاف

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه المجاهدين لاعلاء كلمة الله.

پاش ئەمانە براکانم! نامەکانى دوستى خۆتان، بەپێى فەرموودەى پێغەمبەرگەورەترین دیارییەكە دۆست بۆ دۆستى رەوانە کردبى، ئەوەتا پێغەمبەر (د.خ) دەفەرموى [ما اهدى مسلم لآخيه هدية افضل من كلمة حكمة يزيدہ الله بها هدى او يردہ بها عن ردى] كەواتە ھەروەك بە دیارى دنیاى دڵخۆش و دڵشاد دەبن پێویستە بە دیارى ئاینى خودایى باشتر دڵشاد ببن، وە لە كاتى خویندەنەوى نامەکاندا بەھوى درێژییانەو ھەلەول و دڵ پەريشان نەبن، ئەمەش نیشانەى بەھیزی ئیمانانە؛ چونكە ھەزرت (د.خ) فەرموویەتى گەورەترین خوورەوشتى ئینسانى موسلمان ئەوھى كە لە بیستنى قسەى خێرى ئاینى تیر نەبى.

نامەى تەعلیمی گوناھەکانیش بۆ تەرك کردنیان دیارییەكى گەورەھى؛ ئیمامى عومەر (د.خ) كە كاروبارى موسلمانانى گرتە دەست و بوو بە خەلیفە بە ھاورپێھەکانى پێغەمبەرى دەفەرموو: ھەر عەیبیکم ھەبە پێم بڵێن تا تەركى بكەم و وازى لى بەھینم، ھەروەھا دەیفەرموو: [رحم الله امرء اهدى الي عيوبى] واتە رەحمەتى خوا لەو كەسە بى عەیبەکانى خۆم بە دیارى بۆ بێنى و چى كاری نارەوام ھەبە بى شەرم پێم بلى، بەلام دۆستى وھا نایابەو، ئەم دۆستەى خۆتان لەو دۆستە نایابانەھى.

ھەزرت (د.خ) فەرموویەتى: "أذا حمل الرجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان خيرا له من حجة وعمره ومن عبادة سنة" واتە ئەگەر ئینسان قسەھەكى خێر لای خواو ھە بۆ براى موسلمانى بەرى ئەو ھەژدەپەم لە ھەجىك و عەمرەھەك و خواپەرستى سالىك چاكتەرە. لەبەر ئەمە ھەزرتان دەكەم مەرتەبە و پایەكانى موسلمان زۆرن، كەمترین پایەى

موسلمانى ئەۋەيە ئەو موسلمانە چەند بايەخ بە پېۋىستىيى دىنيىي دەدا ئەۋەندەش بايەخ بە پېۋىستىيى قىيامەتى بدات و، چەند بەو دلخوش دەبى بەمىش وەھا دلخوش بى. لە عورفى كوردانا بەم جوړه موسلمانە دەلین (پوخل موسلمان) دەللى ئەمەش ئەۋەيە كە حەزرت (د.خ) فەرموويەتى [لا اله الا الله] رق و قىنى خودا لە ھەموو بەندەكانى خوا لادەدا ھەتا ئەوان لەناو خوياندا قازانجى دنيا بەسەر قازانجى دىندا پەسەند نەكەن، بەلام كاتى ئىختىيارى سوود و قازانجى دنيايان كرد بەسەر قازانجى دىنا، واتە: بۇ دنيا نوپۇ و پۇژوو عىبادەتيان زاىە كردو، فەرقى حەرام و حەلاليان نەكرد ئەوسا ئەگەر (لا اله الا الله) ىش بكەن، خواى گەورە شەپيان لى دوور ناخاتەۋە و، دەفەرموى ئەمانە درۇ دەكەن، ھەر بە دەم و زمان ناوى من دەبەن و، دلپان لاي من نىيە.

براكان! من وادەزانم ئىۋە راست ناكەن؛ چونكە تا ئىستە چەند نامەم بۇ ناردوون و ھىچ گوپتان پى نەداۋە، وادىارە لەمەو پاش ھەر گوپى پى نادەن، كەچى بەدىارىيى دىنيىي كەيف خۇش دەبن.

ئەى دەشت نشىنان چەند جار تكام لى كردن و بۇم نووسىن و تەرغىبىم كردن لەسەر زىندوو كىردنەۋەى ئادابى ئىسلامى كە بانگ و نوپۇزى جەماعەت و مزگەۋتى پاك و خاۋىنە، دەۋارىك يا چادرىكى حەلال و تازەى چوار ھەسوونىيە لەگەل خادىمكى دەم و چاۋ پاكى نوپۇزكەرى پۇژووگر و بانگدەرىكى دەنگ خۇشە، كەچى ئىۋە، لەگەل ئەو ھەموو دەستەلاتە و لەگەل ئەو مەرۇمالاتەى كە خودا پىپى داۋن، گوپتان پى نەدا، تەنانەت خۇتان نەگەياندە كەمترىن پاىەى موسلمانى. ئىتر من نازانم چى بكەم و چى بلىم.

ئىمام فەخرەدىنى رازى و ھەندى لە پىاۋانى رىپازى (تەسەۋف) فەرموويانە: مەعنای كەدىسى (من عرف نفسه فقد عرف ربه) ئەۋەيە ھەر كەسى نەفسى خۇى بناسى بەو سىفەتەى كە خوا دروستى كردوۋەو بە خواى خۇى موحتاجە و بەبى يارمەتیی ئەو ناتوانى ھىچ شتىك بكا ئەۋە بە راستى خواى خۇى ناسىۋە. براكان! مەعنای خۇناسىن ئەۋە نىيە كە ئىنسان بلى من جىسم و گوشت و پىست و ئىسقانم و دل و سك و ھىزى ئارەزو، ھىزى رق گرتن و، مەىلى خواردن و خواردنەۋەم تىدا ھەيە؛ چونكە ئەم جوړه خۇناسىنە لە ھەيۋانىشدا بەشپۋەبەكى گشتى ھەيە، ھەرۋەھا ئىنسانىيەت بە قسەكردن و بە رىش و بە گىاندارى نىيە چونكە (تووتى) ش قسە دەكا، بزنىش رىشى ھەيە، ھەيۋانى

بئى شعوريش گيانى ھەيە، بەلكو لە خۇناسىندا پېويستە ئىنسان بە راستى خۇي لە گيانلەبەرە بئى شعورەكان جىيا بىكاتەو، ئەو بەزانى كە خوداي گەورە بۇيە عەقل و ھۆشى پى داو ھەتا بىرىكاتەو لەو ھى كە لەمە و پېيش نەبوو ھو خوا دروستى كردو، لە سكى داىكىا پەرورەدى كردو، ھىناويەتە دەرەو تا بە ھۆي ھىزى پووناكىي عەقلەو، بەزانى پەرورەدگار يىكى زانا و تواناي خاوەن خواست، دروستى كردو، بىجگە لەو ھى كە عەقل و ھۆشى پى بەخشيو، پەھبەرىكى دەم و دلپاك و خوورپەوشت بەرزىشى بە پىغەمبەرى ناردو ھتە سەر، ئەم پەھبەرە دەستورى ئاينى پى گەياندوو، ھەتا ئەم ئىنسانە بە ھۆي عەقل و ھۆش و لەبەر پووناكىي تەمى و ئامۆزگارىي ئەم پەھبەرە پاىەبەرزەدا رېگاي بەختيارى بگرىتە بەر و لەسەرى بىمىنىتەو ھەتا بە سەربەرزى بژى، و بە پاكى بپواتە حوزورى خوى گەورە. لەم بەيانىيەو دەرەكەوى كە ئادەمىزاد وەكو باقىي حەيوانات نىيە، چونكە بەختيارىي حەيوانات لەو ھدايە كە زور بخون و قەلەو بن و مەينەت و كارو باركىشانىان نەبىي كە وانەبوو دەفەوتىن، بەلام بەختيارىي ئادەمىزاد لەو ھدايە كە بىروباو ھى پاك و بەجىي بىي، خوورپەوشتى جوان و پەسەندى بىي و، بەقەدەر توانا لەو رى و شوينەو ھى بپوات كە رەھبەرى گەورە پىشانى داو، خزمەتى خۇي و باقىي ئادەمىزاد بكا، ھەتا ئاكامى دى و بە سەربەرزى دەمرى. خۇئەگەر ھەمىشە خو بداتە خەيالاتى دنيا و ئارەزووى نەفس ئەو ھوى حەيوانات دەگرى و لەسەر حالى ئولفەت گرتن بە حەيوانەو دەمرى. وەكو بىستومە ھەندى شوان لە كاتى گيانەلادا لەباتى دوو كەلىمەى شەھادەت (ھەو ھەو)ى كردو ھو بۆلخوپىنى حەيوانەكانى و (ھەپ ھەپ)ى كردو ھو بۆ مەنعىان، (بۆرەبۆرە)ى كردو ھو بانگکردنى سەگەكەى؛ چونكە لە كاتى ژيانىدا لەگەل ئەمانەدا ژياو ھو ئولفەتى پىيانەو ھو ھەر خەرىكى ئەمانە بوو، ديارە لە كاتى مردنىشدا ھەر بەو حالەو گيانى دەرچوو [پەنا بەخوا لە حالى خراب].

ھەزرتى پىغەمبەر (دخ) فەرموويەتى: "كما تحيون تموتون وكما تموتون تبعثون" واتە لە كاتى ژياندا چۆن ژياون و لەگەل كى بوون بەو جۆرە دەمرن، ھەر چۆنىش بمرن لە رۆژى قىامەتدا بەو جۆرە زىندوو دەكرىنەو.

بەنرخترىن دەرز و ئامۆزگارىيەك كە لە رەھبەرى گەورەو، وەرمان گرتوو ئىمان و عەقىدە و بىروباو ھى باشە، واتە باو ھى بە خوداي گەورە كە پەرورەدگارى جىھانە؛ باو ھى بە فرىشتەكانى خوى مەزن، باو ھى بەو پىغەمبەرانەى خوا ناردوونى بۆ سەر بەرەى ئادەمىزاد و پەرى، باو ھى بەو كتیبانەى كە خوى گەورە بە فرىشتەى ئەمىن

(جوبره ئیل) دا، دروودی خوای لی بی، ناردوونی بو پیغه مبه ران، باوهر به وهی هرچی له جیهاندا رووده دا همووی خوای گه وره دهیکا، ههروه ها ئه م جیهانه نه بووه و خوا دروستی کردووه، باوهر به وهی که ئه م جیهانه نامینی و گیانله به ران هموو دهمرن و له پاشاندا خوا زیندوویمان دهکاتوه و حیسابی کرده و بیان له گه ل دهکا، جا باشه کان و رهفتار چاکه کان رهوانه ی به ههشت دهکا و ههتا ههتایه له وی دمینه وه، به درهفتاره کانیش ته گهر موسلمان و خاوهر ئیمان بووین یا عه فوو ده کرین یا به قه دهر تاوانه کانیان له دوزه خدا ئازار دهرین، ئه وسا له دوزه خ دهره چن و به حورمهت رهوانه ی به ههشت ده کرین و له ویدا هه میسه دمینه وه. کافره بی باوهره کانیش ده خرینه دوزه خ و له ویدا هه میسه دمینه وه؛ چونکه پاداشی باوهری نارهوای بی دوایی سزای نه بر او هی بی دوایییه.

دهبی بزانه ئه م بیر و باوهره باشانه وهکو داریکی بوئخووشی گه وره ی وههان که رهگ و ریشه ی چوو بیته خواره وه به عه رزا و لقه کانی به رز بووبنه وه بو ئاسمان، کرده وهی باشیش وهکو ئاوه بو دریز بوون و گه شه کردن و مانه وهی ئه م داره گه وره یه، به قیمة تترین کرده وه یه که ئاوی ئه م داری ئیمانیه پی بدری نویره به مه رجیک که به ساغی و موافیقی شهرع، له گه ل شهرت و روکنه کانیدا و به ئیخلاسی دل جیبه جی بکرین. جا له بهر ئه وهی که به زوری نویره له مزگه وتدا ده کری و جه ماعه تیش له نویره زور به نرخه، هه ندی فه رمووده ی حه زره تان پی ده گه یه نم (د.خ) دهر باره ی نویره جه ماعهت و گه وره یی مزگه وت، هه تا به یارمه تی و ته و فیقی خوا بیته هوی مه یلی ئیوه بو به ختیاریی دین و دنیا تان و به م حاله جوانه وه بگه ن به حوزوری خوای گه وره.

له حه دیسیکا حه زره ت (د.خ) فه رموویه تی نویره کی جه ماعهت که به دوو که س بکری و یه کی له و دووانه ئیما مه که بی پاداشی زور تره له (۲۷) نویره ته نیا. وه فه رموویه تی: هه ر که سی رووی کرده مزگه وت هه ر هه نگاوئ بینی ده بیته هوی ئه وهی پایه ی به رز بیته وه و گونا هه ی له سه ر لا ببری و، خیره کی بو دهنووسری. ههروه ها فه رموویه تی هه ر که سی رویشته ناو مزگه وت وه ئه وه وه ها بریار دهری که له نویره کردن دایه و به رده وام خیری بو دهنووسری هه تا له و مزگه وت هه به نیازی نویره کردن بمینه ته وه. له حه دیسیکی تردا ده فه رمووی مه لائیکه سه له وات له و که سه دهن که له مزگه وت دایه هه تا له مزگه وتدا بمینه ته وه، ده لی خوا یا ئه م ئینسانه عه فوو بکه و ره حمی پی بکه و ته وه ی لی قبول بکه، ئه م چاکه یه هه ر به رده وام ده بی مه گه ر ئه و ئینسانه ئازاری یه کیک بدات یا قسه یه کی

نارپوا بکا، که ئەمانەى کرد ئەو خىرو چاکەى نامىنى.

رپواپەت کراو: که هەر مزگەوتى چەند مەلائىکە دەرگاوانىەتى، چەند مەلائىکەش نىردراون بۆ ئەوەى لە خوداى گەرە داواى عەفو و مېهرەبانى بۆ ئەو کەسانە بکەن که دەرپۆن بۆ مزگەوت، چەند مەلائىکەش مەئموورى ئەوەن بانگ لە موسلمانان بکەن بىن بۆ نوێزى جەماعەت لە مزگەوتدا و دەلین ئەى موسولمانەکان زوو بە زوو خۇتان نامادە بکەن و بىن بۆ نوێزى جەماعەت، بىن بۆ ئەو خىراتەى که خواى گەرە بۆ ئەهلى مزگەوتى برپارداو، بەپەله بىن و بگەن بە عەفووى خواى گەرەدا، جا هەر کەس زوو بگاتە مزگەوت هەزار حەسەناتى بۆ دەنووسى، بەلام کاتى لە مزگەوت دەرچوون هەر کەس زووتر لە مزگەوت دەرچى خەيرى کەمترى بۆ دەنووسى و، ئەو کەسەش لە داواى هەموو کەسەو بچىتە دەرەو گەلێک جەزای بۆ دەنووسى، مەبەست ئەوێهە که پەيوەندى بە مزگەوتەو، دەبىتە هۆى عەفووى خوا و، دەبىتە هۆى سەر بەرزى موسلمان لە رۆزى قیامەتدا.

لە حەدىسێكى تردا فەرموویەتى بەجیھەننى نوێزى جەماعەتى عیسا بەقەدەر زىندووکردنەوێ نىوێ شەو و، جەماعەتى نوێزى سبەینى بەقەدەر زىندووکردنەوێ نىوێکەى تری خىر و پاداشى چاکەى هەیه، واتە: کەسێک نوێزى عیسا و نوێزى بەیانىیان بە جەماعەت بکا وەکو، ئەوێهە که بەدریژایى شەو خواپەرستى کردبى، لە حەدىسێكى تردا دەفەرموى شەیتان گورگى ئىنسانە، واتە وەک چۆن گورگ مەر و بزى هەلەدەرى و دەیانخوا. شەیتانىش وەها ئادەمیزاد لە دین دەرەکا و بى خەيرى دەکات، هەر وەک گورگ ناتوانى زیان لە حەيوانىک بەدا که لە ناو راندا بى و لەبەر چاوى شوانا بى، شەیتانىش زال نابى بەسەر ئىنسانیکدا که لە ناو جەماعەتدا بى و لەبەر چاودى پىشەوادا بى. هەر وەها لە حەدىسێكى تردا فەرموویەتى: [علیکم بالجماعة والمسجد] واتە: هەمیشە لە ناو گەلى موسلمانان و مزگەوتدا بن و، لە کاتى عیبادهتدا لە مزگەوتدا بن. هەر وەها لە حەدىسێكى تردا فەرموویەتى: ئەوانەى که زۆر دەرپۆن بۆ مزگەوت لە تارىکیدا ئەوانەن که زۆر کەوتوونەتە ناو رحمەتى خوداوە.

لە حەدىسێكى تردا دەفەرموى مۆژدە بەدەن بە ئوممەتى من، ئەوانەیان که بە تارىکى دەرپۆن بۆ مزگەوت، لە رۆزى قیامەتدا خوا نوور و پروناکى فراوانیان پى دەدا. ديسان لە حەدىسێكى تردا فەرموویەتى: هەر کەس بەیانى و ئیوارە پرووى لە مزگەوت بى، ئەو

به میوانی خوا دادهنری و خوا ریژی لی دهگری، واته نهگهر پوژی (۱۰۰) جار برپواته مزگهوته وه هموو جارئ لهو جارانه دهگاته خیر و میهره بانینی خوای گهوره.

له هه دیسیکی تردا فهرموویه تی: ههر کهسی چل پوژ له سهر یهک نوژی جه معات بکاو بگات به ته کبیری ته چه پومی ئیمامدا، واته لهو کاته دا که ئیمام (الله اکبر) دهکا، حازربی و فریای بکهوی ئه وه زوو به رانه تی بو دنووسری، واته پرگار دهبی له دووشت: یه کهم له نیفاق، واته به هوئی نوژکردنیه وه لهم جه معاته دا ئیمانی ده پاریزی و به موسلمانی ده مری. دووهم پرگار بوون له ئاگری دوزخ. له هه دیسیکی تردا فهرموویه تی: ئهی (بنی سلمة)! ئا ئیوه حسیبی نیشانه و شوین پیی خوتان ناکه ن له کاتی رویشتناندا بو مزگهوت وه کو خوای گهوره فهرموویه تی: "ونکتب ما قدموا و آثارهم" واته ئیمه ئه و کرده وه باشانه که موسولمانان کردوویان و خستوویان پیش خویانه وه، دهیان نووسین له گهل ژماره ی شوینی پییان له کاتی رویشتناندا بو نوژ بو مزگهوت.

له هه دیسیکی تردا فهرموویه تی: خوای گهوره خویشی دی له نوژی جه معات، ته نانهت لهو کاته دا که نوژکه رهکان له مزگهوتدا ریز ده بهستن بو نوژکردن. من به هوئی ئه وانه وه شانازی به سهر فریشته کانداندا ده کهم. ههروه ها له هه دیسیکی تردا فهرموویه تی: ههر کهسی چل پوژ به رکاتی یه کهمی نوژی جه معاته دا بگا خوای گهوره له سزای دوزخ نازادی دهکا و به ئاگری جه هه ننه م نایسووتینی.

له هه دیسیکی تردا فهرموویه تی: په حمه تی خوا ده باریته سهر ئه هلی مزگهوت. ههروه ها له هه دیسیکی تردا فهرموویه تی: ههر کهس له عومری خویدا نوژکه کانی هه موو به جه معات بکا، واته جه معاته تی پینج فهرزه نه فه وتینی له پوژی قیامته دا له گهل تا قمی یه کهمدا به سهر پرددا راده بووری که ئه و تا قمه وه کو برووسکه به سهر پرددا تی ده په رن. شایانی زانینه که پرد (سیرات) جهوت پله ی هه یه که ههر کام لهو جهوت پلانه هه زار سال ری به ره و ژوورکه و، هه زار سال راسته ری و هه زار سال به ره و خوارکه ی هه یه، واته: ئه و تا قمه یه کهمه که وه کو برووسکه به سهر ئه و پرددا تی ده په رن ماوه ی بیست و یهک هه زار سال ریگه وه ک برووسکه ده برن و به ماوه یه کی زور کهم لی تییه ر ده کهن.

له هه دیسیکی تردا فهرموویه تی: ههر کهسی ده ستنوژ بگری و برپواته مزگهوت به نیازی نوژ و عیبادت ئه وه بو زیاره تی خوای گهوره رویشتوه، دیاره ههر کهسی بو زیاره تی خوای گهوره برپوات ئیکرام و ریژلیگرتنی له لایه نی خواوه راسته. دیسان له

حه دیسیکی تردا فہرموویہ تی: خوی گہورہ لہ رۆژی قیامہ تدا دہ فہرموی: ئہوہ دراوسیکانی من لہ کوین؟ فریشتہ کانیش بہ سہرسامییہ کہوہ عہرزى دہکن و دلین: خودای گہورہ! کی شانی ئہوہی ہئیہ دراوسی تو بی؟ خودا دہ فہرموی: ئہو کہ سانہی کہ مزگہوتہ کانیان بہ خودا پہرستی ئاودان کردوہ تہوہ ئہوانہ دراوسی منن. و ہکو خودای گہورہ فہرموویہ تی: "إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ..."

رپوایہت کراوہ کہ ہموو شہوی مہلائیکہ بانگ دہکن: ئہی ئہہلی گوپرستان نیستہ خۆزگہ بہ کی دہخوازن؟ ئہوانیش لہ ولامدا دلین: خۆزگہ بہ ئہہلی مزگہوت دہخوازن. ئہوان نوپڑ دہکن و ئیمہ نوپڑمان نہدہ کرد، ئہوان نیکری خودا دہکن و ئیمہ نہمان دہکرد. ئیمامی عہلی (ر.خ) فہرموویہ تی: مہعنای ئایہ تی «سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ» ئہمہیہ کہ تیپکوشین لہ پیش خہ لکدا برپوینہ ناو مزگہوتہ کان و لہ پاش ئہوان بیینہ دہرہوہ لہ مزگہوت ہتا بہر عہفوی خودا بکہوین. ہرہوہا لہ حہدیتیکی تردا پیغہ مہبر (د.خ) دہ فہرموی: خودای گہورہ دہ فہرموی کاتی کہ قہومی شایانی سزای من دہبن کہ دہبنم ہندی لہوانہ لہ بہر پہزای من دین بو مزگہوت، لہ بہر پہزای من یہ کترین خوش دہوی، لہ بہر پہزای من لہ بہر بہ یاندا دہپارینہوہ لہ من و داوای لیبورردن و عہفوم لی دہکن، بہ ہوی ئہمانہوہ ئہو سزایہ یان لی لا دہدم و چاویوشیان لی دہکم.

لہ حہدیتیکی تردا دہ فہرموی: مزگہوتہ کان بازارپی قیامہ تن، واتہ: و ہکو لہ دنیا د بازار ہئیہ و ژیانی ئہہلی دنیا بہ شتومہ کی بازارپہ، مزگہوتہ کانیش کہ خودا پہرستی یان تیا دہکریت و ہک بازارپی قیامہ تن، بہ ہوی مزگہوت و ئہہلی مزگہوتہوہ و بہ ہوی خودا پہرستی لہ مزگہوتدا ئہوہی کہ ہوی ئاسایش و بہختیاری ئینسان بی لہ قیامہ تدا دہست دہکہوی، ئہو بازارپہی قیامہت کہ مزگہوتہ ہی خودایہ و مالی خودایہ و، ہر کہس برواتہ ناویان بہ میوانی خوا حسیب دہکری و، میوانی خودایش پیویستہ ریزی لی بگیری. لہ جوملہی ئہو ریزہیہ ئہمہ کہ بہ ہوی پیروزی کردہوی ئہوانہوہ خودا میہرہ بانی و کہرم لہ گہل ئہہلی زہویدا بکا.

لہ حہدیتیکی تردا دہ فہرموی ئہوانہی کہ ئہہلی مزگہوتن و عیبادہت دہکن لہ مزگہوتدا و ہکو ئہرکانی مزگہوتن، واتہ: مزگہوت بہ ہوی ئہوانہوہ بہ ئاودانی دہمیپنتہوہ، ئہو مہلائیکہ تانہ کہ وان لہ مزگہوتدا ہاوری و ہاودہمی ئہوانن، ئہگہر

یەكی له نوێژكهرانه نهخۆش بكهوی دەرپۆن بۆ لای دوعای خیری بۆ دهكهن، وه ئهگەر كهوته نیو ئیشیکه وه یارمهتی دهن ههتا به ئاسانی لهو ئیشه پرگار بێ. له هه دیسیکی تردا فەرموویهتی: به جیهینانی موسلمان بۆ نوێژی فەرز به جهماعت له پڕۆوی سوننهتی پڕۆژیک و نه نووستن و عیبادهتی شهویك خیری زۆرتره و لای خوا خوشهویستتره.

ئەى براينه ئەوه بزائن كه هەر ديهك مزگهوتى نهبى و جهماعهتی تیدا نهكرى لهم هه مووه خیراته بى بهش دهبى، جا ئیتر لیكى بدنه وه ئاخو بى موبالاتى به دین ئا بهم رادهیه لایقه بۆ یهكی كه خوێ به موسلمان بزانی، ئایا به پیاوی موسلمان رهوایه خوێ لهم هه مووه خیر و پاداشه بى بهش بكا؟ فەرمووده كانی پیغه مبه ر سه بارهت به خیر و پاداشی نوێژی جهماعت زۆرن، ئهگەر كهسى رهحم به خوێ بكا ئه م ئه ندازهیه كه نووسیمان بۆتان بهسه، خوژگا كاغه ز زۆرتر بووایه و، شهویش درێژتر تا باسی سزاو ئازاری ئهوانه كه جهماعت ناكهن، به تهواوی بمنووسیايه، بهلام وتووێژ بى سووده لهگه ل ئهوانه ی كه نامه ی درێژی ئیمه ناخویننه وه و تاقه تیان لی نییه، بهلام تاقه تی ئه وهیان ههیه كه شهو و پڕۆ قسه ی بى هووده و بى سوود بكن! ئایا نازائن ئهگەر ئه و قسه درێژانه باسی شتی هه رام و باسی گونا هکردن بى، ده بیته مایه ی سزای قیامهت، وه ئهگەر باسی شتی هه لایش بى، ده بیته هو ی عیتاب و سه رزه نشت له پڕۆ قیامهتدا، كه بوچی كاتی ئه و قسه بى سوودانه تان له خوا په رستیدا سه رف نه کرد؟ بوچی عومری خو تان به خو رپایی له کیس دا؟

(ابو مدین)ی مه غریبی (ر. خ) كه یه كێكه له زانا گه وره كان له هه زره ته وه (د. خ) ده گێرپه ته وه كه فەرموویه تی هه ر موسلمانى نوێژ بكا ئه وه نده ی بۆ دهنووسرى له نوێژه كه ی كه تیبی بگا و دلای ئاگای لی بى. له م فەرمووده وه دهر ده كه وى كه سه وایی نوێژی ئینسانیک كه به ته نیا نوێژ بكا به قه در ئاگاداریی دلای ئه و كه سه یه، نوێژی جهماعه تیش ئه گەر جهماعه ته كه ی گه وره نه بى ئه ویش وه كو نوێژی ته نیا وه هایه، به لام ئه گەر جهماعهت گه وره بى و قه ره بالغی نوێژكهر زۆر بى، ئه وه هه رچه ند ئینسانی نوێژكهر غافل و بى ئاگا بى و فیکری لای نوێژه كه ی نه بى هه ر سه وایی زۆری بۆ دهنووسرى.

هه ندی له زاناكانی ئاین فەرموویانه غافل بوونی دل ته نیا بۆ نوێژكهری به ته نیا

زیانی هه‌یه، به‌لام ئەگەر به‌جماعت نوێژ بکا سه‌وابی بۆ دهنوسری چ ئاگای دلی ببی یا نه‌یبی، لهم پرووه‌وه ئەو هه‌دیسه که فه‌رموویه‌تی ئینسانی نوێژکهری غافل خیری بۆ نهنوسری مه‌عناکه‌یان بریوه به‌سه‌ر نوێژکهری به‌ته‌نیادا. هه‌روه‌ها له‌ئیشاره‌تی هه‌ندی هه‌دیسه‌وه وا دهرده‌که‌وی که‌ خوای گه‌وره به‌هۆی حزووری دلی یه‌که ئینسانی موس‌لمانه‌وه نوێژی غافل‌ه‌کانیش به‌ته‌واو دهنوسی، چونکه‌ نوێژی هه‌موو ئەه‌لی جماعت به‌یه‌که نوێژ داده‌نری که‌ تاقه‌ ئینسانی بیکات، چونکه‌ جماعه‌ته‌که به‌ستراوه به‌پیشه‌وا یه‌که‌وه بۆ نوێژکهره‌کان هه‌موویان.

هه‌ندی له‌ زانا ئاینیه‌ پێشوه‌کان فه‌رموویه‌نه هه‌ر کات ئیمام و مه‌ئموومه‌کان نوێژی جماعه‌تیان دا به‌ست خوای گه‌وره ته‌ماشای دلی ئیمامه‌که ده‌کا، ئەگه‌ر خیر له‌ دلیدا بی، خوا به‌هۆی به‌ره‌که‌ت و یومنی ئەو ئیمامه‌وه له‌هه‌موو مه‌ئموومییه‌کان رازی ده‌بی و، نوێژه‌کانیان لی قبول ده‌کات و هه‌موویان عه‌فو ده‌کا، وه‌ ئەگه‌ر خیر له‌ دلی ئیمامه‌که‌دا نه‌بوو ته‌ماشای دلی مه‌ئموومییه‌کان ده‌کا، ئەگه‌ر خیر له‌ دلی یه‌کی له‌واندا ببی به‌ به‌ره‌که‌تی ئەویه‌که‌وه خوای گه‌وره له‌ مه‌ئموومه‌کانی ترو له‌ ئیمامه‌که‌ رازی ده‌بی و نوێژه‌که‌یان قبول ده‌کا و گوناهیان عه‌فو ده‌کا، خو ئەگه‌ر هه‌موویان غافل بوون، واته‌ ئیمام و مه‌ئموومه‌کان وه‌که یه‌که بی ئاگا بوون، خوای گه‌وره هه‌ر ریعایه‌تی ئەوه ده‌کات که ئەو کۆمه‌له‌ میوانی ئەون و هاتوون بۆ مزگه‌وت که‌ مالی ئەوه‌و، به‌م بۆنه‌یه‌وه له‌ گوناهی هه‌موویان چاوپۆشی ده‌کا و ده‌فه‌رمووی لایقی که‌رمی من ئەوه‌یه که ئەم میوانانه هه‌موویان عه‌فو بکه‌م.

براینه! پاش بیستنی ئەم هه‌موو میهره‌بانی و که‌رمی خوایه‌ له‌گه‌ل ئەه‌لی جماعه‌ته‌دا مونسایی حالی ئەه‌لی جماعه‌ت ئەوه‌یه که‌ شاد و دلخۆش بن به‌ ره‌حمه‌تی خوا، ئەوانه‌ش که‌ جماعه‌ت ته‌ره‌که‌ن ده‌که‌ن مونسایی حالیان یا ته‌وبه‌کردن و په‌شیمان بوونه‌وه‌یه و، له‌ باقیمانده‌ی عومریاندا ده‌س به‌ نوێژی جماعه‌ت بکه‌ن، یا له‌ داخ و هه‌سه‌رده‌دا بۆ خویان بمرن، چونکه‌ لهم هه‌موو خیراته‌ بی به‌ش بوون.

پێویسته‌ بزانی ئەوانه‌ی دهرباره‌ی جماعه‌ت که‌مه‌رخه‌من دلیان له‌ نووری ره‌حمه‌تی خوا دووره، به‌لام ئەوانه‌ی له‌سه‌ر جماعه‌ت به‌رده‌وامن دلیان به‌ نووری ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌ رووناکه‌، بێگومان ته‌رکی جماعه‌ت نیشانه‌ی منافقی و لاوایی ئیمان؛ چونکه‌ عیززه‌ت و گه‌وره‌یی ئینسان له‌ دنیا و قیامه‌ته‌دا له‌ به‌جیه‌نیانی عیباده‌تدایه، له‌وه‌دایه که‌

ئینسان بەرامبەر بە مافه‌کانی خوای پەروردگار بە وەفا بێ. ئەو کەسانەى کە جەماعەتیان کردوو بە عادەتی خۆیان دلیان دیتە سەر ئەوێ کە خزمەتی مزگەوت بکەن و فەرش و چراو بەرمال و باقیی پێویستییه‌کانی تری مزگەوت ئامادە بکەن، ئەمانەش لە جوملەى خیراتی دەوامدارن، یەکەم بە هۆی ئەم شتانەو کە بە مزگەوتیان دەدەن، دووهم بە هۆی ئەوێ کە دەبنە پێشەواو نمونە بۆ باقیی ئەهلی چاکە و، خەلکی چاویان لێ دەکەن.

لە هەدیسا هەیه هەر کەسێ چرایی لە مزگەوتدا داگیرسینی، واتە پروناکی بخاتە مزگەوتەو هەفتا هەزار مەلائیکە دوعای خیری بۆ دەکەن، هەتا ئەو پروناکییە بەردەوام بێ. وە ئەگەر فەرش بخاتە مزگەوتەو هەتا ئەو فەرشە بمیانی هەفتا هەزار مەلائیکە لە خوای گەورە داوا دەکەن لە تاوانی ئەو موسلمانە ببووری. هەر وەها لە هەدیسیکدا دەفەرمووی هەر کەس دەیهوی ئەلحەدی قەبری پروناک بێ با مزگەوت پروناک بکاتەو. لە هەدیسیکی تردا فەرموویەتی هەر کەس مزگەوتی دروست بکا، هەرچەند لە هیلانەى (کۆرکۆرە) یش بچێ، واتە لە شۆهدا بچووک و نامەحکەم بێ، خوا لە باتیی ئەو مزگەوتە لە بەهەشتدا کۆشکیکی پێ دەبەخشیت، جا ئیتر خۆتان لیکى بدەنەو دەبێ کۆشکی بەهەشت چەند جوان و نایاب بێ، وەکو لە باسی بەهەشتدا باسی دەکەین. ئەى براينە! ئەگەر مزگەوت نەبێ و عیبادهت کردن لە مزگەوتدا نەبێ ئەم خیرانەتان دەست ناکەوێ. حەزرت (د.خ) تەرکی جەماعەتی بە نیشانەى منافى حسیب کردوو و، مەبەست لە هەدیسه‌کە ئەوێ هەر کەسێ تەرکی جەماعەت بکا، منافى و ئیمان لە دلیدا دانەمەزراو، دیارە کەسێ کە حەزرت (د.خ) پێی بفرموی (منافى) ئەو بە هیلاک دەچێ.

لە هەدیسیکی تردا فەرموویەتی: دەمووی برۆمە سەر ئەو کەسانەى کە نایین بۆ جەماعەت، خانووکانیان بسووتینم. هەر وەها ریوايەت کراو کە حەزرت (د.خ) فەرموویەتی موسلمان لە مزگەوتدا وەکو ماسی وایە لە دەریادا (واتە هەمیشە بە خۆشی تیا دەمینیتەو) بەلام منافى لە مزگەوتدا وەکو پەلەوهرە لە نیو قەفەسدا. دیسان لە هەدیسیکی تردا فەرموویەتی: لە هەر شوینیکدا سێ خانوو گرد ببنەو چ دەوارنشین و کۆچەری، مادام جەماعەت نەکەن شەیتان بە سەریاندا زال دەبێ، واتە: هەموو ئینسانێ گەورە و بچووک فریشتەیه‌ک و شەیتانی‌ک بۆ دلێ رەوانە کراو، جا ئەگەر ئەو خاوەن دلێ خەریکی یادى خوا بوو، تەرکی مزگەوت و جومعه و جەماعەتی نەکرد، ئەو هیزی فریشتەکە پەرە دەسینی بە سەر شەیتانەکەدا و ئەو ئینسانە دەگۆرێ و دەسلاتی

کرد و ئیبنو عباس لەسەر وەلامەكەى خۆى ماپەوه.

دەگپنەوه كە لە شارى كووفە پیاویكى دەولەمەند هەبوو نەدەرۆیشتە مزگەوت بۆ نوێژى جەماعەت، چارى لە جاران ئەو پیاوه مێوانداریبەكى گەورەى سازدا و خەلكى بانگ كرد بۆ سەر خوان، لە موسلمانان كەس حازرى سەر ئەو دەعوەتە نەبوو، دەیانوت: ئەو بە گوێى دەعوەتى خۆى نەكرد بە "حي على الصلاة" و "حي على الفلاح" بانگى كرد، ئیمەش بە گوێى دەعوەتى ئەو ناكەين.

دەگپنەوه ئینسانىكى موسلمانى گەورە هەبوو، ناوى (بىعى ختعمى) بوو، تووشى نەخوشى ئیفلجى بوو، هەموو جار ئەمرى دەكرد دوو كەس بالیان دەگرت و دەیانبرد بۆ مزگەوت بۆ جیبەجی كردنى نوێژى جەماعەت، كە عەزبان كرد تۆ عوزرت هەیه بۆچى ئازارى خۆت دەدهى و دەرۆیت بۆ مزگەوت؟ دەیفەرموو چون ئینسان دەتوانى دەعوەتى خوا بە لەفزی (حي على الصلاة، وحي على الفلاح) رەد بكاتەوهو بە گوێى نەكا؟

لە حەدەئىكدا حەزرت (د.خ) فەرموویەتى: هەر جوملەیهك كە بانگدەر دەلیى خۆى گەورە پاش ئەو جوملە دەفەرموى (صدق عبدي)، كاتى گەیشته (حي على الفلاح) دەفەرموى (صدق عبدي) و ئەمە دەبیتە وەعدە لەلایەن خواوه بەوهى هەر كەس برۆا بە دەم ئەو بانگەوه خۆى گەورە رزگارى دەكا و، لە سزاو ئازارى قیامەت ئازادى دەكا.

(ابو هريره) خۆى لى رازى بى، دەفەرموى: لەسەر فەرموودەى حەزرت (د.خ) ئەو كەسەى كە تەركى جەماعەتى كردووه بە عادەت بۆ خۆى و، هەرگیز نەچووه بۆ جەماعەت بەهەر شوێنێكدا برۆات مەلائىكە نەفرینى لى دەكا و لەعنەتى لى دەكا. رپواپەت كراوه ئەو كەسەى كە نوێژى عیسا بە جەماعەت دەكا و، لە پاش هەموو خەلكەكە لە مزگەوت دیتە دەرەوهو دەرۆاتەوه بۆ مال، مەلائىكەكان ئالای نوورین لەپیش دەمیەوه هەلدەگرن و لەگەلیدا دەرۆنە مألەوهو، ئەو ئالایە لای سەریەوه دادەچەقینن، وە لە بەرەبەیاندا كاتى هاتە دەرەوه هەمان كۆمەلە مەلائىكە ئالاکە هەلدەگرن و، لە پیش دەمیەوه دەرۆنەوه بۆ مزگەوت، ئەمە هەموو لەبەر ریزلیگرتنى ئەم شەخسەیه لە ناو مەلائىكەكاندا. جا ئەگەر هات و ئەم نوێژ كەرە لە پاش نوێژى سبەینى لە مزگەوت نەیهتەدەر و خەرىكى ذىكر بى هەتا رۆژ هەلدى، ئەنجا دوو ركات نوێژى (سنة الاشراف) بكا، ئەوسا بیتە دەرەوه و برۆاتەوه بۆ مالى خۆى، ئەوا ئەم دوو ركاتەى بەقەدەر حەجىكى سوننەت سەواب و قازانجى تىداپە، ئەم باسەم لە نامەى عیبادەتدا نووسيوه.

بهلئى ئهگەر ئهم براهه ئهه نووئى عيشا و سبهينىيه به جهماعهت نهكا، يا پاش نووئى زىكر نهكا، ئهم پاداشه زورانهى دهست ناكهوى ههر چند له پاش سوننهتى ئيشراقيش له مزگهوت بيته دهرهوه.

دهگيرنهوه پياويكى كوئر ههبوو بهردهوام له كاتى خويدا دهرؤيشت بو مزگهوت جهماعهتى دهكرد، تهناهت له كاتى باران و سهرمائشدا ههروابوو، خيزانهكهى سهرزهنشتى دهكرد و پيى دهوت تو خوا مهعزوورى كردوى، بوچ وا خوئ نازار دهدهى؟ ئهويش دهوت تا شوكرانه بئيرى خوا بهجئ بئيم كه دهست و پيى ساغ و سهلامهتى پئ داوم، شهوى زور به نارپهحهتى گهيشته مزگهوت و نووئى به جهماعهت كرد و هاتهوه، ئهه شهوه نووست، بو سبهينى كه له خهه ههستا ههردوو چاوى پروناك بووونهوه و دهيانينى، ئهويش وتى به ژنهكهى ئهمه جهزاي ئهه شوكره بوو كه دهكرد.

له تهفسيرى (منير) دا هاتوهه كه له رؤزى قيامهتدا له كاتى رابواردن بهسهه سيراتدا قههبالغيهكى زور ماتل دهبين و ناوئرن بهسهه ئهه پردهدا رابوورن، مهلائيكهكان لبيان دهپرسن ئايا ئيوه له دنيايدا له مزگهوتدا نووئتان كردوه به جهماعهت، ئهوانيش دهلئين: بهلئى، جا مهلائيكهكان پبيان دهلئين: خوا ئهه مزگهوتانهتان بو دهكا به وينهى كهشتى و، ههچون كهشتى دهبئ بههوى رابووردن به دهريادا ئيوهش وهه له ناو مزگهوتهكانتانا رادهبوورن بهسهه (سيرات)دا.

دهگيرنهوه كه ئينسان له پاش مردن كردهوى دهبرپتهوه له سئ رپگهوه نهبئى، يهكى لهوانه سهدهقهى نهبراوويه وهك دروست كردنى مزگهوت، ههروهها دهگيرنهوه كه موسولمان سئ شووراي ههيه مهنى ئاگرى جهههنه مى لئ بكا، يهكهه زيكرى خوا، دووهه خوئندنى قورئان، سئيهه چوونه ناو مزگهوت، تهناهت له رؤزئيدا كه دهجال دپته رووى دنيا ههه كهس برواته مزگهوت له ئاشووبى دهجال پاريزراو دهبئ.

له ههديسكى ترده ههيه كه نوورى سهه عهزل له مزگهوتهكانهويهه و نوورى مزگهوتهكان له (كعبه الله) وهيه. ههروهها ريوايهت كراوه ههه كهس خوو بگرئ به چوونه ناو مزگهوت وه بو جهماعهت و قورئان خوئندن و ذيكردن، خواى گهوره پئنج بهههه پئ دهبهخشئ، يهكهه رزق و رؤزى زور دهكا، دووهه له سزاي دؤزهخ پاريزراو دهبئ، سئيهه نامهى كردارى لاي راستهوه پئ دهههه. چوارهه وهك برووسكه بهسهه سيراتدا رادهبوورئ، پئنجهه بهبئ حيساب دهچپته بههههشت.

ناممى، نۆزخەپمە

باسى ئەحكامى مزگەوتە

بسم الله الرحمن الرحيم

پاش ئەمە برا خۆشەويستەكانم! لەم عەريزەدا باسى ئەوتان بۆ دەكەم كە موسلمانان بەھۆى قسەى بى سوود و پىر و پوچەووە لە مزگەوتدا گىرۆدەى گەلى تاوان دەبن، لە شوينىكدا كە حەق وایە موسلمان بە بار خىرات و حەسەناتى تىدا وەربرى. ھەر وھە كەمىك لە خىر و چاكە و پاداشى ئەوانەش باس دەكەم كە دلىان بە مزگەوتەو بەسراو، حەز دەكەن ھەمىشە مزگەوتەكان بە عىبادەت و خواپەرستى ئاوەدان بكەنەو؛ چونكە لەسەر فەرموودەى حەزرت (د.خ) ئەو كەسەى بە دل حەز بكا بروا بۆ مزگەوت و لەوئى خەرىكى خواپەرستى ببى ئەو لەو كەسانەى كە لە رۆژى قىامەتدا لە سىبەرى عەرشى خوادا جىيان دەكەنەو، ھەر ھەنگاوى كە داى دەنى لە رىي رۆيشتنىدا بۆ مزگەوت خواى گەورە بەو گوناھىكى لەسەر لادەبا و چاكەىكى بۆ دەنووسى.

خواى گەورە لە قورئانى پىرۆزدا وەعدەى داو بەو كەسانەى دەرۆن بۆ مزگەوت بۆ خوا پەرستى كە ھەنگاوەكانىان دەنووسى و جەزايان بەخىرات لەسەر دادەنى، وەكو فەرموویەتى: "وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ" وە لە باتى يەك ھەنگاو دە دەولەت و پایەى قىامەتى بۆ دەنووسى. وەئەگەر سەواب و پایەى ئەھلى مزگەوت و ئەوانەى دەرۆن بۆ مزگەوت بۆ خواپەرستى و، خەرىكى عىبادەت دەبن و بە ئەدەب دادەنیشن، بنووسم لە دوو شت دەترسم، يەكەم دەترسم من بەم حالەو نەتوانم ھەموو ئەو سەوابە و ئەو رىوايەتەنە كە بە تەواوى وارىد بوون لە خىراتى ئەھلى مزگەوتدا تەواو بكەم. دووھم دەترسم ھەندى كەس بەھۆى بى ھىزى باوەرەو بەكەونە ناو زىانى ئىنكار و بلىن چۆن بەرامبەر بە چوونە مزگەوت ئەم خىر و سەوابە بۆ ئىنسان برىار دەدرى.

برا خۆشەويستەكانم! ھەر وەك باوەر دەكەن بەوھى كە خواى گەورە بەرامبەر ئىمان و كەردەھى چاكە بە ھەشتى نەبراو دەدا بە موسلمانان، ئەگەرچى ئىمان و كەردەھى

موسلمان له چا و بهه شتدا وهك قه تره به دهر يايه، وهاش باوهر بكنه كه خوداي گوره بهئحسان و كهرمي خوئي بهرامبر پهيوه نديي موسلمان له گهل مزگه وتدا و بهرامبر به نويز كردن و ناوي خوا هيئان و قورئان خوئندن و ئيعتيكاف و خيره كاني تر له ناو مزگه وتدا ئه وهنده پاداشي چا كه به و موسلمان هدا كه به ئاساني حسيب نه كړي.

رپوايهت كراوه له هه موو شهويكدا مه لائيكه كان بانگ له ئه هلي گوپرستان دهكن و پييان دهلئين: خوژگه به كي دهخوازن له ئه هلي دنيا؟ ئه وانيش له وه لامدا دهلئين: خوژگه به ئه هلي مزگه وته كان دهخوازين، ئه وان نويز دهكن و زيكري خوا دهكن، به لام ئيمه حالي ئه وان همان نيبه. براكان! خوداي گوره له قورئاني پيرو زدا مه دحي ئوممه تي حه زه تي محمه دي كرووه (د.خ) و فهرموويه تي "في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه يسبح له فيها بالغدو والآصال رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله واقام الصلاة وابتاء الزكوة". جومله ي "اذن الله ان ترفع" باسي گوره يبي پايه ي مزگه وته كانه، به وه مه دحيان دهكات كه ناوي خودايان تيا ده بري و عهرزي ران و سكالو و دامويان تيا ده كريت له باره گاي خوداي گوره داو، نويزي فهرز و سونه تيان تيدا ده كړي، هه روه ها ئه وان ه ي نويزيان فه وتاوه قه زاي نويزه كاني خوئانيان تيداده كنه وه به م مه رجه ئه گهر قورئان خوئنه ين نه ين برؤنه لاي زاناييه كي باش فاتيحه كه يان فير بين و، ته حيبات و واجيبات ه كاني تر ره وان بكن، خو ئه گهر قورئان خوئ و زانا بن هه ر به خوئان قه ناعه ت بكن، وه له پاش به جيئنيان واجيبات و سونه ته كان دهس بكن به خوئنده وه ي قورئاني پيرو ز و به قه دهر توانا قورئان بخوئين.

براکان خوئندن يه ك جاريي سووره تي فاتيحه به قه دهر خوئندن دريژ ترين سووره ت له سووره ته كاني قورئاني پيرو ز خير و پاداشي هه يه، خو ئه گهر پازده جار بخوئيري ئه وه به قه دهر سي جوزئ ه ي قورئان سه وابي هه يه. وه ئه گهر سه د جار بخوئيري ئه وه به قه دهر خوئندن دووه زار و چوار سه د په ره له قورئان خير ي هه يه، ئه مهش له گوره يي و ميهره بانيي خودا وه يه.

شيخ ئه حمه دي ئيينو حه جه ر، ره حمه تي خواي لي بي، له شه رح ي كتيبي (عوياب) دا فهرموويه تي: سونه ته له ناو مزگه وت ئه لقه ي زيكه به ستر ي و، ئه لقه ي دهر زي عيلم دامه زري به مه رجي كه نه بنه هو ي سه رلي تيكداني نويزكه ره كان و، وه زعيكي وه ها په يدا

نهبی له مزگهوتدا که شیوهی بی قهدری بدا بهو مزگهوته. ههروهها فهرموویهتی: سوننهته ئینسانی موسلمان له مزگهوتدا بمینیتتهوه؛ چونکه فهرموودهی حهزرته "المساجد بیوت المتقین، فمن یکن المسجد بیته یضمن الله له الروح والرحمة والجواز علی الصراط الی الجنة والنجاة من النیران" واته: مزگهوتهکان مائی خاوهن تاعهتهکانن و، هه ره کهس مزگهوت بکا به مائی خوئی، خوای گهوره ئاسایش و میهره بانئ و تیپه پینی به سه پرده سیراتدا بو به ههشت و پرگار بوونی له ئاگری دوزهخ بو مسوگر دهکا.

دهگپنهوه پوژی حهزرت (د.خ) ته شریفی برد بو مزگهوت ته ماشای کرد له مزگهوتدا دوو ههلقه دامه زراوه له یهکیاندا زیکی خوا دهکن و له یهکیاندا خهریکی باسی زانیاریی ئاین، واته باسی ئیمان و ئیسلام و ئه حکامی ئاین دهکن، له ویدا حهزرت (د.خ) فهرمووی دوو ههلقه هه ره دوو خاوهن فهزل و به نرخن، به لام ههلقه ی عیلمه که بیان گهوره تره، وه له گه ل کومه لی باسی عیلم و دیندا دانیشته. باسی گه وره یی زیکر و سه له واتم له نامه یه کی تایبه تیدا نووسیوه.

وهک وتمان جومله ی (اذن الله ان ترفع) ئیشاره یه بو لای پایه و قهدری مزگهوته کان، له م خوسوسه وه زاناکانی دین فهرموویانه: له م ته عزمه وه دهرده که وئ که واجیبه ئینسانی موسلمان له مزگهوتدا خوئی بپاریزی له کرده وهی حه رام و نارپه واو له وتاری ناشیرین و له شتی بیهوده و بی سوود. هه ره له م بابه ته وه ئیمام "فخر الدین" ی رازی له ته فسیره که یدا فهرموویه تی: مه به ست له جومله ی (ان ترفع) به گه وره زانیی مزگهوته کان و پاک راکرتنیانه له پیسی و پاراستنیانه له کردار و وتاری بیهوده و نارپه وا. ههروهها جه لاله دین سیوتییش یش له ته فسیری (الدر المنثور) دا فهرموویه تی مه به ست له (ان ترفع) به گه وره دانانی مزگهوت و پاک راکرتنیه تی له هه موو کردار و وتاریکی ناشیرین و ناپه سه ند. دیاره وتاری حه رام و نارپه وا وه کو غه یبه ت واته: قسه ی خراپی پاش مله، یا نه میمه، واته دوو زبانی و قسه هینان و قسه بردن، یا بوختان واته به درو کردار و وتاری ناشیرین بده ی به سه ره یه کیکا، یا جنیودان و ئاژاوه هه لگیرساندن و شه پرنانه وه، یا گالته به هه ژار و داماوان یا دهر پینی حه سوودی و کینه ی دل له گه ل خه لکدا و فرپو فیل کردن و گونا هه گه وره کانئ تر که له نامه ی (کبائر) دا نووسراون. کرده وه ی حه رامیش زورن، بو نموونه وهک ئه وه ی یه کیک که وشئ پیس یا داری پیس یا عاسای پیس بیاته ناو مزگهوته وه یا وه کو بردنی سووته مه نی پیس بو مزگهوت و بو مه به ستی گه رمکردنی

مزگهت لهوئی بیسووتینی وهکو تهپاله و پشقل، بهلام ئه مه به مهرجی حهرامه که تهپین و مزگهوت پیس بکهن، واته: ئه گهر وشک بن سووتاندنیان له مزگهوتدا حهرام نییه، تهنیا کهراههتی ههیه. وه ئه گهر چرای پۆنی پاک نه بوو دروسته به پۆنی پیس چرا ههلبگیرسیین له مزگهوتدا به شهرتی مزگهوته که پیس نهکا. ههروهها غافل بوون له خوا له مزگهوتدا و پیکه نین به دهنگی بهرز و په نجه تهقاندن و زیاد له عادهت دهنگ بهرزکردنه وه له مزگهوتدا ناپه سهند و نارپهوان، بهلام تهنیا مهکروهن و حهرام نین. تف و بهلغهم و چلم فری دان بو دیواری مزگهوت و حیکایهت کردنی بی سوودو بهرهللاکردنی شیت یا منالی بی ته مییز و، خواردن و خواردنه وه له مزگهوتدا به جوړی که کاربکاته دابونه ریت و ئادابی مزگهوت ئه مانه هه موویان به فیعلی حهرام حسیب دهکرین و، پیویسته موسلمان ئاگای لییان بی. ته نانهت لای ئیمام ئه حمه دی کوپی حه نهل، خوای لی رازی بی، تیکرا خواردن له مزگهوتدا حهرامه، بهلام لای ئیمامی شافیعی، خوای لی رازی بی، خواردن له مزگهوتدا حهرام نییه ئه گهر مزگهوته که تهپ و پیس نهکا.

قال فی شرح العباب: ویباح الجلوس فی المسجد مع الحدث بلا کراهة والنوم فیہ بلا کراهة اتفاقا، سواء الغریب والاعزب وغیرهما، والاکل مع بسط سفرة بشرط ان لا یتأذی به ای باحد الاشیاء الثلاثة من النوم وما بعده احد من الناس او من غیرهم کالملائکة ان لم تتلوث به ارض المسجد او حصره او لم یتلوث بما یتولد منه نحو قشر المأكول او نواه او عظمه، والا حرم. قال ابن العماد واتفق الاصحاب علی حرمة تلویثه بالطعام وعلی حل الاکل فیہ ان لم یحصل منه ایذاء واستقذار کما هو ظاهر مع التأذی، والاولی ترک ذلك.. انتهى.

براکان! بهم جوړه وتار و کردهوانه که باسمان کردن پایه و حورمهتی مزگهوت دهشکی و خوای گهوره رپگای پی نه داوین بهو شیوه ناباره برپوینه مزگهوت، بهلکو له گهل ئه و هزعهدا ئه گهر نوژیکیش بکهین، خیری نوژی که مان مهحو ده بیته وه، سه رباری ئه وهش به گونا هباری له مزگهوت دهرده چین. پیویسته بو قسهی غهیری زیگری خوای گهوره ئه گهر قسهیه کی پیویست بوو، بچینه دهری مزگهوت و لهوئی قسه که بکهین، ئه گهرنا له رپوژی قیامهتدا له سهه ئه و قسهیه، ئه گهر حهلال بی حیساب ههیه، ئه گهر حهرام بی عهزاب ههیه.

براینه! نهگه چچی له شرعی (عباب) دا فەرموویه تی قسه ی حه لال له مزگه وتدا دروسته، چونکه حه دیسی هه یه ئیمامی (مسلم) ریوایه تی کردوه که حه زه رت (د.خ) که نویژی به یانیانی ده کرد له مزگه وت دهر نه ده چوو هه تا هه تا ده که وت، نه سحابه کانیش باسی قسه ی زه مانی (جاهلییه ت) یان ده گپرایه وه و، جار به جاریش حه زه رت (د.خ) زه رده خه نه یه کی ده کرد، به لام ئه م شیوه بو ئیمه ده س نادا، چونکه حیکایه ته کانی هه موو چوو ته وه سه ر زه ممی جاهیلییه ت و مه دحی زه مانی ئیسلام و سه عاده ت و، بووه به هو ی هیزی ئیمان، به لام بو ئیمه وا نییه به لکو قسه کردنی حه لالیش ده کیشینه وه سه ر شتی بیهووده، که واته بو ئیمه با دروستیش بی هه ر که راهه تی هه یه. نه گه ر یه کی به بی سه به ب شتیکی بو ندراری وه ک سیر و پیاز و تووری خوارد، نه وه حه رامه بچپته ناو مزگه وته وه، چونکه نه زیه تی موسلمانان و مه لائیکه ده دا، ته نانه ت نه گه ر مزگه وته که ش که سی تیدا نه بی هه ر حه رامه له به ر ئیحرامی مه لائیکه کانی مزگه وت. به لام نه گه ر بو دهرمان خواردی نه وه نه حه رامه و نه مه کرووه هه و، ده بیته عوزر بو ته رکی جه ماعه ت، واته نه گه ر نه پروا بو جه ماعه ت قه یناکا.

براکانم! خوای گه وه له قورئاندا فەرموویه تی "وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهِ" واته: هه ر که سی به قه درو حورمه ته وه ته ماشای نه و شتانه بکا که خوا حورمه تی پی داو ن نه وه باشتره بو ی. ئاشکرایه نه مانه ی که له پی شه وه مه نعمان کردن، له و شتانه که مونا سبی مزگه وت نه بوون هه موو شتیکن که هه تکی حورمه تی مزگه وت ده که ن. که وای پیویسته ئاگادار بن. ته نانه ت حه زه رت (د.خ) فەرموویه تی "لا تعظمنی فی المسجد" واته: له مزگه وتدا زیاده ریژم لی مه گرن، له ریوایه تیکی تر دا "لا تفضلونی فی المسجد" واته بو نمونه: که هاتمه مزگه وت له به رم هه لمه سن؛ چونکه مزگه وت جیگه ی ته عظیمی خوایه، جیگه ی تاعه ت و له خواتر سییه، جیگه ی نه وه نییه خه ریکی ئیش و کاری عاده تی بن مه گه ر به سو دفه هه لیکه و ی.

ده گپرنه وه پیاو یکی پیاو چاک و ره فتار پاک جاری ویستی مه نعی کو مه لیک بکا له مزگه وتدا خه ریکی گالته و گه پ بوون، یه کیکیان بی شه رم بوو، چوو، به گزی نه و پیاو ه باشه دا. شه و پیاو ه باشه که له خه ودا چاوی پی که وت نه و که سه که بی حه یایی له گه ل نه وا کرد بوو خوا شیوه ی گو ریوه به شیوه ی سه گ و، پییان وت له به ر نه وه ی له گه ل تو دا بی حه یایی کرد، خوا شیوه ی نه و ئینسانه ی مه سح کرد وه.

رپوایهت کراوه حه زرهت (د.خ) پوژئی فهرمووی به ئه سحابه کان: ئه و که سانه تان پیشان دم که نه دهستنوئیز و نه نوئیز و نه پوژوو نه زهکات و نه هج قه بول ناکری لیمان؟ ئه سحابه کان عه زریان کرد: به لئ یاره سوللا پیمان نیشان بده، فهرمووی ئه و که سانه که دهستنوئیز دهگرن و ده پون بو مزگهوت و دوو رکات نوئیزی سووک ده کهن، ئه نجا پشت له قیبله ی مزگهوت ده کهن و دهس به قسه ی دنیا یی پروت ده کهن، قه سه م به خودا مه لائیکه کان به وانه ده لئین: ئه ی دوژمنه کانی خوا بی دهنگ بن، برپونه وه بو مالی خوتان له گه ل عاجزبوونی خوا لیتان. یه کئیک له ئه سحابه کان عه زری کرد ئیمه له مالی خومان دیینه دهره وه ده گه یین به برادر و دوسته کانمان، چون له مزگهوتدا قسه یان له گه ل نه که یین؟ ئه ویش فهرمووی خوا فهرموویه تی: "فَاسْعُوا إِلَي ذِكْرِ اللَّهِ" واته برپون بو زیگری خوا، نه یه فهرمووه (فاسعوا الی ذکر الدنیا).

له حه زرهتی عه لیه وه (د.خ) رپوایهت کراوه که فهرموویه تی: خوی گه وره وه حیی کرد بو حه زرهتی عیسی کوری مه ریهم، (علی نبینا وعلیه الصلاة والسلام)، که خه بهر بده به بهنی ئیسرائیل با نه پونه هه چ خانوویه که له خانووه کانی من، به دلئیکی پاک و خاوین و نه فسئیکی له خوا ترس و چاویکی داخراو و دهستئیکی پاکه وه نه بی. براکان! مزگهوت وه کو مه جلیسی خوا وایه، هه ر موسلمانئیک له مزگهوتدا بی، هاومه جلیسی خوی گه وره یه، حه یفه بو که سی که هاومه جلیسی خوا بی به ئه ده ب نه بی و ریز له هاومه جلیسه که ی نه گری، جا که سی ئه م ئه ده به ی نه زانی ئه وه خوی گه وره ئیه انه ی دهکا و سووکی دهکا.

ئه نه سی کوری مالیک، خوی لی رازی بی، ده گئیرپه ته وه که حه زرهت (د.خ) فهرموویه تی: من احب الله فلیحبني ومن احبني فلیحب اصحابي، ومن احب اصحابي فلیحب القرآن، ومن احب القرآن فلیحب المساجد افنیته اوابنیته ا. اذن الله فی رفعها وبارک فیها ومیمونه ومیمون اهله ا، محفوظه محفوظ اهله ا، مزینه مزین اهله ا، وهم فی صلاة الله والله یقضی حوائجهم وهم فی مساجد الله والله من ورائهم.

واته که سی که خوی گه وره ی خوش بو، پیویسته منیشی خوش بو، و، که سی که منی خوش بو، پیویسته قورئانی پیروزی خوش بو، و، که سی که قورئانی خوش بو، پیویسته مزگهوتی خوش بو، چ بینای خانووه کانی و چ دهره وه ری. خوی گه وره ریگای داوه بهرز بکرینه وه و بهرکهت و پیروزی پی داون، خویان موبارهک و ئه هله کانیشیان موبارهکن، خویان له شه پتانه کانی ئینس و جن پاریزراون و،

ئههلهكانيشيان پاريزراون، به ئيمان و باوهپ رازاونهتهوه، لهو كاتهدا كه ئهوان خهريكي نويزن خواي گهوره پيوستى ئهوان جيپهجي دهكا، لهو كاتهدا ئهوان له مزگهوتدان خواي گهوره له پشتيانهويهو دهيانپاريزي.

رپوايهت كراوه غهريب له جيهاندا چوار جوړن: قورئان له دهرووني پياوي ستهمكاردا، مزگهوت له ناوگهلي نويزنهكهراون و پوژوونهگراندا، قورئاني پيروژ له مالىكدا كه نهخويزيتهوه و دهورنهكريتهوه، ئينساني چاك و كردارباش له ناوگهلي فاسقان و له رپي لادهراندا.

رپوايهت كراوه حهزرت (د.خ) له باسى زهمى گوناهاراندا فهرموويهتي: له ئاخړ زهماندا هندی له ئوممتهتي من دهرپونه مزگهوت و ههلقه ههلقه دادهنیشن، زيكريان هر دنيا و خوشهويستى دنيايه، لهگهله ئهوانه له مزگهوتدا دامهنيشن.

رپوايهت كراوه جاري مزگهوتی له مزگهوتهكان بهرزبوويهوه بو ئاسمان له بارهگاي خوادا شكات له ئههلي مزگهوتهكه بكا لهسهر ئهوهي كاتي كه دين بو مزگهوت له باتي ناوي خوا زيكركردن وتاري حهرام و بيهووده دي به دهمياندا، له ئاسماندا كوهملي مهلاييكه هاتن به پيري ئه مزگهوتهوهو پييان وت شكاتي تو پيوست نييه، ئيمه مهئموورين بو سهر ئه وهومه و دهيانفوتينين. ئه برادران ئه م رپوايهته لهسهر ئهوه دامهزراوه كه حهقيقهتي ههموو شتي زانستيك و ههستيک و تهسبيحكي بو دانراوه، ئهوهته خواي گهوره دهفهرمووي "سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ" كهوابي ئهگهر حهقيقهتي مزگهوت شكات له قهومي خراب بكا له بارهگاي خوادا جيگهي (تعجب) نييه، چونكه حهقيقهتي مزگهوت دار و بهرد نييه.

شاياني باسه كه ئادابي مزگهوت له حهقده زورترن، يهكيكيان ئهويه كه ئينسان رويشته مزگهوت پي راستي پيش بخا و كه هاته دهرهوه پي چهپي پيش بخا. دهگيرنهوه: ئهحمهدي بهسري كه پياويكي چاك بووه جاري له چوونه مزگهوتدا پي چهپي پيش خست، له كهفارهتي ئه م خيلاف سوننهتهدا بهندهيهكي بوو نازادي كرد.

سوفيانى سهورى (د.خ) جاريك له چوونه مزگهوتدا پي چهپي خسته پيش، لهويدا هاتيفي بانگي كرد (يا نور) واته (گا) ئيشارهيه بو ئهوه كه به بي عهقلي پي چهپي پيش خستوه. براكانم! ئه و پياوه سالحه لهسهر ئه و خيلاف سوننهته لي زوير بوون و به گاجووت بانگيان كردوه.

برا خوشهويستهکانم! کاتی دهتانهوی برۆنه ناو مزگهوت تهماشای پیلاوهکانتان بکهن، ئەگەر شتیکی پیسیان پیوه بوو، به قهدهر توانا تی کۆشن پاکیان بکهنهوه با پیلاوهکانتان مزگهوتکه پیس نهکا، وه ئەگەر دیتان شوینی له مزگهوت پیس بوو بوو واجیبه له سهرتان ئەو پیسیه لابهن، ههروهها سونهته شتیکی بۆن خوش لهو شوینه بدن ههتا بۆنی خوش بکاو، ئەهلی مزگهوت له باتی ئەو شته پیسه به بۆنی خوشی شته بۆن خوشهکه کهیف خوش ببن.

دهگێرپنهوه رۆژی شهخسی رۆیشته مزگهوتهوهو کهوشهکانی خوی کوتا به عهرزی مزگهوتهکهدا، ئیمامی ئەعزم (ر.خ) لهو شوینهدا بوو فهرمووی ئەگەر ئەو کابرایه کهوشهکانی به روهی مندا بگرتایه پیم خوشتر دهبوو لهوهی که کوتای به عهرزی مزگهوتهکهدا.

براکان! خوی گهوره مزگهوتی خوش دهوی و ریز و پایهی پی داوه، واجیبه ئیمهش حورمهتی بگرین، ههه کس مزگهوت بی حورمهت بکا خوی گهرهش ئەو کهسه بی حورمهت دهکا. کاتی چوونه مزگهوتهوه وهها برۆن به پیی خۆتان ئازاری کهس مهدهن، سهلام بکهن له حازرانی مزگهوت، ئەگەر له نوێژدا نهبوون، خو ئەگەر له نوێژدا بوون ئەوا سهلامیان لی مهکهن و بهس بلین "سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم" ئەگەر خوا مهیلی بی ئەمه له جیگهی ئەو دوو رکاته نوێژی دیاری مزگهوتدا دادهنیشی ههه چهند ئەمه قهولیکی مهرجووه.

مسولمان که رۆیشته مزگهوتهوه، دهبی بیرى ئەوه بکاتهوه که میوانی خوییه و خوا زۆر گهورهیه، میوانی خوی دهرناکا و حورمهتی دهگری و، میوانداریی خوا بۆ عهبدی خوی عهفوکردنی گوناھ و بهرزکردنهوهی پایهیهتی.

له فهرموودهی پیغهمهبهردا ههیه که مزگهوتهکان بازارپی قیامهتن لهو بازارهدا پیویستی رۆژی قیامهت دهس دهکهوی که تاعهت و عیبادهته، کهواته برای خوشهويست! پیویسته ئینسان له مزگهوتدا به ئەدهب دابنیشی چونکه میوانی خوییه و میوان دهبی ریز له خاوهن مهنزل بگری و تهماشای پایه و شانی بکا.

رپوایهت کراوه که له زهمانی بهنی ئیسرائیل دوو کهس رۆیشتن بۆ عیبادهتخانهیهک، کاتی گهیشتنه دهرگاکی یهکیکیان رۆیشته مالهوه، ئەویتریان ههه له دهرگای عیبادهتخانهکهدا کهوت و دهستی کرد به گریان و وتی من زۆر تاوانبارم و بی گوویی

خاوهنى ئەم شوينەم زۆر كىردووهو پووم نىيە برۆمه ژوورهوه. زۆر گىريا تا بوورايهوه و گيانى به خوا سپارد، ئەنجا خواى گهوره وهحىي كرد بۆ پىغهمبەرى ئەو سەردەمه: ئەو شەخسەى كه لهبەر شەرم و حەيائى خۆى له هۆش چوو مرد، من هەموو گوناھەكانم عەفوو كرد و، له رىزى (صدىقان) دا نووسيم.

براكانم! خۆ خەرىكردن به كرىن و فرۆشتنەوه له مزگەوتدا مەكرووهه، ئەگەر سەر له نوێژكەران نەشيوينى و، ئەگەر شيواندى ئەوه حەرامه، مەگەر زۆر پىويست بى و ببیتە هۆى رزق و بژیوى مندالەكانى، يا بۆ ماره برىن بى، چونكه له فەرموودەى پىغهمبەره (اعلنوا النكاح فى المسجد). هەروەها دەرکردنى باى سك له مزگەوتدا (خلاف الاولى) يه، ئەگەر له راگرتنىدا زيان نەبى، خۆ ئەگەر زيانى تىدا دەبوو واتە: تووشى ئازارى رىخۆلە و ناو سكى دەبوو ئەوه بەرەللاکردنى دروسته، بەلكو واجيبه.

بۆ كەسى كه شتى گوم بووبى، دروست نىيە له مزگەوتدا پرسىار بكا به تايبەتى ئەگەر به دەنگى بەرز قسە بكا، سوننەتە له جوابى ئىنسانى وها پياو بلى: ياخوا نەدۆزىتەوه، ئەگەر ئەم شت گوم بووه زۆر ناچاره با برواتە دەرەوهو له حەوشەكەدا پرسىار بكا؛ چونكه مزگەوت جىگەى دەنگ بەرزكردنەوه نىيە مەگەر بۆ زىكرى خوادى گەوره.

دەگىرپنەوه ئەعرابييهك وشترى گوم كردبوو، به دەنگى بەرز له مزگەوتدا بانگى كرد كى وشترەكەى منى چاوپىكەوتوو، لهویدا حەزرت (د.خ) فەرمووى خوا وشترەكەت پى ئەداتەوه، بيناى مزگەوت بۆ ئەمانە نىيە بۆ زىكرى خوادى گەورهيه.

خۆشەويستەكانم! ئەگەر بانگىكى بەرز بۆ دۆزىنەوهى شتىكى ونبوو ئاوا بى، دەبى گۆرانى وتن و له هەموو لەعب و گۆرهوى بازى و چەقەچەقى خەلكى چۆن بى، بىگومان تاوانى ئەمانە لای خوا زۆر زۆره. هەروەها ئەگەر كەسى كۆكەى لى بى، پىويستە هەتا بۆى دەلووى به دەنگى نزم بكۆكى و بەلغەمەكەى له پارچه دەستەسرىكدا داپۆشى تا دەرواتە دەرەوه، مزگەوت مەجلىسى ئەوانەيه كه لهگەل خوادى خۆياندا موناجات دەكەن، داواى عەفووى تاوان و گوناھى لى دەكەن، هەتا ئىنسان به ئەدەبتر بى باشتره. هەروەها پىويستە ئىنسان له مزگەوتدا دووربكهوئیتەوه له بى ئەدەبىي زاهىرى، پىويستە له خوورپهوشتى ناشىرىن وهك رپا و حەسوودى و كىنه و فیز و خۆ به زل زانين خۆى بپارىزى. ئەم سيفەتانه له پىسىي زاهىرى نابارتىن؛ چونكه دل جىگەى عىبادەتەوه، كه ئەم صيفەتانهى تىدابوو ئىتر جىي عىبادەت و خوداپەرستىي تىدا نابىتەوه. پىويستە له

قسهی بی سوودیش زور دووربکه ویتته وه چونکه نهو کهسه که له مزگه و تدایه با له نویژیشدا نه بی وهک نهو هیه که له نویژا بی، جا ههروهکو قسه کردن له نویژا نویژا به تال دهکات وه ههروهها قسهی بی سوودیش خیری دانیشتنی مزگهوت به تال دهکات وه، که وابوو ده بی ئینسانی موسولمان کاتی که رویشته مزگه و ته وه خه ریکی عیبادت بی، وهکو نویژی (تحیة المسجد) یا نویژی سوننه تی پاش و پیشی نویژه فه رزهکان، وه له پاش نویژهکان خه ریکی خویندن (آیه الكرسي) و ته سبوحات و حمد و ته کبیری خوا بی، پاش نه مانه نه گه ر قورئان خوین بی خه ریکی خویندن قورئان بی، نه گه رنا به دهنگیکی نزم و نهرم بو خوی خه ریکی (لا اله الا الله) کردن یا سه له واتدان بی، خو نه گه ر شتیکی دینی بپرسی له ئیمام و نهویش به نهرمی فیری بکات نهو خیری گه لی زوره.

به هه رحال موسلمان که چوو مزگهوت وهک نهو هیه که له به ردهستی خودای گه وردها بی، دیاره حوزووری خوی گه وره له گه ل هه لگرتنی پیسی زاهیری یا مه عنه ویدا ریک ناکه وئ و ناگونجی، که وایی پیویسته له مزگه و تدا به ذیکرو فیکروه دابنیشین، نه گه ر واین له لایه نی زاتی خواوه گه لی جو ریز و پایه تان دهست ده که وئ و ئینشائه للاً مورادی دلتان جیبه جی ده بی، نه گه ر نا ئینسانی بی نه ده ب هه میشه سووک و نائومید ده بی و خیریکی ئاخر خیری دهس ناکه وئ. ده گپرنه وه که حه زره ت (د.خ) فه رموو یه تی: "یا تی علی الناس زمان یكون حدیثهم فی مساجدهم فی امور دنیا هم، فلا تجالسوهم فلیس لله فیهم حاجة" واته زه مانئ دی به سه ر خه لکدا که قسه و باسی دنیا یی خویان له مزگه و ته کانا ده که ن، که نه وانه تان دی له گه لیاندا دامه نیشن خوی گه وره پیوه ندیی به وانه وه نییه و ئیشی پییان نییه.

شایانی زانینه هه تا چل مال له چواردهوری مزگه و تدا به دراوسی مزگهوت حسیب ده کرین، وه حه زره ت (د.خ) فه رموو یه تی هه ر که سی دراوسی مزگهوت بی و به بی به هانه نویژه که ی له مالی خویا بکا و نه روا بو جه ماعهت بو مزگهوت نه وه نویژه که ی نا قیس و ناته واره. دیاره جو مله ی (حي على الصلاة) له بانگدا ده عوه تی موسلمانان ده کا بو مزگهوت بو نویژکردن، ههروهها جو مله ی (حي على الفلاح) ده عوه تی موسلمانان ده کا که بین بو رزگار بوون له سزاو مهینه تی قیامهت، بیگومان هه ر کهس هات به دهنگی نه م ده عوه تانه وه نه وه قبو و لکراوی خویه و جیگه ی له قیامهتدا به هه شتی نه به دی هه تا هه تاییه. خوی گه وره ده فه رموی "وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا". جا هه رچه ند نه م ئایه ته ده رباره ی نهو کافرا نه نازل بووه که مه نعی

موسلمانانیاں دہکرد لہ عیبادہتی خوا لہ مزگہوتی (مسجد الحرام) لہ مککہی مبارک، بہ لَام حوکمہکہ عامہ بُو ہر کہسی کہ بیی بہ ہوی مہنعی مزگہوت لہ موسلمانان، چ بہ زوری دست مہنعیان بکا یاخو بہ ہوی بی شہرمی و بی حیاییہوہ مزگہوت سووک بکات و، کاریکی وہا بکا کہ موسولمانان عیبادہتیاں بہ باشی بُو نہکری لہو مزگہوتانہدا. دیارہ زالمیی کافرہکان لہ بہر ئہویہ ماوی موسلمانہکانیاں نہداوہ بُو عیبادہت کردن. ہر لہ بہر ئہم سہ بہہ ئہو موسلمانانہش کہ مزگہوت بہ رزق و شتومہکی خویمان مہشغوول دہکن و مہنعی خہلک دہکن لہ عیبادہت یا ئہو سہردارانہ کہ لہ شکر لہ مزگہوتہکاندا دادہنن و، ئہو بی شہرمانہ کہ مزگہوت دہکن بہ شوینی گہپ و گالتہ و لہ ہوو ہموو ئہمانہ لای خوی گہورہ بہ زالمیکی زور زالم حسیب دہکریں و بہرامبہر بہ تیکدانی ئوسوولی مزگہوت بہ پیی ئاینی ئیسلام گیرودہی گوناہی گہورہ دہبن. ہر وہا ئہو (متولی)یانہ کہ ئہوقافی مزگہوت لہ دستیانداہی ئہگہر مالی مزگہوت بخون و فہرش و سووتہمہنی و چرا و پیوستیہکانی مزگہوت جیبہجی نہکن، یا ئہو کہسانہ کہ نازرو بہردہستی (متولی) ئہوقافن، ئہوانیش ئہگہر لہو مالہ و ہقفہی کہ لہ بہردہستیاندایہ قسوور بکن لہ جیبہجی کردنی پیوستیہکانی مزگہوتدا و، بی فہرش و چرای بکن، ئہوانہش ہموو بہپیی مہعنای ئہو ئایہتہ بہ زالمیکی زور زالم و بہ ستہمکاریکی نابار دہناسریں.

من دلیم لہ جوملہی (وسعی فی خرابہا) دہردہکہوی ئہوانہی کہ تی دہکوشن بُو ویرانکردنی مزگہوت با خویمان حازر کہن بُو ئہوی خوایش مالی ئہوان ویران بکا؛ چونکہ مزگہوت مالی خواہی و، مہنعی و ہقفی مزگہوت و ہکو ویرانکردنی مزگہوتہکہیہ بہ بہراوردیکی پہنجا سالیی خوم و لہسہر بہراوردی پیشینانیش بوم دہرکہوتوہ ئہوانہی ئہوقافیاں لہ ژیر دہستا بووہو، بہپیی برپاری واقف خزمہتی مزگہوت یا مہدرہسہیان نہکردوہ، مالیان ویران بووہ و گہلی زیاںی ناباریان بہسہرا ہاتوہ، خوا پہنامان بدا.

براکانم! گہورہیی مزگہوت و ئہہلی مزگہوت لہ فہرموودہکانی پیغہمبہردا بہ ئاشکرایی دہردہکہوی، بہ لَام بہو مہرجہی کہ خہلکہکہ بہ ئیحترامہوہ برؤنہ ناو مزگہوتہوہ و لہ مزگہوتدا خہریکی خوا پہرستی بن و بیجگہ زیکر و فیکر و تاعہت قسہی تیدا نہکن، قسہیہک نہبی کہ مہسلہحہت و قازانجی موسلمانانی تیابی، یا بُو دلخوشکردنی میوانی بی کہ رووی لہ خوا بی، ہیوای ئہوی بی کہ رووبکاتہ خوا. پیاوہ

باشهکانی پیشینان له و کاته دا که له مزگه و تدا بوون ئه گهر شتیکی پیویست به قسه پرووی دابی، چوونه ته دهره وه قسه که بیان کردووه، جا پاش قسه که بیان هاتوونه ته وه مزگه وت.

له هدیسی شهریدا هیه "الضحك في المسجد ظلمة في القبر" واته پیکه نین له مزگه و تدا ده بیته هوی تاریکی بو گوپی ئینسان، تهنانهت لای هندی له ئیمامه کان پیکه نین به قاقا ده سنوئژ ده شکی نی، بویه به رای ئیمامی شافیعی (ر.خ) سوننه ته بو که سی به قاقا پی بکه نی ده سنوئژ که ی تازه بکاته وه. جا ههروه کو قاقای پیکه نین هوی تاریکی قه بره شه و نوئژ کردنیش هوی پروناکیی قه بره. شایانی زانینه هه ر کس له مزگه و تدا قسه ی بیهووده بکا له ئه نجامدا لات و گه دا ده که وی و له دینیشدا هه ر هه ژار و بی ده سه لات ده بی.

مزگه وت جیگه ی پارانه وه یه له خوا، جیگای داواکردنی رهحمهت و کهرهمه له خوا، جیگه ی شتی بی سوود نییه. ده گپرنه وه له سه رده می خه لیفه ی دووم هه زه رته ی عومه ری کورپی خهتاب هه ژاری خوی کرد به مزگه و تدا داوای شتی له خه لکه که کرد، ئیمامی عومه ر به په له هه ستا و رویشته و پیی وت تو له مزگه وت داوای شت له غهیری خوا ده که ی؟ واته: داواکردن بو گه داو نه دارا قه ی ناکا به لام له مزگه و تدا پیویسته پیاو هه ر له خوا داوای شت بکات.

براکان! ئه و بی قه دریه که له گه ل مزگه و ته کانی ولاتی ئیمه دا ده کری له هیچ ولاتی کدا چاوم پیی نه که وتوو، ته ماشا ده که ی له کاتی شادی و شیوه ندا قه ره با لگ له ناو مزگه و تدا کو دهنه وه و نان و چیشته ده خو ن و، به چه وری و چیشته پزاو و ئاو و تو یکل میوه و غهیری ئه مانه ناو مزگه و ته که پیس ده که ن، فه رشی مزگه وت ده به ن بو مالان ساوهری له سه ر وشک ده که نه وه، زور جار که له مزگه و تدا ده نوون فه رشی مزگه وت به کار دینن، به م جو ره هه ل سو که وتانه مزگه وت سووک ده بی و زیانی لی ده که وی. ئه گه ر یه کی بلی: ئه ی بوچی له زه مانی هه زه رته دا (د.خ) ئه سحابی (صفه) له مزگه و تدا نووستوون و فه رشی مزگه وتیان به کار هینا وه هه زه رته تیش (د.خ) ده ستی نه هینا وه ته پریان؟ له وه لامی ئه و پرسیا ره دا ده لاین: ئه و ئه سحابانه خاوه ن عیبادهت و پیازهت بوون و، هه رگیز له مزگه و تدا بی ئه ده بیان لی ده رنه که وتوو، بویه هه زه رته (د.خ) رازی بووه. ئیمه وه کو ئه وان نین به لکو نووستنی ئیمه له مزگه و تدا که راهه تی هیه.

ئه گه ر که سی له مزگه و تدا ئیحتیلامی بوو واجیبه گورج بپرواته دهره وه، مه گه ر ترسی

سەرمايهكى توندى ھەبى، ياخود لەو ەترسى ە لە ەرهو ەپاسەوان بىگرن و تەوقىفى بكن، يا ترسى لە كىسچوونى مال يا زىان بە ناموس گەيشتنى ھەبى و لەو ەورويشتەشدا ئا و نەبى يا ھەبى بەلام ترسى ئەوى ھەبى ئەگەر خۆى بشورى نەخۆش بکەوى، خۆلى پاكىش نەبى تەيەمموم بكا، لەم حالەتانەدا دروستە بە لەش پىسىيەو ە لە مزگەوتدا بمىننەتەو، ئەگەر نا گوناھىكى گەرەيە.

براكانم! قەرەبالغى شادى و خەتەنەسوران و ھاوچەشنى ئەمانە ئەگەر لە مزگەوتدا داينىشن و نان بخۆن دەبىتە ھوى فەوتان و عەبىداربوونى فەرشى مزگەوت و دەبىتە ھوى مەنعى خەلك لە نويزكردن لەسەر فەرشە وەقف كراوەكە، ھەرەھا دەبىتە ھوى زىانى دىنى و دنيايى ئەو خاوەن شادىيەش كە بوو تە ھوى ئەم كارەساتە، بە تايبەتى ئەو كەسە كە زىان لە مالى دەدا كە وەقف كراو بۆ مزگەوت.

ئەى براينە! خواى گەرە زوربەى حەقى زولم لىكراوان دەخاتە رۆزى قىامەت، چونكە ئەمە بۆ زولم لى كراوەكە زۆر قازانجى ھەيە، زولم لىكراو لە دنيادا بە ھەر جور بى، گوزەران دەكا، بەلام ئەو زۆردارە نامەردە لە رۆزى قىامەتدا وەھا گىرۆدە دەبى خوا نەبى كەس بە حالى نازانى، تەنانەت ئەگەر بە قەدەر حەفتا پياوى چاك كەردەوى چاكەى ھەبى ھەمووى دەدرى بە زولم لىكراوەكان و ئەم زالمە ستەمكارە خۆى بە روتى و قووتى بى خىر و چاكە و پاداش دەمىننەتەو، چونكە ھەموو خىرەكەى دەچى بۆ زولم لىكراوەكە. لەو كاتەدا ئەھلى قىامەت خۆزگە دەخوازن و دەلین خۆزگە ئىمە لە دنيادا زولممان لى كرابايە ھەتا لەم كاتەدا ئەم ھەموو خىر و پاداشەمان دەست بکەوتايە. بەلام حەقى خانەى خوا ھەر لە دنيادا لەو كەسە دەسەنرى كە زولمەكەى لى كەردووە؛ چونكە خوا ئىحتىياجى بە سەوابى رۆزى قىامەت نىيە، خوا پاك و بى نيازە و ھىچ جورە ئىحتىاجىيەكى نىيە، بۆيە لە دنيادا بەو جورە گىرۆدەى دەكا و تووشى ئەنواعى دەرد و فەلاكەتى دەكا، بە سووكى و رەزىلى دەمرى و، ئەگەر ھەلكەوى بە رەزىلى نەمرى و دەولەمەند بى، خوا دنياى وەھا لى تەنگ دەكا كە لە رەزىل خراپتر عومرى خۆى بە سەر بەرى و خىروخۆشى لەو دەولەت و مالەى نابىنى، وەك چۆن مزگەوت خىرى لە وەقفەكانى نەبىنى، ھەق بە ھەق. بىجگە لەمانەش سزايەك دەدرى مەگەر ھەر خوا بزانى.

رپوايەت كراو ھەر كەسى فەرشى بخاتە مزگەوتەو ە يا بە چرايى رپووناكى بكاتەو. ھەتا ئەو فەرشە يا ئەو چرايە بمىننەتەو ە حەفتا ھەزار مەلائىكە دوعاى خىر دەكەن بۆ

خاوه نه که بیان. له پیاوړیکې باوهړ پیکراوم بیست وتی: مه لای فلانه دئ بوی گپرامه وه، ئه هلی دئ به نوبه داریان دهینا بؤ سووته مهنی مزگهوت، به لام من نه مدهینا تا شهوی له خهوا چاوم پی کهوت که لهو مالانه وه داریان بؤ مزگهوت هیناوه نور بهرز دهبووه بؤ ئاسمان، تهنیا له مالی ئیمه وه نور بهرز نه ده بوویه وه، پرسیارم کرد ئم نوره چ نوریکه؟ وتیان نوری نوبه داره، وتم ئه ی بؤچی نور له مالی ئیمه وه بهرز نایبته وه، وتیان تۆ نوبه دار نادهی. منیش له وکاته وه برپارم دا که نوبه دار بکه م و، له نوبه ی خوډما دار بدهم به مزگهوت. پوخته ی قسه مزگهوت له هر شوینیکدا ببی ده بیته هو ی پیروزی و دهولته تیکی نه برپاوه له دنیا و له قه براو له قیامه تدا بؤ ئه هلی ئه شوینه به مرچئ که حورمه تی مزگهوت ته که بیان رابگرن و به قسه ی بیهووده ی دنیایی و بی ئه ده بی ئه وه دهولته ته نه برپاوه له دهستی خو یان درنه کهن و، ئه و ئاسایشی قه بر و قیامه ته ی خو یان له دهست نه دن.

له شهرحی (عهقائیدی نه سه فی) دا که به فارسی دانراوه، رپوایهت کراوه هر که سی قسه ی دنیایی له مزگهوتدا بکا ئه و مه لائیکانه ی مزگهوت ئاوه دان ده که نه وه له ترسی بونی پیسی ده می ئه و که سه له مزگهوت ته که ده رونه ده روه و ده لئین خودایا عه بده کانی تۆ ئیمه بیان له مالی تۆ ده رکرد، خوی گه ورهش له وه لامی مه لائیکه کانداهه فرموی به عیززهت و جه لالی خو م قه سه م له پاداشی ئه و کرده وه خراپه و ئه و قسه بیهوودانه دا که سانیکیان به سه را زال ده که م که ئه وانیش له مالی خو یانیا ن ده ربکه ن، وه ک ئه وان ئیوه بیان له مزگهوت کرده ده روه. جاله مال کرده نه ده روه دوو جوړه، یه که م ئه وه یه که خوا دوو چاری کوچکردن و له ولات ده رچوونیا ن ده کا، دوو هم گیروده ی ته نگی و که م گوزهرانی ده بن و له مال بیزار ده بن و، له و شوینه ده رده چن. ده گپرنه وه قسه ی خراپ کردن له مزگهوتدا عیباده تی هه فتا سالی کابرا لاده با.

ئه ی برادرینه! ده خیلتان بم نه کا شهیتان ته فره تان بداو پیتان بلئ و بیخاته دل تانه وه مادام قسه ی خراپ له مزگهوتدا ئه وه نده جه زا که ی قورسه چاک وایه ئیتر نه روینه مزگهوت و له مالی خو ماندا نویژ بکه ی ن! ئه مه فیلی شهیتانه به گوپی مه که ن، به لکو به دلکی پاک ته و به بکه ن و له و قسه خراپانه که له مه و پیش له مزگهوتدا کردووتانن په شیمان بنه وه و برپاربدن له مه و پاش دوو باره بیان نه که نه وه به ئیحتیرام له مزگهوتدا دانیشن و حورمه تی مزگهوت بگرن و هر عیباده تی تیدا بکه ن. هه تا به میهره بانیی خوا به و هه مووه سه واپ و پاداشه بگن. والسلام علیکم.

ناممى بېستەم

باسى رۆژووھ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله وصحبه المجاهدين في سبيل الله.

پاش ئەمانە سەلامەتتان لى دەكەم كە بېتە ھۆى سەلامەتتى ئيمان و گيانى خۆتان و ئەولادەكانتان.

بزانن ھەرچەند ھەموو كەس بە قەدەر حالى خۆى ئىشى چاك و خراپ دەزانى، دەزانى چاك كامەيە و خراپ كامەيە، بەلام بېستنى وەغز و ئامۆزگارى لە واعيزانەوھ كار لە دلى موسلمان دەكا و قازانجى زۆرە. خەلكى بە ئامۆزگارى زانايان زۆر بېدار و ئاگادار دەبنەوھ. لەبەر ئەمە لە بابەتتى گەورەيى رۆژووې پەمەزان و تاوانى نەگرتنى رۆژووې پەمەزان بە قەدەر ماوھ عەرزەيەكتان پېشكەش دەكەم كە تەرجمەي فەرموودەكانى حەزرتى پېغەمبەر بى (د.خ). ئەم عەرزەيە لەسەر فەرموودەي پېغەمبەر (د.خ) لە گەورەترىن خېر و سەدەقە دەژمىررى، مادام وايە پېويستە ئېوھش لە خوئندەوھى نامەكانى من كەمتەرخەمى نەكەن، بە تايبەتتى فەرموودەي حەزرتە (د.خ) ھېچ موسلمانى ديارىيەكى نەناردووھ بۆ براى ئاينى خۆى گەورەتر و بە سوودتر بى لە وتارىكى خېر كە شارەزاي رپى چاكەي بكا يا لە تاوانىكى دووربخاتەوھ. ئەى برادران وەكو عادەتە لە ناو خۆتاندا بە ديارىي دۆستانى خۆتان دلشاد دەبن و، ديارى وەردەگرن و رەدى ناكەنەوھ. پېويستە نامەكانى دۆستى خويشتان وەربگرن و رەديان نەكەنەوھ و پېيان دل شاد ببن و لە خوئندەوھى مەلوول و دل پەريشان نەبن. فەرموودەي حەزرتە (د.خ): لە گەورەترىن خوو پەوشتى ئينسانى موسلمانە كە ھەرگيز لە بېستنى ئامۆزگارى ئاينى تير نەبى. كەوابى ئەگەر گوى رانەگرى بوى ئەوھ بە تاوان لە سەرى دەنووسرى و دەبېتە ھۆى رقى خوا لى، بە پېچەوانەوھ ئەگەر قبولى بكا دەبېتە ھۆى

زیاده نیعمت و کەسبى کەرەم و میهرەبانىی خودای گەرە؛ چونکە فەرموودەى حەزرەتە (د.خ) "ایما عبد جاعته موعظة من الله في دینه فانه نعمة من الله سيقته اليه. فان قلبها بشکر زاده الله نعماً اخرى، والا كانت حجة من الله عليه... الى ان قال ويزداد بها سخطاً". جا کە وەرگرتنى نامەکانى من ھۆى زۆربوونى نیعمەتى خوا بى پەرەتکردنەویان ھۆى توورپەبوونى خۆى گەرەبى، وەرئەگرتنیان دەبیتە عەینى شیتى و بى سەلیقەى، بە تايبەتى بۆ ئەو کەسانەى کە دەتوانن بیانخویننەو و نایانخویننەو چونکە فەرموودەى حەزرەتە (د.خ) "اذا حمل الرجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان خيراً له من حجة و عمره و عبادة سنة" واتە کاتى پیاوی و تارى لە لایەن خۆى گەرەو بەرى بۆ لای براى موسلمانى خۆى ئەو ئەو وتارە لە لای خۆى گەرە لە حەجک و عەرەبیەک و عیبادەتى سالى چاترە و سەوابى زۆرتەرە. جا ھەر کەس پەحم بە خۆى بکا بەم جوړە عیبادەتە تویشووى سەفەرى پوژى قیامەت بۆ خۆى پەیدا دەکات، چونکە خودای گەرە ئەم دنیاىەى کردووە بە جیگەى کشتوکال بۆ تویشووى ئەو دنیا، ئەم دنیا پرى گوزەرە یا وەکو جیگەىەکە بۆ موسافیرانى قیامەت ئامادەکراى، کە ماوہیبەکی کەم تیدا دەمیننەو و، ئیتر دەکەونەرپى بۆ ماواو مەنزلى دەوامدارو ھەمیشەى. بیگومان پاش (توحید) خوا بەیەک زانین و، پاش پینج فەرزى نوێژ، گەرەترین تویشووى قیامەت، بەجیھینانى باقىی ئەرکانى ئیسلامەو کە یەکیک لەوانە پوژووە بە ھەموو جوړەکانیەو، فەرز یا سوننەت، کە ئەو جەزایە بۆ ئەم دانراوہ بۆ عیبادەتى تر نییە.

مەبەس لەم نامەى بەیانى گەرەیبى پوژووەو بەیانى ئەوہیە ئەو کەسانە کە پوژووى پەمەزان ناگرن تا چ ئەندازەیک گوناھبار دەبن و چەند تووشى زیان دەبن لە نەگرتنى ئەو پوژووە.

براکانم! پێویستە بزائن خۆى گەرە بۆ ھەر یەکی لە موسلمانان لە سەرەتای بالغ بوونىەو دوو فریشتەى لەسەر شانى راست و شانى چەپی داناوہ ھەتا کردوہى چاکە و خراپەى بنووسى، فریشتەى شانى راست چاکە و فریشتەى شانى چەپی خراپە دەنووسى. ھەرودھا خوا ئەمرى فەرمووە بە فریشتەى لای راست ھەر کاتى ئەم عەبدى منە بە دل نیازی کردوہیەکی باشى کرد یا نیازی قسەیکى باشى کرد، با ئەو کردوہ و قسەش بەجى نەھینى، گورج خیر و چاکەکەى بۆ بنوسە. خو ئەگەر ھات و بەجى ھینان ئەوہ یەک بە دەھەتا یەک بە حەوت سەد جەزای بۆ بنوسەو، لە دەفتەرى کردارى چاکەیدا بۆى

بنووسه، تهنانهت ئهگهر به راستی نییهتی ئهوهی ههبی ئهگهر قیمهتی په نجا ههزار کیسه دارایی و دهسته لاتی ههبی، دهیدا له ریگای خوادا ئهوه به تهنیا ئهوه نییهته ساغه ههموو جهزاکهیی بۆ بنووسه، ئهگهرچی له پاش ئهوه کاتش لهو نییهته په شیمان بیتهوه.

دهگهرپنهوه خواپهرستی ههبووه له بهنی ئیسرائیلهکان له سالیکی قاتی و گرانیدا به لای کۆگایهکی گهوهری لمدا رابوورد، ئهویش به دل تهمنه نای ئهوهی کرد که ئهه کۆمه له لمه ئارد بووایهوه هی ئهویش بووایه بۆ ئهوهی ههمووی له ریگهی خوادا بدایه به گه داو داماوهکان. خوای گهوره وهحیی کرد بۆ پیغه مبهری ئهوه چهرخه که بللی به فلان خواپهرست که به راستی ثواب و خیری ئهوهندهی ئهوه لمه، که ئارد بی و بیکات به خیر بۆ موسلمانان، بۆم نووسی، ئهههیش ههه له بهر ئهوه بووه که کابرا به ساغی و له کانگای دلپهوه نییهتی بووه که ئهگهر به قهدهر ئهوه لمه ئاردی ببوایه له ریگهی خوا سهرفی دهکرد. بهلام مهلائیکهی سهر شانی چهپ که مهئمووری نووسینی کردهوهی خراپه، ئهوه نییهتی کاری خراپ نانوسی، ههتا کابرا نهیکا به کردهوه و دهری نهبرئی، ئهوسا ههه کاریکی خراپ یا ههه وتاریکی خراپ به تاقه یهکی دهنوسی. جا بۆ ههندی ئینسان ههتا سی سعات سهبر دهکا، واته ئهگهر لهو ماوهدا لهو ئیشه نارهوايه په شیمان نهبوویهوه ئهوسا له سهری دهنوسی. بۆ ههندی ئینسانیش ههتا نوو رۆژ سهبر دهکا ئهوسا به ئهمری مهلائیکهی شانی راست له سهری دهنوسی؛ چونکه مهلائیکهی شانی چهپ وا له ژیر دهستی مهلائیکهی شانی راستدا.

دهگهرپنهوه که له رۆژی قیامهتدا یهکی نامهیی کردهوهکانی دهریته دهست، کاتی تهماشای دهکات ههه و عهمره و جیهاد و سهدهقه و خیراتی تیدا نووسراوه، ئهویش بانگ دهکا و دللی ئهه دهفتهره دهفتهری من نییه، من ئهه کردهوانهه نهکردوه، جا مهلائیکه جوابی دهدهنهوه و دلین دهفتهری خۆته، له کاتی خۆیدا له دنیا دا به دللیکی ساغ نییهتی ئهه کردهوانهت بووه، که ئهگهر بۆت بکری بیانکهی و، خوای گهوره به میهره بانی خۆی له سهر نییهته کهت به تهواوی ههمووی بۆ نووسیوی.

ریوايهت کراوه ههه که سی سبهینان رۆژی لی بوویهوه له دلیدا نییهتی تهواوی ههبوو ئهوهنده خیر و خودا په رستی بکا بۆ خوا، ئهوه خوای گهوره ههموو ئهوه خیراتهی له سبهینیهوه بۆ دهنوسی چ بۆی ری بکهوی ئهوه رۆژه به جییان بینی یا نا، ئهه ههمووی له بهر زۆری پهحمهت و کهرهم و میهره بانیی خوايه له گهه لهوه عهبدانهی که دلیان ساغه

و نیه تیان له سهر کردهوی باشه. فهرمودهی پیغه مبه ره. "نية المرء خیر من عمله" واته: نییه تی چاکی ئینسان له کردهوه کهی چاکتره، له بهر دوو شت، یه کهم به گویره ی نییه ته کهی مادام خوا پاداشی بو دهنووسی ئه و پاداشه زورتره له پاداشی کردهوه که. چونکه کردهوه نییه خالی بی له عیب. دووهم له نییه تدا هیچ ریاو بهرچاوی نییه، به لام کردهوه کهم هله ده کهوی که به ته وای له ریاو له خو پازی بوون و خووه خراپه کانی تر پاک بی، مادام وهابوو نییه تی ساغی ئینسانی موسولمان سوودی له کردهوه کهی زورتره.

ئه ی براینه! ته ماشا بکه ن په حمهت و که ره می خوا دهر باره ی بهنده ی خو ی چهند زوره، نافه رمانی و بی شهرمی و تاوانباریی بهنده کانیش به رامبه ر به خوی گه وره چهند له ئه ندازه دهرچوو.

رپوایهت کراوه: که موسلمان ی پوژووی په مه زانی گرت، مه لائیکه ی کردهوه نووس عهرزی باره گای زاتی حه ق ده کا: له پاداشی ئه م پوژوو دا چی بو بنووسم؟ خوی گه وره ده فه رموی بنووسه: فلان که س پوژووی په مه زانی گرتوو وه پوژوو که ی بو من بووه و من پاداشی ده ده مه وه له پوژی قیامه تدا، واته غه یری خوی گه وره که س نازانی ئه ندازه ی پاداشی ئه و پوژوو چه ندیکه و ناشتوانی بینووسی. جا ئه مه پاداشی پوژووی پوژی بی له په مه زان ده بی پاداشی پوژووی هه موو مانگه که چهند بی؟ له حه دیسی قودسیدا هه یه: هه موو کرده وه ییبه کی خیر قابله به غه یر بدری له که فاره تی گونا هدا و له تو له ی تاوانا پوژوو نه بی ئه وه به تایبه تی هه ر بو خاوه ن پوژوو که داده نری، واته ئه و که سه ی که پوژووی گرتوو ه ئه گه ر حه قی که سیکی له سه ر بی خوی گه وره له خه زینه ی ئیحسانی خوی جیبه جیی ده کا و، پاداشی پوژوو که به ته وای بو خاوه نه که ی ده مینیتته وه و، به هو ی پاداشی ئه و پوژوو وه ده نیرری بو به هه شت و له کوشکیکی پایه داردا داده مه زری. جا له بهر ئه مه یه پیغه مبه ر (د.خ) ده فه رموی هه موو ئینسانیک ی به پوژوو دوو شادمانیی هه یه، یه کیکیان ئیواران که به ربانگ ده کاته وه، دووه میان له پوژی قیامه تدا له و کاته دا که ده گا به خوی گه وره، دیاره یه که میان له بهر ئه وه یه که له پوژدا تینوو برسی و ماندوو بووه، خوایش زووبه زوو به رامبه ر به زه حمه تی ئه و پوژه له کاتی به ربانگدا شادمانیی پی ده به خشی. دووه میان له سه ر ئه و ئه ساسه یه ئه گه ر کابرای به پوژوو مافی خه لکی له سه ر بی، خوی گه وره به میهره بانیی خوی له باتی ئه و جیبه جیی

دهكا و پاداشى پوژوو كهى به ساغى دهمنيتهوه، ئەمهيش كه م نيهه. خو ئەگەر مافى خهلكى لهسەر نهبي ئەوه مهگەر هەر خوا بزانی وهزعى ئەو پوژوووهوانه چوون دهبي و له چ پايهيهكى بهرزدا دای دههزیني؟ پوختهى قسه ئەوهيه خواي گهره پاداشى ههموو كردهوهيهكى باش به گویرهى پايهى كردهوهكه داههني، بهلام پاداشى پوژوو لهسەر پايهى ئيحسان و ميهرهبانىي خوا خويهتي و بهو پييه پاداشى دهاتهوه. ههروهها رپوايهت كراوه: كه پاداشى پوژوووى سوننهت ئەوهنده زوره ئەگەر خواي گهره پر بهم عهززه ئالتوون بدا به كابرإي به پوژوو پيى رازى ناي و ههلى دهگري ههتا له قيامهتدا خواي گهره پاداشى ئەو پوژوووى بداتهوه.

براكانم! له ههديسى شهريفا ههيه كه يهك پوژ پوژوووى فهرز به ههفتا پوژ پوژوووى سوننهت بهرامبهره، جا له بهر رووناكىي ههديسه پيشوهكهدا دهرهكهوي كه ههفتا جار عهز پر بكري له ئالتوون و بدرى به خاوهني پوژى پوژوووى فهرز پيى رازى ناي و، پاداشهكهى دهبي له قيامهتدا له خهزينهه رهمهتي خوادا جييه جيى بكري. ئەم مه بهسته بهو ههديسه شهريفه رووناك دهبيتهوه كه دهفهرمووى ئەندهزهى جهزا و پاداشى پوژوو خوادا نهبي كهر نايزانی، بويه مهلائيكهه نووسهري كردهوه ناتوانى پاداشى پوژوو بنووسى.

رپوايهت كراوه: ههر موسلمانى پوژى پوژوو بكري و بيجهه له خوا كهر پيى نهزانی ئەوه جهزاکهه بهههشته. ههروهها رپوايهت كراوه: كه پوژوووى پوژوووهوان ئەوهنده قازانجى زوره، تهانهت نووستنى ئينسانه به پوژووكه عيبادهته، بي دنك بووني وهك تهسبيحات كردنه، ههموو كردهوهيهكى چاكى دوو قاته، واته نويزيكي به دوو نويز و ديرهمى خيري به دوو ديرهمه و، دوعاى قبوله و گوناھ و تاوانى عهفوو كراوه، چ ئەو پوژوووه فهرز بي و چ سوننهت.

له ههديسيكي دريژى تردا رپوايهت كراوه: كاتى كه ههزهرت (د.خ) به پوژوو بوو له كاتى بهربانگدا له يهكهه پوژى رهمهزانددا خواي گهره پيالپههك (شراباً طهورى) به جوبرهئيلدا بوو، كه هيناپه خهزهرت (د.خ) فهرمووى من به بي ئوممهتهكهه ئەم شهرا بهم ناوي و ناخومهوه، ئەنجا خواي گهره فهرمووى وا بهشى ئەوانيشم قبول كرد، ئەوسا ههزهرت (د.خ) به ههندى لهو پيالپهه بهربانگى كردهوه، له بارههئى ئەو ئەندهزهيهه كه له پيالپهه مابوويهوه ئەمهر دهوچووكه ههزهرتهه جوبرهئيل برهوا و

تەماشای مالى باقىي پۆژوگرەكان بكا، بە ھەر خانوويەك لەو خانووانە دلۆپى لەو (شراپا طهور)ە بدا بەومەرجەي ئەو مالى شەرابى تيا نەبى، ويىنەي حەرامى تيا نەبى، ئەسبابى لەھوو لەعبى تيا نەبى، غەيبەتى تيانەبى، ئينسانى دوو زمانى تيانەبى، پياو و ژنى زيناكردوى تيانەبى، ئەھلى ئىحتكارى تيانەبى، واتە ئەوانەي كە دەغل و دان و پزق ھەلدەگرن و دەيشارنەو ھەتا بە نرخى زياد لە نرخى پۆژ بيفرۆشن، ھەر ھەھا زەكات نەدەرى تيانەبى، ھەتيو ئازاردەرى تيانەبى، ئازاردەرى باوك و دايكى تيانەبى؛ چونكە ئەو مالانە تا ئەو فەسادەيان تيا بمىنى لەم پەحمەتە دوور دەبن و لە (شراپا طهور) بى بەش دەبن. لەم حەديسە شەريفەو ھەردەكەوي كە لە پەمەزاندا خواي گەورە بە چاوي پەحمەت و ميھەرباننيەو سەيرى پۆژو گران دەكا، بۆيە لە ھەموو پەمەزانىكا پزقى ھەموو كەس گوشادتر و فراوانترە لە غەيرى پەمەزان.

رپوايەت كراو: كە پۆژو دەبىتە سپىر لە ئاگرى دۆزەخ، واتە لە كاتىكا بلىسى ئاگرى دۆزەخ شاللاو دىنى بۆ سەر ئەھلى مەحشەر و، ھەندىكيان دەگرى و دەرفىنى، يا لە ھەندى شويندا لە كاتى حەشرا كە شووراي ئاگرين گەمارۆي ئەو خەلقە دەدا خواي گەورە پۆژووي ئينسانەكە دەكاتە سپىر و ئاگرى دۆزەخى پى مەنع دەكات، ياخو مەبەست لەو فەرموودە موبارەكە ئەويە كە ھەك چۆن قەلغان پى لە شمشىرى دوژمنى ئينسان دەگرى و پىگاي نادا بگاتە گوشتى لەش و بريندارى بكا بەو جۆرە پىرۆزىي پۆژو پاداشى پۆژو دەبىتە ھۆي لادانى سزاي دۆزەخ لەو ئينسانەو، نايەلى تووشى ئەو سزايە بى.

رپوايەت كراو: كە پۆژو دەبىتە سپىر بەو مەرجەي بە ھۆي درۆ و غەيبەتەو نەدپى و بى سوود نەبى، واتە ھەر ھەكو كە سپىر لەت لەت كرا ئىتر بە كاري ئەو نايە دەفەي شمشىرى دوژمن لە ئينسان بكا پۆژووش كە لەگەل غەيبەت كردن و درۆ و گەزافدا بى، بى سوود دەردەچى و بە كارنايەت.

رپوايەت كراو: كە خوداي گەورە فەرموويەتى بە حەزرتى موسا (على نبينا وعلية السلام) كە دوو نوورم داو بە (ئوممەتى محەمەدى مستەفا) ھەتا دوو تاريكى زيانيان پى نەگەيەنى، ئەويش عەرزى كرد: خوايا ئەو دوو نوورە كامەن و ئەو دوو تاريكيە چين؟ خواي گەورە فەرمووي دوو نوورەكە بەكيكيان نوورى پەمەزان و ئەويتريان نوورى قورئانە، دوو تاريكيەكەش برىتين لە تاريكى قەبر و تاريكى پۆژى قيامەت؛ چونكە رپوايەت كراو مانگى پەمەزان و قورئانى پىرۆز ھەردووكيان لە پۆژى قيامەتدا

تكا بۇ موسۇلمانان دىكەن، بېجگە لەوھى كە مەلائىكە لە سى پۇژەي پەمەزاندا داواي لىخۇشبوون و داواي عەفووي گوناھ دىكەن بۇ ئەو كەسانەي كە پۇژوو دىگرن ھەتا كاتى كە بەربانگ دىكەنەوھ. ھەروھە دەگىرپنەوھ كە بە پۇژووبوون لە مانگى پەمەزاندا دەبىتتە كەفارەتى گوناھى خاوەنەكەي، ھەتا پەمەزانى دووھم دى، بەو مەرجەي كە پەمەزانى داويش بگري و، پۇژووانەكە خۇي لە گوناھى گەورە بپارىزى وەك ئىنسان كوشتن و زىناكردن و بە ناحەق مالى خەلك خواردن و ھاو چەشنى ئەمانە.

رېوايەت كراوھ: كە حەزرت، دروودى خوداي لى بى، فەرموويەتى "اظلكم شەركم" واتە: مانگەكەتان، مانگى پەمەزان، سىبەرى بەسەرا كرددون، سىبەرى خۇشى و بەختيارى، چونكە پۇژووي ئەم مانگە دەبىتتە ھۇي لىخۇشبوونى گوناھ و بەرزبوونەوھى پاىەي موسۇلمانى بە پۇژوو.

حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: ھىچ مانگى نىبە بە سەر موسۇلماندا رابوورى چاكتىر بى لە مانگى پەمەزان و، ھىچ مانگى نىبە بە سەر مونافىقاندا رابوورى خراپتر بى لە مانگى پەمەزان. موسۇلمانان لەم مانگەدا لە لاين خاوە ھىزى مال سەرف كردنيان پى دەدرى لە رېگەي خوادا، ھىزى خىر و خاوپەرسىتيان پى دەدرى، بەلام مونافىقەكان ھىزى تەماشاكردنى عەيب و خەوشى خەلك و ھىزى گەرانىان بە داواي ناو و ناتۆرە دەرھىنان لە خەلكدا ھەيە. برادەرىنە دەخىلتان بم ئاگادار بن بە ھۇي دواكەوتنى عەيب و عارى موسۇلمانان و بە ھۇي بى ئاگايى لە ئادابى ئاين نەبن بە مونافىق و ناوتان بە مونافىق نەنووسرى، ئىنسانى خاوەن شعور دەبى زۆر لەوھە بترسى كە لەم مانگەدا لە خوا غافل بى و ناوى بە مونافىق دەرېكەوي لە ناو موسۇلماناندا.

رېوايەت كراوھ: كە پۇژووي مانگى پەمەزان بە قەدەر پۇژووي دە مانگ خىرى ھەيە، رۇژووي شەش پۇژى مانگى شەوواليش بە قەدەر پۇژووي دوو مانگ خىرى ھەيە، ئەمە يەك سال، واتە: كەسى ئەم سى و شەش پۇژە بە پۇژوو بى وەكو كەسىكە دوانزە مانگ بە پۇژوو بى، جا فەرقى ئەمە لەگەل ئىنسانى (صائم الدەر) دا ئەوھيە كە ئەم شەخسە وەك ئەوھيە سالى بە پۇژوو بووبى، بەلام (صائم الدەر) بە پۇژووي سالىك وەك ئەوھيە دە سال بەپۇژوو بووبى.

براكانم! پۇژووي سوننەتيش ئەنواعى ھەيە، يەكەم: پۇژووي (أيام البيض) واتە ئەو پۇژانەي كە شەوھەكانىان بە ھۇي مانگەوھ رووناكن، ئەوانەش برىتتىن لە پۇژانى سىانزە

و چوارده و پانزده مانگ، ئەم پۆژوو گەلی پاداشی خیری هەیه. ریوایەت کراوە: کە جویرەئیل عەززی حەزرتی کردوو فەرموویەتی مۆژدە بدە، بەوانە ی کە لە (ایام البیض) دا بە پۆژوو دەبن، خوا لە دنیا دا پرویان سپی و دلایان نوورانی دەکا، لە قیامەتیشدا پاداشیان دەداتەو. هەروەها ریوایەت کراوە کە پۆژووی (ایام البیض) رِق و حەسەد و کینه لە دلی پۆژووانە کەدا ناهیلی، واتە خوای گەورە دلی نوورانی دەکا، جا کە دلی نوورانی بوو، ئەم خوورپەوشتە ناشیرینانە ی تیدا نامینی.

دووهم: پۆژووی دووشەممە و پینج شەممە یە. فەرموودە ی پیغەمبەرە هەر موسولمانی پۆژووی ئەم دوو پۆژە بگری، خوای گەورە کردووی لی قبول دەکا و تاوانی دەبەخشی؛ هەروەها فەرموویەتی پیم خۆشە لەم پۆژانە دا بە پۆژوو بم؛ چونکە لەم پۆژانە دا کردووی ئینسان دەخریتە بەردەمی خوای گەورە.

نەوعی سییەم: پۆژووی سەرەتای مانگی (ذی الحجە) یە، واتە مانگی قوربان، ئەم پۆژانە ی سەرەتای مانگ لە یەکیەو تا هەشتەمی، یەکی بە سالی حسیب دەکری، بەلام پۆژووی پۆژی نۆیەم کە پۆژی (عەرفە) یە بە دوو سال حسیب دەکری، واتە دەبیته کەفارت و گوناھی سالی پیشوو سالی دوا یی دادەپۆشی ئەگەر گوناھی هەبی، ئەگەرنا دەبیته هۆی بەرزبوونەوی پایە ی ئەو موسلمانە، بەلام ئەم گوناھانە دەبی (حق الله) بن، چونکە (حق الناس) پیویستی بە دانەو هەیه یا بە گەردن ئازادکردنی لە لایەنی خاوەن حەقە کەو. ریوایەت کراوە: حەزرت (د.خ) فەرموویەتی کاتی مانگی رەمەزان هات، خوای گەورە بە هۆی پیروزی ئەم مانگەو بە هۆی پیروزی پۆژوو بە رەحمەت و بەرکەت ئیو دادەپۆشی و رەحمەتتان بو دەنیری و گوناھتان لی دادەوهرینی و نزاو پارانەوتان لی وەر دەگری، ئەمانە هەموو لەبەر کۆشش و هەولی ئیو هە بو تاعەت کردن و پۆژوو گرتن. هەروەها خودای گەورە لە مانگی رەمەزاندا بە هۆی ئیو هە شانازی بە سەر مەلایکەکاندا دەکا و دەفەرمویت: تەماشاکەن لەگەل زەحمەتی کار و کاسبی و هیز و تاوی گەرما و سەرما ئەم عەبدانی منە چەندی ساغ و دلسوژن و چون بەردەوامن لەسەر عیبادەت و خویان لەبەر ناپرەحەتی برسیتیدا دەگرن.

براکانم! لەم مانگە پیروژەدا بە خواپەرستی خۆتان نیشانی خوای گەورە بدەن، هەتا رەحمەتتان بو رەوانە بکا، لە راستیدا ئینسانی بەدبەخت و کلۆل ئەو کەسە یە کە لەم مانگەدا بە بی عوزر خۆی لەم هەموو رەحمەتی خوا بی بەش دەکا.

پړوايهت كراوه: كه له هممو پوژي له پوژاني مانگي پرمهزانداندا له كاتي بهربانگدا
خوای گوره شش سهد ههزار له نوممته پيغهمبهه عهفوو دهكا له ئادميزاده له پهری
و، له دواشهوی پرمهزانداندا به قهدهر ژماره ی عهفوو كراواني هممو پوژاني پرمهزان،
گوناهبار عهفوو دهكات.

براکانم! هر كهس به بي بهانه يه كي شرعي پرمهزان بكوژي واته مانگي پرمهزان به
پوژوو نه بي، يا به پوژوو بي و تهركي گوناھ نهكات و، له شهو و پوژي پرمهزانداندا
خهريكي فيسق و فجوور و بي پهاييي خوا بي ئوه بيگومان له م خير و بهره كه ته ي
مانگي پرمهزان بي بهش ده بي. له م بابته وه پړوايهت كراوه: كه حه زرت (د.خ)
فهرموويه تي: ئه گهر بتانزانيايه چند خير و بهره كه ت پرووده كاته ئينساني خاويي به
پوژوو له پرمهزانداندا به دل داواتان له خوا ده كرد كه هممو مانگه كاني سال، پرمهزان
بوونايه.

پړوايهت كراوه: هر كه سي له مانگي پرمهزانداندا هر پوژي حهوت جار بليت "اللهم
اجرني من النار" واته: خوايا په نام بده له ئاگري دوزخ، ئوه دوزخ عهريزي باره گاي
خوای گوره دهكا و ده لي: خوايا ئه و بنده يه ت له ئاگري من دوور بخه روه. ههروه ها هر
كهس پوژي ههشت جار بلي: "اللهم ادخلني الجنة" واته: خوايا بمخه ره به ههشت، ئوه
به ههشت ده لي خوايا ئه و بنده يه ت ئاره زووي هه يه بيته ناو من، به ميهره بانبي خوت
بيگه يينه به من.

پړوايهت كراوه: كه هممو پرمهزان هه تا ده ركه وتني به بيان مه لائيكه يه ك بانگ دهكا "يا
طالب الخير اقبل ويا داعي الشر اقص" واته ئه ي ئه و كه سه ي كه تالبي خير و پاداشي
وهه حازر و ئاماده به، ئه ي ئه و كه سه ي كه مه يلت له سه ر گوناھ كردنه ده سته ردار به و
وازيينه له گوناھ و ئاگات له ئيشي خوت بي، ئاخو كه سي هه يه كه دوعا بكا هه تا
دوعا كه ي لي قبول بكه م، كهس هه يه مراز و مه به ستيكي هه بي هه تا بو ي جي به جي
بكه م.

پړوايهت كراوه: كه له زه مان ي حه زره تي عومه ري كوري خه تتاب (د.خ) حه زره تي عه لي
(كرم الله وجهه) حه دي سي كي حه زره تي پيغه مبه ري (د.خ) گي پرايه وه بو ي و فه رمووي
بيستومه له حه زره ت (د.خ) فه رموويه تي: له لاي راستي عه ر شه وه جي گايه ك هه يه ناوي
(خطيرة القدس) ه پره له نوورو، ئه وه نده مه لائيكه ي تيايه خوا نه بي كهس حيسا بيان

نازانى، ئۇ مەلئىكانە بەردەوام عىبادەت دەكەن و، يەك سەعات لە خوا پەرستى غافل نابن، جا كاتى ئۇ ھەل شەھى مانگى رەمەزان ھاتە پېشەو داواى ئىجازە دەكەن لە خواى گەورە بۇ ئۇ ھەي بېنە خوارەو بۇ سەر زەوى و لەگەل جەماعەتى موسلماناندا نوپۇز بگەن، خوداى گەورە پېگايان دەدا و ھەموو شەھىكى رەمەزان دېنە خوارەو ھەلگەل موسولماناندا نوپۇز دەكەن و، ئىتساليان بە ھەر كەسكە ھەبى، ئۇ كەسە دەگاتە بەختيارى ھەمىشەيى. جا ئەم رېوايەتەى ھەزرتەى عەلى بوو بە ھۇى ئۇ ھە كە ھەزرتەى عومەر (ر.خ) جەماعەتى بۇ تەراويحى رەمەزان دامەزاند. براكانم! ديارە ئىنسانى بەدبەخت و چارە رەش ئۇ كەسەيە كە خۇى نەكا بە ھاورپى مەلئىكە و ھەز لەم بەختيارى ھەمىشەيى نەكات.

رېوايەت كراوہ: كە گوناھى رۇزەوان و ئەھلى زىكر لە رەمەزاندا عەفوو كراوہو، ھەر كەسى شتى لە خوا داوا بكا بى بەش نابى. ھەر ھە رېوايەت كراوہ كەسى لە بەربانگى رەمەزاندا نانى بەربانگى رۇزەوانى بدات لە جەزاي ئۇ دەدا خواى گەورە گوناھەكانى عەفوو دەكاو، لە سزاي دۇزەخ ئازادى دەكا، ھەر ھە چەندى پاداش بۇ رۇزەوى ئۇ كەسە نووسرابى بۇ ئۇ ھەيش دەنوسرى، بەبى ئۇ ھەي پاداشى ئۇ ھە تر كەم بېتەوہ. جا يەكى لە ھاورپىكانى پېغەمبەر (د.خ) عەزى كەرتى: ئۇ پېغەمبەرى خوا ھەموو يەكى لە ئىمە ئۇ ھەندە دەستى ناروا كە بەربانگى رۇزەوانەكان ئامادە بكا، ئۇ ھەيش فەرموى خواى گەورە ئەم پاداشە دەبەخشى بە ھەر كەسى كە بەربانگى كابرا بكا تەوہ بە خورمايەك يا بە چورپى ئاوا يا بە پيالەيى شير، واتە كەسى دەستى نەپۇشت ئۇ ھە بەم شتە كەمانەش ئۇ پاداشەى بۇ دەنوسرى. ھەر ھە رېوايەت كراوہ ھەر كەس بەربانگى بدا بە رۇزەوانى خواى گەورە ئەم دەكا بە مەلئىكە لە شەوانى رەمەزاندا ئىستىغفارى بۇ بگەن، واتە: داوا بگەن لە خوا لە گوناھەكانى خۇش بى.

رېوايەت كراوہ: چوار شت ھەن لە رەمەزاندا زۇر بە نرخن، بە دووان لەوانە خوا لە خۇتان رازى كەن، دووانىشيان بۇ خۇتان پېويستەن. ئۇ دووانەى كە دەبنە ھۇى رەزامەندىيى خوا لە ئۇ ھە دوو كەلىمەى شەھادەت و ئىستىغفارە، واتە لە رەمەزاندا "لا الە الا اللە محمد رسول اللە" زۇر بگەن و، "استغفر اللە العظىم" بگەن بە ويردى زمانتان. ئۇ دوو شتەش كە بۇ خۇتان پېويستە داوا كەردى بە ھەشتە، لەگەل پەناگرتن بە خواى گەورە لە ئاگرى دۇزەخ.

پړواپهت کراوه: که مانگی پرمهزان ئه وهله که ی پرحمه ته و ناوه پراسته که ی داوای له گوناخ خوشبوونه و، ئاخړه که شی ئازادییه له ئاگری دوزخ. ههروهها پړواپهت کراوه: که هموو سالی له پاش پرمهزان ههتا پرمهزانی داهاتوو بههشت خوئی ناماده دهکا بو هاتنه وهی پرمهزان، چونکه کاتی عیبادهت و خوداپه رستییه و مانگی ئه وهیه که پیاوی چاک بچپته بههشت، وهک پړواپهت کراوه: له یه کهم شهوی پرمهزاندایه که له خواری عه رشه وه دی به سهر دار و درهختی بههشتدا، ناوی (بشیر)ه، واته موژده دهر، ئه و بایه که دها له دار و گه لاداری باغی بههشت، یا که دها له ئه لقه ی دهرگای کوشکه کانی بههشت ئاوازیکی خوشی وهها پهیدا ده بی لیپانه وه که س ئاوازی وهها خوشی نه بیستوه، خو رییه کانی بههشت دینه سهر بانی کوشکه کان و ده لین ئایا که س نییه خوازیب نیی ئیمه بکا له خوای گه وره به تا عهت و خوا په رستی و، پرسیار ده کهن له (رضوان) که مه لائی که ی خه زنه داری بههشته، ده لین ئیمشه و چ شه ویکه؟ ئه ویش وه لامیان دهادته وه که ئیمشه و یه کهم شهوی مانگی پرمهزانه و دهرگای بههشت بو به پوژوه کانی ئوممه تی محمه دی مسته فا کراوته وه، چونکه له سهرتای پرمهزانه وه خوا ئهر دهکا به (رضوان) و ده فرموی دهرگای بههشت بکه روه، ههروهها ئهر دهکا به (مالک) ی دهرگوانی دوزخ، که قاپی دوزخ له پروی ئوممه تی پیغه مبه ردا دابخا و، ئهر دهکا به جوهره ئیل که پروا هه رچی شهیتانی ئینس و جن هه یه له پروی عه رزا زنجیریان بکا هه تا به وه سوه سه و خه یالاتی خراپ پوژووی ئوممه تی خوشه ویستی من به تال نه که نه وه.

پړواپهت کراوه: جاریکیان لای پیغه مبه ردا (دخ) باسی ئه وه یان کرد که ئوممه ته پیشووه کان ته مه نیان له ته مه نی ئوممه تی ئه و درپوژتر بووه، حه زره ت زویر بوو، چونکه له م عومره که مه دا ناتوانن وه کو ئوممه ته پیشووه کان عیبادهت بکه ن، له بهر ئه مه خوای گه وره شهوی (لیلة القدر) ی دا به حه زره ت و به ئوممه ته که ی که له هه زار مانگ باشته، تا ئه گهر یه کی له موسلمانان له و شه ودها خوا په رستی بکات له خوا په رستی هه زار مانگ پاداشی زوژتر بی. ههروهها پړواپهت کراوه: که حه زره ت ئاگاداری ئه وه بووه که له زه مانی به نیئیسرا ئیلدا شه خسی بووه هه زار مانگ له سهر یه که خه ریکی عیبادهت بووه و، به م بوئه وه حه زره ت و هاو رییه کانی که و تنه خه یاله وه که عیبادهتی وهها بو ئه وان نا کرئ، ئه نجا خوای گه وره بو دلخوش کردنی ئه وان سووره تی (قدر) ی نارد که ئه م ئایه ته ی تی دایه ”(لیلة القدر) خیر من الف شهر”. براکانم! زوریی پاداشی کرده وه له بهر

هۆییهکه: یا له بهر شهرهفی زهمانه وهکو عیبادهتی (لیلة القدر) و باقیی مانگی رهمهزان و شهو و پوژئی جومعه، یا له بهر شهرهفی شوینه وهکو نوێژ و خوداپهرستی له (مسجد الحرام) واته (بيت الله) دا که حهزرت (د.خ) فهرموویهتی نوێژی له (مسجد الحرام) دا به سهدههزار نوێژه، وه نوێژی له مزگهوتی مهدينهی نوورانی به ههزار نوێژه له شوینی تردا، وه نوێژی له مزگهوتی قودسی شهريفدا به پینجسهه نوێژه له شوینی تردا. وه یا بههۆی شهرهفی خاوهن عیبادهتهکهیه واته به هۆی زۆری ترسی له خوا، رپوایهت کراوه که دوو پکات نوێژ له ئینسانیکێ خاوهن وهرعهوه له ههزار پکاتی ئینسانی بی تهقوا باشتره، جا معنای ئهوه که (لیلة القدر) له ههزار مانگ چاکتره، ئهوهیه که پکاتی نوێژی شهوی (لیلة القدر) له (۳۰) ههزار پکات نوێژ له غهیری ئهوه مانگهدا خیری زۆرتره، ههروهها خویندنی جوژئی قورئان له شهوهدا له سی ههزار جوژئی قورئان له شهوانی تردا خیری زۆرتره. ههروهها یهك دینار بدهی به فهقیری له سی ههزار دینار له شهوانی تردا خیری زۆرتره، دیسان یهك کهلیمه له حهمدو تهسبیح و تههلپله له شهوهدا له سی ههزار چهندانهی وهختی تر خیری زۆرتره والله اعلم. دیاره کهسی خوا تهوفیقی بدا له ماوهی شهوی (لیلة القدر) دا ئهوهنده عیبادهت دهکا که به عومری سیسهه سالی ئوممهته پێشووهکان ئهوه ئهاندازهیه مومکین نهبووه، بهلام ئهگهر له شهوهدا کۆشش نهکا و، ههر به عادهتی برپا بهرپیداو تهنیا واجیباتی ئهوه شهوه بهجی بینی، ئهوه ئهوشهوهی به ههشتا ساله که غالبی عومره یا زیاتره له غالبی عومر. خو ئهگهر ئهوه شهوه به تاعهت و خوا پهستی زیندوو بکاتهوه، ئهوه پاداشی له ژماردن نایهت، جا کاتی که پیغهمبهر (د.خ) ئهه سوورهته و ئهه نایهتهی بو هات دلشاد بوو په ریشانی خاتری نهماو دلای موبارهکی ئارام بوو، له سایهی لوتف و میهرهبانایی خواوه ئهه عومره کورتهی ئوممهتی له عومری درێژی ئوممهتهکانی تری پێشوو درێژتر بوو. حیکمهتی کورتیی عومری ئهه ئوممهتهپیش ئهوهیه ئهگهر لهه ئاخیر زهمانهدا عومری ئهمانهپیش درێژ بووایه وهک هی ئوممهته پێشووهکان، به بی حیساب (شداد) و (نمروود) و (فرعون) له ناویانا پهیدا دهبوون، دیاره ئینسانیکێ له خۆبایی بوو کاتی بزانی عومری دهگاته ههشتسهه سال یا نۆسهه سال مهگهر ههر خوا بزانی چ جوژه خراپیهک دهکا، پهنا به خوا.

رپوایهت کراوه: که خوای گهوره (جل جلاله) له شهوی (لیلة القدر) دا ئهمر دهکا به جوهرهئیل (د.خ) لهگهڵ کۆمهلی مهلائیکه به ئالایهکی سهوزهوه دادهپهزن بو سهه عهرز و،

ئالاکەیان لەسەر بانى (كعبة الله) دادەمەزىڤىن و، جوبرەئىل بەلەكانى خۆى دەكاتەو،
ئەم دەكا بە مەلئىكەكان بړۆن بۆ ناو ئەو كەسانە كە بە رۆژوون لە ئوممەتى حەزرت
(د.خ) و سەلام بەكەن لە ھەر كەس پىي گەيشتن لە ئەھلى شەونوڤژ و رۆژوو زىكر و
خوداپەرستى و دەس بخەنە ناو دەسيان و، كاتى كە دوعايان كرد ئامينيان بۆ بەكەن،
ھەتا دوعاكەيان قبوول بى، ئەو مەلئىكەكانەش چۆن ئەمريان پى كراو و ھەا رەفتار
دەكەن لەگەل ئەم ئوممەتەدا ئەوانەى كە بەختيار بن و لەم مانگە پىرۆژەدا مەشغولى
خوا پەرستى و تاعەت بن. ديارە نيشانەى گەيشتنى موسلمان بە مەلئىكە ئەو ھەو بە
كەسانە كە مەلئىكە سەلامى لى كردوون و دەستى خستوووتە دەستيان لەو سالدەدا دلپان
بە نوورى خوا رۆوناك و پاك دەبىتەو و، خوورپەشتيان بەرەو باشى دەگۆرپى و، رۆو
دەكەنە چاكە لە سالان باشتەر. سەر لە بەيانى جوبرەئىل بانگى (الرحيل الرحيل) دەدا
بەگويى ئەو مەلئىكەكانەدا، واتە بينەو و پىرۆڤىنەو بۆ ئاسمان، كە مەلئىكەكان دەگەنە
خزمەتى جوبرەئىل و پرسيارى لى دەكەن ئايا خواى گەورە چى دەكا و چى كرد لەگەل
ئەم ئوممەتەدا كە بە رۆژ رۆژوو دەگرن و بە شەو نوڤژو خواپەرستى دەكەن؟ جوبرەئىل
و ھەلاميان دەداتەو كە خواى گەورە بە چاوى رەحمت سەيرى ئەوانى كردو، كەس لەم
رەحمتە بى بەش نەبوو چوار تاقم نەبى، يەكەم: شەراب خۆر. دووھم: ئەوانەى دلپا دايك
و باوك دەرەنجين و لەگەلپاندا بى حوقوق و بى ئەدەبن. سىيەم: ئەوانەى كە پىوھندى
خوڤشايەتى دەپچرن. چوارەم: ئەوانەى كە كينەو رڤ لە دلپاندا رادەگرن بەرامبەر بە
موسلمانان.

رپوايەت كراو شەوى جەژنى رەمەزان ناوى (ليلة الحائزہ) يە، واتە شەوى بەخشش، و
ھەر كە شەوى جەژن ھات خواى گەورە تا شەبەق مەلئىكە رەوانەى دەكا بە ھەموو
ولآتى موسولماناندا و، ئەمريان پى دەكا كە لە ھەموو سەر كۆلان و رپگايەكدا راولەستن
و بانگ لە موسلمانان دەكەن بە ئاوازي كە ھەموو سەر كۆلان و رپگايەكدا راولەستن و
رۆژەوھوانەكان بانگ بەكەن، ئەوانيش بەو شپۆھ رادەوھستن و بانگ لە موسلمانان دەكەن
بە ئاوازي كە ھەموو گيانلەبەرى دەيببسى جن و ئينس نەبى، دەلپن ئەى ئوممەتى
محەمەد! (د.خ) لە مالى خوتان بپنە دەرەو بۆ خزمەتى ئەو خوايە كە خاوەن كەرەم و
خاوەن بەخششەو گوناھى گەورە دەبەخشى، جا كاتى كە خەلكەكە ھاتن بۆ مزگەوت
خواى گەورە لە مەلئىكەكان دەپرسى: جەزاي كەسى كە بە كرى گىرابى چىيە؟

مهلائیکهکان جواب دهنهوهو، دهلین: یا ربنا ویا الالهنا وسیدنا جهزایان ئهوهیه که کرییهکهیان به تهواوی تهسلیم بکهی، جا خوای گهوره دهفهرمووی مهلائیکهکان! ئیوه به شاهد بن کهوا برپارم دا جهزای ئهم موسولمانانه که رۆژووی مانگی رهمهزانیان گرتووهو شهویش تاعهتیان کردووه ئهوهیه که ههموم عهفوکردن و له ههموویان رازی بووم، جا پاش ئهمهیشه خوای گهوره به نهزهری رهمهت پرودهکاته ههموو به رۆژووهکان و پییان دهفهرمووی: ئهی عهبدهکانی من مهبهستی خۆتان دهربرن و داوای بکهن، به گهورهیی خۆم قهسهه ههرچی له خیراتی قیامت داوابکهن، پیتان ددهم، وه ههرچی له شتی دنیایی داوابکهن من تهماشای دهکهه خیری تیابوو، بۆتان پیتانی ددهم، ئهگهنا پیتان نادهم، به عیززت و جهلالی خۆم قهسهه عیب و عارو ههللی ئیوه دادهپۆشم مادام ئیوه تهماشای حوقوقی من بکهن، به عیززت و جهلالی خۆم قهسهه ئیوه سووک و مههتووک ناکهه مادام له دائیرهیی فهرمانی من دهرنهچن، دهی بگهپینهوه بۆ مائی خۆتان به عهفووکراوی و تاوان پۆشراوی، وا به هوی پیرۆزیی رۆژووی رهمهزانوه له ئیوه رازی بووم.

براکانم! ئهو ههموو مههرهبانی و کهرهمی خوییه به مهرجیکه له رهمهزاندا به هوی نهزانی و بی موبالاتیی خۆتانهوه ئهو شتانه پروندهن که رۆژوو بهتال دهکهنهوه، وهکو خواردن و خواردنهوهو جیماع لهگهه لهلال و خۆرشاندهوه، ههروهها ئهو شتانه پروندهن که خیر و پاداشی رۆژوو لادهبهن وهکو غهیبهت کردنی خهلهک و بوختان و جنیوو کینه لهگهه موسلمان ناگاته ئهو پایهی که وتیمان. ههزرت (د.خ) فهرموویهتی: ههر موسلمانیکه به رۆژوو تهرکی درۆ کردهوهی خراپ نهکا، خوای گهوره موحتاجی رۆژووی ئهو نییه، چونکه نهخواردن و نهخواردنهوه لهگهه فساددا نرخنی نییه و نابی، بهلام ئهگهه رۆژوو به نییهتی ساغ و بهجیهینانی ئاداب و ئهرکهکانهوه بی، بۆ ئهو چوار تاقمه نهبی که باسمان کردن، بۆ ههموو کهس دهبیته هوی عهفووی تاوان و دهستهوتنی پایهی بهرزو رهمهتی خوا له قیامتهدا به تایبهتی گهیشتن به خوای گهوره (جل جلاله).

براکانم! جا که خوا بۆی کردن له مانگی رهمهزاندا به رۆژوو بوون و، عیبادهتی خواتان کرد له شهو و رۆژداو، بهر نیگای مههرهبانیی خوای گهوره کهوتن، ئیتیر پجاتان لی دهکهه له پاش جهژنی رهمهزان دووباره دهس نهکهنهوه به گوناهکردن و هاورییهتی نهفس و

شەيتان و، ئەو ۋەزە جۈانەى خۇتان تىك مەدەن، ئەگەرنا ئىتر گلەيى لە خۇتان بکەن و گلەيى لە پەمەزان مەكەن؛ ئىنسان پۇژى دە جار خۇى بشۇرى كە خۇى بخاتەۋە ناو پىسى ديسان پىس دەبىتەۋە. ھەندى لە زاناكان فەرموويانە: پۇژوۋ سى بەشە پۇژوۋى پۇچ، پۇژوۋى عەقل، پۇژوۋى نەفس. پۇژوۋى پۇچ برىتپىيە لەۋەى كە ئىنسان ھەموو ھىۋايەك بېرى و دوورى بخاتەۋە لە خۇى بىجگە لە ھىۋا بە خۋاى گەۋرە. پۇژوۋى عەقل ئەۋەيە كە ئىنسان بېروا بە گزى ھەۋاى نەفسى خۇيدا. پۇژوۋى نەفس ئەۋەيە كە ئىنسان ۋازبىنى لە ھەرشى كە پۇژوۋ دەشكىنى ۋەك خۋاردن و خۋاردنەۋە و ھاۋچەشنيان. جا ئەگەر دەتۋان ۋەھا بە پۇژوۋ بن ئەۋە زۇر ھۇى بەختيارىيە. ئەگىنا با عەقل و نەفستان بە پۇژوۋ بى، ئەگەر ئەمەش ناتۋان ۋاجىبە نەفستان بە پۇژوۋ بى و، لەۋ شتانە كە بە زاھىرى شەرع پۇژوۋ بەتال دەكەنەۋە دووربىكەۋنەۋە، ھەروەھا خۇتان بپارىزن لەۋ شتانەش كە پاىە و پاداشى پۇژوۋەكانتان دەھىننە خۋار ۋەك غەيبەت و بوختان و فیتنەيى و سویندى درۆۋ درۆكردن و تەماشاكردنى نامەحرەم و باقىيى گوناھەكان. شايانى باسە ئەم گوناھە ناشىرىنانە با ئىنسان خۇى نەيانكا مادام بە ئارەزوۋ ھەزى خۇى لەگەل يەككىدا دابنىشى كە ئەۋ گوناھەكە بكا ھەر دەبىتە ھۇى بى نرخیي پۇژوۋەكەى چونكە بە گوناھ رازى بوون خۇى گوناھە. ھەر لەم پوۋەۋە لای خواناسە تايبەتپىيەكان پۇژوۋ ئەۋەيە پۇژوۋى پۇچ و عەقل و نەفس و پىنج حاسەكەۋ ھەموو ئەندامى لەش بى، ھەرچەند ھەموۋى دىتەۋە سەر دل، پۇژوۋى دلپش ئەۋەيە تەنانەت لە نىيازى گوناھىش خۇى بپارىزى، ھەروەھا پۇژوۋى گۈچكە ئەۋەيە واتەى ھەرام نەبىسى، پۇژوۋى چاۋ ئەۋەيە تەماشای ھەرام نەكا، پۇژوۋى زمان ئەۋەيە بە ھەرام نەدوى، پۇژوۋى دەم ئەۋەيە شتى ھەرام نەجوى، پۇژوۋى دەست ئەۋەيە ئازارى كەس نەدات و يارمەتپىيى كردهۋەى خراپى كەس نەدا، پۇژوۋى پى ئەۋەيە كە نەجوۋلى و نەكەۋىتە پى بۇ كردهۋەى خراپ، پۇژوۋى ئەندامەكانى ترى لەشپش ئەۋەيە كە لە شتى گوناھدا بەكار نەھىنرین، بىگومان ئەۋ كەسەى كە لە عەقل و ھۇشى ئاپنى بى بەش نەبى، ھەموو ئەمانە ۋەردەگرى و دەزانى ئەمانەى كە وتمان پاستن.

براكانم! مانگى پەمەزان لە قورئانى پىرۇزدا و لە ھەدىسى قودسى و ھەدىسى پىغەمبەردا (د.خ) گەلى مەدح و سەناى كراۋە، ئەۋەى كە دەستم كەۋتۋون كۆم كرددۋنەتەۋە و تەرجمەم كرددۋن: مانگى ئىحسان، مانگى خۋىندەۋەى قورئان، مانگى پەزای خوا، مانگى عەفوۋى تاۋان، مانگى كرددەۋەى دەرگاكانى بەھەشت و

داخستنی دەرگاكانی دۆزەخ، مانگی گوشادیی پزق و پۆزی لەسەر خیزان و میوان، مانگی ئەمن و ئەمان، مانگی زۆری خیرات، مانگی زۆریی نەفەقات، مانگی چەندقات بوونەوهی حەسەنات، مانگی بەرزیی دەرەجات، مانگی لاچوونی (سیئات)، مانگی نازادیی گەردن لە ئاگری دۆزەخ، مانگی زۆرکردنی پاداش، مانگی هاتنە خوارەوهی جوهرەئیل، مانگی هاتنە خوارەوهی قورئانی پیرۆز، مانگی عەفوکردنی گوناھی کەموزۆر.

ریوایەت کراوە: کەسێ کە بە پۆژوو بێ لە خواردن و خواردنەوه بە بێ تەماشای حەرام و حەلال ئەوه پۆژووهکە عادیە، وه هەرکەس بە پۆژوو بێ لە حەرام و، بەربانگ بکاتەوه لەسەر حەلال، ئەوه پۆژووهکە عیبادەتە، وه هەرکەس بە پۆژوو بێ لە هەموو گوناھی و پۆژوو بشکێنێ لەسەر بیروباوەرو کردار و وتاری باش ئەوه پۆژووهکە پارێزگاری لە خوا ترسییه، وه هەرکەس بە پۆژوو بێ لە گوناھ، واتە پەشیمان بێتەوه لە گوناھ و، لەسەر تەوبە و گەرانەوه بۆ لای خوا بەربانگ بکاتەوه ئەوه پۆژووهوانیکی پاک و خاوینە، وه هەرکەس بە پۆژوو بێ لە خوورپەوشتی ناپەسەند و رپاو بەرچاوینی و، لەسەر دلسۆزی و دلسافی و دەروون پاکي بەربانگ بکاتەوه ئەوه پۆژووهوانیکی سالمه، وه کەسێ بە پۆژوو بێ لە بە گوی کردنی ئارەزووی نەفس و، لەسەر خوانی بیرکردنەوه لە پاشەپۆژو ئەنجام و پەیداکردنی رەزامەندیی خوا بەربانگ بکاتەوه ئەوه بەقازانج و دەولەتی خۆی گەیشتوو لە دنیا دا. وه هەرکەس بە پۆژوو بێ لە تەماع و ئەمەل درێژی و، لەسەر حالی چاوه‌پوانیی ئەجەل و ئاکام بەربانگ بکاتەوه، ئەوه پۆژووهوانیکی دوور لە دنیا یە.

براکانم! ئەم فەرموودانە هەریهکی لەسەر پایه‌ی جوهره ئینسانیک باس کراوه، پوختە‌ی قسه ئەوه‌یه پۆژووهوان پێویسته پۆژووهکە بە نیازی خواپەرستی و دلسۆزی بێ و، لەگەڵ بەجیهانی ئەرکان و ئادابدا بێ و، لەگەڵ ترس و ئومیددا بێ، ئەنجا دەبێتە خواپەرستییهک کە لە ناو خوداپەرستییهکاندا جیگای بێتەوه. هەر لەم روهوه ریوایەت کراوه: کەسێ بە پۆژوو بێ لەسەر بناغە‌ی باوەر بە خۆی گه‌وره و بە تاییه‌تی لەبەر جیه‌جی کردنی ئەمری خوا و وه‌ده‌سته‌یهانی رەزامەندیی ئەو بێ ئەوه خۆدای گه‌وره چاوپۆشی ده‌کا له گونا‌ه‌کانی.

دیاره بەشیکه له باوەر به خواو دلسۆزی بۆ خوا ئەمه که پۆژووهوان به یه‌قین و

باوهرپىكى ساغەو بە پۇژوو بى و ھەزى لە پاداشى پۇژوھەكى بىت كە لای خواوھى، ھەروھە لە كاتى ھاتنى مانگى پەمەزاندانەفسى شاد بى و، بە ھۆى ھاتنى ئەم مانگى عىبادەتەو شادمان بى، چونكە مانگى عىبادەتە و دەبىتە ھۆى بەخشىنى گوناھ و پاىبەرزى لای خوا، ھەروھە نەفسىھەتى وھە بى كە درىژى پۇژوھەكانى بە تالان بزانى و وھە بزانى ھەتاكاتەكان دەوام بكەن ئەو خىراتى زیاد دەبى. ئەو كەسە ئەم پۇژووى پەمەزانەى بۇ دەبى بە كەفارەتى گوناھ و بە ماىھى پاىھى بەرز لای خواى گەورە.

براكانم! باش بزاندان نىكېونەو لە خواى گەورە تەنبا بە پۇژووى پەمەزان و نەخواردن و نەخواردنەو نەبى، بەلكو پىويستە تەركى كەردەوھى ھەرام و زولم و بوختان و ناموس شكاندى خەلك و ئازاردانى دراوسىيش بكات، ئەگەر موسلمان لەبەر خوا بەپۇژوو بى، دەبى ئاوا بە پۇژوو بى؛ بۆيە ھەزەت (د.خ) فەرموويەتى گەلى پۇژوھەوان بەشيان لە پۇژوھەكان تەنبا تىنوويەتى و برسىيەتییە و بەس.

براكان! ئەگەر كەمى بىرىكەنەو لە سېرى ئەمە ھالى دەبن و ھىكمەتەكەيتان بۇ پوون دەبىتەو؛ چونكە پۇژوو خۇننىك كەردنەوھى لە خوا و، خۇننىك كەردنەو لە خودا ھەرچەند بە تەركى خواردن و خواردنەو بى، بەلام مادام لەگەل كەردەوھى ناشەرىدا بوو مەعنای واى لى دى كە ئىنسان بە كەردەوھى ھەرام نىك بىتەو لە خوا، ياخۇ بە شتى كە نىوھى ھەلال بى و نىوھى ھەرام بى، ديارە شتى تىكەل لە ھەلال و ھەرامىش نەبى بە ھۆى نىك بوونەو لە خواى گەورە، نىك بوونەوھى وھە مەھالە. وە ئەگەر يەكى پۇژوويەكى وھەى گرت، واتە لەگەل كەردەوھى ھەرامدا بوو وھكو خواردنى ھەرام و غەببەت و گوناھەكانى تر ھەرچەند بەزاهىر پۇژوھەكى دروستە و قەزاکەردنەوھى ناوى بەلام ھىچ پاداشى نىيە.

رېوايەت كراوھ: كە سىفەتى (سەبەر) كە لە قورئان و ھەدىسى شەرىفدا گەلى جار مەدح كراوھ، سى جۆرە، يەكەم سەبەر لەسەر بەلا و موسىبەت. دووھم سەبەر لەسەر بەجىھىنانى تاعەت. سىيەم سەبەر لە گوناھ و تاوان بە مەرجى كە ببى بە خورپەوشتى خاوەنەكەى، جا لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە ئەو كەسانەى سەبەر دەكەن لەسەر بەلا و موسىبەت وھكو زىانى نەفس و زىانى مال و سامان سىسەد دەرچەيان ھەيە ماپەينى ھەر دوو دەرچە لەوانە وھكو ماپەينى ھەرز و عاسمانە. ھەروھە سەبەر لەسەر تاعەت واتە خۇگرتن لە بەجىھىنانى عىبادەتدا وھكو نوپژ و پۇژوو لە گەرما و سەرما و خۆشى و ناخۆشيدا

سیسەد دەرەجەئى لەسەر نووسراوە مابەینى ھەردوو دەرەجە لەوانە وەکو مابەینى ئەرز و ژوورى عاسمانەکانە. بەلام سەبر لەسەر گوناھ کە بووبى بە خوو لە خاوەنەکەیدا سىسەد دەرەجەئى بۆ دانراوە کە مابەینى ھەردوو دەرەجەیان بە قەدەر دوو جار مابەینى ئەرز و نىھایەتى عەرشە.

براکانم! لە پۆژوودا ئەم سى جۆرە سەبرە ھەيە و ئىنسانى بە پۆژوو بە ھەر سى پایەکان دەگا؛ چونکە سەبر لەسەر موسیبهتى تىدايە کە سەبرە لەسەر برسپهتى و تىنويىتى و بى ھىزى، سەبر لەسەر تاعەتیشى تىدايە چونکە پۆژوو خوى عىبادەتە و پۆژووان خوى دەگرى لە سەرى. ھەر وھا سەبر لە گوناھیشى تىدايە، چونکە بە ھوى پۆژووى تەواو و پەساو، ئىنسانى زۆر پاك خوى دوور دەخاتەو لە تەماشای نامەحرەم و غەيبەت و ئارەزووکانى ترى نەفس کە حەرام و ناپەوا بن، بۆيە لە فەرموودەى خوا لە حەدىسى قودسیدا ھەيە کەوا کەس قىمەتى پۆژوو نازانى مەگەر خواى گەرە، پۆژوو بۆ ئەو و ئەو جەزای دەداتەو.

رپوايەت کراو: کە پۆژووى پەمەزان بە (معلق) دەمىنیتەو و مەلائىکە ناىخەنە پرو بۆ قبوول ھەتا ئەو ئىنسانە بە پۆژو سەرفىترە نەدا بە مستەحەق، کە سەر فىترەى دا بە مستەحەق ئەو جە پۆژووکەى وەر دەگىرى. بىگومان زۆر نەفامى و بى مەعنايىيە کە ئىنسان خوى لەو ھەموو خىر و پاداشە بى بەش بکا بۆ شتىكى كەمى وەك سەرفىترە کە برىتییە لە سى ئىزەرەم گەنم.

جا ئەمجار با كەمى لە حالى ئەوانىش بزانی کە پەمەزان دەکوژن و بە بى عوزرىكى شەرى پۆژووى پەمەزان دەفەوتىن، بىگومان كەمى كە حالى وابى پۆژووى فەرزى مانگى پەمەزانى موبارەك بە بى عوزر بىفەوتىنى، پۆژووى سوننەتىش ناگرى و، لە خىر و پاداشى پۆژووى دووشەممە و پىنج شەممە و پۆژانى (ايام البىض) و نو پۆژەى يەكەمى مانگى قورىان بە تايبەتى پۆژى نۆھەمى كە عەرەفەيە، بى بەش و نائومىد دەبى، جا كە حالى ئىنسانى موسلمان بگاتە رادەيەك كە ئەم ھەموو خىرە لە كىسەى خوى بدا وا باشە كە بۆ حالى خوى بگر.

رپوايەت کراو: كەسى كە پۆژووى پەمەزان بى عوزرى شەرى تەرك بکا، ئەگەر تەواوى سالى بە پۆژوو بى، قەزای ئەو مانگەى بۆ ناکریتەو بەلكو مەبەست ئەو ھەيە ئەو خىر و پاداشەى دەست ناکەوى كە لە پۆژو حازرەكەو دەستى دەكەوى. ھەر وھا ئەگەر

کهسی مانگی پهمهزان به پۆژوو نهبوو قهزایشی نهکردهوه ههتا پهمهزانی تر، هات ئهوه زیاد لهوه که قهزای پۆژووی ئهوه مانگه فهوتاووه واجیبه لهسهری بۆ ههموو پۆژیکیش (مد)ی قووت واجیب دهبی لهسهری بیدا به ههژاران له جووری ئهوه سهرفیترهه که دهری به ههژار، خو ئهگهر تا دوو سال قهزای نهکردهوه ئهوه زیاد له قهزای پۆژووکه، دهبی بۆ ههموو پۆژی دوو (مد) قووت بدا به فهقیر له کهفارهتدا. ههروهها به زیادبوونی ههه سالی ههموو پۆژی (مد)ی زیاد دهکا. خو ئهگهر ئهوه ئینسانه مردو قهزای نهکردهوهو فیدییهکیشی نهدا ئهوه لهسهه ئهوه قهولهی که دهلی دروسته قهزای پۆژووکهی له لایهه کهسیکهوه بۆ بکریتهوه واجیبه پۆژووکهی بگپریتهوهو (مد)ه^(۱) کهفارهتهکهش له قووتی سهردهم بدری به فهقیر وهکو باسماه کرد، بهلام لهسهه ئهوه قهوله که دهلی دروست نییه قهزای پۆژووکهی بۆ بکریتهوه ئهوه واجیبه له مالی خوئی لهباتی ههه پۆژیکی فهوتاو (مد)ی بدری و، لهباتی دواخستنهکهش که تا سالی دواي خستوووه بۆ ههموو پۆژی (مد)یک و، بۆ یهک سال دواخستن له باتی پۆژی (مد)یک و بۆ دووسال دواخستن دوو (مد)ه تاد..

پهوايهت کراوه: که چهزهرت (د.خ) فهرموویهتی له خهودا چاوم به دووکهس کهوت هاتن برمیان بۆ کیویکی سهخت و ناههموار، وتیان پیم سههکهوه، وتم بهراستی له توانامدا نییه و ناتوانم، وتیان نهخیر سههکهوتن بۆ تو ئاسانه. سههکهوتین تا گهیشتمه ناوهراستی کیوهکه لهویدا دهنگ و ئاوازیکی زور ناههموارم بیست، پرسیم ئهوه ئاوازه ناههمواره چییه؟ وتیان ئهوه دهنگی ئههلی دۆزهخه، ئهجا پۆیشتین له پێگهدا کومه لیکم هاته پیش چاوه به ئیسکی سینگیاندا ههلواسرابوون و، ههردوو لهغاوهی دهمیان ههلهرا بوو، پرسیارم کرد ئهوه ئهمانه کین؟ وتیان ئهمانه ئهوه کهسانه که به نهفامی و سههکهشی له پیش ئهوهی بانگی مهغریب بیی پۆژووکهیان دهشکینن و پۆژووکهی خویمان بهتال دهکهنهوهو خهلیکیش دوايان دهکهون و ئهوانیش پۆژووکهیان بهتال دهبیتهوه.

خوم له کتیبیدا نهمدیوه بهلام بیستوووه پهوايهت کراوه: که چهزهرت (د.خ) فهرموویهتی: له پۆژی قیامهتدا یهکی له ئوممهتی من دهبن بۆ دۆزهخ ئهوهیش هاوارم لی دهکا که فریای کهوم، منیش دهپۆم بههاواریهوهو دهلیم به زهبانیهکانی دۆزهخ ئهه

(۱) موددیک کهمیک له نیوکیلو زیاتره.

شەخسە لە ئوممەتی منە، ئەوانیش دەلێن یا پەسووللا ناتوانین دەسبەرداری ببین ئەمە دوژمنیکی بەهیزی هەیه، دەپرسم لێیان دوژمنەکی کێیه؟ ئەوانیش دەلێن دوژمنەکی پەمەزانە، واتە: ئەم شەخسە پەمەزانی کوشتوو، کە ئەو دەبیستم منیش دەگەریمەو وە تکی بۆ ناکەم. براکانم! لەم باسەدا فەرموودەى حەزەرت (د.خ) زۆرن، بەلام بۆ ئیوە ئەم ئەندازەیه بەسە. والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

ئەو پۆژانەى کە خێر و پاداشیان گەورەیه ئەگەر تیايدا بە پۆژوو ببی ئەمانەن:

۱- پۆژووی مانگی پەمەزانی پیرۆز بە دەمانگە خێرەکی ۶ شەوالیش بە دوو مانگ ئەو سەلەک (صائم الدهر).

۲- پۆژووی ۱۳، ۱۴، ۱۵ هەموو مانگ؛ چونکە لەم پۆژانە مانگ دونیا زۆر پووناک دەکا وە بەم پۆژوانە دەلێن پۆژووی "أیام البيض"

۳- پۆژی دووشەممە و پینج شەممە چونکە لەم پۆژەدا دەفتەری ئینسان دەنیرری بۆ لای خوای گەورەو میهرەبان جا دەفتەرمان لای خوای گەورە بی و ئیمەش لەو کاتەدا بە پۆژوو بین واتە لەو پۆژە سەیری دەفتەرمان بکری وە خوای گەورەش غەفوور و پەحیمە...!

۴- ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، نوو الحجە ئەگەر پۆژانە بە پۆژوویی، واتە هەموو سالی بە پۆژوویی و واتە ۱۲ مانگی سالی وە ئەو کەسەى کە یەك سالی بە پۆژوو ببی "صائم الدهر" پی دەوتری.

۵- ۳ پۆژ لە مانگی پەجەب و نیووی شەعبان و یەکی موحرەم.

نامہی بیست و یکم

باسی سہر فیتروی رہمہ زانہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على من لا نبي بعده، وعلى آله وصحبه أجمعين.

براکانم! خوای گہورہ بتانگہ یینی بہ دولہتی دنیا و قیامت ئامین.

ئہم نامانہی من بہ پیی فہرموودہی پیروزی پیغہمبہر (د.خ) گہورہترین دیاریہکن کہ دۆستان رہوانہی بکہن بو دۆستانی خویمان، چونکہ حہزرت (د.خ) فہرموویہتی: (ما اهدى مسلم لآخيه هدية افضل من كلمة يزيدہ اللہ بها ہدی أو یردہ بها عن ردى). ہرودہا حہزرتی عومہری کورپی خہتتاب (د.خ) ہمووکات لہ ئہسحابہکانی دہرہسی لہ خوورہوشتی من کامہیان عہیبہ؟ ہرودہا دہیفہرموو (رحم اللہ امرئ اهدى الي عیوبی)، بہلام ئہو دۆستانہ نایابن و خووشہویستتان لہو دۆستہ نایابانہیہ. تکاتان لی دہکہم گوئی لہ فہرموودہکانی حہزرتی پیغہمبہر (د.خ) بگرن. بہ پیی فہرموودہی خوئی دہگہن بہ خیر و خووشی و، ئہگہر گوئییان پی نەدن گیرودہی زیان دہبن و خوای گہورہتان لی دہرہنجی، فہرموودہکہ ئہمہیہ: "أیما عبد جاءته موعظة من اللہ في دینہ فانها نعمة من اللہ سيقت الیہ فان قبلها بشکر زادہ اللہ بها نعماء اخرى، والا كانت حجة من اللہ علیہ". ہہتا دہگاتہ ئہوہی کہ دہفہرموی "ویزداد بها علیہ سخطاً". بی گومان گہیانندی ئہم جوڑہ نامانہ بہ پیی فہرموودہی پیغہمبہر گہلی خیر و پاداشی ہہیہ؛ ریوایہت کراوہ: "اذا حمل الرجل كلمة من اللہ الی اخیه المسلم کان خیرا لہ من حجة وعمرة ومن عبادة سنة". ہرودہا لہ حہدیسکی تردا فہرموویہتی فیگردن و فیربوونی مہسہلہیہکی ئاینی خیر و پاداشی ہزار رکات نوژی سوننتی ہہیہ، جا کہسی ئہم خیر و پاداشانہ بزانی و رحم بہ موسلمانانی نەزان نەکا ئہوہ بی موبالات و کہمتہرخمہ لہ بابہتی ئاینہوہ. لہم روژانہدا گیرودہی بہلای نەبارینی باران بووین. حہزرت (د.خ) سہبہبی بی بارانی بہیان کردوہ ہہتا ئوممہتی ئہو لہو گوناہانہ تہویہ

بکهن و، نه بنه هوی سوتان و فوتانی خویمان و خه لکی تریش. یه کی له هویه کانی بی بارانی نه دانی زهکات و سهر فیتره یه. ئیمه له سهر پیره وی ئیمامی شافیعین، خوی لی رازی بی، که لای ئه و زهکاتی گهنم گهنمه و هی جو جو یه و، زهکاتی مه پ و بز ن مه پ و بز نه و، هی گاو مانگاش گاو مانگایه. به لام مه ئمووره کان له سهر پیره وی ئیمامی ئه عزم ئیمام ئه بوو حنیفه (ر.خ) له زهکاتی هه موو ئه مانده ا پاره وهرگرن، چونکه لای ئه و دروسته له باتی ئه و شتانه که زهکاتیان تیدا هه یه، نرخی شته که بدری، واته: ئه وهی دهری به زهکات له شته که نییه به لکو قیمه ته که یه تی، که وایی له سهرتان واجبه له مه سه له ی زهکاتدا، ته قلیدی ئیمام ئه بوو حنیفه بکهن، ئه وسا پاره بدن له زهکاتدا، ئه گهرنا زهکاته که تان له کوئل ناکه وی. زهکاتی سهر فیتره له زور شوینا ههر نادری، چونکه وه کیلی بیت المال داوای ناکا و خه لکه که ش له خو یانه وه نایدن، یا خو که میکی دهن به فقیرو به پروگیری گهردی خو یانی له باقییه که ی پی نازاد ده کهن. براکانم! حکمه تی واجیب بوونی سهر فیتره چوار شته: یه که م: ئه وه یه که ئینسان له بهر ره زای خوی خوی زیانیکی مالی ئیختیار بکا وه ئه مه له مه عنادا تا قیردنه وه یه بو ئینسان ئایا ده توانی ره گی دنیا په رستی و مالخواهی بیری له بهر ئه مری خوا یانا، ته نانه ت هه ندی له زاناکان فه رموویانه مال په رستی دهر دیکی خراپه و ئینسان ده فه وتینی، هه روه ها زهکاتدان دهرمانه بو پرزگاری له و دهرده، وه به هوی زهکاتدانه وه نه فسی ئینسان له و نه خو شییه پرگار ده بی. حکمه تی دوهم گه یشتنی خاوه ن مال له به پاداشیکی زور؛ چونکه پاداشی زهکات و سهر فیتره یه که به حه فته یه، واته: که سی دره می بدا به داموی له زهکاتدا خوا به حه فته دره م بو دی دهنووسی و، مه نی گهنم به حه فته مه ن و سی ئیزره م سهر فیتره به دو سه دو ده ئیزره م گهنم دهنووسری. حکمه تی سییم ئه وه یه که دامو و لیقه و ماو له دارایی و مالی ده وله مه ند سوود وهریگرن، مالی نه فسیکی پی تیر بی، یا پروتیکی پی پو شته ببیته وه، گه لی قیمه تی زورتره له مالی که به بی سوود سهر ف بکری و زایه بی. حکمه تی چوارم ئه وه یه موسلمانان له دینی ئیسلامدا هه موو برای یه کن و، پیویسته له خوشی و ناخو شیدا هاورپی یه کتر بن، جا مادام جه ن کاتی دلشادی و که یف خوشی موسلمانانه پیویسته فه قیره کانیش وه کو ده وله مه نده کان دلشاد بن، دیاره به هوی سهر فیتره که وه حالیان خوش ده بی.

سه باره ت به زهکات، مادام مالی دنیا تا سهر به رده وام نابی بو که س، ئیمرو بو ئه حمه ده و سبه ی بو مه موود، پیویسته به م مال له به شیوه ی ده سته وام ئه م ده وله مه نده

ئەمپۇ يارمەتى ئەو گەدا بىدا، ھەتا سبەينى ئەوئيش يارمەتى ئەم بىداتەوھ. بىجگە لەمە گەدا چاوەپرۋانى مېھرەبانىي دەولەمەند دەكات، جا ئەگەر دەولەمەند بەشى فەقىر نەدا ئەوا فەقىرەكە دەبىتە دوژمنى و پىوھندىي چاك نابى لەگەلدا، بەلام ئەگەر بەشى بىدا ئەوا بە چاوى دۆستى و برابى و خۆشەويستىيەوھ بۆى دەپرۋانى و پىوھندىيان بەھىز دەبى، ديارە ئەگەر كابرانى زەكاتدەر يا سەرفىترەدەر بە تەواوى نەياندا يا بە زاھىرى بىاندا، بەلام بە پروگىرى لە كابرانى وەر بگىرتەوھ مەگەر كەمىكى نەبى يا گەردنى خۆى پى ئازاد بكا، ئەوھ لە راستىدا ئەو زەكات و سەرفىترەيەي نەداوھ.

براكان! بزنانن ئىوھ بە مەرجى زىمەتان لەم واجىبى زەكات و سەرفىترەيە بەرى دەبى كە تەقلید بكن، واتە: بە دل و زمان بلین ئىمە رازىن بە فەرموودەي ئەو زانا ئاينىيە بەرزانە كە فتوايان داوھ دروستە لە ناو ئەو ھەشت جەماعتەدا كە خواى گەورە لە قورئاندا فەرموويەتى زەكات و سەرفىترەيان پى دەدرى، دروستە بدرى بە سى جەماعت يا بە سى كەس لە يەك جەماعت يا تاقە كەسى لە يەك جەماعت وەكو لە كتیبە ئاينىيەكاندا نووسراوھ. ھەشت جەماعتەكەش ئەمانەن:

- ۱- (فقير) ئەوھى ھىچى نەبى.
- ۲- (مسكين) ئەوھى كەسبى يا مالىكى ھەبى، بەلام بە قەدەر پىويستىي نەبى.
- ۳- (عاملين) ئەوانەي لە لاپەن دەولەتى ئىسلامەوھ دىن و زەكاتەكە وەردەگرن يا كۆى دەكەنەوھو ھىسابى دەكەن.
- ۴- (مؤلفۃ القلوب) ئەوانەي كە دەولەتى ئىسلامى لەبەر شان و شكۆھ يا لەبەر بى ھىزىي ئىمانيان و بە تەماي بەھىزبوونى خزمەتبان دەكا.
- ۵- (وفي الرقاب) واتە: ئەوانەي بە مال ئازاد دەكرىن و موحتاجى يارمەتىن و، كە زەكاتيان پى بدرى بەو زەكاتە خويان ئازاد دەكەن.
- ۶- (والغارمين) ئەوانەي كە قەرزارن و قەرزاريەكەيان لە رىگاي گوناھدا نەبى، يا تەوبەيان كردبى، يا لەپىناوى ئاشتكردنەوھى خەلكدا قەرزار بووبن و نەيانبى قەرزەكە بدەنەوھ.
- ۷- (وفي سبيل الله) واتە ئەو موسلمانانەي لە رپى خوادا غەزا دەكەن و لای دەولەتەوھ مەعاشيان نىيە.

۸- (وابن السبیل) واته ئه و موسافیرانهی که له پښهگهی حه لآلدا به بی خه رچی داماون.

ئه گهر سه رفیتره به کویریکی داماو بدری و به یه کجار سه رفیتره ی هه موو ئه ندامه کانی خیزانی پی درا، ئه وه دروسته، به لام ئه گهر هه به شی یه ک سه رگه نم حازر بوو، پیویستی به وه ده کرد که ئه و میقداره به کرین یا به قهرز له نیوان سه رفیتره ده رو کویره که دا جیبه جی بگری و ئه وه پیویسته ئه و کویره وه کیلی بگری که گه نمه که ی بو بفروشی و بو ی وه بگری، چونکه ئینسانی بی چاو خرید و فروشی خو ی دروست نییه، پیویسته وه کیل بگری. ئه گهر سه رفیتره به هه تیو بدری ئه گهر (وصی) ی هه بوو چاودییری بکا پیویسته سه رفیتره که ته سلیمی (وصی) یه که بگری، خو ئه گهر (وصی) ی نه بوو به لکو له لایه ن قازی شه رعه وه چاودییری له سه ر هه تیوه که دانرابوو، ئه وه سه رفیتره که ته سلیمی ئه و چاودییره ده کری، به لام ئه گهر لای قازییه وه چاودییر دانه نرابوو، یا هه بوو، به لام دوور بوو به زحمه ت پیی ده گه یشتن ئه وه ئه گهر هه تیوه که دایکی هه بوو له سه ر مه زه به ی ئیمامی شافیعی دروسته ئه و سه رفیتره یه ته سلیمی دایکی بگری، ئه گه رنا پیویسته ده مرآستی ئه و شوینه یه کی بکه ن به چاودییری ئه و هه تیوه و سه رفیتره که یا زه کاته که ی بو وه رگری، ئه گه رنا به بی شیویه که له م شیوانه که باسما ن کردن ئه گهر هه روه ها سه ربه خو ئه و سه رفیتره و زه کاته بدری به هه تیوه که، دروست نییه و جیگه ی زه کات و سه رفیتره ناگری، چونکه دان و وه رگرتنی نابالغ بی ئیعتیاره، جا ده بی سه ر له زانایانی ئاین بدن و پرسیاریان پی بکه ن و ئه م باسه به باشی حالی ببن.

رپوایه ت کراوه: حه زره ت (د.خ) فه رموویه تی: هه ر قه ومی زه کات و سه رفیتره نه دن خوای گه وره له وه ختی باران پیویستیدا، مه نع ی بارانیا ن لی ده کات، بیگومان حه زره ت راستگو و باوه ر پی کراوه، جا ئه مه که وتمان زیانی گشتی بوو، زیانه تاییه تیبه که یه سه ئه وه یه که ئینسا ن زه کات و سه رفیتره نه دا روکنی له روکنه کانی ئیسلامه تی خو ی رووخاندوو؛ چونکه ئه رکانی ئیسلام پینج شتن، یه که م دوو که لیمه ی شه هاده ت (اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله) دووه م پینج فه رزی نویره له هه موو شه وو روژیکدا. سییه م، روژووی مانگی ره مه زانه له هه موو سالیکدا. چواره م زه کات و سه رفیتره یه. پینجه م حه جی (بیت الله) یه بو که سی که ده ستی بروات. به م پینج شته خانووی ئیسلام ته واو ده بی به هه ر چوار دیوار و سه رمیچه که یه وه، دیاره هه ر کام له مانه نه بوو ئه وه یه کی له پینج روکنه کانی ده فه وتی، بیگومان ئینسانی هوشیار له خانووی بی سه رمیچ یان بی دیواردا ناژی، هه روه ها موسلمانیش به نه مانی یه کی له و

پینج پوکناهی ئیسلام موسلمانه تییه که ی به ساغی نامینیتیه وهو، بهرامبهر بهو که موکورتیه له پوژی قیامه تدا سزا دهری.

دیاره که پوژی قیامه ت پوژیکه مندالان پیر دهکات یانی ئه وهنده دریزه که منال تییدا پیر دهبی، یاخو له بهر ترس و سامناکی لهو پوژدها منال سهری سپی دهبی..

ده وهرن بهراوردی بکه ن ئه گهر خاوه ن کوژراوی پیاو کوژه که بگری و ئه م پیاو کوژه دلنیا بی له وهی که ده کوژریتیه وهو گیانی دهرده چی هیشتا ترس وای لی ناکا که سهری سپی بی، که واته دهبی پوژی قیامه ت چهند سامناک بی و، دهبی ئه و ترسه ی چ جوژه ترسی بی که مووی سهری منال سپی بکات؟

پوژی قیامه ت پوژیکه ماوهی په نجا هه زار سال دریزه، وهکو خوی گه وره فه رموویه تی: "فی یوم کان مقداره خمسین الف سنه"، واته: پوژی قیامه ت په نجا هه زار سال ماوهی هه یه و، له م ماوه دا په نجا راوه ستان هه یه، هه ر راوه ستانی بو سزای جوژه گوناهی که و ماوهی هه زار ساله مه گهر یه کی خوی گه وره په حمی پی بکات و پرگاری بفه رمووی.

ئه و ماله زه کاتی تیا واجیب بی و لیی دهرنه کری له پوژی قیامه تدا ده بیته پارچه پشکو یه کی زور به تین و سوژنده و دهری به ناوچاوان و ته نیش و پشتی ئه و خاوه ن مالانه دا که زه کاتیان لی دهرنه کردوه و نه یانداوه به موسته حه قان هه روه کو له سوورته ی (توبه) دا ده فه رموی: "یوم یحمی علیها فی نار جهنم فتکوی بها جباهم و ظهورهم، هذا ما کنزتم لا نفسکم فذوقوا ما کنتم تکنزون" جا ئه وهنده ی له لای خاوه برپاردرابی به م جوژه سزا دهرین و، له کاتی تردا ئه و پارچه ئاگرینانه خوی گه وره ده یانکات به مار و ده یانئالینی به ده وری ملیاندا و، به ئه مری خوا پییانوه ده دن هه تا ئه وهنده ی خواستی خوی له سهر بی..

براکانم! به نه دانی زه کات و سهر فیتره ئه م هه موو زیانه په یدا ده بی: یه که م نه بارینی باران، دووه م نه مانی پوکنی له پوکنه کانی ئیسلام، سییه م ئه و دوو جوژه سزایه که باسمان کرد، چوارم له کیس چوونی پاداشی یه که به هه فتا، پینجه م بی به ش بوون له پاداشی گه وره ی پوژووی په مهران، که وهکو باسمان کرد، مه گهر هه ر خوی گه وره بزانی چهندی که.

پیوایه ت کراوه: که حه زره ت (د.خ) فه رموویه تی: به زه کات شوورا بو مال و سامانتان بکه ن، به خیر و سه ده قه دهرمانی نه خو شیی خوتان بکه ن.

براکانم! لای هندی له ئیمامانی موجتههیدین ئه و کهسانه که تهرکی بهجیهینانی رپوکنی له ئهرکانی ئیسلام دهکن وهکو زهکات و سهرفیتره کافر دهن، بهلام کوفریکی سووک، چونکه کوفر، پهنا بهخوا، دوو جوړه، یهکه م کوفری سووک وهک جیهجی نهکردنی هندی له ئهرکان و واجیباتی ئیسلام، دووهم کوفری گران وهک باوهرنهکردن به یهکی له روکنهکانی ئیسلام. جا ههرکس له براین ئهرکانی ئیسلامی به راستی بهجی هیئاو نویژ و رپوژووی بهساعی کرد و، زهکات و سهرفیتره ی به تهاووی دا به موستهحهقهکان ئهوه پپویسته له سهری زور سوپاسی خوی گهوره بکا که تهوفیقی داوه بو گهیشتن بهو نیعمهته گهورهیه و بو خوپاراستن له سزاو مهینهتی رپوژی قیامهت، خو ئهگه ر خوانه خواسته وهها نهبوو ئهوه واجیبه بزانی که زهرهری کردوهو، گورج پهشیمان بیتهوهو بگه رپتهوه بو بهجیهینانی ههموو واجیباتی سهر شانی بهلکو خوی گهوره له ئازاری قیامهت بپاریزی و نهشبیت به هوئی مهنعی باران له موسلمانان و زیانی گشتی ئومهت.

براکانم! بابتهیکی تر هیه دهمهوی بو تانی روون بکه مهوه ئه ویش مهسهلهی (تخمین)ی رهزهکانه. وا دهردهکوی ئه و باغه رهزانه به موافیقی شرع تخمین ناکرین، چونکه ئه و کهسه که دی بو تهخمینی باغهکان پپویسته پیاویکی زانا بی به بهری باغی میو و عادل و دادپهروهر بی و تهماشای ههموو بنه میوهکان بکا ئهوجا میقداری تری ئهگه به تهری بفروشی یا میقداری میوژ ئهگه ر بکری به میوژ، بکاته مال له سهر خاوهن باغهکهو، خاوهن باغهکه بهو تهخمینه پازی بی ئه و کاته حقی زهکاتهکه له عینی بهرهکه لادهچی و دهچپته گهردن و ئهستوی خاوهنهکی، له بهرئوه خاوهن باغ دتهوانی به ئارهزوی خوی دستکاری باغهکهی بکا به لی خواردن و به فروشتن... تاد، کهچی ئه م جوړه کی و تمان له که م شویندا جیهجی دهکری، بویه ههموو بهرهکه مافی زهکاتی پپوه دهمینی و ههرکس خاوهن (ورع) بی و خوی بپاریزی له شتی شوبه دار ناتوانی لهو تری بازاره بکری بو خوی و خیزان و میوانی، کهوابی چاک وایه زوو بهزوو تهقلیدی ئیمام ئه بوو حهنیفه بکن و قیمهتی میقداری زهکاتی واجیب به موستهحهقهکان بدن تا ههموو لایهک له گونا ه رزگار ببن و خوی گهرهش پهحمهتی خوی برپزینی به سهرماندا.

براکانم! ئیمه ههمومان تاوانبارین، بهلام حه زرهت (د.خ) فهرموویهتی: نه دانی زهکات و سهرفیتره و غه شوغهل کردن له کیشانه و پپوانه داو سته مکردنی کار به دهستان له خه لکی ژیر دست دهنه هوئی نه بارینی باران، واته: ههر کاتی دهوله مهندهکان زهکاتیان نه داو، ئه وانه که زیاد له مهسره فی شهو و رپوژی جه ژنیان هیه سهرفیتره یان نه دا، و، ئه و

کهسانه که خه‌ریکی کپین و فروشتنن بۆ خوڤان کی‌شانه و پیوانه‌ی ته‌واویان کردو، بۆ خه‌لک که موکورتییان کرد، هه‌روه‌ها کاتی خاوه‌ن ده‌سته‌لاته‌کان سته‌میان له‌ خه‌لک کرد، ئەو کاته ئاسمان مهنع ده‌کرێ له‌ باران، ئاو کهم ده‌بی له‌ کاریز و پووباران، گیا ناروێ له‌ دهشت و کۆساران، کشتوکال بێ باره‌و به‌ره‌که‌ت ده‌بی، گرانی په‌یدا ده‌بی له‌ لادی و شاران، په‌حم و میهره‌بانی و به‌زه‌یی نامینی له‌ دلی خانه‌دانه‌کان و ده‌سه‌لاتداراندا. بیگومان چاری ئەمانه هه‌موو ته‌ویه‌و په‌شیمان بوونه‌وه‌ی تاوانباره‌کانه، هه‌رکه‌س له‌ گوناوه‌ی که کردوویه‌تی. خوای گه‌وره به‌ زمانی چه‌زه‌تی نووچه‌وه (د.خ) ده‌فه‌رمووی "فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا [١٠] يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا [١١] وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا" چونکه کهم بوونه‌وه‌ی خیراتی ئاسمان و رزق و پوزی گیانله‌به‌ران و، ئاسایشی جیهان هه‌موو ئەنجامی تاوانباری و بێ شه‌رمیه له‌گه‌ل خوای گه‌وره‌دا، به‌ تاییه‌تی به‌خیلی و رژی ده‌وله‌مه‌ند له‌ خیر کردن، وه‌ک چه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: "ما محق الاسلام محق الشح شیء" واته: هیچ شتی ئیسلام مه‌حو ناکاته‌وه وه‌کو په‌ستی په‌وشت و به‌خیلی و رژی له‌ جیبه‌جی کردنی واجیباتدا.

ئه‌گه‌ر په‌کی له‌ زه‌کاتاندا په‌له‌ی کرد، بۆ نمونه: پێش ساڵ ته‌واو بوون له‌ زه‌کاتی چل سه‌ر چه‌یواندا سه‌ری چه‌یوانی دا، به‌ فه‌قیری ئەوه دروسته به‌ شه‌رتیک ئەو فه‌قیره له‌ کاتی ته‌واو بوونی ساڵه‌که‌دا هه‌ر به‌ فه‌قیری و موسته‌حه‌قی بمینیته‌وه، واته: ئه‌گه‌ر تا ئاخری ساڵ ئەو کهسه ده‌وله‌مه‌ند بوو واجیبه له‌سه‌ری ئەو زه‌کاته بداته دواوه بۆ زه‌کاتده‌ره‌که هه‌تا له‌و کاته‌دا بیدات به‌ فه‌قیری. هه‌روه‌ها واجیبه له‌سه‌ر ئەو کهسه‌ی له‌پێش ته‌واو بوونی ساڵدا زه‌کاتی وه‌رگرتووه که له‌ ئاخری ساڵدا بیته‌وه بۆ ئەو شوینه‌ی زه‌کاته‌که‌ی تیدا وه‌رگرتووه هه‌تا به‌ فه‌قیری ولاتی کابرای ده‌وله‌مه‌ند حسیب بکری، جا ئه‌گه‌ر له‌ ئاخری ساڵدا وه‌کیل بنی‌ری بۆ ئەو شوینه ئەوه بۆ سووده چونکه وه‌کیل فه‌ری ئه‌سپه که ئه‌سپ له‌و شوینه‌دا نه‌بووه به‌ موسته‌حه‌قی ئەو ولاته نه‌ناسراوه‌و ته‌وه‌کیل بۆ فائیده‌یه. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر له‌ پێش ته‌واو بوونی ساڵدا وه‌کیلی بگری و له‌و شوینه‌دا دای بنی هه‌ر بۆ سووده، به‌لام ئه‌گه‌ر کابرای ده‌وله‌مه‌ند ته‌قلیدی ئەو زانایانه‌ی کرد که ده‌لین دروسته زه‌کات نه‌قل بکری ئەوه کابرای زه‌کات پیدراو به‌ موسته‌حه‌قی خارجی ده‌ناسری و زه‌کاته‌که جی خۆی ده‌گری. ئەم مه‌سه‌له په‌نه‌انه و پیویسته ئاگاتان لی بی.

نبهني الله واياكم من نومة الغافلین وحشرني واياكم تحت لواء سيد المرسلین آمین.

نامەى بېستە و خووە

باسى زەكاته

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله وصحبه المجاهدين في سبيل الله.

پاش ئەمە لە خوا دەپارێمەو، وەكو چۆن ئارەزووی نەفس لەسەر بېستنى واتەى بێھوودەيە، خوا بە مېھرەبانىي خۆى دلى ئیوہ بە بېستنى فەرموودە پېرۇزەكانى حەزرتى پېغەمبەر (د.خ) موبارەك و پووناك بكا، هەتا بە باشى گوئى راگرن بۆ تەرجمەى ئەو فەرموودە موبارەكانە كە پېشكەشتانى دەكەم، جا لەم روووە پېويستە بزەنن بى موبالاتى و نەبېستنى فەرموودەكانى پېغەمبەر نېشانەى ناتەواوى و ناپەسايىي ئيمانە، چونكە بەپىي فەرموودەى پېغەمبەر گەورەترين خوڕەوشتى ئينسانى موسلمان ئەوہيە كە هەرگيز لە بېستنى ئاين تير نەبى، بېگومان ئەگەر ئينسانى موسلمان بە پېچەوانەى ئەمە بوو ئەوہ واتە: ئيمان و باوهرى لاوازە. لەبەرئەمە، ئەى براينە! پېويستە لەبەر ناتەواوى و ناپاكيى ئەحوالى خۆتان بگرين و، پەنا بەخوا، لە ئەنجامى خۆتان بترسن، مادام خۆشەويستىي خوا و پېغەمبەرى خۆتان ئەوہندە نەبى زياد بى بەسەر عەلاقەو پېوہنديي خۆتاندا، حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: "لا يؤمن احدكم حتى يكون الله ورسوله أحب اليه مما سواهما" واتە: ئيمان و باوهرى هيچ كەس لە ئيوہ تەواو نابى، هەتا حالى وەها نەبى كە خوا و پېغەمبەرى خوا لە لای ئەو خۆشەويستتر بن لە ھەموو شتيكى تر لە ئەولاد، لە سامان، لە پاىە، لە نەفس .. تاد. بېگومان لەم فەرموودەو دەرەكەوئى كە خۆشويستنى خوا و پېغەمبەر نېشانەى ئيمانە و، يەكئى لە نېشانەكانى ئەم خۆشويستنە ئەوہيە مال و دارايىي دنيا كە خۆشەويستى ئينسانە لە رېگەى مەحەبەتى خواو پېغەمبەرى خوادا بە دل سەرفى بكا، ئيتر ئەو سەرفکردنە چ بۆ جيبەجى كردنى واجباتى ئيسلام بى وەكو زەكاتى مال و كەفارەتى سويندى درۆو نەزر،

ياخو بۆ جى بهجىكردى سوننەت بى وهك نان به ههژاران دان و سهدهقه و بهخشش به موسلمانانى موحتاج.

براکانم! من له بهر ئاگادارکردنه وهى ئیوه چهند ئایهت و چهند هه دیسی که له بابتهی زهکاته وه وارد بوون بۆتان بهیان دهکهم و بۆتان پوون دهکهمه وه ههتا به باشی لهم واجیبه حالى ببن، ئهگه رچی هه ندی خه لک لهم عه رز و به یاناته ی من مه لوول و دلگران ببن، چونکه هه زه رت (د.خ) ده فه رموی "علموا الناس سنتي وان کرهوا" واته سوننهت و کرده وه و تارى من به خه لک نیشان به دن با هه زیشی پى نه کهن و به لایانه وه ناخوش بى.

پىوايهت کراوه: هه ر که سى نه سیحهت و ئامۆزگارییه کی له لایه نی خوا وه بۆ ههات ئهگه ر به دل وه رى بگرى و سوپاسی خوا ی له سه ر بکا، ئه وا خوا نیعه ته ی بۆ زیاد دهکا، ئهگه ر نا ئه وه ده بى به شاهید له سه رى له رۆژى قیامه تدا، وه بیته هۆی نارهبازیی خودا له و که سه له رۆژى قیامه تدا. ئه م فه رموده پیره وه به شیکی موزه ی خو شه و به شیکی هه ره شه یه و ناخوشه، بۆیه دو عام کرد بۆتان که خوا دل تان باش بکا بۆ ئه وه ی گو ی رابگرن له ته رجه مه ی ئه و ئایهت و هه دیثانه که ده یخه مه پيش چاوتان هه تا له نه گبه ته ی نارهبازیی خوا پاریزراو بن.

یه کی له و ئایه تانه ده فه رموی "وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ" واته: هه رگیز گومان مه به ئه و که سانه ی که رژدی ده کهن له دانی زهکاته ده و رژدییه یان چاک بى بۆیان به لکو ئه وه شه رو شووم و نه گبه تییه له سه ریان له رۆژى قیامه تدا، به هۆی ئه و رژدییه وه ده که وه نه سزا، جار به جار ئه و ماله ده بیته مارو ده ئالیه گه ر دنیان و، به در ژازیی کات پیا نه وه ده دا و ده بیته هۆی سزا و نازاریان، جار جار ییش ئه و مالى زهکاته ده بیته پشکوی زور به تین و ناوچاوان و ته نیشته و پشتیانی پى داخ ده کری، مه لائیکه کان له کاتى نازاردانیاندا پیا ن ده لین ئه مه ئه و ماله یه که کۆتان کرد بوه وه هه لتان گرتبوو بۆ خۆتان، واجیب بوو بۆ هه ژاران و داماوانی سه رف بکهن، که چی سه رفتان نه کرد، ده ی تالاو و نازاری ئه وه بچیزن که پاتان گرتبوو.

جا ئه م ئایه ته گه وه هه رچه ند ده رباره ی زهکات هاتبى، به لام هه مو مه سه ره فیکی واجیبی سه رشانی ئاده میزاد ده گریته وه، که وایى ئه گه ر که سى به قه در حال مه صره ف بۆ خۆی و ژن و منالی نه کا، چ له خوارده مه نی و چ له به رگ و پۆشاک و رایه خ و نویندا،

یا خود سهرفی نهکا له حهجی مائی خودادا یا له غهزایهکدا پرووی کردبیتته موسولمانان و پیویستی به مالّ بیی، یا سهرفی نهکا له خواردهمهنی و پویشکی گهدا و داماواندا له ساله گرانیدا، یاخو سهرفی نهکا بو میوانی ریباری بی خهرجی که سهفهرهکهی حهلال بی، یا سهرفی نهکا بو هتیوان و لیقهوماوان له گهپهک یا له لادیدا، یا سهرفی نهکا له ریگای فیربوونی ئەحکام و ئادابی دینا له واجباتهکهیدا وهک فیربوونی بیرو باوهپی ئیسلامی و فیربوونی نویتو و دهسنویتو و پروکنهکانی نویتو و ئەوانه‌ی نویتو بهتال دهکه‌نه‌وه و سوننه‌ته‌کانی نویتو واجیبه‌کانی تر لای زاناکان، یا سهرفی نهکا له خزمه‌تی ئەو قوتابییانه‌ی که دهرزی دین دهخوینن یا سهرفی نهکا بو ماموستاکانیان، یا سهرفی نهکا له دهرمانکردنی نهخویشی داماوادا، یا سهرفی نهکا له شوژدن و کفن و دفنی مردووی فهقیری بی مالدا، تاوانباره. ههرکهس خاوهن دهسه‌لات بی و سامان و دارابی هه‌بی و بهقه‌ده‌ر حال له کاتی پیویستدا شانبه‌شانی موسلمانه‌کان نه‌روا به‌ریداو له‌م مه‌سره‌فه واجیبانه‌ خوی بخاته دواوه ئەوه به‌پی‌ی ی زاهیری ئەم ئایه‌ته گه‌وره‌یه سزا دهری، په‌نا به‌ خوا. جا ئەو سزا ناباره، ئەو ئازاری ئاگر و ماره بو ئەو زهکات نه‌ده‌ره پایه‌داره، هه‌تا حوکم دهری به‌ سهر عیبادا جا یا عه‌فوو ده‌کری و په‌وانه‌ی به‌هه‌شت ده‌کری، یا عه‌فوو ناکری و په‌وانه‌ی دۆزه‌خ ده‌کری.

هو‌ی داغکردنی ناوچاو و ته‌نیش و پشتی زهکات نه‌ده‌ر ئەوه‌یه که ئینسانی داماو و هه‌ژار له وهختی خویدا که داوای زهکاتی لی کردووه پرووی لی گرژ کردووه، یا پشتی لی کردووه، یاخو ته‌نیشتی تی کردووه.

به‌هیزترین ئایه‌تی هه‌ره‌شه له زهکات نه‌ده‌ر ئایه‌تی "وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ [٦] الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ" ه‌واته: وهیل و سزای سهخت بو ئەو کافرانه‌یه که شه‌ریک و هاوبه‌ش بو خوا داده‌نین و زهکاتی مال ناده‌ن به‌ موسته‌حه‌قه‌کان، ته‌ماشا بکه‌ن خوای گه‌وره له‌م ئایه‌ته‌دا زهکات نه‌ده‌ری به‌ موشریک ناوبردووه، ئەلبه‌ت له‌به‌ر ئەوه‌یه کابرا ئەوه‌نده به‌ ماله‌که‌ی پشت ئەستووره که به‌ رازقی خوی داناوه و به‌ شه‌ریکی خوای داناوه، په‌نا به‌ خوا.

ئیمام ئەبوبه‌کری سیدیق خه‌لیفه‌ی یه‌که‌می پیغه‌مبه‌ر (د.خ) به‌ ده‌لیلی ئەم ئایه‌ته شه‌ری کردووه له‌گه‌ل زهکاتنه‌ده‌راند، هه‌ندی له زانایان فه‌رموویانه عورف له‌سه‌ر ئەوه‌یه که‌سی که گونا‌ه‌یکی گه‌وره‌ی بی و گونا‌هی بچووکیشی بی ئەوه به‌ گونا‌هه گه‌وره‌که زه‌می ده‌کری و باسی گونا‌هه بچووکه‌کانی ناکری، جا له‌به‌ر رو‌شنایی ئەمه‌دا ئەگه‌ر

مەبەستى خىزىمەت گەورە لەم ئايەتەدا كافرلىق موشرىك بىلەن باسى سىفەتى (لا يۇتون الزكوة) نەدەكرد كەوابى دەبى ھەر مەبەستى زەكات نەدەرى بى كە بە ھۆى زەكات نەدانەكەيەو بە عىنوانى موشرىك ناوبراوه.

پوختەى قسە: زەكات پوكنىكە لە پوكنەكانى ئىسلام، ديارە زەكات نەدان ھۆى پوخاندنى پوكنىكە لە پوكنەكانى ئىسلام، ھەرەك زەكاتدان دەبىتە ھۆى ھىزدان بە ئىسلام، جا ئىتر ئەم ئەندازە بەسە بۆكەسى ھوشيار بى و ئاگاي لە پۆزى قىيامەتى خۆى بى. رىوايەت كراوه: كە ھەزرىت (د.خ) فەرموويەتى زەكات بكن بە شووراي مالى خوتان و، بە سەدەقە دەرمانى نەخۆشتان بكن.

دەگىرنەو كاتى كە ھەزرىت (د.خ) ئەم فەرموودەى فەرموو گاورىك بىستى و پۆيشتەو بۆ مالى خۆى و وتى بە خىزانەكەى من قسەيەكى وھام بىستو، وا من ئەو مالىم كە شەراكەتەو، شەرىكەكەم بردوويە بۆ ميسر بۆ بازىرگاني زەكاتەكەى دەدەم، جا ئەگەر (مەمەد) قسەكەى راست دەرچوو مالىكەم بە سەلامەتى ھاتەو ئەوا دەرپۆم ئيمان بە (مەمەد) دىنم و ئاينى ئىسلام قبوول دەكەم، خۆ ئەگەر مالىكەم فەوتا ئەو ھەر كاتى بۆم ھەلكەوت (مەمەد) دەكوژم. چەند پۆزى لەم وادە رابوورد ئەھلى قافلەكە نامەيان ھات كە لە رىگەدا تالان كراون و ھىچيان بۆ نەماوئەتەو، كابراى گاور شىرى ھەلگرت و پۆيشت بۆ نىزىكى حوجرەى ھەزرىت (د.خ) بەلكو فرسەتى لى بىنى و بىكوژى. ھىشتا لە رىگەدا بوو نامەى شەرىكەكەى پى گەيشت نووسىبووى: دلگران مەبە لە پۆزى ئەو تالاندا لەبەرئەوھى كە وشترەكەم لاواز بوو من كەوتىوومە دواوھو لە كاروانەكەدا نەبووم و لەو تالانە رىزگار بووم و ھەموو مالىكەمان بە سەلامەتى دەرچوو، جا گاورەكە دلى شاد بوو، وتى ديارە ئەو زاتە راستى فەرمووه و راستە، زوو پۆيشتە خزمەتى و موصلمان بوو.

سالى ھەزار و دووسەدو ھەشتاو شەشى ھىجرى بىستم قافلەيەكى گەورە لە شارى مووسلەوھ پوو بە شارى ھەلب پۆيشت بۆ بازىرگاني، يەكى لە بازىرگانهكانى مووسل بارى لىرەى لەو قافلەدا ناردبوو بۆ تىجارەت لە رىگەدا چەردە دايان لەو قافلە گەورەيە و ھەموويان بە تالان برد، كە ئەم ھەوالە گەيشتە شارى مووسل ھەموو بازىرگانهكان عاجز و خەمبار بوون، بەلام بازىرگاني خاوەن بارە لىرە، ھىچ عاجز نەبوو، ھاوکارەكانى لىيان پرسى توو چۆن ھىچ عاجز نى و خەم ناخۆى؟ وتى مالى من نافەوتى، چونكە

زهکاتم به ته‌واوی داوه. پاش چهند پوژئی ئه‌هلی قافلّه‌که هاتنه‌وهو دهرکه‌وت که مائی خاوه‌ن لیره‌که خوا پاراستوویه‌تی و، له کاتی تالانه‌که‌دا کهس دهستی بو نه‌بردوووه.

رپوایه‌ت کراوه: هه‌رکه‌س زهکات نه‌دا، نو‌یژه‌کانی‌شی وه‌ک نه‌بوو وایه، چونکه خوای گه‌وره له‌گه‌لی ئایه‌تی قورئاندا زهکات و نو‌یژی به‌یه‌که‌وه باس کردوووه ئه‌و دوو پوکنه وه‌ک یه‌ک پوکنیان لی هاتوووه جا ئه‌گه‌ر که‌سی یه‌کیکیان نه‌کا، ئه‌وه وه‌کو ئه‌وه‌یه که هه‌یجیانی نه‌کردبی. ئه‌مه‌ش دهردیکی تره له‌سه‌ر ئینسانی زهکات نه‌ده‌ر، وه‌کو حه‌زه‌رت (د.خ) فه‌رموویه‌تی "ما محق الاسلام شی محق الشح" واته هه‌یج شتی ئیسلام مه‌حو ناکاته‌وه به‌قه‌د به‌خیلی و پیسکه‌یی.

هه‌ندی له‌زاناکان فه‌رمووینه‌که‌لیمه‌ی (شح) بریتییه له‌به‌خیلی کردن و سستی له‌جیبه‌جی کردنی واجیبه‌مالیه‌کاندا، گه‌وره‌ترین واجیبه‌مالییش زهکات و سه‌رفیتره‌یه، هه‌روه‌ها به‌گویره‌ی زاهیری فه‌رموویده‌ی پیشوو ئه‌و که‌سه که زهکات نه‌دا، نو‌یژه‌که‌شی قبوول ناکرئی، جا نه‌گه‌به‌تی له‌مه‌گه‌وره‌تر چیبه‌بو سه‌ر شانی موسلمان که به‌جاری دوو پوکن له‌ئه‌رکانی ئیسلامی له‌کیس بجی، یه‌که‌م زهکات و دووهم نو‌یژ، که له‌سه‌ر فه‌رموویده‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) که ده‌فه‌رمووی "الصلاة خیر موضوع" نو‌یژ چاکترین عیباده‌تیکه که بو ئینسانی موسلمان دانراوه. ته‌ماشای بکه‌ن هه‌رکه‌س له‌ئیه‌وه ئه‌گه‌ر خانوویه‌کی بیی و دوو دیواری بروخی چۆن له‌و خانووهدا داده‌نیشی و چۆن ده‌ژی؟

ده‌گه‌رنه‌وه که حه‌سه‌نی به‌سری فه‌رموویه‌تی ئه‌و که‌سه‌ی که زهکاتی مائی خو‌ی بدا له‌ئاسمانی یه‌که‌مدا ناوی (سه‌خی)یه‌و، له‌دووهمدا ناوی (جواد)ه‌و، له‌سێیه‌م و چواره‌مدا ناوی (کریم)ه‌و، له‌پینجه‌مدا ناوی (مبارک)ه‌و، له‌ئاسمانی شه‌شه‌م و حه‌وته‌مدا ناوی (مغفور)ه‌، واته خوالیخو‌شبوو عه‌فوکراو.

یه‌کی له‌تابیعییه‌کان فه‌رموویه‌تی له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا بو ئینسان دوو موسیبه‌ت روو ده‌ده‌ن، یه‌که‌م، ئه‌و ماله‌ی که به‌خوینی جگه‌ری خو‌ی په‌یدای کردوووه ده‌که‌وێته ده‌س میراتبه‌ر و ئه‌و له‌و ماله‌ی بی به‌ش ده‌بی. دووهم ئه‌وه‌یه که پرساری ئه‌و ماله‌ش له‌و ده‌کرئی، لئی ده‌پرسن ئه‌و ماله‌ی چۆن په‌یدا کردوووه له‌هه‌رام یا له‌هه‌لال؟، هه‌روه‌ها له‌وه‌یشی که سه‌رفی کردوووه له‌چیدا سه‌رفی کردوووه، له‌مه‌سه‌رفی هه‌لال و بی عه‌ییدا سه‌رفی کردوووه، بو نمونه وه‌کو به‌رگ و پو‌شاک‌ی خو‌ی و خیزانی، یاخو له‌هه‌رامدا خه‌رجی کردوووه، وه‌کو عاره‌ق خواردنه‌وه‌و کرده‌وه‌ی ناشیرین و ناره‌وا و ناشه‌رعی؟

له فەرموودهی حەزرەتە (د.خ) "الویل لمن ترك عیالہ بخیر و قدم علی ربه بشر" واتە: نەگبەتی بۆ ئەو کەسە کە کاتی مرد خیزانەکە بە گوزەرانی باشەو، بەجی دێلی و، بە کردووی خراپەو دەگاتە خۆی، واتە: زەکاتی مائی دەرئەکردوو، سەرفیتەری نەداو، مائی خەلکی بە ناحەق خواردوو، غەش و خیانەتی لەگەڵ خەلکدا کردوو. تاد.

حەزرەت (د.خ) فەرموویەتی: ئەوانە ی کە زەکاتی مائیان دەرناکەن لە کاتی کادا پیوستیان بە باران بۆ خۆی گەورە مەنعی بارانیان لێ دەکات و، ئەگەر حیوانی بۆ زویان نەبووایە هەرگیز بارانیان لێ نەدەباری. هەرۆها ریوایەت کراو: ئەو کە سانە ی کە مائیان خەلکەو زەکاتی لێ دەرئەکەن ئەو لە پاش مردنیان کە میراتبەرەکانیان لەو ماله خەرج بکەن بۆ خۆیان، خۆی گەورە پاداش بۆ ئەوانیش، واتە بۆ مردووکانیش دەنووسی، بەخ بەخ لەم میهرەبانییە خوا کە تەنانەت پاش مردنی زەکاتدەریش هەر خیری بۆ دەنووسی.

ریوایەت کراو: لە حەزرەت (د.خ) چوار کەس هەن کە لە رۆژی حەشردا لە قەبر دەرچوون حیسابیان لەگەڵ ناکرێ و بە بۆ پرسیار پەوانە ی دۆزەخ دەکرێن، یەکەم کەسێکە لە سبەینیدا دەنوێ و بەتایبەتی نوێژەکە ی دەفەوتینی، دووهم کەسێکە زەکاتی مائی خۆی نادا، سێیەم کەسێکە هەمیشە وا بە دوا ی فیسق و فجوور و ئارەزوو پەرسستیەو، چوارەم کەسێکە گوێ نادا تە نوێژی عیسا و تەرکی دەکا.

ریوایەت کراو: کە لە رۆژی قیامەتدا لە کاتی هەیبەتی خواو پاکیشانی خەلکدا بۆ مەیدانی لێپرسینەو حەزرەت (د.خ) نەفرین و بیزاری دەرئەبرێ لەو کە سانە ی کە زەکاتیان نەداو و لەو رۆژدا گیرۆدە دەبن. هەرۆها ریوایەت کراو: لە حەزرەت کە فەرموویەتی لە شەوی میعراجدا چاوم کەوت بە کۆمەلێ کە مەلائیکە سزایان دەدان، ئەو کۆمەلە لە دەشتیکدا بوون پربوو لە بەردی گەرمی بە ئاگر سوورکراو، بەو بەردانە داخ دەکران و، ناوبەناو زەقوومیان دەکرد بە قورگیاندا، بیجگە پێش و پاشیان کە بە پارچە بەردێک داپۆشرا بوون، هەموو لەشیان رپوت بوو، حەزرەت دەفەرمووی لە جوهرئەلم پرسی ئەمانە کین؟ فەرمووی ئەوانەن کە زەکات نادەن. براینە! خۆی گەورە ئاگادارەو زانیە بە حالی هەموو کەس لە دنیاو لە قیامەتدا، جا خۆی گەورە وینە ی پاشە رپۆژ (قیامەت) بە پیغمبەری خۆی نیشان دەدا لە دنیاو، واتە: ئەم سوورەتانە کە حەزرەت (د.خ) چاوی پێ کەوتوون سوورەتی رپۆژی قیامەتیانەو، هەر لە ئیستەو خۆی گەورە

به پیغمبهری نیشان داوه، ههتا بیگیږیتتهوه بو ئوممهتهکهی و، ئەوانیش پهندی لی وهربگرن و خویمان له گوناح بپاریزن.

له ئاینی پیروزی ئیسلامدا زهکات بریتییه له دهیهک یا بیست یهک یا چل یهک، وهکوله کتیبی شهرعدا بهیان کراوه، ئەمەش له بهرئەوهیه که ئەم ئوممهته ئیشیان ئاسان بی، وهکو حەزرت (د.خ) فرموویهتی "بعثت بدین سهل" واته له لای خواوه به دین و ئاینیکی ئاسانهوه پهوانه کراوم بو سه خهلق.

براکانم! ئەم مالی دنیایه که ئیوه ههتانه راسته به پهنج و مهینهت پهیداتان کردووه، بهلام ئەگەر باش لی ورد بینهوه مالی ههموومان مالی خوایه و، ههرا خوا به خواستی خوئی و لهسهه حیکمهتی خوئی بهشی دهکاتهوه بهسهزماندا، ئەگهرا دهولهمندی به عهقل نییه، گهلی عاقل بی مالهو، گهلی ئینسانی بی عهقل دهولهمنده، دهولهمندی به پهنج و تیگوشانی زوریش نییه، گهلی کهسی پهنجکیش بی مایهیه، گهلیکیش له لایهکهوه مالی پهیدا دهکات کهچی له چهند لاه تووشی زیان دهبی، کهوابی لهگهلهوهشدا که دهولهمندی عهقل و تیگوشان و ههولی دهوی، راستهکهی ئەوهیه که لهسهه توفیق و یارمهتی خودا راههستاوه، بویه پیویسته ئینسان مالهکهی خوئی به مالی خوئی نهزانی و، ئەوهی خودا لهسههری واجیب کردووه بیدا به موستهحهقهکان، ههروهها پیویسته له تهماشکردنی فهقیراندا تهماشای قازانجی دنیاویی خوتان نهکن و تهماشای شۆرت و ناوبانگ نهکن نه بو خوتان، نه بو ئەو کهسانه که پیمان دهدهن.

ئەگەر خزم و خویشی خوتان وهکو برا و برازا و خوشک و خوشکهزا و خزمانی تر، یا له دراوسێکانتان، یا خهلکی گهههکه فهقیریان تیاوو زهکاتیان پی بدهن.

ئەگەر کهسی به شهرعی حهقی زهکات وهگرتنی نهبی و بی به زور مالتان لی بسینی ئەوه ئەگههچی نییهتی زهکاتیشی لی بینن به شهرع به زهکات حسیب ناکری و، زهکاتهکهتان لهسهه دهمنی، بهلام ئەگهه زهکاتیان پی دهشیا ئەوه مادام به ناوی زهکاتهوه داوای بکا و، خاوهن مالیش نییهتی زهکاتی لی بهینی، ئەوه به زهکات حسیب دهکری.

چونیهتی دهکردنی زهکات له باغی رهز ئەوهیه ههرا له سهههتای پی گهیشتنیهوه به هوئی ئینسانی عادلێ ژیری زانا به چهن و چونیهتی میوهی باغات ئەو باغه تهخمین

بکری به ئەندازەیک و بخریته ئەستۆی خاوەن باغەکه له گەڵ ئەندازەى زەکاتى پێویست و خاوەن باغەکش ئەم خستنه ئەستۆیه قبوول بکات، ئەوسا بۆ خاوەن باغ دروسته به ئارەزووی خۆی دەست بخاتە بەرھەمی ئەو باغە بە فرۆشتن و بەخشین و خواردن... تاد. چونکە میقداری زەکاتەکه دیارییەو، له ئەستۆی خاوەن باغدا کراوه به مال.

پێویستە ئەو کەسه تەخمینەکه دەکا بزانی تەخمین بکا و، تەماشای ھەموو بنە میوھکان یا دار خورماکان بکا. دیارە ئەم تەخمین کردنە سوننەتەو واجب نییە؛ خاوەن مال ئارەزووی خۆیەتی یا تەخمینی میوھکەى بکات و یا خۆ سەبر بکات و تەسەرپوفی تیا نەکا تا بە تەواوی میوھکەى پێ دەگا و، بە راستی حەقی خوای لی دەربکا.

شایانی باسە ئەم کاروباری تەخمینە، واتە تەخمین کردن و قبوولی تەخمین دەبی لای زانیەکی ئاینی فیریان ببن. جا لەبەرئەوئەو ئەمانە بەپێی شرع نایەنە جی کابرای خاوەن مال مادام لەو باغە دەخوات دەبی تە حەرام خۆ، ھەر وھا کپین و فرۆشتنی ئەو میوھش حەرامە، چونکە بەشی موستەحەقی تێدایە، مەگەر تەقلیدی فەرموودەى ئەو ئیمامانە بکا که فەرموویانە حەقی زەکات لە گەردنی خاوەن مالدا یە و لە عینی مالەکهدا نییە، لە پاش ئەو تەقلیدە تەسەرپوف دروستە، بەلام پێویستە ئاگای لە دانی حەقی زەکات بی ھەتا قەرزار نەبی، یا تەقلیدی فەرموودەى ئەبوو حەنیفە (ئیمامی ئەعزەم) بکا که فەرموویەتی دروستە لە باتی زەکات قیمەتەکەى بدری و، ھەر میقداری دەیەوئ تەسەرپوفی تیا بکات قیمەتی میقداری زەکاتەکەى بدا بە موستەحەقەکان. لە حەدیسی شەریفدا ھەیه هیچ مالێ لە کیس ناچێ لەسەر وشکانی یا لە دەریا مەگەر بە ھۆی نەدانی زەکاتەو، زەکات نەدەر لە قیامەتدا وا لە ناو ئاگری دۆزەخدا. ھەر وھا لە حەدیسیکی تردا فەرموویەتی: گەلی کەس کەسابەتیکى پاک و خاوین دەکەن، بەلام لە دواپیدا لەبەر نەدانی زەکات مالەکیان پیس دەکەن.

براکانم! ھەموو مالێ من بە قوربانی ئیوہ بی، تەماشای میھرەبانى خوا بکەن که فەرموویەتی: ئەى عەبدەکانى من لەو مالێ خۆمە که لای ئیوہیە میقداریکی بدەن بە من بەقەرز، بە مەرجی بیدەن بە من که سبەینی لە قیامەتدا من یەک بە دە، تا یەک بە حەفتا، تا یەک بە ھەوسەدو زیاتریش بیدەمەوہ بە ئیوہ. ئەوہش بزانی که خوای گەرە داوای مال بۆ خۆی ناکا، خوا بی نیازە لە ئیوہو لە مالێ ئیوہ، بەلکو داوای ئەوہ دەکات ئەو مالە بدەن بە برا داماوھکانى خۆتان لە موسلمانان (انما المؤمنون اخوة) بە راستی

موسلمانان برای یه کترن؛ چه زرهت (د.خ) فهرموویه تی "الدنیا جیفة وطلا بها کلاب" واته: دنیا وهک لاشه ی مرداره وئه وانهش ده که ونه شوینی و لئی کؤده بنه وه وهک سهگ وه هان، که وایی ههر که س دنیا ی خو ش بو ی و کو ی بکاته وه وه حقه ی خودای لی دهر نه کاو نه یدا به دامان وئه له چینی سهگان حسیب ده کری. به لام ئه گهر نه که ونه دوا ی ئاره زووی نه فس و حقه ی خوا ی لی دهر بکه ن وئه خوا ی گه وره له خو تان رازی ده که ن. ههر له م بابه تهره چه زرهت (د.خ) فهرموویه تی "نعمت الدار الدنیا لمن تزود منها للآخرة" واته: چاک خانوو مه نزل یکه ئه م مه نزل ی دنیا یه به و مهرجه ی ئینسان تو شه ی قیامه تی تیا هه لبگری "وبئست الدار الدنیا لمن صدته عن آخرته وقصرت به عن رضا ربه" واته خراب خانوو مه نزل یکه دنیا بو که سی که مه نع ی بکا له ته ماشا کردنی قیامه تی خو ی و دهستی کؤتا بکا له ره زامه ندیی خوا ی خو ی.

ژیره کانی ئاین فهرموویانه، هه موو شتی زه کاتیکی له سه ره و زه کاتی خانوو وئه وه یه که هؤده یه کی وه های تیابی میوان بتوانی تیدا به سه سیته وه، زه کاتی پایه و شان وئه وه یه که ئینسان بگاته فریای وئه که سانه که په نایان پی هی ناوه، زه کاتی زانست وئه وه یه که خاوه نه که ی ئاموژگاری نه زانان بکا، زه کاتی مال و ده غل و دان و میوه و حه یوانات دپاره. ده گپرنه وه که رؤژی شهیتانی له عین گه یشته به چه زره تی خزر (د.خ) و یه کی له قسه کانی له گه لیدا ئه مه بوو که پی و ت وئه خزر من دهر پوم چوار گوشه ی دلی ده وله مه ند ده گرم و تیدا داده نیشم و هه ول ده دم ترسی هه ژاری ده خه مه دل یه وه، له گه ل مه حه ببه تی ده وله مه ندی هه تا زه کاتی مالی خو ی نه دا و وئه مافی خوا یه به سه ره وه بمینی هه تا به یه که وه له گه ل مندا بمانخه نه دؤزه خه وه و به یه که وه بسووتین.

براکانم! شهیتان زور زانا بوو، پیش وئه وه ی بهر نه فرینی خوا بکه وی دهرزی به فریشته کان دهوت، به لام له بهر خو به زل زانین بی گو یی خوا ی گه وره ی کردو، خوا ی گه وره ش له عنه تی لی کردو له قاپی ره حمه تی خو ی دهری کرد، ئیتر بوو به دوژمنی نه ته وه ی چه زره تی ئادم (د.خ) و، له بهر وئه وه ی شاره زای هه موو گونا هه کانه ده زانی به کام گونا هه بیانفه و تینی و، ده زانی که زه کات نه دان گونا هیکی زور گه وره یه و، ده بیته هوی مالویرانیی ده وله مه ندان! بو یه دهر واته ناو دل یانه وه وئه و گونا حه یان پی ده کا، جا ناگاتان له خو تان بی نه وه ک بتانخه له تینی.

چه زره تی پیغه مبه ر (د.خ) فهرموویه تی: که له وه ختی پیویستدا باران نه باری وئه

نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌هلی ئه‌و ولاته زه‌کاتیان نه‌داوه، هه‌روه‌ها که تاعوون و ناساگی خراب که‌وته ناو ئه‌وه نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که زینا زۆر ده‌کری.

په‌یوایه‌ت کراوه: جارێ چه‌زهرتی موسا (د.خ) به لای جوانیکدا رابووورد که نوێژیکێ زۆر باشی ده‌کرد، ئه‌ویش زۆری پێ خوش بوو (ماشاء الله) ی لێ کرد، خوای گه‌وره فه‌رمووی یا موسا! زه‌کات و نوێژ وه‌کو مندالی دوانه وان، هه‌ر کامیان له‌ویان جیا‌بووه‌وه من قبوولی ناکه‌م و، ئه‌م جوانه زه‌کات نادا که‌وابی نوێژه‌که‌یشی لێ قبوول ناکه‌م.

په‌یوایه‌ت کراوه: که ئه‌بینو عه‌باس (د.خ) فه‌رمووی هه‌ر که‌سی مالی هه‌بوو چه‌جی پێ کرد، به‌لام زه‌کاتی مالی خوێ نه‌دا، ئه‌وه له پاش مردن که ئاگادار ده‌بی به سه‌ر سزای خویدا له‌سه‌ر ته‌رکی زه‌کات له خوا ده‌پارێته‌وه که زیندووی بکاته‌وه و پرۆاته‌وه دنیا بو ئه‌وه‌ی که زه‌کاتی ماله‌که‌ی بدا، له‌ویدا چه‌ند که‌س حازر بوون ئه‌ینکاری قسه‌که‌یان کرد و وتیان بی‌جگه کافره‌کان که‌س داوای گه‌رانه‌وه بو دنیا ناکات، ئه‌نجا ئه‌بینو عه‌باس فه‌رمووی مادام ئه‌وه وا ده‌لێن با من ئه‌یه‌تی خواتان به‌سه‌ردا بخوینمه‌وه که زه‌کات نه‌دریش له ترسی سزای خوێ داوای گه‌رانه‌وه بو دنیا ده‌کا، ئه‌وه‌ته خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی. "وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَّ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ" واته: له‌رێگه‌ی خوادا چه‌قی موسته‌حه‌قه‌کان بده‌ن و زه‌کاتی مالتان ده‌ریکه‌ن له‌ پێش ئه‌وه‌دا که مردن یه‌خه‌ی هه‌ر یه‌کی له‌ ئه‌وه‌ بگری و بیکوژی و ئه‌ویش هاوار له‌ خوا بکا و بلی خوایا بوچی بو ماوه‌یه‌کی که‌م مردنمت دوانه‌خست هه‌تا زه‌کاتی ماله‌که‌م ده‌ریک‌دایه و له‌ جومله‌ی به‌نده‌کاندا داخل بکرایام و، به‌سالح ناوم بنووسرایه؟.

په‌یوایه‌ت کراوه: کاتی ئه‌ینسان له‌ رۆژی قیامه‌تدا به‌سه‌ر سیراتدا راده‌بووری ئه‌گه‌ر له دنیا زه‌کاتی نه‌دابی پرده‌که‌ لار ده‌بێته‌وه هه‌تا کابرا بکه‌وێته خواره‌وه بو دۆزه‌خ، ئه‌نجا زه‌کاته‌که‌ی له‌ شپوه‌ی ئه‌ینسانیکدا بانگی ده‌کات: خوا بتکوژی، ده‌رباره‌ی من قسوورت نه‌کردایه هه‌تا ئه‌سته‌ رزگار ببوویتایه.

براکانم! له‌م بابه‌ته‌دا چه‌دیس زۆره، به‌لام ئه‌م میقداره به‌سه‌ بو که‌سی که به‌ دل ئاگادار بی. والسلام.

نامه‌ی بیست و سیهم

باسی واجباته

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله وصحبه المجاهدين
لاعلاء كلمة الله.

پاش ئەمه بزائن هەر شتی که خوا واجیبی کردبی له سەر هەر موسلمانێ واجیبه له سەر
ئەو موسلمانە ئەو شتە فێر ببی و ئاداب و ئەرکانی حالی ببی ئەمجا باوەرپیشی ببی که
ئەو شتە واجبه له سەری پاش ئەو هەمەلی پێ بکاو به موافیقی شرع جیبه جیبی بکا،
ئەمه سی واجیب بوو له سەر موسلمانان بهرامبەر به هەموو واجیبی. ئیتر هەرکەس
بهمانه نهزانی ئەو عوزری نییه له قیامه تداو تاوانبارە.

براکانم! تاقیم کردوووه تهوه که ئەهلی ئەم زەمانه گوی نادهنه ئامۆژگاریی درێژ! بۆیه
به شیوهیهکی کورت واجیباتیان بۆ باس دهکەم، جا ئەگەر گوی بهم شیوه کورتەش نەدەن
ئەو بهوه حسیب دهکری که سستن له ئاینداو، ئەم حالهیان دهبیته هۆی نارەزایی خودای
گهوره، بهلام ئەگەر بهدل گوێیان گرت و مهیلیان هاته سەر ئیطاعهی حەق ئەوه خوا
لییان رازی دهبی و نیعمهتیان زیاد دهکا به بهلگه‌ی ئەم هه‌دیسە پیرۆزه "ایما عبد جاءته
موعظة من الله في دينه فانها نعمة من الله سيقت اليه، فان قلبها بشكر زاده الله تعالى
نعما اخرى، والا كانت حجة من الله عليه (الی ان قال) ويزداد عليه سخطا".

جا پێویسته بزائن یه‌که‌م واجیبات ناسینی خوای گه‌وره‌یه به قه‌دهر تاقهت و توانای
ئاده‌میزاد، باوه‌ر به ته‌نیا‌یی خوا، باوه‌ر به صیفات‌ی سه‌لبی و سه‌وتی وه‌کو له نامه‌ی
بیروباوه‌ر‌دا باس‌مان کرد؛ که خوای گه‌وره (مه‌وجووده) واته: هه‌یه، (قه‌دیمه) واته ئەووه‌لی
بۆ نییه، (باقییه) واته نه‌بوونی بۆ نییه و دوایی نایهت، (موخالیفی هه‌وادیسه) واته له هه‌یج
شتی ناچی، (قائم بیلزات)ه، واته ئیحتیاج و پێویستی به هه‌یج شتی نییه. صیفته‌ی (وجود)
پێی ده‌لێن صیفته‌ی نه‌فسیه‌و، ئەم پینج صیفته‌ پێیان ده‌لێن سفات‌ی سه‌لبیه.

ههروهه‌ها خوای گه‌وره خاوه‌ن حه‌یاته یانی زیندوو، خاوه‌ن عیلمه یانی زانیه به هه‌موو شتی، خاوه‌ن ئیراده‌یه یانی خواستی هه‌یه و، خواستی له‌سه‌ر هه‌ر شتی ببی ده‌بی و خواستی له‌سه‌ر هه‌ر شتی نه‌بی نابی، خاوه‌ن قودرته، واته توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه که مومکین بی، خاوه‌ن که‌لامه واته گفتوگۆی کردوو له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رانداو به فریشته‌ی گه‌وره (جوبره‌ئیل)دا ده‌ستووری بو ناردوون، خاوه‌ن سه‌مه‌ واته هه‌موو شتی‌ک و هه‌موو ده‌نگی ده‌بیسی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر میرووله‌یه‌ک به سه‌ر عه‌رزا بپوا به ریگه‌دا خوای گه‌وره ده‌نگی ئه‌و میرووله‌یه ده‌بیسی، خاوه‌ن به‌سه‌ره واته هه‌موو شت ده‌بینی، جا ئه‌م صیفه‌تانه پیمان ده‌لین سیفات‌ی ثبووتیه، چونکه له مه‌عناکانیاندا نه‌بوون نییه، هه‌روهه‌ها گه‌لی شتی تریش له کاروباری بیروباوه‌ر به‌و کتیبانه‌ی خوا ناردوونی بوین و ئیمان به پوژی قیامه‌ت و ئیمان به قه‌زاو قه‌ده‌ر، واته هه‌رچی پویدا له جیهاندا هه‌مووی له‌سه‌ر زانست و خواست و توانای خودایه، جا ئه‌مانه هه‌موو کۆده‌بنه‌وه له ژیر ناوی ئیمان به‌وه‌ی که حه‌زرت لای خواوه هیناویه‌تی که حه‌قیقه‌تی ئیمان، وه‌کو زاناکانی ئوسوولی دین فه‌رمویانه: "الایمان هو التصدیق بما جاء به النبي (ص) مما علم من الدين بالضرورة اجمالا في ما علم اجمالا وتفصيلا فيما علم تفصيلا" واته ئیمان باوه‌رکردنه به‌و حوکمانه که پیغه‌مبه‌ری ره‌به‌ر (د.خ) له لای خواوه هیناوانی له‌وانه‌ی که به ئاشکرا زانراون له ئاین و یاسای ئاین، به کورتی له‌وانه‌ی که به کورتی زانراون و، به درێژی له‌وانه‌ی که به درێژی زانراون، بو نمونه وه‌کو باوه‌ر به پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کان به تایبه‌تی پیغه‌مبه‌ری خو‌مان که حه‌زرتی (مه‌مه‌ده) (د.خ).

له باره‌ی باوه‌ر به پیغه‌مبه‌ری خو‌مانه‌وه پیویسته بزانین مه‌مه‌ده (د.خ) کوپی (عبدالله)ی کوپی (عبدالمطلب)ی کوپی هاشمه، دایکی ئامینه‌ی کچی (وه‌بی کوپی (زه‌ره)یه. هه‌روه‌ها پیویسته ئیمانمان ببی به‌وه‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران مه‌عسووم و بی گونا‌ه بوون. پیویسته ئیمان به سزا و ناخۆشی قه‌بر بو هه‌ندی کهس و، ئیمان به رزگاری و خۆشحالی هه‌ندی که‌سی تر له قه‌بردا. ئیمان به‌وه‌ که ئه‌م جیهانه‌ی ویران ده‌بی و هه‌موو گیاندارێ هه‌رچی مردوو زیندووین ده‌کاته‌وه‌و، فه‌رمان ده‌دا به فریشته‌کان که بیانده‌نه به‌ر بو مه‌یدانی حیساب، له‌ویدا به‌وه‌ی ته‌رازوی کیشانه‌ی کرداره‌وه‌ خیر و شه‌ری هه‌موو کهس ده‌ده‌که‌وی، ئه‌مجا به‌ ئه‌مری خوای گه‌وره ده‌بی هه‌موو بپوون به‌سه‌ر سیراتدا، که پردیکه له موو باریکتره و له ئه‌لماس تیژتر، دیاره ئه‌وانه‌ی که خوا په‌حمی پی کردوون به ئاسانی به سه‌ریدا راده‌بوون، به‌لام ئه‌وانه‌ی شایانی سزا و ئازارن له

پردهکوه دادهکون بو ناو دۆزهخ، جا ههركهس لهو دۆزهخييانه خاوهن ئيمان بى، به قهدهر تاوانهكهى سزا دهدرى و له پاشان دهكریته دهرهوه بو بهههشت، ئهوانهش كه ئيمانيان نهبووه، ههتا ههتايه له دۆزهخدا دهمننهوه، ئهوه كهسانهش كه له دۆزهخ دهردهچن له پيش ئهوهدا بگهنه بهههشت لهسهه (حوض المورود) كۆدهبنهوه، ئهوه كهوزه به قهدهر مانگه ريگايهك گوشاد و گهورهيه و، ئهوهنده گۆزهلهى به دورايه مهگهه خودا بزاني، ئيتتر ههركهس ئاو لهو كهوزه بخواتهوه قهت تينووى نابى و، بو لهزهت نهبى، ئاو ناخواتهوه، پاش ئهوه دهرۆن بو بهههشتى پايهدار و ههتا ههتايه تيدا دهمننهوه.

ههروهها واجيبه لهسهه هموو موسلمانىكى بائى عاقل كه ئادابى دهنويژ و خوشوردنى لهش پيسى و تهيه موم و ئادابى پۆژوو زهكات و سهرفيتره و حهج و بهجيهينانى، ئهگهه دستى رويشت و، غهزاكردن له ريگاي خزمهتى ئاينى ئيسلامدا بزاني. دياره فيربوونى ئهمانه يا به دهرزخويندنه به مندالى يا گهورهيه له لاي زاناكان، يا به دانيشتنه له مهجليسى زاناكان و پرسيار لى كردنيان ههتا باش حالى ببى. ههروهها دهبى ئهسيابى دۆزينهوى قبيله بزاني و بو نمونه: له ولاتى شارهزوردا ئينسان كاتى راوهستا به جوړى كه له كاتى لاكردنهوه به لاي راستدا ئهستيرهى قوتب ببينى ئهوه رووى له قبيلهيه. شايانى باسه ئهستيرهى قوتب ناوى (جهدييه) بهو يهكيكه لهو كهوته كه پييان دهليين كهوتهوانان، ئهم جهدييه بچووكهكهيانهوه كهوتهوته لاي (شمال) باكوورهوه، له ولاتى ئيمهدا به ئهنازهى بيست و چوار دهرجه بهرزى ههيه له ئوفوق له لاي باكوورهوه.

واجيبه لهسهه ئينسان ههه وهعهديهكى دا به يهكى، مادام وهعهدهكهى خير بى بهجيى بهينى و به بى عوزرى شهرى ههركيز خيلاف وهعهده نهكا. واجبه ههه عيبادهتى كه دهيكاه ههه ئيشيكي چاكه كه دهيكاه به ئيخلاس بيكا، واته: ههه بو رهزاي خودا بيكا، ههروهها ئهگهه تهركى گوناھيشى كرد لهبهه خوا تهركى بكا نهك لهبهه زيانى مال يا له ترسى نهخوشى يا له ترسى يهكى له خاوهن دهسته لاتهكان.

واجيبه هموو موسلمانى ئيتاعهى ئهمرى خوا و پيغه مبهرى خوا بكا، ههروهها واجيبه ئيتاعهى ئهمرى خاوهن ئهمرى موسلمان بكا، مادام ئهمر بكات به شتى كه شهرى و موافيقى راستى و حهق بى. واجيبه لهسهه هموو موسلمانى ئهمر بكا به چاكه و نههه بكا له خراپه، وهكو له نامهى تايبه تيدا نووسيوومه. واجيبه ئينسان باوهرى ببى به

وعددی خوا له گه ل و عیدی دا، واته: خوا هر به لینیکی دابی به ئه هلی تاعهت که پاداشی چاکه یان ده داته وه له قیامه تدا، یا هر هر په شه ییه کی کردبی له تاوانباران که له قیامه تدا حقیان لی دستینی و سزایان ددا هموو راسته و هر واش ده بی.

واجیبه ئینسان هر که سی خوش دهوی له بهر خوا خوشی بوئی و، له هر که س عاجز بی پیویسته له بهر خوا لی عاجر بی. هر وه ها واجیبه ئینسان تی بکوشی بو لا بردنی خوی خراپی نه فس وه کینه و حه سوودی و خو به زل زانین و به خیلی و له خو باییبوون و خو به باش زانین و خو وره وشتی خراپی تریش. له گه ل ئه مه شدا واجیبه له سهر هموو که س تی بکوشی بو ئه وهی ئه خلاقی خوی باش بکاو سیفته تی سه خاوهت و غیرهت له سهر دین و خوشویستنی پیاوچاکان که سب بکا. واجیبه همیشه له بهینی ترس و ئومیدا بی و، له قه هری خوا ئه مین نه بی و له رحمهت و میهره بانیشی نائومید نه بی. واجیبه به قه در توانا له بهر به لا و نارچه تیدا خوگر بی و، پشت به خوا ببهستی و، همیشه به قه زای خوا رازی بی. واجیبه عه وره تی خوی داپوشی، واته ئه گهر پیاوه ناوبهینی ناوک و ئه ژنوی درنه خا بو نامه حره م و، ئه گهر ژنه هیچ شوینیکی له شی درنه خا بو نامه حره م. واجیبه له سهر نیعمهت شوکر و سوپاسی خوا بکا و، له یادی خوا فه راموش نه بی و، زیکی خودای گه وره بکات و، لای که می له هموو سبهینی و ئیواره یه کدا بلی: "اللهم انی احمدک واشکرک واثنی علیک حمدا وشکرا وثناء بملأ کل منها الکون کله علی ما اولیتنی من النعم التي لا احصیها ولا استحقها الا بفضلک وکرمک، وعلی ما صرفت عني بفضلک وکرمک من النقم التي استحقها، صرفتها عني بفضلک ورحمتک". هر وه ها هر که س هر خوارده مه نییه ک ده خوا واجیبه هر له سهره تاوه ئه وه بخاته دلی خو یه وه که ئه مه نیعمه تی خواجه، ئه م مه سه له په نه انه و هموو که س نایزانی و که م هه لده که وی ئینسانی موسلمان ئه م یاده ی بی، ئه م عالمه که شه و رۆژ له خوا غافلن چون ئه وه ده هیئنه دلایانه وه که ئه م نیعمه ته نیعمه تی خواجه.

واجیبه له سهر ئینسان هر ئه مانه تی که درایه دهستی خیانه تی تیدا نه کات و بیگه ییئیته وه به خاوه نی خوی. هر وه ها واجیبه کاتی زیانیکی لی که وت زور خه می بو نه خواو، کاتی شتیکی ده ست که وت پیی بایی و شادمان نه بی، واته واجیبه به زیانی دنیا یی زور دلگران نه بی و به قازانجی دنیا ییش زور بایی نه بی؛ چونکه دنیا ده وامیکی زوری نییه و هر به فه نادا ده چی، گوناحه ئه وه نده ئینسان باوه شی پیا بکا که

تەنگەنەفەسى بكا، ئەم مەسەلەش ھەروھە پەنھانە. واجیبە دنیا لە بەرچاوی ئینسانی موسلمان سووك بى: ئەم دنیاىە داوی ئیبلیسە و گەلى كەسى پى گیرۆدە دەبى. واجبە ئینسان ھەرگیز بە ھۆى دنیاوہ شانازی نەكا بەسەر خەلكداو خۆى بە گەرەتر نەزانی لە خەلك؛ چونكە ئەم خۆ بە گەرەزانینە گوناھى گەرەیە. واجیبە ئینسان پەند و عیبرەت لە مەخلوقات و پروداوھكانى جیھان وەربرى، واتە كاتى كە ئینسانىكى بەدكردارى دى تووشى دەردى ھات ئەوہ بكا بە سەرمەشق بۆ خۆى و پارىز بكا لەو جۆرە تاوانباریە. واجیبە ئینسان بىر بكا تەوہ لە نیشانە و ئاسارى دەستەلات و توانای خواى گەرە كە چۆن ئاسمان و مانگ و پۆژ و ئەستىرەكانى دروست كردووە كە ھەر كام لەوانە لەسەر خەتىكى تايبەتى ھاتوچۆ دەكا و دەسووپتەوہ، چۆن ئەم زەوى و كەژ و كۆسار و گيا و دار و درەختەى دروست كردووە، چۆن ئەم دەريا گەرە گەرەنەى لەگەل عەرزا پىك خستووە كە پىن لە گيانلەبەرى جۆراوچۆر، ھەتا دلى پووناك بىتەوہ، بەمە كە ئەم جیھانە جوانە رازاوہیە پەروردگارىكى خاوەن زانست و توانای ھەيە، خواستى لەسەر ھەر شتى ھەبى دەبى و خواستى لەسەرى نەبوو نابى. لەم بابەتەوہ پىواپەت كراوہ كە بىركردنەوہى سەعاتى لە عىبادەتى سالى گەرەترەو، لە پىواپەتتىكى تردا لە عىبادەتى شەست سال چاترە. زاناكانى ئاین فەرموویانە تاوان دوو جۆرە بچووك و گەرە؛ تاوانە گەرەكان وەكو كوفر، پەنا بە خوا، وە پىواوكوشتن و زىناكردن و دەسبردن بۆ مال یان نامووسى خەلك، وە شەراب خواردن، وە فیتنەو ئازاوہ دروستكردن لە بەینى خەلكدا، وە تىكدانى تاوبەینى ھەموو موسلمانى ھەموو ئەوانە تەرك بكا؛ واتە ھەر كەسى گوناھىكى گەرە بكاو زوو تەوہى لى نەكا ئەوہ وەك ئەوہیە چەند گوناھىكى كرىبى، یەكەم ئەو گوناھى كرىوہ، دووہم لى پەشیمان نەبووہتەوہو، ھەتا پەشیمان بوونەوہكەى دوابخا گوناھەكە لەسەرى گەرەتر دەبى.

ھەروھە واجیبە لەسەر ھەموو موسلمانى، وەك جەلالەدینى سیوتى فەرموویەتى، پارىزگارى تەندروستى خۆى بكا، واتە بە قەدەر حال پىویستە بزانی چ خواردەمەنىيەك قازانجى ھەيە و كامەیان زىانى ھەيە، پاش ئەوہ كە ئەمەى زانى لە ھەرچى خراپە خۆى بپارىزى، وەك واجیبە دلى خۆى بپارىزى لە نەخۆشىی نەفسى.

واجیبە ئاگادار بى لە نەخۆشىی رىاكردن و كینەپراگرتن لە دلداو لەخۆبایى بوون و پارەپىسى و پژدى و پىسكەيى و خۆزل كردن بە سەر خەلكداو بە سووكى تەماشاكردنى

خه لکی و، جاسوسییهت کردن له سهر خه لک واته گه ران به دوی دوزینه وهی عهیب و خهوشی خه لکداو وینهی ئه مانه ش. ههروهها واجیبه له سهر ئینسانی بالغی عاقل که له نهفهقهی خوئی و خیزانیدا وهکو ژن و مندالی قسوور نهکاو، به قهدهر دهسته لاتی خوئی مهسره فیان بو بکات و کهموکورکردنی گوزهران له سهر خوئی و خیزانی حهرامه، به لئی ئه گهر بو نهفسی خوئی له بهر ریازهتی نهفس و به شیوهی زوهدو ته رکی دنیا گوزهرانی خوئی کهم بکاته وه ئه وه قهه ناکا.

واجیبه له سهر ئینسان ئه گهر گیانله به ریکی له بهرده ستدا بوو، مهسره فی خواردن و ئاو و هه رچی پیویسته بوئی بکا یا بیفرۆشی، ههروهها ئه گهر دامائ هات بو لای ئینسان واجیبه به قهدهر حال و توانا مهسره فی بو بکاو لهو هیلاکه ته رزگاری بکا. هه ر وهکو واجیبه له سهر موسلمان به قهدهر حال و دهسته لات مال صهرف بکات له پیناوی هه ر واجیبه کی ئیسلامیدا که پرووده دا وهکو له نامه پیشووهکاندا باسمان کردن.

بو نمونه: نوئیژی جهماعهت له دیهات و شار و گه په دیبهکاندا فه رزی کیفایهیه، دیاره ههتا مال سهرف نه کری بو مزگهوت و پیویستییهکانی مزگهوت ئه م جهماعهته جیبه جی ناکری، جا لیردها ههروهکو جهماعهته که فه رزی کیفایهیه، سهر فی مالیش بو دروستکردنی مزگهوت و کرینی رایهخ و بهر مال و چرا و سووته مهنی و پیویستییهکانی تریش بو مزگهوت وهک ئاو و ئاوده سخانه، ههروهها سهر فی مال بو راگرتنی که سی که خزمهتی مزگهوت که بکا، یا بو ئه که سهی که ری و شوینی بیروباوه ری ئیسلامی و ئه حکامی نوئیژ و رۆژوو جهج و زهکات و ئه حکامهکانی تر به موسلمانان فی ربکا، فه رزی کیفایهیه. ئه م جوړه که سه ئه مرۆ پیی ده لاین ئیمامی دی یا ئیمامی مزگهوت که ئادابی ئاین به بی ئه و جوړه که سانه جیبه جی ناکرین، ههروهها سهر فکردنی مال له پیناوی جهج و عومره داو، سهر فی مال له پیناوی به خپوکردنی هه تیوی بی حال مالداو، بو کفن و دفن کردنی مردووی بی کهس واجیبه.

بهخت کردنی مال و تیکووشان بو چارکردنی تاوانی تاوانباران، به هه ر شیوهیه که ئاسان بی، واجیبه، ئیتر چ به ئاموژگاری و چ به په نابردنه لای فه رمانه وهی رۆژ بی. ئاموژگاری کردنی موسلمانان واجیبه بو لای بردنی شه رابخانه و فه سادخانهکان که هه موو وهکو داوی شهیتانن و بو گیرۆده کردنی موسلمانان ئاماده کراون، ده بی ئه وهش بزاین که ههروهکو چارکردنی ئه م جوړه شتانه واجیبه، ئه وهش واجیبه که چارکردنه که

به شیوهیهك بی، فیتنه و ئاشووبی لی پهدا نه بی، ههتا نه بیته چاری زیان به زیانیکی گه وره تر. ئه وهش بزانه که سهر فکردنی مال له ریگه ی چاری تاواندا به قهدهر سی حه جی مالی خودای گه وره پاداشی هه یه.

ههروه ها واجیبه سهر فی مال بو دفع و لابر دنی ئه و که سانه ی ده یانه وی به زور مالی موسلمانان داگیر بکه ن و ده ستریزی بکه نه سهر که رامهت و شه رافه تیان. ئه وانه ی ری له خه لک و له کاروان ده گرن و پووتیان ده که نه وه واجیبه به هه موو جو ری لابری ن و دفع بکری ن چ به ئاموژگاری یا به هیزی فه رماندار، به تایبه تی ئه م ئینسانه خراپانه که زور و هیزیان په یدا کرد دنیا ویران ده که ن، که وایی چارکردن و به رگریکردنیان واجیبه. ئه وه ی له بابه تی واجبات که وه ته وه بیرم، نووسیم، جا هه رکه س بیجگه له مانه واجییکی تر ده زانی با بیخاته سهر ئه مانه، خوا پاداشی چاکی بداته وه. والسلام علی من اتبع الهدی.

نامھی بیست و چوارہم

باسی حجہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده، وعلى آله وصحبه واتباعه
باحسان الى يوم الدين

براکانم! فرمودہی پیغمبرہ ہر کہسی توانای حجکردنی بوو بهجی نہینا، ئوہ
کہ مرد دہیوئی وکو جوولہکہ یا وکو گاور بمری، با بمری. ئیمامی عومر، خوی لی
رازی بی، له سہردمی جیگہنشینی خویدا ویستی مہمور بنیری بو ولاتہکانی ئیسلام
تا ہرکہسی کہ حجی لہسہر واجیبہ و بہ ئارہزوو حجہکہی نہکردووہ سہرانہی
جوولہکہی لی بستیری، واتہ وکو جوولہکہ موعامہلہی لہگہلدا بکن، بہلام
ئہسحابہکان مہنعیان کرد و، ئویش وازی لہوہ ہینا.

براکانم! بزائن ئہم واجیبہ کہ ناوی حجہ چہند روکن و شہرت و واجیب و
موحہرہمات و (فدیہ) واتہ: کہفارت بہ حیوان سہرپرین و چہند سوننہتی ہہیہ کہ من
بہریز بوٹان باس دہکہم تا سوودی لی وہریگرن و حج و عومرہکہتان بہتال نہبی،
چونکہ ئہگہر حاجی لہپیش وادہی حجکردندا ئہوانہ نہزانی کاتی کہ بہو شوینہ پیروزہ
گہیشت سہرگہردان دہبی، مہگہر یہکی لہگہل حججی زانادا بروا و حج فیر بی.

براکانم! شہرتی دروست بوونی موئلہقی حج و عومرہ ئیسلامیہتہ، واتہ کہسی
موسلمان نہبی حجی دروست نییہ.

شہرتی ئوہوش کہ ئینسان ئادابی حج بہجی بینی پینج شتہ، ئیسلامیہت، تہمیز،
ہاتنی وخت، زانینی ئادابہکانی حج، زانینی چونییہتی کردنی. جا ئہگہر ئینسانیکی
نابالغ و خاوہن تہمیز ئہو شہرتانہی تیدا بیٹہ جی و حج بکا ئہوہ حجہکہی دروستہ،
بہلام کاتی کہ بالغ بوو حجی لہسہر واجیب بوو پیویستہ حجہکہی بکاتہوہ.

شہرتی بہجیہینانی حجی نہزری شہشہ: ئیسلام، بلوغ، عہقل، ہاتنی وخت،

زانینی چۆنیهتیى حەج، زانینی ئادابى حەج.

شەرتى بەجیھەننى حەجى واجیب، كە پوكنىكە لە پینچ پوكنى ئىسلام، حەوتن: ئىسلام، بلووغ، عەقل، ھاتنى وەخت، زانینی چۆنیهتیى حەج، زانینی ئادابى حەج، ئازادى واتە: بەندە نەبى، واتە ئەگەر بەندەيەك حەجىكى كرد و، پاش ئەو ئازادكرا ئەو و واجیبە لەسەرى حەجەكەى بكاتەو ئەگەر توانای ھەبوو.

شەرتى واجیب بوونى حەج پینچ شتە: ئىسلام، بلووغ، عەقل، ئازادى، ئىستیتاعە، واتە توانای كردنى حەج. ھەرھەا شەرتى ئىستیتاعەى نەفسى خۆى حەوت شتە: بوونى زاد، واتە گوزەرانى شەو و پۆژ، تەنانت زەرف و تۆشەبەرە بۆ ئەو پىووستیە بە قەدەر ئەو پۆژانەى دەروا دیتەو بۆ شوینی خۆى و، پىووستە زیادیش بى لە ژىوارى ئەوانەى كە ژيانیان لەسەرى واجیبە. دووھم: بوونى و لاخى سواری. سىيەم: ئەمینى رېگەوبان. چوارەم: بوونى ھۆى ژيانى و لاخەكان لەو شوینانەدا كە بەعادەت مەنزلى تیدا دەگرن. ھەرھەا پىووستە لەو شوینانەدا حەمال و خاوەن و لاخ و غەیری ئەوانیش كە زەخیرەكەیان بپاھەو بە كپین و بە نرخى عادەتى دەستیان بكەوئ. پینجەم: ئەوھە كە كات بە بەرپاھەو بى واتە: ئینسان لەو ماوھدا بگاتە (مەككە) و ئەرزى (عەرەفات). شەشەم: توانای سواریبوونى بى، سواریبوونى كەشتى یا حەوانى سواری، ئەگەر لەوانە بوو كە لە كەژاوەدا بپاھەو بە سەر و لاخەو دەبى ئەو لاكەیشى ئینسانى تىابى.. خو ئەگەر (مەعسوب) بوو واتە لیکەوتوو شلەپەتەكە بوو مادام دارا بى، واجیبە نائیبى بگرى بۆ خۆى كە بپاھەو حەجى بۆ بكات، بەلام مادام خۆى بتوانى حەج بكا ئەو دروست نییە جیگەدار بگرى حەجى بۆ بكات. حەوتەم: ئەگەر ژن پۆیشت بۆ حەج پىووستە پىاویكى مەحرەمى دەسكەوئ كە لەگەلیدا بى، وەكو مێردى یا باوكى یا براى یا كورپى یا مامى یا خالى، ئەگەرچى لاى ئیمامى شافىعى (رخ) بۆ ژن دروستە لەگەل كۆمەلە ژنىكى بە حورمەتدا بپاھەو بۆ حەجى واجیب. جا كاتى كە ئەم شەرتانە لە ئینساندا ھاتنەدى، واجیبە ئینسانەكە كەردەو و پوكنەكانى حەج فیر بى و بیانزانى. ئەنجا بزانت ئەركانى حەج شەشن، یەكەم نییەت، واتە بە دل قەست بكا و بلى واقەسدى حەج كردو ئیحرامم بەست بۆ حەج بۆ خودای گەرە. دووھم پاوەستان لە ئەرزى (عەرەفە)دا ئەگەرچى لە پاش زەوالى^(۱) پۆژى نۆى مانگی قوربان بى، چونكە وادەى پاوەستانى عەرەفە پاش زەوالە، و ھەرچەند یەك دەقیقە پاش زەوال پاوەستى، ئیتر ھەتا شەبەقى پۆژى جەژن، كە پۆژى

(۱) زەوال: كاتى لادانى خۆر لە ناوھراستى ئاسمان.

دهیهمی قوربانە، ماوهی راوهستانی عەرەفه دەمیڤی، بەلام یاسای حج وەهایە که پاش پۆژاوابوونی پۆژی عەرەفه هەموو حاجییەکان لە عەرەفهو دەپۆن بۆ ئەرزی (موزدەلیفە)، ئەگەر کەسی درەنگ بگا و شو لە عەرەفه راوهستی ئەوش دروستە.

سییەم سوورپانەوهی دەوری کەعبەیه. چوارەم سەعییە لە بەینی سەفا و مەرودا کە دوو شوینن لە نزیکی کەعبەدا. پینجەم تاشینی مووی سەر یا هەلپاچینی واتە کورتکردنەوهی مووی سەرە لە پاش (رەمی) واتە بەرد فری دان بۆ کۆگای (جمرة العقبە) لە پۆژی جەژندا. سەرتاشین و کورتکردنەوهی موو لە ئەرزی (مینا) یا مەککەیی پیرۆز یا لە شوینییکی تردا لە ئەرزی حەرەم یا غەیری حەرەمدا دروستە، بەلام لە ئەرزی (مینا)دا خیری زۆرتەرە، نابێ لە سێ موو کەمتر بتاشی یا هەلپاچی، ئەگەر لەوه کەمتر بێ بە سەرتاشین و کورتکردنەوهی مووی سەر حسیب ناکرێ. شەشەم تەرتیبە لە بەینی زۆری ئەم پوکنانەدا، واتە: نییەتی ئیحرام لە پێش هەموو پوکنەکاندا بێ، راوهستانی (عەرەفه) لە پێش تەوافی پوکندا بێ، تەوافی پوکن لە پێش سەعیکردنی بەینی سەفا و مەرودا بێ، بە مەرچی کە لە پاش (طواف القدوم) سەعی نەکردبێ، بەلام دروستە کە سەرتاشین بکەوێتە پاش تەوافی پوکن و، پاش سەعی بەینی سەفا و مەرودا بێ. دیارە ئەگەر یەکی لەم پوکنانە تەرك بکری، یا بە نارەوایی جیبەجی بکری ئەوه حەجەکە بەتالە، بەتالی حەجیش دوو جۆرە، یەکەم ئەوهیه حەجەکەیی فەوتاو، ئەمەش وەکو تەرکی نییەتی ئیحرامەکەیی، یا نییەتی ئیحرام هینان لە پاش راوهستانی عەرەفه، یاخۆ راوهستانی عەرەفهیی لە کاتی خۆیدا لە دەس دەریچی، لەم حالانەدا حەجەکە لە گەردنی ئەم کەسەدا دەمیڤی و لەسەری واجیبە لە سالی ئایندەدا حەجەکە بکاتەوه. خۆ ئەگەر حەجەکەیی بە جیماکردن بەتال بوویەوه، ئەوا لەگەڵ ئەوهدا کە واجیبە لە سالی داها توو حەجەکەیی قەزا بکاتەوه دەبێ فیدیەکەشی بدات وەکو باسی دەکەین. خۆ ئەگەر ولاتەکەیی دوور بوو لە (مەککە)ی پیرۆزو لە توانایدا نەبوو سالی داها توو بیتهوه بۆ (مەککە) ئەوه واجیبە هەر لە شاری مەککە دا بنیشی تا سالی داها توو حەجەکەیی قەزا دەکاتەوه.

دووەم جۆری بەتال بوونەوهی حج ئەوهیه کە حەجەکەیی نا قیس بێ، بۆ نمونە تەرکی (طواف الافاضە) یا سەعی بەینی سەفا و مەرودا کردبێ، یا تەرکی سەرتاشین یا هەلپاچین، یا تەرکی تەرتیبی کردبێ لە بەینی زۆری پوکنەکاندا، لە هەموو ئەم شیوانەدا واجیبە لەسەری ئەو پوکنەیی تەرکی کردوو بیکاتەوه، وە ئەگەر سێ پوکنی

تەرك كوردوبو با ھەر لە ئىحرامدا بىمىنئەتە ھەتا ئەو ھى كە تەركى كىردوۋە دەيكاتەو. مادام لە ئىحرامدا بىمىنئەتەو، كاتى كىردنەو ھىيان فراوانەو، ھەر كاتى بى دروستە.

ئەركانى عومرە پىنج شتە، يەكەم عومرە واتە ئىحرام بەستن بە نىيەتى عومرە، دووم تەوافى كەعبەى پىرۆز، سىيەم سەئىبەى بەينى سەفا و مەرە، چوارەم سەرتاشىن يا كورتكىردنەو ھى وەكو لە پىشەوە باسما كىرد. پىنجەم تەرتىب. يەكى لەم پوكنانە كە تەوافە ھوت واجىبى ھەيە: پاكىلى لەش و پۇشاك لە بى دەستنوئىزى و لەش پىسى و لە ھەر پىسىيەك كە عەفوۋى لى نەدرا بى، ھەرۋەھا پىۋىستە تەماشى بەرپى خوى بكا لە كاتى ھاتوچۇدا نەو ك پىس بى. خو ئەگەر لەبەر زورى قەرەبالغى حاجىبەكان پىسى زور بو، مادام بەعەمدى پى دانەنى بەسەرىدا عەفوۋ قەى ناكات بەومەر جەى پىسىيەكە تەپ نەبى، ئەگەرنا پىۋىستە گورج پى بشورى و بىتەوۋە بو جىگەى تەواف، جا ئەگەر ئەمە بەينى زور نەبوو ئەوا لەسەر ئەو تەوافانەو كە كىردوۋىەتى تەوافەكانى تەواو بكا، ئەگەرنا پىۋىستە ھەر لە ئەو لەو ھە دەست بكا تەو بە تەواف و ھوت جارەكە بەجى بىنى.

يەكى لە واجىبەكانى تەواف داپوشىنى عەرەتە، چ پىاو و چ ژن، واتە: ئەگەر بەقەدەر نىنوكى لە ئەندامى عەرەتى دەر كەوت، كە بو پىاو مابەينى ناوك و ئەژنۆيەتى و، بو ژن ھەموو لەشەئەتى بىجگە دەم و چاۋ دوو دەستەكانى ھەتا موچ، يا فۆتەى ئىحرامەكەى ئەو ھەندە تەنك و ناسك بوو كە مەنعى بىننى عەرەتى نەدەكرد ئەو تەوافەكەى بەتالە.

لە واجىبەكانى تەوافە كە سەرەتاكەى لە بەرامبەرى (حجر الاسود) ھو دەست پى بكا بەجورى كە ھەموو ئەندامەكانى لاي چەپى لەگەل ھەموۋى (حجر الاسود) دا يا لەگەل ھەندىكىدا بەرامبەر بن و، لەو كاتەدا نىيەتى تەواف بەئىنى. بى گومان ئەم بەرامبەرىيە لەگەل (حجر الاسود) دا بەھوى قەرەبالغىيەو زور گرانە و پىۋىستى بە ھول و تىكۆشان ھەيەو، دەبى ھوت جار بەتەواۋى تەوافەكان بەجى بىنى، ئەگەر كەوتە گومانەو كە ھوت جار يا شەش جار تەوافى كىردوۋە لاي كەم حىب بكات و لەسەر ئەو كەمە تەوافەكەى تەواو بكا تا بەيەقىن ژمارەكەى تەواو بى، ھەرۋەھا پىۋىستە لەم تەوافانەدا لاي چەپى خوى لە كەعبە لانەدا، ئەگەر لاي دا پىۋىستە گورج بىتەوۋە سەر بارى واجب و لاي چەپى بكا تە لاي كەعبە و تەوافەكەى بكا.

گەلى حاجى ئادابى تەواف نازانن پىۋىستە فىرى ببن تا ھەجەكەيان دروست بى. ماچكىردنى (حجر الاسود) لە قەرەبالغىدا گرانە باشتر ئەو ھى ھەر لە دوورەو بە پەنجە

ئیشارهی بۆ بکاو ئه‌نجا په‌نجه‌که‌ی خۆی ماچ بکات، که ماچی کرد له‌و کاته‌دا هه‌نگاو دانه‌هین، چونکه له‌و حاله‌دا پرووی له‌ که‌عبه‌یه نه‌ک لای چه‌پی، واته که ماچی کرد پیویسته لای چه‌پی بکاته‌وه که‌عبه‌و ته‌واف بکا.

ئاگادار بن له‌ کاتی ته‌وافدا به‌سه‌ر (شازروان)ی دیواری که‌عبه‌دا نه‌پۆن و، چاکی فۆته‌کانتان نه‌که‌وێته سه‌ری، چونکه واجیبه ئیمه ته‌وافی مائی که‌عبه بکه‌ین، ئه‌و (شازروان)ه زیاده دیواریکی کورته که له‌ دیواری که‌عبه دزراوه‌ته‌وه، به‌قه‌در دوو تا سئ بست به‌رزو لکاوه به‌ دیواره‌که‌وه، ده‌بی ته‌وافه‌که‌مان به‌ ده‌وری ئه‌ویشدا بی. وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ کاتی ته‌وافدا گه‌یشت به‌ ژنی، یا هیرشی حاجیبه‌کانی به‌سه‌ردا هات، ئه‌ویش ویستی له‌ ژنه‌که یا له‌و هیرشه‌ دوورکه‌وێته‌وه، ئه‌وه ئه‌و چه‌ند هه‌نگاوه‌ی بۆ حسیب ناکرئ به‌ ته‌واف چونکه به‌ نیازی ته‌واف هه‌نگاوی نه‌ناوه، به‌لکو به‌قه‌ستی دوورکه‌وتنه‌وه له‌ ژن یا له‌ قه‌ره‌بالغ بووه، له‌و کاته‌شدا لای چه‌پی له‌ که‌عبه‌ لای داوه، که‌وابی به‌ دوو سه‌به‌ب ئه‌و ئه‌ندازه ته‌وافه‌ی به‌تاله، یه‌که‌م: لای چه‌پی روو له‌ که‌عبه نه‌بووه، دووه‌م: هه‌نگاوی به‌ قه‌ستی دوور که‌وتنه‌وه بووه له‌ ژنه‌که یا له‌ قه‌ره‌بالغیبه‌که، نه‌ک له‌به‌ر ته‌واف.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر پیسییه‌ک له‌به‌ر پییدا بوو، ئه‌ویش خۆی له‌و شته‌ لاداوه، به‌هۆی ئه‌و خولانه‌وه لای چه‌پی له‌ که‌عبه‌ ترازا، یا هه‌ر بۆ دوورکه‌وتنه‌وه هه‌نگاوی نا ئه‌ویش له‌ ته‌واف حسیب ناکرئ، جا ئه‌گه‌ر له‌ شوینی لادانه‌که‌یه‌وه ته‌وافه‌که تازنه‌کاته‌وه ئه‌وه ته‌وافی له‌و ئه‌ندازه‌دا به‌تاله به‌و ده‌لیلانه‌ی که‌ پێش نه‌ختی باسمان کردن.

ئه‌و ژنانه‌ که ته‌واف ده‌که‌ن پارێزیان نییه‌ که‌وابی کاتی ژنی ته‌وافکه‌ر ده‌ستی که‌وت له‌ پیاوی یا به‌ هۆیه‌کی تر ده‌ستنوێژی شکا ئه‌گه‌ر زۆری پی نه‌چوو ئه‌وا له‌و شوینه‌وه که‌ ته‌وافه‌که‌ی به‌تال بووه ده‌س پی بکاته‌وه، ئه‌گه‌ر نا هه‌ر له‌سه‌ره‌وه ده‌س بکاته‌وه به‌ ته‌واف و به‌ ته‌واوی بیکا.

که ته‌وافکه‌ر گه‌یشته (حجری اسماعیل) با نه‌پواته‌ ناو (حجر)ه‌وه، چونکه (حجری اسماعیل) داخلی که‌عبه‌یه‌وه، له‌ کاتی ته‌عمیرکردنه‌وه‌ی که‌عبه‌دا هه‌جایی کورپی یووسف له‌ خانووی که‌عبه‌ی ده‌رکردووه، هه‌ندی ده‌لێن ئه‌ندازه‌ی دوو گه‌زی له‌ که‌عبه‌یه، جا کاتی له‌ ده‌وری (حجر)ه‌وه ته‌وافی کرد با لای چه‌پی خۆی بکاته‌ لای (حجر)ه‌وه وه‌ک له‌ ته‌وافدا باسمان کرد. شایانی باسه‌ ده‌بی له‌ هه‌ر حه‌وت جاری ته‌وافه‌که‌دا وه‌ک باسمان کرد ئاگاداری مه‌رجه‌کانی دروست بوونی ته‌واف بی، ئیتر چ ئه‌و ته‌وافه‌ ته‌وافی پوکن بی، یا

تەوافى قىدووم و گەيشتن بە مەككە، يا تەوافى وەداع و مائناوايى. ئەنجا پاش تەواف دوو پكات سوننەتى نوپىزى تەواف بەجى بىنى يا لە مەقامى ئىبراھىم يا لە نىكىي كەعبە لە ھەر شوپىنكىدا بى يا لە (مسجد الحرام)، بلى نىيەتمە دوو پكات سوننەتى نوپىزى تەواف دەكەم اللە اكبر.

واجىباتى روكنى سەعى بەينى سەفا و مەرۈە چوارن: يەكەم ئەوھىيە كە ئەم سەعىيە لە پاش تەوافى روكنى تەواو بى، ئەگەر لە پاش تەوافى قودووم سەعىيە نەكردبى، بەلام ئەگەر لە پاش تەوافى قودووم سەعىيە كىردبى، ئىتر لە پاش تەوافى روكن سەعىكردن نە روكنە و نە شەرطە. دووم پىويستە ئەوھىيە سەعىيەكەى لە سەفاوہ بى بو مەرۈە. كە لە سەفاوہ گەيشتە مەرۈە، ئەمە جارىكە لە ھوت جارەكان و، كە لە مەرۈوہ گەيشتەوہ بە سەفا دەبىتە دووجار، بەم جوړە روپىشتن لە سەفاوہ بو مەرۈە جارىك و گەرپانەوہى لە مەرۈوہ بو سەفا جارىكە، ھەتا ھەر ھوت جارەكە تەواو دەبن.

سپىم پىويستە لەو شوپىنەدا كە ديارى كراوہ بو ھاتوچو رابووورى، واتە لە ناوہراستى مەيدانەكەدا بى و بىروا و بگەرپتەوہ، نەوہك لە (مسعى) دەرچى. چوارەم دەبى ھەموو ھەنگاوەكانى بە نىيەتى سەعى بى، ھەرۈەكو لە طەوافدا دەبى بە قەستى تەواف بى، وە بە ھەموو ئەو شوپىنەدا ھاتوچو بكا ھەتا پەنجەكانى پى و پاژنەى بە دىوارى تەرەفى سەفا و مەرۈە بگا، تەنانەت ئەگەر بە سواری سەعى بكا پىويستە سمى ولاغەكەى بگات بە دىوارى ھەردوولاكان ئەگىنا ئەو جارەى بو حىب ناكى، ئەم مەسەلە كەم كەس رەفتارى پى دەكا. ئەمە تا ئىستا واجىباتى دوو روكن لە شەش روكنەكانى ھەجىم بو باس كىردن بە باشى وەريان بگرن، بەلام واجىباتى ھەج پىنجن. يەكەم ئەوھىيە كە ئىحرامى بەست بو ھەج يا بو عومرە با لە مىقاتى خوئەوہ بى و بەسەر مىقاتدا بەرۈو مەككەى موكەرەمە لانەدا، ئىحرامى پاش لە مىقات لادان دروستە، بەلام ئەگەر نەگەرپتەوہ بو مىقات و لەوئوہ ئىحرام نەبەستى پىويستە ھەيوانى سەر بېرى بو فىدەيە كە وەكو ھەيوانى قوربانى بى. دووم واجىبى ھەج ئەوھىيە كە بەشى لە شەوى جەژن لە موزدەلەيفە بى، بەلام ئەم مانەوھىيە لە نىوہى دوومى شەودا بى، واتە مانەوھى لە نىوہى يەكەمى شەوہكەدا كافى نىيەو، مانەوھى لە ھەموو شەوہكەدا سوننەتەو واجىب نىيە. سپىم مانەوھى شەوہكانى (ايام التشرىق) لە ئەرزى (مىنا)دا، ئەگەرچى تەنيا دوو شەو بىت. چوارەم: رەمى جىمارە، واتە بەردفردان بو ئەو سى كوگايە كە ديارى كراون. پىنجم واجىبى ھەج ئەوھىيە كە ھەرچى لەكاتى ئىحرامدا ھەرام بى نەيكات. لەمەوپاش،

ئەگەر خوا مەيلى لى بى، باسى ئەو شتانەتان بۇ دەكەم كە لە ئىحرامدا حەرمان.

تەوافى وەداع لە واجىباتى حەج نىيە، بەلام لە واجىباتى وەداعە، واتە ئەگەر حاجى لە مەككە بىننەتەو ئەو تەوافى لەسەر نىيە، جا ئەگەر كەسى بە قەدەر مەسافەى قەسر لە مەككەى موکەرەمە دەرچوو يا گەرپايەو بۇ شوينى خوى، ئەگەرچى مەسافەى قەسریش نەبى، پىويستە ئەم تەوافى وەداعە بکات، ئەگەر نەيكر فیدیەى لەسەر واجىب دەبى و پىويستە حەيوانىكى وەك حەيوانى قوربانى بۇ ھەزارانى حەرەم سەربىرپ.

شەرتەكانى دروست بوونى (رمى) بەردفرپدان، كە واجىبىكە لە واجىبەكانى حەج، ھەشتن، يەكەم تەرتىب واتە لەپيشدا بەرد فرپى بدات بۇ كۆگای يەكەم، دواى ئەو بۇ كۆگای ناوەرپاست ئەنجا بۇ كۆگای (عقبە). جا ئەگەر لە رۆژى يەكەمدا رەمىي نەكردو سبەينى ھات بۇ رەمى، ئەو پىويستە لە پيشدا رەمىي رۆژى يەكەم قەزا بکاتەو ئەنجا رەمىي رۆژى دووم بكا. شەرتى دووم ئەوئەيە كە حەوت بەرد لە وردە بەردى وا كە لە نوك گەرەتر بى فرپى بدا بۇ ناو كۆگاكە. سببەم ئەوئەيە لەگەل قەسدا بى، واتە بە دل نيازى ئەوئەيە بى كە بەرد فرپى دەدات. چوارەم دەبى ئەوئەيە فرپى دەدا بەرد بى. پىنچەم فرپدانەكە عادەتى بىت واتە: بۇ نمونە بە پى فرپى نەدات. شەشەم ئەوئەيە بەردەكان يەكە يەكە فرپى بدا. حەوتەم ئەوئەيە بە قەستى ئەو كۆگایە رەمى بكا بۇ ئەداى واجىب. ھەشتەم ئەوئەيە لە رۆژى يەكەمدا بۇ ھەرسى كۆگاکان بەرد فرپى بدا ھەروا لە رۆژەكانى تریشدا. بەلام لە رۆژى جەژندا تەنبا بەرد بۇ ئەو كۆگایە فرپى بدات كە ناوى (جمرة العقبە) يە ئەنجا پاش ئەو بەرد فرپدانە سەرى بتاشى يا كورتى بکاتەو، بەم دوو كردهوئەيە (تحلل) يەكەمى بۇ جىبەجى دەبى و، بىجگە جىماع و عەقدى نىكاح ھەرچى لى حەرەم بوو بوى حەلال دەبى. جا پاش ئەوئەيە كە رۆژى يەكەم و دووم لە پاش رۆژى جەژن حاجىبەكان رەجمى ھەرسى كۆگاکانىان كرد، زوربەيان دەگەرپنەو بۇ مەككەى موکەرەمە. ئەم گەرپانەو پى دەلین (نفرى اول) واتە دەرچوونى يەكەم لە خاكى مینا، وە ئەگەر لە رۆژى جەژندا نەچووبوون بۇ مەككە بۇ تەوافى كەعبە و سەعیى بەينى سەفا و مەرەو كە لە میناوە دەرچوون با برۆن تەوافى كەعبە و سەعیى بەينى صەفا و مەرەو بكن، بەلام زۆربەى حاجىبەكان ھەر لە رۆژى جەژندا تەوافى كەعبە و سەعیى بەينى سەفاو مەرەو دەكەن.

شەرتەكانى دەرچوونى يەكەم ھەشتن، يەكەم ئەوئەيە ئەو دەرچوونە لە رۆژى دوومى

(ايام التشریق)دا بى نەك لە پوژى يەكەمدا. دووھم ئەوھىيە ئەو دەرچوونە لە پاش زەوال بى، واتە پاش لادانى خور لە ناوھراستى ئاسمان. سىيەم ئەوھىيە كە رەمىيەكانى پوژى دووھى تەواو كىردى، جا پاش ئەو دەرچى. چوارەم ئەوھىيە كە لە دوو شەوى (ايام التشریق)دا لە مينا بووى، مەگەر بەھانەھىكى شەرىعى بى، كە بە ناچارى چووبى بۇ دەرھوى مينا. پىنچەم ئەوھىيە كە نىيەتى (نفر) دەرچوونى بى. شەشەم ئەوھىيە كە نىيەتى دەرچوونەكەى لەگەل دەرچوونەكەيدا ھاوشان و پىك بى. جا كە رەمىيە كۆگای (عقبە) تەواو كىرد با بگەرپتەوھ بۇ عەرزى ميناو لە ميناوھ دەرچى و بگەرپتەوھ بۇ مەككە. بەلام لەلاى كۆگای (عقبە)وھ بگەرپتەوھ بۇ مەككە؛ بەبى ئەوھى بروتەوھ بۇ مينا، ئەوھ دەرچوونەكەى دروست نىيە؛ چونكە كۆگای (عقبە) لە دەرى عەرزى ميناىو، پىويستە لە خاكى ميناوھ دەرچوونى يەكەم دەست پى بىرى. ھەندى حاجى ھەر لە پاش رەمىيە كۆگای (عقبە) لەويوھ دەرچوونەوھ بۇ مەككە، ئەم دەرچوونە دروست نىيە. ھوتەم ئەمەيە كە دەرچوونەكە لە پىش پوژ ئاوابوون بى و لە پاش زەوالى پوژى دووھى (ايام التشریق) بى. ھەشتەم ئەوھىيە كە قەصدى ھاتنەوھى ئەرزى مينا دەكا واتە: بلى ئەم شەوى سىيەمە دەگەرپتەوھ بۇ ميناو لە پاش ئەوھ لە مينا دەرچەم؛ چونكە ئەگەر ئەم قەستەى ھەبوو و ھاتەوھ بۇ مينا پىويستە شو لە مينا بى و پوژى سىيەم ھەر سى كۆگاكە بەردباران بكا.

ئەو شتانەى بەھوى ئىحرامەوھ ھەرام دەبن:

ئەو شتانەى كە بەھوى ئىحرامەوھ لەسەر حاجى يا خاوەن عومرە ھەرام دەبن دە شتن، يەكەم: داپوشىنى لەش و سەر بە لىباس و كەوش لە پى كىردن، بەلى دروستە نەل يا شتى وەكو نەل لە پى بكا، چەتر يا سىبەرى كەزاوھ بەدا پوشىنى سەر حىب ناكى و زىانى نىيە. دووھم بۇن خۆشكىردنى لەش يا بەرگ و پۆشاك، بەلى لە پىش ئىحرام بەستن بۇن خۆشكىردنى لەش و چاوپشتن سوننەتە، يا ئەگەر شتىكى بۇن خۆش بخوا يا لە مەرەكەبى نووسىندا بۇنى خۆش بەكاربىنى ئەوھ زىانى نىيە. سىيەم چەوركىردنى مووى سەر و پىش و سىل و برۆيە، بەلام چەوركىردنى ئەندامەكانى ترى لەش زىانى نىيە. چوارەم لا بردنى مووى سەر و غەيرى سەر بە تاشىن و كورت كىردنەوھ و پىنەوھ. جا ئەگەر تا قە موويەك لا ببا ئەوھ ھەرامە و پىويستە (مد) قووت بدا بە ھەزارو، ئەگەر دوو موو لا ببا دوو (مد) ئەگەر سى موو بوو ئەوھ پىويستە ھەيوانى سەربىرى كە بۇ قوربانى بشى. پىنچەم برىنى نىنوكى پەنجەى دەستى يا پى، جا بە برىنى يەك نىنو (مد) ئى

قووت و به هی دوو نینۆک دوو (مد) و به برپینی سی نینۆک حیوانیڭ واجیب دهبی. شهشم مارهبرینه له ماوهی ئیحرامدا چ ژن بیئی یا ژن بدا به شوو. حهوتهم جیماعه، ههروهها موقهدیماقی جیماعیس حهرامه به شهرتی لهگهڵ ئارهزووی نهفسدا بی. ئیستیمنایش حهرامه: واته ئاو هیئانهوهی خوئی. ههشتهم راوکردن و نیچیرگرتن و نیچیر کوشتن له حهرمی مهککه یا له غهیری حهرمی مهککهدا، ههروهها خواردنی گوشتی نیچیری حهرم یا غهیری حهرم، با یهکیکی تریش ئه و نیچیرهی کوشتی. نۆیهم: برپینی دار و گیای حهرمی مهککهی موکهپهمه یا حهرمی مهدیینهی مونهوهره، جا ئه مه وهکو بو موحریم بو غهیری موحریمیش هه حهرامه. دهیهم هه لکه نندی دار و گیای حهرمی مهککه و مهدیینه، ئه مهش وهکو بو موحریم حهرامه بو غهیری موحریمیش حهرامه، به لام دار و گیای مهدیینهی مونهوهره فیدییهی له سه ر نییه. جا به کردنی هه ریهک له م ده کردهویه فیدییه واجیب دهبی، به لام عهقدی نیکاح ته نیا حهرامه و فیدییهی له سه ر نییه.

بو خوینی فیدییه بیست و یهک سه بهب هه یه و، هه موو فیدییهکان چوار جوړن. یه کهم جوړ مورتهتهب و موقهدهره، مورتهتهب واته: هه تا عاجز نه بی له فیدییهی یه کهم ناچی بو فیدییهی دووهم. موقهدهریش واته: که عاجز بووی له دانی یه کهم شت، شه رع به دهل و جیگهداری بو داناوه، بو نمونه: ئه گه ر نه تتوانی حیوان سه ربهری شه رع ده روژ روژی برپارداوه.

هویهکانی حیوان سه ربهرین ده شتن، یه کهم (تمتع) یا (قران) له حه جدا. (تمتع) ئه وهیه که له میقاتی حه جدا ئیحرام ده بهستی بو عومره و ده روا بو ته وافی که عبه و سه عیبی بهینی سه فاو مهروه دهکا و، (تحلل) دهکا و بهرگ و پو شاکی خوئی له بهر دهکا و، له پاشاندا هه ر له مهککه وه ئیحرام ده بهستی بو حه ج و له گه ل حاجیهکاندا حه ج دهکا. (قران) یش ئه وهیه که له میقاتدا به جاری ئیحرام ده بهستی بو حه ج و عومره به یه که وه و مه ناسیکهکان ته وا و دهکا، له م دوو شیوهی (تمتع) و (قران) هدا واجیه حیوانیڭ سه ربهری که بو قوربانی به کاربی، بی گومان ئه م قیران و ته مه تنوعه بو خه لکی هه رپه مه گرانه و، چاک وایه به شیوهی (افراد) ئیحرام به بهستی، واته: له ئه وه له وه ئیحرام به بهستی بو حه ج و پاش ئه وه حه جه که ی ته وا و کرد بر وا له نزیکترین جیگه ی حه ل ئیحرام به بهستی بو عومره و عومره یشی به جی بیئی.

یهکیکی تر له هویهکانی فیدییه نه کردنی په میه، یا ته رکی شه ومانه وه له موزه لیه، یا

تەركى شەومانەو لە مینا، یا تەركى ئیحرام بەستن لە میقاتدا، واتە میقات لابدائو ئەنجا ئیحرام ببەستى، یاخۆ حەجەكەى فەوتابى بە ھۆى نەگەیشتن بە راوہستانی عەرەفەدا، یا تەركى تەوافى وەداع، یا موخالەفەى نەزر بكا، بۆ نموونە نەزرى كردى لەسەر خۆى كە بە پیاوہ حەج بكا كەچى بە سواری بپوا بۆ حەج. لە ھەموو ئەم حالانەدا واجیبە حەیانیک سەر بپرى كە بۆ قوربانى بشى، ئەگەر ئەمەى نەتوانى با دە پۆژ بە پۆژوو بى، سى پۆژ لە مەككەو حەوت پۆژ كە گەراپەوہ بۆ مال. ئەگەر لە پۆژانى حەجدا مومكین نەبوو ئەو سى پۆژ بە پۆژوو بى با لەپاش (ایام التشریق) بە نییەتى قەزای ئەو پۆژانە بە پۆژوو بى.

دووہم جوړى فیدیە لەگەل تەرتیب و تەعدیلداپە، مەعناى تەرتیب رابوورد، تەعدیلیش ئەوہیە كە لە كړینى وشترى (بدنە) عاجز بوو، بوى ھەل نەسوورپا، دەتوانى گایەك سەربپرى، ئەگەر ئەمەشى بۆنەكرا، حەوت مەر سەربپرى، ئەگەر ئەمەشى بۆ نەكرا، نرخى وشترى (بدنە) كە ھەرچەند بوو بیدا بە قووت وەكو گەنم و بیدا بە ھەژارانى حەرەم. ئەم جوړە فیدیەپە دوو سەبەبى ھەپە، پەكەم جیماع كە حەج بەتال دەكاتەوہ، جا فیدیەكەى وەك باسمان كرد وشترىكى (بدنە)پە، ئەگەر وشتر نەبوو گا، ئەگەر گا نەبوو حەوت سەر مەر، ئەگەر ئەمەش نەبوو، نرخى وشترەكە بدا بە قووت، ئەمەشى بۆ نەكرا بەقەدەر ژمارەى (مدە) قووتەكان لەباتى ھەر موددى پۆژى بە پۆژوو بى. دووہم سەبەب (احصار)ە، واتە: مەنە بكرى لە تەواوكردنى حەج لەم حالەدا پۆیستە (تحلل) بكا بە سەربپرى حەیانى واتە: مەرپى یا بزنى كە بۆ قوربانى بشى، ئەگەر ئەمەى بۆ نەكرا نرخى مەرپەكە بكات بە قووت و لەباتى ھەر موددى پۆژى بە پۆژوو بى.

سپپەم جوړى فیدیە لەگەل تەخپیر و تەعدیلداپە، مەعناى تەعدیلمان باس كرد، تەخپیریش ئەوہیە كە حاجیبەكە ئارەزووى خۆیەتى یا حەیانى سەربپرى یا باپى نرخى ئەو حەیانە قووت بكرى و، لەباتى ھەر موددى پۆژى بە پۆژوو بى، ئەمەش دوو سەبەبى ھەپە، راوكردن یان برین و ھەلكەندنى درەخت و گیای ئەرزى حەرەم.

بەشى چوارەم فیدیەى تەخپیر و تەقدیرە كە مەعناى ھەردووکیان رابردوون، ئەمەش لە حاجیبە ھەرپەمەكانەوہ پوودەدا، پۆیستە ئەم مەسەلە باش تى بگەن. جا ئەم خوین پۆژاندنە ھەشت سەبەبى ھەپە: لا بردنى موو، نینووك كردن كە بەم دوو سەبەبە فیدیە واجب دەبى، لەبەر كردنى بەرگ و پۆشاك، چەوركردنى مووى سەر و پيش و سمیل، خو بۆن خووش كردن، موقەددیماتى جیماع و جیماع كردن، دیارە لە پاش جیماع كردنى

جاری یه کهم که حهجه کهی پی فاسید ده بی، پیویسته حهجه کهی ته اوو بکا، جیماعی مابهینی ته حهللولی یه کهم و ته حهللولی دووهم.

شهرتی واجب بوونی فیدیه لهم ههشت ئه سبابه دا ئه وهیه که ئه و کهسه ئه مانه ده کا بزانی ئه مانه حهرامن و به عه مدی بیانکا، واته ئه گهر نهیده زانی که حهرامه یا له بیرى چوو و کردی ئه وه فیدیه واجب نابی مه گهر له لابرندی موو و نینۆک کردندا که به هه موو حال فیدیه یان تیا واجیبه بهو شهرته که ئینسانیکى (ممیز) بی، سوود و زیانی خوئی بفا می، به لئى ئه وه نده ههیه ئه گهر ئه و کهسه ی که مووه کانی لا ده با له بهر عوزرئیک بی، بو نمونه له ترسی ئالۆشی له شی یا له ترسی ئه سپی و رشک، یا ئه و کهسه ی که نینۆکی ده کرد له بهر ئه وه ده یکرد که له شی برینداره و ئه گهر نینۆکی ببی زامه کانی ده کولینیته وه، ئه وه هه رچهند فیدیه یان تیا واجیبه به لام گونا هی ناگات. له هه ر یه که لهم ههشت ئه سبابانه دا حاجی ئاره زووی خو یه تی یا مه ری سهر بیری یا سی (صاع)^(۱) قووت بدا به شه ش مسکین یه کی نیو (صاع)، یا سی پوژر پوژروو بگری. شایانی باسه به هه یچ کام لهم شتانه که به هوی ئی حرامه وه حهرام ده بن، حه ج فاسید نابی به جیماع نه بی وه ک با سمان کرد.

سوننه ته کانی حه ج:

سوننه ته کانی حه ج زوړن ئه گهر عه وام یا زانا ئه وانه نه کا، حهجه کهی به تال نابیته وه، به لام هه ندی له وانه کردنیان ئاسانه، وه کو غوسله سوننه ته کان. ئه مانه وه کو زیکر و ویرده کان نین که فیروبونیان گران بیت، چونکه ئه و ئه وردانه هه رچهند فیریان ببن مه عنایان نازانن که وابی خو یان به وانه وه خه ریک نه کهن، له باتی ئه وانه با هه ر بلین خوایا عه فووم بکه، خوایا حهجه کهم قبول بکه، خوایا خو م و ئیمانم سه لامهت بکه، خوایا ئه ولاده کانم سالح بکه، خوایا خو م و ئه ولادم داماو و موحتاج مه که، خوایا لهم به نده ی خو ته رازی به، خوایا به هه شتم پی ببه خشه و له دو زهخ بمپاریزه؛ ئه مانه ئاسان و به سوودن و له ناو نیکره کاندای فیری (لبیک لبیک) ببی و بیخوینی و، له ماوه ی ئی حرامدا (لبیک) خویندن سوننه ته هه تا ده گاته کاتی به رد فریدان بو کۆگای (عقبه) له و کاته دا (الله اکبر) سوننه ته و، له گه ل هه ر به رد ی کدا که فرپی ده دا یه ک جار بلی (الله اکبر). ئه مه ش شیوه ی مه شرووعی ته لیبیه کهیه: "لبیک اللهم لبیک لا شریک لک لبیک ان الحمد والنعمة والملك لک لا شریک لک" ئه م له فزانه سی جار بخوینیته وه و له پاشاندا سه له وات له سه ر

(۱) صاع: نزیکه ی دوو کیلو و نیوه.

حهزرت بداو داوای پهزای خوا و بههشت بکاو له ناگری دۆزه خ داوای پهنا بکاو. له ماوهی هجدا له ده جیگه دا خوښوردن سوننه ته: له بهستنی ئیحرامدا، کاتی چوونه ناو شاری مهککه، له کاتی راوهستانی عهرفه دا، له کاتی راوهستانی عهرفه دا، له کاتی مانه وه له موزده لیفه دا، ئه گهر بۆ چوونه عهرفه فات خوئی نه شوږدبوو، ههروهها له سی پوژهی مینادا، نهک بۆ ته وافی روکن.

نووسینی ئه زکارم تهرک کرد، چونکه نامهیه بۆ خه لکی هه په مه نووسراوه، ئه زکار بۆ خه لکی نه خوینه وار گرانه، به لئی ئه گهر یه کیک له پيش هجدا فیریان ببی ئه وه زور باشه، ههروهها ئه گهر بتوانری وینهی که عبه یان بۆ بکیشری هه تا بزانه روکنه کانی چون ری که وتوون و، به خه یال چهند جار ته وافی که عبه بکا پيش ئه وهی بروا بۆ هج.

له کاتیکدا که باران دهباری خوئیان نه خه نه ژیر (میزاب الرحمة) وه، چونکه له سه ره وه هیلانهی کوتره و پره له ریقنه ی کوتره ئاوی بارانه که پیس دهکات و که بی به سه ریاندا له ش و بهرگ و پوشاکیان پیس دهکا و نویت و ته وافیان به تال ده بیته وه.

من وهختی له و شوینه موباره که دا بووم لای والی جیده شکاتم کرد و داوای ئه وه م کرد هندی له وح بهستن به دهوری ئه و میزابه دا هه تا ئاوه که ی پیس نه بی و نویتی موسلمانان به تال نه بیته وه، ئه ویش فه رمانی دا وای لی بکن، پاش هاتنه وه مان خه بهر هات که چاکیان کردوه، جا ئه گهر ئه م خه بهر ره راست بی و ئاوی پلووسکه که به پاکی بیته خوار، باشه حاجی خوئی بداته بهر ئه و ئاوه که به پلووسکی (میزاب الرحمة) دا دیته خواره وه.

براکانم! ئاموژگاریتان ده که م ده خیلتان بم له ریگه ی حیجازدا خوتان له خواردنی خواره مه نی ناموافیق بیاریزن، وه کو گوشتی و شتر. شهکر و جاتره و پیاز و سماق و ترشی سماق، له گه ل خوتان بهرن، به تایبه تی ئه گهر سکه نه جبه یان ده ست بکه وی، هه موو وهختی ئاوی سکه نه جبه یان بخونه وه که به له زه تتر و سالمتره.

من که به کورتی ئه م ری و شوینی هه جه م کو کردوه ته وه سه ید ئه حمه دی کوپی سه ید مه عرووفی نو دیبیم و، ئه م نامه یه م بۆ براده رانی عه وامی خو مان کو کردوه ته وه، ئه گه رنا زاناکان پیویستیان به م جو ره کتیبانه نییه، من بویه ناوی خو مم برد که موسلمانان به دوعای خیر یادم بکن.

له نامه یه کی ترده به زمانی عه ره بی باسی هه ندی له و ئه زیه ت و ئازاره م نووسیوه که له لایه ن کاربه ده ستان و ئا و کیشان و خاوه ن و شترانی ولاته که وه به حاجیه کورده کان

دهگه‌یشت، هەر کەس ئەو نامەیه بخوینیتەوه قازانجی لی وەردهگری، واتە دەتوانی تا ئەندازەیهک ئاگای له خۆی بی و خۆی بپاریزی. له‌به‌رئەوه‌ی چاودیاری کورتی ئەم نامەیه‌م کرد، هه‌موو مه‌سه‌له‌کانی هه‌جم به‌یان نه‌کرد، لی‌م ببوورن، چونکه درێژه پێدان له‌گه‌ڵ کورتخوازی یه‌ک ناکه‌وی.

هذا آخر ما اردنا جمعه والله اسأل ان يعم للعاملين به نفعه آمين آمين يا مجيب
السائلين والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

نامەى بېستە و پېنجەم

نامەى مرققە (۱)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه الحماة لدين الله.

پاش ئەمانە براكانم! ئەم نامە پېرۆزانە كە من دەياننېرم بۆ خزمەتى ئۆيە و ئۆيەيان پى عاجز دەكەم و داوینگىرى ئۆيە دەبم، ھۆى ئەمەيە كە عەرزتان دەكەم: يەكەم ھەموو كەس پىي خۆشە ديارىيەكى زۆر بە نرخ بۆ براى گەورەى خۆى يا بۆ دۆستىكى راستەقىنەى بنىرى. من خۆم بە خزمەتكارى ئوممەتى حەزرەتى باپىرم دەزانم (د.خ) و، زۆرم پى خۆشە ديارى بنىرم بۆتان و، ھەتا توانايشم ببى ئەم ديارىيانە ھەر دەنېرم بۆتان. دووھم: فەرموودەى پېرۆزى پىغەمبەرە (د.خ) "ما اهدى مسلم لاخته هدية افضل من كلمة يزيدة الله بها هدي او يردہ بها عن ردى" واتە: ھىچ موسلمانى ديارىيەكى نەناردووە بۆ براى خۆى باشتى بى لە كەلىمەيەكى زانبارى و ژىرى ببىتە ھۆى ئەوھى كە خوای گەورە بەھۆى ئەو كەلىمەوھ و شىارى و شارەزايى رېگای راستى زياد بكا ياخۆ لە گومراھى و لە ناوچوونى لاىداو بىپاريزى.

تەماشە دەكەم ئۆيە بە ديارى دنيايى زۆر دلشاد دەبن و سوپاسگوزارى خاوەنەكەى دەبن، بەلام من كە ئەم ديارىيانەتان بۆ پەوانە دەكەم خۆم مەمنوون و دلشاد دەبم ئەگەر ئۆيە وەرى بگرن و بىخویننەوھ، يا كاتى كە خوینرايەوھ بۆتان بە دل گوپيان لى رابگرن و مەعناكەيان حالى ببن و پەفتارىيان پى بگن؛ چونكە ھەر يەكى لەم نامانەى من گەلى مەسەلەى ئاپىنى تىدايە.

لە فەرموودەى پېرۆزى پىغەمبەردا ھەيە كە فېربوونى يەك مەسەلەى ئاپىنى و فېركردنى بە خەلك ئەوھندەى ھەزار پكات نوژنى سوننەت پاداشى ھەيە؛ من لەبەر ئەمانە زۆر داوینتان دەگرم و دەخىلتان دەبم كە تالبى خویندەوھى عەريزەكانى من

(۱) واتە: نامەى ھەندى نەرمە ئامۆژگارى.

ببن؛ چونکه وهكو زاناکانی ئاین فەرموویانە ئەگەر كەسیكى زانا نەبى دین بە خەلك بلى ئەم كۆمەلە وهكو كویر دەمیننەوه نازانن پوولە چ لایە بکەن. بەپى فەرموودەى پىغەمبەر ئەم نامانە كە دۆستى خۆتان بۆتان دەنیرى، نىعمەتى خوائ گەورەن كە بۆ ئیوهى دیارى کردوون و قبوول کردنیان دەبیتە هۆى ئەوه كە خوا نىعمەتى زۆریان بۆ پەوانە بکات و قبوول دەبیتە هۆى رىق و نارەزایى خوا لە ئیوه، جا برا خۆشەویستەکانم! هەر لەبەر پاراستنى خۆتان لە نارەزایى خوا ئومیدەوارم لەم نامانەى من عاجز و دلپەرىشان نەبن، كە عاجز نەبن مۆژدەبى لە ئیوه كە پشت بە خوا ئیمانان دامەزراوه؛ چونكە لە هەدىسى پىغەمبەردا هەیه كەوا یەكى لە گەورەترین ئەخلاقى موسلمان ئەوهیه كە لە بیستنى خیرى ئاینى تیر نەبى.

براكان! لە هەدىسى پیرۆزدا هەیه هەر كاتى كۆرپك دەست بکەن بە زىكرى خوا یا باسى خوائ گەورە بکەن لە دەرووشتى ئەوانەوه فریشتەکان لە دەوروبەرى ئەواندا چین لەسەر چین ریز دەبەستن و، هەموو ئەو فریشتانە دوعای خیر بۆ ئەهلى ئەو كۆرە دەكەن و خوائ گەورە دوعاکەیان قبوول دەكا و رەحمەت بە سەر ئەو كۆرەدا دەبارى. بەخ بەخ لەو كۆمەلە موسلمانە كە هوشیار و ئاگادار بن و لە خوائ خویان غافل نەبن و فریشتەکان دوعایان بۆ بکەن و، رەحمەت ببارى بە سەریاندا، ئەمە چ حالیکى خۆشە و چ وەزعیكى پیرۆزە، پىوستە ئینسان شوكرى خوائ لەسەر بكا كە بەرامبەر بە ئەهلى زىكر و یادی خوا ئەم جۆرە رەحمەتەى هەیه.

براكان! دەخيلتان بم هەموو شەوى هەشت نۆ دەقیقەیهك گوى رابگرن بۆ نامەى ئەم براتانە كە ئیوهى خۆش دەوى و قازانجى دین و دنیا بۆ ئیوه لە خوائ گەورە داوا دەكا. ئیوه كە دەروون بۆ شوینى كۆمەلەى غافلان كە هەندى كتیبى وهكو شاهنامە دەخویننەوه پارەش دەدەن و وەختیشتان لە كیس دەچى و هیچ سوودیشتان دەس ناکهوى، بەلام من هیچ لە ئیوه ناوى ئەوهنەبى كە لەو نامانەى بۆتانیان دەنیرم سوود وەر بگرن، وه ئەگەر زۆر لەسەر ئەمە برۆم و پى لى داگرم سەرزەنشتم مەكەن؛ چونكە حەزرت (د.خ) فەرموویەتى "علموا الناس سنتي وان كرهوا" واتە رەفتار و وتارى من بە موسلمانان رابگەیهنن هەرچەند ئەوان پىیان ناخۆش بى. من بەش بە حالى خۆم مەبەستم ئەوهیه كە بەرامبەر بەم زەحمەتە خوا رەحمم پى بکات و خۆشمى بوى، چونكە لە هەدىتى قودسیدا هەیه "ما خلقت في السموات والارضين خلقا احب الي ممن ذكرني الناس" واتە: لە عەرز و ئاسمانا مەخلووقیکم دروست نەکردوو. خۆشەویستتر بى لام لەو كەسەى كە

من بختاهو بیری خه لک، واته ئه وهنده باسی من بکات که خه لکی بکه ونه زیکر و یادی من. جا له م حه دیسی قودسییه وه هر وه کو قدر و قیمه تی یادی خوای گه وره دهر ده که وی هه روه ها موسیبه تی له خوا غافل بوونیش دهر ده که وی، واته ئه وکه سه ییش که خوی له خودا غافل بی و بشبی به هوئی غافل بوونی خه لک ئه وه له لای خوا گه لی به دچاره و ناشیرینه.

جا من له بهر ئه وه ئه م نامانه دهنیرم بو خزمه تی ئیوه که له خودا غافل نه بن و خواتان بکه ویته وه بیرو بیبه رستن، چونکه مادام نامه کانی منتان خوینده وه ئاگادار ده بن له سه ر ئادابی ئاینی خوتان و، ئه و ئادابه به ئه هل و خیزانی خوتان نیشان دهن، هه روه ها به دوستانی خوتانی ده لئین.

ریوایه ت کراوه کاتی پیاوی و تاریکی ئاینی له لایه نی خوای گه وره وه به برای موسلمان خوی بگه یه نی ئه وه له هه ج و عه مره یه کی سونه ت و له عیباده تی سالی خیزی زوتره، به خ به خ له م به شه گه وره! فیکر دنی یه ک مه سه له ی ئاینی ته نانه ت به خیزانی خوت ئه وهنده پاداشی هه یه.

ریوایه ت کراوه دوو عه ره بی به دو هاتن بو خزمه تی هه زره تی (د.خ) مه دحی تایه فه یه کی عه ره بیان کرد که گه وره یان ئاموژگارییان ده کا و ئادابی ئاینیان پی ده لی، هوژه که ییشی هه موو گوئی بو پاده گرن و، فییری ئه و ئادابه ده بن، هه روه ها زه ممی تایه فه یه کی تری عه ره بیان کردو وتیان گه وره که یان گوئی به دین نادات و ئاموژگاری عه شره ته که ی ناکا و، ئه گه ر به هه لکه وت جارئ ئاموژگارییان بکا ئه وان گوئی بو راناکرن، کاتی هه زره ت (د.خ) ئه م باسه ی له وان بیست فه رموی: یا ده بی ئه م کو مه له بی موبالات به دینه ده سته برداری ئه م بین و پروبکه نه دین و گه وره که یان ئاموژگارییان بکا و عه شره ته که ی گوئی بو راناکرن، یا ده بی خوای گه وره زو به زو سزایان بو بنیری و تو له یان لی بسینی.

براکانم! به سایه ی پیروزیی پایه ی هه زره تی محمه دی مسته فاوه (د.خ) خوای گه وره (مسخ) واته شیوه گوړان، (خسف) واته: عه رز روچوون و (صاعقه) واته هه وره تریشقه ی، که هوئی ئازاردانی ئوممه ته پیشووه کان بوون، له سه ر ئه م ئوممه ته لابر دووه و، هه ر عه زابی که موسته حه ق بن دوا ی خسته وه بو یان، بو روژی قیامه ت، به لام گه لی سزای تری داوه به سه ریاندا وه کو هه لگرتنی به ره که ت له سه ر عه رزو کور تکر دنی عومریان و، به

سته می زۆرداران سزایان دهدا. ههروهها فیتنهو ئاشووب و کوشتنی بی سهبه ب لهناو خه لکدا پهیدا بووهو، بیجگه له شارهکان خه لکی دیهات لهدهست پیاو خراپ په ریشان بوون. وهکو زانیومانه له وهرزی بههارهوه ههتا پایز له ناحیهی سوورداش په نجا کهس له موسلمانان کوژراون بهبی ئهوهی که هویهکی شرعیی ههبی بو ئه و کوشتنانه، ئهم رپوداوانه هه مووی له بهر ناپاکیی مهخلووقهه، له بهر ئهوهیه پشتیان له ئاین کردووه و فرمانی خوای گه وره یان خستووته پشتگوئی. جا من له بهر ئهوه داوینگیری ئیوه ده بم و، تا ئیستا هفتاو ههشت نامه م بو نووسیون که لای که می هه موو شه ویکی جومعه ئهمر بکه ن، په کیک لهو نامانه بخوینریته وه گوئی لی رابگرن، به لکو ئه و کهسه که ئادابی ئاین نازانی فییری بیی و، ئه و کهسه ییش دهیزانی بیریکاته وه، هه مووتان به یارمه تی یه ک کاری بکه ن که مهخلووق له کاری ناشه رعی لابه دن و له خودا بترسن و چاودیری ئه حکامی خوا بکه ن.

له هه دیسی پیروژدایه موسلمان وهکو ئه ندامه کانی له شن، ئینسان ئه گهر ئه ندامیکی له شی ئیش بکات ئه ندامه کانی تری له شی دهس ده که ن به ئیش، موسلمانیش بو برای موسلمانانی ده بی وابی، واته هه رکام له وان به ده ردی گیرۆده بوو، ئه وانی تر پیویسته دلگران ببن بوئی و ئه و گیرۆده بوونه به گیرۆده بوونی خو یان حسیب که ن. به خوا قه سه م من هه میسه له بیری ئه وه دام بوچی بیرناکه نه وه له وه که غه یبه ت کردنی یه کتری و غه ش کردن له مامه له داو گوینه دان به هه رام و هه لال و هه سوودی به یه کتر بردن و، گوئی به کاروباری یه کتری نه دان گوناھی گه وره ن و سزایان له دوایه، بیگومان خوای گه وره هه رچه ند مؤله تی ئینسان بدا تا ماوه یه ک، به لام هه یچ شتی له ئاگاداری و زانستی ئه و ده رناچی و، هه رکاتی ئینسانی گرت توند ده یگری و هه قی به رو دوا ی لی ده سینئی.

له فه رمووده ی پیروژی پیغه مبه ره (د.خ) هه ر کهس رۆژی لی بوویه وه و گوئی به کاروباری موسلمانان نه دا ئه وه له موسلمانان حسیب ناکری، بو نمونه: گوئی نه ده دا به دراوسی لیقه و ماوی، به دامای بی دهس و بی کهس، به مال رپوخاو، یا مال سووتاو و قه رزار و هه تیوبارو نه خو ش و مردوو، به قه ده ر حال و به قه ده ر دهسته لات به مال، به ده ست، به زوبان، به حورمه ت و پایه ی ناو کۆمه ل به ده میانه وه نه بوو، ئه و کهسه وه ک ئه وه یه که موسلمان نه بی. به پیی شه ریعه تی ئیسلام گوئی نه دان به منال و به نه زان گوناھی گه وره یه و، واجیبه به هه ر وه سیله یه ک بووه ئادابی ئاینیان تی بگه یهن.

براکان! ئەم جیهانە جیگەى كشتوكالى خیره بو پاشە رۆژى قىامت و، ھەموو زانايەك دەزانى مانەوہى لە دنیادا ماوہیەكە و لە پاشا دەمرى و پرودەكاتە بازارى حىسابى جیهانى قىامت، ھەموو كەس دەزانى كە لە دنیادا تا ئەندازەيەك تىكوۆشان پىويستە بو ژيواريكى بەرز و بەنرخ، بەلام واجيبە ئەوہش بزاني كە سعادەت و پيروۆزى وا لە بەختياريى پايەدار و نەپراوہدا، ژيانى ئەم جيهانە لەبەرئەوہى دەبريٹەوہ ھەر بەقەدەر پىويستى خوى تىكوۆشانى دەوى، دنيايەك كە ھەر دنياى پرووت بى و لەگەل غافل بوون بى لە خودا بە قەدەر توۆقالى نرخی نيبە، لە ھەدىسى پىغەمبەردا ھەيە ئەگەر ئەم دنيا بە قەدەر بالى مېشووہەيەك لای خودا قەدرى بووبووايە يەك قوم ئاوى لى نەدەدا بەو كافرانە، چونكە دوژمنى خوان.

براکانم! لەم فەرموودەوہ دەردەكەوى ئەوہى لای خوا حورمەتى ھەبى ھەر ئايەنە و پىويستە ئاگادارى ئايىنى خوۆتان بن. تەكاكارم بە من نەفەرەمۆن توۆ برۆ خەريكى ئيشى خوۆت بەو ئامۆژگاريى خوۆت بکە، چ ئەلاقەيەكت بە ئيمەوہ ھەيە؟ چونكە بە فەرموودەى ھەزرت (د.خ) ئەم قسە لای خوا زۆر ناشيرينە، ئەوہتا دەفەرەمۆى "ابغض الکلام الى الله ان يقول الرجل للرجل اتق الله، فيقول عليك بنفسك" واتە ناشيرينترين قسە لای خواى گەورە ئەوہيە كە لە كاتىكدا موسلمانى بە موسولمانىكى وت لە خوا بترسە، لە وەلامدا پىي بلى توۆ برۆ خەريكى نەفسى خوۆت بەو ھەقت بە سەر ئيمەوہ نەبى.

ئيمەمانان، كە داوینگيرى ئيوہ دەبين، ئەگەر واز لە ئامۆژگارى كردن بىنين بە فەرموودەى قورئان گوناھبار دەبين و، دەبينە يارمەتيدەرتان لەسەر گوناھ، چۆن دەبى موسلمان موسلمانى ببينى كە چاوى نەبينى و نزيك بى بکەوئتە بيريکەوہ يا بکەوئتە ئاگرىکەوہ خەبەردارى نەكاو پزگارى نەكا لە زيانى ئەو بيرو ئاگرە؟ ئيوہش كە لە دين غافل بن و لە فەوتان و ھيلاكەت نزيك بن، لەسەر ئيمە واجيبە ئاگادارتان بکەين و ريگەى پزگارىتان نيشان بەدين و، كارى نەكەين كە لەسەر ئەو غەفلەتە دەوام بکەن. خواى گەورە فەرموويەتى "وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ".

جالەبەر ئەمانە ئيمە ناچارين دەبى بەقەدەر دەسلەلات ھەول بەدين بوۆئەوہى ئەھكامى ئاينتەن پى بگەيئين و ئادابى ئاينتەن لى نەشارينەوہ؛ خواى گەورە ھەرەشەى کردووە لەو كەسانەى كە زانان و ئادابى ئاين دەزانن، بەلام لە خەلكى

دهشارنه‌وهو پېيان ناگه‌يه‌نن، فەرموويه‌تی: ئەوانه‌ خوا له‌عنه‌ت و نه‌فرينيان لى‌ ده‌كا، هەروها پېغه‌مبه‌ران و پياوچاكانى ئوممه‌تیش له‌عنه‌تيان لى‌ ده‌كەن.

له‌ حەدىسى پيرۆزدا هەيه‌ ئەو كەسەى ئامۆزگارىي موسلمانان ده‌كا و ئەمر و نه‌هه‌يى خوايان پى‌ ده‌گه‌يه‌نى، ئەو كەسه‌ به‌رده‌وام له‌سەر زه‌ويدا خه‌ليفه‌ى خوايه‌ و خه‌ليفه‌ى پېغه‌مبه‌رى خواو خه‌ليفه‌ى قورئانه‌. له‌ فەرمووده‌ى پېغه‌مبه‌ردا هەيه‌ كه‌ دوو خه‌صله‌ت هەن له‌وانه‌ گه‌وره‌تر نييه‌، يه‌كه‌م باوه‌رپه‌ينان به‌ خوا، دووم قازانچ گه‌ياندن به‌به‌نده‌كانى خوا. براكانم قازانچى كه‌ به‌راستى به‌ قازانچ بناسرى ئاين فيرکردن و گه‌ياندى ئەحكامى خوايه‌. جا له‌به‌ر ئەمه‌يه‌ كه‌ به‌م نامانه‌ خزمه‌تى ئيوه‌ ده‌كه‌م، خوا ئەم خزمه‌تم به‌ ميه‌ره‌بانىي خوئى له‌ كيس نه‌داو لىمى قبول بكا.

براكان! من هه‌ژارم، موحتاجى ئيوهم، نابينن هه‌ر سالى تا سى هه‌زار قران شتومه‌ك له‌ ئيوه‌ به‌ قه‌رز وه‌رده‌گرم، له‌ حەدىسا ده‌فەرموى "جزاء الغني من الفقير النصيحة" واته‌ پاداشى ده‌وله‌مه‌ند له‌ لايه‌ن هه‌ژاره‌وه‌ دلسووزى و خي‌رخوازييه‌، من ناچارم ده‌بى پاداشى ئيوه‌ بده‌مه‌وه‌ به‌ ئامۆزگارى كردنتان و، پيوسته‌ ئيوه‌ش نه‌سيحه‌ته‌كانى من وه‌رگرن و نامه‌كانم بخويننه‌وه‌و، ئادابى ئاينيان لى‌ وه‌رگرن، جا كه‌ به‌ته‌واوى گوويان پى‌ بدن له‌ دينى خوئان خه‌به‌ردار ده‌بن و، ده‌زانن چوئن يارمه‌تیی ئاين و ئەهلى ئاين بدن، دياره‌ له‌سەر وه‌عه‌دى قورئان و حەدىس هه‌ر كه‌سى يارمه‌تیی ئاين بدا خواى گه‌وره‌ يارمه‌تیی ده‌دا، وه‌كو فەرموويه‌تى "وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ" واته‌: به‌راستى خودا يارمه‌تیی ئەو كه‌سانه‌ ده‌دا كه‌ يارمه‌تیی ئاينى خوا ده‌دن، جا باسى ئەو كه‌سانه‌ى كر دووه‌ به‌م ئايه‌ته "الذين ان مكناهم اقاموا الصلاة وامروا بالمعروف ونهوا عن المنكر" واته‌ ئەو كه‌سانه‌ كه‌ يارمه‌تیی خوا ده‌دن ئەوانه‌ن ئەگه‌ر ده‌ستمان پى‌ دان و له‌عه‌رزا دامانمه‌زراندن نويزه‌كانيان به‌ ساغى و په‌سايى ده‌كەن و، فه‌رمان ده‌دن به‌ په‌فتار و گوفتارى باش و مه‌نعى خه‌ك ده‌كەن له‌ په‌فتار و گوفتارى خراپ. چه‌ند خو‌شه‌ ئينسان يارمه‌تیی ئاينى ئيسلام بداو، خوايش به‌ ميه‌ره‌بانىي خوئى يارمه‌تیی ئەو بدا له‌سەر ناحه‌زانى ناحه‌ق كار، ئەمه‌ زور جيگه‌ى سوپاسى خوايه‌. براكانم! من ناچارم كه‌ داوین گيرتان بم، خوا فەرموويه‌تى پيوسته‌ هه‌ميشه‌ كو‌مه‌لى له‌م موسلمانانه‌ ئاماده‌ بن و موسلمانان بو‌ خير بانگ بکه‌ن؛ ئەمريان پى‌ بکه‌ن به‌ چاكه‌و نه‌هه‌يان لى‌ بکه‌ن له‌ خراپه‌. ده‌ليل زوره‌ له‌سەر ئەوه‌ى ئەم ئەمر به‌ چاكه‌و نه‌ه‌ي له‌ خراپه‌ واجيبه‌ له‌سەر ئيمه‌و لقيكه‌ له‌ دين؛ چونكه‌ له‌ حەدىسا هەيه‌ كه‌ ئيمان لقي زوره‌ لاژووره‌كه‌ى كه‌ليمه‌ى ته‌وحيد "لا اله الا الله" و،

ئاخيرهكەي ئەوھىيە شتئى كە بېئى بە ھۆي ئازارى خەلك لەسەر رېگا لاي دەي، لە بەينى ئەم دوو لقەدا لقي تر زۆرەو، يەكئى لەو لقە گەورانە ئەمر بە چاگە و نەھى لە خراپەيە.

لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە، ھەزەرەتى مووسا (د.خ) ھەرزى خواي گەورەي کرد: خوايا كام بەندەت لا خۆشەويستتەرە؟ ھەرمووي ئەوھيان كاتئى بئى گوييى من بکرى، لەبەر خاترى دىنى من، لە تاوانباران توورە بېئى.

براكانم! من دۆستى ئۆھم، دۆستى راست ئەوھىيە كە مەنعى دۆستى خۆي بكا لە خراپە؛ چونكە ھەرموودەي پيغەمبەرە "من احبك نھاك ومن ابغضك اغراك" واتە ئەوي تۆي خۆش بووي مەنعت دەكا لە خراپە و، ھەر كەس رقى لە تۆ بئى ھانت دەدا بۆ خراپە. براكانم! من لەبەر خوا دەمەوي كە ھەمووتان لە من بئزار بن، كەچى ھەموو كەس دەيەوي ھەموو كەسئى دۆستى بئى. ھەك تاقى كراوھتەو، ھەر كەس ئەمر بە چاگە و نەھى لە خراپە بكا دۆستى بۆ ناميئتەو، جا من قازانجى ئۆھم دەوي، ئيترقەي ناكا با زيان بە من بگا.

براكانم! ئەگەر ئۆھ لە ئادابى ئاينى خۆتان ئاگادار نەبن، زيان بە ئيمە دەگا؛ چونكە ھەر ئينسانئى بە تەواوي لە ئاينى خۆي ھالى نەبئى، ھيچ كەدەوھىيەكى وای لئى ناوھشيتەو كە سوودى ھەبئى، بەلام ئەگەر بەتەواوي لە ئادابى ئاينى خۆي گەيشت و لە سوودى خواپەرستى و زيانى گوناھ ھالى بوو، ئيتر ئەو ئاگاداريپە راي دەكيشئى بۆ خوداپەرستى و دوورى دەخاتەو لە گوناھ و، ھەر پاداشى چاگەيەك بەو كەسە بگا ئەوي رپى بەدييى كەدووەو پيشانى داو لەو پاداشەيدا ھاوبەش دەبئى، ديارە ئەگەر ئيمە بە تەواوي ئۆھ شارەزا نەكەين بۆ خيرو شەر بۆ تاعەت و مەعسيەت خۆمان زيانبار دەبين؛ چونكە كە ئۆھ نەخەينە خيروەو نە بۆ ئۆھو نە بۆ ئيمە خير پەيدا نابئى. بيگومان ئەو كەسەي بە باشى لە پاداشى خوداپەرستى بگا، ھەول دەدا بۆ خواپەرستى، ئەوي لە پاداشى گوناھ و سزاي رۆژى قيامەت ئاگادار بئى، گوناھ ناكات، خۆ ئەگەر بە ھەواي نەفسى بەدخوا تووشى گوناھ بوو ئەوا گورج لەو گوناھە پەشيمان دەبئتەو؛ كەوابئى ئاگاداريپە لە دين خيري زۆرە.

براكانم! گوناھكردن سەرەنجامى ناشيرينه، لە ھەدىسى پيرۆزدا ھەيە "جزاء المعصية ثلاث الوهن في الطاعة والضعف في المعيشة والتعسف في اللذة، قالوا وما التعسف في اللذة؟ قال لاينال شهوة الا ويأتيه ما ينغصها، او كما قال" واتە پاداش و تۆلەي گوناھكردن سئى شتە، يەكەم سستى لەش لە خوا پەرستيدا، واتە يەكئى گيرۆدەي گوناھ بوو دلئى رەش

دهبى و له نور دوور دهكه ويته وه، جا كاتى دل بى نور بوو، نه نامى له ش نهو گورج و گولبيهي نابى كه بكه ويته تاعه تكردى خوى گوره. دووم تنگي گوزهران و كه مي رزق و پوزييه. سيهم هر كاتى گيشت به ناره زوى خوى و شتيكى دلخوازي دهسكه وت به خوشي لى ناپوا و شتيكى نابارى لى پيدا دهبى خوشييه كه لى تيك ددا و له زه كه دهكاته قوزه لقورت. سه بارهت به نه نامى گونا هكردن حه زه تي عايشه (ر.خ) رپوايه تي كر دووه كه روزى حه زهت (د.خ) له سه ر مينبه ر ناموزگاري خه لكى ده كر، به پيچه وانهي عاده تي له وه پيشي كه له گه لي بابه ته وه قسه ي ده فرموو، نه مجاره هر ده فرموو: نه ي نادميزاد پيوسته نه مر به چا كه و نه هي له خراپه بكن نه گه رنا خوى گوره زالمه كان به رده اته گيانتان و زولمتان لى ده كن و، پياوه چا كه كانتان دوعا ده كن و خوى گوره دوعا كه يان قبول ناكا، له رپوايه تيكي تر دا ده فرموو: نه گه رنا به نه گه تي نه مر نه كردن به چا كه و نه هي نه كردن له خراپه هر دوعايه كه نيوه ده يكن خوا قبولي ناكاو، داواي عه فوو ده كن خوا عه فوتان ناكا، داواي سه ركه وتن به سه ر دوژمانتان ده كن خوا سه رتان ناخا. نه نجا حه زه تي عايشه، خوى لى رازي بي، ده فرموو نه وه نده نه م كه لي مانه ي لا گرنگ بوو هه تا له مينبه ركه هاته خواره وه هر ده يوتنه وه دو باره ي ده كر دنه وه.

براكانم! نه م به لايانه كه حه زهت (د.خ) باسي كر دوون هه موويان له ته ركي ناموزگارييه وه پيدا بوون، يا له گوي نه دان به ناموزگارييه وه، جا نيتر به لا له مانه گوره تر بو موسلمان مه گه ر نه وه بي كه به ته واوي له دين ده رچي: له به ر نه مه تكاتان لى ده كه م هه موو كاتى ريگه مان پي بدن تا ناموزگارييتان بكه ين بو نه وه ي كه هه ر دوولامان گونا هبار نه بين و، له روزي قيامه تدا گيرو ده ي سزا ده بين، چونكه به پي نايه تي قورئاني پيروز نه وه كه سانه ي بي ده نگ داده نيشن و مه نعي سته مكاران ناكه ن له زولم و بيداي نه وانيش هاوبه شي سته مكاره كانن له گونا هدا. خوى گوره ده فرموو "وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً" پوخته ي مه عنا كه ي نه وه يه: نه وه كه سانه ش كه گونا ه ناكه ن له به ر نه وه ي كه مه نعي گونا هبار ناكه ن و له گه لي دا هه لده ستن و داده نيشن و نان ده خون و موجامه له يان له گه ل ده كن، نه وانيش وه كو گونا هبار ه كان سزايان ده ري و له روزي قيامه تدا سزا ده ري، هه روه ها له دنيا يشدا توشي نازار و زيان ده بن، كه وا بي پيوسته له سه رتان كه زورمان لى بكن هه تا ني مه نه م خزمه ته گوره به جي بينين و، له هه موو شه و روزي كدا، كه بيست و چوار سه عاته، سه عاتي ك

دابنيڭ بۇ ئەم سوودە گەورە كە ئامۇڭگارىي ئىمەيە. ھەروھەا لە ھەر ولاتىڭداو لە ھەر كاتىڭدا كۆمەلى موسلمانان كۆيبنەوھو زانايەك لەو شوينەدا ھەبى واجيبە داوينگىرى ئەو زانايە ببن كە ئامۇڭگارىيان بكا، جا ئەگەر زاناكان حازر نەبوون دەتوانن شكاتيان لى بكن لاي خاوهن دەستەلات لە ولاتەكەدا ھەتا زاناكان ئامۇڭگارىتان بكن.

لە ھەدىسى پىرۆزدا ھەيە ئەگەر ئىمە ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە نەكەين، لە پۇژى قىامەتدا موسولمانە نەخوينەوارەكان لاي خوا شكاتمان لى دەكەن و دەلېن: خوايا ئىمە نەزان و نەفام بووين و زاناكانى ئىمە فلان كەس و فېسار كەس مەنعىان نەدەكردين لە گوناھ ھەتا بە ھىلاكدا چووين.

لە ھەدىسى پىرۆزدا ھەيە «ان الرجل يتعلق بالرجل يوم القيامة وهو لا يعرفه فيقول مالك علي وما بيني وبينك معرفة» واتە: لە پۇژى قىامەتدا ھى وا ھەيە دەنووسى، بە يەكئىكەوھو لە كۆلى نابىتەوھو تا دەبباتە دۆزەخ ئەوئىش پىي دەلى تۆ ھەقت چىيە بە سەر مەنەو، لە نىوان من و تۇدا ھىچ ناسراوييەك نىيە! ئەوئىش لە ولەمدا دەلى: وەختى خۇي چاوت بە من كەوت لە گوناھدا بووم و مەنعت نەكردم، بەم جۆرە لە پۇژى قىامەتدا ھەردووكان سزا دەدرين، يەكئىكان لەبەر تاوانبارى، ئەوئىشان لەبەر ئەوھو كە مەنعى تاوانبارەكەي نەكردووه، وەكو يەكئى بىھوئى ئىھانەي يەكئى بكا و بىخاتە ھەوزەوھو يەكەكەش خۇي بنووسىنى بە بازووى ستەمكارەكەوھو لەگەل خۇيدا بىبا بۇ ناو ھەوزەكەو ھەردوولايان تەر ببن.

براكانم! ھەزرىتى عومەرى كوپى خەتتاب، خواي لى پازى بى، فەرموويەتى ھەر كاتى براپەكئى ئاينىي خۇتان چاوپى كەوت كەوتە تاوانىكەوھو ئىوھ پاستى بكنەوھو ھىزى پى بدن و، لە خوا بپارپىنەوھو كە عەفووى بكاو تەوبەي لى قبوول بكا، ئىوھش زياتر دلى سارد مەكەنەوھو مەبن بە يارمەتيدەرى شەيتان لەسەر ئەو شەخسە لى قەوماوھ.

براكانم! سوئندتان دەدەم بە خوا لەسەر ئەوھ لۆمەم مەكەن كە زۆر داوينگىرى ئىوھ دەبم و، داواتان لى دەكەم كە لە ھەموو شەو و پۇژىڭدا نىو سەعات گوى بدن بە نامەكانى من، بە خوا سوئندتان دەدەم ئەگەر من خۆم ئامادە نەبووم بۇ ئامۇڭگارىي ئىوھ، وەرن زۆرم لى بكن و بە زۆر بمبەن بۇ لاي خۇتان و ناچارم بكن ھەتا ئادابى نوئز و پۇژوو و ئەھكامەكانىترتان نىشان بەدەم.

له هه ديشدايه ئه و كه سانه كه دهسته لاتيان ههيه ئه مر به چاكه و نههه له خراپه بكهن و، به بئ عوزر تهركى دهكهن له پوژى قيامهتدا كه له قهبر دئنه دهرهوه خوا شيويهيان دهكا به شيويه بهراز و مهيموون، جا ئه گهر ئاره زووتان ههيه له خهوى غافلئ ئاگادارتان بكهينهوه پيگام بدن با هه موو شهويكى جومعهى موبارهك زهمهتتان بدهم و بيم بو خزمهتتان ههتا دهربارهى ئه حكامى ئاين ئاموژگاريتان بكهم. من چاوه پوانى وهلامى ئيوهم به «بهلى» يا «نا». شهوى پايز و زستان دريژن و، ئيوه له خانووى خوتاندا شوينى چاكتان ههيه، جيگهه گهرم و پووناك و پووشاك و پايه خ نهرم و چاك، ئيوه وهك ئههلى لادئ نهماون، كه له زستاندا كراسهكانيان له بهر چلك رهش دهبن و، چوخهه زبر له بهر دهكهن و، خانووهكانيان پر دهبن له دووكهلى دارى تهرو سميل و پيشيان به دووكهه زهد دهبي و، چاويان به هوى دووكهلهوه ئاو دهكات وهك ئينسانى پوله مردوو، ئه گهر له شيان پيس ببي له بهر ساردىي ئاوهكه ناتوانن لهش پيسى خويان دهركهن، سا ههزار سوپاس و شوكرى خواتان له سه ره، خانووى گهرم و خووش، فهرش و بهرگ و پووشاكى گهرم و نهرم، ئاوى خووشوردن و دهستنويزگرتن مولائيم و گهرمه و له بهر دهستناندا حازره، ته نانهت دهتوانم بليم پينه چيى ناوشار له دهوله مهندي لادئ گوزهرانى خوشتره، له گهه له مانه شدا هه موو گوئ ناده نه خواپه رستى و مافه كانى خواتان فرهاموش دهكهن و، واجبات بهدى ناهين و، خويشتان به ئههلى شوكر و سوپاسى خوا دهزانن. خوا دهفرمووى: "لئن شكرتم لأزيدنكم ولئن كفرتم إن عذابي لشديد". پهنا به خوا له سزاي خواي گهره، كه كهس ناتوانئ خوئ له بهر بگرئ.

براکان! توژئ ته ماشاي دهروپشتتان بكهن، گرانى و قاتى و لاتىي و لاتىي ئيزانتان نه بيس تووه، كه ئه مسال له (ئارده لان) باب له ئه ولادو ئه ولاد له بابى خوئ نه پرسيوه، ئهه له ئه وزاعى و لاتى (ئهنه دول) ئاگادار نين كه چوون بووهو موسوولمانان له وولاته دا چوون گيرودهى قاتى و گرانى بوون. ئيمه تا ئيستا له ميه ره بانىي خواوه له م مهينه تانه پاريزراو بووين و ئه گهر ته ماشاي واجباتى سه رشانمان بكهين و به جيان بهين هه ر پاريزراو ده بين.

براکانم! واجيبه له سه رتان كه له خوا غافل نه بن و هه موو سبه ينئيه كه ده جار بلين خوايا په نا ده گرین به تو له شه يتان و له شه رى نه فسى خو مان و، له قاته سالى و تاعوون، جا ئه گهر هه موو ئههلى شار له سه ر ئه مه دهوام بكهن، هيوام وايه كه به دهر دو به لاي نابار گيروده نه بن.

براکانم! ئەھلی بازار موحتاجن بە نەزەری مەرحەمەتی حەزەرەتی فەخری عالەم
(د.خ). ھەر کاتی رۆیشتنە ناو بازارپەو دە جار بلین (بسم اللہ) خویا لە تۆ داوادەکەم
خیری ئەم بازارپەو ئەھلی بازار، پەنادەگرم بە تۆ لە شەپی ئەم بازارپەو ئەھلی بازار،
پەنادەگرم بە تۆ لە سویندی درۆ و لە مامەلەیی زیان بەخش چ لە کپیندا و چ لە فروشتندا،
ھەر کاتیکیش لە بازار چوونە دەرەو ھەمیشان ئەم دوعا بەکەن ئینشاللاً زیان ناکەن
و تووشی خیر و بەرەکەت دەبن.

پېرست

۵.....	وانه يهك بۇ رېفورم و لېبورده يى
۱۳.....	سهرتا
۱۶.....	نامه ي يهكهم - ئهمر به چاكه كردن و نهه ي كردن له خراپه
۴۴.....	نامه ي دووهم - نامه ي گوره ي بيروباوهر (عقائد)ه
۷۰.....	نامه ي سئيه م - باس ي واجيباته
۷۹.....	نامه ي چوارهم - نامه ي بچووكى بيروباوهر
۸۷.....	نامه ي پينجه م - نامه ي دهستنويز و خوشوردن و مهرج و پوكنى نويز
۱۰۶.....	نامه ي شهشهم - باس ي وهسوهسه يه
۱۱۴.....	نامه ي ههوتهم - باس ي خير و چاكه ي نويزه
۱۴۸.....	نامه ي ههشتم - باس ي نويزنه كردنه
۱۶۵.....	نامه ي نويه م - باس ي ئه و شتانه يه كه نويز به تال دهكهنه وه
۲۳۰.....	نامه ي دهيه م - باس ي سوننه تهكانى نويز دهكا
۲۵۷.....	نامه ي يازديه م - باس ي ويردهكانه
۲۸۱.....	نامه ي دوازديه م - باس ي نه كردنى نويزى جومعه و جماعته
۲۹۴.....	نامه ي سيازديه م - نامه ي عيبادته
۳۲۶.....	نامه ي چوارديه م - باس ي نويزى داماوى و محتاجيه
۳۳۵.....	نامه ي پانزديه م - دوانامه ي باس ي نويزه
۳۴۳.....	نامه ي شانزديه م - وهلامى نامه ي بينباشى به غدا
۳۵۵.....	نامه ي ههقديه م - باس ي ئاين فيركردنى مناله
۳۷۴.....	نامه ي ههژديه م - بوعه شرهتى جاف
۳۸۷.....	نامه ي نوزديه م - باس ي ئه حكامى مزگه وته
۴۰۱.....	نامه ي بيستم - باس ي رۆزووه

- نامهی بیست و یکم - باسی سهرقیره‌ی رهمه‌زانه ۴۲۱
- نامهی بیست و دووم - باسی زهکاته ۴۲۸
- نامهی بیست و سییه‌م - باسی واجباته ۴۳۸
- نامهی بیست و چوارهم - باسی حهجه ۴۴۵
- نامهی بیست و پینجه‌م - نامه‌ی مرققه ۴۵۸

